

ი. გრიშაშვილის

ბიბლიოთეკა-მუზეუმის

კატალოგი

II₁

„მეცნიერება“

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია

ცენტრალური სამეცნიერო ბიბლიოთეკა

პროექტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილის
ბიბლიოთეკა-მუზეუმის კატალოგი

ტ. II. ნაწ. I

ქართული ჟურნალები რევოლუციამდე

გამომცემლობა „მეცნიერება“

თბილისი

1982

სარედაქციო კოლეგია:

თ. მაჭავარიანი, ს. ხადური, ა. ციციშვილი, ს. ხუციშვილი
(პასუხისმგებელი რედაქტორი)

შემდგენლები:

თ. ნაკაშიძე, ლ. ხევსურიანი, ნ. გრიგორაშვილი.
ტომი აღწერა ქ. გუგუშვილმა

ბ $\frac{61005}{M607(06)-83}$ 239-82

© გამომცემლობა „მეცნიერება“, 1983

1. აისი (სამხატვრო-სალიტ. ჟურნალი). რედ. ლადო მაჭავარიანი. ქუთაისი.
 1918 № 1
 1920 № 2
 1918 № 1
 კანზე: „აისი. ჩემი „ტრიოლეტი“, № 1, 1918 წ.“
 ბოლო გვერდზე ხაზგასმულია სიტყვები: „ასოებით – სასოებით“, მიწერილია:
 „ჩემია, იხ. I ტ“.
 1920 წ. № 2.
 კანზე: „13–XI–20 წ. დეკემბ. ი. გრ. 1920 წ“.
 გვ. 4. რ. გვეტაძის ლექსში „დიდი საქართველო“ ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები:
 „ტირიფი“ და „ირიბი“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი „ცალთვალახვეულს“.
 2. აკაკი. საიუბილეო სურათებიანი ალმანახი. თბ.
 1908 № № 1, 2 აკინძულია სხვა ჟურნალებთან.
 ყდის მეორე გვერდზე: „სპირიდონ ნორაკიძეზე – „ტარტაროზი“, 1909, № 9. ამ
 ადამიანზე მოგონება აქვს სანდრო ჩხეტიას (ზუგდიდელია) – ი. გრ“.
 ფორზაცზე: „სრულია „ტარტაროზი“, 1909 გამოც., 8. გვაზავა სპირტში. აქ სულ
 ალმანახის ათი ნომერია: 1. „აკაკი“ (ორი ნომერი) 1908. – 2. „ემშაკი“ (ორი ნომერი) 1908. –
 3. „ჯოჯოხეთი“ (ორი ნომერი) 1909. – 4. „ემშაკის მათრახი“ (ორი ნომერი) 1909. – 5.
 „ტარტაროზი“ (ორი ნომერი) 1909. – ი. გრ“.
 3. აკაკის დღე საქართველოში. სალიტ-მხატვრ. ალმანახი. გამოც. ვ. გუნიასი. თბ.
 1908 № № 1, 2 აკინძულია 1908 წლ. ჟურნ. „საქართველოსთან“.
 № 1. გვ. 1. სურათთან: „დ. კაკაბაძისა“.
 გვ. 4. ფსევდონიმთან: „იზიძე“, „ი. იმედაშვი“.
 გვ. 10. ფსევდონიმთან: „ლ. ჯაგრელი“, „ლ. მელაძე“.
 № 2.
 გვ. 9. სურათთან: „ეს შანშიაშვილის ნახატი“.
 გვ. 12. ფსევდონიმთან: „თ. მაგმაძე“, „ილ. ჭყონია“.
 გვ. 16. გრიშაშვილის ექსპრომტი გადახაზულია და მიწერილი: „არ ვარგა. ვ. გუნია
 – აქ აკლია და ექსპრომტად რამე დაწერეო. მეც სტამბაში დავჯღაბნე. ი. გრ“.
 4. აკაკის თვითური კრებული. რედ.-გამომც. აკაკი წერეთელი. თბ. – ქუთაისი.
 1897 № № 1–4
 1898 № № 5–12
 1899 № № 1–12
 1900 № № 1–4
 1897 წ. ნოემბერი აკინძულია ერთად.
 ყდაზე ქალაქის ნაჭერი: „ამ წელს მეტი არ გამოსულა. სრულია. ი. გრ“.
 ფორზაცზე: „1897, ი. გრ. შემდეგი წლისა V-დან იწყება“.
 № 3.
 გვ. 33 ხაზგასმულია: „ჩაწერილი სოსიკო მერკვილაძისაგან“, მიწერილია:
 „გადაიბეჭდა ეპ. კირ. და გ. ყი-ძის „სიტყვიერების თეორიაში“, 1908 წ. გვ. 379. ცალკე
 დაიბეჭდა 1905 წ. – ი. გრ“.

№ 4.

გვ. 18. ხაზგასმულია ინიციალები: „კ. ჩ-ს“, მიწერილია: „აკაკო ჩოლოყაშვილს (?)“.

გვ. 22. მოხაზულია მე-2 აბზაცი, მიწერილია: „ჭიდაობა“.

გვ. 29. მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „მეგრული ლექსი“.

გვ. გვ. 78 და 97. ა. წერეთლის „პატარა კახში“ გასწორებულია შეცდომები.
1898

№ 5. კანზე მიწერილია: „გაგრძელება“. იქვე: „აქედან იწყება აკაკის ლექცია „ვეფხისტყაოსანზე“ ილიასათვის პასუხი აკაკის. სრულია. ი. გრ“.

გვ. 7. ბოლო სტროფთან მიწერილია: „იხ. გვ. 58“.

გვ. 8. მე-2 სტროფთან წერია: „იხ. გვ. 58“.

გვ. 52. წერილის „ისტორიული განხილვა სახელ-წოდების: არმენის, ჰაისტანის და სომხეთის“, დასასრულს მიწერილია: „აკაკისაა, არა მგონია. ამას უპასუხა ნ. მარმა იხ. „Братск. помощи“ გვ. 560“.

№ 6.

თავფურცელზე: „ბაზარზე ვიყიდე. ი. გრ., იქვე: „სიზმარა, 29“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „ამ გაშლილ ველზე, დაღალულები“... მიწერილია: „აკლია 8 სტრიქონი. ი. გრ. იხ. ჩემი გამოც“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „მეტს არას გეტყვით! რა საჭიროა“, მიწერილია: „აკლია“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „და თვითონაცა ზე აკვდებოდნენ!“... მიწერილია: „აკლია, პარალელი რითმა არ არის – „მკვდარს“ „არს“. ი. გრ. 1919 – 2. II“. ხაზგასმულია: „ტორს“ და მიწერილი: „თუ ტოტს“.

№ 7.

კანზე: „ხანის ვეზირი; ხვოლსონი – 65“.

№ № 9–12 აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „აკაკის კრებული“, IX–XII. უკანასკნელია. იხ. XII ნომერი. განცხადება ბოლოში“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ივ. მაჩაბელზე, 1898, XII, გვ. 13“.

№ 9.

თავფურცელი მოხაზულია, მიწერილია: „პოეტი ლადო ახოზაძე“.

გვ. 1. ლექსის „ტუჩ-მარჯანა“ სათაურს ზევით წერია: „ბაბო ბაგრატიონ დავითიშვილს“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „საზრდოც მიჰქონდა“... არშიაზე წერია: „აკლია ი. გრ“.

გვ. 15. მოხაზულია რამდენიმე სტრიქონი, მიწერილია: „ეს გავასწორე ჩემს გამოცემაში. ი. გრ. რა უყურადღებო რედაქტორები იყვნენ. 1940 წ. 2. II“. 1899.

№ 2.

„გვაზავაზე – გვ. 97“.

№ 3.

„ქართული თქმულება გულბათისა – გვ. 105. (წვიმა) ი. გრ.“

№ 4.

„კიკოლას ნაამბობი. ი. გრ“.

№ 5.

„გულბათის ლეგენდა „თრიტინო“ – გვ. 45. ვახტანგ გორგასლან“.

გვ. 45. „ძველი ქართული თქმულება. თრიტინო“-ს ტექსტის ბოლოს მთარგმნელი: „კნ. ალექ. მელიქოვისა“. უცნობის ხელით მიწერილია: „ყოჩაღ – საშა“. იქვე: „საშა (ალექსანდრა) რა შუაშია – ეს ლეგენდა ეკუთვნის გულბათს (ე. ი. კნ. გრუზინსკის). ი. გრ. 1906 წ. 2 თებერ“.

№ 6.

კანზე: „გრ. ორბელიანზე. აქ აკაკის გლოვია (ცალკე ფურცელზე) „ცესარევიჩისა“.

№ 7.

კანზე: „აქ კინტოა“.

გვ. 33. აკაკის პიესა: „კინტოს“ სათაურთან: „წინათქმით. ი. გრ.“

№ 9.

კანზე: „ან დეკანოზიშვილის ლანძღვა ი. დავითაშვილისა და ეგ. ნინოშვილი, გვ. 61; ხომლელს ე. ნინოშვილი არ მოსწონს, გვ. 61; ძილობია (სომნამბულიზმი) გვ. 123; განდევ. – ილია, 13“.

გვ. 106. ფსევდონიმთან: „საზღვარ-გარეთელი“, „აკაკი წერეთელი“.

№ 10.

კანზე: „ი. გრ. აკაკის წერილი ილიასადმი, 49“.

№ 11.

კანზე: „სვ. მაჩაბლის ლექსი გ. ერისთავისადმი ყაზარმობის დროს. ი. გრ.“

1900.

№ 1.

კანზე: „სრულია სულ 3 წიგნი გამოვიდა. ი. გრ. 1933 წ. 15. XI“.

გვ. 71. მოხაზულია: „ლექსი გაგონილი ქ. ახალციხეში“, მიწერილია: „აკროსტიხი. ი. გრ.“

№ 2.

კანზე: „ი. გრ. სიტყვა წერეთლის საფლავზე. I. ჟურნალ-გაზეთების ისტორია, გვ. 60; ბალახები, გვ. 6“.

№ 3.

კანზე: „ი. გრ. მგონი უკანასკნელი №-რია. II. ჟურნალ-გაზეთების ისტორია“.

გვ. 138. მოხაზულია მე-2 აბზაცი „საქართველოს მოამბე“-ს შესახებ, მიწერილია: „სულ ერთი წელი გამოდიოდა“.

მეორე ცალები:

1897 № № 1–4

1898 № 12

1899 № № 4, 6, 7

1900 № № 2–4

1897

№ 4

კანზე: „გვ. 51, „გაყრის“ პირველი აქტისა. ი. გრ. მეგრული ლექსი, გვ. 29“.

1900

№ 2

კანზე: „გ. წერეთლის ნომერი. ი. გრ“.

5. ალიონი. ყოველკვ. საპოლიტ. სამეცნ. და სალიტ. ჟურნალი. თბ., 1908 № № 1, 2
აკინძულია სხვა ჟურნალებთან.

ყდის მეორე გვერდზე: „ლადო დარჩიაშვილის ჟურნალი: 1908 წელს. აქ სამივეა. 1. ალიონი, 2. ჩვენი კვალი, 3. მნათობი“. იქვე: „ქუთაისის თეატრის გასტროლები „ჩვენი კვალი“, № 5. ინტერნაციონალის ერთი ნაწყვეტი „ჩვენი კვალი“.

№ 2.

გვ. 11. ილიას მკვლელი პ. ფშავლიშვილი გაიქცა სატუსალოდან, „ალიონი“, № 2, გვ. 27; ი. სარაჯიშვილი სულ ბოლოში“.

ფორზაცზე: 1. „მნათობი“, № 2. გ. რ-ს ლექციები ქუთაისში, № 21, „ჩვენი კვალი“. 2. ავტორია ისო (ის. კვიციანი) რა იმისი საქმეა ასე წერა? 3. გრ. რ. აუკრძალეს ლექციები, „მნათობი“, № 2, გვ. 6. პიესა ივ. გომართელისა (განი) № 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20; „ჩვენი კვალი“, № № 4, 7, 10 – ლევ. მეტრეველის წერილი; ცქვიტი, № 16; ჩემი დებიუტი ჩემს სცენის მოყვარეობაზე. „ჩვენი კვალი“, № 18, გვ. 291, ვარდინის წერილი; ე. დვალი, № 1, გვ. 10; ნ. გოცირიძეა? № 15, გვ. 244; „ნიავეზე“, გვ. 314; 338 გ. ტაბიძის ლექსი, № 19. 1. დარჩას ლექსი, № 10, „ჩვენი კვალი“, – 2. მეფე-შიშვილი, № 24; – ლელის (ლ. მეტრეველის) წერილი გაზ. „ეკალისადმი“, № 22, გვ. 347; – ი. ევდოშვილის ხსოვნას. (სპ. ჭელიძე), „ჩვენი კვალი“, № 1, – ცახელის ლექსი „საფეიქროში“, № 11, „ჩვენი კვალი“; – ცქვიტის მოთხრობა, № 16“.

№ 1.

გვ. 9. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 10. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ევ. დვალი“.

№ 2.

გვ. 21. ავტორის ხელისმოწერას: „ონ“ – მიწერილი აქვს: „ვლ. დარჩიაშვილი“.

6. ამომავალი მზე. ყოველთვ. სამეცნ. და სალიტ. ჟურნალი. თბ.

1909.

№ 1.

კანზე: „ი. გრ. ი. ყიფშიძის წერილი“.

ნომრის ქვემოთ მიწერილია: „1909 წ. მეტი არ გამოსულა. – ი. გრ“.

ხაზგასმულია: „ლექსი – შ. დ“, მიწერილია: „შოთა დადიანისა“.

7. არჩევან-არედანი. აღმანახი. ქუთაისი.

1917.

№ 1 (6 აგვ.)

გვ. 1. ფანქრით: „1917 წ. (?) ი. გრ“.

*7ა. არჩევან-არედანი. აღმანახი. ქუთაისი.

1912

№ 1 (ოქტომბერი)

8. არჩევანი. აღმანახი. გამომც. მ. კვერნაძე. ქუთაისი

1912

№ 2

9. აურ-ზაური. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ.
1913
№ 2
10. აყალ-მაყალი. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. ვ. გეგეჭკორი. თბ.
1913
№ № 1, 2
№ 1
- გვ. 1. ხაზგასმულია ლექსის სტრიქონი, მიწერილია: „ი. გრ“.
№ 2
- გვ. 1. არშიაზე: „არ არის თბილისში.“
11. ახალი გუმაგი. იუმორისტ.-პოპულ. აღმანახი. გამომც. დ. აბდუშელი, ტფ.
1909
№ № 1, 2
- აკინძულია 1909 წლ. ჟურნ. „ქორწინებასთან“.
- გვ. 3 კრიპტონიმთან: „ხან-ი“, „ხანდამოვი, მიმინო“.
12. ახალი დროება. ყოველკვ. გაზეთი. რედ.-გამომც. დ. გიგიბერია. თბ.
1906
№ № 2, 4, 6, 7.
1907
№ 9
- მეორე ცალები:
1906 № № 6, 7
№ 7
- გვ. 1. „უკანასკნელ ნომერში სტალინის ფელეტონი“.
გვ. 10. კრიპტონიმთან: „კო“..., კობა? სტალინი?“
13. ახალი კვალი. ყოველკვ. სამეცნ. საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. ორგანო
ახალგაზრდა მარქსისტთა ორგანიზაციებისა. ტფ.
1918
№ 1-7
14. ახალი მათრახი. იუმორისტ. ჟურნალი. რედ-გამომც. ნ. დ. ჟღენტი. (თბ).
1915
№ № 1-11
- შეკრულია ერთად, კანზე: „სრულია, იშვიათია. მეტი არ გამოსულა ამ წელს.
(შევასრულე). ამ ჟურნალის შემდეგ გამოვიდა „ეშმაკის მათრახი“, იხ. განცხადება № 11-
ში. ი. გრ“.
- № 1.
- გვ. 1. „ი. გრ. აკაკის ნომერი სრულია“.
№ 5
- გვ. 1. მიწერილია: „ზოგიერთებში აქ ცარიელი ადგილია. ეს. შმერლინგმა მომცა“.
იქვე: „დ. არაყიშვილის შარჟი“.
- გვ. 5. სათაურთან: „ი. იმედაშვილზე.“

№ 7

გვ. 1. „თეატრზე – თავუნასი“.

№ 11

გვ. 1. „უკანასკნელი ნომერი, მერე გამოვიდა „ემშაკის მათრახი“, იხ. II გვ.“

გვ. 2. ხაზგასმულია: „ემშაკის მათრახი ეგზავნება აგრეთვე ჟურნალ „მათრახის“ ხელის მომწერთაც“, მიწერილია: „შეერთებულთან“.

15. ახალი ნაკადი. პერიოდული საზოგად. სამეცნ. და სალიტ. ჟურნალი. თბ. 1919

№ 1

16. ახალი ტალღა. აღმანახი. რედ. გამომც. სოფიო სამსონია (თბ.)

1910

№ 1

გვ. 1. „ჩემზე და შანშიაშვილზე, გვ. 5 ი. გრ.“

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „კანდე“, „კარპეზ დონდუას ფსევდ. რომელიც სირცხვილით იწვის, ზოგ-ზოგ ადგილებს რომ კითხულობს დღეს“. 1933 წ“.

17. ახალი ქვეყანა. ყოველკვ. გაზეთი. რედ-გამომც. ს. ჭეიშვილი. თბ. 1907

№ 9

18. ახალი ცისკარი. აღმანახი. რედ.-გამომც. ლადო მაჭავარიანი. ქუთაისი.

1916

№ 3

გვ. 2. ფსევდონიმთან: „ია ეკალაძე“, „იაკ. ცინცაძე“.

19. ახალი ძალა. ორკვ. ჟურნალი. ორგანო ეროვნ.-დემოკრატი. ახალგაზრდობის მთავარი კომიტეტისა. თბ.

1918

№ 1

20. ახალი ჭინჭარი. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ.

1913

№ № 1, 2

№ 1

სათაურთან: „ქუთ. მუზ“.

№ 2

სათაურთან: „არა“.

21. ახალი ხათაბალა. საოხუნჯო აღმანახი. ყოველკვ. ჟურნალი. გამომც. ვ. დონაძე.

1912

№ 1

გვ. 1. „ეს ჟურნალი მგონი აიკრძალა. ი. გრ“.

22. ახალშენი. ყოველკვ. საპოლიტი. და სალიტ. საგლეხო გაზეთი. რედ. გამომც. პ. გაჩეჩილაძე. თბ.

1908

№ № 1-3

- არის მეორე და მესამე ცალები.
23. ახირებული. (ყოველკვ. იუმორისტ. ჟურნალი კარიკატურებით). რედ. ეშმაკი და თაგუნა. თბ.
1919
რვ. 1, 2
რვ. 1
გვ. 1. „ი. გრ. თაგუნას ექსპრომტი კამისრებზე“.
გვ. გვ. 3, 5, 6, 8. მოხაზულ-ხაზგასმულია ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „თაგუნა“.
რვ. 2
გვ. 3. ლექსის ბოლოს: „თაგუნა“.
გვ. 7. ლექსის ბოლოს: „ეშმაკი“.
24. ბაღდადის წეროები: (სალიტ. ჟურნალი). თბ.
1920
№ 1
გვ. 1. ს. ჩიქოვანის ლექსში „ვალპურგიის ღამე“ ხაზგასმულია: „ლამაზ ხათუნებს“, მიწერილია: „ჩემი – „ქორწილი ჩვენს უბანში“.
25. ბემტისაჲს ჭინჭარი. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც.: ი. ჯოხაძე. თბ.
1913
№ 1, 2
26. ბზიკი. იუმორისტული წერილების კრებული. თბ.
1907
№ № 1, 2
აკინძულია ჟურნ. „ეშმაკის მათრახი“ 1907 წ. № №-თან.
27. ბუნება და ხელოვნება. ყოველთვ. სამხატვ. სალიტ. ჟურნალი. თბ.
1920
№ 1
გვ. 4. ბ. ახოსპირელის ლექსის „მებრძოლი“ ბოლოს მიწერილია: „ეს ლექსი დაბეჭდილი იყო ცალკე ქუთაისში, როცა ბეგლარა სუფლიორად იყო“.
28. ბურჯი. სალიტ. მხატვ. აღმანახი. სურათები, ნახატები და კარიკატურები. გამომც. ნინა გუნია. თბ.
1909
№ 3, 4
29. გაზაფხული. აღმანახი. საგაზეთო წერილების კრებული. გამომც. სევერიან ბახტაძე. ქუთაისი.
1912
№ 1
30. გალილავება. აღმანახი. რედ. გამომც. იოსებ ქავჭარაძე. ქუთაისი.
1913
№ 1
31. განათლება. სამეც. და სალიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც. ლ. ბოცვაძე. თბ.

1908 № № 1–8

1909 № № 1

1910 № № 1–10

1911 № № 1–10

1912 № № 1–10

1913 № № 1–10

1914 № № 1–10

1915 № № 1–10

1916 № № 1–10

1917 № № 1–10

1918 № № 1–7

1919 № № 1–2

1920 № № 1–7

1908

№ 1

კანზე: „1908 წ. (სრულია). ილიას ავტობიოგრაფია, გვ. 17“.

№ № 3, 4

გვ. 1. კრიპტონიმთან: „დ. ნ.-შვილისა“, „დ. ნახუცრ“.

№ № 7, 8

კანზე: „კიტა ილიას წერილზე (ჯიბრაელი), გვ. 100 ი. გრ“. იქვე ჟურნალის ნომერთან: „7–8“ წერია: „მეტი არ გამოიცა. იხ. წინათქმა. ი. გრ“.

1909

№ 1

კანზე: „ამ წელს მეტი არ გამოსულა“.

1910

№ 1

კანზე: „სრულია. 1910 წ“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. ვ. ორბელიანზე, გვ. 89“.

№ 7

სათაურს ზემოთ: „აკაკის მოგზ. ტრაპიზ. ი. გრ“.

1911

№ 1

კანზე: „სრულია“.

გვ. 55. ი. ფანცხავას წერილში „ფაუსტი“... ხაზგასმულია წერილის ბოლო სიტყვები და მიწერილია: „ამაზე მირიანაშვილმა უპასუხა: „მასალად“ კი არა „სამსალად“ გადაიქცევიო“...

№ 2

გვ. 57. „მიხ. თუმანიშვილზე, გვ. 85“.

გვ. 89. ა. წერეთლის ლექსში „ავადმყოფი“. მეორე სტროფში ხაზგასმულია „ზაქი ჭამია“... და მიწერილია „გიორგი XIII“.

№ 6

კანზე: „სახალხო გაზეთის“ რედაქციას. იპ. ვართაგავა. სპარსული ლეგენდა, 337“.

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

გვ. 419. გ. ტაბიძის ლექსში „პირველი ენკენისთვე“ ხაზგასმულია: „მივე“, „მოციგლივე“, არშიაზე წერია: „ჩემი“.

გვ. 421.

კრიპტონიმთან: „ს. ა-ძე“, „სავლე აბულაძე. ი. გრ“.

№ 8

კანზე: „ვაჟას აზრი ვეფხისტყაოსანზე (პოეტებს მოგვანდე გამოკვლევად). ს. ქვარიანი „ჰ“-ს წინააღმდეგი, გვ. 500; „...ვირფასო მათ სვიმონ“ გ. აბაშიძის შენიშვნა, როცა სვიმონი ჭ, ძ, ხ, უარყოფდა“.

№ 9

კანზე: „უკრაინული ლექსები“.

№ 10

კანზე: „გ. ტაბიძის ლექსი ი. გრიშაშვილისადმი, არ ვიცნობდი. ლექსები ტაბიძეების გალაქტიონის და ტიტესი. გ. ტაბიძე ლექსს მიძღვნის გვ. 619“.

1912

№ 1

კანზე: „სრულია. – ალ. ჭ-ძე, VI“.

№ 2

კანზე: „შოთა“ შანშიაშვილისა“.

№ 3

კანზე: „ა. შანშიაშვილის სატირა: „ჰიმნი ლობიოსადმი“ (მეც მკებენს), გვ. 227“.

გვ. 227 ფსევდონიმთან: „გარდანქემანი“, „ა. შანშიაშვილი“.

№ 4

კანზე: „ს. ფ-ლი და კიკნა-ფშაველა, გვ. 304“.

№ 6.

კანზე: „ალექსანდრე ჭავჭავაძე“.

№ 7

კანზე: „ალ. ხახანაშვი. გარდაცვ. სამ. ფირცხალავას წერილი შოთაზე. – ი. გრ“.

გვ. 527. სამ. ფირცხალავას წერილში: „სევდიანი კილო ვეფხის ტყაოსანში“ ხაზგასმულია: „სასტუმრო ვითა მოგზაურთა სადგომი ფუნდუკია და ჩვენ მოქარავნენი ვართ“, მიწერილია: „ეს აზრი გალექსილი აქვს ჯივანას, იხ. „განათლების მუშაკი“.

№ 8

კანზე: „ალექს. ჭავჭავაძეზე“.

გვ. 595. ი. ფერაძის წერილში: „ალექსანდრე ჭავჭავაძე“ მოხაზულია ადგილი, არშიაზე წერია: „გარემე ძალა“.

№ 10

კანზე: „ტვინი ქონია, გვ. 571 – ახნაზაროვი“...

1913

№ 1

კანზე: „1913 წ. სრულია. ი. გრ. დაჭერილი იყო“.

№ 2.

გვ. 1. „პ. მირიანაშვილი“.

№ 3

კანზე: „ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „მ. გორკი და ქართული მწერლობა. (სულ ბოლო წ. რედ. მიმართ)“.

№ 5

კანზე: „ვაჟას არაკია – ი. გრ. – ილიას აზრი, გვერდ. 365“.

№ 6

კანზე: „ი. გოგებ. იხ. თავფურცელი. კარგი №-რია – ი. გრ. „ვინმე მესხი“, გვ. 465“.

გვ. 85. ლ. გ. ბოცვამის მოხსენებაში სოხუმის სკოლის რევიზიის შესახებ ხაზგასმულია: „ნოე ქურიძე“, მიწერილია: „ნოე ზომღეთელი“.

№ 7

კანზე: „სვიმონ ხუნდაძის პირ. წერილი, გვ. 548“.

№ 8

გვ. 561. სათაურს ზემოთ: „ბაჩანა და ლერმონტ. ი. გრ“.

გვ. 659–670. დანომრილია და მიწერილია: „არეულია უნდა გადაისხას“.

1914

№ 1.

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „გრ. ორბელიანზე“.

№ 5

კანზე: „გრ. ორბელიანზე“.

№ 7

კანზე: „აქ იაკობ გოგებ. დუბ. შევადარე“.

№ 8

კანზე: „წერილი მაცაშვილზე; თ. ხუსკივაძის მოთხრობა „ყაჩაღის“ გარჩევა, 604“.

გვ. 604. სათაურთან: „ერთი პლაგიატის შესახებ“ მიწერილია: „სისხლის ბელადი“ ქართულად თარგმნა ალ. შიუკაშ“.

გვ. 610. ხაზგასმულია სიტყვები: „წიგნში მრავალია“... არშიაზე წერია: „ესეთი გამოთქმა შაბლონია“.

გვ. 612. კიკნა-ფშაველას „სიყვარულის წყევალ“-ს მიწერილი აქვს: „ჩემი ლექსის მიბაძვა, I ტ. „ჩემო მტანჯველო“.

№ 9.

კანზე: „კ. მაცაშვილზე ვ. კ.-შვილი; ილ. ალხაზიშვილს არ სწამს ლეგენდები, გვ. 687; ჩემი ლექსი სონაზე; აკაკის აზრი ომზე, გვ. 685“.

1915

№ 1

კანზე: „სრულია. თავად ალექსანდრე ჭავჭავ. გვ. 11“.

№ 2

კანზე: „სასჯელი და სკოლა; გვ. 130 აკაკი და კოსკი წიგნისა. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „1. გ. ლეონიძის ლექსი. 2. ი. გოგებაშვილის პასუხი. 3. ...კოცონზე, გვ. 239“.

№ 4

კანზე: „ნინო ყიფიანზე: დ. ყიფიანის დახასიათება აქტისა „შეტევაო“, გვ. 311“.

გვ. 301. გ. ლეონიძის ლექსში: „პეპელა“ – ხაზგასმულია პირველი სტრიქონი, მიწერილია: „აბაშელი“. მესამე სტრიქონი ხაზგასმულია: „ფრთაანკარა“, წერია: „ჩემი „ის აქ არი“.

№ № 5–6

კანზე: „სქესობრივი ეთიკა“.

№ 7.

კანზე: „ვაჟაზე: „იან ჰუს ტყვე კავკასიისა, 1; მათე ყაჩაღის რეცენზია ვ. კოტეტიშვილი. „კავკ. ტყვე“.

გვ. 512. კრიპტონიმთან: „ლას-ბან“, „ლ. ბოცვაძე“.

№ 8–9

კანზე: „ტყვე კავკასიისა, II; უიალქნო მ. ბოჭორიშვილია; „გამიარჯლდა“; გვ. 600“.

კანის მეორე გვერდზე ხაზგასმულია: „ნიკ. სირბილაძე“, მიწერილია: „ნ. მიწიშვილი“.

№ 10

კანზე: „გ. ლეონიძის ლექსი, ჩემი მიზაძვა, ი. გრ“.

გვ. 698. გ. ლეონიძის ლექსს: „სტრიქონები“ – მიწერილი აქვს: „იხ. ჩემი ლექსები, I ტ. ლექსი თუ კი...“

გვ. 700. ნ. ზენობნელის ლექსს: „დრო“ მიწერილი აქვს: „მოპარულია“.

1916

№ 1

სათაურს ზემოთ: „სრულია“.

№ 5–6

კანზე: „შიო“, ივ. გომართელის. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „დიმ. ბაქრაძე“.

1917

№ 1

კანზე: „აკლია VIII, IX–X. გამოვიდა კი? ი. გრ“.

№ 4–5.

კანზე: „ილია. ი. გრ“.

№ 6–7

კანზე: „შეიძლება მეტი არ გამოსულა? ი. გრ“.

1919

№ 2

კანზე: „ლ. ბოცვაძის №-რი“.

1920

№ 6–7

კანზე: „ლადო მესხიშვილზე, გვ. 33“.

გვ. 28. ი. ჯიშკარიანის წერილში „უძველესი აღმოსავლეთი და თანამედროვე სკოლის მაღალი მიზნები“ მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „ჰგავს შექსპირს“.

გვ. გვ. 618–619. შორის გაზეთ: „თემი“-ს 1911 წ. № 43–44 და № 46 სადაც დაბეჭდილია ი. გრიშაშვილისადმი მიძღვნილი გ. ტაბიძის ლექსი: „მწყემსი“.

გაზ. „თემი“-ს № 43-ის არშიაზე: „ჩემგან შექმნილ ლიტერატურულ ფორმებს ხმარობს“.

მეორე ცალები:

1912

№ 1

თავფურცელზე თბილ. უნ-ტის ძველი ბეჭედი; 1. – „ქართული უნივერსიტეტი თბილისში“. 2. – „ტფილ. სახელმწიფო უნივერსიტეტის წიგნთსაცავი“.

1913

№ 4

კანზე: „ვაჟას პროზა“.

1917

№ 6–7

კანზე: „აკაკი, 322“.

ჟურ. სათაურთან: „აქ ბარნოვის წერილია, გვ. 56“.

№ 2

კანზე: „ფუტურ., იხ. გვ. 87“.

32. განთიადი. ყოველთ. საღვთისმეტყვე. ფილოსოფ., პოლიტ. და ლიტ. ჟურნალი. რედ. სვ. მჭედლიძე, ქუთაისი.

1913. № № 1, 2

№ 1

კანზე: „დრამატურგებო, სწერეთ პიესებიო! გვ. 166. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „იაკობ მანსვეტაშვილზე, გვ. 255; მ. გაწერელია, გვ. 203“.

33. განთიადი. ორკვირ. სამეც. სალიტ. და საპოლიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც. ს. მჭედლიძე და რ. ფანცხავა (ხომლელი) ქუთაისი.

1915

№ 1–17

აკინძულია ერთ ყდაში.

ყდაზე: „ი. გრიშაშვილისაა. რ. ფანცხავას – ხომლელის ჟურნალები: „განთიადი“, 1915; „ცხოვრება“, 1916–1917. „თავისუფლება“, 1917.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „1. იპ. ვართაგავას წერილი ჩემზე. „განთიადი“, 1915, 8. II, ჩემზე – ხომლელისა, „ცხოვრება“, 1916 წ. № 2. გვ. 26. ი. მაჩაბელზე, № 6, „ცხოვრება“. და № 10; ლუკა ბახტაძე, № 4, 5, 6, 8, 9, 10. „ცხოვრება“. მარიჯანის ლექსი „თავისუფლება“ № 9–10“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „სახლში არ გაიცემა. იშვიათია. აკლია ერთი ჟურნალი: „თავისუფლება“ № 5. 1. აკაკის ლექსი „ვორონცოვის წინ“, იხ. „ცხოვრება“, № 3, 1917 და „თავისუფლება“, № 1. 2. დიმ. ჯაშზე „თავისუფლება“, 1917, № 14. 3. ვაჟა ფოთში, „განთიადი“, № 14. 4. ნ. ლორთქიფანიძის მოთხრ. „დაუწერელი მოთხ“. „განთიადი“, № 11. 5. თავდგირიძის ზმა. „განთ“, № 10, გვ. 13. 6. აკაკიზე „ცხოვრება“, 1916, № 3. „თავისუფლება“, 1917. № 3 აკაკის ალეგორია ლექსი, 7. ი. ხონელზე და ველიჩკოზე „ცხოვრება“, 1916 წ. № 4, 5. 8. ილია ჭ-ძე ნიკოლაძემ ჩამოიყვანა დუშეთიდანო, „ცხ“, 1917, № 2, გვ. 14. 9. აკაკის „ვორონცოვი“, 1917, № 3. „ცხოვრება“. 10. აკაკი და მარქსის კაპიტალი „განთიადი“, 1915, № 3, გვ. 12“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ჩერნიშევსკი და მიხაილოვი, „განთ“., № 1 და № 3, გვ. 30“.

ფორზაცის 1–2 გვერდებს შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი შ. დადიანის წერილი „ხომლელი“, „ლიტ. საქართ“, 1941, № 22“.

1915

№ 4

კანზე: „ი. გრ. აკაკიზე“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „არაგვისპირელს და მის მოთხრობას ერთი სალახის შესახებ“, მიწერილია: „გიული“.

№ 8

თავფურცელზე ხაზგასმულია: „კრიტიკა, ი. გრიშაშვილი, იპ. ვართაგავასი“, მიწერილია: „ჩემზე“.

№ 10.

თავფურცელზე: „ლექსი ზმა, გვ. 14. ი. გრ. ეს ფსევდონიმი „გულკეთილი“ მგონი ხომლელს ეკუთვნის“.

№ 11

თავფურცელზე: „ნ. ლორთქიფანიძის მოთხრობა. ი. გრ“.

№ 12

თავფურცელზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ“.

№ 14

სარჩევში ხაზგასმულია: „ს. ტაიფუნისა“, აწერია: „მოკლეს პოლონეთში“.

№ 15

თავფურცელზე: „გ. გვაზავას პოემა (5 ნომერშია)“.

გ. გვაზავას (გოგია ვინმე) პოემა არის „განთიადი“, 1915 წლის 15, 16, 17. „ცხოვრება“ – 1, 2, 3“.

№ 16

თავფურცელზე: „ბალმონტი და შოთა. აჭარა, 26“.

გვ. 1. სტრიქონთან: „გამარჯვებული, ამპარტავანი“..., წერია: „ერთი სტრიქონის გადატანა არ შეიძლება“.

მეორე ცალები:

1915 № № 5, 7, 8, 10, 15.

№ 1

კანზე: „ი. გრ. ვლ. მესხიშვი., 64; ი. მანსვეტაშვი., 53; საქ. განთავ. გვ. 10“.

გვ. 10. მოთხრობას „ბრწყინვალე მომავლისაკენ“ ტექსტში გადაშლილია სიტყვა: „გათავისუფლება“, მიწერილია: „ეს სიტყვა „გათავისუფლება“ ცენზორის მიერ არის წაშლილი. ი. გრ“.

№ 4

გვ. 1. ფანქრით: „აკაკის №-რი“.

№ 5

კანზე: „აკაკის ნომერი. ი. გრ“.

გვ. 4. აკაკის მოთხრობაში „სიკვდილი“, მეორე აბზაცთან მიწერილია: „საიქიოში“.

№ 7

თავფურცელზე: „ნ. ნიკოლაძის წერილი, აკაკი და ილია“.

მესამე ცალები:

1915 № 2, 3, 5

34. გზა. აღმანახი. გამომც. პ. მელაძე. ქუთაისი.

1913 № 1

35. გლეხი. ყოველკვ. სახალხო გაზეთი. რედ. გამომც. მ. ადამაშვილი. თბ.

1906. № № 1-7

აკინძულია ერთად

ფორზაცზე: „ი. გრ. სრულია. მეტი არ გამოსულა. იხ. დ. კარიჭაშვილის კატალოგი, გვ. 151“.

იქვე: „1. – შ. არაგვისპირელის მოთხრობა, № 1. 2. ლიბკნეხტის სახალხო არაკი“ „ბუზი და ობობა“, № 3“

№ 4

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „მადლი“ „მ. ჯავახიშვი“.

№ 7

გვ. 7. „ახალი ციხე“ (თარგმანი). სათაურთან მიწერილია: „ჰგავს ბრიუსოვის კომპოზიციას. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1906 № № 1-5

№ 1

გვ. 1. „ი. გრ. აქ. შ. არაგვ. მოთხრობა“.

36. გუთნის-დედა. სამეურნეო გაზეთი. თბ.

1867 № 1

1874 № № 19-24

37. გურიის ერობის მოამბე. ერობის ყოველკვ. გაზეთი. ოზურგეთი.

1920 № 22

38. გუშაგი. იუმორისტ. პოპულ. აღმანახი. ყოველკვ. სურათებიანი ჟურნალი. გამომც.: ი. მამულაშვილი (№ 1), ან. დ. წულუკიძე (№ 2). თბ.

1909 № № 1, 2

№ 1

გვ. 1. „ჩემი რედაქტორობით. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1909 № № 1, 2

აკინძულია 1909 წ. ჟურნ.: „ქორწინებასთან“.

1909

№ 1

გვ. 1. „ეს ჩემის გამომცემლობით გამოვიდა. მ. გაჩეჩილაძემ მოაწერა ჩემი გვარი, რა უნდოდა ვერ გავიგე. – ი. გრ“.

გვ. 3. ქალაქის ნაჭერზე სწერია: „გუშაგი“. ი. გომართელი აცხადებს, რომ იგი თავს ანებებს „გუშაგში“ მონაწილეობას და მისი წერილების ბეჭდვა შესწყვიტოს, იხ. „Закавказье“, 1909 წ. 1 აგვისტო. და „დროება“, 1909, № 171, 2 აგვისტო“.

39. დასაწყისი. აღმანახი. გამომც.: თ. ხუსკივაძე. ქუთაისი.

(1912) № 1.

40. დიპლიპიტო. იუმორისტ. და ლიტ. აღმანახი. ყოველკვ. სურათ. ჟურნალი. გამომც. ერასტი გორდელაძე. თბ.

1909. № 1, 2

კანზე: „დიპლიპიტო. ერასტი გორდელაძის, იასე რაჭველის და მიხ. გაჩეჩილაძის რედაქციით. 1909. 1. პ. გოთუას პიესა: „პარტიის კაცზე“, № 2. 2. ზ. ჭძის სურათი, № 2. ი. გრ“.

41. დროების კალენდარი. (შედგ. ი. ი. მჭედლიშვილისა). გამომც. „ბეჭდვითი საქმე“-ს ამხ. თბ.

1907. წელიწადი პირველი.

თავფურცელზე: „გრიშაშვილს გამომცემლისაგან“.

კანზე შემდგენელთან წერია: „ასოთ ამწყობი იყო. გარდაიც. აიკრძალა. აქ სალიტერატურო განყოფილებაა. ი. გრ“.

გვ. 110–111. ხაზგასმულია „ნიკო ხიზანიშვილი“, მიწერილია „ურბნელი“, „ხუდადოვის, ილია ჭავჭავაძის და სხვათა მოკვლის და დაჭრის ცნობები“.

გვ. 121. ლექსის „ობოლი“ ინიციალთან: „ი“. „ი. იმედაშვ“.

გვ. 125. მოხაზულია: „ი. მაჭავარიანის „ერთობა“, მიწერილია: „ივანე მაჭავარიანი, ცნობილი მთარგმნელი გარდაიცვ. 1943. 10 მარტს – ი. გრ“.

გვ. 135. მ. კორდელის უსათაურო ლექსის პირველ სტრიქონთან „დ. თომაშვილის“.

გვ. 137. ფსევდონიმთან: „ვალეკო გურული“, „ვ. შალიკაშ“.

42. დუმა. აღმანახი. გამომც.: ს. ხვიჩია. ქუთაისი.

1913. № № 1, 2

43. ეკალი. იუმორისტ. წერილების კრებული. გამომც. თ. ბაქრაძე. თბ.

1907 № № 1–3

აკინძულია ჟურნ. „ემშაკის მათრახ“-თან, 1907 წ.

№ 2

გვ. 1. სურათთან: „ეს კარიკატურა დახატულია მხატვარ სკრუჟინის მიერ. ჩეხი იყო“.

იქვე ჟურნალიდან ამოჭრილი წერილი: „Короб собирателя“ მინაწერით: „იუმორში იხ. „Красная понорама“ № 25, 1928 წ. (?) ი. გრ“.

- გვ. 6. მოხაზულია ლექსი, სათაურთან მიწერილია: „დ. მიქელაძეზე იხ. „მასხარა“, № 1. ს. გაჩეჩილაძის ნაწერი“.
44. ეკალი. ყოველკვ. ჟურნალი. რედ.-გამომც. პლ. გაჩეჩილაძე. თბ.
1907 № № 1–7
1908 № № 1–5
აკინძულია ერთად.
ფორზაცის პირველ გვერდზე: „1. კარგი მოთხრობა, № 1. ფრანც-ისა. 2. გ. გვაზავაზე, № 3, 1908 წ.“.
- 1907
№ 1
- გვ. 15. ონისიმ.: „სიღნაღელების სიმღერა“. ფსევდონიმთან ფანქრით: „მიმინო“.
1908
№ 1
- გვ. 7. წერილთან „მეგობრის საუბარი“ – მიწერილია: „გრი-ი“.
45. ელამი არლეკინი. აღმანახი. ბათომი. – რუს. და ქართ. ენ.
1920.
№ 1.
- კანზე: „ი. გრ. ბათომი 24. XI. 20 წ.; პოეზიის დღე; შარჟი ჩემზე, გვ. 10. ი. გრ; I. ყანწელებზე, გვ. 11–12. (მეც.) II. წერილი ჩემზეც, 13“.
46. ერთობა. სალიტ. მხატვ. აღმანახი. სურათები, ნახატები და კარიკატურები.
გამომც. ვ. გუნია. თბ.
1909 № № 1, 2
აკინძულია 1908 წ. ჟურნ. „საქართველოს“-თან.
№ 1
- გვ. 2. სათაურთან „შთაბეჭდილებანი“, წერია: „ვანო სარაჯიშვილზე. ზ. ფალიაშვილზე. იქვე ქაღალდის ნაჭერი „ი. გოგებაშვილი სწერს ვ. გუნიას „ვინაიდან შენი ჟურნალი „საქართველო“ ჩემი წერილის გამო დაიხურა, გიგზავნი ხუთას თუმანსო. 1909 ი. გრ. ეს წერილი ნონა გუნია მამაჩვენა“.
- გვ. 4. მოხაზულია ბოლო აბზაცები, მიწერილია: „თეატრის გახსნა“.
- გვ. 13. მოხაზულია კრიპტონიმი: „გ. ჯ-რი“, მიწერილია: „გიორგი ჯაბადარი“.
№ 2
- გვ. 10.
კრიპტონიმთან: „სან-ინ-ვინ“., „შანშ. მჭედ. ვ. გუნია“.
47. ერი. კვირ. საპოლიტ. სამეც. და სალიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც. პ. სურგულაძე.
თბ.
1909 № № 1, 2
1910 № № 1–26
აკინძულია ერთად.
ყდაზე: „პეტრე სურგულაძის ჟურნალი. სრულია: 1909–1910 წ. ი. გრ“.

სათაურში „ჩვენი ერი“ გადახაზულია: „ჩვენი“ და მიწერილია: „ჯერ გამოვიდა: 1. „ერი“, 2. „ჩვენი ერი“. 3. „ქართველი ერი“. 4. „საქართველოს მოამბე“. 5. „ალმანახი „მოამბე“. 6. „ერი“.

ყდის მე-2 გვერდზე „ს. სიმახინჯე“, „ერი“, 1910, № 16; „აჯილდა“, 1910 წ. „ერი“, № 17, გვ. 7; ვაჟა – სომხებზე, № 8“.

ფორზაცზე: „მარჯორ უორ-დროპ, „საქ. მოამბე“, № 8; „მონის სიყვარული“ ალმანახი „მოამბე“, 1910 წ.; ი. ზურაბიშვილზე, № 2, გვ. 12; ნ. ხიზანაშვილზე, „ჩვენი ერი“, № 2; გარნა თუ გარდა, „საქართ. მოამბე“, № 10; ქართულ ენაზე, № 18 – „ერი“; „პასუხად სომხებს“ – აკაკი; „ერი“ № 15; ნატოს ავტობიოგრაფია „საქართველოს მოამბე“, № 5. ტერმინების შესახებ, „ერი“ № 18;

1909

№ 2

გვ. 10–12. წერილში „თეატრი“ ტექსტის ბოლოს ინიციალთან: „B“ „მ. წერეთელი“.

1910

№ 2

გვ. 9. ან. წერეთლის „ავტობიოგრაფიულ ცნობებში ხაზგასმულია: „მივიღე ქაღალდი „ჯეჯილის“ დაკეტვისა“, არშიაზე წერია: „1904 წ. ი. გრ“.

№ 5

გვ. 13. ლექს „ჯილდო მეფისა“ მიწერილი აქვს: „ველიჩკოსი“.

№ 12

გვ. 16. მოხაზულია: „განცხადება“, მიწერილია: „აკაკი“.

№ 14

გვ. 13. ფსევდონიმთან: „გ. მოუსვენარიძე“, „შალიბაშვილი. ი. გრ“.

№ 16.

გვ. 5. ზ. ედილის წერილს – „ინგილოთა ყოფა-ცხოვრება“ მიწერილი აქვს: „იხ. გაგრძელება № 20, გვ. 16“.

№ 17

გვ. 9. ფსევდონიმთან: „არავინ“, „არჩილ ავალიშვილია თუ ვ. შალიკაშვილი“.

№ 22

გვ. 11–14. წერილის „საერო სიმღერის მეგობარი“ – ავტორის ინიციალებთან: „ი. კ-ლი“, „ია კარგარეთელი“.

№ 25

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „ინზენი“, „ივ. ზურაბიშვილი“.

მეორე ცალები:

1910 № № 2, 5, 7, 8, 10, 11, 13–15, 17–21, 26.

1910

№ 11

კანზე: „გვაზავა – შანტეკლერი“.

იქვე სარჩევთან ინიციალს: „ღ“ მიწერილი აქვს: „დამბაშიძე, ვ“.

№ 14

კანზე: „აკაკის განცხადება, იხ. გვ. 16“.

№ 15

კანზე: „პირველი ლიტ. საღამო, 1910, 8 მაისი“.

№ 18

კანზე: „ტერმინოლოგია. აკაკის ლექსი სომხებზე“.

გვ. 9. ვ. ალუდიშვილის ლექსთან „ნეტა ახალს რას მოუთხრობს!“ წერია: „ნეტა რას არაგვო“ – ქნარს აქედან აუღია“.

№ 20

კანზე: „ვ. გუნიას თეატრის ისტორია“.

გვ. 5. წერილის სათაურთან: „ქართულ დრამატიულ საზოგადოების ოცდა ათი წლის არსებობა“, ფანქრით: „ვ. გუნიასია“.

48. ერობა. ორკვ. საერობო ჟურნალი. ერობათა კავშირის კომიტეტის ორგანო. თბ.

1920 № № 1-3, 5-14

1921 № № 1-2

1920

№ 7

კანზე: „1. ი. იმედაშვილის წერილი. 2. გიორგი წერეთელზე. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „ვ. ბარნოვის ენა არ მესმისო, გვ. 64. ი. გრ“.

№ 13-14

კანზე: „დ. კლდიაშვილზე, გვ. 122. ი. გ. № 13-14“.

1921

№ 1-2

კანზე: „ი. გრ. დ. კლდიაშ.; ქართული თეატრი, გვ. 122; მესხი. № 1-2. მეტი არ გამოსულა? 1921“.

კანის მეორე გვერდზე ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „გულკეთილი“, მიწერილია: „ხომლელი?“

მეორე ცალები:

1920 № № 1, 2, 8, 11-12, 13-14.

№ 11-12.

კანზე: „წაიძინევით – გვ. 102“.

49. ერობა და ქალაქი. ორგანო ერობათა და ქალაქთა კავშირებისა. ორკვ. გამოცემა მუნიციპ. კითხვების შესახებ. თბ.

1919 № № 1-2

1920 № № 4, 5, 7, 8.

50. 606. სალიტ. და საოხუნჯო ალმანახი. გამომც. გრი გრიგოლაძე. (ი. გრიშაშვილი). თბ.

1910 № № 1, 2

№ 1. – ფოტორეპროდუქცია ჩასმულია ყდაში.

ყდაზე ქალაქის ნაჭერი „606. 1910. № 1. „სორაპანის“ გამომცემლობით. მიხ. გაჩეჩ. ინიციატივით და ჩემი რედაქტორობით. ი. გრ. ჩემი ბალღობის ხალტურა“.

ფორზაცზე ბანდეროლი, გრიშაშვილის სახელზე, გამოგზავნილი ლენინგრადიდან.

ფორზაცის მე-2 გვ. „თანამედროვე ქართული პოეზიის ქურუმს ქართული ტკბილი მხატვრული სიტყვების მაგოგმანებელს, საყვარელ მგოსანს და ჩემს ძვირფას ამხანაგს – იოსებ გრიშაშვილს მის მიერ ჭაბუკობის დროს გამოცემული (აღმანახი „606“), ჟურნალი, ნიშნად კარგი ადამიანობისა და ერთგული მეგობრობისათვის ანდრო აბრამიშვილისაგან. ა. აბრამიშვილი. ლენინგრადი 20. III 50 წ“.

№ 1

გვ. 1. „ა. აბრამიშვილისაგან ი. გრიშაშვილს“.

გვ. 2. არშიაზე: „ეს ლექსი დაწერილია ნოტებზე. მღეროდა ვ. აბაშიძე, იხ. № 2. ი. გრ“.

გვ. 2–3. „606 სასიმღერო კუპლეტები“. ლექსის ბოლოს: „ი. გრ“.

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „იოსებ არიმათიელი“, „ი. იმედაშვილი“.

სათაურთან: „მეგობარს“ მიწერილია: „აკროსტიხი“.

გვ. 6. ფსევდონიმთან: „ბაირონის ნაგლეჯი“, „ი. გრ“. ფსევდონიმთან: „კორდელი“,

„ს. გოგოლაშვილი“. სათაურთან: „გამოცანა“ მიწერილია: „მღვდელი გიორგი ნახუცრიშვილი და სიმონი. (პირველი სათათბიროს დეპუტატი)“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „მე არ ვარ“ წერია: „მე არ ვარ“ ჩემი ფსევდონიმია, მაგრამ ეს ლექსი ჩემი არ არის. შესაძლოა ი. იმედაშვილისა იყოს. ი. გრ“.

გვ. 8. გასართობთან: „ბარგი-ბარხანა“ ფანქრით: „ი. გრ“. ფსევდონიმთან: „გრი გრიგოლაძე“, „ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „606, № 2. – № 1 აქვს გ. ბუხნიკაშვილს“.

გვ. 1. არშიაზე: „ჩემი უახლოესი თანამშრომლობით გამოსცა ეს ჟურნალი მ. გაჩეჩილაძემ 1910 წ. ეს ჟურნალი დაიჭირეს. სათაური რუსული ჟურნალის მიბადვითაა. ი. გრ“.

გვ. 5. ლექსის დასასრულს წერია: „ჩემი და ა. ახნაზაროვის კუპლეტებია. ი. გრ“.

გვ. გვ. 2–4 შესწორებულია სტილი და კორექტურა ი. გრიშაშვილის ხელით.

51. ექიმი. სამეც. და საზოგად. სამკურნალო ჟურნალი. ქართველ ექიმთა და ბუნების მეტყველთა საზ-ის გამოცემა. ტფ.

1919 № № 1–2, 5–8

52. ეშმაკი. იუმორისტ. აღმანახი. თბ.

1908 № № 3, 4

აკინძულია აღმანახთან „აკაკი“, 1908 წ.

53. ეშმაკის მათრახი. იუმორისტ. ჟურნალი. თბ.

1907 № № 1–13

1908 № № 14–43

1915 № № 2–31

1916 № № 1–52

1917 № № 1–51

1919 № № 1–6

1920 № № 7–53

1921 № № 54–60

1907 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „ი. გრ. „ყარს ნიშადური“, № 10, გვ. 7; ია ჭუაძის ლექსი, № 6“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „კარგი მასალა. იხ. კარიკატ. „ეკალი“, № 2 მათრახების – შესახებ. ეს კარიკატურა დახატული იყო მხატვარ სკრუჟინის მიერ. ჩემი იუმორის ისტორიაში. I. „ემშაკის მათრახი“, 1907 წ. № 1–13 და II. „ხუმარა“. აკაკის რედაქტორობით „მასხარა“, „ზივი“, „ოხუნჯი“, „ეკალი“, „ცეცხლი“, „ზურნა“. 1907–8 წ. პოეტი – მასხარას ავტორი მიქელაძე იხ. „ეკალი“, № 5 გვ. 6; აკაკი – ციხისაკენ, „მასხარა“, № 2; იუმორში „ნიშადური ყარს“, № 10 გვ. 7; აკაკის კარიკატურა, № 3, № 10; აკაკი და გომ.; მ. ჯავახიშვილზე – ნ. აზიანი, № 4, გვ. 2; ვაჟას კარიკატურა, № 10. ი. გრ“.

№ 1

გვ. 1. „1907 წ. სრულია. ი. გრ“.

1908 წ. ნომრები აკინძულია.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „აქ ორი სახელწოდების ჟურნალია. 1. ეშმაკის მათრახი და 2. მათრახი. კარგი კარიკატ., № 31. გვ. 19. ეშმაკის დაპატიმრება, № 19, გვ. 2. ეშმაკის ლექსი აკაკისადმი, № 19; იხ. აგრეთვე № 23, გვ. 16 ფოსტის განყ. და № 27 გვ. 13 ეშმაკის პასუხი. ორსულათა ვარ, № 21, 24, გვ. 15; ეშმაკი ზის ნიშადურზე, № 22, გვ. 16; ქართული თეატრი და „სევდა“-ს წიგნი, № 24, გვ. 3; გუნია „დამარცხებულ“-ში, ჟანდარმის როლში, № 24, გვ. 8; აკობიას „სიცრუე“, გვ. 24“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „I. აქ „ემშ. მათრახი (№ 43-მდე). II. „მათრახიცაა“ 1908 წ. № 6-მდე. ორი კომპლექტი – ი. გრ. მხატვარ ანტონ გოგიაშვილზე, № 1; ივ. გომართელის „ეფისკოპოსის სიზმარი“, № 21 და სხვა; „ქართ. თეატრი“, № 24, გვ. 3, 9; პორნოგრაფი აკაკი და ეშმაკი, № 19, 23, 27. პრ. თარხნიშვ. „მათრახი“, № 1. პ. ირეთელის „ერთობის ხალხი“, 34-დან; აქ სულ პარტიული ბრძოლაა. მთელი ნიჭი ამ ჟურნალებმა სულ ფედერალისტების ლანძღვას შეაღია“. იქვე ქალაქის ნაჭრები, შ. შარაშიძე თაგუნას ეძახდა ნინო ნაკაშიძის დას. მერე თითონ დაირქვა ფსევდონიმად; ი. ევლოშვილი და ჩოთქი „ემშ. მათ“, № 40; ვ. რუხაძე და ცენზორი, მათრახი“, № 3; საშა გოთოშიას ლექსები, ფსევდონიმები. შრომისაშვილი „ემშაკის მათრახში“, 1908 გაკიცხულია სოხუმის ქალაქის თავი: ნ. ჩხიკვაძის ლექსი, № 1; მაქვს; „სხივი“, 1917, № 2, ირეთელის „დამის სტუმარი“; ნარო – მოგონება შ. შარაშიძე, 190; ირეთელმა თარგმნა პიესა“.

ფორზაცის მეოთხე გვერდზე: „1. ილია და ევლოშ. „მათრახი“, № 1 გვ. 3. 2. ტონკმელის ლექსები, „მათრახი“, № 42, გვ. 8. 3. ილია ხონელი, „მათრახი“, № 40, გვ. 5. 4. ნატ. გიგაურის ლექსების გარჩევა, № 34. დეფექტურია „მათრახი“, № 5, გვ. 9–10. იხ. ცენზურა, „მათრახი“, № 3“.

1908

№ 14

კანზე: „სრულია. დაარსდა 1907 წელს. ი. გრ“.

გვ. 3. მოხაზულია: „გ. გვაზავას“, მიწერილია არშიაზე: „მიიწვია 1908 წ“.

გვ. 4. მოხაზულია: „უჩინარიძეს“, მიწერილია: „გ. ჩარხიშვილს“.

№ 18.

გვ. 5. ხაზგასმულია სათაური: „ჩვენი კორესპონდენტების საყურადღებოთ“, მიწერილია: „ფ. მახარაძე და ვ. გუნია“.

გვ. 10. ლექსში. „ემმაკი და ნიშადური“. ხაზგასმულია: „უჩინარს“, „რიმ-ბაბას“, „რიგოლეტოს“. მიწერილია: „გ. ჩარხიშვი“. „ალ. სარაჯიშვი“. „ი. ევდოშვი“.

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „ფონ-ტეფო“, „სტ. ნოზაძე“.

№ 19

გვ. 5. წერილის სათაურთან: „ნიკოპოლი“ მიწერილია: „ნიკო თავდგირიძე“.

№ 20

გვ. 7. ლექსის: „ჯვარცმა ხახანოვისა“ არშიაზე წერია: „ა. ხახანაშვი“.

გვ. 8. სურათთან: „ჯვარცმა პროფ. ხახანაშვილისა“ მიწერილია სურათზე გამოხატულ პირთა ვინაობა: „ს. ფირცხ. ხახანაშვი. მუსხ. სილოვანი. ზდანოვიჩი (ი. ალლაძეს ჰგავს), დ. მესხი“.

№ 21

კანზე მოხაზულია ლექსი, მიწერილია: „ორსულთა კასა“.

№ 21

გვ. 2. ფსევდონიმთან: „შმაგა“, „მ. ლელაშვილი“.

№ 22

კანზე ლექსთან: „გმირი“, მიწერილია: „ამ ლექსს ვუპასუხე „ნიშადურში“.

№ 24

კანზე სურათთან: „შავი ზღვისა“ და „შავი ქვის“ ფალავნები“, მიწერილია: „ზდანოვიჩი და ნიკოლაძე“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ახალგაზრდა“ მოპასუხის ახალგაზრდობა“... მიწერილია: „ვ. გუნიას პასუხი იყო „ნიშადურში“ დაბეჭდილი წერილის შესახებ“.

გვ. 8. მოხაზულია ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „გუნია ჟანდარმის როლში“.

№ 26

გვ. 7. ხაზგასმულია: „კვლავ ვისურვებ, რომ თავუნას დაეტოვოს სორო თვისი“... მიწერილია: „თავუნა არა ჩანს“.

გვ. 10. ლექსში: „საადდგომო მესტვირული“ ხაზგასმულია სახელი: „იროდისას“, მიწერილია: „ევდოშვი“.

№ 27

გვ. 1. „ღია წერილი ბ-ნ აკაკის“, მიწერილი აქვს „ნიშადური“, 1908, № 36“.

№ 40

გვ. 4. ი. ევდოშვილის ლექსში „გველებს“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „გული წაიღეს ჰანგებმა“... წერია: „ს. აბაშელი“.

1915 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: 1. „სოფლის ფერშალი“ № 14, 15. „ემმაკის მათრახი“ 1915 წ. აკლია № 1, 32. „ემმაკის მათრახი“ განახლდა 1915 წ. 10 მაისს. ამ წელს გამოდიოდა, ე. ი. 10 მაისამდე – „ახალი მათრახი“ გამოვიდა სულ თერთმეტი ნომერი. 1. თავუნას ლექსი. „ბრძოლა“ საშურზე და რწყილებზე, № 15. 2. ჩემი კარგი შარჟი, № 6. 3. კახეთის რკინის გზა, დედაბრის წინდის ქსოვა, № 13. 4. „სოფლის ფერშალი“, № 14, 15. 16 კარიკატურა „სოფლის ფერში“-სა. 5. სოლომონ ზურგიელიძის შესანიშნავი №-რი, 24. 6. გ. ქიქოძის თავუნას კარიკატურა, № 9. 7. პანთეონი მწერლებისა, № 12. კარგია. 8. ვასო და ნიკო, შარჟი მ. ჭიაურელისა, № 4. 9. ვ. შალიკ. მოთხრობა, 7. 10. ჩემზე (თავუნასი) № 15, გვ. 7“.

აქვე ჟურნალიდან ამონაჭერი: „1909 წ. გამოვა ქართულ ენაზე იუმორისტული და ლიტერატურული ალმანახი „დიპლიპიტო“, მინაწერით: „მომავალი“, 1909 წ. № 68, 17 ნომბერი“.

№ 1 მაკლია (იგი ეძღვნებოდა აკაკის) ი. გრ“.

1915

№ 2

გვ. 1. წერია: „17 მაისი. 1915 წ. ი. გრ. ჩემი შენიშვნა. „ემ. მათრახი“. ამ წლის (1915) მაისიდან განახლდა. მანამდე გამოდიოდა „ახალი მათრახი“ № 11-მდე. აქ აკლია. ი. გრ. 1932 10. XII. გუგულის წერილი“.

№ 2

გვ. 5. სახელთან: „გუგული“, „გ. ბუხნ“.

№ 4

კანზე: „გ. ბუხნიკ. წერილი“.

გვ. 9. ფსევდონიმთან: „სევდიანი“, „პლატონ ლეჟავა“.

№ 6

კანზე: „ჩემზე. ი. გრ. რას ჯიუტობ, გვ. 8. 1915“.

გვ. 5. სათაურთან: „გოჭი“ მიწერილია: „იხ. „სამშობლო“ დამატება 1915, № 13“.

№ 9

კანზე: „1915 წლისაა. 1916 შეცდომით აწერია“.

№ 12

კანზე: „აქ პანთეონა“.

№ 13

კანზე: „კახეთის რკინის გზაზე. ი. გრ“.

№ 14

კანზე: „სოფლის ფერშალი“.

№ 15

კანზე: „ი. გრ. ჩემზე. თაგუნა წაღვერზე. II. სოფლის ფერშალი“.

№ 22

კანზე: „კ. ბალმონტზე“.

№ 24

კანზე: „სოლომონ ზურგიელიძის №-რი. ი. გრ“.

გვ. 5. „სოლომონ ზურგიელიძის (კვირტის) ხსოვნას“. ავტორის გვართან „თაგუნასია. ი. გრ“.

№ 31

კანზე: „ვასო აბაშიძის „ქურქი“.

ფორზაცებს შორის ქაღალდის ნაჭერი: „ი. გრიშაშვილის: 1. „ნაკადული“, 1905 წ. № № 4, 7, 9, 10, 11 და 12. მოზრდილთათვის. 2. „განთიადი“, 1915 წ. № 8. 3. „ემშაკის მათრახი“, 1915 წ. № № 5 და 10. 4. „ემშაკის მახე“, 1911 წ. № 11. 5. „ჭინკა“, 1910 წ. № 3. 6. „ტანგო“, 1914 წ. № 1. 7. წითელი ოთახი. 8. ჭიდაობა (ესებუასი და გლდანელისა) აკაკისაა. მოხუც კანდელაკისაგან. მივეცი სულ 30 მან. 1938. 7 VI“. იქვე ამონაჭრები ჟურნ. და გაზეთებიდან: 1. „მასწავლებელი ალექსანდრე ბუჭუას-ძე მგელაძე“, მინაწერით: „კომ“.,

1925 წ., № 123, 31 მაისი. ი. გრ“. სურათთან მიწერილია: „ალ. ბლიკვაძე“. 2. გუდიაშვილი, ნ. „მხატვარი გიგო ზაზიაშვილი“, მინაწერით: „კომ“, 1941, № 58, 11 მარტი. ლადოს ცოლის წერილი“. 3. „ოსკარ ივანეს ძე შმერლინგი (შლინგი), ნევროლოგი, მინაწერით: „ნიანგი“, 1937 წ. № 23–24“.

1916 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „სახლში არ გაიცემა“.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „ეშმაკის მათრახი“, 1916 ი. გრ. ძლივს შევაგროვე, სრულია. ავკინძე მიტომ რომ მეზნეოდა, ვიშოვე და ჩავაკერე... იშვიათი ჟურნალია“. იქვე. 1. სოლომონ ზურგიელიძის ერთი წლის გარდაცვ. გამო, № 45, გვ. 2 და სხ. № 47 გვ. 15. 2. შმერლინგის იუბილე, № 37. 3. შოთა, 33. 4. ეშმაკი – კარიკატურისტი, № 25 (აქ ანტონის ლექსია). 5. ტ. ტ-ძე, № 6. 5. ლიზა ჩერქეზიშვი., – № 5. 6. ყანწების №-რი, 12. 7. ა. განჯისკარელი, № 17, 24. 8. ბეგლარას ლექსი „არშინმაღალანზე“, № 13.

№ 1

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „ბუტუნა“, „ორავგელიძე“.

№ 9.

კანზე: „1916 წ. 28 თებერვ. ჩემზე გვ. 11 (ქუჩის სახელ.) ი. გრ. გ. ქიქოძეზე, I გვ“.

№ 10

კანზე: „ლექსი ცისფერ ყანწებზე, გვ. 2; აზიანის ფელ. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ცისფერების“ შესახებ. იხ. ბოლოზე კორექტ. შეცდომები, გვ. 15. ი. გრ“.

გვ. 7. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „თაგუნა“.

№ 13

კანზე: „ბეგლარას ლექსი არშინმაღალანზე“.

№ 15

კანზე: „გუგულის წერილი“.

№ 17

კანზე: „ის. სტურუაზე. ი. გრ“.

№ 20

კანზე: „ჩემზე, იხ. გვ. 9. ქეიფი ფედერალისტებისა. ი. გრ“.

გვ. სურათთან მიწერილია: „ი. გედ. ა. ჯაჯან. ი. გრ. თ. ლლ“.

№ 22

კანზე: „ჩემზე, გვ. 2. ი. გრ“.

№ 23

კანზე: „ქალთა კრება გორში. ი. გრ. გვ. 8. ქართული თეატრი“.

№ 24

კანზე: „ანტ. განჯისკარელის ლექსი“.

№ 29

კანზე: „გუგულის სცენ“.

№ 51

კანზე: „ჩემზე, გვ. 2“.

გვ. 2. პატარა ფელეტონთან: „ის“ მიწერილია: „მე დავწერე: „მე“.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე: „შმერლინგის კარიკატურა, იხ. 37, გვ. 15. იხ. „ცნ. ფურც“ 1901 წლისა. ი. გრ“.

1917 წლის ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე ქალაქი „ემშაკის მათრახი“, 1917. სრულია. ი. გრ. ეს არასგზით არ წააღებინოთ სახლში. ი. გრ“.

ყდის მეორე გვერდზე: „75 მან. 1932 წელს 10. XII. ი. გრ. „ცოდნას“ მაღაზია“. იქვე: 1. სარგის კაკაბაძე – ცენზ., № 13. 2. ვ. გუნიაზე – (იუბილეს დროსაც), № 18. 3. სოლომონ ზურგიელიძის განცხადება, № 41 და № 1 გვ. 16. 4. ქართ. მწერალთა მოწოდება, № 45. 5. მთავრობაძე გარდაიც., № 11. 6. სოლ. ზურგიელიძის №-რი (ორი წლის შეს. გამო) № 43, № 17, № 50, გვ. 15. № 41. 7. მღვდლების კარიკატურა, (უწინ და ახლა) № 40, გვ. 8–9. (კირილე წუთისოფლელის – წერილის გამო: იხ. „ემ. მათრახი“, 1917 № 40, გვ. 14). 8. ყანწელებზე, № 3, 4, 9, 11, 9. გოცირიძე, წ. № 6. 10. ი. ხინველზე, № 32, გვ. 15. 11. ხალხური ლექსები მღვდლებზე, № 36. 12. ეროვნული ყრილობა, № 49. 13. გუნიას იუბილე, № 18. 14. ი. მჭედლიშვილი, № 27, გვ. 7“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ემშაკის მათრახი“, 1917 წ. სრულია (ძლივს შევასრულე). იშვიათობაა. № 24 – ჩემებული ლექსი. ი. გრ“.

ჩაკრულია ფურცელი, რომელზედაც წერია: 1. აჭარლები, № 4, გვ. 8. 2. ბალმონტზე (კოტე), № 6, გვ. 5. 3. ვასო აბაშიძის ქურქზე აღდგენილი რითმა, № 6, გვ. 9. 4. განჯისკარელის აკრ. ლექსი, № 15. 5. ვიქტორ ჰიუგოს ნაწერი, № 17. 6. „აქოთება“, № 24 (იმერლებს სხვანაირად ესმით ეს სიტყვა). 7. ჩემი ლექსისებური „ნაგრიშაშვილებური“, № 24. 8. ალ. ჟორჟოლიანის შარჟი, № 26. 9. სტეფანე კასრაძე მხატვარი, № 26, გვ. 16. 10. არჩევნები – ემშაკი. თავის პარტიის აგიტაცია, № 31. 11. ემშაკი წყალტუბოზე, № 38. 12. ჩეხოვის მოთხრობები. № 41. 13. სოლ. ზურგიელიძის №-რი № 43 (სასაცილო ლექსი „ხანჯალი“, № 43, გვ. 4). ჩემზე, გვ. 7. 14. ეროვნული ყრილობა, № 49. ჩემზე, გვ. 10. საერთოდ აქ თავის ნომრები აღარ არის გასაკილი, მთავრობას ეხმარებოდა და უკვე სერიოზული ჟურნალი იყო. 15. ი. ხინველზე, № 32“.

იქვე ქალაქის ნაჭერი, „მაქვს. „ჩირაღდანს“ ჰქონდა დამატება „ემშაკის მახე“, იხ. „ჩირაღდანი“, 1925, № 15–16. იუმორი „ემშაკის მათრახში“ თანამშრომლობდა ა. გვიჩია (პიერ კობახიძის ბიძა) ფსევდონიმით: „ირემქელი“.

№ 8

კანზე: „ხ. ვარდომე. ლექსი“.

№ 9

„ყანწელებზე“.

№ 11

კანზე: „მთავრობაზე, გვ. 2. აქ არის კარიკატურა, რომელიც 1915 წელს ცენზორმა აკრძალა, გვ. 9“.

№ 11

გვ. 9. სურათთან ფანქრით: „აკრძალული სურათი“.

№ 12

კანზე: „პოლიტიკური ლექსით“.

№ 14

- გვ. 3. სურათთან მიწერილია: „გრ. რასპუტინი“.
№ 15
კანზე: „ანტონ განჯისკარელი“.
- გვ. 12. ფსევდონიმთან: „შექანჯალეზული“, „ი. სიხარულიძე“.
№ 17
გვ. 8. სათაურთან: „ეთოიანი აოია“ ფანქრით: „სოლომონ ზურგიელიძეზე“.
№ 18
კანზე: „ვ. გუნიას საიუბილეოდ“.
№ 21
გვ. 11. ავტორის გვართან: „ირ. ტოფაძე“ მიწერილია: „გარდაიც. 1933“.
№ 24
კანზე: „ჩემი ლექსისებური, გვ. 5“.
- გვ. 11. სურათთან ფანქრით: „ეშმაკის ნახ.“
№ 26
გვ. გვ. 2–3 ეშმაკის „საღამოს ლოცვა“-ში ხაზგასმულია: „გომბიო“, წერია: „ე. ი. გომბეშო. ი. გრ“.
- გვ. 4. სურათთან ფანქრით: „ლევან დადემკელიანი“.
- გვ. 16. „სტეფანე კასრაძე“, მიწერილია: „ამბოზენ ახლა საზღვარგარეთ გაიქცაო, 1932.
18 IX“.
№ 33
კანზე: „ფედერალისტების კლუბი, გვ. 14; გ. ზდანოვიჩზე, გვ. 4. ი. გრ“.
- გვ. 5. „იხ. გვ. 7. (არეულია გვერდები)“.
№ 40
გვ. 8. „კარგი კარიკატურები“.
№ 41
კანზე: „ს. ზურგიელიძეზე განცხადება“.
№ 42
გვ. 15. ფსევდონიმთან: „პოდბიპენტა“, „ლორდელი“.
№ 43
კანზე: „ს. ზურგიელიძე 2 წლის თავ.; ჩემზე, გვ. 7; ლექსი „ხანჯალი“, გვ. 4“.
- № 47
კანზე: „ვ. შალიკაშვილი. პალტო“.
№ 49
კანზე: „ჩემზე, გვ. 10. იქვე სურათთან: „ნახ. ზოგი ეშმაკისა“.
- გვ. 10. ხაზგასმულია: „ხალხის თხოვნით ჩინებული ლექსი წავიკითხა მგოსანმა გრიშაშვილმა“... მიწერილია: „ეს არ არის ირონია, მართლა კარგი ლექსი წავიკითხე“.
№ 50
კანზე: „იხ. განცხ. II გვ. აღარ გამოვარ“.
№ 51
კანზე: „უკანასკნელი №-რი (იხ. სულ ბოლო კარიკ.). იხ. № 50, გვ. 2“.
- გვ. 16. სურათთან ფანქრით: „კლიტე“.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე: „სახლში არ გაიცემა. ი. გრ“.

1919–1921 წ. წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ემშაკისა და თავუნას „ემშაკის მათრახი“ (სრული) 1919–1920–1921 წ. (№ 1–60). – ი. გრ“.

ფორზაცზე: „1. ყანწებზე, № 51. (ტიციანის თითები). 2. ლადო მესხიშ-ზე, 51. 3. კავკასიელზე, 49. 4. „ილიმება მარუთა“, № 47, გვ. 3. 5. თავუნას ლექსი დუბეში, № 22. 6. შენ არ იცნობ ამბაკოს, № 19. 7. ი. ჟივიძის სცენა, № 10. ს. თოდრიას მოთხრობა, № 9. 9. „სალომე“, № 8. 10. კლდიაშვილის იუბილე, № 13. 11. ბალმონტის „ვეფხის ტყაოსანი“, თარგმანი აბაშელის, № 12. 12. გუგულის მოთხრობა, № 2, 4. 13. ჩემს სალამოზე წაკითხული სატირა თავუნასი, № 29. 14. მოდი ვნახოთ ვენახივით კარგი შარჟია, № 20. ი. გრ“.

1919 წ.

№ 2

გვ. 9. სურათთან ფანქრით: „მალიკო ქიქოძის ნახატი“. იქვე სახელთან „გუგული“ წერია „ბუხნიკაშვილი“.

გვ. 9–10. ხაზგასმულია: „ორი მეტოქე“, მიწერილია: „ს. აბაშელის თარგმანი“.

№ 3

კანზე: სურათთან: „ქიქოძე“.

გვ. 6. ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „ნარგიზი“ და „ფაქიზი“, მიწერილია: „ჩემი რიტმა“.

1920

№ 9

გვ. 15. კრიპტონიმთან: „ს. თ-ია“, „ს. თოდრია“.

№ 10

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „ხუმარა“ „ვ. რუხაძე“.

გვ. 15. ფსევდონიმთან: „სოსო ჟივთკარელი“, „სოსო ჟივიძე“.

№ 12

გვ. 4. წერია: „ს. აბაშელის თარგმანი“.

გვ. 15. ფსევდონიმთან: „ბუტუნა“, „ორაგველიძე“.

№ 14

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ონისიძე“, „ნ. ზომლეთ.“

№ 24

გვ. 7. მოხაზულია: „პატივცემულ თანამშრომელს მ-ს“ მიწერილია: „ექიმი ტიტე ლლონტი“.

№ 28

გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ვინტარი“, „ვ. ტუქ“.

№ 29

ხაზგასმულია: „თქმული ივნისის 10-ს სახელმწიფო თეატრში „გრიშაშვილის სალამოზე“, წერია: „1920“.

№ 42

გვ. 16. სურათთან: „კამილ ჰიუისმანსი“ მიწერილია: „როგორა გავს სარგის კაკაბაძეს“.

№ 47

გვ. 3. ლექსის „ბარრიკადები“ ინიციალთან: „d“ წერია „ტ. ლლონტი. ლექსში ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „გათენდა“ და „დათენთა“, მიწერილია: „ჩემი“. ლექსში ხაზგასმულია „მარუთა“, მიწერილია: „ი. გრიშაშვი. ფსევდ“.

№ 47

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „ხუმარა“, „ვ. რუხაძე“.

№ 48

გვ. 11. სურათთან ფანქრით: „ნახ. სანდრო ზალცმანის“.

№ 50

გვ. 15. ლექსის ბოლოს: „ხ. ვარდოშვი“.

№ 51

გვ. 2. სათაურთან: „ლადოს ხსოვნას“ „ლადო მესხიშვი“.

გვ. 4. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „ტრისტან მაჩაბელი“, მიწერილია, „ვ. გაფრინდაშვი“.

ხაზგასმულია: „ბარრიკადების“ მესამე ნომერში, მიწერილია: „ბარრიკადი“ 1920 წ. № 3“.

გვ. 15. ლექსის ბოლოს ციფრებთან: „2-3“ ფანქრით: „ხ. ვარდოშვილი“.

1921

№ 54

გვ. 4. სათაურთან: „საახალწლო ნაწყვეტი გაზ. „საქართველო“-ს „სპეკულიანტ-ჟურნალისტებს“ წერია: „(ზმა). გ. გვაზავაზე“.

№ 57

გვ. 4. ლექსში „ქორწილი“. ხაზგასმულია სიტყვები: „აყალ-მაყალი“, წერია: „ჩემი ლექსი“.

გვ. 8. სურათთან ფანქრით: „ქიქოძე შალიკო“.

№ 59

სურათთან კანზე: „ნადარეიშვილი“.

№ 24

სამგლოვიარო ნომერი.

კანზე: „ემმაკი და თაგუნა. სოლომონ ზურგიელიძე. ი. გრ“.

კანის მეორე გვერდზე: „სოლომონ ზურგიელიძის ქრონიკა. 1. „ავად არისო. ცნობა დაიბეჭდა „ემ. მათრახი“, № 22, 1915 წ. II. „გარდაიცვალა“ – განცხადება დაიბეჭდა. „ემ. მათრახი“, № 23, 1915 წ. III. მთელი ნომერი ეძღვნა. 1915 წ. № 24. IV. ორი წლის შესრულების გამო ეძღვნა ნომერი 1917 წელს, № 43. (განცხადება), № 42“. გვ. 1. სურათთან ფანქრით: „ემმაკის დახატული“.

1916

№ 1

კანზე: „საქართველოს“ დაბადება“.

№ 11

კანზე: „ნ. აზიანზე. აკლია“.

გვ. 2. სათაურთან: „ყოფილი“ მიწერილია: „აზიანი“.

1917

№ 6

გვ. 1. არშიაზე: „დუბ. ნ. გოცირიძე და ვ. აბაშიძის...“

გვ. 5. მოხაზულია პირველი სტროფი, აწერია: „კ. ბალმ“.

გვ. გვ. 6–7. შორის დევს ქალაქის ნაჭერი: „ილიას ოხუნჯობა იხ. „ლიტ. მატიანე“, 1940, № 1–2 გვ. 142“.

გვ. 9. მეორე სტრიქონთან: „მერეც გამოჩნდება სადმე...“ მიწერილია: „ნამკვდრეცა“. იქვე მიწერილია: „გადაწყდა ა. ხახანაშვილის პალტო მიეცეს ვ. აბაშიძეს. იხ. თაგუნა“.

№ 27

დაზიანებულია.

კანზე: „დუბლ. დადეშკ“.

1919

№ 2

კანზე: „თაგუნას წერილი ჩემს სალამოზე წაკითხული“.

1920

№ 8

კანზე: „ლ. შენგელაიას. ი. გრ“.

54. ეშმაკის მათრახი. იუმორისტ. აღმანახი. გამომც. ვლ. ცქიტიშვილი. თბ.

1909 № № 7, 8

აკინძულია აღმანახთან: „აკაკი“, 1908 წ.

55. ეშმაკის მახე. იუმორისტ. ჟურნალი. ყოველკვ. გამოც. თბ.

1911 № № 1–11, 13

კანზე: „ეშმაკის მახე“, 1911 წ. იშვიათია! აკლია № 12. (14 იყო?) ი. გრ“.

№ 1

კანზე: „თაგუნას ლექსი. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „იხ. გვ. 8. მოძმეთა და მოლეთა“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. კ. მესხზე“.

პირველი ნომერი ორ ცალად არის.

56. ეშმაკის სალამური. იუმორისტ. აღმანახი. გამომც. მ. კალანდაძე. თბ.

1909 № № 1, 2

აკინძულია ჟურნალთან „მათრახი და სალამური“, 1909 წლ.

№ 2

გვ. 1. „1909 წ. კარიკატ. ბოლოში“.

გვ. 16. სურათთან ფანქრით: „კარგი კარიკატ“.

მეორე ცალები:

1909

№ 1

კანზე: „იხ. ბოლო გვერდი“.

57. ვაზი და ღვინო. საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭოს ორგანო, ორკვ. ჟურნალი. თბ.

1920 № № 1–11

კანზე: „კომპლექტი სრულია. 1920 წ. ნეკროლოგი ვასილ რცხილაძეზე, № 6. 1. ბარიატინსკის ქ. 2. ჯორჯიაშვილის ქ. 3. ნინოშვილის ქ. № 10. გვ. 1. ი. გრ.

58. ვაი-ვაი. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. ბ. კომახიძე.

(1911) № 2

სათაურთან ფანქრით: „არსად არ არის“.

59. ზურნა. კარიკატურებიანი აღმანახი. გამომც. დ. აბდუშელი. თბ.

1908

№ 3

აკინძულია ჟურნ. „ეშმაკის მათრახ“-თან, 1907 წლ.

გვ. 1. „ეს ერთი ნომერი გამოვიდა“.

გვ. 3. კრიპტონიმთან: „გოლა ა-ძე“, „ახრახაძე“.

გვ. 6. გრიშაშვილის: „ქვრივის სიმღერა“-სთან წერია: „დედაჩემს“.

არის მეორე ცალი.

60. ზურნა. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ.

1912 № № 1, 2.

კანზე: „1912 წლის იუმორისტ. აღმანახი „ზურნა“. სრულია № 1, 2 – მ. ლელაშვილის რედაქ. – ი. გრ. ჩემზე, იხ. № 2, გვ. 4. და 3. (წერილი, კარიკატურა). ი. გრ. ვაჟას ლექსი, № 1, გვ. 2“.

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „შმაგა“, „ლელაშვილი“.

61. თავი. იუმორისტ. აღმანახი. გამომც. ზ. გოგვაძე. ქუთაისი.

1910 № 1

62. თავისუფალი საქართველო. (ყოველთვ. ჟურნალი. ჟენევა).

1913 № 1

გვ. 1. „ვიყიდე. 1926. 19 I“.

63. თავისუფლება. ორკვ. სამეცნ. სალიტ. და საპოლიტ. ჟურნალი. რედ. გამომც. რომანოზ სპ. ფანცხავა. ქუთაისი.

1917 № № 1–4, 6–12.

აკინძულია 1915 წლ. ჟურნ. „განთიადთან“.

№ 1

თავფურცელზე: „№ 1 აკაკი. ი. გრ“.

გვ. 2. სქოლიოში არშიაზე: „იხ. № 3, გვ. 2“.

№ 3

თავფურცელზე: „აკაკი. ი. გრ“.

№ 4

თავფურცელზე: „ი. გრ. დიმიტრი ჯაში“.

№ 6

თავფურცელზე: „აკლია № 5“.

№ 9–10

თავფურცელზე: „მარიჯანის ლექსი; პ. ჭარაიას წერილი. ი. გრ“.
№ 11–12.

გვ. 19. სათაურთან: „სადღეისო“ მიწერილია: „აკაკი“.

64. თავს ვეძებთ. იუმორისტ. კვირეული აღმანახი. გამომც. ი. ბახტაძე. ქუთაისი.
1910 № 1

კანზე: „თავს ვეძებთ“ „უკბილო ჟურნალი“, იქვე: „ჩემზე, გვ. 6“.

გვ. 1. ქალაქის ნაჭერი: „აღმანახი „თავს ვეძებთ“, ამის შემდეგ გამოვიდა „ქუთაისის საქმიანობა“, 1910 წ. № 1“.

*თბილისის უნივერსიტეტის მოამბე. – იხ. ტფილისის უნივერსიტეტის მოამბე.

65. თეატრი. ყოველკვ. სალიტ. და სამხატვრო გაზეთი. რედ. გამომც. ვ. აბაშიძე. თბ.
1885 № № 1–19

1886 № № 1–50

1888 № № 17, 31

1889 № № 1–13

1885 წლის ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „მიფეშქაშა ვასო აბაშიძემ. 1921 წ. 22. V“. იქვე: „ოსტროვსკი, გვ. 236 (1886); ვაჟასია? № 24; ლოთური მუსთაზადი, № 19, 182; სანდრო ბიჭის ლექსები, 1885, გვ. 123, 1886, გვ. 159. 1886 წ. № 3, გვ. 26; ერთი წლის „თეატრია“ (მეორე წლისა ცალკე მაქვს). 1885 წ. სრულია; ძველი თეატრის შესახებ, № 1, 13, 34; ალ. ჭავჭავაძის ლექსები (ვითომ), № 2, 1886 წ. 1888, № 13; ალ. ჭ-ძეზე, № 11, გვ. 106; ბესიკზე № 4, გვ. 41; ჰამლეტი, ა. ფურცელაძის თარგმანი. იხ. განცხადებ. გვ. 19; მსახიობ ადამიანზე, № 6, 1886; დ. კლდიაშვილის თარგმ. მოთხრობა № 7, 1886; „ოსტროვსკი, 236“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „1885 წლისაა, სრულია! ი. გრ“. იქვე: 1. ნინო ორბ. სცენაზე, 155. 2. აბდულ ბაღია, 110. 3. ალექსი მესხიევი და რუსული დასი, 59. 4. მხატვარი მაკოვსკი დაესწრო ქართულ წარმოდგენას ტფილისში, 78. 5. „შექსპირის კარგ მთარგმნელს, მთელ ქართულ პიესებს „ვანაცვალეზდო“, 155. 6. აკაკის „თამარ ცბიერის განცხადება – იბეჭდება 200 ცალით, № 19“. 7. ანტ. ფურც. ჰამლეტი (განცხად.) № 19. 8. აკაკის აღდგენილი ლექსი, № 1 გვ. 4“.

კანზე დაკრულია ქალაქის ნაჭერი „თეატრი“ გამოვიდა პირველად. 1. 1885 წ. გამოვიდა 14 ივლისს. გათავდა 29 დეკემბ. სულ 19 ნომერი გამოვიდა. რედ. ვ. აბაშიძე. (რედაქტორი და გამომცემელი). 2. 1886 წ. № 1–50. № 1–23 აწერია რედაქტორ-გამომცემელი ვასილ აბაშიძე, ხოლო № 24–დან ვიდრე № 38–მდე, აწერია: რედაქტორ-გამომცემლის მაგიერ ვალერიან გუნია (№ 24–38), № 39–50–მდე ისევ ვასო აბაშიძე რედაქტორობს. 3. 1887. გამოვიდა დაპატარავებული ფორმატით, № 1–8–მდე რედ. ვ. აბაშიძე. № 9–დან აწერს: ა. ნებიერიძე (9–13–14) მუზეუმშია კომპლექტი № 13–14–მდე (მერე იყო?). 4. 1888 წ. რედ. ა. ნებიერიძე. გამოვიდა 1–50. 5. 1889 წ. რედ. ა. ნებიერიძე, გამოვიდა 1–50. 6. 1890 წ. გაზეთის სახით, რედ. ა. ნებიერიძე, № 1–15–მდე“.

ზაზგასმულია მინაწერში „3–6“ და მიწერილია: „პატარა ფორმატით“.

კანის მესამე გვერდზე, სარჩევში მოხაზულია: „თ. აკაკი წერეთელი თ. ილია ჭავჭავაძე... სერგო მესხი“... მიწერილია: „შოთა რუსთაველი, № 1; ვიქტორ ჰიუგო, № 1, გვ. 10“. იქვე: „იშვიათია ეს სარჩევი. ი. გრ“.

1885.

№ 1.

გვ. 4. აკაკი წერეთლის ლექსი „კურთხევა“ 3 სტროფიანია, მიწერილია „1, 2, 3“ და აღდგენილია ლექსის მე-4 და მე-5 სტროფები:

„4. ნუ დაივიწყებ, რომ სიმართლისათვის
ჯვარცმული იქნა თვით მაცხოვარი
და უგუნრებამ ბოროტ გაკიცხვით
ლერწმით შეასვა მას ნაღველ-ძმარი.

5. ჭეშმარიტება ხშირად მსხვერპლსა გვთხოვს,
სიმართლე ქვეყნად თუმცა ძნელია,
მაგრამ მაინც კი ყველა გვირგვინზე
ეკლის გვირგვინი სანატრელია.

აკაკი.

აღვადგინე ვასოსგან. ი. გრ. 1922 წ. 10 X“.

გვ. 13. ნ. მ. შანშიაშვილის (თომაშვილის) ნეკროლოგთან მიწერილია: „იხ. აგრეთვე „დროება“, 1885, № 131. ი. გრ“.

№ 3

გვ. 31. ხაზგასმულია ხალხური ლექსების შემკრები „სოსიკო“ და მიწერილია: „რომელი სოსიკო? ი. ბაქრაძე“.

№ 5

გვ. 51. მოხაზულია „შინაური ამბების“ ორი აბზაცი და მიწერილია: „დროების აკრძალვა“.

№ 8

გვ. 11. წერილის „ქართული თეატრი“ ხელმოწერას: „x“ მიწერილი აქვს: „ან ი. კავთელი, ან დ. სოსლანი. ი. გრ“.

№ 11

გვ. 107. წერილის „თავ. ალექსანდრე გარსევანის მე ჭავჭავაძე“ დასასრულს მიწერილია: „ზ. ჭ. ი. გრ“.

№ 13

გვ. 121. ლექსს „სიმღერას“ მიწერილი აქვს: „იხ. სარჩევი, იქ ვაჟაა. ი. გრ“.

გვ. 123. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ჩვენ მივიღეთ ორი ლექსი სხვადასხვა პირთაგან: პირველი, რომელიც ამ ნომერში იბეჭდება, ეკუთვნის თბილისის ერთ სასტუმროში მოსამსახურე ბიჭს“... მიწერილია: „ალექსანდრე თოიძე“.

აღნიშნულ ლექსში ინიციალებს: „ვ. ო-ს“, „ი. მ-ს“, „დ. ე-ს“ მიწერილი აქვს: „ვ. ორბ“, „ი. მაჩ“, „დ. ერისთ“.

№ 14

გვ. 130. ავტორის სახელთან „აკაკი“ მიწერილია: „იხ. გვ. 172“.

№ 17

გვ. 168. „ლექსებს“ მიწერილი აქვს: „ა. ცაგ. მიბაძვა“; კრიპტონიმთან „ა. ახ!“ მიწერილია: „ა. ახნაზ“.

№ 18

გვ. 172. ლექს „ვუძღვნი თ. აკ. წ“. მიწერილი აქვს: „იხ. გვ. 130“.
№ 19

გვ. 177. არშიაზე: „აკაკი“.

1886 წლ. ყველა ნომერი აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე მინაწერები: „1. ალ. ჭავჭავაძის ლექსი, გვ. 19, 20, 30. 2. პიესების მაჩვენებელი, გვ. 414, 419. 3. ღამლეტი 415. 4. ბაჩანას ლექსი, 253. 5. რუსული რომანსები სთარგმნეთო, 32. 6. „ყანაო, მუშის სამოთხევ“ აკაკისა, გვ. 43. 7. ნინო ორბელიანი და მარიამ ბატონიშვი. 337, 349, 343. 8. სანდრუა ბიჭის ლექსები, გვ. 369. 9. „ლერმონტ“. რ., ალისუბ. გვ. 248 და 274. 10. გ. სუნდუკ. „ხათაბალა“, გვ. 529. 11. ოსტროვსკიზე, 348. 12. ნინო ორბ. და ნ. ბარათაშვილი, 337. 13. შექსპირი, ვ. გუნია და მაჩაბელი, გვ. 350. 14. ბაირონი თუ პუშკინი, № 30, გვ. 333. 15. კინტოური ლექსი, 374. 16. ა. ყაზბეგის ლექსები, გვ. 302 და 10. 17. კულა გლდანელი და ესებუა, 424. 18. ტასო აბაშიძე 6 წლისა, გვ. 30. 19. აკაკი. ხელმოუწერილი წერილი, № 1. (მურზაყან) და ორი ლექსი, № 2. 20. მათიკოს ლექსი, გვ. 374. ი. გრ. 21. პეტრე მირიანაშვილის წერილი სიმღერაზე, № 4. პასუხი № 7 და № 11“.

ყდის მესამე გვერდზე:

„ალექსანდრე ამილახვარზე, გვ. 584. 2. „სოციალისტი“, 585; ილიას განდევნილი ფრანგულად, № 4. 3. გურული ფოლკლორი, 584, 500, 305. 4. ურიელ აკოსტა, № 45, 46 და სხვა. 5. „ავლაბრული ლექსები“, (?) 384, 407, 455. 6. ელ. ჩერქევიშვილის პირველი დებიუტი, 434. 7. შევჩენკო და მამია გურიელი, 434. 8. 1884–1885 წლის თეატრის დაცემის მიზეზი, 435. 9. გუნია თავის თავზე წერს: მესამე ხარისხოვანი არტისტი ვარო, 437. 10. ხანუმა და ბ. ჯორჯაძე, გვ. 498. 11. რაფ. ერისთავის ლექსიკონი, 278. 12. ვაჟა-ფშაველი, № 26, 30“. იქვე სქოლიოში: „თარგმანი პოლშურიდან ვაჟკაცისა, ვისია, გვ. 24. 13. ნინო ორბელიანმა აღმოაჩინა ნ. ბარათაშვილის ლექსი, გვ. 337. 14. რა გენაღვლება, 530. 15. დ. კეზელი და რუს. პრესა, 461. 16. მარქსის კაპიტალი, 176. 17. ხონელი და სილოვანი, 169. 18. ალექსანდრე ამილახვარის წიგნი აუკრძ. მეფე ერეკლეს, გვ. 583. 19. აკაკის უცნობი ლექსები, გვ. 13. 20. ვაჟას ლექსია? № 56 და 26, 30, გვ. 243. 21. ედგარ პო, № 29. 22. კინტოები აპამპულეზდნენ თავადებს, გვ. 405“.

№ 1

გვ. 6. კრიპტონიმთან: „ა. ახ-ოვი“, „ა. ახნაზ“. იქვე, „ლეგენდას-მურზაყან შავ-სევდიანი“, მიწერილი აქვს: „ეს აკაკისა ყოფილა, იხ. ა. ახნაზაროვის მოგონება „ლიტ. საქართველო“, 1940, № 4. ი. გრ“.

№ 2

გვ. 12. ფსევდონიმთან: „ი. კავთელი“, „ივ. ჯაჯანაშვილი. ი. გრ“.

გვ. 13. ლექს „ხალხური“ მიწერილი აქვს: აკაკი. იხ. ა. ახნაზაროვის მოგონება: „ლიტ. საქართველო“, 1940 წ. № 4. ი. გრ“. ლექს „გამოცანა“, მიწერილი აქვს: „აკაკი (იქვე) ი. გრ“.

№ 3

გვ. 28. ფსევდონიმთან: „სანდრუა ბიჭი“, „ალექსანდრე თოიძე. ი. გრ“.

№ 4

გვ. 30. ფსევდონიმთან: „დავით სოსლანი“, „კეზელი“.

იქვე დევს კონვერტი, „მის მაღალკეთილშობილებას ბ-ნ ვასილ აბაშიძეს“.

№ 7

გვ. 69. კრიპტონიმთან: „დ. კლდ-ილი“, „კლდიაშვილი“

№ 8

გვ. არშიაზე წერია: „გვერდები არეულია, იხ. გვ. 74“. იქვე ლექსთან „მოხვეის სიმღერები“ წერია: „გაგრძელება ზევით“.

გვ. 80. ლექსს „პატარა ტასოს“ მიწერილი აქვს: „აბაშიძეს? ი. გრ“; იქვე ინიციალებთან „ი. დ.“ – „იოს. დავით“.

გვ. 81. ფსევდონიმთან: „გ. თირელი“, „გრ. აბაშიძე“.

№ 9

გვ. 95. ფსევდონიმთან: „თეატრის მუშა“, „ი. დავითაშვილი. ი. გრ“.

№ 10

გვ. 99. არშიაზე წერია: „ილია ხონელი რომ გარდაიცვალა დ. სოსლანმა მშვენიერი ნეკროლოგი გამოსცა ცალკე. ი. გრ“.

№ 12

გვ. 121. ხაზგასმულია: „საუბარი თეატრზე ჰქონდა ალ. ორბელიანსაც რომელიც ერთს თავის წერილში იხსენიებს“ ..., მიწერილია: „რომელში“?

№ 15

გვ. 154. ფსევდონიმთან: „რ. ალისუბნელი“, „რაჟდენ ჩიკვაძე. ი. გრ“.

გვ. 155. ახალ ამბებში მოხაზულია ცნობა ქართველი პროვიზორის მიერ შედგენილი სამკურნალო წიგნის გამოცემის შესახებ“, მიწერილია: „ილია ალხაზიშვილია! ი. გრ“.

გვ. 158. წერილის დასასრულს მიწერილია: „ზ. ჭ-ძე. ი. გრ“; იქვე ხაზგასმულია სახალხო ლექსებში შემკრები – სოსიკო, მიწერილია: „მერკვილაძეა თუ ბაქრაძე? ი. გრ“.

გვ. 159. ფსევდონიმთან: „სანდრუა ბიჭი“, „ალ. თოიძე. ი. გრ“.

გვ. 164. ხაზგასმულია: „ილიკო საფაროვის მაღაზიაში“ ..., მიწერილია: „ეს ილიკო მაკოს ძმა იყო, შემდეგ ცნობილი თერძი. ი. გრ“.

№ 21

გვ. 218. ფსევდონიმთან: „ზაყელი“, „შიო მღვიმ“.

№ 23

გვ. 239. მთარგმნელთან: „პ. ყიფიანი“, „პალიკო“. იქვე სახალხო ლექსებში ხაზგასმულია: „რუსთაველმა სთქვა“, მიწერილია: „ბენიამ სთქვა“.

№ 24

გვ. 243. ფსევდონიმთან: „ვაჟ-კაცი“ მიწერილია: „ვაჟა?“ იქვე ალისუბნელის ლექსში ხაზგასმული სტრიქონი და მიწერილი: „აკლია ერთი სტრ. ი. გრ“.

გვ. 248. ხაზგასმულია: „მიბაძეა ლერმონტოვისადმი და სიმღერა გლადიატორთა“ ..., მიწერილია: „იხ. გვ. 274“ იქვე ქაღალდის ნაჭერი „რ. ალისუბნელი, ლერმონტოვი და გუნია, იხ. გუნიას „ფოსტა“, თეატრი, 1886, გვ. 248“.

№ 25

გვ. 263. „თეატრის ფოსტის“ პირველ აბზაცში ხაზგასმულია „ც-ს“ და მიწერილი: „ცახელს“. ხაზგასმულია: „რა თქმა უნდა საქმე მარტო ჩვენზედ იქნება მიგდებული“ და

მიწერილი: „ცენზ“. მოხაზულია აბზაცი „თეატრის მუშას“, მიწერილია: „ი. დავითაშვი. იხ. ლექსი, გვ. 316“.

№ 26

გვ. 274. ლექსთან „სიმღერა გლადიატორთა“ მიწერილია: „იხ. ფოსტა, გვ. 248, ი. გრ“.

გვ. 278. არშიაზე წერია: „რაფ. ერისთავი“.

№ 27

გვ. 287. ფსევდონიმებთან: „გ. თირელი“ და „ზურაბ მოენიძე“ – „გრ. აბაშიძე, ი. გრ“ და „ანტონ ფურცელაძე. ი. გრ“.

გვ. 290. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ოპერა ურიელ აკოსტა“.

№ 28

გვ. 305. ფსევდონიმთან: „შენი დალაქი ეშია“, „ა. ახნაზაროვი. ი. გრ“.

გვ. 311. ხაზგასმულია: „თეატრის ფოსტა“ მიწერილია: „იუმორში“, იქვე ფსევდონიმს: „ზანგი“ მიწერილი აქვს: „გ. ჩიტაძე. ი. გრ“.

№ 29

გვ. 316. ლექსს „ჩემი ფოსტის პასუხად“ მიწერილი აქვს: „იხ. გვ. 263. ი. გრ“. იქვე ავტორის სახელი „ივ-ნე ქავთარაძე“ გახსნილია: „ივლიანე“.

გვ. 326. ხაზგასმულია: „თეატრის ფოსტაში“ „ს-ან ხ-ძეს“, მიწერილია: „სილოვან ხუნდაძეს. ი. გრ“. იქვე მოხაზულია მესამე აბზაცი და მიწერილი: „ი. დავითაშვილზე“. შემდეგ აბზაცში ხაზგასმულია: „ქ-რო გ-ანს“ და შევსებული: „ქაიხოსრო გელოვანს“.

№ 30

გვ. 333. ავტორთან: „სილოვან“, მიწერილია: „იხ. გვ. 326 და 360“. იქვე მოხაზულია ლექსი „ბაირონიდამ“ და მიწერილია: „ეს ლექსი პუშკინსაც აქვს. იხ. ჩემი ბიბლიოგრ“.

გვ. 343. ხაზგასმულია: „ალაგ-ალაგ...“ ზოგიერთი ვერ დაიბეჭდა“, არშიაზე წერია: „ცენზორ“.

№ 32

გვ. 365. ლექსს „სიყვარული“ მიწერილი აქვს: „იხ. 374“.

გვ. 369. მოხაზულია ლექსი: „ვუძღვნი ვ-ანს“ და მიწერილი: „ვ. გუნია“.

გვ. 374. „კინტოური ლექსის“ არშიაზე მიწერილია: „მათე იანქოშვილი, იხ. გვ. 384“. იქვე ტექსტში ხაზგასმულია: „გ-ვას, ხ-ძეს, თირელს“ და მიწერილია: „გვაზავას, ხუნდაძეს, გრ. აბაშიძეს. ი. გრ“.

№ 33

გვ. 379. წერილის ბოლოს მიწერილია: „სოსლანი?“

გვ. 385. წერილის ბოლოს: „ვ. გუნია. ი. გრ“.

გვ. 390. ფსევდონიმთან: „საფარ“, „შ. საფაროვი“.

№ 34

გვ. 405. ხაზგასმულია: „სცენები“, მიწერილია: „კინტოები აპამპულეზდნენ თავადებს“.

№ 36

გვ. 418. ლექსთან „ვუძღვნი ვალ. გ-ს“, მიწერილია: „ვ. გუნიაა. ი. გრ“. იქვე ქალაღდის ნაჭერი „შ. მღვ. იხ. ლექსი-გამოცანა, გვ. 419“.

№ 38

გვ. 434. ფსევდონიმთან: „ფაზელი“, „გურიელი მამია. ი. გრ“.
№ 39

გვ. 435. ფსევდონიმთან: „ონ-ანი“, „ა. ახნაზაროვი. ი. გრ“.
№ 40

გვ. 451. დ. სოსლანის „წერილში რედაქტორთან“ მოხაზულია: „მე „თეატრს“ თავი დავანებე მას შემდეგ, რაც მისმა რედაქტორმა დროებით სხვას გადასცა“, მიწერილია: „ვ. გუნიას გადასცა“.

გვ. 452. წერილის დასასრულს წერია: „იხ. გვ. 461“.

გვ. 464-465 შორის დევს ქალაქის ნაჭერი: „ჩვენი არტის. ძალიან კარგად... ოსტროვსკისა (და სოლოვიოვის) პიესაში „ბედნიერი დღე“-ში კარგად ასრულებენ ექიმის როლს ვ. ალ. მესხიშვი. II. ამ პიესაში მთავარ როლებს ნ. გაბ“.

№ 44.

გვ. 515. ლექსის დასასრულს: „აკლია. ი. გრ“.
1888

№ 17

გვ. 1. სათაურთან: „ჩემია. ბურლაკი.“

გვ. 6. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია ადგილები, წერია: „ციმბირელი“.

გვ. 7. მოხაზულია მე-4 და მე-5 აბზაცი, წერია: „ადელხანოვი ქ-ნი ლეონიძისა. ი. გრ“.

გვ. 12. სქოლიოში მეღნით: „ეს პატარა სურათი პირველი მოთხრობაა ლიზასი. დაიბეჭდა ჟ. „თეატრში“, 1888 წ. № 17. ილიას ეს მოთხრობა რომ წაეკითხა, ლიზას მეუღლისათვის ნ. ურბნელისათვის ეთქვა: „რატომ ჩემთან არ მოიტანა, ხომ დაუბეჭდავდიო“. ი. გრ“.

გვ. 13. ბოლო აბზაცთან წერია: „ამის შემდეგ სად არის ტექსტი? ი. გრ“.

გვ. 15. ქვემოთ არშიაზე წერია: „გადააბრუნეთ! იხ. II გვ“.

1889 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „24 მ. ვიყიდე მ. გაჩეჩილაძისაგან 1932 წ. 10 IV. ი. გრ“. იქვე: „თეატრი“ გამოდიოდა 5 წლის განმავლობაში, დაარსებულია ვასო აბაშიძის მიერ. პირველად გამოვიდა 1885 წ. ვასოს რედ.; 1886 წ. ვასოს და ვალიკოს რედ., 1887 წ. მე-9 ნომრიდან რედაქტორია ალ. ნებიერიძე. 1888 წ. 1889 წ. (მე სრული არ მაქვს. რაფ. ერისთავის პიესები: 1. დათვმა დააქორწილა, ვ. კრილოვ. თარგ. ი. გრ. გვ. № 4. 2. ბრილიანტი, № 8, თხზ. რ. ერისთ“.

ფორზაცზე: „1. ჩითახოვის ფაბრიკაზე. № 1, გვ. 13. 2. ვასო აბაშიძე რუსულ სცენაზე, № 6. გვ. 1. 3. სიტყვა „მებრვე“, № 5, გვ. 4, № 13, გვ. 8. 4. ი. დავითაშვილის ახალი ლექსები, № 11, 13 (ხალხური). 5. ყარამანი, (პიესა), გვ. 8, № 11. 6. ი. გოგებაშვილის წერილი მომღერლებზე, № 12. 7. ალფა (ა. ახნაზაროვის) სცენა, № 7, გვ. 12. 8. ლიზა ჩერქეზ. ჩაწერილი ლექსი, № 10. ლერმონტ. „მასკარადი“, № 13, შეამოკლეო, გვ. 8“.

№ 6

გვ. 1. ხაზგასმულია პიესა „Друзья и приятели“; არშიაზე: „ჰაი გიდი, მეგობრებო. ი. გრ“. იქვე ხაზგასმულია: „პირველ პიესაში ბერდიშის როლს ქართული დასის ნიჭიერი არტისტი ვ. აბაშიძე შეასრულებს“, წერია: „ვასო აბაშიძე რუსულ პიესაში?“.

№ 7

გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ალფა“, „ახნაზაროვი. ი. გრ“.

№ 11

გვ. 10. „თარგმანს“ მიწერილი აქვს: „საიდან? ვინ არის დამწერი? ი. გრ“.

№ 12

გვ. 4. ბოლო აბზაცთან არშიაზე: „ი. გოგებაშვილი“.

№ 13

გვ. 6. ინიციალებთან: „ი. დ“. – „ი. დავითაშვილი, ი. გრ“.

გვ. 11. „მოსწრებული სიტყვის“ სათაურთან: „აკაკისაა?“.

მეორე ცალები:

1885 № № 1–19

1886 № № 1–29, 33, 34, 37, 39, 44.

აკინძულია ერთად. ყუაზე ამოტვიფრულია: „თეატრი“, 1885–1886“.

66. თეატრი. სალიტ.-მხატვრ. აღმანახი. სურათები, ნახატები და კარიკატურები.

გამომც. ტასო გუნია. თბ.

1909

№ 7

გვ. 1. „კარგი ლექსია. ლექსის ახალი ფორმა მე შემოვიტანე პირველად! ი. გრ“.

გვ. 8. სათაურთან: „არეულია მონასტერი“ წერია: „გრი-გრის პასუხი“.

გვ. 9. ფსევდონიმთან: „გოცირიძის კვანტი“, „დ. მესხი?“.

67. თეატრი. ყოველკვ. სურათებიანი აღმანახი. გამომც. აღ. იმედაშვილი. ქუთაისი.

1912 № № 1, 2

№ 1

თავფურცელზე: „აკლია თარხნიშვილზე. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

გვ. 6. ფსევდონიმთან: „სევდა“, „ა. ფაღავა“.

68. თეატრი და მუსიკა. ხელოვნების ყოველთვ. ჟურნალი. რედ.-გამომცემელი იოსებ ასლანიშვილი. ქუთაისი.

1919

№ 1

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „ი. ყიფშიძე „საიათნოვაზე“, № 3, გვ. 27. „თეატრი და მუსიკა“ სულ სამი ნომერი გამოვიდა ქუთაისში. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „სოსო გრიშაშვილს „თეატრი და მუსიკა“-ს რედაქცია. 27 III. 1919. ქუთაისი“.

გვ. 25. ზ. ფალიაშვილის „ავტობიოგრაფიულ ცნობებში“, ხაზგასმულია სტრიქონები ოპერა „აბესალომ და ეთერი“-ს შესახებ, მიწერილია: „1912 დაიწყო. 1917 წ. დაამთ. 1919 წარმოადგ“.

გვ. 51. ლ. მაჭავარიანის „ქართული ოპერი“-ს ტექსტში ხაზგასმულია: „Грузия“-ს რეცენზია ფალიაშვილის „აბესალომ და ეთერ“-ზე... მიწერილია: „ეს რეცენზია დიმ. არაყიშვილისაა, დაბეჭდა ფსევდონიმით. – ი. გრ“.

69. თეატრი და ცხოვრება. ყოველკვ. სათეატრო-სალიტ. ჟურნალი. რედ. გამომც. ი. იმედაშვილი. თბ.

1910 № № 1–39
1914 № № 1–43
1915 № № 1–52
1916 № № 1–52
1917 № № 1–45
1918 № № 1–16
1919 № № 1–15
1920 № № 1–29

1910 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „ჩემი და შანშ-ის სურათი, № 34; შანშიაშვილის შოთა, № 30, გვ. 14; რევიზორი სპარსულად, № 35; შირვანზადეზე, № 7, გვ. 15; ნამუსის შინაარსი, № 8, გვ. 15; გოლა ახრახადის მოთხრობა, № 19. (შირვანზადეზე), გ. წინამძღვრიშვილზე, № 21... და დაბად ღალუაზე, № 21; პენსია ოვანეს თუმანიანს, 36; „ყრუ ხმა გამოსცა“, № 33, გვ. 16; საღამოს რეცენზია (ჩემზედაც), № 19, გვ. 12; აპარონიანზე, 5; შირვანზადე, 7; ფაფაზიანი, 19; აღამალოვის მკვლელნი, 29; აკაკი თეატრზე, № 38; აბაშელის თარგმანი, 18, 19; ნაკადის ღულუნი ტიციანისა, № 21; ლექსი, № 9, 14, 18, 19. აღ. ჯამბ. ორბელიანზე, № 15; ჩემი არტისტობა, № 11 (ინფორმაცია); ბუდუ მდივანი, № 29 და 37; ოფოფზე ი. გოგებ. 39; კ. გამსახურდიას ლექსი, № 16, 38; თეატრის მოღვაწენი: ზ. ჭ. № 10, 14, 15; ნამუსზე, № 8; ახალგაზრდა მსახიობი ბ. მდივანი, № 39, გვ. 5; იხ. „ხელოვნება“, გვ. 13. თეატრზე – 10, 17, 22; გოგებაშვილის „უკუ“, № 39, გვ. 12“.

ფორზაცზე: „1. № 28, 29, 37, 39. სურათ. და სულ ბოლო №-რი „ხელოვნება“, გვ. 13, 16. 2. ოპერა „ჰაჯიმურადის“ ავტორი ოსეტროვი გარდაიც. № 25, გვ. 16. 3. აკაკი უკურმართ. მრავალჯამიერის შესახებ № 37, გვ. 3. 4. გაბუნის გარდაცვ., № 33. 5. ვ. გამყრელიძე და ილია, № 9, გვ. 13. 6. ა. ცაგარელის საფლავი, № 6, გვ. 13. 7. ვ. გუნიაზე, № 8. 8. ანგარიში 1910 წლის ლადოს გასტროლებისა № 16, გვ. 16. 9. პოეტი „დემონი“ დ. ქავთარაძე, № 14, გვ. 16. 10. მარჯანიშვილის აუგი, № 9, გვ. 16. ე. ჩ-ის წერილი, № 15; ბებურ ბებურიშვილზე, № 24; გოლა ახრახადის მოთხრობა, № 19; მე „და-ძმაში“, № 23 – ბოლო ყდაზე; მე პიესაში, 24. ბოლო კანზე. მე – ლაგოდებში, № 24, გვ. 16. ა. შანშიაშვილის პიესა შოთა, იხ. № 30, გვ. 14. მამონტ დალსკი და ძაღლი, № 30, გვ. 15. მე სუფლიორი, 1910 წ. № 32, გვ. 15. იქ ვიყავი და სცენაზე არ გამოვსულვარ, № 35, გვ. 13“. „მე და-ძმაში № 23“... მოხაზულია და მიწერილია: „ჩემი დღიურებისათვის“. იქვე: „ოვ. თუმანიანი და პენსია, № 36, გვ. 16; აბაშელის პირველი ლექსი, № 37, გვ. 7. დ. ჩარკვიანი რუსულ სცენაზე, № 38, გვ. 16; ნ. შიუკაშვილი და სამსახური, № 39, გვ. 15“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „1. კურიოზი სანაძლეოზე, № 35, გვ. 13. 2. ჩემზე, № 35, გვ. 13. 3. ყაფლან ორბელიანი და ე. კლდიაშვ., № 36, გვ. 3“.

1910
№ 1

გვ. 1. სათაურს ზემოთ: „მე შანტეკლერს ვწერ, № 22, 1910 წ“. იქვე სურათზე: „ბუდუზე, № 37, გვ. 11, № 39, გვ. 5. № 28, 29“.

გვ. 11. დ. ნახუცრიშვილის სურათთან: „იხ. ა. ხახანაშვ. გვ. 329“.
№ 9

გვ. 13. ტექსტში ხაზგასმულია: „ვიქტორ გამყრელიძე – სვიმონ ლიონიძის როლში“... წერია: „იხ. ილია, V ტ. „ქართ-წიგნი“. ი. გრ“.

გვ. 14. ბოლო ორ აბზაცთან მიწერილია: „ლადო მესხი. ი. ივანიძე“.

გვ. 16. მე-2 აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „კ. მარჯანიშვი“.

№ 10

გვ. 1. ლექსს: „ტ-ს“ მიწერილი აქვს: „დ. მეგრელისა „თავის მეუღლეს“.

გვ. 11. მოხაზულია სახელი: „დავით ავალიშვილი“, მიწერილია: „გიორგი (?)“.

№ 12

გვ. 11. სურათთან: „ივანე გომართელი“ მიწერილია: „გარდაიცვალა 1939 წ“.

გვ. 13. წერილში: „დრამატურგი ზურაბ ნაზარის ძე ანტონოვი“, ხაზგასმულია: „ყავდათ დამწყვედული მეხუთე საბოქალოს“... სიტყვა „მეხუთე“-სთან მიწერილია: „ხარფუხში?“

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „სოგოლი“, „სოსო გოგოლაშვილი“.

№ 13

გვ. 9. ივ. გომართელის „დრამატულ გამგეობის წევრი“, ვოდ. 2 მოქ. ხაზგასმულია მომქმ. პირი: „ვაჟი“ მიწერილია: „ამას მე ვთამაშობდი“.

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „Por-Don“ „გ. ფოცხოველი?“ თუ პეტრე დადვამე“.

№ 14

გვ. 10. პიესის დასასრულს წერია: „აქ უნდა იყოს ფინალი; პეტრე, – ხვალვე შევიტან ქალაქს დრ. საზ. წევრობიდან გასვლის შესახებ. ი. გრ“.

№ 15

გვ. 2. ი. გრიშაშვილის ლექსის „მთვრალი გეგონე? (ვუძღვნი თ. მ-ს) ინიციალებთან მიწერილია: „მაღალაშვილს“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „გენო ქობულოვი“, წერია: „გარდაიცვ. 1915 წ“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „პიესა უცნობის ავტორისა „სამდედიშვილი“, მიწერილია: „ლეო ქიაჩელისა!“

№ 18

გვ. 12. ხაზგასმულია: „კომედია „ჩემი ქმარი სხვას ირთავს“, მიწერილია: „ეს პიესა ი. ელიოზოვს ეკუთვნის. ამ ცნობამ გ. ლეონიძეც შეაცდ. („თ. და ც.“, 1914 წ.)“

№ 21

გვ. 7. კ. ჭიჭინაძის უსათაურო ლექსთან „ტყე იმოსება“... წერია: „პუშკინს ჰგავს“.

№ 20.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „გრიგოლ წინამძღვრიშვილის მიერ სომხურიდან თარგმ. პიესა „დაბად ღაღოას საუბარი გლეხებთან“, ტერ-ალექსანდრიანისა“, წერია: „მე მაქვს. 1864-ში დაიბეჭდა“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „გ. წინამძღვრიშვილის ლექსში „აბლაკატის მუხამბაზი“ 1888 წ. მე დავბეჭდე“, მიწერილია: „სად?“

№ 22

გვ. 2. ივ. გომართელის ლექსთან – „ახლანდელი პოეზია“ მიწერილია: „პაროდია მიბაძვა – გრიშაშვილის „ბარაშკაზე“. იხ. ამ ჟურნალის რეცენზია, № 19“.

№ 25

გვ. 2. კ. მესხის წერილთან წერია: „ადარ ყოფილა“.

№ 26

კანის მესამე გვერდზე ტექსტში მოხაზულია, ფსევდონიმი „გ. მოუსვენარიძე“, მიწერილია: „გიორგი შალიბაშვილი. ი. გრ“.

№ 27

გვ. 2. ლექსთან „სიმი“ მიწერილია: „თარგმანი რუსულით“. მთარგმნელთან: „გ. ჩხეიძე“ წერია: „გ. ქუჩიშვილის გვარი“.

№ 28

გვ. 3. ს. აბაშელის ლექსი „შავი აჩრდილი“ სათაურთან წერია: „ბალმონტი?“

გვ. 4. ბოლო არშიაზე მიწერილია: „შეცდომითა აკინძული, იხ. შემდეგი გვ“.

№ 29

გვ. 9. ნ. შიუკაშვილის „ღია წერილთან“ მიწერილია: „1908 წელს განახლებული თეატრი“.

№ 30

გვ. 15. მოხაზულია აბზაცი: „მ. ვ. დალსკის შესახებ“, წერია: „მ. ვ. დალსკი (1865–1918) ბოლოს ბოჰემობდა“.

№ 31

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ზანგი“, „გრ. რცხილაძე“.

№ 33

გვ. 8. ი. გრიშაშვილის ლექსში გადახაზულია სიტყვები: „ეჰ, ვინ უწყის“ და მიწერილია: „და იმავე დროს“.

№ 34

გვ. 7. ინიციალებთან: „დ. ნ.“, „დ. ნახუცრ“.

№ 35

გვ. 3. სტრიქონთან: „ივ. კერესელიძეს ცოლად ყავდა ერთი მოთამაშე ქალთაგანი“, მიწერილია: „უზნაძე. ი. გრ“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია სტრიქონები და მიწერილია: „ნინო ორბ. და კეკელა აგიაშ. 1862 წ“.

გვ. 4. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონები, მიწერილია: „აკაკი და სცენა“.

გვ. 7. კრიპტონიმთან: „სო-ლი“, „სოსო გოგოლაშვილი. ი. გრ“.

№ 36

გვ. 3. აკაკის წერილში „გახსენება თეატრის შესახებ“, ხაზგასმულია სტრიქონები: „მე და ეფრო ვთამაშობდით რაფაელის ერთ სამ-მოქმედებიან პიესაში“, მიწერილია: „ადვოკატები“. იქვე მოხაზულია სტრიქონები, წერია: „აკაკი და სცენა“. ხაზგასმულია: „ეფროს ხსენებაც არ არის და მე კი უნდა აღვიარო, რომ ჯერ ქართულ სცენაზე უკეთესი მოთამაშე არ გამოსულა“, წერია: „ეფრო კლდიაშვილი დედა იყო მარიამ ძნელაძისა? თუ არა?“.

გვ. 4. სათაურთან: „განთიადის მოლოდინში“ მიწერილია: „ბალმონტი. ბესიკი“.

№ 36

გვ. 14. ავტორთან: „ივ. ჭავჭავანიძე“ წერია: „სტუდენტი“.

№ 37

გვ. 3. აკაკის წერილში: „გახსენება თეატრის შესახებ“, ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „მაკო საფაროვი. ი. გრ“.

გვ. 4. მოხაზულია სტრიქონები, წერია: „თეატრი სარკე და შკოლაო“.

გვ. 7. წერილთან: „რევაზ გოგენიაშვილი“ მიწერილია: „ქრისტინე“. იმავე გვერდზე ხაზგასმულია: „წელს გამოვიდა სამწერლო ასპარეზზე ნიჭიერი პოეტი ს. აბაშელი“, მიწერილია: „საშა აბაშელი 1910 წელს გამოვიდა“.

გვ. 14. მოხაზულია აბზაცი: „საგულისხმო კამათი მოხდა“... წერია: „აკაკი“.

№ 38

გვ. 3. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „არწრუნი. თეატრი“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „კ. აბაშისპირელი“, „გამსახურდია“.

1914 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „სრულია. ი. გრ. ქოსა და ულვაში? № 1, გვ. 4; იასონი, № 13; „ცრემლების კრიალოსანი“, ი. გრ. № 40, 41, 42, 43; გვაზავა, ე. ჩერქეზ. № 4; ი. დავითაშვილზე, № 4, 6; იუჟინზე ტ. ტ-ძე, № 19; „აბესალომ და ეთერს“ ვწერ, № 2, გვ. 16; ტ. ტ-ძის კოჭლი(?) სონეტი (?). მე – მსახიობი, № 9, გვ. 15, ი. ზარდალიშვილი – ლექსი, № 8; ეფემია მესხის მოგონება, № 10; ილიას ნაწერები დასწვესო, № 23, გვ. 10; ივანე მაჩაბელის წერილები, № 39; თეატრზე გ. ლეონ. № 14. (შეცდ); „ნატა“, № 43, გვ. 7; ელენე ჩერქეზიშვილი პარიზის მოცეკვავე, № 4, 6; 1. ჩემი საღამო, № 9. 2. ჩემი ლექსი სონაზე, № 29, გვ. 8. 3. ჩემი ლექსიკონი, № 15. 4. ჩემი სურათიც, № 18. 5. ჩემი ლექსები ჩემებურად წაუკითხავთ, № 28, გვ. 8. 6. ზღაპარი გამაკში სცენაზე, 38. (ყდაზე) 7. „ცრემლების კრიალოსანი“, № 40“.

იქვე ქალაქი „ზღაპარი ჰამაკში“ წავიკითხე წაღვერში 1914 წელს, იხ. „თ. და ც“., № 24, გვ. 16. და „სახალხო ფურც“. 2. კიტა აბაშიძე და შანშიაშვილის კარიკატურებ., № 42. 3. ხალხური ლექსი „ბროლისებრო“, № 39. 4. ივ. მაჩაბლის წერილები, № 39.

№ 1

კანზე: „გ. შერვაშიძის ლექსი, (ლერმონტ.) № 24. (სრულია) 1914 წ“.

გვ. 14. მოხაზულია სათაურში: „ქოსას“, მიწერილია: „ქოსა და ულვაში? ი. გრ“.

№ 2

გვ. 5. სურათთან: „ს. გ. პეპანოვი“ წერია: „გარდაიცვალა“.

გვ. 16. „წერილი ამბებ“-ში მოხაზულია: „აკაკი წერეთლის ტრამვაიდან გადმოსვლის დროს დაცემის ამბავი“, მიწერილია: „მახსოვს, მე ავიყვანე“. ხაზგასმულია: „ბ. ახოსპირელის, გ. ქუჩიშვილის და გ. ტაბიძის წიგნების გამოცემის შესახებ“, იქვე მინაწერი: „მე დავასწარი ყველას“.

№ 3

გვ. 9. გ. ქუჩიშვილის ლექსთან: „პოეტი“ წერია: „ეს ჩემიდან არის წად. იხ. „მსახიობი“ ლადო მესხიშვილს რომ წავუკითხე 1913 წელს“.

გვ. 12. ავტორთან: „ვ. თამროშვილი“ მიწერილია: „მოკლეს“. იქვე დ. ივანიძის სურათთან: „გარდაიცვალა“.

№ 6

გვ. 13. გ. ლეონიძის ლექსთან: „სურათი“ მიწერილია: „აბაშელის „დილა““.

№ 7

გვ. 8. კ. ჭიჭინაძის ლექსების სათაურები „გულკეთილობა“ და „ურწმუნო ქალი“ მოხაზულია, მიწერილია: „ჰაინე“.

№ 9

გვ. 15. „სია იმ პირთა“... ჩამოთვლილია ქართველი მსახიობები, მიწერილია: „აქედან 24 მსახიობი აღარ არის. ი. გრ. 1931. 25. V. 1934. 20. II. ი. გრ“.

გვარები დალაგებული ანბანზე. ან-ს მიწერილი აქვს: „აპტალიდი, ი“. ბ-ანს: „ბერიშვილი, ბ“. „სარაულთან“ მიწერილია: „თუ სარიელი“ ი. გრ“. „ურბნელი გაიანე“, მიწერილია: „იუზას ცოლი“. „ჩ-ინთან“ მიწერილია: „ჩირგაძე, ან“. „ხ-ანთან“ – „ხურციძე, ს“.

გვარები ხაზგასმულია, მიწერილია, „წითელი ხაზით 1942 21. V. აღარ არ“.

№ 10

გვ. 4. ხაზგასმულია: „როდესაც ჩემი გამოსვლის დრომ მოაღწია“. წერია: „ელიზა ზის სცენაზე. ი. გრ.“ მოხაზული აბზაცი ეხება „სამშობლოს“ დადგმას, მიწერილია: „პირველად 1882 წელს დაიდგა“.

№ 11

გვ. 3. წერილში: „კოტე მესხი“ სადაც ჩამოთვლილია მისი და-ძმები, წერია: „ანნა მესხი“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „1906 წ. „პატარა გაზეთი“-ც გამოსცა. ამ გაზეთში დაბეჭდილი ერთი ლექსის გამო პასუხისგებაში მისცეს“, მიწერილია: „კ. მაყაშვილის ლექსის გამო“.

გვ. 14. გ. ჯაბაურის წერილში „ქართული სახალხო თეატრის ისტორია“, სცენისმოყვარეთა შორის დასახელებულ იაგორა ანდრიანოვს მიწერილი აქვს: „ლექსებსაც წერდა“.

№ 14

გვ. 1. სურათთან: „ე. კლდიაშვილია“ წერია: „ამის ქალი იყო მომღ. მარიამ ძნელაძისა“.

გვ. 6. მოხაზულია პიესის სახელწოდება: „ჩემი ქმარი სხვას ირთავს“, მიწერილია: „ი. ელიოზიშვილისაა, ზ. ჭ-ძის შეცდომებით. იხ. „ცისკ“.

№ 17

გვ. 7. სურათთან: „ურუმაძე“ გვარი გადაშლილია, მიწერილია: „კ. მაჭარაშვილია (მაგრამ ხსენებულ პიესაში არ უთამაშნია, ითამაშა ზაქ. ურუმაძემ). ი. გრ“.

№ 19

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ილ. ჩხერიმელისპირელი“, „ი. ფერაძე“.

№ 24

გვ. 4. გ. მ. შარვაშიძის ლექსთან მინაწერი: „ლერმონტოვიდან, იხ. რუსული ლერმონტ., გვ. 15“.

№ 26

გვ. 4. სათაურთან: „რკალები“ მიწერილია: „გრ. ორბ“.

№ 37

გვ. 2. ფსევდონიმთან: „კ. ქსნისპირელი“, „რატიშვილი“.

№ 38

გვ. 3. დ. ს. მგალობლიშვილის პორტრეტთან მიწერილია: „გარდაიც. 1930“.

ყდის მე-3 გვერდზე წერია: „ს. ფაშალიშვილს რად დაუშალეს სადამო აკაკის მონაწილეობით? 32. 2. ფონტ... 16“.

1915 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „თეატრი და ცხოვრება“, 1915, ი. გრ. „მერი“, № 36. ჩემი ლექსი, № 1 და № 27, წიგნში მგონი არ არის; ჰაზირა, № 1, 13, 9; ჩემზე; № 32 და სხვ. (მ. აბრამიშვი.); ბესიკის სურათი, № 38; ჩემი ლექსი თუთუნის ქარხანაში, № 43, პირველად დაიბეჭდა; ჰაინედან დ. მესხი, № 15, 46, 47; ვაჟას ლექსი, 32; ჩემი წერილი მუშა-მგოსნების დასაცავად, № 28, გვ. 16. 1915 წ.; ჩემი სურათი და კარიკატურა, № 4; ჩემი და აბესაძის სურათი, № 27; ტ. ტაბიძის ლექსი, გვ. 16; ალ. ახმეტელი – ქართული თეატრი, № 24, 25; პაოლო იაშვილის ლექსი, გვ. 40; ჭოლას წერილი, № 47; გ. ლეონიძის ლექსი ჩემი მიბაძვით (მასალებისათვის), № 47, გვ. 9; ბალმონტის ლექსი, № 40, პაოლო იაშვილის თარგმანი; აკაკის ნაკვესები, № 8, 10, 12; მ. აბრამიშვილი ჩემზე, № 2, 3, 4“.

№ 1

კანზე: „სრულია, 1915; ალ. ოჰანეზაშვი., № 27; აშულებზე, № 21, გვ. 12; ვაჟას სადამო, № 21; რეცენზია № 22, გვ. 15“.

№ 6

გვ. 3. მოხაზულია ლექსის სტრიქონები და მიწერილია: „აკაკის კაფია“.

გვ. 6. მოხაზულია სტროფი, მიწერილია: „პატარა კახშიც არის“.

№ 18

გვ. გვ. 2–3, დევს ქაღალდი: „1. აკაკი (1840–1915). დაიბადა 1840 წელს 9 ივნისს. გარდაიცვ. 1915 26 იანვ. (ძველი). ვაჟა დაიბ. 1861 წ. გარდაიცვ. 1915 წ. 27 ივლისს. 2. ქართ. მაჰმადიანთ ლექსები, № 26. აკაკის 50 წლის იუბილე გაიმართა 1908 წ. 7 დეკემბერს, № 5, გვ. 7“.

№ 21

გვ. 12. სათაურთან: „იშვიათი სადამო“ მიწერილია: „აშულებზე“.

№ 23

გვ. 14. მოხაზულია აბზაცი წერილისა: „ქართული სახიობა“, მიწერილია: „იხ. № 28, გვ. 16“.

№ 24

გვ. 13. ინიციალებთან: „დ. კ-მეს“ წერია: „დ. კაკაბაძე“. ჟურნ. „საქართველოსთან“ მიწერილია: „ვ. გუნიას ჟურნალი. ი. გრ“.

№ 28

გვ. 8. ხაზგასმულია კ. ჭიჭინაძის ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „ჩემი ლექსია, I ტ“.

გვ. 16. მოხაზულია: „წერილი რედაქციის მიმართ“, წერია: „ჩემი წერილი კისლავოდსკიდან“. გვართან: „ი. გ. მამულაშვილი“, „გრიშაშვილი“.

№ 30

კანზე, აკაკის ლექსთან: „იხ. მგალობ. წერილი აქვს“.

№ 37

გვ. 10. ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები მეგრელიშვილის ლექსისა: „ფიჭვის ხე“. მიწერილია: „სულ ჩემი რიტმები. იხ. 1 წიგნი“.

№ 41

გვ. 8. წერილში „შოთა რუსთაველი და კონსტანტინე ბალმონტი“ ხაზგასმულია ლექსი: „საქართველო“, მიწერილია: „ბ. ახოსპირელმა თარგ“.

№ 42

გვ. 8. ს. ფაშალიშვილის ლექსის: „ჩემი სამშობლო. კ. ბალმონტს“, არშიაზე მიწერილია: „ბალმონტი ჩრდილოეთის სტუმარი“.

№ 45

გვ. 8. ს. აბაშელის ლექსის „ყვავილები“ სათაურთან წერია: „იხ. ჩემი I ტომი“.

№ 47

გვ. 9. ხაზგასმულია გ. ლეონიძის ლექსის სარიტმო სიტყვები, მიწერილია: „ჩემი „ტყე სალამურობს“.

№ 49

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „მიწიშვილი“, „ნიკო?“.

გვ. 9. გ. ლეონიძის ლექსში „უაღდს“ ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები, წერია: „ჩემი“.

ყდის მე-3 გვერდზე: „1. ივ. მაჭავარიანის წერილი, № 7. 2. ა. ჯაჯანაშვილზე, № 7. 3. ჩაიკოვსკიზე, № 8. 4. აკაკის „ზეპირსიტყვაობა“, № 10. 5. აკაკი და ი. იმედაშვილი, № 10“.

1916 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „აკაკის ლექსი გიორგი XIII, № 24; ვ. კირვალიძე, № 12; „ყანწებზე“, № 13, გვ. 12; ლევან ბატონიშვილი № 37; მარიჯანის ლექსი, № 43, 50, 38; აკაკის ლექსი გიორგი მეფეზე, № 24; ჰაზირას ლექსი, № 52, 50 (წერილი), 46 (წერილი); ალ. ჭავჭავაძეზე, № 51, 52 (კიდევ № 45, გვ. 9); ბეგლარ ახოსპირელი, № 5, ბიოგრაფია; დ. გივიშვილზე, № 29; თუმანიანიდან, 36; ტ. ტ-მე ლექსს უძღვნის გ. ტ-მეს, № 3“.

გვ. I. წერია: „სრულია. 1916 წ. დ. გივიშვილზე, № 29“.

№ 2

სურათთან: „ქართველი ქალის თმა“ მიწერილია: „ბაბო სულხანიშვილისა“.

№ 3

კანზე: „ტ. ტაბ. ლექსი, 14“.

№ 11

გვ. 1. „ბ. სულხანიშვილის წერილი“.

№ 30

გვ. 12. სათაურთან: „სამი საუკუნის წინათ“, მიწერილია: „შექსპირზე“.

№ 33

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „გ. კვაცხუთელი“, „გიონ საგანელი“.

№ 38

გვ. 1. „საბა“, მოთხრობა ნ. ლორთქიფანიძისა“.

№ 44

გვ. 8. ავტორთან „ფ. რუშაველი“ წერია: „გარდაიცვალა 1924“.

№ 48

№ 50

გვ. 8. გ. ტაბიძის ლექსში „ჩემო მადლონავ“, ხაზგასმულია სტრიქონი: „თუნდ ღმერთი იყოს, თუნდ რაფაელი!“ მიწერილია: „ეს მაქვს „სახალხო გაზეთში“.

№ 51

გვ. 12. სათაურთან: „კრიტიკული შეცდომები“, მიწერილია: „ეს საერთო სათაურია. იწყება აქედან“.

1917 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ჩემი და ძუკუს სურათი, № 34; „ტიმოთეს ლეღვი“ სცენაზე, № 24, გვ. 11; შევჩენკო, № 3; ი. ევდოშვილის კერძო წერილი, № 23; გ. ქუჩიშვილის ლექსი ჩემი ლექსის მიბადვა, № 8; ნ. ბარათაშვილზე, № 24; ნ. მიწიშვილი „ოქროს ფეხზე“, № 5, გვ. 7; მარიჯანის ლექსი, № 2, № 41; ჰაზირა, № 4, № 6; შავი ზღ. № 7; სკანდაროვი, № 18; № 44, გ. საგანელის (კვაცხუთელის) ლექსი სომეხ მწერლის გარდაცვალებაზე; დ. კოპალის „გველი“, № 41; სუნდუკიანზე, № 12; ივ. გომართელის ოხუნჯობა, № 7; ვ. შალიკაშვილზე, № 4; მარიჯანი 41; სომხ. ლეგენდა, № 22; გუნიას იუბილე, 1917 29 აპრ.; დუტუს ლექსი, № 35 და № 27“.

ყდის მესამე გვერდზე: „სარდუ მდარე დრამატურგიაო; შ. დად. № 44, გვ. 7“.

№ 1

გვ. 1. „1917 (სრულია)“.

№ 4

გვ. 7. ავტორთან: „სიო კალანდაძე“, „ხიდისთაველი. ი. გრ“.

№ 8

გვ. 8. გ. ქუჩიშვილის ლექსთან: „ჩემი ლექსის მიბადვა. იხ. მესხიშვი“.

№ 9

გვ. 8. ბ. გორდუზიანის ლექსთან: „ბალმონტის და ს. ფაშალიშვი. მიბადვა“.

№ 10

გვ. 8. დავით ნიკოლოზის ძე ქადაგიძის პორტრეტთან: „ჩემი ანგარიშის მასწავლ“.

№ 16

გვ. 9. ხაზგასმულია პიესის სახელწოდება: „საზოგადო საქმე“, წერია: „საზოგადო საქმე“ დ. ერისთავის პიესაა. ი. გრ“.

№ 17

გვ. კრიპტონიმთან „კ. ე-ვი“, „კოწია ერისთავი“.

№ 18

გვ. 13. კოლა გულიაშვილის შესახებ წერია: „ასოთამწყ“.

№ 20

გვ. 14. „წვრილ ამბებში“ ხაზგასმულია: „საფირონი“-ს მეორე კრებული ამ თვის დამლევს გამოიცემა“, მიწერილია: „არ გამოსულა“.

№ 24

გვ. 5. დ. თურდოსპირელის ლექსთან წერია: „ჩემი ლექსის მიბადვა. იხ. აკაკის გარდაცვალების გამო „ცხოვრება“.

№ 27

გვ. 1. ფსევდონიმთან: „იზიძე“, „ი. იმედაშვი“.

№ 42

გვ. 9. დავით ლეჟავას პორტრეტთან მიწერილია: „ქურდებმა მოჰკლეს“.

№ 44

გვ. 12. ფსევდონიმთან: „გ. კვაცხუთელი“, „გიონ საგანელი“.

1918 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ყდაზე: „მარიჯანის მინიატურა, № 9; მარიჯანის ლექსი, № 2; მარიჯანის მინიატურა, № 13; მარიჯანის ლექსი, № 10; ჩემი „საიათნოვას“ გამოსვლის გამო № 15; ანდრანიკა და ოვ. თუმანიანი, № 2, გვ. 13; ვარდენ ყიფიანის შარადა გრიშაშვილზე, № 6, გვ. 15; ცხრა ბარათიდან (გრიშაშვილისა), № 12, ჰაზირას ლექსი, № 14 და 16; ი. მჭედლიშვილის „მეორედ მოსვლა“, № 15; ა. ოჰანეზაშვილის წერილი, № 15, 2; შანტაჟი თეატრში (დ. კობახიძეზე) № 13, გვ. 16; კოტე შათირიშვილის ინტერვიუ, № 2, გვ. 5; შალიკაშვილის ბიოგრაფია, № 4; სომხურიდან, გვ. 4; რევ. ფავლენიშვ., № 8; ვ. გამყრელიძეზე, № 9“.

№ 1

გვ. 1. „სრულია. 1918 წ“.

№ 3

გვ. 7. ვ. გ. ყიფიანის პორტრეტთან წერია: „დაიბ. 1869 წ“.

№ 4

გვ. 5. დუშ. ფალავანდიშვილის პორტრეტთან ფანქრით: „ლეგატუს“.

№ 5

გვ. 3. ს. წერეთლის წერილში: „სამწუხარო ფურცელი“ მოხაზულია აბზაცი, წერია: „ზაქ. ფალიაშვილი“.

№ 6

გვ. 9. ლეო ციციშვილის პორტრეტთან: „მარი ციციშვილის მამა“.

გვ. 15. ვ. ყიფიანის შარადასთან: „(გრი-შაშვი-ლი)“.

№ 7

გვ. 9. ფსევდონიმთან: „ღრუბელი“, „სიხარულიძე“.

№ 9

გვ. 7. გასწორებულია შეცდომა. ნაცვლად „ცნობის ფურცლისა“ წერია: „სახალხო“.

№ 12

გვ. 4. მარიამ მიხ. გიგომეშვილის პორტრეტთან: „გარდაიცვ. 1935 წ. (მარგველაშვილი).“

გვ. 9. გ. ნ. ნიკოლაძის პორტრეტთან: „გარდაიც“.

გვ. 10

სანდრო ჩაჩიკაშვილის შესახებ: „რუსის პოეტია“.

1919 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ყდაზე: „ი. მჭედლიშვილის წერილი ი. გრიშაშვილზე, № 7, გვ. 15; ოპერა „აბესალომ და ეთერი“-ს ისტორია, № 9; ნ. გერგესელი თეატრზე, № 13; ზ. ფალიაშვილის და დ. არაყიშვილის დაჯილდოება, № 2; ევდომ. დაუბ. ლექსი, № 4; ცახელის დაუბეჭ. ლექსი, № 11; მარიჯანის სურათი, № 4; 1. ბორის კორნეევის ლექსი, № 8. 2. ცახელის აკრძ. ლექსი, № 11. 3. კორნეევის ლექსი, № 8. ნ. ველისციხელი, № 8; პოეტი მიშა გორდაძე, № 3 და № 7. ლეგენდა ხარბ კაცზე, „თვალი გამომთხარეო“, № 1, გვ. 15; იხ. „თესლი კეთილი“, ყუბ“.

№ 1

გვ. 1. „1919. 1–15 სრულია“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: ვ. შალიკაშვილის დაბადების თარიღი, მიწერილია: „1919, გარდაცვალების თარიღი“. იმავე გვერდზე ავტორთან: „ტასო რუისელი“ მიწერილია: „ამან მეც მიძღვნა ლექსი“.

№ 2

გვ. 10. ლოტბარ ალ. მაისურამის პორტრეტთან: „გარდაიც. 1931“.

№ 3

გვ. 16. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „ფარცხანელი“, მიწერილია: „გრ. მეგრელიშვილი“.

№ 4

გვ. 10. მთარგმნელ ა. მაჭავარიანის შესახებ წერია: „მოკლეს კოჯრის ბრძოლაში“.

№ 5

გვ. 8. სურათთან წერია: „ამირჯანიანი“.

№ 6

გვ. 12. ვასილ კირვალიძის შესახებ წერია: „მოკლეს 1933 წელს“.

№ 7

გვ. 15. ი. მჭედლიშვილის წერილში მოხაზულია აბზაცი, წერია: „ი. გრიშაშვილი“.

№ 8

გვ. 8. ნიკო თათარაშვილის პორტრეტთან: „ნ. ველისციხელი“.

№ 9

გვ. 14. სათაურთან: „გზაში“ მიწერილია: „თარგმანია“.

გვ. 16. „წვრილ ამბებში“ მოხაზულია პირველი აბზაცი, წერია: „სინათლე თურქულად“.

№ 11

გვ. 12. ფსევდონიმთან: „ფონ-ტეფო“, წერია: „გარდაიც. 1932 წ“.

№ 12

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „კ. გერგესელი“, „კვერნაძე“.

1920 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ყდაზე: „ი. გრ. 50 წლების თეატრი და ანდრეევსკი, 21; ჩემი საღამო, № 20, 22, 25; ჰაზირაზე № 4; ათას ერთი ოინი, № 12; ჩემზე, № 20; ჩემზე № 9, გვ. 7. ჩემზე შარჟი, № 22. (თამარ თავაძის); № 25, (ელ. ახვლედი.) ჩემზე, № 9, გვ. 7; ტექნიკურ ლექსიკონზე, 1920 № 15, კ. რატიშვილი, ჩემი სტრიქონი, № 28. გვ. 11; იასე რაჭველზე, № 22; ჰაზირას ლექსი, № 4, № 8; შალიკაშვილის პიესა, № 24-დან; ელეონორა, № 18; პიესა „ტიმოთეს ლედვს“ ჰგავსო, № 15; გვ. 16; მაჩაბელზე, № 18; მარიჯანის სურათი, № 14; გრიშაშვილის საღამო, № 20; გრ-ზე შარჟი, № 22, № 25; ლეილა, გვ. 3, № 26; ილია და სამღვდელოება, № 26, გვ. 5; საშინელი შურისძიება, № 15–16“.

№ 1

გვ. 1. „მსახიობი საბჭოთა რუსეთში“, ლადო მესხიშვილისა, № 24; ილიაზე, (ივ. ბუქურ). № 26“.

გვ. გვ. 1–2. შორის ქაღალდის ნაჭერი – უცნობი პიროვნების მინაწერი ი. გრიშაშვილისადმი მეღნით: „ცნობად. „თეატრი და ცხოვრება“ 1910 წ. 2 იან. გამოვიდა. დაიბეჭდა სულ 40 №-რი, უკანასკნელი (40) № გამოვიდა სათაურით აღმანახი

„ხელოვნება“, ხელს აწერს ვილაც გრ. მურალაშვილი (როგორც გამომცემი). ჟურნალი შეჩერდა რედაქტორის იოსებ იმედაშვილის შეპყრობის გამო. ამ წლის № 26 არ მომეპოვება“...

გვ. 5. ავტორთან: „გ. ბრონშტეინ“, წერია: „გობრ. აგარელი“?

გვ. 12. ფსევდონიმთან: „ქართლ-იმერელი“, „ს. წერეთ“.

№ 4

გვ. 1. სურათთან: „სომეხთა მსახიობი ქალი ო. მურადიანი“, მიწერილია: „გარდაიც. 1931 წ“.

გვ. 14. მოხაზულია მე-2 აბზაცი, მიწერილია: „გ. თ-ს ფსევდონიმები“.

№ 5

გვ. 1. კომპ. ა. ნ. ყარაშვილის პორტრეტთან: „გარდაიცვალა 1925 წ. იქვე ი. გ. ტერ-გრიგორიანის პორტრეტთან: „გარდაიც. 1930“.

№ 9

გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ბრილი“, „გრ. დიასამიძე“.

გვ. 7. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, წერია: „ი. გრიშაშვილზე“.

№ 10

გვ. 13. სათაურთან: „ცინიზმი პოეზიაში“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ახალგაზრდა მგოსნის ვ. ჭიჭინაძის სალამო“, მიწერილია: „მე გავუმართე“.

№ 11

გვ. 7. სტ. ნოზაძის პორტრეტთან: „გარდაიც“.

№ 12

გვ. 15. ხაზგასმულია: „შესდგა დრამატული დასი „არმაზი“, მიწერილია: „ახალი დასი“.

№ 13

გვ. 16. მოხაზულია შარჟი, მიწერილია: „ლ. გუდიაშ“.

№ 14

გვ. 4. სათაურთან: „სოფ. რომანიშვილი-დგებუაძისა“: „გარდაიცვალა“.

№ 15

გვ. 5. მსახიობ ნ. პ. ნიროვის პორტრეტთან: „გარდაიც. 1930 წ“.

№ 19

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „რ. საჯავახოელი“, „რაჟ. ხუნდაძე“.

№ 20

გვ. 16. „წვრილ ამბებში“ ხაზგასმულია: „ის. დორელი“, მიწერილია: „ვარაზიშვილი“.

№ 21

გვ. 14. ხაზგასმულია პიესის სათაური: „უბედური, ანუ მილიონების კვალდაკვალ“, მიწერილია: „თარგ. ვ. გუნიასი“.

№ 22

გვ. 2. განდევილის წერილის სათაურთან – „იასე რაჭველი“ წერია: „მეხუზლა“.

გვ. 4. მ. ღვამიჩავას წერილში „ა. ჩეხოვი სამხატვრელების შესრულებაში“ ხაზგასმულია გვარები: „ლუჟსკი, ვიშნევსკი, ლილინა, გრიბუნინი, ლეონიდოვი, მოსკვინი“, მიწერილია: „1925 წელს მოვიდნენ ესენი“.

გვ. 8. მოხაზულია შარჟები თამარ-თავაძისა, მიწერილია: „გრიშაშვილის სალამოზე კულისებში დახატული“.

გვ. 11. ხაზგასმულია სტრიქონი ლექსისა:

„ისე წახველ, რომ არ მნახე“... წერია: „იხ. ჩემი ლექსი: I ტ. „შორეულს“.

№ 23

გვ. 8. ნ. ფავლენიშვილის პორტრეტთან: „აიოლოს გაჰყვა“. იქვე ილია ფერაძის პორტრეტთან: „გარდაიც“.

გვ. 13. სათაურთან: „აშმორებულ ჭაობში“ მიწერილია: „მსახიობნი ლოთობენო“.

№ 24

გვ. 1. „აქ. მესხიშვილი“.

№ 26

გვ. 5. სათაურთან: „მოგონება“, „ილია ჭ-ძე“.

გვ. 8. ნეკროლოგთან მიხეილ სოლომონის ძე მაყაშვილზე, მიწერილია: „გამახსენდა კ. მაყაშ-ს ლექსი: „საქართველო გაიჟღინთა მაყაშვილთა გოდებით“. (იხ. „მაროს““).

გვ. 9. კ. ებრალიძის ლექსში ხაზგასმულია: „დავკაწრო სახე“, წერია: „იხ. ჩემი „რა კარგი ხარ“.

№ 28

გვ. 3. მ. ა. თოფჩიშვილის პორტრეტთან: „ტარას შევჩენკოს მთარგმნელი“.

გვ. 5. მოხაზულია ნ. გაბუნიასადმი მიძღვნილი ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „განდეგილი“.

მეორე ცალები:

1910

№ 8

კანზე: „ჩემი ლექსი „მამავ. ძ“. ვ. გუნიაზე, გვ. 13“.

№ 14

გვ. 3. მოხაზულია მე-4 აბზაცის სამი სტრიქონი მიწერილია: „იხ. დროებ“.

№ 31

კანზე: „აკაკი, აბაშელი, ეკალაძე, ზანგი“.

1914

№ 8

კანზე: „ი. ზარდალიშვილის ლექსი; ილიაზე, 8“.

№ 15

კანზე: „ლეო ქიაჩელი. გ. ლ-ძე. ჩემი მონაწილეობ., გვ. 16; „ვინ არის დამნაშავე“ და შ. დად“.

№ 16

კანზე: „ჩემი პორტრეტ.; საიათნოვაზე ჰაზირას ლექსი, 1914 წ. გვ. 12.

№ 18

კანზე: „აქ ჩემი სურათია“.

№ 24

„ხრონიკა ჩემზე“.

1915

№ 40

გვ. 1. ფანქრით: „ვ. ურუმადე სცენ“.

1916

№ 37

გვ. 1. „ჩემი ლექსი, მარიჯანის ლექსი და ქრონიკა ჩემზე, 15“.

№ 41

გვ. 1. „მარიჯან. დუზე“.

№ 42

გვ. 1. „ვ. გუნია. დუზე“.

გვ. 3. სათაურთან: „ჩვენი ვალიკო“ წერია: „ვ. გუნია“.

№ 43

გვ. 1. „მარიჯან. დუზე II“.

№ 44

გვ. 1. „ვ. კეკელიძე“.

№ 46

გვ. 7. ჰაზირას წერილში „აშულობა“ მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „აი, ასეთი ვაჭრები აშულები იყვნენ, მათ ჰაზირას მეთაურობით იწყეს ამ ნივთების ხალხში გავრცელება“.

№ 52

გვ. 1. „ა. ჭ-ძე, გვ. 11“.

1918

№ 1

გვ. 1. „გრიშაშვილის ლექსი“.

№ 2

გვ. 1. „მარიჯან. ჭიანურ“.

1919

№ 4

გვ. 1. „მარიჯანი. ვასო აბაშიძის კარიკატ“.

1920

№ 5

გვ. 1. „ვეშაპელი“.

№ 7

გვ. 1. „დ. კლდიაშვილი. მ. თოიძე, გვ. 16“.

მესამე ცალები

1915

№ 40

გვ. 1. „ქრისტინე დგებუაძე“.

1916

№ 36

კანზე: „ოვ. თუმანიანის ლექსი, ი. გრ“.

70. თებერვალი. სამხატვრო-სალიტერატურო ფურცლები. თბ.

1920

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1920 წ. 28-II“. კანის მე-2 გვერდზე ამონაჭერი გაზ. „ერთობიდან“, 1920 წ. 3 მარტი: „ბიბლიოგრაფიული შენიშვნა სამხატვრო-სალიტერატურო ჟურნალზე „თებერვალი“.

ამის გაგრძელება – „მარტი-აპრილი-მაისი“.

71. თოლაბულისის სარტყელი. ყოველთვ. და სამხატვრო ჟურნალი. რედ. გრ. ცეცხლადე. თბ.

1919

№ № 1, 2

№ 1

გვ. 2. გ. ტაბიძის ლექსში „შემოდგომა „უმანკო ჩასახების“ მამათა სავანეში“ ხაზგასმულია: „შავი თოვლივით“ და „ჭკარტლი“, მიწერილია: „ჩემი ლექსის სათაური“.

გვ. 9. შ. ლორდელის ლექსში „გადაიფრინა“ ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „გარიჟრაჟების“ და „რაშები“, მიწერილია: „გ. ტაბიძე“.

გვ. 10. გ. მეგრელიშვილის ლექსში „ტრიოლეტები“ ხაზგასმულია: „ბრილიანტით ვსეტყვავ“, მიწერილია: „ჩემი. იხ. „დამიბრუნდი“.

72. იალქანი. ყოველკვ. სამეც. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ. გამომც.: ლევ. დადეშკელიანი. თბ.

1909 № № 1-7

№ 3

გვ. 1. „მიმინოს ლექსები, გვ. 16“.

73. ივერია. საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ილია ჭავჭავაძე. ტფ.

1877 № № 1-19, 21-34, 36-44.

1879 № № 1-10

1880 № № 1, 2, 4

1881 № № 1-12

1882 № № 1-12

1883 № № 1-12

1884 № № 1-12

1885 № № 1-12

1877 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ივერია“, 1877 წ. ი. გრ. 500 მან“.

თავფურცელზე: „ივერია“, 1877 წ. ი. გრ. ორი ნომერი აკლია, № 20, 35; საიათნოვას ლექსები, № 28, 30; გიორგი ორბ. ლექსი, № 18“.

№ 4

გვ. 8. უავტორო ლექსის სათაურთან „კ. ბ. მ-სას“ მიწერილია: „ი. ჭ-ძე. ი. გრ“.

№ 6

გვ. 6. ფსევდონიმთან: „ქსნისხვეელი“, „გრ. ორბელიანი“.

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ს. ოქრიაშვილი“, „იოსებ ბაქრაძე“.

№ 8

გვ. 9. ფსევდონიმთან: „წაკოლა-ც“, „ს. მგ. (?)“.

№ 15

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „ანჩისხატის უბნელი“, „პ. უმიკ. ი. გრ.“

№ 17

გვ. 8. უავტორო და უსათაურო ლექსთან მიწერილია: „ილია ჭ-ძე ს...ჩ...სას“.

გვ. 9. უავტორო ლექსთან მიწერილია: „ილია ჭ-ძე. ი. გრ“. იქვე ფსევდონიმთან: „პ. ცხვილოელი“, „კარბელაშვილი“.

№ 18

გვ. 6. ლექსის ავტორთან: „თ. გიორგი ორბელიანი“, მიწერილია: „დიახ გიორგია და არა გრიგოლ. ი. გრ“.

გვ. 11. სათაურთან: „მოღალატე ბავშვი“ მიწერილია: „თარგმანი“.

№ 28

გვ. გვ. 10–11. „სავათნავას ლექსებ“-ში ორი ლექსი ი. გრიშაშვილს დაუყვია სამ ლექსად: პირველი ოთხი სტროფი მოუხაზავს და მიუწერია: „ეს მებაღე დავითასია“. პირველი ლექსის შემდეგი ხუთი სტროფი და მეორე ლექსი დაუნომრავს როგორც საიათნოვას ლექსები.

1879

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

კანის მე-2 გვერდზე ფსევდონიმთან: „მ. პეტრიძისა“ მიწერილია: „პ. უმიკაშ“. ხაზგასმულია: „ნ. დავითიშვილი“, მიწერილია: „ნ. ქანანაშვილი“.

გვ. 80. ფსევდონიმთან: „ზურაბ მოენიძე“, „ანტონ ფურცელაძე“.

№ 2

კანზე: „აკლია პიესა „სიყვარული მკურნალობს“. 1. ქართულ თეატრზე, გვ. 133. 2. სხარტულა. ი. გრ“.

კანის მეორე გვერდზე შინაარსში მოხაზულია ფსევდონიმი: „ლევ. ცაველი“, „ნ. ლომოური“.

გვ. 119. ნ. დავითიშვილის წერილში: „ფიქრი და შენიშვნა“ მოხაზულია: „ვილაც ერისთავს“, მიწერილია: „დავით ერისთავი“.

№ 3

კანზე: „ივ. მაჩაბლის ორი ლექსი, გვ. 86–89. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ნიკო ლომოურის (ლევ. ცაველის) ლექსი და მოთხრობა. სევილიელი დალაქი. ოყნა (იხ. შინაური მიმოხილვა), 161; მ. საფაროვზე, გვ. 161. ი. გრ“.

გვ. 150. სათაურთან: „შინაური მიმოხილვა“ მიწერილია: „ი. ჭ-ისა უნდა იყოს“.

გვ. 161. მეორე აბზაცთან მიწერილია: „ოყნა, ამ სიტყვას ვასო აბაშიძე მეტად მსუქნად ამბობდა“.

მე-3 აბზაცის გასწვრივ არშიაზე: „ილია თავის პიესაზე სდუმს ი. გრ“. იქვე მოხაზულია ბოლო აბზაცი, წერია: „მაკო საფაროვი“.

გვ. 163. ტექსტის ბოლოს მიწერილია ავტორის გვარი: „ი. ჭ-ძე“.

№ 5–6

შმუცტიტულზე პიესის „ეჭვით ავამყოფ“-ის შესახებ: „თარგმანი ვისია? ივ. მაჩაბლისა? იხ. „ივერია“ ამავე წლისა № 4. შინაური მიმოხილვა, გვ. 11. ი. გრ“.

№ 7–8.

გვ. გვ. 162–163 შორის დევს ამავე ნომრის სხვა ცალიდან ამოღებული და წიგნად აკინძული გვ. გვ. 163–230 წარწერით: „ივერია“, 1879, № 7–8. თეიმურაზ-ირაკლის ისტორია 1. „მართა“, მოთხრობა ბატონყმობის ისტორიისათვის. 2. გიორგი ბატონიშვილის „მუხამბაზი“. სიტყვა: „შეითანბაზარი“, გვ. 185. 3. თარგმანი, სიმონ ლოღობერიძე, გვ. 163. 4. მონტესკიე, გვ. 167. ი. გრ“.

გვ. 167. მოხაზულია სქოლიო და მიწერილია: „მონტესკიო“.

გვ. გვ. 184–186. მინაწერები ეხება „ბატონის შვილის დავით გიორგის მეფის-ძისაგან თქმულ მუხამბაზს“. პირველ სტროფში ხაზგასმულია: „სტუპკა ბეჟან“, მიწერილია: „ბეჟანა მკერვალი?“ ხაზგასმულია: „ქრისტეფორე ტფილისის დირექტორი“, მიწერილია: „მამაცაშვილი (?)“. მეორე სტროფში სიტყვა: „ჰგავს“ შეცვლილია სიტყვით: „სჩანს“. მესამე სტროფში ხაზგასმულია: „ნათი“, მიწერილია: „ნატი?“ მეოთხე სტროფში გამოყენებული სომხური სიტყვები თარგმნილია: „დაიწყევლოს შენი დედ-მამა (სომხ)“. მეცხრე სტროფში ხაზგასმულია: „ეგნატი ქეშიში“, მიწერილია: „მღვდ. ეგნატი (იოსელიანი?)“ იქვე გამოყენებული სომხური სიტყვები თარგმნილია: „ცავ – სატკივარი, ჩორ – ავადმყოფობა (წყევლა)“.

№ 9–10

კანზე: „არის საინტერესო. (ეს უკანასკნელი ნომერი). ამ წელს მეტი არ გამოსულა. იხ. ჩაკრული ფურცელი. ი. გრ“.

გვ. 119. ლექსთან „აღარც ნატვრა და აღარც იმედია!“ წერია: „ილიასია მგონი. ილია ჭ-ძისაა. ი. გრ“.

1880

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 249 – დამატებისა. (პლ. იოსელიანი და ცენზ.?) გვ. 250“.

გვ. 113. სათაურთან: „დავით გურამიშვილი და მისი დრო“ მიწერილია: „ივერია“, 1880 წ. II“.

გვ. 147. წერილის დასასრულს მიწერილია: „თედო ჟორდანია. ამ წერილის გაგრძელება, იხ. „ივერია“, 1882, № 1 და II“.

№ 4

კანზე: „ვიყიდე ბუკინისტ შავგულიძისაგან. 11. III 1936“.

გვ. 3. სათაურთან „ფეოდალის აღზრდა“ წერია: „ეს მოთხრობა თარგმნილი ვაჟას მიერ. რედაქცია გაკეთებული რაფ. ერისთავის მიერ. შინაარსი მოსწონებიათ და პირველად გაუშვიათ. ი. გრ. – ავტორი გერმანელია“.

გვ. გვ. 64–65-ს შორის ჩადებულ ფურცელზე წერია: „ხანუმა“ ჰგავს რ. ერისთავის პიესას „ადვოკატები“. იქ სალომეა, აქ ხანუმა, გვ. 73. იხ. „ივერია“, 1880, № IV. კიდევ კოტრიანცი – გვ. 89, 107 გვ. 111.

1881

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

გვ. გვ. 34–35-ს ჩადებულ ქალაქის ნაჭერზე: „ივერია“ დაარსდა კვირეულ ორგანოდ 1 მარტს 1877 წ. გადაკეთდა თვიურ ჟურნალად 1879 წ. გადაკეთდა კრებულად 1880 წ. გადაკეთდა თვ. ჟურნალად 1881 წ. გადაკეთდა გაზეთად 1886 წელს. გაუქმდა გაზეთი 1905 ფილიპე გოგიჩაიშვილის რედაქტ. დროს“. ამავე ფურცლის მეორე გვერდზე „ივერია“, 1885, № VI, ივნისი, რძალ-მული ანასტასია თუმან“.

გვ. 77. ო. გოლდსმიტის „ვეკვილდის მღვდლის“ მე-3 სტროფი მოხაზულია, მიწერილია: „განდეგილი დაიწერა 1883 წელს“.

№ 2

კანზე: „აქ ლექსებია აკაკისა. თეატრი. ი. გრ“.

№ 3

გვ. 126. ინიციალთან „ნ“ „კონსტ. ნაცვლიშვილი. იხ. „ივერია“ ამავე წლისა, XI, ყდა“.

№ 4

გვ. 150. „დავითიანის“ რეცენზიაში ხაზგასმულია ადგილი: „ივერიაში“ იყო დაბეჭდილი ორი სტატია, იხ. „ივერია“, 1880 წ. № 1, 2“, არშიაზე მინიშნებულია ავტორი: „თ. ჟ“.

გვ. 158. სტატიის – „იმედის“ ბელეტრისტიკა“ ბოლოს: „ნ. კურდღელაშვილი“.

№ 5

გვ. 3. ტ. შევჩენკოს პოემის „მუშა-ქალი“ სათაურთან: „გამდელი (თარგმნა მეორედ იასამანმა. Наймычка, 1844)“.

გვ. გვ. 3–26 ამავე პოემის ტექსტის ბოლოს მთარგმნელის ინიციალებთან: „ნ. ლ“., „ნ. ლომოური“. იქვე ქალაქის ნაჭერი „თარგმანი საზოგადოდ ძალიან კარგია, რომ შიგ არ იყოს სახელების გაქართულება. მაგ. შევჩენკოს აქვს ნასტე, მთარგმნელს ნატალია. შევჩენკოს აქვს მარკო, მთარგმ. ნიკო ან სიკონია (სიკონა ბავშვურად).

№ 6

კანზე: „უმეცრების ამაყოზა“, ი. გოგებ. I. – ი. გრ“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. ლექსი გრ. ვოლსკისა – უმწიფარიძისა; მ. თუმანიშვილის ლექსების გარჩევა“.

გვ. 46. ლექსში: „მე იქ შევზდილვარ...“ წერტილებით აღნიშნულ სტრიქონთან მიწერილია: „ასე იქნებოდა: „მისთვის სიცოცხლე, მისთვის სიკვდილი!“.

გვ. 47. გამოტოვებული სტრიქონის აღსადგენად მიწერილია: „გმირულად ბრძოლა და ან სიკვდილი?“

გვ. გვ. 140–144. წერილის ბოლოს: „ივ. მაჩაბელი“.

№ 8

კანზე: „ალ. ჭ-ძის მასალების გარჩევა, გვ. 118“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვი. ბიბლიოთეკა. ი. გრ“.

გვ. გვ. 3–41. ა. ფურცელადის პოემაში წერტილებით აღნიშნული, გამოტოვებული სიტყვებისა და სტრიქონების აღსადგენად მიწერილია:

გვ. 3. „მთლად ჩვენი ხალხი სტირსაო“.

გვ. 8. „(ოქროს ქოჩრიან ვაქსაო). ის თითო თითო ვაქსაო? ასეა?“

გვ. 31. „ქართველებს კა გადავაგდებთ,
და მოვსპობთ მის ენასაო“.

გვ. 36. „მარცვლებს უყრიან იმათა
როგორც პატარა ჩიტსაო,
და იტყუებენ თავისკენ
და აძლევენ მენდლებსაო!“

გვ. 41. ინიციალებთან: „ა. ფ“, „ანტონ ფურცელაძე“.

გვ. 118. „ახალი წიგნებში“ ალ. ჭავჭავაძის ლექსების გარჩევის შესახებ მიწერილია: „ეს წერილი ჩემის აზრით ეკუთვნის ივ. მაჩაბელს. ხოლო აკ. კენჭოშვილს ჰგონია, რომ ამ რეცენზიის ავტორი დიმ. ბაქრაძეა. იხ. მისი დისერტაცია, გვ. 217. შეაცდინა მაჭავარიანის შედგენილმა წიგნმა – ანალიტ. ბიბლიოგრაფია“, 1941, გვ. 2. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „ქართული ასოების ძველი ნიმუშები, გვ. 102. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „მე მგონი ეს „ივერია“ დ. ჩ-ს ნაქონი უნდა იყოს. მიფეშქაშა ვასო ედილაშვილმა. 1932. 6. IV. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „თეატრზე, 141. ი. გრ“.

1882

№ 1

კანზე: „თეატრზე, არსენაზე, სამშობლოზე; „არსენა“ და „სამშობლო“, 112. ი. გრ“.

გვ. გვ. 32–33. შორის ქალაქის ნაჭერი „ივერიის“ გამოსვლის ამბები თანმიმდევრობით. 1882 და 1883 წელს „ივერია“ გამოდიოდა ილია ჭ-ძის და ივ. მაჩაბლის რედაქტორობით. შემდეგ 1895 წლის დამლევამდე ილიას რედ. იხ. „საქ. კალენდ“, 1903, გვ. 410“.

№ 3

კანზე: „1870–1881. ი. ჭ-ძე და ს. მესხი. ი. გრ“. იქვე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ილია ჭყონია“.

№ 4–5

კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პეტრე უმიკაშვილის“, თავფურცელზე იმავე ხელით: „გამოვიდა. მივიღე 11 თიბათვეს“.

№ 6

კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პეტრე უმიკაშვილის“ თავფურცელზე იმავე ხელით: „გამოვიდა 16 კათათვეს“.

№ № 7–8

გვ. 144. წერილის „შინაური მიმოხილვა“ დასასრულს: „გ. ყ-ძე“.

№ 11

კანზე: „ქართული თეატრი, გვ. 88. “საწყალი გიგა“.

№ 12

კანის მე-2 გვერდზე სარჩევის ბოლოს მიმატებულია: „XI. გამბეტა (კანზე) ი. გრ“. 1883

ყველა ნომრის კანზე ყოფილის მფლობელის ხელწერა: „პეტრე უმიკაშვილი“.

№ 1

კანზე: „ვიციდე ალ. არაბიძისაგან 1925. I. II. სრულია“.

გვ. გვ. 36–37. შორის დევს ქაღალდის ნაჭერი: „ივერიაში“ 1883 წ. დაიბეჭდა კოწია გიორგის ძე დადიანის პოემა „ყანშაუბე“, რედაქტორს ეს პოემა ძლიერ უსწორებია. ამაზე კ. დადიანი უსაყვედურებს „ივერიის“ რედაქციას იხ. „შრომა“, 1883 წ. № 22“.

გვ. გვ. 94–95. შორის გ. ნათაძის დაწერილი ბარათი ი. გრიშაშვილისადმი: „დ. პატივცემულო ბატონო სოსო! გიგზავნით „ივერიას“, ნახეთ, იქნებ არ მოგეწონოთ. 500 მანეთს კაპეიკს არ უკლებს. „ცისკარს“ აფასებს ნომერს 15 მან. „ივერიას“ 1883 წ. ნომერს 30 მან.

ყოველ შემთხვევაში თქვენც შეევაჭრეთ. იქნებ დაგიკლოთ. მუზეუმი ამ ფასად ვერ აიღებს და მენანება. ძალიან ვჩქარობ. პატივისცემით გ. ნათაძე 1955. მაისი 8-ს“.

№ 2

კანზე: „იხ. ბოლო კანი“.

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „გამოვიდა 6 მარტს 1883 წ“.

კანის მე-3 გვერდზე კრიპტონიმთან: „კე-ლი“, „კეზელი“.

№ 3

კანზე: „ტიუტჩევის ლექსი, რ. ერისთავის თარგმანი; ნეკროლოგი გრ. ორბელიანზე“.

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „გამოვიდა 6 აპრილს 1883 წ“.

გვ. 3. კ. დადიანის პოემაში „ყანშაუბე“ ხაზგასმულია ორი სტრიქონი:

„სად ელბრუს, მეფე კავკასიის მთების

ცის გასარღვევად ამაღლებული“

და მიწერილია: „ილიამ შემდეგ იხმარა განდეგილში“.

№ 4

კანზე: „გრ. ორბელიანზე, გვ. 70; ბაღაშვილები, 91“.

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „მივიღე მაისის 25-ს 1883 წ“.

შმუცტიტულზე პიესის „წამება ქეთევან დედოფლისა“ სათაურთან მიწერილია: „როცა სცენაზე დასდგეს ეს დრამა სამღვდელოებამ აკრძალა: „წმინდანის სცენაზე გამოყვანა არ შეიძლება“. ამის შემდეგ დრამა „კონსტანტინე ბატონიშვილის“ სახელწოდებით იდგმებოდა. ი. გრ. 1933. 10. I“.

№ 5–6

კანზე: „ამ ნომრიდან ილია რედაქტორობს. იხ. გარეკანის განცხადება“.

№ 7–8

კანზე: „სერგეი მესხზე, 158; პ. უმიკაშვილის ნაქონია. იმისი კორექტ., გვ. 140; ვეფხის ტყაოსნის გამოცემანი, გვ. 143“.

გვ. 153. წერილის „ქართული მწიგნობრობა“ დასასრულს მიწერილია: „პ. უმიკაშვილისა უნდა იყოს (იხ. შენიშვნა ყდაზე)“.

გვ. 157. ინიციალებთან: „პ. უ“. „პ. უმიკაშვი“.

№ 9

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „მივიღე 29 ოქტომბერს 1883 წ“.

№ 10

კანზე: „საქართ. მხედრობის ისტ“.

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „გამოვიდა 2 დეკემბერს 1883 წ“.

№ 11

კანზე: „აქედან ანდაზები“.

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „გამოვიდა 22 დეკემბერს 1883 წ“.

გვ. 62. არშიაზე: „საანდაზო ლექსები (ამოკრეფილნი „ვეფხის ტყაოსნიდამ“, „ქილილა და დამანადამ“ და „დავითიანიდამ“, მიწერილია: „ილია ჭავჭავაძის მიერ“. იქვე: „ეს პეტრეს ხელია უმიკაშვილისა. ი. გრ“. იმავე გვერდზე სქოლიოში წერია: „ილიას შენიშვნა“, გვ. 72. მოხაზულია ანდაზა:

„გზა კეთილისა კაცისა,
ნიადაგ გქონდეს სავად“,

მიწერილია: „ნიადაგ გქონდეს სავალად. ი. გრ“. იხ. კორექტ. გასწორება. „ივერია“, 1883, № XI“.

გვ. 77. „იხ. ბოლო ყდა – ცენზორს უწვალებია ეს წერილი. ი. გრ.“

№ 12

კანზე: „პ. უმიკა“. იქვე „(პ. უმიკაშვი. ხელი). ი. გრ. – ტურგენევის პროზა“.

თავფურცელზე: „მივიღე 20 იანვარს 1884“. იქვე: „პ. უმიკაშვილის ხელია. ი. გრ. – ვიყიდე ა. არაბიძისაგან“.

გვ. 35. წერია: „ი. გრ. „ივერია“, 1883 წ. № XII“.

გვ. 51. ხაზგასმულია სათაური: „ბაასი“, მიწერილია: „მუსაიფი“ (შემდეგ თავის წიგნში ასე დაასათაურა ილიამ)“.

1884

№ 1

კანზე: „სრულია. თეატრზე, 111, 115. ი. გრ“.

კანის მე-2 გვერდზე სარჩევში ხაზგასმულია მე-7 განყოფილების საკითხები, მიწერილია: „საინტ. გ. ყ-მე“. ხაზგასმულია შენიშვნა: „შინაური მიმოხილვის მაგიერი“ ვერ იბეჭდება ისე როგორც დაწერილი იყო“, წერია: „ცენზორი“.

გვ. 111. მოხაზულია სათაური: „შინაური მიმოხილვის მაგიერი“, მიწერილია: „იხ. სარჩევი ყდაზე. ეს წერილი ილიასი არ უნდა იყოს, ენაზე და სტილზე ეტყობა“.

გვ. გვ. 114–115 შორის ქალაქის ნაჭერი: „თეატრზე ილიას წერილი არ არის“.

გვ. 122. ხაზგასმულია სტრიქონები: „ერთი მაინც ისეთი ნიჭით სავსე აქტიორი ურევია“, მიწერილია: „გუნია? კ. ერისთავი? აწყურელი? ნებიერიძე?“ იქვე ხაზგასმულია: „მეორე ახალი თეატრის მშრომელი გახლავთ ახალგაზრდა ქალი“, მიწერილია: „ფეფ. მესხი, ნუც. ჩხეიძე (ჩვენი ნუცა არა) ის მისთხოვდა თარხნიშვილს“.

№ 2

კანზე: „1. ნობათზე, 2. ფადევი ქართველებზე, გვ. 140; კ. დადემკელიანი და გაგარინი, გვ. 114; გაგარინის მეორე ცოლად ჰყავდა ანასტასია დავითის ასული ორბელიანი, გვ. 129, 140? ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „იხ. ამ გარეკანის II გვ. ცენზურა და მ. გურიელი; საქართველოს მეფის ძე, 58. (ეს აზრია „მალშტრემ“-ში) ი. გრ“.

გვ. 112. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „გრ. ყიფშიძე. ი. გრ“.

№ 5–6

კანზე: „სიტყვა „ქართული გაზაფხული“, გვ. 87; ყაჩაღობაზე („ყმა და ბატონი“), გვ. 148; სუმბ. ამოწყვეტა და ა. მარაბდელი, გვ. 148; ი. გრ“.

№ 7–8

კანზე: „რობინზონ კრუზე, გვ. 14 დამატ. ი. გრ“.

გვ. გვ. 120–121 შორის დევს ქაღალდის ნაჭერი: „გ. ერისთავის ბიოგრაფიისათვის „ივერია“, 1884, № VII–VIII, გვ. 121“.

გვ. 121. ხაზგასმულია ადგილები წერილისა: „შენიშვნები ჩვენს ცხოვრებასა და ლიტერატურაზე“, მიწერილია: „არ არის“.

გვ. 134-ის შემდეგ ჩაკრულ ფურცელზე წერია: „დამატება“.

№ 9–10

კანზე: „იხ. განცხადება ყდაზე II. აკაკის ლექციას არა ვბეჭდავთო. ი. გრ“.

შმუცტიტულზე პიესის სათაურს ქვემოთ მიწერილია: „თარგმანი პეტერბურგელ ქართველ სტუდენტებისაგან. ი. გრ“.

1885

№ 1

კანზე: „I. თეატრზე, II. ძველი ადათები, 89. აკლია: II, VI, VII. იხ. ბოლო ყდა – ა. ჭ-ძე. 1924 წ. 6. III. ი. გრ“.

№ 126. ავ. ცაგარლის უსათაურო ლექსთან: „მეც ლოთი ვარ“... მიწერილია: „ასიკო თავის თავზე ამბობს“.

№ 2

კანზე: „პედაგოგიური მოსაზრებ.“

გვ. 128. სათაურთან: „შინაური მიმოხილვა“ მიწერილია: „ილიასი უნდა იყოს, ეტყობა სტილზე“.

გვ. 138. „შინაური მიმოხილვის“ ბოლოს მიწერილია: „ილია ჭ-ძე“.

№ 3

კანზე: „პოემა გულჯავარზე (იხ. „ივერია“, № IV–V). ყდაზე შენიშვ. ი. გრ“.

გვ. 72. ა. ცაგარლის პოემის „გულჯავარ“ სათაურს ზემოთ: „ილია ამბობს ამ პოემაზე ისე ვერ დაიბეჭდა როგორც საჭირო იყო და მეორე ნაწილი სულ არ დაიბეჭდებო. იხ. ამ წლის „ივერია“, № IV–V განცხ. ი. გრ“.

გვ. 87. პოემის დასასრულს წერია: „ადარ დაბეჭდილა. იხ. IV–V ყდა“.

№ 4–5

კანზე: „გრ. ორბელიანის ლექსები და თეატრზე“.

კანის მე-3 გვერდზე დაბეჭდილ ცნობას „რედაქციისაგან“ პოემა „გულჯავარ“-ის შესახებ აქვს მიწერილი: „ალბად იმიტომ რომ ეს ნაწილი ილიამ გაუსწორა და მერე ავტორმა აღარ დაბეჭდა. ი. გრ“.

№ 8

კანის მე-2 გვერდზე შინაარსში № 1-თან მიწერილია: „ვ. გუნიას თარგ“.

№ 9

კანზე ხელწერა: „პეტრე უმიკაშვილი“. იქვე: „არარატელის ნაამბობი, I. ი. გრ“.

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „29 ოქტომბერს“.

№ 10

კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „პ. უმიკაშვილი“. იქვე: „II. არარატელის ნაამბობი. ი. გრ“.

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „14 ნოემბერს გამოვიდა“.

№ 11

კანზე: „III. არტემ არარატელის ნაამბობი. ი. გრ“.

№ 12

თავფურცელზე: „იხ. ბოლოში სია მინგრელსკის წიგნების. ი. გრ“.

გვ. 80. ინიციალებთან: „ა. მ-საგან“, „მოჩხუბარიძე“. იქვე ხაზგასმულია სიტყვა: „მიეკარება“, მიწერილია: „დაეპკურება (?) ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1879

№ 4

კანზე: „სევილიელი დალაქი“.

1881

№ 1

თავფურცელზე: „დუბლ. სრულია. შევადარე. ი. გრ“.

№ 7

თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელით: „ნ. ნათიძის წიგნებიდან“. იქვე: „ბელეტრისტ მელანიას ხელია. ი. გრ“.

1882

№ 1

კანზე: „აქ ბევრი კორექტ. შეცდომაა. „იმედის“ ჰონორარი, გვ. 139; ბალა, 127; რაზმაძე, 143“.

№ 4-5

კანზე: „ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „დ. ბაქრაძე“.

№ 10

კანზე: „თვითება, გვ. 121, 133“.

თავფურცელზე პ. უმიკაშვილის ხელით: „გამოვიდა 20 სექტემბერს“.

გვ. 134. „შინაურ მიმოხილვაში“ ხაზგასმულია: „ახალს ეგზარხოსს, ყოვლად-უსამღვდელოეს პავლეს...“ მიწერილია: „პავლემ დასწყევლა საქართველო, დიმიტრი ყიფიანმა უპასუხა“.

გვ. 142. წერილის დასასრულს წერია: „ილიას სტილია მგონი“.

1884

№ 9–10

კანზე: „აკაკისათვის, საინტერესოა ყდის უკანასკნელი გვერდი. ი. გრ.“

ყდის მე-3 გვერდზე ხაზგასმულია წერილი: „რედაქციისაგან“, მიწერილია: „იხ. „ივერია“, 1884 წ. № IX და X“.

1885

№ 3

ყდაზე ქალადი წარწერით: „ა. ცაგარელი. გულჯავარ, დასასრული აღარ დაბეჭდილა, გვ. 72“.

გვ. 87. ა. ცაგარელის პოემის „გულჯავარ“-ის დასასრულს მიწერილია „გაგრძელება, იხ. ილიას I ტომი ქართ. წიგნის გამოცემა, გვ. 319. არ გამოსული ეგზემპლიარი; ეს წიგნი მე მაქვს მხოლოდ. ი. გრ.“

მესამე ცალები:

1879

№ 4

გვ. გვ. 150–151 შორის ქალადის ნაჭერი: „მაკო საფაროვის ქალადებში ვნახე პიესა (სხვაგან არ შემხვედრია). ჟულიეტა, კომ. 3 მოქ. თარგ. ივ. მაჩაბლისა. მომქმედნი პირნი: ძლივს ამოვიკითხე. დესპინუ. პინ. დ“.

1883

№ 4

კანის მე-2 გვერდზე შინაარსში ხაზგასმულია: „ელ. მამულაშვილისა“, მიწერილია: „დ. ბაქრაძის ცოლი? ი. გრ“.

74. ივერია. ყოველკვ. გაზეთი. რედ.: ფ. გოგიჩაიშვილი. გამომც.: პ. ი. თუმანიშვილი. თბ.

1906

№ № 1–26 აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „1. ჰაინეზე არტურ ლეისტის წერილი, № 2. 2. იუმორი – ქართველების ცხოვრებაში, № 3. (არტურ ლეისტი). 3. გორკის დრამები, წერილი კ. ა-სა, № 4. 4. კავკასიელი № 5, გვ. 14. 5. აკაკის უყვარდა ტასო მაჩაბლისა, იხ. „ეიფელის კოშკი“, № 6, № 12. 6. ფაუსტი ქართულად, № 8. 7. ქართულ თეატრზე, № 15. 8. მოგონებანი (არტურ ლეისტისა), № 25, 26. 9. ცახელის პოემა – „ნოდარი“, № 24, ავტორის შესწორებულ ეგზემპლიარიდან გავასწორე. 10. დ. ჭოლეველი, № 20. 11. ა. ხახანაშვილის კარგი წერილი თავისუფლებაზე, № 25, გვ. 8. 12. ბოდენშტეტმა შემაყვარა საქართველო, № 25, გვ. 7“.

იქვე ქალადის ნაჭერი მინაწერებით: „1. დ. ჭოლეველი, ლექსი. „ივ“, 1905, № 108.

ფორზაცის მე-3 გვერდთან ჩადებულია გაზეთები: 1. „Закавказье“ 1912, 1 мая, № 98. გაზეთზე წერია: „I. თ. ჟორდანისა წერილი „თამარ დედოფ. II. კ. ფოცხვერაშვილის კონცერტი (ელენე ჩერ.)“ 2. „სახალხო გაზეთი“, 1914 წ. 29 აპრ. № 1174“, მიწერილია: „1. ჩემი წიგნის განცხადება. 2. ი. ჭ-ძე. პ. გელეიშვილი“.

№ 1

გვ. 1. „სრულია – იშვიათია! ი. გრ“.

№ 3

გვ. 1. „ქართული იუმორი“.

№ 4

გვ. 1. „კიტა აბაშიძე გორკის პიესაზე“.

№ 5

გვ. 1. ლექსის დასასრულს მიწერილია: „აკაკი, იხ. № 6, გვ. 16“.

გვ. 14. კავკასიელი

№ 6

გვ. 1. შინაარში ხაზგასმულია: „ეიფელის კოშკზე“ აკაკისაა“, იქვე წერია: „პროზად“.

გვ. 14. აკაკის „ეიფელის კოშკზე“ ხაზგასმულია: „სადმე კიდევ მოიპოვება ნამდვილი ქართველი ქალი და ერთს მათგანს მე კიდევ ვეთაყვანებო“, მიწერილია: „ეს ნამდვილი ქართველი ქალი ანასტასია მაჩაბელია-მგონი. ი. გრ“.

№ 7

გვ. 9. ინიციალებთან: „კ. ა“., „კიტა აბაშიძე“.

№ 8

გვ. 1. ხაზგასმულია: „ოპერა ქართულად, ი-სა“, მიწერილია: „ილია ზურაბიშვი“.

გვ. 9. ხაზგასმულია სათაური: „ოპერა ქართულად“, მიწერილია: „ფაუსტი“.

№ 10

გვ. 7. შელლის ლექსთან „ინგლისი 1819 წელს“, მიწერილია: „კარგი თარგმანი“.

№ 12

გვ. 1. „აკაკის „ეიფელის კოშკი“.

№ 24

გვ. 10. ცახელის პოემაში „ნოდარი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „სუსტ“, მიწერილია: „მცირ“. ხაზგასმულია: „ვათრიო“, მიწერილია: „ვანთხიო“. იქვე: „გავასწორე ავტორის ეგზემპლიარიდან. ი. გრ .

№ 25

გვ. გვ. 7–8. არტურ ლეისტის წერილში: „წარსულის მოგონებანი“ ხაზგასმულია: „ბოდენშტეტის ლექსებმა“, მიწერილია: „მირზა-შაფის მთარგმნელი“.

გვ. 16. ინიციალებთან: „ე. ი“, „ი. ევდ. (?) თუ ია ეკალაძე“.

№ 26

გვ. 1. სათაურთან: „უკანასკნელი ნომერია. ი. გრ“. ხაზგასმულია ინიციალები: „მ. ნ-ძეს“, წერია: „ნასიძე? მ. (კოჭლ.)“

გვ. 10. ა. ლეისტის „წარსულის მოგონებანში“ ხაზგასმულია: „საქართველოში მეორედ ჩამოვედი 1885 წ.“, მიწერილია: „პირველად 1884“.

მეორე ცალები:

1906 № № 1–26

აკინძულია ერთად.

მესამე ცალები.

1906 № № 1, 24

№ 1

გვ. 1. „დ. თომაშვილის თარგმანი „ტანი“-დან და ი. ევდოშვი“.

№ 24

გვ. 1. „ცახელი. „ნოდარ“.

გვ. გვ. 6–7-ს შორის გაზეთიდან ამონაჭერი ცახელის ფელეტონი „მებრძოლი გემი“, მინაწერით: „გაზეთი „ფონი“, № 3“.

75. ივერიის ბიბლიოთეკა. სამხატვრო სალიტ. დამატება გაზეთ „ივერიისა“. თბ.

1905 № № 1–11

№ 3

კანზე წერტილებით აღნიშნული სვ. ყიფიანის ნაწარმოების სათაური აღდგენილია ი. გრ. ხელით: „დისციპლინარული ბატალიონი“.

№ 4

გვ. 5. ბეჭედი: „Суфлиор Иосеп Г. Мамулов“.

იქვე ფრაზასთან: „პიესა არ წარმოადგენს სახელოვნო ნაწარმოებს...“ მიწერილია: „მხატვრულ? ი. გრ“.

№ 7

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. ქ. ტფილისი. 8 სექტ. 1915“. იქვე მთარგმნელის ინიციალებთან მიწერილია: „შიო დავითაშვილისა“.

№ 8–9

კანზე სათაურთან: „საპყრობილე“, მიწერილია: „გორკისა“.

მეორე ცალები:

1905 № № 5, 6, 10–11.

№ 5

ყდის მეორე გვერდზე დაკრულ ქაღალდის ნაჭერზე წერია: „ილია ელფეთერიძის მოთხრობები: „ივერია“, 1896 წ. № 52, 53. „ლულუნი“, „ბრბო“ № 66. „პირველი შხამი“, 1896, № 96, 7;

ფორზაცზე: „თვითება“. თვითება, იხ. გვ. 18. ილია ელფეთერიძის ამ მოთხრობაში; თვითება, იხ. „ივერია“ № X (ოქტ.), 1882 წ. გვ. 121, გრიგოლ ყიფშიძის წერილში; თვითება, იხ. „ივერია“, № X (ოქტ.) 1882 წ. გვ. 133. შინაურ მიმოხილვაში მგონი ილიასია; თვითება, იხ. „ოვ. თუმანიანი“, გვ. 16; თვითება, იხ. ანტონ I კათალიკოსის „მზა–მეტყველება“. (ლექსიკონის გვ. V); თვითება, ილიას ტ. V, გვ. 201; თვითება, გ. ლეონიძე „საქართველო“, 1918 წ. № 68, მარტი 28“.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე: „1. ძარღვებში მგელიას სისხლ ჩამაწვეთებსო, ილია ელფეთერიძე, გვ. 59. 2. მამიჩემის დანთხეული სისხლი ჩემს ძარღვებში გადმოიღვარა. ჰოფმანსტალი – ელექტრა“.

მესამე ცალები:

1905 № № 5, 10–11

№ 5

ყდაზე: „ჩეხოვის „ალუბლის ბაღი“.

76. იმედი. ყოველ–თვ. სალიტ. და საპოლიტ. ჟურნალი. რედ.–გამომ. მიხ. გურგენიძე. თფ.

1881 № 1–12

1882 № 1–12

1883 № 1–3

1881

№ 1

კანზე: „ვიყიდე ბუკინისტ სუმბათასგან ი. გრ. 1930. 14. IX“.

№ 3–4

კანზე: „გადაღმელი, გვ. 43; ვაჟას ლექსი“.

გვ. 56. ფსევდონიმთან: „გადაღმელი“ მიწერილია: „ანთ. ჯულ. ამას უპასუხა ი. გოგებაშვილმა, იხ. „ივერია“, 1881 წ., № 6 და 7. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „ვილაცის შენიშვნები, გვ. 84. ი. გრ“.

გვ. 29. კრიპტონიმთან: „ლ. რ-ზ კ-ლი“, „ვაჟა ფშაველა. ი. გრ“.

გვ. 67. ფსევდონიმთან: „გადაღმელი“, „ანთიმოზ ჯულელი“, ვალიკო ჯულელის მამა. სოხუმში მოღვაწეობდა. ი. გრ“.

№ 7–8

კანზე: „გვ. 120. გადაღმელი; გვ. 156, კორექტურა. ი. გრ“.

№ 9

თავფურცელზე: „მუსიკაზე, გვ. 86, 92, 97, 98 – ი. გრ“.

1882

№ 1

კანზე: „სრულია, გვ. 87. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „იხ. მეორე გვერდი: „რედაქციისაგან. ი. გრ“.

№ 5

გვ. 81. ინიციალებთან: „ს. ჭ“, „სტ. ჭრელაშვილი“.

№ 6

კანზე: „ლექსი, გვ. 19. – ი. გრ“.

№ 9–10

კანზე: „სონეტი, გვ. 54. ი. გრ. სონეტი, გვ. 58“.

1883

№ 1

კანზე: „ამორძალებზე. ი. გრ“.

გვ. 83. წერილში: „შინაური საქმეების მაგივრად“ ხაზგასმულია სიტყვები: „თავიდან გნებავთ თუ ბოლოდან“, მიწერილია: „იხ. „იმედი“, 1881 წ., № 5, გვ. 84. გ. ყიფშიძის წერილი ამავე სათაურით“.

გვ. 96. წერილის ბოლოს მიწერილია: „გრ. ყიფშიძე. იხ. გვ. აქვე – 88 – „აჯორებული“ და 1881 წელი № 5, „იმედი“, გვ. 88 – „აჯორებული“. გადამლილია გვარი და მიწერილია: „ეს წერილი ნიკო ხიზანიშვილს თავის ნაწერებში აქვს ჩაკერებული“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. იხ. ყდა აკაკიზე“.

გვ. 46. მიწერილია: „ეს ციფრები მისდევს პირველ წიგნს“.

გვ. 40. კრიპტონიმთან: „ია-ძე“, „ია მარუშაძე, ზ. ჭიჭინაძის ფსევდ“.

№ 3

კანზე: „დუბლ. მინდა. ი. გრ“.

გვ. 70. ბეჭედი: „საქართვე. სახელმწიფო მუზეუმი. ბიბლიოთეკა“.

ბეჭედთან: „ეს წიგნი დუბლიკატია – გაუცვალე სხვა წიგნებში. 1943 წ. 19. IV. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1881

№ 2

შმუცტიტულზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „მესხი იოანე მღ. გვარამაძისა“

№ 5

კანზე: „ი. გრ. „აჯორებულნი“, გვ. 88 და 96“.

1883

№ 3

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ივ. მაჭავარიანი“.

გვ. გვ. 28–29-ს შორის ქაღალდის ნაჭერი, წარწერით: „ვაჟას ლექსი – გასწორებული“.
და გვ. 29 დაბეჭდილი ლექსი „ჯერ არ მომკვდარა მორწმუნე გული“ ჩასწორებული უნდა იყოს თვით ვაჟა-ფშაველას მიერ“.

77. იმედი. ყოველთვ. ჟურნალი სიღნაღის გიმნაზიის მოწაფეებისა. სიღნაღი.

1920 № № 1, 2

78. კავკასიის ქალაქი. საქართველოს რესპუბლიკის ქალაქთა კავშირის მთავარი კომიტეტის ორგანო. თბ.

1919 № № 1–12, 18–19

№ 1

კანზე: „ეს ჟურნალი არა აქვს აწერილი ზერცალოვს. – ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1919 № № 1, 7–8, 11–12, 18–19.

79. კავშირი. ორგანო ამიერ-კავკასიის კოოპერატივთა კავშირისა. თბ.

1919 № № 15–16, 21–22

№ 15–16

გვ. 1. „ბარნოვის მოთხრობა“.

№ 21–22

გვ. 1. „ბარნოვის მოთხრობა“.

80. კანონთა და მთავრობის განკარგულებათა კრებული. იუსტიციის სამინისტროს საკოდიფიკაციო განყ-ბის გამოცემა. თბ.

1919 № № 1–10

№ 1

გვ. 1. „ამის კორექტორადა ვარ მიწვეული – 1918 წ. ოქტომბრიდან. ი. გრ“.

81. კვალი. სამეცნ. და სალიტ. ნახატებიანი გაზეთი. რედ.-გამომც. ან. თ.-წერეთლისა. ტფ.

1893 № № 1–52

1894 № № 1–52

1895 № № 1–53

1896 № № 1–53

1897 № № 1–52

1898 № № 1–52

1899 № № 1–52

1900 № № 1–52

1901 № № 2–15, 17–47, 49–52.

1902 № № 1–52

1903 № № 1–34

1893 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში. ყუაზე ამოტვიფრულია: „კვალი“ – 1893, დუტუ მეგრელი.

ყდის მე-2 გვერდზე: „ი. გრ. გ. გვაზავას პოემა, № 39, 40, 44 გვ. 2; კრიტიკა გვაზავაზე, № 43, გვ. 12; საშა წულუკიძის ლექსი, № 34; ამოხეულია ან. ხომტარიას მოთხრობის ფოთოლნი, № № 18, 19, 21, 23, 24 (ასე მაჩუქა დუტუმ); დავრიში რაფფის, № 35, 41 (ალექსან. ბატონიშვი.); ილია კახეთში და ი. ზურაბ., № 26; № 21 აკაკის (მოგონება). ივ. კერეს. ალ. ორბელ. დიმ. ბერიევი. ბარბარე ჯორჯაძე კი, № 14; № 5 ბერიკაობა და № 6 ყეენობა (მ. თოიძის ნახატი); № 15. ქართ. სომეხთ. ურთიერთობა; № 33. ბარბარე ჯორჯაძე; № 18. ჰაზირას წერილი ნ. ბარათაშვილზე; № 18. ოვ. თუმანიანის ლექსი ნ. ბარათაშვილზე; ციმბირელზე, № 46; ბერიკ., № 5; „თეატრზე“, № 12; სიტყვა ნ. ბარათაშვილზე, № 18; აკაკის შავი ქვა, № 34; ზაქ. ჭავჭავაძე, № 9; ზ. ანტონოვი და გ. ერისთავი, (პ. უმიკ.) № 9; ანდრო დეკანოზიშვილ. ეტიუდი, № 41; მოსწრებული სიტყვები, № 3-დან; „გაყრის“ – მომქმედთა პორტრეტები; ვეფხის ტყაოსანი, № 11“.

ყდის მე-3 გვერდზე: „ვინ არის გორგ-ასლანი, „კვალი“, 1893, № 29, გვ. 8; აქ ორი მოთხრობაა ვ. ბარნოვისა. 1. მსხვერპლი, № 12. 2. ემმა № 49; ა. ცაგარელზე „ციმბ“, 1893, № 4; პასუხი, № 48, გვ. 9; ნ. ავალიშვილის თარგმ. აქებენ, № 50, გვ. 3“.

№ 2

გვ. 3. ა. წერეთლის ლექსში „ორი შეხვედრა“ მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: ეს ლექსი ალ. ჭ-ძისაა“.

№ 3

გვ. გვ. 7–8. აბზაცთან წერია: „ნ. ბარათაშვილზე პეტრე უმიკაშვილის წერ“.

№ 4

გვ. 5. დ. მეგრელის ლექსის „ჩემს მეგობარს“ არშიაზე მიწერილია: „აკლია, იხ. წიგნი, გვ. 30“.

№ 5

გვ. 9. სურათთან: „ბერიკაობა“.

№ 6

გვ. 9. სურათთან: „ყეენობა, მ. თოიძისა“.

№ 8

გვ. 10. ლეგენდა „ამირანის“ დასასრულს მიწერილია ავტორი: „შ. მღვიმელი. ი. გრ“.

№ 12

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „მერცხალა“, „შ. მღვიმელი“.

№ 17

გვ. 1. ლექსში „ნ. ბარათაშვილს“ შესწორებულია ავტორის, დუტუ მეგრელის მიერ.
გვ. 7. ხაზგასმულია ლექსის ავტორი: „ი. ივანოვი“ და მიწერილია: „ი. ივანიძე(?) ი. გრ“.

№ 24

გვ. გვ. 2–3. ლექსი „მწარე ფიქრები“ შესწორებულია ავტორის, დუტუ მეგრელის მიერ.

№ 26

გვ. 6. სტ. ა. მუსხელიშვილის ლექსის „დ. მ-ლს“ ინიციალებთან: „დუტუ მეგრელს“ იქვე: „დუტუ მეგრელს. ეს ჩასწორებული თვით დუტუსია. ი. გრ“.

№ 30

გვ. 1. დუტუ მეგრელის უსათაურო ლექსის „გემი ზღვის ტალღებს...“ არშიაზე წერია: „ეს ლექსი ორ ალაგას გასწორებულია თვით დუტუ მეგრელის მიერ. ი. გრ“.

№ 35

გვ. 1. ხაზგასმულია ლექსის ავტორი „მალ. ბოლქვაძე“, მიწერილია: „ამ ავტორს ცახელი უსწორებდაო, მითხრა დ. მეგრელმა“.

№ 51

გვ. 4. ნარკანის „ფანტაზია“ (უძღვნი ა. ხ-სას)“, მიწერილი აქვს: „ივ. ახელშენიშვილის ცოლს ანეტა ხახუტაშვილს“. იქვე გ. წერეთლის მოგონებაში: „ბარბარე ავალოვისა თ. ხერხეულიძის ქალი“. ხაზგასმულია კრიპტონიმი: „კ. ღვი-სა“, მიწერილია: „ეკ. ღვინიაშვილი“.

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „პეტრე პავლიძე“, „პეტრე გელეიშვილია. ი. გრ“.

1894 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე ამოტვიფრულია: „კვალი“, 1894. ა. დ. არაბიძე“.

ყდის მეორე გვერდზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან“. იქვე: „ფსევდონიმების გახსნა: 1. მაზაკვალი – გ. წერეთელი. ა. ფ. პატრიშვილი – ფ. გოგიჩაიშვილი. 2. სიმონ ქვარიანი. 3. იპო ხეთელი – იპ. ვართაგავა. 4. თ. სახოკია. 5. კიკია – ს. მგალობლიშვილი. 6. ცუკია – აკ. წერეთელი. 7–8–9. პ. პეტრიძე პეტრე პავლიძე – ყარიბი – პეტრე გელეიშვილი. 10. დ. ხ. (დუტუ მეგრელი?). 11. თარხანი – თ. ხუსკივაძე, – ი. გრ. 1942. 5. X“. იქვე: „ელენე ყიფიანი, № 45; აკაკის დაწერილია, № 27, გვ. 7; გიოტეს ლექსი, № 7; ანტ. ლორთ-ძე გარდაიც. 1894, იხ. № 45; კ. თავართქილაძის ქება, № 24; ეგ. ნინოშვი. კერძო წერილი, № 26; თბილისის ხელოსნები და აკაკი, № 48; სიმ. ქვარიანი, იხ. № 23, 31, 33; ანასტ. ერისთ. მოთხრ., № 36; უორდროპი და ქართული თარგმანი, № 22, გვ. 3; ზეზვას ლექსი, № 5, 12 (ამბობენ ზეზვა შ. მღვიმელიაო); შ. მღვიმელის ლექსი, № 21; ზღვისპირელი არჩევს ხუსკივაძის მოთხრობებს, № 4, გვ. 11; ყეენობის კუდი, № 20, ილია ჭ-ზე; ქილილა და დამანაზე, № 36, 1. აკაკისადმი დეკემბა ტფილისელი ხელოსნებისა, № 48, გვ. 4. 2. ა. ყაზბეგზე „ნანა“, ლექსი, № 4, გვ. 3. „იმერული ენა შეგვშვენისო“, № 5, გვ. 7. გ. წერეთლისა. 4. დ. გურამიშვილის საფლავისათვის, № 5, გვ. 9. ს. მგალობლიშვი. 5. „არჩილბად“, № 13, გვ. 9. 6. კ. დოდაშვილის საგრამატიკო შენიშვნები, № 36, 37, 38. 7. თ. ხუსკივაძის ფსევდონიმი – თარხანია („ყაჩაღი“), № 19. ზ. ყაზბეგის ლექსები, № 40. 9. ეკ. გაბაშვილის მოთხრობა, № 31. აქ მოხსენებული ფსევდონიმები პ. პეტრიძე და პეტრე პავლიძე, მგონი უნდა ეკუთვნოდეს პეტრე გელეიშვილს. ი. გრ. დღეს შევიტყე შალვა

დადიანისაგან პეტრე გელეიშვილი ყოფილა, 1942. 5. X“. იქვე ქაღალდის ნაჭერი „კვალში“ მოსე თოიძის ლექსები. აწერდა: „მ. თ. მოსე (?)“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ამ წელს აკაკი რედაქციის წევრი იყო. ანასტასია თუმანიშვილი-წერეთლისა წერს ვაჟას: „სხვას კაი მასალას აძლევთ, და ჩვენ კი უხეიროს... ახლად დაბრუნებულმა რედაქციის წევრმა აკაკი წერეთელმა დაიწუნა თქვენი მასალა“, იხ. ს. ყუბ. წიგნი: „ვაჟა ფშ. მატთანე“, გვ. 38. ი. გრ“.

№ 2

გვ. 6. ხაზგასმულია: „მნათობი“ დაარსდა 1869 წ. ნიკოლოზ ავალიშვილის რედაქტორობით...“ წერია: „ეს რედაქტორის ჩამატება იქნება“.

№ 7

გვ. 14. ფსევდონიმთან: „მოსე“, „თოიძეა თუ ჯანაშვილი? ლექსებს ორივენი სწერდნენ. ი. გრ“.

გვ. 16. ინიციალთან: „თ“. „მ. თოიძე“.

№ 8

გვ. 7. ინიციალთან „შ“ „ი. ჭყ-ა?“

№ 9

გვ. 6. ფსევდონიმთან: „საზღვარგარეთელი“, „ნ. ჟ-ა“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „რ. საჯაოხელი“, „სილ. ხუნდაძის ძმა, დიაკვანი. ი. გრ“.

№ 10

გვ. 10. სურათთან მიწერილია: „გადმობეჭდილია „Живоп. Россия“.

№ 9. ი. გრ“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ანც ერთი?!“ არშიაზე წერია: „აკაკის სტილია იხ. პოემა „ვარანცოვი“. ი. გრ“.

№ 18

გვ. 13. სურათთან: „საფარის მონასტერი“, მიწერილია: „მოსე თოიძე“.

№ 19

გვ. 11. სათაურთან: „ყაჩაღი“ წერია: „ეს მოთხრობა პონომაროვიდან. პლაგიატი ყოფილა, თარხანი, მე ი. ევდომშვილის ფსევდონიმი მეგონა. ასე მითხრა შ. მღვიმელმა. ეხლა აღმოჩნდა რომ თარხანი თ. ხუსკივაძის ფსევდ. ყოფილა. იხ. „განათლება“, 1914 წ. № VIII, გვ. 604. ი. გრ“.

გვ. 14. ფსევდონიმთან: „თარხანი“ – „თ. ხუსკივაძეა. ი. გრ“.

№ 21

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ჩოხოსანი“, მიწერილია: „ჩოხოსანი. ეს ფსევდ. აკაკის უნდა იყოს. ი. გრ“.

გვ. 5. ხაზგასმულია სიტყვა: „მესხვაფერა“, მიწერილია: „აკაკის მოგონილი სიტყვაა, ისე როგორც „მეხმატკბილა“ ი. გრ“.

№ 30

გვ. 1. ს. ხუნდაძის წერილში მოხაზულია აბზაცი ზმნების „დაწყება და დაწყობა“-ს სალიტერატურო ქართულში ხმარების შესახებ, წერია არშიაზე: „ი. გრ“.

№ 32

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „ფ. პატრიშვილი“, „ფ. გოგიჩაიშვი. ი. გრ“.

№ 34

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „იპო ხეთელი“, „იპ. ვართაგავა. ი. გრ“.

გვ. 15. ფსევდონიმთან: „პ. პეტრიძე“, „პეტრე გელეიშვილია! ი. გრ“. იქვე სათაურთან: „სახუმარო გასართობი“ წერია: „იაკობ გოგებაშვილზე“.

№ 40

გვ. 15. ნ. მერკვილაძის მოგონებაში ალ. ყაზბეგზე ხაზგასმულია: „ვიქტორა (მატარაძე)“, მიწერილია: „მერე მსახიობი“. მოხაზულია სტრიქონები ლექსისა: „ჩემო სოსო! მეგობრულად...“ მიწერილია: „იოსებ მერკვილაძე“. ხაზგასმულია: „ნ. მერკვილაძე“, მიწერილია: „ნომრევან მერკვილაძე“.

№ 43

გვ. 6. ხაზგასმულია: „გიორგის ძეს“, მიწერილია: „მგონი ეს გიორგიძე მოსე ჯანაშვილია, ი. გრ“.

№ 49

გვ. 12. ხაზგასმულია წერილის სათაური: „სამი საპალნის ნაცვლად ერთი ხახალი სამაგიერო“, იქვე წერია: „იაკობ გოგებაშვ“.

1895 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1942, 1 X“.

ფორზაცზე და ყდის მე-2 გვერდზე: „იმერეთის მეფე სოლომონ დიდი – 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29. გამოვიდა ცალკე წიგნადო – ეს ხომ არ არის, № 43. 1. აკაკი და ახალგაზრდობა, № 2, გვ. 3. 2. ვახტ. ორბელიანის შვილის წერილი, № 29. 3. „რევიზორის“ თარგმანს აქებენ, № 5. 4. აკაკის სატირული პოემა „პანორამა“, № 6, 7, 8, 9 (გაგრძელება აღარ დაბეჭდილა). 5. ლერმონტოვი, № 9. 6. აკაკის ლექსი ბატონიშვ. ალექსანდრეზე, № 12. 7. ა. ხახანაშვილი და აკაკი ფოლკლორზე, № 13. 8. ხელთნაწერი სოლომონ მეფეზე და აკაკი, № 14, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29. 9. „რუხის ბრძოლა“ პოემა გეგეჭკ. და გამომცემელნი, № 15, გვ. 2. იხ. პასუხი, № 19; გვ. 7. 10. აკაკი, თ. სახოკია და... № 15, გვ. 16. 11. განჯაში ქართულ გუნდს ნება არ დართეს საკონცერტოდ, № 16, გვ. 3. 12. ბარბარე ჯორჯაძის გარდაცვ. და მისი ლექსები, № 17, 26. 13. ზეზვას ლექსი, № 17. 14. სილოვანის ლექსი თბილისს, № 18. 15. მიხეილ ხელთუფლიშვილის გარდაცვალება № 19, გვ. 3. № 20. 16. „რუხის ბრძოლის“ გარშემო იონა მეუნარგიასი, № 19. 17. მეგრელის ნაამბობი აკაკისა, № 20, გვ. 2. 18. აკაკი თავის ნაკვესების გამო, № 20, გვ. 6. 19. ზიჩი მოდისო! № 20, გვ. 7. № 20. აკაკის პირველი წერილი: „რ. ერისთავს იუბილე გაუმართეთო“, № 22, 40. 21. აკაკის წერილი ზეპირსიტყვაობის შესახებ და სარედ. კოლეგიის არჩევა, № 22, გვ. 14. 22. აკაკის „მედეა“, № 23, 25. 23. აკაკის ლექსი ეგ. ნინოშვილზე, № 24, 34. 24. აკაკის მოთხრობა (!), № 24, 25. დიმ. ერისთ. „ხელის ჩამორთმევა“, № 27. 26. აკაკის სულიკო, № 29. 27. მონტეგაცის თარგმანის გარშემო, № 31. 28. შახსეი-ვახსეი, № 31. 29. სამასი არაგველნი, № 33, გვ. 1. 30. ჭირვეული ცოლის მორჯ. თარგმნა შ. დადიანმა, № 33 და კ. მესხი, № 34. 31. აკაკის სწეული (გასწორებული), № 36. 32. ალ. ორბ. წერილი „აღამახმად-ხან“, № 39. 33. სტეფანე ფეშანგიშვილის ლექსი, № 39. 34. ველიჩკო და ჩვენი ინტელიგენცია, № 43, 46, გვ. 5. 35. გუნიას „და-ძმა“ და ალ. ტოლსტ. „პოსადნიკი“, № 43. მესხიშვილის ხმა მკურნალობის შემდეგ, № 44, გვ. 8. 36. კ. დოდაშვილის წერილი რაფ. ერისთ., № 45. 37. გრ. გრიგორიანის წერილი, № 45; გვ. 12. 38. მარგარიტა გოტიე, № 49 ავტორი გარდაიც. 1895 წ. 39. მაღამ

სანჟენ და აკაკი, № 51, გვ. 2. 40. შექსპირს რუსულიდან ნუ თარგმნითო, № 53, გვ. 7. „მწუხარე დედა“ გასულისა ეკუთვნის გ. წერეთელს, იხ. „კვალი“, 1895, № 34, 35; გრიბოდოვი და მისი ცოლი, № 9; გვ. 9; ჰაზირას ლექსი, № 3, გვ. 10; აკაკის სცენა „მერგელის ნაამბობი“, № 20; აკაკი, მოლა და ნაკვესები, № 20“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „მწუხარე დედა“ (პოემა) ეკუთვნის გ. წერეთელს. ი. გრ“.

№ 12

გვ. 3. აკაკი წერეთლის ლექსის „სამძიმარი“ სათაურთან: „იხ. № 11. ი. გრ“.

№ 17

გვ. 19. ფსევდონიმთან: „თ. ჭადარა“, „თედო კიკვიძე. ი. გრ“.

№ 30

გვ. 6. წერილის „მასხარა მეისტორიე“ ბოლოს წერია: „გ. წერეთლისა იქნება. ი. გრ“.

№ 33

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „ქუჯი“, „იხ. № 34, გვ. 7. შალვა დადიანი. ი. გრ“.

№ 36

გვ. 3. აკაკის ლექსის „სნეული“ მე-3 სტროფში გადახაზულია სიტყვა: „თავზე“, მიწერილია: „თაფლზე, იხ. № 37. ი. გრ“.

№ 39

გვ. 15. წერილში: „ვინ ვის წამებს ცილს?“ ხაზგასმულია: „ბ. შრომანს“, წერია: „გრ. აბაშიძის ფსევდ. – ი. გრიშაშვილი“.

№ 44

გვ. 8. წერილში: „ჩვენი სახიობა“ ხაზგასმულია მესხიშვილზე, მიწერილია: „ხმა“. იმავე წერილში ხაზგასმულია: „შათირიშვილს“, მიწერილია: „გიორგის როლს თამაშობდა“.

№ 45

გვ. 19. ფსევდონიმთან: „ფხა“, „იაკობ ფანცხავა. ი. გრ“.

№ 47

გვ. 15. დ. კარიჭაშვილის და ე. თაყაიშვილის წერილს რედაქტორისადმი ნ. ბარათაშვილზე დაწერილი სტატიის გამო, აწერია: „უპასუხებენ, № 48. ი. გრ“.

№ 51

გვ. 2. ა. წერეთლის წერილთან: „ქართული სცენა“ მიწერილია: „აკაკი. მადამ სანჟენ“.

№ 53

გვ. 6. ხაზგასმულია სტრიქონები წერილისა: „ჩვენი სახიობა“, მიწერილია: „ჭირვეული ცოლის მორჯულება“. ავტორის ფსევდონიმთან: „მაზაკვალი“, „გ. წერეთელი. ი. გრ“.

№ 53-ის ბოლოს ჩაკრულ ფურცელზე მიწერილია: „სარჩევი გადაფურცლეთ! ი. გრ“.

აღნიშნული ფურცელის მეორე გვერდზე: „ვიყიდე ას მანეთათ. ი. გრ. 1942. 1. X“.

1896 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ფორზაცზე: „1896. ი. გრ. აკლია გვ. 211–214. I. ახნაზაროვზე, გვ. 704. 1. ევანგულოვის (ბ. დავით.) ლექსი, № 9. 2. ჟუსტი თუ ჯუსტი? 379, თარგმანია? 3. სოსელოს (სტალინია?) ლექსი, 574. 4. ი. ხონელი და ი. ჭ-ძე, გვ. 133“.

№ 8

გვ. 121. ფსევდონიმთან: „ა. ყუმისთაველი“, „ალექსანდრე მიქაბერიძე. ი. გრ“.

№ 9

გვ. 144. ფსევდონიმთან: „ბ. დავითაშვილი“, „ევანგულოვი“.

№ 38

გვ. 674. სათაურთან: „არა, არ მინდა“ მიწერილია: „ეს ლექსი ახნაზაროვისა ყოფილა“.

გვ. 675. ხაზგასმულია გვარი: „კ. ზურაბიშვილი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 704“.

№ 39

გვ. 697. ფსევდონიმთან: „ფ. შემოქმედელი“, „მახარაძე“.

გვ. 704. ხაზგასმულია სტრიქონები, რომელიც ეხება ლექსს: „არა, არ მინდა“, მიწერილია: „ახნაზაროვი“.

1897 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ყდის მე-2 გვერდზე: „1. თუმური სიმღერები, № 13, გვ. 263. 2. ერთი კონა წერილები, (მოთხრობა), № 13, 14. 3. ბებუთაშვილ-დიასამიძე, გვ. 345. 4. ქართ. სტამ., № 36. 5. უდები, 38, 39. 6. შირვანზადე, № 37. 7. გოჯასპირ და ივანე, იუმორი, გვ. 763. 8. სოლო გომადის ლექსი, № 47. 9. ნათელას გარჩევა, გვ. 591. 10. დ. კეზელი, გვ. 406 (ცილის წამება). 11. დრამატურგი ლაზაროვი, 442. 12. ნინო და თამარი ღვინოებზე, 446. 13. ს. ქ-ნის ლექსი ნავთზე, 468. 14. გ. დ. შარვაშიძე № 31. (ცოლად ჰყავდა ა. ჭ-ძის ასული სოფიო). 15. ლექსები, (-კი) № 25, 31. 16. ე. ჩერქეზოვის „სამოცი წლის არშიყზე“, 833. 17. ეკ. გაბაშვილის პიესა, 832“.

№ 16

გვ. 322. გ. წერეთლის წერილში: „გუნია და მისი მახეზლობა“ ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ცნობ. ფურც“. იმავე გვერდზე სათაურთან: „წერილი რედაქციის მიმართ“, მიწერილია: „აკაკი“.

№ 19

გვ. 366. ცახელის უსათაურო ლექსს: „უძლეველი რაღაც ნიჭი...“ უძღვნის „ს. ქ-ნს“, მიწერილი აქვს: „(ქვარიანს?) მერე თავის ცოლი. ი. გრ“.

გვ. გვ. 373–473. გ. წერეთლის „მცირე შენიშვნის“ სათაურთან „მამია გურიელი“. წერილის დასასრულს ხაზგასმულია: „პაატებს“ და მიწერილია: „ლადო აღნიამ. ი. გრ“.

№ 21

გვ. 400. მე-3 აბზაცი მოხაზულია, მიწერილია: „დ. კეზელი“.

№ 23

გვ. 422. ხაზგასმულია პიესის სათაური: „სცენა საპატიმროში“. მიწერილია: „ეს პიესა მგონი მერე დაიდგა ვ. ა-ს სახელით „მუქთახორა“ – ერქვა. ი. გრ“.

გვ. 444. ფსევდონიმთან: „ფანდი“, „თ. კიკვაძე (?)“ ი. გრ.“

№ 25

გვ. 485. ლექსში „გოდება იერემიასი“ ხაზგასმულია სიტყვა „დავსხედით“, მიწერილია: „დავეცით? ი. გრ. მე მგონი ეს ლექსი ეკუთვნის აკაკი წერეთელს“.

№ 26

გვ. 499. ფსევდონიმთან: „ბ. დავითაშვილი“, „ბულდან ევანგულოვია. ამ ფსევდონიმის გახსნა მე მეკუთვნის. ი. გრ. 1929 წ. 10 I“.

№ 28

გვ. 531. კრიპტონიმთან: „ი. გ-რი“. „ი. გომელაური. ი. გრ“.

გვ. 532. ხაზგასმულია წერილის ავტორი: „ფილიპე მგელაძე“, მიწერილია: „პოეტი ფ. რუშაველი. ი. გრ“.

№ 39

გვ. 713. ფსევდონიმთან: „ფ. პატრიშვილი“, „გოგიჩაიშვი“.

№ 51

გვ. 895. მოხაზულია ადგილები, არშიაზე: „ი. ჭ“.

1898 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ყდის მე-2 გვერდზე: „ი. გრ. 1940 წ. 6 V. 250 მან“.

ფორზაცზე: 1. „ილია სერებრიაკოვი (ოქრომჭედელი), გვ. 46. 2. პეტრე ნაკაშიძე, გვ. 46. 3. „არ მოვა და მოვათრევო“, გვ. 57. 4. არლანი, გვ. 223. 5. ილია ჭ-ძის იუბილე, 293. 6. განდევილის ლექსები იბეჭდებოდა, 308. 7. ჭალადიდელის ლექსები უნდა გამოიცესო, 307. 8. ივ. გომართელი აუგად იხსენიებს ა. ჭ-ძეს, გვ. 683. 9. გვ. 29. ქართ. თეატრზე.

№ 3

გვ. 44. ფსევდონიმთან: „განდევილი“, „დ. ერისთ“.

1899 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: წერილი პუშკინზე, № 21 და გვ. 348; გორკი, № 39; ვასო აბაშიძე და რევიზორი, 371; აქ გოგიაშვილის ნახატია; ივ. მაჩაბელზე – № 26“.

№ 1

გვ. 8. სურათთან: „შობის ხეების გაყიდვა“, „ა. გოგიაშვილის ნახატი“.

გვ. 10. კრიპტონიმთან: „ვ. ვ-კოს“, „ვასილ ველიჩკოს. ი. გრ“. კრიპტონიმთან: „ნ. თ-ძეს“, „ნიკო თავდგირიძეს. ი. გრ“.

№ 2

გვ. 31. ლექსთან „საახალწლო აღსარება“: „ეს ლექსი ეკუთვნის თევდ. კიკვაძეს. მისი ფსევდონიმი იყო „ფანდი“. ი. გრ“.

№ 14

გვ. 231. სათაურთან: „ღია წერილია“ მიწერილია: „სერგო გორგაძესია“.

№ 26

გვ. 410. ხაზგასმულია: „მისი სარდლის“, მიწერილია: „ი. ჭ-ძე(?) ი. გრ“.

გვ. 411. ხაზგასმულია: „ჯიბრაელისებური“, მიწერილია: „ჯიბრაილ“ – მგონი ილიას ფსევდონიმი იყო. ი. გრ“.

1900 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „1. გიორგი წერეთლის ნაწერების სია, გვ. 48. 2. ვასილ კირვალიძე, გვ. 62“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ამ გაზეთში „ნატოს“ ფსევდონიმით წერდა გრიგოლ მიხეილის ძე წულუკიძე, ი. გრ. 1942 წ. 24. XI. 1. გიორგი წერეთლის ნაწერების სია, გვ. 48. 2. ვასილ კირვალიძის სიტყვა. (მერე რომ ილია გამოეხმაურა), გვ. 62. 3. ლაზარიალი, გვ. 227. 4. „იმედია ამას არ დაივიწყებ ქართველი ხალხი“, (ილიაზე), გვ. 220“.

ფორზაცის შემდეგ ჩაკერებულია: „კვალის“ სარჩევი 1900 წლისა“. სათაურთან: „ი. გრ. ვიყიდე ბაზარზე გეურქასაგან. 5. მან. 1929 წ. 22 I. ი. გრ“.

№ 2

გვ. 33. ხაზგასმულია: „გ. წერეთლის „ჯიბრი“, მიწერილია: „დაიბეჭდა 1871 „კრებულში“.

№ 3

გვ. 50. გ. წერეთლის წერილის სათაურთან „დრამატიული წერილი“, „ციმბირელზე“.

№ 9

გვ. 142. სათაურთან: „ბ. ლალს“ „ლასხიშვილს“.

№ 11

გვ. გვ. 179–180. წერილში „ბიბლიოგრაფია. თხზულებანი ვაჟა-ფშაველასი...“ ავტორის კრიპტონიმთან: „გ-რი“, – „გომელაური“.

№ 14

გვ. 220. მოხაზულია აბზაცი, რომელიც ეხება კ. აბაშიძის წერილს, არშიაზე წერია: „თუ „კვალმა“ ელ. წერეთელი გამოიყვანა?“ იქვე სიტყვასთან „ახალ მოსულმა...“ მიწერილია: „ი. ჭ-ძე“.

№ 17

გვ. 275. ლექსის სათაურთან: „ბუნება. (გოეტესი)“, წერია: „იხ. „ცნობის ფურც“., 1902., № 1799. ი. გრ“.

1901 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

იქვე: „1. ლადო მესხიშვილი და ინტრიგა, გვ. 66. 2. გ. ჯაბაურის წერილი სახალხო თეატრზე, 126. 3. პუშკინ-ლერმონტოვზე, 697. 4. ე. ნინოშვი. დაუბ. მოთხ., 78, 546. საშინელი კორექტურა: გვ. 27, 35“.

№ 17

გვ. 266. არშიაზე: „ქუთაისი და ლაყე კვერცხები“.

№ 20

გვ. 513. „აუგი – პიესა, 518“.

გვ. გვ. 518–519. წერილის „მეკონდრაბანდენი“ ანუ „შვილნი ისრაელისა“ ბოლოს წერია: „იხ. გვ. 269. ი. გრ“.

№ 35

გვ. 771. „გვერდები არეულია“.

გვ. 782. „შეცდომით აკინძულია. კურაღასი“.

№ 39

გვ. 833. „სვ. სვიმონიძე, გვ. 847“.

№ 44

გვ. 913. „ძუნწის ლანძღვა. ზუბალ. სახალხო სახლის პროექტი, გვ. 298“.

№ 52

გვ. 1049. „დეფექტ. – ივ. ფრანკო“.

1902 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „ა. ცაგარელი გარდაიც. 1902 წ. 12 აგვისტოს. 1. ა. ხახანაშვილის წერილი ბატონყმობაზე, გვ. 16. 2. იანიჩარზე, გვ. 17. 3. ვიდრე კოტე ყიფიანი ცოცხალიაო, გვ. 39. 4. აზიანზე, გვ. 88. 5. მკერვალიშვილი, (?) 108. 6. ფ. მახარაძე ვ. აბაშიძეზე, 173. 7. ა. ცაგარელი – ბიოგრაფია ვ. აბაშიძეზე, 174. 8. კატო მიქელაძის

ლექსი თ. გ. ქუჩუკაშვილზე, № 6. 9. ნინო ნაკაშიძის ლექსი, გვ. 353. 10. „მოდა“, 327. 11. ლასურიძეზე (მ. ჯანაშვილზე), გვ. 18. ი. გრ“.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე: „ქორიძე, 812; ნატო, 371“

№ 5

გვ. 90. წერილის დასასრულს: „კ. გოგოლაძე“ გადახაზულია, მიწერილია: „ი. გომართელი, გვ. 107. შ. გასწ“.

№ 6

გვ. 98. კატო მიქელაძის ლექსში „თამარა ქუჩუკაშვილის ხსოვნას“ ხაზგასმულია: „ჩვენი გულია, შენი სამარე“, მიწერილია: „იხ. განდევგის ლექსი“.

№ 14

გვ. 252. მოხაზულია ფსევდონიმი: „იონა თლუღელი“, მიწერილია: „აკაკი ბელიაშვი. მამა“.

№ 19

გვ. 310. კრიპტონიმთან: „ე-ძე“, „ეკალაძე“.

№ 21

გვ. გვ. 310–312. მოთხრობის „შაქროს აღსარება“ დასასრულს: „ია ეკალაძის. ი. გრ“.

1903 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. „კვალი“, გამოვიდა 1904 წელსაც მხოლოდ № 5-მდე (?) ი. გრ“.

ფორზაცის შემდეგ ჩაკრულია კვალის 1903 წლის სარჩევი. ბელეტრისტიკის განყოფილებას აქვს მინაწერები – ინიციალებთან: „კ. ჭ-ძისა“, მიწერილია: „ვასილევვიდან“. „დაბრუნება. თარგმ. ელისა“, მიწერილია: „ტანის მოთხრ“. „ქალები“, მიწერილია: „ჩეხოვი“. „აზრი“, მიწერილია: „ანდრეევ“. „ორი თაობა“, მიწერილია: „ნემოევსკი“. „ნოემბერი“, მიწერილია: „ანდრეი ნემოევსკი“. „ლამპა“, მიწერილია: „ნემოევსკი“.

№ 16

გვ. 253. ტექსტში ჩართულ ლექსში ხაზგასმულია სიტყვა: „მენაცა“, მინაწერი: „კახური ფოლკლორი. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1895

№ 15

გვ. 1. არშიაზე: „აკაკის ნაკვესების გარშემო. გვ. 16; თ. სახოკია, გვ. 6; აკაკის ლექსი“.

გვ. 16. აკაკის ლექსთან მიწერილია: „გალანძლა ივერიაშიც“ თედომ (სახოკიამ) შეიტანა საჩივარი уголовн. отдел тифл. окружного суда-ში მისი და ლანძღვით მოხსენიების გამო ივერიის მიერ. „აკაკის ნაკვესები“. იხ. „Тиф. листок“, 1896, № № 172, 147, 108 – Местн. хроника, გვ. 2, „იუმორში“ იქვე: „აგრეთვე „კვალში“ აკაკის... 1895, № 15, გვ. 4. ნაკვესები თ. სახ. გაარჩია „მოამბე“-მ 1895, № 4, განყ. II გვ. 138“.

№ 37

გვ. 1. „ან. დეკანოზიშვილის ეტიუდი; შრომანი – გრ. აბაშიძე; ჰაინე“.

№ 39

გვ. 1. „ბუტკოვის შესახებ. მოქალაქე, მეომარი (პორტრეტ.). ფერშანგოვის ლექსიც მაქვს“.

№ 48

გვ. 1. „ფხას პასუხი“.

გვ. 11. ხაზგასმულია სათაური: „პასუხის პასუხი“, მიწერილია: „ნ. ბარათ“.

1899

№ 9

გვ. 1. სურათთან: „ა. გოგიაშვი. სურათებ“.

82. კლდე. ყოველკვ. საზოგად.-ეკონომ. და სალიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: რ. გაბაშვილი. თბ.

1912 № № 1–15

1913 № № 1–42

1914 № № 1–40

1915 № № 1–16

1912 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. სრულია. ა. ყიფშიძე პეტრე ბაგრატიონზე, № 1-დან 10-მდე; ალ. ცირეკიძე – ფოსტაში, გვ. 3; არისტო ქუთ. გარდაიც., № 10; „კლდე“, 1912 წ., № 8, გვ. 6. გრიშაშვილზე“.

№ 1

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ღამურა“, „რ. გაბაშვილი. ი. გრ“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ნიჭიერი სამხედრო მწერალი...“ იგულისხმება დ. პ. ბაგრატიონი – პ. ბაგრატიონის შვილიშვილი, მიწერილია: „იხ. ამის დის მოგონება „ოგონიოკში“.

გვ. გვ. 10–11-ს შორის გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. ვ. პ. ბაგრატიონის მოგონება „უშიშარი სარდალი“, ლიტ. დამუშ. მ. ბრაგინისა, მინაწერით: „კომ“, 1941 წ., № 134, 10 ივნისი“, ქალის დაწერილია“. 2. „Из переписки Багратиона“, მინაწერით: „1941 წ. 6 აპრილი, № 41“.

№ 6

გვ. 12. ი. გრიშაშვილის ლექსში: „ცელქი ქარი“ გასწორებულია კორექტურული შეცდომები. სათაურთან: „იხ. № 7 შეცდ. გასწორება“.

№ 8

გვ. 6. სათაურთან: „დიდებული ადამიანი“, მიწერილია: „აკაკი“.

№ 10

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „ფარსმან ფარუხი“, „შ. ამირეჯიბი“.

1913 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ფორზაცზე: „კლდე“, 1913 წლისა. სრულია. ი. გრ“.

იქვე: „1. აკაკი და სობინოვი, № 6, გვ. 9 (აკაკის სიტყვა. აქვე). 2. კ. აფხაზის არჩევა, № 4. 3. ლადო მესხიშვილის იუბილეს ანგარიში, № 8. 4. ალ. ხახანაშვილი, № 8. 5. ხალხური ლექსები, № 8. 6. „დაწყობილი“, № 9, გვ. 2. „გერმის ყურთუკი“, გვ. 6. 7. ჩემი ლექსი („ლადოს“), № 11. 8. ჩემი ეპიგრამები („ფირუზა“), № 41, 42. 9. აკაკი, ივ. მაჩაბლის თარგმანების გამოცემისათვის, № 16. გრ. ორბელიანის წერილი, № 20, გვ. 16. 11. რეცენზიები: აბაშელზე, გ. ჭალადიდელზე, გვირგვინზე, ილ. ჭყონიაზე. „კლდე“, 1913 წ. № 28. 12. ფირუზას ფსევდ. ჩემი სახუმარო ფელეტონი, იხ. „კლდე“, 1913 წ. № 30. 13.

„ბულბულს ენა, ვარდს სინაზე“, № 37, გვ. 15. იუმორის ისტორიისთვის, № 23, გვ. 16; № 9, გვ. 16; ხახანაშვილი ლექსებს სწერდაო, № 8, გვ. 13; ლ. მესხიშვილის იუბილე და ნ. სულხანიშვილის ხორო, № 8, გვ. 2; ს. კაკაბაძე და შოთა რუსულად, № 13, გვ. 15; აკაკი პეტერბურგში, № 13, გვ. 16; „ედიპე მეფე“, № 15. (ანეტა ქიქოძის ქება)“.

№ 1

კანზე: „გრიშაშვილს სონდულისაგან“.

№ 3

გვ. 15. წერილის დასასრულს: „რ. გაბაშვილისა(?)“.

№ 4

გვ. 1. „კ. აფხაზის გარჩევა, გვ. 7“.

გვ. 13. დავით კახელის წერილში „მწვავე საკითხი“ მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „იხ. № 3, გვ. 8“.

№ 5

გვ. 10. ირ. სონდულაშვილის მიერ თარგმნილ მოთხრობის „ორი ერთ სროლაზე (ბლასკო იბანიესისა)“ არშიაზე მიწერილია: „1928 წელს თარგმნ. ი. ალლაძემაც, იხ. „ქართული მწერლობა“.

№ 6

გვ. 1. „აკაკი და სობინოვი (ქართული საღამო პეტ-ში), გვ. 9“.

№ 7

გვ. 6. ლექსის სათაურთან: „აჩრდილი“: „ი. ევდომვილის ლექსი“.

№ 8

გვ. გვ. 12–16. დ. კასრადის წერილში: „ალ. ს-ძე ხახანაშვილი“ ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „გაგრძელება“.

№ 9

გვ. 5. ი. მჭედლიშვილის ლექსის სათაურთან: „მე მსურს სიტურფე!...“ წერია: „ჰეინესავით?“.

გვ. 7. ტექსტში საილუსტრაციოდ ჩამოთვლილია უცხოელი მწერლები, მიწერილია: „არც ერთი ჩვენებური“.

№ 13

გვ. 6. წერილის სათაურში: „ქართული რეცენზიის ნუმუში. (ვუძღვნი ბ-ნ კორდელს მისი რეცენზიის გამო „დალატი“-ს შესახებ)“ მოხაზულია: „კორდელს“, მიწერილია: „სოსო გოგოლაშვილის ფსევდ. იყო. ი. გრ“.

№ 15

გვ. 15. წერილში „მეფე ედიპე ქართულ თეატრში“ მოხაზულია მე-6 აბზაცი, წერია: „ანეტა ქიქოძე“.

№ 30

გვ. 1. შინაარსში მოხაზულია ფსევდონიმი: „ფირუზა“, წერია: „ჩემი ფევდ“.

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ფირუზა“, „ი. გრიშაშვილი“. იქვე სქოლიოში ი. გრ. ფელეტონის „საპროტესტო წერილების“ შესახებ. „ეს საინტერესო ფელეტონი დაბეჭდილი იყო გაზ. „იმერეთში“ და ეკუთვნის, როგორც ამბობენ, ჩვენს ცნობილს და ნიჭიერს ფელეტონისტს“, მიწერილია: „ალბათ არ იცოდნენ რომ მე ვიყავი. ი. გრ“.

№ 31

გვ. 9. ფსევდონიმთან: „კ. აბაშისპირელი“, „კ. გამსახურდია“.

№ 41

გვ. 9. ლექსთან: „სიმღერა“, მიწერილია: „დოდოხიანის ლექსია. პირველად თარგმნა ი. ბაქრაძემ“. იქვე მთარგმნელის ფსევდონიმთან: „მაგმაძე“, „ილია ჭყონია – ი. გრ“.

გვ. 15. სატირული კუპლეტების „თანამედროვე კარაბადინი“ პირველი კუპლეტის ბოლოს: „ვ. შალიკაშვი“. ამავე კუპლეტს ეხება მინაწერი: „ი. ზარდალაშვილზე და ვ. შალიკაშვილზე. ი. გრ“. მეორე კუპლეტის ბოლოს: „გრ. დიასამ“. ავტორის ფსევდონიმთან: „ფირუზა“, „ი. გრიშაშვილი“.

1914 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

ფორზაცის პირველ გვერდზე მინაწერები: „კლდე“, 1914 წლისა, (სრულია) ერთი თავადიშვი. მეურნეობა, № 20, 21, 22, 23, ალ. სარაჯიშვილისა; დუტუს ლექსი, № 33, ჩემი თარგმანი, გვ. 8. № 7. (მოპასანი); რაბინდრ. თაგორი (ა. შ.), № 9; დ. კასრადის პოემა (არჩილზე), № 20, 32, 37; ვ. ბრიუსოვი გერმანელებზე, № 30; ფაუსტ. (ა. შ.)... 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40; ტირტეს პოეზია (დ. კ.), 35; გაწყვეტილ სიმზე, 39; შანშიაშვილ-ფოცხვერაშვილ-შოთა დადიანზე, № 19, გვ. 13. (შვების თავადი პირიმზე); აკაკის წერილი „გაუმარჯოს რუსეთს“, № 31, გვ. 7; დიმ. ჩრდილელის სურათი, № 31; გიორგი სააკაძეზე, № 24; „არ შეგცივდეს ბარაშკაჯან“, № 20; № 32. გადაჭრილ მუხაზე ნ. ნიკოლაძის წერილი. დ. კასრადის ლექსი; ჰაეროვანი – არ შეიძლება, № 7, გვ. 16; შევჩენკოს ლექსი, № 9; განცხადება ქართულ შექსპირზე, № 26. (ტასო მაჩაბლის), ი. გრ“.

№ 3

გვ. 11. წერილში: „ქუთაისი“ მოხაზულია სტრიქონები:
„შეხედეთ გვანან არწივებს,
ულვაშები აქვთ კატისა“,

მიწერილია: „თარგმანი ბ. ახოსჰ“.

№ 5

გვ. 7. ი. გრიშაშვილის ლექსის „კ. დ. ყიფიანს“, სათაურის ქვეშ მიწერილია: „ექსპრომტი არ შემიტანია ჩემს III ტ-ში. არც მინდა“.

№ 9

№ 19

გვ. 13. წერილში: „თეატრი და ხელოვნება“ მოხსენიებული შ. დადიანის სახელის ინიციალი გახსნილია: „შოთა დადიანის“...

გვ. 14. ფსევდონიმთან: „ეკალი“, „დ. ვაჩნაძე“.

№ 21

გვ. გვ. 9–12. ალ. სარაჯიშვილის წერილში „თავადიშვილის მეურნეობა ამ ასის წლის წინად“ ერთ-ერთი აბზაცის გასწვრივ წერია: „დ. ბატონიშვილის წერილი“.

იქვე: 1. „უნდა გავკენწლო ტინიანოვის წიგნი. ალ. ჭ-ძემ თავის მხედრული ნიჭი შინაურებზე გამოიჩინა. ბრძოლა კახეთს 1811. უმთავრესი სამსახური რუსეთს გაუწია ბაიაზეთის აღებაზე. ალ. ჭ-ძის სამსახურს პასკევიჩი ასე ახასიათებს: დიდი გამჭრიახობა არ იყო საჭირო, რომ ალ. ჭ-ძე მიმხვდარიყო რუსეთ. გამარჯვებას საქართველოში. კორპუსებში გაზრდილი აფიცერი უნდა გამოსულიყო... 2. ალ. ჭ-ძესთვის მოთმინებით

და გულმოდგინებით ვაგროვე ყოველი მასალა. 3. უნდა წავიკითხო ა. ჭ-ძესათვის ა. სარაჯიშვი. წერილი „კლდე“, 1914 წ. № 20, 21, 22“.

№ 32

გვ. 8. ლექსზე „მწუხრის ჟამნობანი“ მიწერილია: „დ. კასრაძე“.

№ 37

გვ. 7. ლექსზე „შორეული საღმრთობანი“ მიწერილია: „დ. კასრაძე“.

№ 39

გვ. 8. კაპ. ნიკ. ციციშვილის ფოტოსურათთან: „ლილის მამობილი“.

1915

№ 2

გვ. 1. „ვაჟას ლექსი. აკაკის ნაკვეთი“.

№ 8

გვ. 13. ი. კერესელიძის სახელის ინიციალთან: „იასონ. დახვრიტეს 1922“.

№ 16

გვ. 1. „თ. იანელის მოთხრობა. უკანასკნელი №-რი გამოვიდა № 18-ად“.

მეორე ცალები:

1912

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 12

კანზე: „თეატრი – ნ. ჯავახიშვილი – ზეინაბი“.

1913

№ 6

კანზე: „ვაჟა-ფშაველა და ინგოროყვა“.

№ 11

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 16

კანზე: „1. აკაკის წერილი ივ. მაჩაბელზე, გვ. 9. 2. ჩემი წიგნი, 8. ვ. პ. ინგოროყვა, გვ. 16“.

№ 18

კანზე: „დ. კასრაძე“.

№ 19

კანზე: „გრ. ორბელიანის წერილი, გვ. 16“.

№ 20

კანზე: „გრ. ორბელიანის წერილი და ავლაბარი, გვ. 16; სულხანიშვილზე, გვ. 13“.

№ 30

კანზე: „ჩემი პატარა ფელეტონი ფირუზას ფსევდონიმით. ი. გრ“.

№ 41

სათაურის ზემოთ: „ჩემი ლექსი ეპიგრამი“.

1914

№ 5

- გვ. 1. „ჩემი ლექსი, გვ. 7. ი. გრ“.
№ 7
- გვ. 1. „ჩემი თარგმანი“.
№ 19
- გვ. 1. „კ. ფოცხვერაშვილის, ა. შანშიაშვილის და შოთა დადიანის „შეგების თავადი“, „პირიმზე“, გვ. 13. ი. გრ“.
№ 20
- გვ. 1. „ჩემზე“.
№ 24
- გვ. 1. „გრ. გაბაშვილის წერილი „გიორგი სააკაძეზე“.
№ 31
- გვ. 1. „აკაკი“.
№ 32
- გვ. 1. „დ. კასრაძის ლექსი. ნ. ნიკოლაძის წერილი“.
მესამე ცალეზი:
1912
№ 1
- კანზე: „პეტრე ბაგრატიონი ალექ. ფრონელის“.
1913
№ 19
- კანზე: „აბესალომ და ეთერი“.
1914
№ 20
- თავფურცელზე: „დ. კასრაძის ლექსი“.
83. კონდახი. საოხუნჯო აღმანახი. კარიკატურებიანი კვირეული. თბ.
1913 № 2
84. კოოპერაცია. ყოველკვ. სახალხო ჟურნალი. ქუთაისი.
1911 № 11 (5 ცალად).
1912 № 19–20 (ორ ცალად).
85. კრებული. ახალი სალიტერატურო ჟურნალი. ყოველთვ. თბ.
1871 წგ. წგ. 1–5
1872 წგ. წგ. 6–12
1873 წგ. წგ. 1–10
1871
წგ. 1.
ყდაზე: „კრებული“, 1871. I. – მაქვს სრულია. ი. გრ“.
ფორზაცზე: „თუ მრდელმა წიგნი არ იცოდეს, გვ. 152. 2. რუსული წკეპლა, გვ. 148“.
წგ. 4, 5 აკინძულია 1872 წ. № 6–თან ერთად.
ყდაზე წერია: „კრებული“, 1871 წ.
№ IV. V. 1872 (№ VI)?“
1872

წგ. 7

შმუცტიტულზე ხაზგასმულია: „არსენა. მ. პეტრიძისა“, მიწერილია: „პ. უმიკ“.

წგ. 8-9

თავფურცელზე: „ი. გრ. ერეკლეს გლოვა, გვ. 129. მიმომავალი ურია. გვ. 382“.

წგ. 10-12

ყდაზე: „კრებული. 1872 – (3 წ.)? იხ. II გვ. დაცენზირებ. № X-XI-XII (გათავდა ეს წელი). სრულია. ი. გრ“. იქვე: „1. დიმიტრი ყაზბეგის მოთხრ., გვ. 40. 2. ფერმანგიშვილის ლექსი, გვ. 54. 3. „მცირეთა ტომთა ენებზე“ უსახელოდ გამოსულა, გვ. 3. (III ნაწ.). 4. აკაკის ლექსის ვარიანტი, გვ. 189. მიზამვა გრ. ობრელ“.

სარჩევში ხაზგასმულია ზოგიერთი ავტორი და სათაური. ჩამატებულია: „მუხამბაზი აკაკისა“.

გვ. III. „კრებულის“ დასახელებულ თანამშრომელთა შორის ხაზგასმულია: „დ. ყაზბეგი“ და მიწერილია: „რატომ ყაზბეგის სხვა მოთხრობა არა აქვთ ხელთ“.

გვ. გვ. 40-48. მოთხრობაში „მავნე სულები. ამბავი მოხვევით ცხოვრებისაგან“ ავტორის ინიციალებთან: „დ. ყ“, მიწერილია: „ალ. ყაზბეგის ბიძაშვილი დიმიტრი ყაზბეგი (მიტკა); რომელსაც „ავენანი“ აკუთვნებენ ა. ყაზბეგის მოთხრობებს. ი. გრ“.

ნაწ. II, გვ. 189. ა. წერეთლის ლექსის „მუხამბაზი“ სათაურთან წერია: „გადაიბეჭდა მხოლოდ „ჯიბის კალენდარში“, 1882 წ. გვ. 59. ი. გრ“.

ნაწ. II, გვ. 190. ა. წერეთლის „მუხამბაზში“ მოხაზულია სიტყვები: „სამ ნაირად“, აწერია: „სხვანაირად? ი. გრ“.

ნაწ. III, გვ. 1. წერილის „საქართველოს ისტორიული მასალები“ – სათაურთან: „დ. დამბაშიძე. ი. გრ“.

გვ. გვ. 94-95-ს შორის ჩადებულ ქაღალდის ნაჭერზე: „ჩიტი. დ. მ-სა. „კრებ“. 1872, № 10-11-12. გვ. 95. ვისია“.

გვ. 166. ფსევდონიმთან: „ნ. სკანდელი“, „ნ. ნიკოლაძე“.

1873

წგ. 3 და 4. აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გრ. ორბელიანზე, გვ. 145“.

წგ. 5-6 და 7 აკინძულია ერთად.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „ეკუთვნის ნიკოლოზ კარიჭაშვილს. 1882-го года 27 августа“. იქვე: „ვიყიდე დავით დავითის ძე კარიჭაშვილისაგან. ი. გრ. 1933. 10 XI“.

წგ. 8, 9, 10 აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „შეცდომა, გვ. 105. VIII. – ი. გრ“.

წგ. 10

თავფურცელზე წელთან „1873“ წერია: „1874. იხ. II გვ. მეათე წიგნი. უკანასკნელი“.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე: „ა. ჭ-ძე. თხზულებანი. ი. გრიშაშვი. რედაქც. წინათ. შენიშვ. და ლექსიკ. მეორე გამ. და № № თვალმიდევნით და დამატ. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1873 წგ. წგ. 2, 3, 5-6, 7, 10

წგ. 2.

ფორზაცზე: „ოსები და შეუღლება, გვ. 78. ი. გრ“.
წგ. 5–6
კანზე: „პამფლეტი, იხ. გვ. 424“.
მესამე ცალები:
1872
წგ. 10–11–12
თავფურცელზე: „დ. ყაზბეგის მოთხრობა, გვ. 40“. გამოცემის თარიღთან მიწერილია:
„შეცდომაა, 1873-ს ნაცვლად უნდა იყოს 1872 წ“.
86. კრონოსის სარკე. (სალიტ. ჟურნალი). თბ.
1919 № № 1, 2
არის მეორე ცალები.
87. კუნწულა. „ჯეჯილი“ პატარა მკითხველებს. თფ.
1917 № № 1, 2
№ 1
კანზე: „იხ. განცხადება მე-2 გვ“.
88. ლახტი. ყოველკვ. სალიტ. კარიკატურებიანი ჟურნალი. რედ.-გამომც.: დ.
მელაშვილი. თბ.
1914 № № 1–20
აკინძულია: „ჩვენი ხუმარა“-სთან, 1913 წ.
№ 8
გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 3“.
№ 16
გვ. 8. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „გ. ამირეჯიბი“. იქვე მოხაზულია
კარიკატურა და მიწერილია: „მ. ჭიაურელი“.
№ 19
გვ. 6. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ეს თანამშრომელი იყო პ. ირეთელი.
მარიამ გარიყულმა დაუწერა ირეთელს. ი. გრ“.
მეორე ცალები:
1914 № № 10–14, 16
№ 12
გვ. 1. „ანატოლ ფრანსი“.
№ 14
გვ. 1. „მიხ. ლელაშვილს სურათი“.
№ 16
კანზე: „დუბლ. ჩემზე კარიკატ. „დალატი“. ჩემი სასცენ. კუპლეტები ფსევდონიმით
„მარვლის ღილი“ № 9-ში იხ. „სუსხი“.
89. ლეილა. სამხატვრო-სალიტ. კრებული. რედ. ი. გრიშაშვილი. თბ.
№ 1 1917
№ 2 1920
არის № 2-ის მეორე ცალი.

90. ლიგეია. გაზ. „რევოლუციონური ნობათი“-სა და გაზ. „შრომის“ სალიტ. დამატება. თბ.

1918 № № ა, ბ

№ ა

სათაურთან: „1918 წ. (დამატება) ქუთათურ ესერების გაზეთ „შრომისა“. სულ ორი ნომერი გამოვიდა. ი. გრ“.

გვ. 2. ვ. გაფრინდაშვილის ლექსთან „მაისის ტრიოლეტები“ ფანქრით: „ეს არ არის მის „დაისებში“. ლექსში ხაზგასმულია სიტყვა: „ორთომელის“, მიწერილია: „იხ. „სახალხო“, № 805, 1917 წ., 26 თებერვ“.

გვ. 7. გრ. ცეცხლადის ლექსში „ავი სიზმრები“ ხაზგასმულია სარითმო სიტყვები: „დგანა“ და „განა“, მიწერილია: „იხ. „სახალხო საქმე“, № 150, 1918 წ., 31 იანვარი“. იქვე ხაზგასმულია: „ქუჩაზე“ და „ალუჩაზე“, მიწერილია: „იხ. „სახალხო საქმე“, № 192, 1918 წ., 18 მარტი“.

№ ბ

გვ. 3. შ. კარმელის ლექსთან „დათოვლილი უსტარი“ ფანქრით: „მთლად ჩემი გავლენა“.

მეორე ცალები:

№ ბ

91. ლილა. ახალწლის დილა. აღმანახი. რედ.-გამომც.: იოსებ ქავჭარაძე. ქუთაისი.

1913 № 1

აკინძულია „ქუთაისი“, 1915 წ.

92. მადლობის დღე. 1882–1917. საიუბილეო დასურათებული აღმანახი. ვ. გუნიას პატივსაცემად და 35 წლის მოღვაწეობის აღსანიშნავად. თბ.

1917 № 1

კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ი. თარალაშვილი. 7. X . 33 წ“.

თავფურცელზე: „ჩემს ნამოწაფარს, დღეს კი ამხანაგს სოსო თარალაშვილს სახსოვრად. ვალერ. გუნია. 1933 წ. 3. IX. დედაქალაქი“.

93. მათრახი. სახუმარო გაზეთი. ყოველკვ. იუმორისტ. გამოცემა. რედ.-გამომც.: ბ. ბოლქვაძე. თბ.

1908 № № 1–6

აკინძულია ჟურნ. „ეშმაკის მათრახთან“, 1908.

№ 3

გვ. 11. ლექსთან „სათარხანის სიმღერა“ – ავტორთან მიწერილია: „ვ. რუხაძე. ამ ლექსის გამო რედაქტორი თ. ბოლ. ერთი წლით დააპატიმრეს მეტეხის ციხეში იხ...“

გვ. 15. ლექსის „რაცა ცხოვრებამ ხელი შემიწყო“... ავტორის ფსევდონიმთან: „იონა თლუღელი“, „ი. ბელიაშვილი“.

№ 6

გვ. 7. ლექსის „მუშას“ ავტორის ფსევდონიმთან: „იონა თლუღელი“, „აკაკი ბელიაშვილის მამა“.

მეორე ცალები:

1908 № № 1–6

№ 1

გვ. 7. წერილში: „ილიას ჭირისუფლები“ ხაზგასმულია: „პარტიის ერთი „საუკეთესო“ პირი მ. ად-ლი“, მიწერილია: „მიხ. ჯავახიშვილი“.

გვ. 10. ფსევდონიმთან: „ყარიბი“, „პეტრე გელეიშვ“.

№ 2

გვ. 3. მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „ვ. გუნია“.

№ 3

გვ. 9. ხაზგასმულია: „იქ სააზნაურო სკოლას ერთი დამპალი ხევი ჩაუდის“, მიწერილია: „ვარაზაანთ ხევი“. ხაზგასმულია: „საქართველოს“ რედაქციაში...“ მიწერილია: „ვ. გუნიას ჟურნალი. ი. გრ“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „გ. ნუცუბიძე“, წერია: „გოგია. ჭიათურის მსახიობი. ი. გრ“.

მესამე ცალეები:

1908 № № 1–6

№ 1

გვ. 1. „ყარიბი ივანე თარხნიშვილზე. ი. გრ. ნ. ჟ. და ილია, გვ. 1. ი. გრ“.

94. მათრახი. იუმორისტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: თ. ბოლქვაძე. თბ.

1912 № № 1–4

1913 № № 5, 7, 8, 9

1914 № № 1–11, 15, 19, 20, 22, 23, 27–30.

1915 № № 1–4, 7–9

1916 № 1

1920 № № 1, 2

1912 წ. ნომრები აკინძულია ჟურნ.-თან „მათრახი და სალამური“, 1909 წ.

№ 2

გვ. 1. „ჩემზე“.

№ 3

გვ. 4. ფსევდონიმთან: „გრი-გრი“, „1912. ი. გრიშ“.

1913

№ 9

გვ. 1. „ჩემზე“.

1914 წ. № № 1–11, 19, 20 აკინძულია ერთად.

№ 27

კანზე: „კარიკატურა არტისტებზე. ი. გრ“.

1915

კანზე: „მათრახი. 1915 წ. № 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9. დროგამოშვებით გამოდიოდა“.

№ 3

გვ. 1. ჩემი შარჟი. ახალგაზრდა პოეტი ვარ“.

1916

გვ. 1. „სრულია. ი. გრ“.

1920

№ 2

კანზე: „ვასო აბაშიძე. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1914

№ 4

კანზე: „ჩემზე გვ. 2. ი. გრ. 1914 წ. დუბლ“.

95. მათრახი და სალამური. ყოველკვ. იუმორისტ. ჟურნალი. თბ.

1909 № № 1–29

1910 № № 1–21, 23–34

1909 წ. ნომრები აკინძულია რამდენიმე დასახელების სხვა იუმორისტულ ჟურნალთან ერთად ყდაში. ყდაზე ამოტვიფრულია: „მათრახი – სალამური. 1909 – 11“.

ყდის მე-2 გვერდზე: „სახუმარო გასართობი „მათრახი“ 1912 წ. № 3, გვ. 5; სალამური, № 2 (ბოლოში): მათრახი“, 1912 წ. № 3, ჩემი რაღაც სისულელეა; ჩემ მიერ დადგმული „ღალატი“ ამაზე აუგი იხ. „სალამური“, 1911, № 13; მ. გაჩეჩილაძეს ჩანგზე და ჩემზე „მათრახი და სალ.“, 1909 წ., № 11; გაჩეჩილაძე და ვაჟა, „მათრახი და სალამური“, გვ. 11, № 1; 1. ჩემი სურათი, „სალამური“, 1911 წ. № 17. 2. ჩემს ოქროს ფეხზე ა. შანშიაშვილის ლექსი, იხ. „მათრახი“, 1912, № 2. 3. ჩემი ლექსი, იხ. „მათრახი“, 1912 წ., № 3. 4. ვლ. ლორთქიფანიძეზე „მათრახი და სალამ“, № 9. 5. კ. კაპანელის ლექსების გარჩევა, „მათრახი“, № 9, გვ. 2. 6. დათიკო ჭიპაძის ლექსებზე. 7. გრ. ვოლსკიზე „მათრახი და სალამ“, № 8. 8. ტ. ტაბიძის მინიატურა 1911 წლის „სალამურები“. 9. ილ. ვარდინის თხზ. „ემ. სალამური“, 1909 წ. № 2, გვ. 14. 10. ჩემი გაკილვა ონისიძე – ნ. ზომლეთელისაგან, იხ. „მათრახი“, 1912, № 3, გვ. 5. 11. „მათრახი და სალამური“, 1909 წ., № 1, გვ. 6“.

ფორზაცზე: „ჩემი სურათი – იხ. „სალამური“, № 17. „ღალატის შარჟი“ „სალ“, № 13. ი. გრ“. ამ წიგნში შემდეგი ჟურნალებია: 1. „მათრახი და სალამური“ 1909 წლისა № 1–29 – სრულია. 2. „სალამური“, 3. ირეთელისა. (1911 წლისა (1–19) სრულია აკლია № 15. დაჭერილი იყო (?). 3. „მათრახი“, 1912 წლისა 1–4. 4. „მათრახი და სალამური“, 1909 წ. აღმანახია, რომელიც ორ №-ზე მეტი არ შეიძლებოდა დაბეჭდილიყო. 5. „ემშაკის სალამური“, 1909 წ. № 1–2. სულ ორი ნომერი გამოვიდა. 6. „მწყემსის სალამური“, 1909 წ. № 1–2. 7. „სალამური“ 1909 წ. ორი ნომერი № 1–2. 8. „ჩვენი სალამური“, 1909 წ. № 1. ი. გრ“.

1909

№ 1

თავფურცელზე: „1909–1912 წლები. ი. გრ“.

№ 5

გვ. 8. სურათთან „უცხოთა ინტერესებს იცავენ!“ ფანქრით: „ცნობის ფურცლიდან“.

№ 9.

გვ. 2. სათაურთან: „ჭანტურ-ფილოსოფია“. „კ. კაპანელზე“.

№ 29

გვ. 11. ხაზგასმულია ფსევდონიმი „ტლინკაძე“, მიწერილია: „მგონი ნ. ჩხიკვაძე იყო. ი. გრ“.

1910 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „მათრახი და სალამური“, 1910 წ. № № 1–34. № 22 აკლია. აკრძალული იყო? ი. გრ“.

ყდის მეორე გვერდზე: „1. კიტა აბაშიძე აღმოაჩენს მეორე ვარსკვლავს – გრიშაშვილს“, იხ. „მათრახი“, 1910 წ. № 2, გვ. 10. 2. ჩემი მიზამვა ვითომ, № 3, გვ. 3. 3. ვ. გუნია „და-ძმა აილო ა. ტოლსტოის „პოსადნიკიდანო“. № 5, გვ. 9. 4. გუგუნავაზე ნეკროლოგი, № 9, გვ. 13. 5. სანაგვე პოეტები, № 11, გვ. 6, 12, გვ. 9. № 3, № 14. მალრაძე, გიგაური. 6. სურათი, 13, 18. 7. გვაზავა და კომეტა, № 19. 8. გედეონ-მირალიანის საიუბილეოდ, 19. 9. ჩემს „ბარამკაჯანზე“ № 20, 21. 10. ეფრემვერდზე, № 23. 11. გუნიას სიკვდილი – არ დაიჯეროთ (მიზამვა ი. იმედაშვი.). „მათრახი“, № 27, გვ. 4. 12. სვ. გუგუნავას ნეკროლოგი და გრინვესკის ნახატი, № 9.

№ 1

გვ. 1. „1910 წ. აკლია № 22 აკრძალული იყო. კონფისკ. (იასამანს აქვს). ი. გრ.“.

გვ. 9. სურათთან: „მოგვთა თაყვანის-ცემა“ ფანქრით: „გოთუა“.

№ 3

გვ. 9

ხაზგასმულია: „ვუძღვნი ბეგლარს“, წერია: „ახოსპირელს(?)“.

გვ. 14. ფსევდონიმთან: „ტლინკაძე“, „ნოე ჩხიკვაძე“.

№ 6

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „ფონტეფო“, „სტ. ნოზაძე“.

№ 7

გვ. 9. კრიპტონიმთან: „სან ქან“, „სანდრო ქურიძე?“.

გვ. 10. ლექსთან „ამოძახილი“ წერია: „მიზამვა ია ეკალაძისა“.

გვ. 15. ავტორის გვართან: „ნ. კალანდაძე“, „ემმაკი“.

№ 9

გვ. 6. ფსევდონიმთან: „ხუმარა“, „ვ. რუხაძე“.

№ 10

გვ. 15. ხაზგასმულია ლექსის ორი სტრიქონი, წერია: „ი. გრ. საოხუნჯო ჟურნალის ისტორიისათვის“.

№ 13

გვ. 1. „ნატალია გიგაური“.

№ 21

გვ. 1. „ჩემზე. 1910 წელს სხვათაშორის წავიკითხე ჩემი „არ შეგცივდეს ბარამკაჯან!“
ი. გრ. ლექსი, გვ. 2“.

№ 27

გვ. 1. „გუნიას სიკვდილი, ხუმრობა ჩემზედაც. ი. გრ“.

მეორე ცალეზი:

1909

№ 4

გვ. 1. „როტერის კარიკატურა“.

№ 9

გვ. 1. „ა. განჯის ლექსი“.

1910 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „აკლია № 22 და 24. ი. გრ. ჩემზე, № 2 გვ. 10. არ შეგცივდეს ბარამკაჯან, № 20, 21. აკაკის ლექსი, № 33“.

96. მათრახი და სალამური. იუმორისტული ალმანახი. გამომც. პარ. ი. ომიამე. თბ. 1909 № № 1, 2

აკინძულია ჟურნალთან „მათრახი და სალამური“, 1909

97. მარტი-აპრილი-მაისი. სამხატვრო-სალიტ. ფურცლები. თბ.

1920 № № 2-3-4

კანზე მიწერილია: „1919 წ. თუ 1920 წელი?“

იქვე: „1920 წ. ი. გრ“.

ამის პირველი ნომერია – „თებერვალი“.

98. მასხარა. საოხუნჯო მასალების კრებული. გამომც.: რახილ კალანდაძე. თბ.

1906 № № 1, 2

აკინძულია: ჟურნ. „ეშმაკის მათრახ“-თან, 1907.

№ 1

გვ. 1. „ხუმარას შემდეგ უკვე ეშმაკმა ჩაიგდო ხელში. – ი. გრ“.

გვ. 2. მოხაზულია ლექსი, მიწერილია: „ვლ. მიქელაძეზე“.

№ 2

გვ. 8. კარიკატურასთან „აკაკის მოგზაურობა...“ ფანქრით: „ვ. ღამბაშიძეს ეკუთვნის. ასეა. – ი. გრ“. იქვე: „იხ. ჩემს ქაღალდებში ტასო მაჩაბლის წერილი ამ დაპატიმრების შესახებ. – ი. გრ. რვეული: „აკაკის წერილი“.

99. მასხარა. ყოველკვ. კარიკატურებიანი გაზეთი. რედ.-გამომც.: კ. ვენეცკი. თბ.

1907 № № 1-4

აკინძულია ჟურნ.: „ეშმაკის მათრახთან“, 1907.

მეორე ცალები აკინძულია ჟურნ.-თან: „ხუმარა“, 1907 წ.

№ 3

გვ. 1. არშიაზე: „ტურფა ქალო ნუ ემდური ჩემს მუზას,
მოდო ახლო ჩაეხუტე ფირუზას. 1907“.

100. მაშხალა. საოხუნჯო ალმანახი. გამოვა დრო გამოშვებით სხვადასხვა სახელით. გამომც. ს. გერსამია. ქუთაისი.

(1912) № 1

მეორე ცალი, აკინძული ალმანახთან: „ქუთაისი“, 1915 წ.

გვ. 11. ტექსტში მოხაზულ აზვაცს ეხება მინაწერი სქოლიოში: „ეს სადამო გავმართე 1912 წელს ქუთაისში. ი. გრიშაშვილი“.

101. მგზავრი. ალმანახი. არაპერიოდ. გამოც. სოლ. ე. თელია. ტფ. 1910 3 ოქტ.

გვ. 1. „თაგუნას მოთხრობა“.

არის მეორე ცალი.

გვ. 1. ფანქრით: „1. ქართულ თეატრზე (მგონი ესეც თაგუნასია) გვ. 16. 2. თაგუნას მოთხრობა. ი. გრ“.

102. მეზრძოლთა ხმა. სრულიად საქართველოს სოციალ.-ფედერალ. სარევ. პარტიის მოწაფეთა კავშირის ორგანო. ყოველკვ. ჟურნალი. თბ.

1917 № № 1-13

1918 № № 14–20

აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „საჩუქრად მივიღე რედაქტორ გამომცემლებთან. ი. გრ. 1918 წ. 21 II“.

ყდის მე-2 გვერდზე: „გივი გოლენდზე – № 16; რ. გვეტაძის სონეტი, (?) № 20; მ. გორკის ლექსი (ფერია), № 15; გურამ ბივრიტიანი (ლეონიძე), № 5“.

№ 4

გვ. 6. ფსევდონიმთან: „გურამ ბივრიტიანი“, „გ. ლეონიძე“.

№ 5

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „დორიან გრეი“, „გ. ლეონიძე“. იქვე სათაურთან: „ლელის“ მიწერილია: „ლენა ლორთქიფანიძეს“.

გვ. 8. ლექსში „ახალ ათონზე“ ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „ავვიტოკებს“ და „კომპებს“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „მარმარილო ზღვაზე“. ხაზგასმულია სიტყვა: „ასალამურდა“, მიწერილია: „გრიშაშვ“.

№ 7

გვ. 8. მოხაზულია ლექსები „აპრილი“ და „ტაგორედან“, წერია: „გ. ლეონიძე“.

1918

№ 18

გვ. 10. ინიციალებთან: „ი. წ“, „ვანო წულუკიძე“.

103. მევენახეობა და მეღვინეობა. ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1919 № № 1, 2

1920 № 3

1920

№ 3

გვ. 1. „ჟურნალების ისტორიისათვის. ი. გრ“.

104. მეოცნებე ნიამორები. (სალიტერატურო ჟურნალი). რედ. ვალ. გაფრინდაშვილის. ქუთაისი-თბ.,

1919 № № 1, 2, 3

1920 № № 4

1921 № № 5

აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „მეოცნებე ნიამორები (სრულია) ი. გრ“.

№ 1

გვ. 15. ხაზგასმულია ცნობა, რომ მალე გამოვა „ცისფერი ყანწების“ მესამე წიგნი, მიწერილია: „რეკლამა. სად არის, დღეს 1924 წელია!“

№ 2

კანზე: „ი. გრიშაშვილს – ვ. გაფრინდაშვილი“ და ამონაჭერი გაზ. „ლიტ. საქართ“, 1941, № 6 ნეკროლოგი ვალ. გაფრინდაშვილის გარდაცვალებაზე.

№ 5

კანზე: „ცხრა აპრილს მივიღე. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

№ № 4, 5 აკინძულია შემდეგი წლების ნომრებთან.

კანზე: „ა. სულავას არხივიდან. ი. გრ“.

კანსა და არშიაზე შენიშვნები მიწერილი უნდა იყოს ა. სულავას ხელით.

105. მერცხალი. საყმაწვილო ნახატებიანი კრებული. თბ.

1904 № № 1, 2

№ 1

კანზე: „სოლ. გომადის აკროსტიხი, გვ. 95“.

თავფურცელზე: „I. მარტი. – ი. გრ“.

№ 2

თავფურცელზე: II. აპრილი. ი. გრ“.

106. მეურნე. სამეურნეო გაზეთი. რედ.-გამომც.: ვას. სულხანიშვილი-ჭყონია. თბ.-ქუთაისი.

1889 № № 1–48, № № 6, 8

1890 № № 22, 31–36

1891 № № 3–6, 8

1895 № № 28, 30

1896 № № 34–36

1897 № № 2, 3, 5, 9, 17–18

1898 № № 1–4, 7–9

მეორე ცალები:

1896

№ 6

წარმოადგენს ანაბეჭდს საცენზურო კომიტეტისათვის პირველი გვერდიდან უკანასკნელამდე დანაწილებით მიყვება წარწერა: „Разрешается печатать, Цензор, статский советник с 25 февраля 1896 г. შუაში ჩაკერებულია კავკასიის საცენზურო კომიტეტიდან გაცემული ნებართვა ამ ნომრის დაბეჭდვისათვის. აქვე დევს ორ გვერდზე დაბეჭდილი: „შინაარსი 1896 წლის „მეურნისა“.

107. მზიური საქართველო. (სალიტ. ჟურნალი). რედ. გ. დათიაშვილი. თბ.

1920

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1940. 27 II. უნივერს. ბუკინისტი“.

108. მიწა. ყოველკვ. საგლეხო გაზეთი. რედ.-გამომც.: გრ. ტატიშვილი. თბ.

1906 № № 1–16

1907 № № 1–19

1908 № № 1, 2

აკინძულია ერთ ყდაში.

ყდის მე-2 გვ.: „1908 წ. 15-ს ოქტომბ. ი. გრიშაშვილი“.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „მიწა“ სამსონ ფირცხალავას რედაქტორობით. 1906 წ. № 1–16; 1907 № 1–19; 1908 № 1–2; სრულია, იხ. წარწერები ჟურნ. ყდაზე. ჯერ გამოდიოდა „გლეხი“, ს. ფირცხალავას რედ. 1906 წელს სულ შვიდი ნომერი გამოვიდა. ჯორჯაქარა. ს. მგალობლიძე. № 8, 1907 წ. და სხვ.; ბატონყმობის გადავარდნა ალ. ყიფშიძის, № 8, 1907; თ. რაზიკაშვილის ლექსი, № 7, 1906 წ; ოთხი ძმა ი. ცინც. № 16 და სხვ.; არტ. სვიმონიძის

ლექსი, „მიწა“, № 18; ახოსპირელის ლექსი, № 10: აქ ა. შანშიაშვილის ორი ლექსია; ძველი სალდათობის ლექსი, 1906 წ. № 11, გვ. 4, აქ ევდოშვილის ლექსებია; ივ. ჯავახიშვილის წერილი, 1907, № 4, 5; შ. მღვ. ლექსი, 1907, № 8; ტუსადის ლექსი, 1906 წ. № 4, № 8, 9“.

ყდის მე-3 გვ.: „წამება დამტვრეულ შაქარზე, № 18, გვ. 3“.

1907

№ 8

გვ. 3. შ. მღვიმელის ლექსთან „ბატონ-ყმობა“ ფანქრით: „როსებ ამირეჯიბზეა დაწერილიო. ასე მითხრა შიომ, ამ ლექსის ავტორმა. ი. გრ“.

გვ. 4. იმავე ლექსში სიტყვა „შავსა“ გასწორებულია: „შარსა“, აწერია: „ეს თვით შიომ გაასწორა აქ ჩემს ეგზემპლარში. ი. გრ“.

გვ. 15. ფსევდონიმთან: „ს. გუნცაძე“, „ს. მგალობლიძე“.

№ 12

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „დ. ნინოწმინდელი“, „დათიკო როსტომაშვი“.

№ 16.

გვ. 6. ზღაპართან „მაძიებელნი“ ტექსტში ხაზგასმულია: „ის ოთხი ძმა“, მიწერილია: „ოთხი ძმა (თარგ.) ი. გრ“.

№ 18

გვ. 4. ავტორთან „არ. სვიმონიძე“ მიწერილია: „არტ. ლიმონიძე. არტემ ლიმონიძე არტისტი იყო ავლაბრისა“.

№ 19

გვ. 1. ხაზგასმულია: „დროებით შეჩერებული იქნება“, მიწერილია: „უკანასკნელი ნომერია. 1907 წ. „ი. გრ“.

1908

№ 2

გვ. გვ. 6–13. წერილის – „ვინ იყო ილია ჭავჭავაძე“ – ბოლოს: „ს. ფირცხალავა. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1906 № № 1–16

1907 № № 1–19

1908 № № 1–2

1906 წ. ნომრები აკინძულია ერთ ყდაში.

1907 წ. და 1908 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „ეს ჟურნალი ს. ფირცხალავასი ყოფილა, ივ. მინაწერები, № 2, გვ. 12, 13. ჟურნალი ვიციდე ბუკინისტის მაღაზიაში 1957. 18. XII, 25 მან. გრ“.

1907 წ. № № 2, 3, 10, 16–19 დეფექტურია. აკლია გვერდები.

№ 3

გვ. 3. სათაურთან: „ბრძოლა მთავრობისა და მემამულეების წინააღმდეგ“ ს. ფირცხალავას ხელით: „ქართ. ხალხის ბრძოლა სიმართლისათვის. ახლო წარსულიდამ“.

№ 19

გვ. 16. ს. ფირცხალავას ხელით: „1906–7– 8 წ. წ. „გლეხის“ და „მიწას“ რედაქცია და ხელმოუწერელი წერილები ეკუთვნის ს. ფიცხალავას“.

1908

№ 2

გვ. 13. ტექსტის ბოლოს მიწერილია ფსევდონიმი „სიტყვა“ იქვე ფანქრით: „სამსონ ფირცხალავას ხელი. – ი. გრ“.

109. მნათობი. სალიტ. და სამეცნ. ჟურნალი. თბ.

1871 № № 5, 7, 8

№ 5

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „მესხი იოანე მღ. გვარამიძისა“.

№ 7

კანის მეორე გვერდზე შინაარსში ხაზგასმულია: „სიმართლე თავისას გაიტანდა...“ მიწერილია: „აქ არ არის დაბეჭდილი (სამაგიერო ვილჰელმ ტელია)“.

№ 8

გვ. 1. „მნათობი“ 1871 წ. აგვისტო. აღ. ჭ-ძის ღვინო, გვ. 144; დონ-ჟუანიდან და კახეთის აღწერა; აქ არის „ვილჰელმ ტელი“ შილერისა. შეადარეთ ი. ბაქრაძის თარგმანს „მოამბეში“ – ი. გრ“.

გვ. 100. ფსევდონიმთან: „ზურაბ მოენიძე“, „ან. ფურცელაძე“.

110. მნათობი. ყოველკვ. საპოლიტ. სამეცნ. და სალიტ. ჟურნალი. თბ.

1908 № № 1, 2

აკინძულია 1908 წ. „ალიონთან“.

მეორე ცალეები:

1908 № 2

გვ. 1. „ეს მაქვს. ჩაკერებულია „ახალ კვალში“.

111. მოამბე. თვითური ჟურნალი. რედ. აღ. ჭყონია. გამომც. აღ. ჯაბადარი. ტფ.

1894 № № 1–12

1895 № № 1–12

1896 № № 1–12

1897 № № 1–12

1898 № № 1, 2, 4–12

1899 № № 1–12

1900 № № 1–12

1901 № № 1–12

1902 № № 1–12

1903 № № 1–12

1904 № № 1–12

1905 № № 1–12

1894

№ 1

კანზე: „სრულია. – გოგლო ყაზახაშვილის ლექსი (ილიამ ამას მიბაძა), გვ. 73“.

გვ. 73. კრიპტონიმთან: „გ. ყ-შვილი“, „გოგლო ყაზახაშვილი. ამას მიბაძა ილიამ იხ. კითხვა-პასუხი“.

გვ. 111. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „აღ. ჭყონია“.

№ 2

- კანზე: „ილია ჩ-ს ლექსი“.
№ 4
- კანზე: „ვაჟა-ფშაველას პიესა“.
1895
№ 7
- კანზე: „ქართველ მეფეთა ტიტული. (ა. ხ.)“
1896
№ 1
- კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „იოსებ იმედაშვილი“ იქვე: „ვიყიდე ბაზარში
1931 წ. 2, II ი. გრ“.
№ 3
- თავფურცელზე: „ილიას მეთაური წერილების შესახებ, იხ. გვ. 133; გაბრიელის და
მუხრანსკის მიწერ-მოწერა; გრ. ყიფ. წერილი „სამურეხო“, 137. სრულია. ი. გრ“.
გვ. 134. ხაზგასმულია: „ბ-ნი Plebs-ი“, მიწერილია: „ხიზანაშვილი“.
№ 4
- კანზე: „ძლივს შევავსე „მომამის“ კომპლექტები. ი. გრ. 1941. 10. II“.
№ 6
- კანზე: „ძლივს შევავსე კომპლექტი. ი. გრ. ლეკი, 196 (II ნ.)“.
№ 7
- კანზე: „აკლია ბოლოში?“.
№ 9
- კანზე: „ი. გოგებაშვილი „სტოლს“ იცავს, გვ. 49, 52, 62; არეულობა იმერეთში, 27“.
გვ. 49. არშიაზე: „მაგიდა თუ სტოლი? ი. გრ“.
გვ. 50. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „სომხ. ენა კარგია“.
№ 11
- თავფურცელზე: „ხევსურული ლექსები, 101“.
1897
№ 2
- კანზე: „მაიაშვილი“.
№ 3
- კანზე: „თეატრზე, გვ. 70“.
№ 4
- კანზე: „გურული ქალვაჟიანი“
№ 5
- კანზე: „გიუოს აზრები, 99“.
1898
№ 4
- კანზე: „ალ. ჭ-ზე, გვ. 56“.
№ 9
- კანზე: „განდეგილის ლექსთა გარჩევა“.
1899

№ 2

კანზე: „აქ: სალაყბოა, 79“.

გვ. 78. ხაზგასმულია სათაური: „სალაყბო. უსაფუძვლო რისხვა“, მიწერილია: „ეს სათაური ზოგან გადასმულია. არ არის“.

გვ. 86. ხაზგასმულია: „იამე“, მიწერილია: „ალ. ჭყონიას“.

№ 12

კანზე: „დამონებული“

1900

№ 1

კანზე: „იხ. პ. უმიკაშვ. მოგონება“.

№ 2

კანზე: „1. ამირან-დარეჯანიანზე, ე. თაყაიშვ. 2. ალექსანდრე ბატონიშვილის წერილები, 57. ხათრიჯამი, გვ. 58“.

№ 3

კანზე: „ვიციდე ბაზარზე, 1930 3/3 ი. გრ. – ა. ხახანაშვ. წერილი „სინოდის ჩლენი“, გვ. 23. მეორე ნაწ“.

1901

№ 3

გვ. 61. სქოლიოში მელნით: „ი. გრიშაშვილი. 1908 წ. 8. სექტემბერს“.

№ 12

კანზე: „აზიანის პიესაა „გაცრუებული იმედები. ი. გრ.“

1902

№ 1

კანზე: „სრულია. 1902 წ. ევა. ი. გრ“.

გვ. გვ. 18–19-ს შორის ჩადებულ ქალაქდზე წერია: „1900, 1902 № 2. ბრძენი აღმოსავლეთისა. ექვთიმე თაყაიშვილის წერილი“.

№ 7

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მღვდელი კოდრატე თათარიშვილი“.

1903

№ 4

კანზე: „ქართული ფრთოვანი სიტყვები“.

1904

№ 1

კანზე: „ვიციდე ბაზარზე 1930 10. V. ბუკინისტ სუმბათასაგან. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „1904. სრულია. აქ 10 წლის შინაარსია – ი. გრ“.

№ 4

„ანიჩკასაგან. 1920. 12 II“.

№ 5

კანზე: „ან. განჯისკარელზე; გრ. ორბელიანის ცხენები, გვ. 1; ი. ბაქრაძე“.

ჟურნალის ბოლო ფურცელზე მიწერილია: „გათავდა! იხ. სარჩევი. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „ა. ყაზბეგზე“.

1905

№ 2

კანზე: „ვ. ბერიძემ მომცა. 1931. 5 XI. ი. გრ“.

№ 7

კანზე: „ვილჰელმ ტელი, I“.

№ 8

კანზე: „ვილჰელმ ტელი, II“.

№ 9

კანზე: „ანის მამის მოთხრობა (ტიტიკო) ი. გრ“.

№ 11–12

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1921 წ. ოქტ. 28-ს. ანი ვარდიაშვილს თელავში“.

მეორე ცალები:

1896

№ 12

კანზე: „მაიაშვილი. – მინდა. – I. აქ მაიაშვილის წერილები. II. აქ ლ. ბოცვაძე“.

ამავე ნომერში ჩაკრულია ლ. ბოცვაძისა და გ. მაიაშვილის წერილების გაგრძელება, მინაწერით: „გ. მაიაშვილი. ქუთაისის სათავად-აზნაურო ბანკი და მისი მოქმედება. „მომბე“, 1897, № 11. „იბეჭდებოდა: „მომბე“, 1896 წ., № XII, 1897 წ., № I, II, IV“.

112. „მომბე“ აღმანახი. საპოლიტ. სამეცნ. და სალიტ. აღმანახი. თბ.

1910 (1)

აკინძულია ჟურნ. „ერთან“ 1909.

113. მოამბე. წერა-კითხვის საზოგადოებისა. რედ.-გამომც.: ლ. გ. ბოცვაძე. თბ.

1910 № 1–2

გვ. 1. „ი. გრ. შიო მღვიმელზე, გვ. 12, 18.

114. მოგზაური. ყოველთ. ჟურნალი. თბ.

1901 № № 1–12

1902 № № 1–12

1903 № № 1–12

1904 № № 1–8

1905 № № 1–13, 15–41

1901 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. „მოგზაური“, 1901 წ. სრულია; ლაფაჩი გვარია ერთი ჩემი მოწონებული ქალისა, გვ. 146; როგორ გაჩნდა ღვინო, გვ. 61; ა. ხახანაშვილისა, № 2; ასონანსი, გვ. 145; ლევ. მეტრეველის ლექსი, გვ. 309; ამილახვარის რუსული წიგნი, გვ. 1159; ბეგლარის ლექსი, გვ. 697; უდები, 271; ტფილისი, 295; პატარა კახის სურათი გადმოიღო ა. როინოვმა, გვ. 525; კვლავ ა. როინაშვილზე გვ. 187“.

ყდის მეორე გვერდზე: „ნ. ურბნელი „შანთი და მდულარე“, გვ. 139; „ქართული დუელი“, გვ. 37; 2. მ. გობეჩიას პოემა, 73, 93, 137, 545, 1095. 3. საბას ლექსი და კარიკატურა, გვ. 128, 225. 4. ახპატის მონასტერი, გვ. 178. 5. გურული ლექსიკონი, 946.

ირაკლი და სინდეთის (არაბი), გვ. 527. საწოლის იარაღი, გვ. 697. აფრ. მერკვილადის წერილი 703, 1022“.

1901

№ 1

გვ. 61. სათაურთან „როგორ გაჩნდა ღვინო“ – ფანქრით: „არაბული ლეგენდა, იხ. „ც. ფ“. დამატ., 1901 წ“.

№ 2

გვ. 172. ფსევდონიმთან: „ია მარუშიძე“ „ზ. ჭ-ძე“.

1902

№ 4

კანზე: „ი. გრ. გვ. 257“.

№ 7–8

კანზე: „ი. გრ. სვ. ტაბიძე, გვ. 498; ჰაზირას ლექსი, გვ. 514“.

№ 9–10

კანზე: „მეტეხი“, გვ. 683. კარიჭაშვილი. ი. გრ“.

1904

№ 7–8

კანზე: „ნაკადულის“ პირველი განცხადება, იხ. ბოლო ფურცელი“.

1905 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

კანზე: „მოგზაური“, 1905. № 1–41. აკლია № 14. ი. გრ. გაბ. ხუნდაძეზე, გვ. 17“.

კანის მეორე გვერდზე: „ი. გრ. 1927. 13. III. „მოგზაური“, 1905. სრულია. აკლია მხოლოდ № 14. იქნებ ცენზორმა დაიჭირა? (სააღდგომო ნომერია); გ. ქიქოძის წერილი, № 8, გვ. 109, № 13, გვ. 206; ვ. რუხაძის ლექსი, № 10, გვ. 148; თაგუნა, № 4, გვ. 40; ლადო მესხიშვილის სიტყვა, № 15, გვ. 237; დალატის რეცენზია, № 36, გვ. 571; ფილიმონ ქორიძის მუსიკალური ტერმინები, № 37, გვ. 587; ეშმაკის ზღაპარი, № 2; ოლ. ლეჟავას გაიანეს აქებენ, 572; ილია ჭავჭავაძის გარშემო: 1. „საგურამოს და ჭობორტის საზოგადოება“, კორესპოდენცია ვ. ნ-ისა, № 13, გვ. 209. II. ა. ჯალიაშვილის წერილი, № 16, გვ. 260. III. ბ. თეკლათელთა (ბ. თევზაია), № 17, გვ. 271. IV. ვ. ნ.-ის პასუხი ა. ჯალიაშვილისადმი, № 17, გვ. 275. V. ფ. მახარაძის წერილი, № 18, გვ. 277, № 19, გვ. 301, „ნუ თუ სანტიმენტალური მოთხრობის დამწერს უნდა ეპატიოს?“ გვ. 302. VI. ვ. ნ-ს პასუხი ილიასადმი, № 18, გვ. 283. VII. ჟურნ. გაზეთებიდან, № 15, გვ. 236. ილია, გვ. 287. ვასო თუ (ვანო) ნაცვლიშვილი – გვარია „მოგზაურის“ კორესპონდენტისა“.

№ 2

გვ. 1. „პირველი ნომერი სხვანაირი რედაქციით გამოვიდა იხ. № 5, განცხადება; ილიას პასუხი, № 18. ი. გრ“.

№ 5

გვ. 57. ფსევდონიმთან: „იალონი“, „იასამანი“.

№ 15-ში დევს ქაღალდის ნაჭერი „მოგზაური“, 1905, № 14. აღდგომის №-რია. 1. სააღდგომო ფანტაზია თაგუნასი (1905 № III)“.

მეორე ცალეები:

№ 6–7

კანზე: „დრამა რუსუდანი?“.

№ 12

კანზე: „აქ არის პიესა „რუსუდანი“, რომელიც ეკუთვნის მ. ჯანაშვილს. იხ. მისი ხელი, გვ. 1157. ი. გრ“.

გვ. 1157 მიწერილია: „მ. ჯანაშვი“.

1902

№ 1

თავფურცელზე: „მდინარე ვერა. ი. გრ“.

მესამე ცალეზი:

1901

№ 2

კანზე: „მელ. გობეჩიას ორი ლექსი. ი. გრ“.

115. მოგზაური. ყოველკვ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: კ. ფ. მგელაძე. თბ.

1910 № № 1–5

№ 1

გვ. 1. „არ შეგცივდეს ბარაშკაჯანზე“ იხ. № 5, გვ. 12. ი. გრ“.

№ 5

გვ. 1. „ბარაშკას“ გამო, გვ. 12. ჩემზე. ი. გრ“.

116. მოლალური. საყმაწვ. კრებული. ტფ.

1904

კანზე: „ი. გრ. 1. მაისი“, და ქაღალდის ნაჭერი „მოლალური“, II – ეს „მოლალური“ ვერ ვიშოვე და შინაარსი გადმოვიწერე „ცნობის ფურცლიდან“, 1904 წ., № 2540, 1 ივნისი. (გადაფურცლეთ!). ვარდი და ია – ს. გომბიძისა. 2. ტოროლა – თ. 3. თავვის მხსნელი (თარგ.) ტასოსი. 4. სამი ბეჭედი (იგავი) ალ. სარაჯიშვი. 5. მოლალური (თარგ.) ტასოს. 6. ბუს თავგადასავალი (თარ.) ს. ციციშვი. 7. პატარა ტიტოს – დ. თომამვილი. 8. ტურფა (ზღაპ.) ალ. სარაჯიშვი. 9. გაბრ. ეპ. და დიავ. – გ. წყალტუბ. 10. პერსეული (ოვიდი) ა. ყუმისთ. 11. კაცი ჭამია ხე (ფრანგ.) თ. სახოკ. 12. გასართობი. 13. ომიანობა“.

117. მომავალი. სახელმწ. უნ-ტის სტუდენტთა ჯგუფის ყოველთვ. სამეცნ. და საპოლიტ. ჟურნალი. ტფ.

1920 № 1

1921 № 2

118. მომავალი. სამეურნეო ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ვ. ი. რცხილაძე. ტფ.

1909 № № 1–15

1911 № № 1–24

1914 № 11

1911 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „ვასილ ილიას ძე რცხილაძის ფსევდონიმები: 1. ვ. გულბაათიშვილი. 2. ვ. შ-ელი (შაშიანელი). 3. ვ. ახოშვილი“.

ფორზაცზე: „კ. მესხი-გვარამაძესი. მასალა ტერმინოლოგ., № 9; მასალა ტერმინოლოგიისათვის, № 13, გვ. 14; „მოსავალი“, 1910, № 8, 9, 10, 13. ი. გრ“.

№ 9

გვ. 15–16. არშიაზე ფანქრით: „ოსმალურად – არმუდი მსხალია. ი. გრ“. ხაზგასმულია სიტყვა: „წირანია“, მიწერილია: „წირან – სომხურად – ჭერამია. ი. გრ“.

119. მოსამსახურე ფარმაცევტი. საქ. მოსამსახურე ფარმაცევტთა პროფ. კავშირების ცენტრ. საბჭოს ორგანო. თბ.

1919 № 6

120. მოწაფე. ალმანახი. გამოც. ანეტა კაპანაძისა. ტფ.

1908 7 დეკემბერი

1909 1 იანვარი

121. მოწაფის ჩანგი. ალმანახი. თბ.

1909 გამოც. მე-3, 14 თებ., გამოც. მე-4, 15 მარტი.

გამოც. მე-3

გვ. 1. წარწერა: № 3. ი. გრიშაშვილის ლექსი გვ. 11“.

გამოც. მე-4

გვ. 1. „წერილი მ. ყ-სა „გრამატიკაზე“. ი. გრ“.

122. მსახიობის დღე. (მსახიობთა ყოველწლ. ორგანო). თბ.

1920 № 2

არის კიდევ ოთხი ცალი.

123. მუშათა კავშირი. თბილისის პროფ. კავშირთა საბჭოს ყოველკვ. ჟურნალი. თბ.

1917 № 1

გვ. 1. „ეს ჟურნალი არ არის „ქართ. პერ. ბიბლ-ში. ი. გრ., გვ. 52“.

124. მუშათა რვეული. ალმანახი. თბ.

1913 № 1

გვ. 8. მოთხრობის „იანიჩარი“ დასასრულს ფანქრით: „თარგ. სომხ“.

125. მუშათა ცხოვრება. საქ. პროფ. კავშირთა საბჭოს ორგანო. თბ.

1920 № 16

გვ. 1. „დ. ლოლობერიძის წერილი ლადო მესხიშვილზე“.

126. მწყემსი. სასულიერო ორკვ. ჟურნალი. რედ.-გამომ.: დ. ღამბაშიძე. ყვირილა.

1884 № № 8, 9

1889 № № 9, 22.

1891 № № 1–20, 23, 24

1893 № № 1–24

1894 № № 1–24

1895 № № 5, 9, 10, 12

1896 № № 7, 11

1897 № № 6, 16, 21

1898 № № 1, 9, 20

1901 № № 21

1902 № № 18, 20, 21

1903 № № 3, 9–10, 12, 20

1904 № № 1–2, 11–12, 15

1906 № № 18

1908 № № 3–4, 5–6

1909 № № 17–18

1884

№ 8

გვ. 1. „ბ. ქორიძის გუნდი“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ბ. ქორიძეს...“, მიწერილია: „ფილიმონ ქორიძე“.

№ 9

გვ. 1. „ლექსებით. ი. გრ. ძუარა, გვ. 8. ფერაძე, გვ. 9“.

1889

№ 22

გვ. 1. „ნ. ლომოური. კორესპონდენცია, გვ. 6“.

1891 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. მეგრული ენა(?), № 1 და 3. 2. „განხურვება“, № 8, გვ. 15. 3. დ. ფურცელაძის ნეკროლოგი, № 11, გვ. 3. 4. მამია გურიელის გარდაც., № 14, (მამიას სალონი). 5. ერთი გლეხის სამგლოვიარო განცხადება, № 15–16, გვ. 6. 6. „ივერიაში“ ქართლოსის-ძე ყოფილა ნიკოლოზ მთვარელიშვილი, იხ. „მწყემსი“, 1893, № 17, გვ. 6. 7. ხახუტოლი, № 17, გვ. 9. 8. ა. ყაზბეგზე, № 19, 9. გრ. დადიანის გარდაც. № 23. 10. ა. ხახანაშვილის გუჯრები“.

1893 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ილია და სამღვდელოება, № 3, გვ. და 8. 1. ილიაზე, № 2, 3. ძალიან საინტერესო წერილებია. 2. დ. ყიფიანის დასაფლავება, № 3, გვ. 5. 3. დურგალი ი. დავითაშვილი და „ბარათაშვილი“, № 3, გვ. 5. 4. ნ. ბარათაშვილზე, № 5–6. გვ. 13. 5. პაატა – მ. ნასიძეაო, № 10, გვ. 9. 6. რაჟდენ ხუნდაძის (სილოვანის ძმის) ფსევდონიმები: რ. საჯავახოელი და ბეკო გმირაძე, № 10, გვ. 9. 7. სვიმონ გუგუნავას („თამარიანის“ ავტორის) ლექსი, № 13, გვ. 7. 8. შოთას(?) ძეგლის გამო, № 14, 17, 18, 19. 9. ა. ხახანაშვილის წერილი, № 19. 10. თ. ხუსკივაძის მოთხრობა, № 21.

№ 3.

გვ. 5. ხაზგასმულია კრიპტონიმი: „ჟო-იას“, მიწერილია: „თედო ჟორდანის. ი. გრ“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „პასუხს აგებს...“ მიწერილია: „ემუქრება?“

№ 10

გვ. 15. ფსევდონიმთან: „ბეკო გმირაძე“, „რაჟდ. ხუნდაძე“.

№ 13

გვ. 14. წერილის ბოლოს ფანქრით: „ი. ჭყონია“.

№ 19

გვ. 8. ი. ჭყონიას „მცირე შენიშვნაში“ მოხაზულია ადგილი, მოყვანილი „მწყემსის“ ამავე წლის № 14-დან, მიწერილია: „ეს წერილი იქ ხელმოუწერელია“.

1894 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე „დეკანოზი დავით ღამბაშიძე“. იქვე: „1. დიმ. ყიფიანის წერილი გ. მუხრანსკისადმი, № 1. 2. საბა-სულხან ორბელიანის არაკები, № 1. 3. ა. ხახანაშვილის წერილი, № 2. 4. როდის დაარსდა „მწყემსი“, № 4. 5. ემილ ზოლას „ნანა“-ს სურათი, № 10.

6. იოანე ბატონიშვილის თხზ., № 11. 7. ლ. ბოცვაძის წერილი, № 17. 8. აკაკის სიტყვა და ნიკო ორბ., 11. 9. ივერია, ქართ. და ე. ნინოშვილი, № 13, გვ. 4.

1895

№ 5

გვ. 1. „ქალაქის ლექსიკა ხელოსნებზე. ასასი, გვ. 9“.

№ 10

გვ. 1. არშიაზე: „აკაკის ორი წერილი. ი. გრ“.

№ 12

გვ. 1. არშიაზე მინაწერთან: „სიტყვა ჭავჭ. და ორბელიანის“, წერია: „ეს ივ. მაჩაბლის ხელია. ი. გრ“.

გვ. 9. სათაურთან: „თ. ილია ჭავჭავაძის სიტყვა“ წერია: იმერლობაზე“.

გვ. 12. ავტორის გვართან: „თავ. ნიკ. ორბელიანი“ მიწერილია: „შვილი პოეტ ვახტანგ ორბელიანისა, ივანე ჯავახიშვილი სიმამრი და ნათელას პაპა“.

1896

№ № 7, 11 აკინძულია ერთად.

№ 16

გვ. 1. „ორი წერილი. 1. ლუკა ტყემალაძე. 2. მეგრელი „სკუ“ 3. ნ. დიასამიძ. მოთხრ“.

1897

№ 21

გვ. 1. „შექსპირი“.

1898

№ 9

გვ. 1. „ილიას იუბილე, გვ. 13–14. ი. გრ“.

№ 20

გვ. 1. „დ. თომაშვ. ლექსი“.

1909

№ 17–18

გვ. 1. „რა ენაა? გვ. 13“.

1901

№ 21

გვ. 1. „მ. ტყემალაძე, მარიჯანს“.

მეორე ცალები:

1895 № 1, 2

გვ. 1. „ილიას წერილი“.

127. მწყემსის სალამური. სალიტ. აღმანახი. გამომც. ა. მგელაძე. თბ.

1911 № 1

გვ. 1. ლექსის სათაურთან: „პასუხი“ ფანქრით: „(გრიშაშვილისადმი). იხ. ჩემი ლექსი „სალამურ“, № 17“.

128. მხედარი. ორგანო სამხედრო სამინისტროს კულტ. განათლების სექციისა. ყოველთვ. სურათ. ჟურნალი. რედ. ნ. კურდღელაშვილი. თბ.

1920 № № 3, 4, 8, 12–15, 17, 20, 22, 23, 26, 27.

№ 13

გვ. 1. „პიესა I“.

№ 14

გვ. 1. „პიესა II“.

№ 15

გვ. 1. „გვ. არეულია“.

№ 17

გვ. 1. „ი. ლისაშ. პიესა“.

№ 22

გვ. 1. „პიესა „ქალის 101 ცნობიერება“, ეს პიესა დაბეჭდილი იყო 1920 წ. „თ. და ცხ“. იქვე კადეტთა კორპუსის მოწაფეთა ჯგუფურ სურათში მოხაზულია: „დავით ლავრენტის ძე არდაზიანი“, მიწერილია: „ლავრენტის სურათი არ დარჩენილა. აქედან გადაიღ“.

№ 23

გვ. 1. „პიესა. ხალხური ლექსი. სავლე აბულაძის სიტყვა“.

129. ნაკადული. საყმაწვილო ჟურნალი მცირე წლოვანთათვის. ტფ.

1904 № № 2, 3

1905 № № 5, 9, 17–20, 24

1906 № № 1, 3, 7, 11, 12, 14, 20, 22, 24

1907 № № 1–24

1908 № № 1–4, 6, 7, 9–24

1909 № № 3, 6, 7, 10–24

1910 № № 1–24

1911 № № 4, 6, 10, 13, 17, 18, 21–24

1912 № № 1–24

1913 № № 1–19, 21–23

1914 № № 1–24

1915 № № 1–24

1916 № № 1–24

1917 № № 1–24

1918 № № 1–7

1919 № № 1–4, 9–12

1920 № № 1, 3–8, 10

1921 № № 1, 2

1904

კანზე: „დაარსების პირველი წელი და პირველი თვე. ი. გრ“.

1905

№ 9

თავფურცელზე: „ი. გრ. კორექტურა, 231“.

ფრონტისპისის მეორე გვერდზე: „ნაკადული“, № IX, 1905. ძალის ამბავი“.

გვ. 231. შ. მღვიმელის უსათაურო ლექსში გასწორებულია მე-2 სტრიქონი, მიწერილია: „ალბად ეს ლექსი ესე უნდა იყოს. ი. გრ“.

გვ. 253. ინიციალებთან: „არ. ქ-ძე“, „არისტო ქუთათელაძე“. ი. გრ“.

№ 20

კანზე: „აკაკის ლექსი“.

1906

№ 1

კანზე: „აქ სიაა 1905 წლის ნაწერებისა. ი. გრ“.

№ 24

კანზე: „ვიყიდე ბაზარზე“.

1907 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მე-2 გვერდზე: „აქ შინაარსია 1906 წ.“.

ფორზაცზე: „ნაკადული“ 1907 (მცირე წლოვანთათვის). ი. გრ. სრულია“.

1908

№ 10

კანზე: „ნ. ლორთქ. მოთხრობ“.

№ 18

კანზე: „იაკობ ნიკოლამ. ნახატი“.

№ 20

კანზე: „ი. ნიკოლაძე“.

№ 21

თავფურცელზე: „ვ. ეგნატაშვილის თარგმ“.

№ 24

კანზე: „ზმა. ი. გრ“.

1909

№ 6

კანზე: „მაკლია 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9. ი. გრ“.

№ 14

კანზე: „ავეტიკ ისააკიანი“.

№ 15

კანზე: „აქ პიესაა. ი. გრ“.

№ 16

კანზე: „ავეტიკ ისააკ“.

1910

№ 2

კანზე: „ი. გრ. ვაჟას პოემა. აქ სარჩევია“.

№ 9

კანზე: „ლექსი შ. ქართვე. აქ გ. მორთულაძის (ოლოლის ქმრის) სურათებია. ი. გრ“.

№ № 15–16

კანზე: „ი. გრ. – ნაცარქექია“.

1912

№ 1

კანზე: „აქ სარჩევია 1911 წ. ი. გრ. აკლია № 16“.

გვ. 1. ფსევდონიმთან: „აბაშისპირელი“, „კ. გამსახურდია“. იქვე ხაზგასმულია: „ბაყაყი და მელა (ეზოპისა)“, მიწერილია: „ნაკად“, 1914 წ., № 6“.

№ 2

კანზე: „ასანთით. ი. გრ“.

№ 8

კანზე: „მ. უზნაძის ლექსი ჩემით. ი. გრ“.

№ 19

კანზე: „აქ სომხურიდანაა“.

1913

№ 1

კანზე: „ი. გრ. ვაჟას მოთხრობა. აკლია № 20, 24. ი. გრ. 1913“.

№ 7

კანზე: „ვაჟას ლექსი, გვ. 23. ი. გრ“.

№ 23

კანზე: „აქ ჭიაურელის ნახატია და ბერელაშვილის თარგმანი. ჩემი „პელო“. ი. გრ“.

სარჩევში ხაზგასმულია: „ბავშვი და ძაღლი. – ბერელაშვილისა“, მიწერილია: „თარგმ“.

1914

№ 2

კანზე: „შიოს ლექსი ზმა“.

№ 4

კანზე: „ბ. ახოსპირელის ხუმრობა“.

№ 6.

კანზე: „ეზოპე. 1914 № 16“.

№ 9

კანზე: „1. ნეიმანები. 2. დედაბრიშვილი“.

№ 10

კანზე: „ეკ. გაბაშვი. თავის შვილიშვილ“.

№ 17

კანზე: „ჩემი ლექსი (გია მესხიშვილ)“.

№ 19

კანზე: „დაიწვა ქართული თეატრიო, გვ. 22“.

გვ. 3. ფოტოსურათთან ხაზგასმულია: „ნინო და თამარ ქუჩაკაშვილები“, მიწერილია: „მღვიმელის ქალები“.

1915

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ. „რწყილი და ჭიანჭ“. შ. მღვიმელისა, მინდა“.

№ 15

კანზე: „აქ მიშა სამაკაშვილია“.

№ 18

კანზე: „აქ მიშა სააკაშვილია“.

1916

№ 2

გვ. 10. ხაზგასმულია: „პატარა ქალი ჟენია“, მიწერილია: „შ. ამ გოგოს ლექსი უძღვნ“.

№ 3

კანზე: „ჩემი ექსპრომტი. სხვისთვის შემეხვეწენ“.

№ 11

კანზე: „ლეო ქიაჩ. I“.

№ 12.

კანზე: „ლეო ქიაჩ. II“.

№ 13

კანზე: „ლ. ქ. III“.

1917

№ 3

კანზე: „ლეო ქიაჩელი. მოთხრ“.

№ 5

კანზე: „აქ შ. ქიქოძის ნახატებია“.

№ № 15–16

კანზე: „დ. კასრაძე. მოთ“.

1918

№ 1

კანზე: „ირ. ევდომვილის დაუბეჭდავი მოთხრობა. სრულია“.

№ 3

კანზე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1930. 17. IV“.

1919

№ 3–4

კანზე: „ცქვიტი“.

1920

№ 4

კანზე: „ბაჩანა“.

1921

№ 1

კანზე: „1921 წ. სრულია იხ. შიდა-ფურცელი“.

მეორე ცალები:

1907

№ 10

თავფურცელზე: „ბაჩანას ლექსი ნ. ყიფ“.

№ 18

კანზე: „ცქვიტი. ი. გრ“.

1908

№ 24

თავფურცელზე: „იაკობ ნიკოლ. ნ“.

1910

№ 2

გვ. 5. ხაზგასმულია: „თარგმანი შხეფელისა“, მიწერილია: „იასამანი. მიხ. კინწურაშვილი“.

1912

№ 23

თავფურცელზე: „ახოსპირელის ლექსი“.

№ 24

კანზე: „ი. გრ. აქ ზ. ფალიაშვ. ნოტია“.

1914

№ 2

კანზე: „ბ. ახოსპ. „აქანდაზი“.

1915

№ 11

კანზე: „ლეგენდა“.

მესამე ცალეზი:

1907

№ 3

თავფურცელზე: „ბაჩანა და თედო რაზ“.

1909

№ 14

თავფურცელზე: „თ. რაზიკაშ. ი. გრ“.

130. ნაკადული. საყმაწვილო ჟურნალი მოზრდილთათვის. თბ.

1904 № 1

1905 № № 4–7, 10–12.

1906 № № 1–12

1907 № № 1–12

1908 № № 1, 2, 4–7, 9, 11

1909 № № 1–12

1910 № № 1–12

1911 № № 1–12

1912 № № 1–12

1913 № № 1–12

1914 № № 1–12

1915 № № 1–12

1916 № № 1–12

1917 № № 1–12

1918 № № 1–8

1919 № № 1–6

1920 № № 1-5
1904
კანზე: „ეს პირველი ნომერია. დაარსდა 1904 წ. ნოემბერში“.
1905
№ 4
კანზე: „ეს პირველი ნომერია. დაარსდა 1904 წ. ნოემბერში“.
1905
№ 4
კანზე: „1. ახოსპ. ლექსი. 2. ს. მგალობლიშვი. ი. გრ“.
№ 11
კანზე: „დ. თომაშვი. კარგი ლექსი – ი. გრ“.
1907 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.
ყდის მეორე გვერდზე: „ივ. ახალშენიშვილის ბიოგრაფია, გვ. 37. № X“.
№ 1
გვ. 35. ივანე ახალშენიშვილის ნეკროლოგში ხაზგასმულია ფსევდონიმი:
„დამოუკიდებელი“, მიწერილია: „იხ. „მოამბეში“ მშვენიერი წერილები“.
1908
№ 5
კანზე: „მუსიკის გავლენა ცხოველებზე, გვ. 24“.
№ 7
კანზე: „ი. გრ. ქართული წარმოდგენა, გვ. 39. 1. სოლო გომამეზე. 2. ივ. მაჩაბელზე“.
1909
№ 7
კანზე: „ბეგლარას ლექსი“.
№ 12
კანზე: „ი. გრ. არჩილ ჯორჯაძის წერილი, გვ. 26“.
1910
№ 1
კანზე: „სრულია. არჩ. ჯორჯაძე“.
№ 2
კანზე: „არჩ. ჯორჯ“.
№ 4
თავფურცელზე: „ვაჟას მოთხრობა, № IV. აქ გამოცანაა, პორნოგრაფიასა ჰგავს, გვ. 63.
ი. გრ“.
№ 6
კანზე: „ალ. ჭ-ძე, გვ. 36“.
№ 9
თავფურცელზე: „სიზმარა“, 1910 წ. ი. გრ“.
1911
№ 3
კანზე: „შევჩენკო“.

№ 5

კანზე: „შირვანზადე“.

№ 7

კანზე: „კ. გამსახურდიას ლექსი“.

1913

№ 4

კანზე: „ნეკრასოვი“.

1914

№ 3

კანზე: „ბ. ახოსპირელის მოთხრობა“.

№ 5

კანზე: „ჯამუში“, I.

№ 6

კანზე: „ჯამუში, II“.

1915

№ 2

კანზე: „კურიოზი სარჩევში. ი. გრ“.

1916

№ 4

კანზე: „ქართველი ექიმები, გვ. 56. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „ი. ევდომვილი გარდაიცვალა!“

№ 6

კანზე: „ალ. ფრონელი. (1862–1916 წ)“.

№ 10

კანზე: „ლეო ქიაჩელის მოთხრობა“.

№ 11–12

კანზე: „I. ნ. ბარათაშვილზე, II. ბაზალეთის ტბა, III. ი. ყიფშიძე“.

1917

№ 1

კანზე: „სრულია. 1917. აქ მ. ჭიაურელის ნახატებია. „ოცი ძმა“ ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „ვ. კოტეტიშვილი, I“.

№ 6–7

კანზე: „ვ. კოტეტიშვილი, II“.

№ 10–12

კანზე: „ი. გრ. ჭიაურელის ზღაპარი“.

1919

№ 1

კანზე: „1919. სრულია. იხ. VI-ის ბოლო. ი. გრ“.

№ 5–6

- კანზე: „იხ. ბოლო გვ“.
1920
№ 2
- კანზე: „ბაჩანა“.
მეორე ცალები:
№ 1
- კანზე: „აკაკის მოთხრ“.,
1905
№ 7
- თავფურცელზე: „ნ. ლომოურის მოთხ. (ნათარ.)“
1906
№ 6
- კანზე: „ვენეციელი ვაჭარი“.
1916
№ 10
- კანზე: „სოლოგუბიდან“.
მესამე ცალები:
1904
№ 1
- კანზე: „მეტია. ცალკე წერილები“.
1913
№ 1
- კანზე: „ვაჟას პროზა“.
№ 3
- კანზე: „ნ. ნაკაშ. პიესა“.
131. ნაკადულის პედაგოგიური ფურცელი. ტფ.
1904 წგ. 1
1905 წგ. 2–6
1916 წგ. 1
132. ნემსი. აღმანახი. (იუმორისტული კვირეული) ქუთაისი.
1911 № 1
- გვ. 1. „ი. გრ. ჩემზე“.
133. ნიავი. სალიტ. მხატვრული აღმანახი. სურათები. ნახატები და კარიკატურები.
გამომც.: თამარ გომელაური. თბ.
1909
№ 8
- გვ. 16. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ხეჩოს იავ-ნანა“, მიწერილია: „ტფ. ლისტ“.
რედაქტორი“. იქვე გამომცემლის გვართან: „გუნიას ცოლია. ი. გრ“.
არის მეორე ცალი.
134. ნიშადური. ყოველკვ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ვ. გუნია. თბ.
1907 № № 1–19

1908 № № 20–61

აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ჩემს თანამშრომელს გრი-გრის ვალ. გუნიასაგან. 1908. III. 31“.

ყდის მეორე გვერდზე: „ჩემი პირველი ლექსი, № 9, № 12, № 51, გვ. 1. და 6; აკაკის ლექსი „დაე სუყველამ იბედნიეროს“ სათაურით „ჩემი ჭმუნვა“, № 42; აკაკის ნაკვესი, № 46; ი. მჭედლიშვილის ლექსი – გრძელი პერიოდის ნიმუში, № 49; ამირანზე, № 2; რიმ-ბაბას; წმინდა ქართული, № 41. გვ. 6; შ. ნავთლულელის ლექსი, № 41, გვ. 9; ილიას წერილი, № 23; ვაჟას სცენა, № 23; ა. შანშიაშვილის პასუხი აზიანს, № 23; ვ. ეგნატაშვილის მოთხრობა, გვ. 43; დუტუ მეგრელი თავის თავზე, № 40; ი. გოგებ. პასუხი, № 42; საიათნოვა – აბანოს ბოლჩა; გრიშაშ. № 42 ლექსი; ფსევდ. „სევდა“, № 27; ფაფაზიანის მოთხრობა, № 26–27; ალ. სარაჯიშვილის კარგი წერილი, № 52, გვ. 10; „ცისმარე“, № 52, გვ. 10; დიაცის თითის ტარი, № 12, გვ. 3; მხატვარი ეკატერინე ბარათაშვილი, № 10; ვლადიმერ მიქელაძის ფსევდონიმები, № 9; სოლომონ გოშაძე № 7“.

ფორზაცზე: „აკაკი მეჩონგურეზე; აკაკის პასუხი ფარშევანგზე, თ. რაზიკაშვილ. № 53; (გუნიას წერილი) № 47, გვ. 14; აკაკის ლექსი „პეტერბურგი“, № 46, გვ. 2; კ. მყაშვი. „ძილში ვსტიროდი“, № 46; აკაკის პასუხი მეჩონგურეს შესახებ; № 41; თვით „მეჩონგურე“ დაიბეჭდა № 27; 1. ილიას წერილი სტუდენტობაში, № 59. 2. ილიას კერძო წერილი, № 59; მიქელაძე დ. მესხთან. „ქალი“ გ. გვაზავასი, № 42; „ფიქრი“, № 39; „კაცი“ № 40, 42, 45, 49, 50; ს. გოშაძე, 47; კ. ყიფიანის სცენები, № 15, გვ. 4–5; ვაჟას სცენა, 23, გვ. 5; № 16, 44; თეატრისათვის, გვ. 5, № 1; ილიას წერილები, № 59; ილიას წერილი სტუდენტებისადმი № 59; ილიას ექსპრომტი, № 59; გ. გვაზავას ლექსები, № 37. ილიას მკვლელობის დროს დაწერა ლექსი, იხ. 1907 წ. „ისარი“; აკაკის მოსწრებული სიტყვები, № 47; „ყარს ნიშადური“, № 14, გვ. 16; პასუხი, № 16, გვ. 15; ილია ჭ-ძის კერძო წერილები, 59; ნადსონიდან, № 43; იუმორისათვის „კორექტურული შეცდომები“, № 8, გვ. 15; ს. ქვარიანის წერილი „პოეტის მკვლელები“, № 38, გვ. 2“.

№ 1

გვ. 6. ხაზგასმულია ტექსტის ბოლოს: „რედ“., მიწერილია: „ვ. გუნ“.

გვ. 9. ბ. ახოსპირელის „რომანსის“ გასწვრივ წერია: „ეს ლექსი მიბამკვა. თარგ“. იხ. „ცისკარი“, 1864, ოქტ. იხ. „ჩანგი“, 1892, მეორე გამ. გვ. 383“.

გვ. 13. სათაურთან: „ისტორიისათვის“ ფანქრით: „ივ. როსტომაშვი“. ფსევდონიმთან: „რიგოლეტო“, „ი. ევდ“.

№ 2

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ბრილლი“, „გრ. დიასამიძე“. იქვე სურათთან ფანქრით: „მოსე თოიძის ნახატი“.

გვ. გვ. 8–9 შორის ჩაკრულია ორი ფურცელი: 1. „ნიშადურის ფასიანი დამატება“. იქვე სურათთან ფანქრით: „1. დამატ. მოსე თოიძის ნახატი. „ნიშადური“-ს მეორე №-ს დამატება“.

გვ. 13. კრიპტონიმთან: „სამსონ ფირცხალავა. ი. გრ“.

№ 8

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „ჩახმახი“, „ი. ევდოშვი“.

გვ. 15. ლექსის დასასრულს ფანქრით: „ვ. გუნია. ი. გრ“.

№ 9

გვ. 1. „ჩემი პირველი ლექსები: გვ. I და გვ. 6. ი. გრ“. იქვე: „ვ. ს. მიქელაძის სურათთან: „შალვას მამაა. ი. გრ“.

№ 11

გვ. 15. გასწორებულია სახელის ინიციალი: „ვ“, მიწერილია: „ი“. იქვე: „ილია პონტელი. (ქუთაისის ყოფილი ქალაქის თავი.)“

№ 13

გვ. 9. კრიპტონიმთან: „გრი-ი“, „ი. გრიშაშვილი“.

გვ. 11. ტექსტის ბოლოს ხაზგასმულია: „სოსო“, აწერია: „ჩემი არ არის“.

გვ. 16. მოხაზულია სტრიქონები ლექსისა: „ნაწყვეტი“, არშიაზე წერია: „ყარს ნიშადური“.

№ 15

გვ. 5. კრიპტონიმთან: „ვ. ყ-ნი“, „კოტე ყიფიანი“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „უჩინარიძე“, „გ. ჩარხიშვილი“.

№ 18

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ილ. პონტელი“, „ჩიქოვანი“.

1908

№ 20

გვ. 1. „ი. გრ. ახალი წელი 1 იანვ. 1908 წ“.

გვ. 13. კრიპტონიმთან: „ა. შ-ლი“, „ა. შანშიაშვილი“.

№ 20

გვ. გვ. 14–15-ს შორის დევს ქალაქის ნაჭრები მინაწერებით: 1. „აკაკის ლექსი ვინ ვარ? „ნიშ“. 1908, № 24. 2. „ზუდერმანი“, ნიშად. გვ. 11. № 8; 3. აკაკის ლექსი: 1. „მოლექსე“, № 36. 2. აკაკის „ბორჯომი“, 1908, № 58, „ნიშადური“. დაიბეჭდა „მნათობშიც“.

№ 26

გვ. 4. ავტორის გვართან: „პაპაზიანი“, „ფაფაზიანისა“.

№ 27

გვ. 5. ავტორის გვართან: „დ. გამყრელიძე“, „დ. აწყურელი“.

№ 28

გვ. 7. სათაურთან: „ინტელიგენტ „სევდა“-ს საყურადღებოდ“ ფანქრით: „სევდა“ აკაკი ფაღავას ფსევდონიმი იყო“.

№ 31

გვ. 8. მოხაზულია: „გამოცანა-რეზუსი“.

№ 34

გვ. 3. კრიპტონიმთან: „დ. ნ-შვილისა“, „დ. ნახუცრიშვილი“.

№ 36

გვ. 3. ა. წერეთლის ლექსზე „მოლექსე“ ფანქრით: „იხ. ეს ლექსი დაიბეჭდა კიდეც: „ჭიათურის მადაროელი“, 1935, № 15 და „ლიტ. გაზეთი“, 1935 წ. № 7. როგორც ჯერ დაუბეჭდავი ლექსი. ი. გრ“.

№ 37

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ლადო გე-რი“. შევსებულია გვარი: „გეგეჭკორი“.

№ 38

გვ. 6. ვსევდონიმთან: „ნორმა“, „(რ. ჩიგოიძე?)“.

№ 39

გვ. 8. გ. გვაზავას ლექსში „ფიქრი“ მოხაზულია სტრიქონები: „დაილუპა ბევრი გმირი – ტალღამ ისევ შეჰკრა პირი“, წერია: „ეს რითმა და ეს სახე აკაკის აქვს, იხ. „თამარის შევარდენი“ სიტყვ. ისტორიაში გრ. ყიფშ. და კირიონისა“.

გვ. 13. ლექსთან „ვუძღვნი X-ს“ ფანქრით: „მ. გაჩეჩილაძეს (!)“.

გვ. 15. ტექსტის ბოლოს: „რედაქ.“, მიწერილია: „ვ. გუნია. ი. გრ“.

№ 40

გვ. 5–6. გ. გვაზავას ლექსში „კაცი“ გადახაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „ავტორს ასე ჰქონდა, ვ. გუნიაშ შეუცვალა, მე მაინც აღვადგინე. ი. გრ“.

გვ. 6. ვსევდონიმთან: „ს. გლახაშვილი“, „ს. ტარუაშვ.“.

გვ. 8. ინიციალებთან: „ა. ს. ი.“, „ალექ. იმედაშვილი“.

გვ. 10–11. დ. მეგრელის „მენიშვნაში“ ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „მართალია. პასუხი, № 42“.

№ 42

გვ. 6. მოხაზულია ლექსი „პატარა მდინარე“, წერია: „იაკობ გოგებ. ლექსი“. იქვე მოხაზულია ლექსი „მუხამბაზი“, მიწერილია: „ეს ლექსი საიათნოვასია, იხ. „საიათნ. აბანოს ბოღჩა“, გვ. 41“.

გვ. 11. ვსევდონიმთან: „ჟამანაკ“, „ი. ევდომ. (?) ი. გრ“.

№ 43

გვ. 7. კრიპტონიმთან: „ვ. ეგ-შვილი“, „ვ. ეგნატაშვილი“.

№ 51

გვ. 5. სათაურთან: „ნიაღვარს“ ფანქრით: „შ. ჩიტაძის ხსოვნას“.

გვ. 14. გრი. ი. გრიშაშვილი. ი. გრ. დვალზე“.

№ 52

გვ. 3. სახელთან: „შალვა“, „ამირეჯიბი“.

გვ. 9. სურათთან ფანქრით: „იაკობ ნიკოლაძის ნახატი“.

№ 58

გვ. 2. ავტორთან: „აკაკი“ მიწერილია: „იხ. „მნათობი“, 1939, № 7. ი. გრ“.

იქვე მოხაზულია ლექსის მეორე სიტყვები: „შავი-ბორჯომელა“...

№ 59

გვ. 4. წერილთან: „ილია ჭავჭავაძის პასუხი ქართველ სტუდენტებისადმი“, მიწერილია: „1. ამ წერილს იგონებს ს. ფირცხალავა, იხ. „ქართველი სტუდენტი“ 1920, გვ. 16. 2. იხ. „ბოლშევიკური კადრებისათვის“, 1936 № 22“.

გვ. 5. მოხაზულია: „ილია ჭავჭავაძის წერილი დ. მესხისადმი“, მიწერილია: „იხ. ამის შესახებ დ. მესხის მოგონებანი, გვ. 93. ი. გრ“.

გვ. გვ. 4–5 შორის დევს ფურცელი წერილისა: „ილია და პასუხისმგებლობა“. ტექსტის ბოლოს ხელმოწერა: „ი. გრიშაშვილი“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ამის შემდეგ გამოვიდა „საქართველო“. საქართველოს შემდეგ „ალმანახი“ სხვადასხვა სახელწოდებით. ყველა მაქვს. ი. გრ“.

ყდის მეორე გვერდზე: „ლ. ტოლსტოის №-რი № 59“.
 მეორე ცალეზი:
 1908
 № 35
 გვ. 1. „გრი-გრის ლექსი (?)“.
 № 42
 გვ. 2. სათაურთან „ჩემი ჭმუნვა“ მიწერილია: „აკაკი“.
 135. ნობათი. ყრმათა საკითხავი ყოველთვ. სურათებანი ჟურნალი. პედაგოგიურის დამატებით (მშობელთა და აღმზრდელთათვის). თბ.
 1883 (სანიმუშო ნომერი)
 1884 № № 1–12
 1885 № № 1–5
 1883 წ. ნომრის კანზე: „1883 წლის პირველი სანიმუშო ნომერი. დეკემბერი. (№ 0 – ასე დავარქმევ) ი. გრ“.
 თავფურცელზე: „დეკემბერი № 0. ეს ნომერი იშვიათია. ი. გრ“.
 გვ. 53. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „ნ. ა. სალოვიოვ-ნესმელოვი გარდაიც. 1902 წ. იხ. „ცნ. ფურც. „დამატ., 1902, № 22“.
 გვ. 64. განყოფილებაში „ნობათის ფოსტა“ ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „იხ. № 1 (1884) ფოსტის განყ-ში“.
 1884
 თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „კნ. ანასტ. ერისთავის წიგნებიდან“.
 გვ. 17. მოხაზულია: „ნობათის დამატება“, მიწერილია: „გაგრძელება იხ. დეკემბ. ნომერი“.
 გვ. 27. ხაზგასმულია ინიციალები „გ. ვ.“ წერია: „გრ. ვოლსკს? ი. გრ“.
 № 2
 კანზე: „ნასწორებია. ი. გრ“.
 № 3
 სარჩევში ხაზგასმულია: „მიუტევებელი დანაშაულობა...“, მიწერილია: „ეს არ არის. ალბად აღარ დაიბეჭდა, ნუმერაცია სწორადაა. გოგებაშვილის ეს წერილი არ დაბეჭდილა“.
 გვ. 165. „იხ. ბოლოში. ი. გრ“.
 № 7–8–9
 კანზე: „ი. გოგებაშვილზე. აქ წერილია ი. გოგებაშვილ. წინააღმდეგ. იხ. ყდა. ი. გრ. აქ, ამ ეგზემპლარში სტილი გასწორებულია ფანქრით. ეჭვი მეზადება ი. გოგებაშვილის ხელი ხომ არ არის! ი. გრ“.
 კანის მე-3 გვ. „ნობათის“ ფოსტა“-ში მოხაზულია კრიპტონიმი „ელ. ლ-სას“, მიწერილია: „ელენე ლორთქ“.
 № 10–11–12
 გვ. 2. სარჩევში ხაზგასმულია: „ჭონის შეგირდი. სანდალასი“, წერია: „ზ. ჭ“. იქვე მოხაზულია ფსევდონიმი: „დ. რიონელისა“, წერია: „დ. მესხია?“.
 1885

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1885 წ. სულ სამი წიგნი გამოვიდა. სრულია“.

№ 3–4–5

კანის მე-2 გვ. სარჩევში მოხაზულია ინიციალები: „ა. ა.-სი“, მიწერილია: „არ. ახნაზაროვი“.

136. ნობათი. საყოველკვ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: დ. ერისთავი-მდივანისა. თბ.

1906 № № 1–14 აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ნობათი. 1906. № 1–14. სრულია. ი. გრიშაშვილი“.

ფორზაცზე: 1. შმიდტი და მწერალთა კავშირი, გვ. 14. 2. პატარა გაზეთი და „სალდათის სიმღერა“, გვ. 62. 3. ლევან ციციშვილი გაანთავისუფლეს გვ. 63. 4. არს. ჯორჯიაშვილის მკვლელს, 48. 5. ალ. ჯაბადარზე, გვ. 32. 6. ავქსენტი მეგრელიძეს მღვდ. ხარისხი ჩამოართვეს, გვ. 79. 7. ავლაბრის სტამბა, გვ. 79. 8. „ტვინის ფაღარათი“ (?), 130. 9. ნინო ნაკაშიძის წერილები, 156, 170. სრულია. მეტი არ გამოსულა, იხ. № 14. წინათქმა. ი. გრ“.

№ 1

კანზე: „უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკაში „ნობათი“ არის № 1–14-მდე (მეტი იყო?) არა. ი. გრ. აქ სრულია. ან. თევზაძემ შემისრულა. 1939, 19 XII“.

იქვე შინაარსში ხაზგასმულია: „დ. ერისთავი-მდივანისა“, მიწერილია: „განდეგილი“.

გვ. 9. კრიპტონიმთან: „გ-ლი“, „განდეგილი? ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „ალ. ჯაბადარზე, 32. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ვ. მესხის გასამართლება. ი. გრ“.

№ 5

გვ. 79. ქრონიკაში ხაზგასმულია ა. მეგრელიძის შესახებ, მიწერილია: „მიმქრალის ქმარი“.

მეორე ცალები:

1906 № № 1–14

მესამე ცალები:

1906 № № 1, 3

137. ორი ხუმარა. სალიტ. მხატვრ. აღმანახი. იუმორისტ. კვირეული კარიკატურებით. გამომც.: ბ. მაისურაძე. ტფ.

1913 № № 1, 2

აკინძულია აღმანახთან „ჩვენი ხუმარა“, 1913.

138. ოქროს ვერძი. ყოველკვ. ჟურნალი. ლიტერატურა. ხელოვნება. კრიტიკა. რედ.-გამომც.: ბ. ჯაიანი. ქუთაისი.

1913 № № 1–5. აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „სრულია“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. „ბროლის ღიმილზე“, № 2; აკაკი და გრამაფონი, № 1, გვ. 15“.

№ 5

გვ. 65. სათაურთან: „ბარათები“, „ლენა გიორგობიანს. ი. გრ“.

- გვ. 67. სათაურთან: „მეორეს“, „ისია ნაზაროვს. ი. გრ“.
- გვ. 74. კრიპტონიმთან: „სკ-ლი“, „ს. კლდიაშვილი“.
- მეორე ცალები:
1913 № № 1–5
№ 1
- გვ. 3. ლექსთან „ტბაზე“ წერია: „იხ. ჩემი ოცნების კოცნა“, 1911“.
139. ოხუნჯი. იუმორისტ. წერილების კრებული. (კარიკატურებით) გამომც. თ. ბაქრაძე. თბ.
1907 № № 1, 2
- აკინძულია ჟურნ. „ეშმაკის მათრახის“ 1907 წ. ნომრებთან ერთად.
არის მეორე ცალები აკინძული „ხუმარასთან“.
140. პარნასი. (ყოველთვ. სალიტ. ჟურნალი) რედ. შალვა მეფანდურე. თბ.
1920 № 1
- არის მეორე ცალი.
კანზე: „ი. გრ. 1920 წ. 28/II“.
141. პირველი ნაბიჯი. აღმანახი. რედ.-გამომ.: კ. კაპანაძე. თბ.
1909 № 1, 2
№ 1
- გვ. 1. „ორი ნომერი გამოსულა. ი. გრ“.
- გვ. 2–5. ხელმოუწერელი წერილის „მოწაფეთა გარშემო“ ბოლოს ფანქრით: „ლადო ცაგურია“.
- გვ. 6. ფსევდონიმთან: „ვ. თამროშვილი“, „ვ. კარბელაშვილი“.
142. პირველი ნაბიჯი. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. თბ.
1917 № № 1–39
1918 № № 40–42, 2–16, 28, 29, 31
- ყდის მეორე გვერდზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა“.
- ფორზაცზე: „პირველი ნაბიჯი“, 1917 წ. 1918 წ. ი. გრ. 1942. 12. VI.
1. გ. კვაცხუთელის (გ. საგანელის) ლექსები, № 10, 13, 17, 23, 38, 39, 40, 42, 2. მოსული – გ. ხირსელის ფსევდ. № 1. 3. ა. აკოფიანის ლექსები, გ. ქუჩ. თარგ. № 1. 4. აბაშელის ლექსი, № 2. 5. მარსელიოზა, № 3. 6. არაზის მოთხ., № 4. 7. ლ. კეცხოველის წერილი ძმასთან, № 14, 17. მოგონება ლ. კეცხ., გვ. 270. 8. სვანეთზე, 360. 9. პართენაშვილის დრამა, 424 და სხ. 10. სალამი გორკის, № 33“.
- 1917
№ 1
- გვ. 10. ავტორთან: „სიო კალანდაძე“, „ხიდისთაველი. ი. გრ“.
- 1918
№ 3
- გვ. 33. „ი. სიხარულიძის ლექსებისათვის“.
- № 5
- გვ. 66. „ეშმაკის ფელეტონი“.
- № 6

- გვ. 81. „ობოლი მუშის მოწოდება“.
№ 15
- გვ. 240. მოხაზულია ფსევდონიმი: „გ. კვაცხუთელი“, მიწერილია: „გიონ საგანელი“.
№ 31
- გვ. 482. „ქართული შტრაფი“, გვ. 496“.
მეორე ცალები:
1917–1918
№ 2
- გვ. 17. „ს. აბაშელის ლექსი: „მუშას“, 1917 წ“.
143. პირველი ტალღა. აღმანახი. ყოველკვ. სურათებ. ჟურნალი. გამოცმ. ს. გურგენიძე. თბ.
1909 № № 1, 2
144. პროლეტარი. ყოველკვირეული სოც.-დემოკრ. მუშათა ჟურნალი. თბ.
1919 № № 1, 2
145. პრომეთე. ყოველთვ. სალიტ. სამეც. და საპოლიტ. ჟურნალი. თბ.
1918 № № 1, 2, 3 აკინძულია ერთად.
- ყდის მეორე გვერდზე: „ვ. ბარნოვის „ამქრის შვენება“, № 2, 3. ამ მოთხრობის გაგრძელება დაიბეჭდა ჟ. „ჯარი და ერი“, 1918 წ., № 2. ი. გრ“.
№ 1
- თავფურცელზე: „პირველი სტრიქონი აკინძვის დროს გადაჭრილია. იკითხება: „... მგოსანს და ჩემს პირად მეგობარს სოსოს ისიდორესაგან. 14. 1. 18 წ“.
- გვ. 31. ა. შანიძის „ქართულ ეროვნულ ჰიმნში“ გადახაზულია სიტყვები: „მამა-პაპათ“, მიწერილია: „ჩვენთა მამათ“.
- გვ. 94. მოხაზულია: „უმთავრესი შეცდომების გასწორება“, წერია: „ამდენი შეცდომები! შეცდომის გასწორებაში – შეცდომები“.
მეორე ცალები:
1918 № № 1, 2, 3. აკინძულია ერთად.
- ფორზაცზე: „ჟურნალი „პრომეთე“ 1918 წ. № 1, 2, 3. მეტი არ გამოსულა. ი. გრ“.
№ 3
- გვ. 33. კ. ჭიჭინაძის ლექსის „ნარზანის სამეფოში“. პირველ სტრიქონთან წერია: „15 მარცვ. ი. გრ“.
146. რესპუბლიკის ჯარი. ყოველკვ. სამხედრო ჟურნალი. თბ.,
1918 № 2
1918 № 8
147. რიჟრაჟი. ორ კვ. სამეცნ. და სალიტ. პოპულ. ჟურნალი რედ.-გამომც.: გ. უტურაშვილი. თბ.
1907 № № 1, 2
148. რიჟრაჟი. თვიური სამეცნ. საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. ფოთის ახალგაზრდა მარქსისტთა ორგანიზ. ორგანო. ფოთი.
1921 № 1
- კანზე: „1921 წ. პოეზიაზე, ყანწელებზე, გვ. 12. ი. გრ“.

149. რკინისგზელი. საქ. რესპ. სახაზინო რკინიზგების მუშა-მოსამს. პროფ. და პოლიტ. ორგანო. თბ.
1920 № 24
150. რუსთაველი. საქ. ეროვნულ-ხალხოსნურის და საზოგადოებრიულ თემოსნურის მუშა-მშრომელთა ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ე. დვალი. თბ.
1918 № № 1, 2, 3
151. საახალწლო მილოცვები. იუმორისტ. აღმანახი. ქუთაისი.
1911 № 1
- გვ. 1. „ჩემზე. ი. გრ. ფსევდონიმის ახსნა, გვ. 6“.
152. სადგისი. აღმანახი. ქუთაისი.
1911. № 1
- გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ალ. საჩინოელი“, „ჩახუნაშვილია“ ი. გრ“.
153. სათეატრო ფურცელი. აღმანახი. ბათუმი.
1912 № 1
154. სალამური. იუმორისტ. აღმანახი. გამომც. თ. ბოლქვაძე. თბ
1909 № № 1, 2
- აკინძულია ჟურნალთან „მათრახი და სალამური“, 1909 წ.
155. სალამური. სალიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ნ. სულხანიშვილი. თბ
1911 № № 1-14, 16-19.
- აკინძულია ჟურნალთან „მათრახი და სალამური“. 1909.
№ 7
- გვ. 13. ავტორის გვართან: „ს. ქურიძე“, „ეული“.
№ 12
- გვ. 11. სათაურთან „დედის გული“ ფანქრით: „ეს ლეგენდა ა. ახნაზაროვსაც აქვს და ი. მიქედლიშვ“.
№ 13
- გვ. 7. ტ. ტაბიძის ლექსში „ჰანგი და ახალი“ მოხაზულია ოთხი სტრიქონი, მიწერილია: „ახოსპ. ევდომშ“.
156. სარკე. აღმანახი. გამომც.: პ. გ. ბასტიანოვი. თბ.
1913 № 1
- გვ. 1. „პოეტ იოსებ გრიშაშვილის ბიბლიოთეკისათვის. დავით მელაშვილისაგან“.
- გვ. 5. დაუდ-ბეგის 3 სურათიანი სცენის „სარკე“ მოქმედ პირთა გასწვრივ მიწერილია შემსრულებელთა გვარები: „პ. გოთუა. არჩ. შათ. გ. რაზმაძე. გ. შათირ. ს. პეპანოვი. მეხუზლა“.
- იქვე ხაზგასმულია: „ხარბინის უბანში“, წერია: „იგულისხმება ხარფუხი“.
157. სასოფლო გაზეთი. რედ.-გამომც.: პ. უმიკაშვილი. ტფ.
1878 № 3
1879 № 4
№ 3
- გვ. 1. „ყვავილი გორში“
158. სასოფლო გაზეთი. ყოველკვ. სამეურნეო-საოჯახო ჟურნალი. ქუთ. თბ.

1912 № 5

1913 № № 16, 29, 45, 47–52

1914 № № 3–6, 8, 14, 16, 18, 21, 24–25, 27

1915 № 3

1916 № № 3–7

1913

№ 45

კანზე: „ჩიტოს წერილი საგურამოზე. ი. გრ“.

159. სატანა. საოხუნჯო აღმანახი. თბ.

1912 № 2

160. საფირონი. (სამხატვრო-სალიტ. ჟურნალი) რედ.-გამომც.: გ. ლეონიძე. თბ.

1917 № 1

კანზე: „ი. გრიშაშვილს რედ.-გამომცემლისაგან“. იქვე: „თ. და ც“-ში იყო ცნობა მეორე ნომერი გამოდის ა. შანშიაშვილის და გ. ლეონიძის რედ-ითო. არ გამოსულა. ი. გრ. 1917 წ“.

გვ. გვ. 11–12 ა. ყაზბეგის „ბედკრულადის ოჯახის“ სათაურთან ფანქრით: „ეს და „მერანში“ დაბეჭდილი ნაწყვეტი მე მივეცი ა. შანშიაშვილს „საქართველოსათვის“. ი. გრ“.

161. საქართველო. ყოველკვ. სალიტ. მხატვრ. ჟურნალი. რედ.-გამომც. ვალ. გუნია. ტფ.

1908 № № 1–11

აკინძულია სხვა ჟურნალებთან და აღმანახებთან.

ყდის მეორე გვერდზე: „ვალ. გუნიას „ნიშადურის“ დახურვის შემდეგ გამოვიდა ეს ჟურნალები „საქართველო“ და აღმანახები: 1. „საქართველო“, № 1–11. 2. „აკაკის დღე საქართველოში“, ორი ნომერი, რადგან აღმანახის გამოცემა ერთი სათაურით არ შეიძლებოდა ორი ნომრის მეტი. 3. „ერთობა“, ორი ნომერი. 4. „ბურჯი“, ორი ნომერი. 5. „ძალა“, ორი – ჩემი გამომცემლობით. 6. „თეატრი“, თითო. 7. „ნიავი“, თითო. დასრულდა ესე ამბავი. ი. გრ“. იქვე „1. ვანო სარაჯიშვილზე ნ. ლორთქიფანიძისა, იხ. „ერთობა“, № 1, გვ. 2. 2. მ. ტოროშელიძის ლექცია აკაკიზე ჟენევაში „ძალა“, № 6, გვ. 12. 3. ილიას მკვლევლებს ნუ ვაპატიებთო, იხ. „ერთობა“, № 1, გვ. 7 ნ. ლომოურისა“.

ფორზაცზე: „საქართველო და აღმანახები; გვაზავას ლექსები, „საქ“, № 4, ხმა; № 5, იალბუზი; № 7, შემოდგომა, კარგი ლექსით, № 11, სუნთქვა მოისმის; „საქ“, № 3, აკაკის მოგონება „ცენზორობაზე“; „ღიპიანი მშვენიერება“ ილია ნაკაშიძის აღმანახი, № 4; მარსელ პრევოს კარგი მოთხრობა, № 6; ს. მაგალობლიშვილზე, № 4; „პრიგავარის მღვდელი“, მელანიასი, აღმ. „ძალა“, № 5–6, 8. იხ. გაგრძელება ხომლელის ჟურნ. „ცხოვრება“, 1916 წ. № 1, 2, 4, და სხვ. ილია გაულანძლია ი. მეუნარგიას, № 8, „საქ“; იშხნელზე, № 11; ელიზე რეკლიუ ამბობს რომ „საქართველოში არ არის ქურდობა“, იხ. „ერთობა“, № 1; აკაკის მოსწრებული სიტყვა „პლუტარხი“, „საქ“, № 5; ჩემი ლექსები: „ჩემი ღალატით ნეტა რა ჰპოვე“. ჩემი ლექსი „საქ“, № 7. „დამწუხრებული ბუნება“, ჩემი ლექსი, № 5 აღმანახი „ძალა“; „საქ“, № 9. „სატრფოს“; „საქართვე“, № 3; „საქართ“, № 1. „ბურჯი“, № 3; გ. ტაბიძის ლექსი, № 11, „საქ“. ჩემი რედაქციით; ცენზურისათვის № 1, გვ. 15, ჩემი იუმორი“.

№ 1

გვ. 13. სათაურთან: „ჩაფრები“ წერია: „იუმორი“.

№ 3

გვ. 16. სურათთან ფანქრით: „იაკობ ნიკოლაძის კარიკატურაა. ი. გრ“.

№ 4

გვ. 8. უავტორო წერილთან „ქართული მწერლობა“ რომელიც მგალობლიშვილს შეეხება მიწერილია: „ეს წერილი თვით სოფ. მგალ. დასწერა. ი. გრ“.

იმავე წერილის ბოლო აბზაცთან ფანქრით: „ეს ვ. გუნიასია“.

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „ვრაცი“, „მ. წერეთელი“.

№ 7

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „ტაბი“, „გ. ტაბიძე“.

№ 8

გვ. 10. წერილში „ერთი უცნაური და ახირებული მოგონების გამო“, ხაზგასმულია ავტორის ფსევდონიმი: „ტეხურის-პირელი“, მიწერილია: „ამ წერილს ი. გოგებაშვილმა უპასუხა. ი. გრ“.

გვ. 16. მოხაზულია ლექსი: „გამოცანა“, წერია: „ლევ. ყიფიანი“.

№ 11

გვ. 11. ინიციალებთან: „ა-ს-ი“, „ალექსანდრე იმედაშვილი“.

მეორე ცალები:

1908 № № 3, 8, 10

№ 8

გვ. 1. „ვ. გუნიას „და-ძმა“, გვ. 14; ჩემი ლექსი, იხ. გვ. 16“.

გვ. 3. ინიციალებთან „ლ. გ“. ფანქრით: „სამხედროა, მგონი ჩიკვაძე თუ ჩ-ძე“.

გვ. 9. ფსევდონიმთან, „რიშ ბაბა“, „ალ. სარაჯიშვილი“.

გვ. 12. ფსევდონიმთან: „დემნა მროველი“, „დიმ. დეკანოზიშვილი“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ტოლსტოის თხზულებანი“, მიწერილია: „ალექსი ტოლსტოი (ძველი)“.

გვ. გვ. 14–15 შორის ქაღალდის ნაჭერი: „გუნიას „და-ძმა“ ალექსი ტოლსტოის დრამის „Посадник“-დან არის ნათარგმნი II და III მოქმედებიდანო“, იხ. „კვალი“, 1895 წ., № 43“.

გვ. 16. ფსევდონიმთან „გრი-გრი“, „ი. გრიშ“. იქვე სათაურთან: „პ. გელეიშვილზე. ლევ. ყიფ. ი. გრ“.

162. საქართველოს ეკონომისტი. ორკვ. ეკონომიური ჟურნალი. თბ.

1918 № № 1–5

ტექსტი ქართ.-რუსულ ენ.

163. საქართველოს კალენდარი. შედგ. და გამოც. ვ. გუნიას მიერ. ტფ.

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1903

1904

1905

1888

თავფურცელზე: „ი. გრ. ილიაზე, 212“.

1889

ყუაზე ამოტვიფრულია: „საქართველოს კალენდარი“, 1889. შ. ქ.,

ყდის მეორე გვერდზე: „ქართ. თეატრზე, 430; დ. ერისთავზე – „ურისის პური ჭამე და ურისის ხმალი მოიქნიეო“, დ. კეზელი, გვ. 436“.

ფორზაცზე: „მიფეშქაშა (ასე ნაკლული) ჩემმა მასწავლებელმა და მეგობარმა ძია შიო მღვიმელმა, რომელსაც თურმე ჯერ შიო მღვიმის მონასტერი არც კი უნახავს. ი. გრ. 1930. 8 X“, შემდეგ წერია: „ალარ არის ნაკლული (435) შევავსე, სხვა დეფექტური წიგნიდან. ი. გრ. 1933. 10. XII“.

გვ. 436. კრიპტონიმთან: „ვ. მ-ელს“ „ვანო მაჩაბელს“.

1890

კანზე: „გრ. ყიფშიძის რედაქტორობით. იხ. წინათქმა. გ. მაიაშვილის წერილი, 363. ი. გრ“.

1892

გვ. 371. ხაზგასმულია: „განდეგილი...“ მიწერილია: „განკიცხული(?) ი. გრ“.

1894

ყდის მეორე გვერდზე: „ან. ფურცელადის მოთხრობა რუსულად, გვ. 450; მაჩაბელი და მედიატორე, გვ. 422“.

1895

კანზე: „მ. გაჩეჩილაძემ ამოხია მოლას ანეგდოტები. ი. გრ“.

1896

ყდის მეორე გვერდზე: „ვაჟას თარგმანები: 1. „ყორანი“ (ედგარ პოესი). გაზ. „მეგობარი“ სოც.-ფედერ. № 69, 1906 წ., 26 აპ. 2. საქართველოს ოცნება (ა. კრემლიოვისა). გაზ. „დროება“, № 91, 1909 წ., 26 აპრ. 3. „ორლენელი ქალი“ (შილერისა), გაზ. „დროება“, № 101, 1909 წ. ცალკე წიგნადაც უნდა გამოსულიყო 1909 წ. მაგრამ არ გამოსულა. იხ. განცხ. „ფასკუნჯი“, 1909 წ., № 9, გვ. 16. 4. „ქაჯი“ (ლერმონტოვისა). ვ. გუნიას „საქართველოს კალენდარი“, 1896 წ., გვ. 13. სალიტ. განყ. 5. ... (ჰეინედამ) იხ. „ივერია“, 1893 წ., № 50. გაგრძელება იხ. ჩემს მასალებში. 6. ოსტროვსკის პიესაც თარგმნა „ბედნიერი დღე“. 7. „უიდი“ ყდის მე-2 გვ. გვაზავას ლექსი, გვ. 59, 86; „საქ. კალენდ.“, 1896 წლისა. სრულდება, გვ. 125; ბოლოში ნოტი ბალანჩ. 1. თამარის დროშა. 2. ნუ შემიბრალებ“.

კანზე: „ასონანსი, გვ. 2. სალიტ. გან. აკაკის ლექსი ვაჟასადმი, „თემი“, № 111, 1913“.

გვ. 13. (სალიტ. ნაწ.) სათაურთან: „ქაჯი“ ფანქრით: „ვაჟას თარგმნილია, იხ. ყდაზე. აქ ბევრი კორექტურული შეცდომებია. ი. გრ“.

გვ. 15. ხაზგასმულია სტრიქონი: „ცას ვარსკვლავები მოჭიკჭიკენი“, მიწერილია: „და ვარსკვლავები ბრწყინავდნენ ისე, როგორც ქართველი ქალის თვალები. ეს შედარება არ აქვს ვაჟას“.

გვ. 19. ხაზგასმულია სიტყვა: „სანოვაგისა“, ... წერია: „ვაჟას სინოდალი ვერ გაუგია, სანოვაგ“.

გვ. 79. ფსევდონიმთან: „ბ. დავითაშვილი“, „ბ. ევანგულოვი. ი. გრ“.

გვ. 118. სურათთან: „საახალწლო გამოცანები“ ფანქრით: „მე გვასწორე 1907 წელს. ი. გრ“.

გვ. 119. სტროფთან: „ადარაფერს აღარ გვიწერს“... მიწერილია: „მანსვეტაშვ“.
1903

ფორზაცზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „ტყემალაძე“. ცელქს და დაუდეგარს მგოსანს, მარიჯან. 29. X. 1921 წ“.

იქვე: „ვაჟას ლექსი, გვ. 378; აკლია გვ. 425–6; გაზეთ „ივერიის“ ამბები, გვ. 410; გუნთას პიესების სია, გვ. 32“.

ყდის მე-2 გვერდზე: „ვინ როდის გარდაიც., გვ. 477; ნოტებისათვის, გვ. 490“.
1904

კანზე: „ი. გრ. პ. უმიკაშვილის აზრი ალ. ჭ-ძეზე, გვ. 489; პ. უმიკაშ., გვ. 575“.

გვ. 525. სახელთან „პარტენი“ ფანქრით: „გოთუა“.

1905

კანზე: „უკანასკნელია, აღარ გამოსულა. დრამატ. საზოგად. დაარსება, გვ. 560; ნ. გაბუნთას ახალ. სურათი, გვ. 449“.

მეორე ცალები:

1890

კანზე: „ახვერდოვზე (ნინო ჭ-ძე რომ აღზარდა), გვ. 448; ბარონ ნიკოლაი, გვ. 458 სიძე ა. ჭ-ძისა; ნიკოლოზ იოსების ძე ფალავანდიშვილი, მეგობარი ა. ჭ-ძესი, გვ. 460; შამილი, გვ. 446“.

გვ. 447. სათაურთან: „მოკლე ბიოგრაფიები“, წერია: „აქტებიდან“.

გვ. 463. მოხაზულია ალ. ჭავჭავაძის ბიოგრაფიული ცნობები, წერია: „ყველას დაბადება და სიკვდილი არის. ალ. ჭ-ძისა არა! უნდა გამოვიკვლიოთ“.

1895

ფორზაცზე: „ი. გრ. სარდიონი მესხიევი, გვ. 488; თ. სახოკიას ფსევდონიმი, 410“.

164. საქართველოს მოამბე. სალიტ. ჟურნალი. გამოიცემის ი. ჭავჭავაძისაგან. ტფ.

1863 № № 1, 3, 5–12

№ 1

კანზე: „რიკრიკა გვ. 126. ი. გრ“.

გვ. 126. ტექსტში გამოტოვებული სიტყვა აღნიშნულია წერტილებით, მიწერილია: „აქ „სამშობლო“ იქნებოდა. ი. გრ“.

№ 7

კანზე: „მთაწმინდობა, 19; გრიბოედოვზე, 25; თარგმანებზე, 51; ქეშეო ხაზი, 64; პუშკინი, 65; ვოდევილი. ი. გრ“.

გვ. 39. ნაწყვეტს ი. ჭავჭავაძის „აჩრდილიდან“ „ლოცვა აჩრდილისა“ მიწერილი აქვს: „სულ სხვა რედაქციით“.

გვ. 40. ხაზგასმულია ი. ჭავჭავაძის ლექსის სათაური: „გ. აბხ...“ წერია: „თავის დისწულს აბხაზე?“ ი. გრ“.

გვ. 72. სათაურთან: „სხარტულა“ „ავტორი ამ წერილისა გ(იორგი) ჩ(იქოვანი) ი. გრ“.

გვ. 73. ტექსტში ხაზგასმულია სიტყვა: „აიარმა“, მიწერილია: „ყარამნიანის გმირი“.

№ 9–12

აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ვიყიდე ბუკინისტ ვანო სამადალაშვილთან 1930. 15. VI. ი. გრ“.

№ 9

გვ. გვ. 74–75-ს შორის ჩადებულ ქაღალდის ნაჭერზე ფანქრით: „Грузия и Армения“, т. I. გვ“.

№ 10

გვ. 200. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „თარგმანი გ. ჩიქოვანისა“.

№ 11

გვ. 189. „ეს ფურცელი მგონი სხვა ნომრისაა. ი. გრ“.

№ 12

ბოლო გვერდზე გიორგი ორბელიანის ლექსის „ჩემი ეპიტაფია“ შესახებ წერია: „გრ. ორბელიანსაც აქვს ამგვარი სათაურის ლექსი“.

165. საქართველოს მოამბე. კვირეული საპოლიტ. სამეც. და სალიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: სვ. ყიფიანი. თბ.

1909 № № 1–9

1910 № № 10–13

აკინძულია ჟურნ.: „ერთან“, 1909

№ 3

გვ. 4. წერილში „ქართული ენა ქართულ თეატრში“ ხაზგასმულია: „ამას წინათ ერთი პიესა მოვისმინე“... მიწერილია: „იმედის დაღუპვა, დ. მესხის ნათარგმნი. ი. გრ“. იქვე ფსევდონიმთან: „ალი“, მიწერილია: „შ. ამირეჯიბ. თუ მ. წერეთ“.

№ 4

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „ალაროდელი“, „მ. წერეთელი“.

გვ. გვ. 7–8. ი. მჭედლიშვილის ლექსში „ობოლი“ მოხაზულია სტრიქონი: „მაგრამ შავ სიკვდილს ჩემთვის შეშურდა“... მიწერილია: „გალ. ტაბიძეს აქვს, იხ. „თეატრსა და ცხოვრ“. და მისი I ტ. „მოხაზულია ლექსის ბოლო ოთხი სტრიქონი, წერია: „ილია“.

№ 5

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ალექსანდრა მამუკას ასული მელიქიშვილისა“, წერია: „გულბათის ლეგენდების მთარგმნელი, იხ. „კრებული“ აკაკის 1889, № III, V“.

№ 6

გვ. 11. ლექსი „ყვავილის“ ავტორი გ. ტაბიძე მოხაზული, მიწერილია: „ტ. ტაბიძე“.

№ 10

გვ. 6. მოხაზულია სიტყვა: „გარნა“, წერია: „გარდა, გარნა არის „მაგრამ“.
№ 12

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ვერის დაღმართზე დაიმტვრა ვაგონი“, წერია: „1933 წელსაც. ი.
გრ“.

მეორე ცალები:
1909
№ 5
კანზე: „ი. გრ. გაბუნის ავტობიოგრაფია“.
№ 8
კანზე: „ვაჟა“.

გვ. 4. სათაურთან: „სონეტი“, წერია: „სიმღერა“.
1910
№ 11
კანზე: „მოპასანი“.
№ 12
კანზე: „მეთაური პ. სურგულაძისა“.

მესამე ცალები:
1909
№ 4
კანზე: „თეატრზე. ახალგაზრდობაზე ვ. გუნია“.

166. საქართველოს საექსარხოსოს სასულიერო მოამბე. საექსარხოსოს ოფიციალური
ორკვ. ორგანო. თბ.
1894 № № 3, 10
№ 10

გვ. 1. „ი. გრ. პეტრე ჭარაია, გვ. 6“.

167. საქართველოს სასულიერო მახარობელი. ტფ.
1864 ივლ., აგვისტ., სექტ., ნოემბ., დეკემბ.
1865 № № 1, 2, 5–8, 10, 11
1866 № № 3, 4, 7, 8, 10
1866–7 № № 5–6
1864
ივლ.

კანზე: „პირველ წელს ამ თვიდან დაიწყო გამოსვლა. სრულია“.

აგვისტო
კანზე: „რა ენაა? გვ. 71 32 – (რუსულიდან)“.

ნოემბ.
კანზე: „სომხის მღვდლის იარალოვის წერილი, გვ. 139“.
1865
№ 5
კანზე: „იხ. ლექსნი, გვ. 278, 289“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ხაზგასმულია: „ალექსანდრე ჭომინისა“, მიწერილია: „ცაგარელია? ი. გრ“.

1866

№ 3

კანზე: „აქ პუმკინის ლექსია! ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „ლექსი, გვ. 105; პლ. იოსელიანის ბიოგრაფიისათვის, გვ. 162. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1864

ივლ.

კანზე: „ი. გრ. ლეგენდა ქაშვეთზე, გვ. 16“.

სექტ.

კანის ბოლო გვერდზე ტექსტში ხაზგასმულია ინიციალები: „ა. ტ.“, მიწერილია: „არხიმანდრიტი ტარასი. ი. გრ“.

1865

№ 6

კანზე: „ლექსი დ. ბერივეის. ი. გრ.“

168. სეტყვა. იუმორისტ. ნაწარმოებები. (ჟურნალი) რედ. ევგ. დვალი. თბ.

1908 № 1

169. სვეტიცხოველი. ყოველკვ. ორგანო. თბ.

1917 № 2

170. სიმართლის გზა. საერო ცხოვრებისა და მწერლობის დღიური. ყოველკვ. გაზეთი. თბ.

1917 № № 1, 2

171. სიტყვა. ყოველკვ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: ი. ჩიჯავაძე. თბ.

1906 № № 1-15

№ 5

გვ. 1. არშიაზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ილია ჭყონია“.

№ 15

გვ. 1. „აქ რუსული ტექსტიცაა. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

172. სკოლა და ოჯახი. სამეცნ. პედ. და სალიტ. ყოველკვ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ვლ. ნაცვლიშვილი. თბ.

1916 № № 1-6

№ 1

კანზე: „სრულია. (6 ნომერ.) მეტი არ გამოსულა. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1916 № 1

კანზე: „შიოზე“.

173. სკოლა და ცხოვრება. საქ. მასწავლებელთა კავშირის ორგანო. ყოველკვ. პედ. ჟურნალი. თბ.

1920 № 4

174. სმარაგდი. (სალიტ. ჟურნალი) რედ. ვ. გორგაძე. თბ.

1919 ივლისი

გვ. 6. რ. გოგობიას ლექსში „მივიღე ფიცი“ ხაზგასმულია სარიტმოდ სიტყვები, მიწერილია: „ჩემია იხ. „თამარას“.

175. სოფლის ალიაქოთი. საოხუნჯო ჟურნალი. (ყოველკვ. იუმორისტ. ჟურნალი). გამომც.: მ. ლელაშვილი. თბ.

1921 № 1

176. სოფლის მუშა. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. თბ.

1917 № № 1-4, 6, 8, 9, 10.

177. სუსხი. იუმორისტ. ნაწარმოები. (კარიკატურებიანი ჟურნალი) გამომც. ე. დვალი. თბ.

1908 № 1

178. სუსხი. ყოველკვ. სალიტ. და სამხატ. ჟურნალი კარიკატურებით, რედ.-გამომც.: მ. ლელაშვილი. ტფ.

1913 № № 1-4

1914 № № 5-9

აკინძულია „ჩვენი ხუმარა“-ს 1913 წ. ნომრებთან.

№ 2

გვ. 1. „ს. გოთოშვიას ლექსი“.

№ 3

გვ. 1. „ხრონიკა ჩემზე“.

№ 4

გვ. 1. „ეს ნომერი აიკრძალა“.

№ 5

გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 6“.

№ 7

გვ. 1. „ჩემი გამოცანები, გვ. 3. ი. გრ“.

გვ. 3. მე-4 გამოცანასთან მიწერილია: „ი. ზარდალიშვილი“. მე-6 გამოცანის ქვემოთ: „ა. იმედაშვილი“. მე-7 გამოცანას მიწერილი აქვს: „ტ. აბაშიძე“.

№ 9

გვ. 1. „ჩემი ლექსი, გვ. 4. ამას ვასო აბაშიძე მღეროდა“.

გვ. 4. ლექსთან „ბარაშკაჯან“ მიწერილია: „ეს ჩემს თავზე დავწერე. ჩემი ლექსია. ი. გრ“. ინიციალებთან „ვ. ზ. ხ.“ მიწერილია: „ჩემია. ი. გრიშაშვილი“.

№ 8

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „მარო და ნინო“, „ი. მჭედ“.

179. სუსხიანი ჭინჭარი. საოხუნჯო ალმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ.

1913 № № 1, 2

№ 1

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „ნაპოლეონ“, „მასწავლებელ დათიკო პავლიაშვილის ფსევდონიმი. ი. გრ“.

180. სცენა. ყოველკვ. სურათებიანი ალმანახი. ქუთაისი.
1912 11, 17, 25 ნოემბერი.
11 ნოემბერი
გვ. 8. ხაზგასმულია: „გამომცემელი გ. იშხნელი“, მიწერილია: „ასე სწერია ბიბლიოგრ. Шихнели“.
17 ნოემბერი.
გვ. 4. მოხაზულია პირველი აბზაცი, წერია: „დ. კლდიაშვი“.
181. სხივი. ყოველკვ. სალიტ. ჟურნალი. თბ.
1909 № № 1–3
1910 № № 4–15
აკინძულია ერთად.
1909
№ 1
გვ. 1. „1909 ასე ვიყიდე „მადაროს მუშა“, № 8. ი. გრ“.
მეორე ცალები:
1909
№ 2
გვ. 1. „ბ. ახოსპირელის ლექსი, გვ. 7“.
1910
№ 12
გვ. 1. ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „შ. ძიძიგური. დედაქალაქი“.
182. სხივი. ყოველკვ. სამხატვრო სალიტ. ჟურნალი. თბ.
1917 № № 1, 2
№ 1
გვ. 1. „პ. ირეთელის რედაქციით. ი. გრ“.
183. ტანგო. საოხუნჯო ალმანახი. გამომც.: ა. ხუდავერდოვი. თბ.
1914 № 1
კანზე: „ჩემზე, ი. გრ“. იქვე ხაზგასმულია: „ა. ხუდავერდოვი“, მიწერილია: „ა. განჯისკარელი“.
184. ტარტაროზი. იუმორისტ. ალმანახი. გამომც.: გ. ბარდაველიძე. თბ. 1909 გამოც.
9. 10.
გამოც. 9
გვ. 1. „ნორაკიძეზე. ი. გრ“.
185. ტფილისი. ხელოვნებათა და ლიტერატურის ყოველკვ. ჟურნალი. ტფ.
1920 № 1
კანზე: „საყვარელ სოსოს არ. გაბუნასაგან. 31. XII. 919 წ“.
- გვ. 1. გ. ტაბიძის ლექსში „ტფილისი“ ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „შფოთი“ და „ეშაფოტი“, მიწერილია: „იხ. „ლეილა““.
186. ტფილისის უნივერსიტეტის მოამბე. თბ.
ტ. I. 1919–1920
187. ფარი. ყოველკვ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: კ. ბაქრაძე. ქუთაისი.

1908 № № 1, 3, 5

№ 1

გვ. 1. „ი. გრ. სილოვანის მილოცვები. გვ. 7; ნ. ჟ-ია და ილია ჭ-ძე, 12“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ქ-ნმა ანდრონიკაშვილის ასულმა...“, მიწერილია: „ელო“. იქვე ფსევდონიმთან: „დონ-ვალიანი“, „დ. ავალიშვილი – გარდაიცვ. 1932 წ“.

№ 3

გვ. 1. „1. თომაშვილის ლექსი. 2. ქართ. ენა, გვ. 9. ი. გრ.“

№ 5

გვ. 1. „დ. კეკუა, 13. ი. ზარდალიშვი. 15“.

გვ. 9. სათაურთან: „იმერლის წერილები“, წერია: „დ. მესხ“.

188. ფასკუნჯი. ყოველკვ. სალიტ-სამხატვრო გაზეთი. კაზმული მწერლობა, მხატვრობა, მუსიკა, თეატრი. რედ.-გამომც.: გ. ტატიშვილი. თბ.

1908 № № 5, 6, 7, 8

1909 № № 1–17

აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „სამსონ ფირცხალავას პირველი მხატვრული ჟურნალი „ფასკუნჯი“, 1908. 1909 წ. სრულია, იშვიათია. ი. გრ“.

ყდის მე-2 გვერდზე: „ჩემი ლექსი, (ზღვა), № 16, „მწირი“, 14; 1. კ. ყიფიანის მოგონ. № 12, 13, 14. 2. კოტეს კარგი წერილი აქვს აგრეთვე მსახიობის აღზრდაზე და სხ. იხ. „საქარ“.; 1920 წ. № 5. 3. აქვს „ლირის“ შესახებ გაზ. „თემში“.

ფორზაცზე: „სრულია. ი. გრ. გულისტანი № 5, 6, 7, 8 იავორსკაია და „გეტერა ლაისა“; № 6, გვ. 14, № 15. ლადო ახოზაძე; ყორანი, 1909 № 4; მეთოვლია, № 10. 1909 წ.; ი. ევლოშვილის პოემა, № 11; მიხ. პეტრეს ძე ბებუთოვი „რეჟი... № 12“.

1908

№ 5

გვ. 1. „სრულია, იშვიათია, პირველი ოთხი ნომერი გაზეთის ფორმატისა გამოვიდა, იხ. ცალკე. ი. გრ. 31 მაისი 1921 წ“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „აკაკის პირველი ლექსი. რტო პალესტინისა. ლერმონტოვით“, მიწერილია: „ცისკარში“ ამ ლექსს შეცდომით პუშკინით აწერია“. ლექსის დასასრულს ხელწერასთან „ს. ლი“. წერია: „ი. კერესელიძე სწერს: „ს. ლ-ი ვინ არის შეგვატყობინეთ და სხვა ლექსებსაც დავბეჭდავთ ამავე ავტორისას. საჭიროა რედაქციამ მაინც იცოდეს ავტორის ვინაობაო „ცისკარი“, 1858, № XII, გვ. 272. ი. გრ“.

1909

№ 1

გვ. 3. კ. მაყაშვილის ლექსში: „პოეტის სტუმრები“ მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „ეს გამოსტოვა ცენზორმა კ. მაყ-ს წიგნში, იხ. გვ. 73“.

№ 3

გვ. 15. ინიციალებთან: „კ. ა“, „კიტა აბაშიძე. ი. გრ“.

№ 4

გვ. 16. ინიციალებთან: „კ. ი.“, „ს. ფირცხალავა, კალამი. ი. გრ“.

№ 8

გვ. 2. კ. მაყაშვილის ლექსის „ზაფხულის ბრაღია“ სტრიქონთან: „რად გამიშავე ხუჭუჭი თმები... წერია: „რად გამიშეშე, იხ. № 9. შეცდ. გვ. 15“.

№ 11

გვ. 2. ხაზგასმულია: „მკითხველს“, მიწერილია: „მწერალს, იხ. № 12“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ბილოილა მოსული...“ წერია: „ბილილა ამოსული“.

№ 13

გვ. 12. კ. ყიფიანის წერილში „ჩემი არტისტობის თავგადასავალი“ ხაზგასმულია: „მმართველობის წევრ-მდივნად ამომარჩიეს მე“, მიწერილია: „1881 წელს, იხ. „დროება“. იქვე, ტექსტში ჩამოთვლილია მსახიობი ქალები, მიწერილია: „მაკო? ნატო?“.

გვ. 13. სქოლიოში სიტყვებთან: „ნუცალ – მთავარი, ხანი“ წერია: „ამ თემაზე მოთხრობაც აქვს ივ. ბუქურაულს. ი. გრ“.

№ 14

გვ. 10. კ. ყიფიანის წერილში „ჩემი არტისტობის თავგადასავალი“ ჩამოთვლილია მსახიობი მამაკაცები, წერია: „ალ. იმედაშვი. არა ჰყავს. ალ. იმედაშვილმა, ერთხელ გალანძლა კოტე. ი. გრ“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ტორკვემდა“, წერია: „ავტორი? აკლია“.

№ 16

გვ. 2. ი. გრიშაშვილის ლექსთან „ზღვა“ მიწერილია: „ზღვა არ მენახა. „პროჟექტორში“ ვნახე მხოლოდ“. იქვე: „ამ გაზეთში ჩემი პირველი ლექსი განდევნილმა დააბეჭდვინა ს. ფირცხალავას... ი. გრ. ხომ ხედავთ სხვათა ლექსებს არა ჰგავს, სულ ახალი წყობააო“.

№ 17

გვ. 1. „უკანასკნელი ნომერია № 17. (იხ. ამ ნომრის გვ. 15 „დღიური“) ი. გრ“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „პოლ. ფალიაშვილი“, მიწერილია: „გარდაიც. 1941 წ. ი. გრ“.

ყდის მესამე გვ. „სამეგრელოს მთავარი ლევანი, გვ. 10. 1909“.

მეორე ცალები:

1908

№ 5

გვ. 1. „№-დან ფასკუნჯი“ გადაკეთდა ჟურნალად, მანამდე გამოდიოდა გაზეთის სახით (გაზ. გამოვიდა სულ 4 ნომერი). ნუმერაცია ჟურნალისა დაიწყო № 5-დან. ი. გრ“.

გვ. 4. სურათთან ფანქრით: „ა. შანშ. ნახატი. ი. გრ“.

1909

№ 14

გვ. 1. „კ. ყიფიანის თავგადასავალი“.

№ 16

გვ. 1. „ჩემი ლექსი“.

189. ფასკუნჯი. ყოველთვ. სალიტ.-სამხატვრო ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ს. ფირცხალავა. თბ.

1910 № 1

კანზე: „ნ. მარის აზრი, გვ. 68. გ. სუნდუკიანცი, გვ. 63. ი. გრ“.

- გვ. 62. ტექსტის ბოლოს გადახაზულია ავტორის სახელის აღმნიშვნელი ინიციალი: „ვ“., მიწერილია: „ალ. სარაჯიშვილი“.
- გვ. 75. ტექსტის ბოლოს ავტორთან: „გრ. ყიფშიძე“ წერია: „თარგ.“
- გვ. 100. ფსევდონიმთან: „კალამი“, „სამ. ფირცხალავა. ი. გრ“.
- გვ. 113. ტექსტის ბოლოს „სამ. ფირცხალავა“.
190. ფონი. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. ქუთაისი.
1910 № № 1, 6, 8, 9, 10, 11, 20
№ 6
- გვ. 1. „ქარი. ბურავდა იასამანსა“.
№ 8
- გვ. 1. „მიზანი“, იასამანისა. აკაკი – წერილი ქუთ. ბანკზე“.
№ 10
- გვ. 1. „კ. გამსახურდიას მოთხრობა. ი. გრ“.
№ 20
- გვ. 1. „მერცხალი, იასამანისა“.
191. ფოსტა-ტელეგრაფის ხმა. საქ. ფ.-ტ. მოსამსახ. პროფ. კავშირის ორგანო. ორკვ. გამოცემა, თბ.
1919 № № 1–9
1920 № № 1, 2
აკინძულია ერთად.
192. ქადაგებანი. გამოც. სიონის საკრებულო ტაძართან არსებულის ყოვლად წმინდა ღვთისმშობლის ძმობისა. ტფ.
1912 № 1
1913 № № 7, 9, 12
193. ქართველი ერი. აღმანახი. თბ.
1909 № 1, 2
აკინძულია ჟურნ.: „ერთან“ 1909.
№ 1
- გვ. 9. ხაზგასმულია ინიციალები: „მ. ა“., მიწერილია: „მ. ადამაშვილი“.
- გვ. 12. წერილის „ნ. ხიზანაშვილი და მისი სალიტერატურო მოღვაწეობა“ მე-4 აბზაცთან წერია: „ლიზა ჩერქეზიშვილსა აქვს. ეხლა მწ. მუზეუმშია“.
- გვ. 13. ინიციალებთან: „ვ. დ.“, „ვ. დემიდოვი. ი. გრ“.
№ 2
- გვ. 9. ი. გრიშაშვილის ლექსში „მეგობრებს“ ბოლო სტროფის მე-2 სტრიქონში გადახაზულია: „და“, მიწერილია: „დროს“. სტრიქონთან „იცოდეთ, რომ ჰანგებს მწარეს...“ მიწერილია: „ამ ბნელ მხარეს“. მომდევნო სტრიქონში გადახაზულია: „ჰგოდებს... აფრქვევს“, მიწერილია: „ჰღვრის ცრემლებსა, ცრემლებს ცხარეს“.
- გვ. 11. ხაზგასმულია: „ხევსურს შინ არ უშვებდნენ და...“, მიწერილია: „თუ იმერელს?“.
- გვ. 12. ტექსტის ბოლოს: „აღარ დაბეჭდილა. ი. გრ“.
194. ქართველი სტუდენტი. ტფილ. სახელმ. უნ-ტის სტუდენტთა ორგანო. თბ.

1920 № 1

195. ქართული ბიბლიოთეკა. (ყოველთვ. სალიტ. ჟურნალი). რედ.-გამომც.: ეკ. ლორთქიფანიძე. ქუთაისი.

1883 № № 1–6, 9–12

№ 2

კანზე: ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ელენე დიმ. ლორთქიფანიძისა“.

იქვე: „დიმ. ყიფიანის ქალი, ლორთქ. მეუღლე“; სათაურის ქვემოთ: „ვიციდე ბაზარზე“.

№ 3

კანზე: „არა, არის დანაშაული. ჯალავარი – საკაცე?, 87; მირინოზის კაბა ინგლისში? გვ. 36; პიესა „პრანჭია ქალები“. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „არა, არის დანაშაული, საზიფი, 86; ჯინაზე, 109; სხვიმის, 121; ჩაგაჯდინოთ, 122“.

№ 5

კანზე: „არა, არის დანაშაული, ბოვშვი, 129; სხვიმისთვის, 132“.

№ 6. კანზე: „არა, არის დან. ყაჟარა, 29; ოქროს სარაზით, 57; დანასისხლად, 78“.

№ 9–10

კანზე: „მეტი არ გამოსულაო, იხ. „ქართული მწერლობა“, 1929 წ. № 6–7, გვ. 15 მე კი მაქვს XI–XII, ხოლო „ივერიაში“ წერია თერთმეტი ნომერი გამოვიდაო. „ივერ“., 1889 წ. № 63“.

№ 11–12

კანზე: „იშვიათია! ი. გრ. ეს ნომერი არ არის აწერილი! აქ დ. ყ-ს ლექსია. ი. გრ“.

თავფუცელზე: „სახლში არ გაიცემა. ეს ნომერი თბილისში არ არის. ი. გრ“.

196. ქართული სამკურნალო ფურცელი. საჰიგიენო სურათებიანი ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ვ. დ. ღამბაშიძე. თბ.

1908 № № 1, 2

197. ქართული ხათაბალა. საოხუნჯო ალმანახი. გამომც. ილ. გრიგოლია. თბ.

(1913) № 1

198. ქორწინება. იუმორისტ.-პოპულ. ალმანახი. გამომც. ან. დ. წულუკიძე. ტფ.

1909 № № 1, 2

აკინძულია სხვა ჟურნალებთან ერთად.

კანზე: „1909 წლის ალმანახები. (ქალთა ჟურნალი მიმინოს რედაქტორობით – ერთი №-რი კი ჩემის რედაქტორობით – „გუშაგი“, № 1). მაშინ თუ ადამიანს ჟურნალის ნებას არ მისცემდნენ, იგი ალმანახის სახით ჰბეჭდავდა. თითო ალმანახი ერთი სათაურით მხოლოდ ორი ნომრით განისაზღვრებოდა...“

იქვე: „1. „ქორწინება“, № 1–2. 2. „გუშაგი“, № 1–2. 3. „ჩვენი გუშაგი“, № 1–2. 4. „ღამის გუშაგი“, № 1–2. 5. „ახალი გუშაგი“, № 1.

სულ 9 ნომერი გამოვიდა. ი. გრ. 1. ჩემი ლექსი „ქორწინება“, № 1, გვ. 7. 2. „გუშაგს“ № 1, 1909 აწერია ჩემი გვარი: „გამომცემელი: ი. მამულაშვილი“.

№ 1

- გვ. 1. „1909 წ. ი. გრ. ჩემი ლექსი, გვ. 7“.
- გვ. 4. კრიპტონიმთან: „ი. გ-ელი“, „ი. გომართელი?“.
- გვ. 7. ლექსის „გაზაფხული“ ავტორთან „ი. მამულაშვილი“, მიწერილია: „ი. გრ“.
- № 2
- გვ. 1. მოხაზულია ორი სტრიქონი და მიწერილია: „ეს ციტატი გ. გვაზავასია. ი. გრ“.
- გვ. 3. წერილის „საუბარი ქორწინებაზე“ ავტორის ინიციალებთან: „ი. გომართელი? ი. გრ“.
199. ქრისტე აღსდგა. საოხუნჯო აღმანახი გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ. 1913 № 1
200. ქუთაისი. აღმანახი. გამომც. ს. ძიძიგური. ქუთაისი. 1915 № 1
- აკინძულია სხვა ჟურნალებთან ერთად.
- კანზე ფურცელი: „I . „ქუთაისი“, 1915 წ. № 1. II. „მაშხალა“, № 1, 25 მარტი (წელი?) III. „დუმა“. IV. „ლილა – ახალწლის დილა“, 1913 წ. № 1“.
201. ღამის გუშაგი. იუმორისტ.-პოპულ. აღმანახი. გამომც. დ. ნ. აბდუშელი. ტფ. 1909 № 1, 2
- აკინძულია 1909 წლ. ჟურნალ „ქორწინებასთან“.
- 1909
- № 1
- გვ. 2. ლექსის „სიმღერა“ ავტორის კრიპტონიმს „და-კა“ მიწერილი აქვს „დ. კასრაძე“.
- გვ. 6. კრიპტონიმთან: „ილ. მგ-ძე“, „ვარდინი“. იქვე „ექსპრომტს №-ს“ მიწერილი აქვს: „მ. გაჩეჩილაძეს (?) ი. გრ“.
- № 2
- გვ. 5. ლექსის „ჩემს მტარვალს“ ავტორის ფსევდონიმთან „დარია“ მიწერილია: „ახვლედიანი“.
202. ყანა. სალიტ. და სამეცნ. აღმანახი. გამომც. ანდრია კ. ყურუა. თბ. 1909 № 1, 2
- არის მეორე ცალები.
203. შევარდენი. ქუთაისის ტანთ-სავარჯიშო საზ-ბა „შევარდენი“-ს დროგამოშვებითი ორგანო. ქუთაისი. 1920 № 1
- თავფურცელზე: „სახსოვრად მეგობარ იოსებ გრიშაშვილს. სოსო ასლანიშვილისაგან. 12 II 1920 წელი. ქუთაისი“.
204. შეისწავლეთ სოციალიზმი! ყოველკვ. სახალხო გაზეთი. თბ. 1920 № № 1-6.
- აკინძულია ერთად.
205. შვიდი მნათობი. ყოველთვ. ჟურნალი. სიტყვაკაზმული ლიტერატურა, მხატვრობა, მეცნიერება, პოლიტიკა, კოოპერაცია. თბ. 1919 № № 1, 2
- აკინძულია ერთად.
- № 1

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1919 წ. 17 IV“.

№ 2

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1920 წ. 10 II“.

206. შვილდოსანი. ყოველთვ. სალიტ. ჟურნალი. რედ. ცირეკიძე. თბ.

1920 № № 1-3

აკინძულია ერთად.

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1920 წ. 11 II“.

გვ. 5. ვ. ნადირაძის ლექსში „საქორწინო მოგზაურობა მთვარესთან“ ხაზგასმულია: „კუკლები“, მიწერილია: „თოჯინა, ტიკინა, ჩუპრი, დედოფალა, კუკი“.

გვ. 8. ნ. მიწიშვილის ლექსში „დეკემბრის აგონია“ ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „ძარღვებს“, „დაარღვევს“, წერია: „იხ, ჩემი „ციცინათელები თმებში“.

გვ. 15. ვ. გაფრინდაშვილის „რიტმა და ასონანსის“ ტექსტში ხაზგასმულია: „დააქვრივებს რიტმა“, წერია: „ჩემია, იხ. შე...“

№ 2-3

კანზე: „ი. გრ. 28 თებერვ. 1920“.

გვ. 5. ვ. გაფრინდაშვილის ლექსში ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „მხოლოდ“, „სიმხოლოდ“, მიწერილია: „რა კარგი ხარ, რა კარგი“-ში“.

მეორე ცალები:

№ 1

აკინძულია ჟურნ. „მეოცნებე ნიამორები“, 1920 წ.

თავფურცელზე ყოფილ პატრონის ხელწერა: „საშა სულავას წიგნებიდან“.

გვ. 8. შ. აფხაიძის ლექსს „ღვთისმშობელი პროსპექტზე. ნ. თ.-ს“, მიწერილი აქვს: „ნინო თოიძეს. ი. გრ“.

207. შინა-გიმნაზია და უნივერსიტეტი. ყოველთვ. შინ-სწავლის სახელმძღვანელო ჟურნალი. რედ. ივ. როსტომაშვილი. თბ.

1917 № № 1, 3, 4

№ 4

კანზე: „მ. გობეჩიას პოემა“.

208. შინაური საქმეები. ყოველკვ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ს. მჭედლიძე. ქუთაისი.

1908. № № 6-9, 11-12, 17-18, 20-22, 27-28, 30

1912 № № 6, 30-31, 44

1913 № № 8, 12

1914 № № 2, 5

1913

№ 8

გვ. 1. „კარგი ენით ნათარგმნი მოთხრობა, გვ. 5. ი. გრ“.

გვ. 5. სათაურთან: „უძლები შვილი“, წერია: „კარგი თარგმანია. ი. გრ“.

1914

№ 5

გვ. 1. „მარიჯანის მამაზე, გვ. 15. ი. გრ“.

209. შკოლა და ცხოვრება. აღმანახი. გამომც. გ. ხელაძე. ქუთაისი.
1910 № 1
კანზე: „ი. გრ. კ. გამსახურდიას წერილი „სურამის ციხე“.
210. შოლტი. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ.
1912. № № 1, 2
211. შრომა. ყოველკვ. გაზეთი. ქუთაისი.
1908. № № 1, 2, 4, 7
№ 1
გვ. 1. „ი. გრ. შ. დადიანზე“.
№ 4
გვ. 13. ხაზგასმულია: „გარდაიცვალა თ. ჯამბაკურ გურიელის მეუღლე...“, მიწერილია: „მ. გურიელის ლექსის პერსონაჟი“.
№ 8
გვ. 1. „ემშაკის მათრახი“. 2. ბახუტაშვილი – ისკანდერი. 3. ალ. სუმბათაშვილმა წაიკითხა რუსულად ილიას, მამიას და ნ. ბარათ. ლექსებიო, გვ. 13. ი. გრ“.
212. შრომის კავშირი. (ყოველთვ. საკოოპერაციო ჟურნალი). ქუთაისი.
1912 № 5
1913 № 6–7
213. შუამავალი. იუმორისტ. გაზეთი. რედ. გამომც. ს. კეკელიძე. თბ.
1907. № № 1–8
მეორე ცალები:
1907 № № 1, 8
№ 1
გვ. 1. „ილიაზე“.
214. შურდული. ყოველკვ. იუმორისტ. კარიკატურებიანი ჟურნალი. რედ.-გამომც. ს. თავდიშვილი. თბ.
1907 № № 1–3. აკინძულია ერთად.
კანზე: „ი. გრიშაშვილი. „შურდული“, 1907 წელი. სულ სამი ნომერი გამოვიდა. შ. ქიქოძის ახალგაზრდობის კარიკატურები, № 2. „იქვე: „P. S. „შურდული“ 1912 წელს კიდევ გამოვიდა აღმანახის სახით მ. ლელაშვილის რედაქტ. მხოლოდ ერთი ნომერი. ი. გრ“.
- № 1
გვ. 1
ფსევდონიმთან: „მეთვალყურე“, „ევდომზ.“
215. შურდული. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ.
1912 № № 1, 2
216. შუქი. აღმანახი. გამომც. მ. კვერნაძე. ქუთაისი.
1910 № 1
გვ. 1. „არ არის საქ-ში“.
217. შუქი. აღმანახი. გამომც. ი. სონღულაშვილი. თბ.
1911 № № 1, 2

№ 1

კანზე: „1. მთიულეზუ. 2. კარიკატურებიც. ი. გრ“.

218. შხამიანი ჭინჭარი. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ.

1913 № № 1, 2

219. ჩვენი აღიაროთი. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ.

1912 № 1

220. ჩვენი არჩევანი. აღმანახი. გამომც. მ. კვერნაძე. ქუთაისი.

1912 № № 1, 2

221. ჩვენი აყალ-მაყალი. საოხუნჯო აღმანახი. გამომც. გ. გეგეჭკორი. თბ.

1913 № 1

გვ. 1. „არავის არა აქვს“.

222. ჩვენი გუშავი. იუმორისტ.-პოპულ. აღმანახი. გამომც. ან. დ. წულუკიძე და დ. ნ.

აბდუშელი. ტფ.

1909 № № 1, 2. აკინძულია 1909 წ. ჟურნ. „ქორწინებასთან“.

1909 № 1

გვ. 1. ფსევდონიმთან: „დარია“, „ახვლედიანი“.

გვ. 5. ავტორის გვარს „დ-კო ჩხეიძე“ მიწერილი აქვს: „თურდოსპირელი“. იქვე კრიპტონიმთან: „ილ. მგ-ძე“, „ვარდინ“.

№ 2

გვ. 1. „ლექსი შ. ქართველიშვილისა“.

223. ჩვენი ერი. აღმანახი. თბ.

1909 № № 1, 2 აკინძულია 1909 წლ. ჟურნ. „ერთან“.

№ 2

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ქ-ნი კოლხიდელი“, მიწერილია: „კრინიცკაია. ი. გრ“.

224. ჩვენი თეატრი. ყოველკვ. სურათებიანი აღმანახი. გამომც. შ. შარაშიძე, მ. ქორიძე. ქუთაისი.

1912–1913 № № 1 (29 IX), 2 (6 X), 1 (13 X), 2 (20 X), 1 (29 XI), 2 (13 XII)

1913 № № 3 (10 I), 4 (24 I), 5 (9 II), 6 (22 II), 7 (IV).

1912–1913 წ.

№ 1 (29 IX).

გვ. 1. „ბ-ნ კ. კაჭახიძეს. მომილოცავს პირველი ქართული სათეატრო ჟურნალი ქუთაისში. მ. ქორელი“.

გვ. 3. კრიპტონიმთან: „ა-ს-ი“, „ალექსანდრე იმედაშვილი. ი. გრ“.

გვ. 4. მოხაზულია კორესპონდენცია ფოთიდან და მიწერილია: „1912 წ“.

№ 2 (20 X).

გვ. 6. ფსევდონიმთან: „სევდა“, „აკაკი ფალავა. ი. გრ“.

№ 1 (29 XI)

გვ. 1. „1912. ი. გრ. თაგუნას წერილი“.

გვ. 4. კორესპონდენციას ვლ. ალექსი-მესხიშვილის იუბილეს შესახებ მიწერილი აქვს: „1913“.

გვ. 5. წერილში „იოლი საქმე“ ხაზგასმულია ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „ეს კუპლეტი თავუნამ ჩემს საღამოზე წაიკითხა თბილისში შემდეგი სათაურით: „გრიშაშვილის დაუბეჭდავი ლექსი“. ხალხი ბევრი აცინა. ი. გრ“.

გვ. 6. ინიციალთან: „-ა“, „თავუნა. ი. გრ“.

1913

№ 6 (22 II)

გვ. 1. „ი. გრ., ჩემი ლექსი გადაუბეჭდიათ!“.

225. ჩვენი კვალი. ყოველკვ. საპოლიტ., სამეცნ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1908 № № 1–24 აკინძულია 1908 წ. „ალიონთან“.

№ 1

გვ. 8. ლექსს „მოგონება“ (ი. ევდომვილის ხსოვნას)“ მიწერილი აქვს: „ჯერ ცოცხალი იყო (ირონიას!)“.

№ 3

გვ. 42. ფსევდონიმს: „ჩახმახი“ მიწერილი აქვს: „ი. ევდომვილი. ი. გრ“.

№ 4

გვ. 55. ფსევდონიმთან: „ქნარი“, „ი. გვანცელაძე“.

№ 5

გვ. 79. წერილს „თეატრი“ მიწერილი აქვს: „კარგი დასი იყო 1908 წელს“.

№ 15

გვ. 244. „ილ. ვარდინ მგელაძე“.

№ 18

გვ. 291. „ლევ ტოლსტოი“. იმავე გვერდზე კრიპტონიმთან: „პარ“, „ილ. ვარდინია? მგელაძე“.

226. ჩვენი ნაბიჯი. აღმანახი. რედ.-გამომც. მ. კეზელი. თბ.

1910 № 1

გვ. 1. „ი. გრ. ტ. ტაბიძის ლექსი“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „კ. ფშაველა“, „კიკნა ფშაველა (ზადურაშვილი)“.

227. ჩვენი საღამური. იუმორისტ. აღმანახი. გამოც. პარ. ი. ოშიაძე. თბ.

1909 № 1 აკინძულია ჟურნ. „მათრახი და საღამურის“ 1909 წლის კომპლექტთან.

გვ. 13. ფსევდონიმთან: „იონა თლუღელი“, „აკაკი ბელიაშვილის მამაა. ი. გრ“.

228. ჩვენი ქალაქი. საქ. რესპუბლიკის ქალაქთა კავშირის მთავარი კომიტეტის ორგანო. თბ.

1920 № № 1, 2, 4–6

1921 № № 1

1920

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1920“.

№ 2

კანზე: „ხოლერაზე. ი. გრ.“

229. ჩვენი ქვეყანა. ყოველკვ. პროფეს. პოპულ.-მეცნ. და ლიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ვ. ნინიძე. თბ.

1908 № № 1, 3

230. ჩვენი ყანა. სალიტ. და სამეცნ. აღმანახი. გამომც. ან. ყურუა. თბ.

1909 № 3

231. ჩვენი წყარო. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც. ს. კაშია. ბაქო.

1913 № № 1 (11)–9 (19) აკინძულია ჟურნ. „წყაროს“ 1913 წლის კომპლექტთან.

№ 1 (11)

გვ. 1. „აკაკისა და გ. წერეთლის შესახებ“.

№ 2 (12)

გვ. 3. კრიპტონიმთან: „ალ-იანი“, „ალექსანდრე ჟორჟოლიანი“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „ანჟანი“, „ანტონ ჟორჟოლიანი (ძმა სანდროსი)“.

№ 3 (13).

გვ. 16. კრიპტონიმთან: „ს. მე-ლი“, „სოსო მელიქიშვილი“.

№ 4 (14)

გვ. 15. ინიციალთან: „ფ“, „ფილიპე“.

№ 6 (16)

გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 13. ი. გრ“.

გვ. 10. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „დ. მეჩონგურე“ და მიწერილია: „დათიკო ქარცივაძე“. იქვე ქალაღდის ნაჭერი: „ჟ. წყარო“. ჟურნალ „წყაროს“ რედაქტორი ს. კაშია მიცემულია პასუხისგებაში 129... ძალით დ. მეჩონგურეს ლექსისათვის „კაპიტალი“, „მერცხ“ „1913 წ. 30 ოქტ. № 75. ი. გრ“.

გვ. 12–13. წერილის „ქართულ საღამოზე“ სათაურთან: „ი. გრ. ჩემზე“.

№ 8 (18)

გვ. 15. წერილის ბოლოს: „(ფ)“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ა. დ-მე“ და მიწერილია: „ანდრო დოლიძე. ი. გრ“.

№ 9 (19)

გვ. 14. სათაურთან: „პირველი ნაყოფი“ წერია: „ფილიპე მახარაძისადმი“.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „აკლია(?) № № 10, 12, 13 და 14“.

მეორე ცალები:

1913 № 4 (14)

არშიაზე: „არჩ. ჯორჯაძე“.

232. ჩვენი ხუმარა. სალიტ. მხატვრ. აღმანახი. გამომც. კ. მირზაშვილი. ტფ.

1913 № № 1, 2. აკინძულია სხვა ჟურნალებთან.

ყდაზე: „სახალხო საქმის“ ასოთამწყობთა (პ. ახალკაცი, დ. მელაშვილი, ვანო მჭედლიშვილი). ჟურნალ – აღმანახები I. „ჩვენი ხუმარა“, 1913 წ. II. „ორი ხუმარა“, 1913 წ. III. „სუსხი“, № 1–2, 1913–1914 წ. IV. „ლახტი“, № 1–20, 1914 წ.“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ჩემი ნაწერია სამი. 1. მოლას ანეგდოტი „ჩვენი ხუმარა“, № 2, გვ. 8. (ჩემი) შემესიტყვა გ. ნამორაძე, იხ. „სუსხი“, № 1. 2. დაგვიანებული საახალწლო გამოცანები, „სუსხი“, № 7, ჩემია. 3. „სასცენო კუპლეტები“, „სუსხი“, № 9, ფსევდონიმით „შარვლის ღილი“ ი. გრ. 4. ჩემი კარგი შარჟი „ლახტი“, № 16, გვ. 8. 5. შევჩენკოზე, № 1 „ლახტი“. 6. გრიშაშვილისებური „ლახტი“, № 3, გვ. 5. 7. კარგი შარჟი ჩემზე, „ლახტი“, №

16. 8. ი. მჭედლიშვილის ეპიგრამი ჩემზე, „სუსხი“, № 8. 9. „ღალატი“ – შარჟი – „სუსხი“, № 16. 10. ჩემი კარიკატურა „სუსხი“, 1914, № 16. ბოლო“.

№ 1

პირველ გვერდზე „ძღვნად გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას პ. ახალკაცი. 6/VII 30 წ“.

№ 2

პირველ გვერდზე: „ჩემი – ფირუზა“.

233. ცდა. სალიტ. კრებული. ქუთაისი.

წგ. I 1889.

წგ. 2 1890

წგ. 3 1891

წგ. 2.

კანზე: „ბალმონტისებური, გვ. 191“.

წგ. 3.

კანზე: „ეს ლექსი ნაცნობია, გვ. 244; გაიხაზირე, 242; ბაიბური, 218“.

შინაარსში ხაზგასმულია: „ეფ. კ-ლისა“, მიწერილია: „ეფ. კლდიაშვილის“; მოხაზულია: „ს. ხ-მის“, წერია: „სილ. ხუნდაძე“.

234. ცეცხლი. კარიკატურებიანი ჟურნალი. რედ.-გამომც.: კ. სალუქვაძე. თბ.

1907 № 1

1908 № 2

აკინძულია 1907 წლ. ჟურნალ „ხუმარასთან“.

№ 1

გვ. 1. „აკრძალ“.

235. ცისარტყელა. ყოველთვ. ჟურნალი. პოეზია, ბელეტრისტიკა, დრამა, კრიტიკა, ბიბლიოგრაფია. თბ.

1919 № № 1

1920 № № 2–13

1921 № № 14

აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ცისარტყელა“, 1919–1921. სრულია. ი. გრ“. იქვე: „1. ჩემი ლექსი „ავლაბარი“, № 4, 1920 წ. მარტი. 2. ვ. ხუროძე. ამ დროს მე არც კი მასახელებს მენშევიკების პრესა, იხ. „ცისარტყელა“, 1920 წ., № 2, გვ. 81“.

ყდის მე-2 გვ.: „ს. შანშიაშვილის ლექსი ნ. ჟ-ს, № 14, 1921 წ. მენშევიკების კრიტიკოსები მე არ მახსენებენ, № 2, გვ. 81“.

1920.

№ 3

გვ. 19. ვ. რუხაძის ლექსის „გლეხი და გველი“ დასასრულს: „დაბეჭდილი იყო 1920 წლის „კავშირში“.

№ 4

გვ. 6. ი. გრიშაშვილის ლექსის „ავლაბარი“ ბოლოს: „1917 წ“.

№ 8.

კანზე: „ი. გრ. „ჟამთა სიავე“.

ფორზაცის მე-3 გვ. თანამშრომელი: 1. დემნა შენგელაია, დუბუ მეგრელი, ლეო ქიაჩელი, შ. არაგვისპირელი, კ. გამსახურდია, მ. ლორთქიფანიძე, ს. წეველი, ვ. ბარნოვი“.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „კ. გამსახურდია და იმერიზმი. 1. მიჰქროლაფხარ, 48; რას შობი, 50; ხელს უსობს 53“.

236. ცისკარი. ქართული სიტყვიერებითი ჟურნალი. (1857 წლიდან – ქართული სალიტ. ჟურნალი). ყოველთვ. გამოც. რედ.-გამომც. გ. ერისთავი (1852–1853); ივ. კერესელიძე (1857–1875). ტფ.

1852 № № 1–7

1853 № № 1–12

1857 № № 1–12

1858 № № 1–9, 12

1859 № № 1–12

1860 № № 2–8, 10–12

1861 № № 2–7, 9–11

1862 № № 1, 2, 6–12

1863 № № 6–8, 10, 11

1864 № № 1–12

1865 № № 1–12

1866 № № 1–12

1867 № № 1–9 (იანვ.-აგვის., დეკ.)

1868 № № 6–12

1869 № № 2–4

1870 № № 1, 6–9 (იანვ. ივლ.-სექტ.)

1871 № № 1, 10

1872 № № 1–12

1873 № № 3–6, 12

1974 № № 2, 5, 8–10

1852

ყდის მეორე გვერდზე: „ვიყიდე სახელგამის 1-ლ მაღაზიაში 150 მან. ი. გრ. 1944 წ. 14 VII“.

№ 7

გვ. 56. ქალაღდის ნაჭერი „მეფე ერეკლესადმი“.

1857

ყდაზე: „ცისკარი“, 1857, სრულია. ამ წელს განახლდა. ი. გრ“.

ყდის მეორე გვ.: „ალ. ჭ-ძის ლექსები, № 1, გვ. 4; აღსარება ვოლტერისა, № 2, გვ. 2; მღლისა და კრავის იგავი, № 4, გვ. 9; ჭრიჭინა და ჭიანჭველა, № 6, გვ. 2; პეტერბურგის სამეფო სასახლისადმი, იხ. VI, გვ. 75; ჰამლეტი უთარგმნია მ. ფავლენიშვილს „ცისკ“, № 4, 1857, გვ. 43; გ. დვანაძის ლექსი, № 6“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. სოლომონ ლეონიძის მოთქმა ერეკლეზე, № 1. დ. მაჩაბელი თანამედროვე ყოფილა, 1857 წ. იხ. № VI ბოლო; „ერთადერთი ანტონ კათალიკოზის ენააო“, № V, გვ. 45. ი. გრ“.

№ 1

კანზე, სარჩევში ხაზგასმულია: „ს. ა. მესხიევისა“, წერია: „ლადოს მამა. ი. გრ“.

№ 2

კანზე სარჩევში ხაზგასმულია: „თვალეზი“ (თავ. რაფიელ ერისთავისა)“ და მიწერილი: „მუხამბაზი“, ხაზგასმულია „საქართველოს ისტორიის წყაროები“ დიმი. ბაქრაძისა“ და მიწერილია: „მარი ბროსესი“.

№ 7

ფორზაცზე: „დიალოგს უწოდებენ დაკუწულ ლაპარაკს, № 9, გვ. 47. ი. გრ“.

№ 9

გვ. 27. სათაური: „პეტერგოვის აღწერა“ მოხაზულია, სქოლიოში ხაზგასმულია: „ივანეს მამას ზაალს საიდანღაც გადაეწერა“..., მიწერილია: „ხელნაწერი ამ აღწერის ინახება ლენინგრადში, სალტიკოვ-შჩედრინის ხელნაწერთა მუზეუმში. ი. გრ“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „სიტყვიერების ტომარას (ჟურნალს)“... წერია: „ჟურნალის – სიტყვიერების ტომარა(?) ი. გრ“.

№ 11

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ცრემლებითა შემკრთალთა“, მიწერილია: „რაზედ შეკრთა მტირალი, რისთვის მომიპყრა თვალნი“;

გვ. 8. ლექსს „კ. მ. ო“ მიწერილი აქვს: „თეჯლისი“.

გვ. 9. ხაზგასმულია ავტორის გვარი: „თ. ალ. ჭავჭავაძე“, მიწერილია: „ეს ლექსი არ არის ა. ჭავჭავაძისა“.

გვ. 15. სათაურთან „საბრალო ლიზა“, „კარამზინისა“.

№ 12

შმუცტიტულზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ნ. ავალიშვილი“.

გვ. 14. დერჟავინის ლექსის დ. ციციშვილის თარგმანში ხაზგასმულია სტრიქონები და მიწერილია: „სხვა მთარგმნელი ვერ ვიშოვეო“.

გვ. 57. ხაზგასმულია ადგილები, წერია: „ქართული თეატრი“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „ოპერა იტალიანურს ენაზედ“..., წერია: „იხ. ლევ ტოლსტოის წერილები: „ტფილისში ოპერაა იტალიანურიო“.

1858

№ 7

კანის მე-3 გვ. ხელისმომწერთა სიაში ხაზგასმულია: „ბარონესა სოფიო ნიკოლაისა“, მიწერილია: „ა. ჭ-ძის ასული“.

№ 12

კანზე: „ალექსანდრე დიუმაზე, გვ. 271; ალ. ჭ-ძე, 204; ხოლერა, გვ. 256; აკაკის „პალესტინა“, გვ. 272“.

გვ. 199. ლექსის დასასრულს მელნით: „აკლია. რაზმადის ლექსი“.

გვ. 271. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „დიუმა“.

გვ. 272. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „აკაკი“.

1859

ყდაზე: „აკაკის ლექსი, № 3; ილიკო ჭ-ძე, № 3, ქართლის სალამი აკაკისაა, № 10, გვ. 102; რომეო და ჯულიეტა, № 5, 6; ბაირონის თარგმ. № 7; (ი. კერ.); ს. ფერშ.; № 7; ალ. ორბ. ბატონყმობაზე, გვ. 215“.

ფორზაცზე: „ალ. ყაზბეგის დაბადებაზე, № XI. გვ. 194. ი. გრ. „ვინც ნიჭიერია ის უაკადემიოთაც წავაო. ნ. ბერძენოვი. „ცისკ“, 1859, № 10, გვ. 171. ი. გრ“.

№ 1

გვ. 90. ხაზგასმულია ბოლო აზხაცი, მიწერილია: „დიმ. ყიფ“.

№ 5

გვ. 5. ხაზგასმულია: „დიმ. ყიფიანისაგან“, მიწერილია: „შეცდომის გასწორება იხ. დეკემბრის წიგნი, გვ. 360. ი. გრ“.

№ 6

კანზე სარჩევში ხაზგასმულია: „ბლად. ხახანოვისა“, მიწერილია: „ალ. ხახანაშვ. მამა? ი. გრ“.

№ 11

გვ. 278. ხაზგასმულია სტრიქონები მეორე აზხაცში და მიწერილია: „მარიამ ერისთ“.

№ 12

გვ. 286. ინიციალთან: „წ“, „აკაკი. ი. გრ“.

1860

№ 3

კანზე: „ლერმონტოვი, 252; „ძლივს ერთი წიგნი დაიბეჭდა სიბრძნე-სიცრუეო“, 223; გრ. ორბელიანზე, 195; ლერმონტოვი, 202; ღენერალი თუ გენერალი, 131“.

გვ. 195. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ი. გრ. ორბ. შავს არ ინახავდა. ი. გრ“.

გვ. 231. ხაზგასმულია: „გუარი ქართველისას არა ჰგავსო“, მიწერილია: „სერებრიაკოვი?“.

გვ. 232. ხაზგასმულია: „მერაბ გაბუნია“, მიწერილია: „ნატალია გაბუნის მამა“.

№ 4

კანზე: „გ. დ-ძე ერისთავის სიტყვა, 281“.

№ 5

განყ. II, გვ. 5. ლექსის სათაურთან „ღენერალ-ფელდმარშალსა...“ წერია: „ლექსი დიმ. ბერივისა“.

№ 7

კანზე: „გოგჩის ტბა. ი. გრ“.

№ 8

კანზე: „დილა, გვ. 305. ი. გრ“.

გვ. 306. ინიციალებთან: „თ. გ. ო“ „გ. დვანაძეს ეკუთვნის. ი. გრ“.

№ 10

გვ. 1. „ღრანსეს წიგნი. 1. კაზლოვის „შეშლილი“, 2. „ცოლები დავკარგეთ“, პიესა“.

№ 11

კანზე: „ანუკა ბატონიშვ., 349; კატერინა ჭ-ძეს, გვ. 430; ღრანსე, იხ. შესავალი; გულისადმი ლექსი ბ. ჯორჯ. გვ. 437“.

გვ. 430. ინიციალებთან: „კ. ჭ“., „კატერინა ჭ-ძეს“.

გვ. 468. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „აკლია ორი ფურცელი ი. კერესელიძისა“.

№ 12

გვ. 568. ტექსტში ხაზგასმულია სტრიქონები, წერია: „გენეალოგიისათვის. ი. გრ“.

1861

№ 3

კანზე: „წარმოდგენა ქუთაისში, გვ. 449; რედაქტორის განცხ., გვ. 435; გაყრა, 445; ანუკა ბატონიშვილზე, გვ. 425; „კალმასობა“ და „გაყრა“ ქუთაისში. ი. გრ“.

გვ. 425. წერილთან რედაქტორის მიმართ მიწერილია: „იხ. კიდეც „ცისკ“., 1861, № 1“.

გვ. 445. რედაქტორის მიმართ წერილთან წერია: „გაყრა. იხ. კიდეც „ცისკარი“, 1862 წ. № ივნისის, გვ. 68“.

გვ. 449. ხაზგასმულია: „ა. მეიფარიანი“, მიწერილია: „დრამატურგი“. ხაზგასმულია: „მაჩაბელი“, წერია: „მოლექსე“.

გვ. 450. ხაზგასმულია: „ლექსები წარმოთქვეს სიმღერით“, მიწერილია: „პირველად მუსიკა დრამაში. ი. გრ“.

გვ. 451. ხაზგასმულია: „იალქნითა“, მიწერილია: „შუბლის სარტყელი“.

გვ. 470. მოხაზულია წერილი „რედაქციისაგან“, მიწერილია: „გრ. მუხრანსკი“.

გვ. 472. ხაზგასმულია „თ. ნიკო ვეზიროვი“, მიწერილია: „ნ. ბარათაშვილის სიმე“.

№ 4

კანზე: „ალ. ჭ-ძეს ლექსი ილიასი, გვ. 519; ლავრენტი არდაზიანზე, გვ. 616; კალმასობაზე“.

გვ. 518. ცენზორის მიერ ამოღებულ ადგილთან წერია: „ქართ. წიგნი“, გვ. 42“.

გვ. 520. ინიციალებთან: „ი. კ“., „კერესელიძეს“.

№ 6

კანზე: „ეს №-რი ილიას გარშემო; ივ. კერესელიძის აზრი ლექსებსა და პროზაზე, გვ. 195. ივ. კერესელიძის შენიშვნებით. ი. გრ“.

გვ. 268. ხაზგასმულია სტრიქონები, წერია: „ილიას ახალგაზრდობის მშვენიერი დახასიათება“.

№ 7

კანზე: „აქ აკაკის პიესაა. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „ლექსი ნინო გრიბოედოვზე, გვ. 221“.

1862

№ 2

კანზე: „ი. გრ. ჭავჭავაძის საპასუხოდ ექვთიმე წერეთლის წერილი; ბ. ჯორჯ. დ. ყიფიან. თეატრზე, გვ. 214; ქეიფი ტივზე, გვ. 198; 195 – ლურჯა“.

№ 6

თავფურცელზე: „ვეფხისტყაოსნის დადგმა, გვ. 69; დიდი მოურავის სიკვდილი; თერგდალეულთა წერილი (იმერელი); ხარაკტერი, 53, 62. ი. გრ“.

№ 7

თავფურცელზე: „ი. გრ. ბიძია თონიკე (ლ. არდაზიანის) ნაშრომი. ახმახში ვისა გულისხმობს? 125–6, 139“.

გვ. 125. ხაზგასმულია: „ახმახის“, წერია: „ეს ახმახი ვინ არის ნეტა პლ. იოსელიანი? ი. გრ“.

გვ. 151. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „ბიძია თონიკე“, მიწერილია: „ლ. არდაზიანი? ი. გრ“.

№ 8

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ნ. ავალიშვილი“.

გვ. 186. ინიციალებთან: „ლ. ა“., „ლავრენტი არდაზიანი“.

გვ. 195. ტექსტის ბოლოს: „პ. უმიკაშვილი“.

გვ. 201. ინიციალებთან: „პ. უ“., „პ. უმიკაშვ. ი. გრ“.

№ 9

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ნ. ავალიშვილი“. იქვე: „ი. გრ. ასფურცელა, 35; აბანო და აღამახმად ხანი, 17; ლავ. არდაზიანი, გვ. 40; ლერმონტ. 38“.

№ 10

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. სოლოგუბის პიესა, 79“.

№ 11

კანზე: „გვ. 257. აღ. ჭავჭავაძის მიბაძვა; თარგმ. გრაფ. მონტე კრისტო, გვ. 66“.

№ 12

გვ. 77. „მოლაყბის ლექსი, გვ. 250; აღა მაჰმადხანს სიკვდილი, გვ. 284“.

1863

№ 11

კანზე: „სარჩევში ხაზგასმულია: „სამწუხარო ხვედრი თ. ვ. მაჩაბლის“, მიწერილია: „თარგმანია?“.

1864

№ 1

კანზე: „ქართ. თეატრი 89 (II განყ.) ი. გრ“. იქვე სარჩევში ხაზგასმულია „იხ. მეორე გვერდზე“ და მიწერილი: „იხ. ბოლო ფურცელი“.

№ 3

კანზე: „ხაზარდა, ლექსი დ. ბერიევისა, 173“.

№ 4

კანზე: „სარჩევში ხაზგასმულია: „თ. მიხ. ფავლენოვისა“, მიწერილია: „ლერმონტ“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. ცენზ. გვ. 43“.

გვ. 39. ა. წერეთლის „იმერულ ნაწინა“-ში ცენზურის მიერ გადაშლილია სიტყვები: „ძველ ბატონის შვილს“, მიწერილია: „ჩინოვნიკელებიც“.

გვ. 88. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, წერია: „საბას ლექსიკონისათვის“.

№ 8

სარჩევში ხაზგასმულია: „წინა აბაშიძის ასულისა“, მიწერილია: „წინო ორბელიანისა“.

№ 9

სარჩევში ხაზგასმულია: „ნეკროლოგი“, მიწერილია: „გ. ერისთავზე“.

გვ. 35. სათაურთან: „თარგ. გრ. წინამძღვარ“.

№ 10

გვ. 65. „ასონანსი, 74. ი. გრ“.

გვ. 74. მოხაზულია ლექსი, მიწერილია: „იხ. „ნიშადური“, 1907, № 1“.

გვ. 76. სათაურთან: „მოქალაქე დაბალ ღაღოას ტერტერებზედ (ღუდღებზედ) საუბარი“ მიწერილია: „ტერ-ალექსანდრიანისა. აქ შემოკლებულია. ცალკეც დაიბეჭდა. იქ აღდგენილია“.

№ 11

კანზე ხაზგასმულია: „ლექსი ბერანჯით“ და მიწერილია: „გვ. 139“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. გვ. 175. კარგი წერილია გლეხებზე; ცენზორი, 180; გლახა ჭრიაშვილის ჰგავს 186, 189“.

1865

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ. 1. წერილი შექსპირზე. 2. ლერმონტოვის აშულ-ღარიბი (კოლუბიანსკისა, გვ. 1)“.

გვ. 1. სათაურთან: „ლერმონტოვისა. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „ალ. ცაგარელის წერილი“.

№ 3

გვ. 1–2. ა. წერეთლის ლექსში „უდარდო კაცი“ მოხაზულია ოთხი სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „მიყვარს თავისუფლება“... მიწერილია: „ეს კაცი გამოტოვებული აკაკის 1 ტომში. იმავე ლექსში გადახაზულია სიტყვები: „ხომა მხედავთ“ და მიწერილია: „ხომ მიყურებთ. ასე კარგია. ი. გრ“. მოხაზულია კუპლეტი „ცუდ საქმეში“... და მიწერილი: „ეს კუპლეტიც გამოტოვებულია“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. ქართული თეატრი, 52, 62; მზის დაბნელება, 1865“.

№ № 5, 6

კანზე: „ა. ღვინ“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. ბავშვი მწერლების ლექსები ილიაზე და აკაკიზე, გვ. 77; აქებს ნ. ბარათაშვილს. შოთას ადარებს; ლეიბნიცი ქართულად, გვ. 74“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ტრაგედია ეკუთვნის სუმეს და ბელმონტს, იხ. „100 ლიბრეტო“, გვ. 16“.

№ 8

კანზე: „ჩიტი (თარგმანი); ალექსანდრე ორბელიანი ხუთხაო, გვ. 21“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. აკაკი. წერილი ილიაზე“.

№ 10

კანზე: „1. გრ. რჩეულოვი. ლექსი; ა. ჭ-ძის მიზაძვა. 2. ჭონი დ. ბერიევისა. წარმოდგენა გორში, გვ. 20. II განყ“.

№ 11

კანზე: „ილიაზე და აკაკიზე. იეფთაის“.

გვ. 2. ინიციალებთან: „კ. ბ. ჯ“ „ჯორჯაძე“.

გვ. 4. ხაზგასმულია სათაური „იეფი ფასის“, მიწერილია: „იეფთაის“.

№ 12

კანზე: „კარგი წერილი პოეტებზე, გვ. 12–13“.

1866

№ 1

კანზე: „ი. გრ. მიხ. ფავლენოვის ლექსები“.

№ 3

კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ნ. ავალიშვილი“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. მუზიკა და ი. იურკევიჩი“.

№ 7

კანზე: „საყვარელ სოსოს! მიეცეს და მიემატოს. არ. გაბუნია. 1936 3 XI“.

იქვე სარჩევში ხაზგასმულია: „ძალად ექიმი“, მიწერილია: „თარგმ. ი. (ოქრო) ერისთავისა“.

გვ. 5. „აკლია იხ. გ. ერისთავი“.

გვ. 29. დევს ქაღალდის ნაჭერი „ამის დასაწყისი შესავსებად „ძალად ექიმი“ გ. ერისთავის შეკრულ წიგნებში მაქვს“.

№ 8

კანზე სარჩევში ხაზგასმულია „ქაღალდის მოთამაშის ცხოვრება“... მიწერილია: „ყომარბაზის ცხოვრება“.

გვ. 1. ი. კერესელიძის ლექსში „სიზმარი“ ხაზგასმულია „სამნი კაცნი“, წერია: „აკაკის ამისათვის მიუბამნია, იხ. ლექსი ამავე სათაურით: „დღიურ სიცხადით“...“

№ 9

გვ. 3. სათაურთან: „ალ. გარსევანოვისა“.

№ 10

კანზე სარჩევში ხაზგასმულია: „ალ. ჭავჭავ...“ მიწერილია: „ამოღებულია“.

1867

ყდის მეორე გვ.: „არ გამოსულა 1867 წლის „ცისკარი“ სექტემბრისა, ოქტომბრისა და ნოემბრისა (იხ. დეკემბრის №-ის წინათქმა) ი. გრ“.

ფორზაცზე: „აღამაჰმადხანი და თბილისის აოხრება, იხ. ბოლო ნომერი“.

1868

ყდაზე: „აქ „არსენა“ ჩემი გასწორებული, № 8 აგვისტო. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1. აკაკის „არსენა“ იხ. აგვისტოს №-რი. 2. აგრონომი ივანე ლაზარეს ძე სერებრიაკოვი, ნეკრ. იხ. აგვისტოს №-რი, 253. 3. გარსევან ჭ-ძე, აგვისტოს №-რი, გვ. 238. 4. ტურგენევის პიესა, სექტემბრის №-რი. 5. მირზოევის ქარხანას აქებს – ღარიბებს ამუშავებსო, იხ. სექტ. №-რი. 6. ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწილეს, იხ. ოქტ. №-

რი. 7. რ. ერისთავის პიესა „მბრუნავი სტოლები“, იხ. ნოემბრის №-რი. 8. ბ. ჯორჯ. ლექსი „შუამთის მონასტერი“, ნოემბ. 9. პლ. იოსელიანის შესავალი წერილი გიორგი XIII-ის შესახებ, იხ. დეკემბ. №-რი, გვ. 9. 10. რედაქტორები გვერდებს აბეზრებდნენ, იხ. ნოემბ. გვ. 49 და სხვა. 11. ალავერდობა, გვ. 68. ნოემბრის №-ში. 12. სახეში ჰქონდა? ნოემბ. გვ. 118. 13. ალექსანდრე მარჯანოვი. კოტეს მამას ლიტერატურა ჰყვარებია, იხ. ივლისის ნომერი, გვ. 49. 14. ბაირონის პოემა „შილონის პატიმარი“, სულ ბოლოში“.

№ 7

კანზე სარჩევში ხაზგასმულია: „გიორგი მეთვცამეტე“..., მიწერილია: „თარგმანია“. გვ. 196. სათაურთან: „თარგმანი რუს. იხ. გვ. 219“.

№ 8

კანზე: „აკაკის „არსენა“, სარჩევში ხაზგასმულია: „ნეკროლოგი. ი. კერესელიძისა“, მიწერილია: „ივანე ლაზარის ძე სერებრიაკოვზე“. იქვე ქალაქის ნაჭერი „არსენა“ ჩემი გასწორებულია, აქედან დაიბეჭდოს აკაკის V ტომში. ი. გრ“.

გვ. 4. სათაურთან: „არსენა“ მიწერილია: „იბეჭდება მხოლოდ ერთი მოქმედება (პირველი მოქმედების ორი სურათი). ამ პიესის გაგრძელება არსად არა სჩანს – არც დაბეჭდილის და არც ხელთნაწერის სახით: ი. გრ“.

1869

№ 2

თავფურცელზე: „რუსობა, 13“.

№ 4

სარჩევში ბერძენოვის მოთხრობას მიწერილი აქვს: „ნაწილი“.

გვ. 51. „აკლია ლოტოს დასაწყისი“.

1870

№ 6

კანზე: „რუსთაველზე“.

№ 7

სარჩევში ხაზგასმულია კრიპტონიმი: „ალ. ავ...“, მიწერილია: „აკოპოვი“; ხაზგასმულია „წყარო“, მიწერილია: „ახ, წყაროვ, წყარო“. ხაზგასმულია: „იოსებ ქაჩუხაშვილისა“ და წერია: „დ. გივიშვილისა“.

გვ. 321. სათაურთან „წყარო“ „მიბადვა გ. რჩეულოვის ლექსის“.

1871

№ 1

კანზე: „მზის დაბნელებაზე“.

გვ. 48. „აკლია ლექსი მანანაზე“.

გვ. 69. ფსევდონიმთან: „ბიძია დონიკე“, „ი. კერესელიძე? ი. გრ“.

1872

ყდის მე-2 გვ.: „შემიყვარდა ეგ ხმა ტკბილი, „ცისკ“, სექტ. გვ. 1“. 1. „სრულიად ქართველთა და კახთა“, გვ. 19, № 1. 2. ვსცან მისნი ქანდაკებულნი, გვ. 22. 3. „ქოროლი“, 95 № 2“.

№ 1

გვ. 3. სათაურთან: „იესე ოსეშვილისა(?) ი. გრ“.

გვ. 48–49 შორის ქაღალდის ნაჭერი „ოჯახის ბედნიერება“ (მოთხრობა. ნათარგმნი). „ოთხკუთხივ გაჰყევდნენ ბულბულები“, გვ. 44; „ბულბულმა დაიწყო ახლოს ბუჩქნარში ყეფა“, გვ. 46. იხ. „ცისკარი“, 1872 წ., № 1. კიდევე გვ. 49“.

1873

№ 5–6

გვ. 25. ხაზგასმულია სათაური, მიწერილია: „ავტორი?“

№ 12

კანზე: „დავით ბარამის [უნდა „ბარამის“-რედ.] ძე მაჩაბელზე, გვ. 106. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1853

№ 1

კანზე: „ი. გრ. ალ. ორბელიანის ლექსი „რუსთაველი“.

კანის მე-2 გვ. მოხაზულია „Свящ. Алексеев“, წერია: „ეფრემ ალექსი-მესხიევ“.

კანის ბოლო გვერდზე: „1. დარია ერისთ. ლექსები. 2. ალ. ორბელიანის ლექსი. ი. გრ“.

1857

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956 წ. 18 II“. იქვე: „ანტონ კათალიკოზის გრამატიკის ქება, № 5, გვ. 45; ვ.-ტყაოსნის გამოცემას აპირებენ, 1857 წ. № 5, გვ. 52“.

№ 8

კანზე: „აქ პუმკინის ლექსია. აქ ალ. ორბელიანის მოთხრობაა“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. „გაყრის“ გარჩევა, გვ. 45“.

გვ. 47. ალ. ორბელიანის წერილში ხაზგასმულია: „ერისთავის კამედია დაკუწვილი ლაპარაკი...“, მიწერილია: „ლაკონიურად გამოთქმას დაკუწულს ეძახის. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. „ქვრივის ლიმონები“.

1858

№ 2

კანზე: „თბილისი გვ. 169“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. ჰამლეტ. თარგმ. ლავ. არდაზიანისა. ზადაჩა – წინ ჩამოგდებააო, გვ. 53. ჰამლეტჯან, გვ. 6“.

გვ. 5. ლექსის დასასრულს ფანქრით: „ეს ლექსი არ არის ი. კერესელიძის. უსახელო ავტორისაა. ი. გრ“.

გვ. 9. ლექსთან „ეპიტაფია“ წერია: „ალ. ორბელიანის ლექსი“.

გვ. 14. „ჰამლეტი“. თარგმ. ლ. არდაზიანის. მოქმედ პირებს მიწერილი აქვთ შემსრულებელთა გვარები: გერტრუდა – „გაბ“.; ჰამლეტი – „მესხიშვ“.; ლაერტი – „ა. ყაზბ“.; ოფელია – „საფაროვა“; ბერნადო – „ახნაზ“ – „ასე დასდგეს“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „რათ არ დასდნები“, მიწერილია: „რად არ გადახმა ეს სხეული ასე მაგ...“

გვ. 28. ხაზგასმულია: „შეიმუსრე გულო, ოდეს ენა ჩემი თქმას ვერ ჰბედავს!“ მიწერილია: „გაიპე, გულო, რაკი ენა უნდა დადუმდეს, ივ. მაჩაბ“.

გვ. 30. ხაზგასმულია: „კაცი იყო იგი...“ მიწერილია: „ის კაცი იყო ვის შეფერის კაცსა კაცობა, აწ იმის მსგავსი ვეღარ ვნახოთ ჩემს სიცოცხლეში“.

გვ. 36. მოხაზულია მთელი გვერდი, მიწერილია: „იხ. 28 ჰამლეტი ი. მაჩაბ“.

№ 7

კანზე: „ჰამლეტ III. ძველი მწერლობა – ყარამანიანი, მირიანი და სხვ. გვ. 128; თეატრი თელავში; გაბრიელ მაიორი – სომეხი, 128; ძველ ქალთა წერილები. გვ. 128; პატრეთი, 118“.

გვ. 1. ინიციალებს „თ. რ. შ. ე.“ მიწერილი აქვს: „რევაზ ერისთავი“.

გვ. 92. ხაზგასმულია: „აღმოსავლეთის, ეი, ჯაშუშო“, მიწერილია: აღმოსავლეთის დარაჯო“.

№ 8

კანზე: „ჰამლეტ 4 და 5 მოქ. (გათავდ.); ბრალეული, გვ. 151; იხ. გიორგი ბარათოვი. ლავ. არდაზიანი. ყდაზე შინაარს“;

გვ. 96. ინიციალებთან: „დ. ბ.“, „დ. ბერიევი?“.

გვ. 178. სარჩევში ხაზგასმულია სიტყვები, მიწერილია: „ყაზიბეგის მთა. ლერმონტ. დ. ბ. (დიმ. ბერიევი)“.

№ 9

კანზე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1929 12. 12“. იქვე: „ორბელიანთა გენეალოგიისათვის; ნ. ბარათაშვილის „ბედი ქართლისა“ (ცენზორი?); „ცისკარს“ 200 ხელისმომწერი ჰყოლია, იხ. ყდაზე; სტ. მდივანოვი, 56“.

გვ. 1. სათაურთან „ბედი ქართლისა“ წერია: „დ. ბერიევს აღმოუჩენია, იხ. რედაქციისაგან“.

1859

№ № 1–5 აკინძულია ერთად.

ყდის მე-2 გვ.: „რომეო და ჯულიეტა“, „ქა“, გვ. 59. № 5; „მასკა“, გვ. 55. № 5; პლასტიკი, 32, № 1; ბედამალი, № 1, 48. სომხ“.

ყდის მე-3 გვერდზე: „150 მან. ი. გრ. 1956. 25. VII. გერონტ“.

1861

№ 5

კანზე: „ი. გრ. აქ ილია ჭ-ძეზე“.

შმუცტიტულზე: „წერილი ბარბარე ჯორჯაძისა, გვ. 45“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „მწერალმა ბაქარ ქართლელმა“, მიწერილია: „დ. ყიფიანი“.

გვ. გვ. 70–71 შორის ქაღალდის ნაჭერი „ცისკარი“, 1862, № ნოემბერი. „დედა სჯობია ქალსა“, გვ. 264“.

გვ. 86. სათაურის წინ ჩამატებულია: „თავ. რევაზ შალვას ძე ერისთავი“.

გვ. 89. ბოლო არშიაზე მიწერილია: „თავადი რევაზ შალვას ძე ერისთავი“.

№ 7

კანზე: ხაზგასმულია: „ძველი ამხანაგები“. თ. ავ. წერეთლისა“, წერია: „პიესა. აქედან ააწყეთ. ი. გრ. 1940. 1. III“.

გვ. 207. არშიაზე წერია: „ეს არ ააწყოთ. ი. გრ“.

გვ. გვ. 716–739. წერეთელი ა. „ძველი ამხანაგები“, თითქმის ყველა გვერდზე ხაზგასმულია სიტყვები, სტრიქონები, მიწერილი აქვს შენიშვნები, განმარტებები. პიესა გასწორებულია ი. გრიშაშვილის ხელით ა. წერეთლის თხზულებათა შვიდტომეულში შესატანად.

გვ. 739. ტექსტის ბოლოს: „ი. გრ. 1940. 2 V“.

გვ. 244. ლექსის დასასრულს ხაზგასმულია ავტორი: „თ. გ. ორბელიანი“, წერია: „გრიგოლია თუ გიორგი?“ იქვე: „გრიგოლია. ი. გრ“.

1865

№ 3

გვ. 46. ხაზგასმულია სიტყვა: „ფერსოები“, მიწერილია: „ფერსო იხ. ივ. მაჩაბელი. „ჰამლეტ“ იქ ისეა – „სოლი და ფერსო“.

1866

№ 4

კანზე: „ი. გრ. მუსიკაზე“.

№ 11

გვ. 3. ქალაქის ნაჭრები 1. ლიბრეტო ბარბიესი და კარრესი. ავტორმა უწოდ. „მარგარიტა“. ი. გრ. ფაუსტი – სვ. ყანდინოვისა. 2. დ. ნახუცრ. 3. კ. ფოცხვერაშვი. სთარგმნა 1926“.

1867

№ 2

სარჩევში მიწერილია: „ამ პლაშის იცნობთ? გვ. 65; ბრუტოსის მონოლოგი, გვ. 57; ანტონიოსის მონოლოგი, გვ. 61“.

1868

№ 7

გვ. 1. „ი. გრ. აკაკის წერილი ბოლოშია“.

გვ. 168. არშიაზე: „დამატება – „კალმასობის“ გაგრძელება“.

გვ. 11. ინიციალებთან: „ი. კ“, „ივ. კერესელიძე“.

გვ. 83. ა. წერეთლის წერილში ხაზგასმულია სტრიქონები. მიწერილია: „ამ დროს აკაკი ოცდაექვსი წლისა. აკაკი დაიბ. 1840“.

№ 8

კანზე: „აკაკი წერეთლის „არსენა“ გამოფენისათვის. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „ი. გრ. ბარბ. ჯორჯაძის ლექსი „შუამთის მონასტერზე“, გვ. 85; ლოტო, გვ. 106“.

1870

№ 7

კანზე: „მინავათ“, 367“.

მესამე ცალეები:

1864

№ 3

კანზე: „პუშკინისთვის. ი. გრ“.

1868

№ 8

კანზე: „ი. გრ. აკლია ლეონიდ ბარათაშვილის გიორგი XIII, გვ. 215“.

№ 11

ყდაზე: „დროების ქართული, 115. ი. გრ“.

ცისკარი. ამონაჭრები. 1853–1861 წ. წ. თბ.

237. ცისკარი. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: ალ. კობრეიძე. ქუთაისი.

1907 № № 1–11 აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ვიყიდე ბუკინისტებში. ი. გრ. 1939. 21. VI“ იქვე: „1. ეს ჟურნალი ილიას მკვლელობის მასალებისათვის გამოდგება. 2. სოდომის ცოდვა, № 3, გვ. 10. (მღვდლებზე). 3. თარხანი-ს მოთხრობა, № 3, გვ. 14. 4. ყარიბი? ილ. ჭ-ძეზე, № 4, 5. ეშმაკი, № 4, გვ. 15. 6. ივ. ჯავახიშვილი. № 5 (ფ. მახარაძის აუგი). 7. ს. ხუნდაძე და კრივი, № 5, 8. 8. ირეთელის მოთხ. № 5, 9. ყარიბი, რატიშვილი, სილოვ., № 7“.

№ 5

გვ. 8. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, მიწერილია: „სილოვან“.

238. ცისფერი ყანწები. (სამხატვრო-სალიტ. ჟურნალი) ქუთაისი.

1916 № № გაზაფხული, 2 (ზამთარი)“ აკინძულია ერთად.

№ გაზაფხული

გვ. 7. გ. ტაბიძის ლექსთან „ლურჯა ცხენები“ წერია: „იხ. ს. ფაშალიშვილის ლექსი „სახალხო ფურცელი“, 1916 წ., № 131, 27 ნომბ. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „რითმების ამირბარს, პაოლო იაშვილი“. იქვე: „ი. გრ. 1916“.

239. ცხოვრება. ორკვ. სამეცნ. სალიტ. და საპოლიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც. რომანოზ ს. ფანცხავა. ქუთაისი.

1915 № № 1–3

1916 № № 1–18

1917 № № 1–4

აკინძულია 1915 წ. ჟურნ. „განთიად“-თან.

1915

№ 1

თავფურცელზე: „ტ. ტაბ. და ბალმონტ., გვ. 32“.

გვ. 32 ფსევდონიმთან: „ქუთათური მწიგნობარი“, „ის. კვიციანიძე“.

№ № 2–3

გვ. 7. ლექსის „გამახსენდა“-ს ბოლოს მიწერილია: „ეს ლექსი დაბეჭდილი იყო 1908 წლის ვ. გუნიას ჟურნალ „საქართველოს“ მე-2 ნომერში. იქ აწერია გიორგი აბაშიძე“.

1916

№ 1

თავფურცელზე სათაურთან: „ჩვენი გადაგვარება და ეროვნული სახელების მოსპობა“ წერია: „ქართული სახელები“.

№ 2

თავფურცელზე: „ჩემზე, გვ. 26. ი. გრ“. იქვე შინარსთან ხაზგასმულია: „ქართული მწერლობა 1915 წ. ხომლელისა“, წერია: „ჩემზედაც“.

№ 3

გვ. 18. ხელმოუწერელ ლექსთან „წმინდაო ნინო“ წერია: „ჩემი ლექსია. ი. გრ“.

№ 4

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ილია ჭავჭავაძემ გაზ. „ივერიაში“ მიიწვია თანამშრომლად ი. ხონელი“, მიწერილია: „ილია ლუკას ძე ბახტაძე, 1886“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ნ. ნიკოლაძემ თანამშრომლების დაუკითხავად ხონის ნოტარიუსთან მიყიდა გაზეთი გ. მ. თუმანოვს“, მიწერილია: „იხ. პასუხი № 6“.

გვ. 21. ს. მეგრელის ლექსთან „განშორება“ (ვუძღვნი სანდრო გურულს) წერია: „ეულს“.

№ 4

გვ. 24. წერილის „ელისაბედ ჩერქეზიშვილის ასული“ ბოლოს ფანქრით: „ხომლელი“.

№ 5

გვ. 15. წერილის ბოლოს წერია: „გაგრძელება მალე დაიბეჭდებაო“, იხ. № 17–18, გვ. 23. ი. გრ“.

№ 8

გვ. 18. მოხაზულია სათაური: „ბატ. ლუკა ბახტაძის წერილების გამო“, მიწერილია: „დ. კეზელზე“.

გვ. 20. ფსევდონიმთან „გ“ ფანქრით: „ეს მგონი ილია ჭყონიას ფსევდ. ი. გრ“.

№ 16,

გვ. 3. წერილის სათაურთან: „გიორგი ხირსელი“ წერია: „თამარ გოგოლაშვი. ქმარი“.

გვ. 29. ი. წერეთლის წერილთან „ბ-ნ ლ. ბახტაძის „ჩემი პასუხის“ პასუხი“ წერია: „ეს მართალი წერილია“.

№ 17

გვ. 23. ლ. ბახტაძის წერილში „მეორე ჩემი ეპისტოლე დეკანოზ იოსებ წერეთლის მიმართ“, ხაზგასმულია: „ილ. ხონელის ცხოვრების აღწერაში, რომლის გაგრძელებაც მალე დაიბეჭდება...“, მიწერილია: „იხ. № 5, გვ. 15“.

1917

№ 2

თავფურცელზე: „ი. გრ. ნ. მარზე“.

№ 3

თავფურცელზე: „1. აკაკის კერძო წერილი. 2. აქ აკაკის ბევრი ლექსი“. იქვე შინაარსში ხაზგასმულია: „ქართველი ძეგლის წინ, აკაკისა“, მიწერილია: „არ დაბეჭდეს, იხ. „თავისუფლება“, № 1, 1917, 1 მარტი“.

გვ. 11. სათაურთან: „იმე!“ წერია: „აკაკისა“.

თავფურცელზე: „საინტერესოა დია ჩიანელის მოთხრობა; გ. გვაზავა – მარი. ი. გრ“.

240. ცხოვრება და მეცნიერება. ქართველ სტუდენტთა სამხატვრო და სამეც. კრებული. გამომც. კ. ოცხელი და წიგ. ამხანაგობა. ქუთაისი.

1914 № 1

კანზე: „ი. გრ. ჩემზე, გვ. 8. III განყ“.

თავფურცელზე ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „კანდე“, მიწერილია: „კ. დონდუა“.

241. ცხოვრება და ხელოვნება. კვირეული ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ნ. მ. ლორთქიფანიძე. თბ.

1910 № № 1-3

1911 № № 4-11

აკინძულია ერთად.

ყდის მე-2 გვ.: „1. შ. არაგვ. მოთხრობა, № 1, 4. 2. მხატვარი გველესიანი, № 1. 3. დ. ღამბაშიძე გარდაიცვალა 1910 წ. 22 დეკემბერს, იხ. № 4. 4. ჰეინესია? № 10 თუ ჩემი. ა. ი. გოგებაშვილის ორი წერილი № 5 და № 6. ერთი უკრაინელ ბრიალოვსკზე, მეორე – დ. ღამბაშიძეზე. 6. „ოცნების კოცნას“ განცხადება, № 4, № 2. არავინ № 8, № 5, იყიდება საქართველო, № 3; კიტას წერილი, № 1 გვ. 5“.

ფორზაცზე: „როსტომიანი ს. კაკაბაძის რედ., № 3; როსტომიანი ი. აბულაძის რედ., № 11; კარგი რეცენზია ჩემს პეტუაზე დ. კასრაძისა, 1911 წ. № 11. გვ. 14; განცხადება, № 10, „ციმბირელი“; ჩემი „ოცნების კოცნის“ განცხადება, № 3, 1910 წ; „გრიშაშვილის ტაში“, № 10, გვ. 16; ჩემი ლექსი-ექსპრომტი, აკაკის მიბაძვით. (გრი-გრი), № 4; „ლერწამი ხარ“, № 5“.

1910

№ 1

კანზე: „სრულია. ნ. ლორთქიფანიძის რედაქტორობით“.

№ 2

გვ. 1. კრიპტონიმთან: „დ. ნ-შვილი“, „დ. ნახუცრიშვილი. ი. გრ“.

გ. 2. კრიპტონიმთან: „მ. გ-ჩია“, „მელიტონ გობეჩია. ი. გრ“.

გვ. 10. კრიპტონიმთან: „არ. ავ-ინ“, „არ. ავალიშვილი. ი. გრ“.

გვ. 11. ინიციალებთან: „დ. მ“., „დ. მესხი(?)“.

გვ. 24. გადახაზულია: „ა. შანშიაშვილი“, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილი. შეცდომა გასწორდა ამავე ნომრის კანზე, გვ. 1. იხ. 1 ფურცელი მეორე გვ“.

1911

№ 4

კანის მე-2 გვ. პორტრეტთან „ნ. გვარამე“ წერია: „ნეზნამოვის როლში“.

გვ. 1. ტექსტში ხაზგასმულია: „22 დეკემბერს“, წერია: „1910“.

გვ. 18-19. ლექსში „მილოცვა“ ხაზგასმულია: „გრი-გრი“, მიწერილია: „აკაკისებურად“ იქვე არშიაზე: „P. S. ეს ლექსი აკაკისებურია. ბოლო ხანა მთლად იმას ეკუთვნის. ფრჩხილები, რედაქტორს წაუშლია. წავიკითხე ქუთაისში სოციალდემოკრატიის გაზეთის ერთი კრიტიკოსის საგულისხმოდ. ი. გრ“.

№ 5

კანზე ხაზგასმულია შინაარსში უსათაურო ლექსი, მიწერილია: „ლერწამი ხარ“.

გვ. 5. ლექსის სათაურთან წერია: „ამ ლექსს ეწერა: „ოლ. ლე-ას“. რედაქტორი ნ. ლ-მე, მაშინდელი დრ. საზ. წევრი შეეკითხა მსახიობ ო. ლეჟავას და ძღვნა წამიშალა. ი. გრ“. იქვე: „ეს ლექსები არ არის „ოცნების კოცნაში“ შესული(?) ი. გრ“.

გვ. 23. სურათთან: „წმ. ნინო“ ფანქრით: „იაკობ ნიკოლაძის ნახატია. ი. გრ“.

№ 8

შინაარსში, კანზე ხაზგასმულია კრიპტონიმი: „არ ავ-ინ“, წერია: „არჩილ ავალიშვილია“. არავინ – ამ ფსევდონიმით წერილია „კვალში“ „წლევეანდელი ბანკის კრების ბიოგრაფია“, „კვალი“, 1897 წ., № 23, გვ. 439 და 459. ი. გრ“.

გვ. 13. მოხაზულია სათაური ლექსისა: „დავმარხე სევდა“, წერია: „იხ. ჩემი ლექსის სათაური, № 6“. ფსევდონიმთან: „კ. აბაშისპირელი“, „კ. გამსახურდია“.

№ 9

გვ. 13. მოხაზულია ა. გაფრინდაშვილის ლექსის 4 სტრიქონი, წერია: „იხ. ჩემი ლექსი, ტ. I“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. რეცენზია ჩემზედაც“. იქვე შინაარსში ხაზგასმულია: „ვითომ რეცენზია“, მიწერილია: „ჩემზედაც“.

გვ. 16. ტექსტში ხაზგასმულია სიტყვები: „თოვლით მაინც ნულარ გვაწუხებ; მიწერილია: „სამი მეტრი თოვლი იყო. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „ი. გრ. რეცენზ. ციმბირელზე“, ჩემზედაც“.

გვ. 14. უსათაურო ლექსში ხაზგასმულია „ჰეინესებურია“, წერია: „აზირ, გრიშაშვილურია. ი. გრ“.

მეორე ცალი

1911 № 9

242. ძალა. ყოველკვ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: ს. ჯორბენაძე. ქუთაისი.

1906 № 1

243. ძალა. სალიტ. მხატვ. აღმანახი. სურათები, ნახატები და კარიკატურები. გამომც. ი. გრიშაშვილი. თბ.

1909 № № 5, 6

აკინძულია ჟურნ. „საქართველო“-ს 1908 წლ. კომპლექტთან.

№ 5

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „ამინ“, „ალ. შანშიაშვი“. იქვე სურათთან: „მსახიობი ს. სვიმონიძე“, წერია: „ი. ნიკოლაძის შარჟი“.

№ 6

სურათთან: „ნაკადული“-ს დეპუტაცია აკაკის იუბილეზე“, მე-2 და მე-4-სთან მიწერილია: „ღამბაშიძე. დიასამიძე“.

გვ. 4. ფსევდონიმთან: „პარიზელი“, „(ნ. კ.) კურდღელ?“.

გვ. 6. ტექსტში ხაზგასმულია: „კრებულ „ნიავეს“, წერია: „ეს კრებული აკრძალეს და ერთად ერთი ეგზემპლარი მე მაქვს. ი. გრ“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „მტერ-მოყვარე“, „მელანია“.

გვ. 13. კრიპტონიმთან: „ნი-ში“, „ნ. შიუკაშვილი“.

მეორე ცალები:

1909

№ 5

გვ. 1. „ჩემი რედაქტორობით. ი. გრ“.

- გვ. 13. ინიციალებთან: „ს. ფ-ლი“, „კიკნა ფშაველაა. ი. გრ“.
№ 6
- გვ. 1. „ჩემი გამომცემლობით. ი. გრ. აკაკი – პეტერბურგში“.
- გვ. 16. ფსევდონიმთან: „გრი-გრი“, „ი. გრ“.
244. წარსული არჩევანი. აღმანახი. გამომც. მ. კვერნაძე. ქუთაისი.
1912
№ 1
- გვ. 1. „ი. გრ. აღმანახი გელოვანის წინააღმდეგ. თავუნა, გვ. 7“.
245. წითელი კვერცხი. საოხუნჯო სურათებიანი აღმანახი. გამომც.: ნიკ. სულხანოვი. თბ.
1909 № 1
246. წინსვლის ემბლემა. მოწაფეთა სალიტ. ჟურნალი. ქუთაისი.
1918 № 2
247. წმინდა გიორგის შუბ-მათრახი. იუმორისტული კარიკატურებიანი ნაწარმოები.
თბ.
1907 № 1
- გვ. 1. „ევგენი დვალის ჟურნალი, № 1. 1907 წ. (და უკანასკნელი) ი. გრ. ჩემის ბავშვური მონაწილეობით, იხ. გვ. 3“.
248. წყარო. აღმანახი. გამომც.: სამსონ ქოსაშვილი. თბ.
1912 № 1
- სათაურთან: „არ არის გ. ბ-ძის [ბაქრაძის – რედ.] „ბიბლიოგრაფიაში“. ი. გრ“.
249. წყარო. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ე. თალაკვაძე.
ბაქო.
1913 № № 1–10. აკინძულია ერთად.
- ყდის მე-2 გვ.: „აკაკის პოპულარობა, „ჩვენი წყარო“, № 1, გვ. 3, გორკი და ქართველ მწერალთა კრებული, № 5, გვ. 14; გარეშე ძველი დასელი – ფ. მახარაძე; ნ. საქარელი – პავლე საყვარელიძე; ანათემა – ანდრო დოლიძე (დიდი) ი. გრ“.
- ფორზაცხე: „ი. გრ. ლალიონის მოთხრობა „სამკურნალოში“, „ჩვენი წყარო“, 1913, № 3; „ციმბ“. ჩემის მონაწილეობით, № 2, გვ. 12. № 1, გვ. 15; მე – ბაქოში; „ჩვენი წყარო“, 1913 წ. № 6/16, გვ. 13. ი. გრ“.; ექსპროპრიატორი კამო, № 3, გვ. 12; ფ. მახარაძის ლანძღვა, „ჩვენი წყარო“, 1913 წ. № 9–19; გვ. 15.
- № 1
- გვ. 3. ფსევდონიმთან: „გარეშე“, ი. გრ“. იქვე ქალაქის ნაჭერი „მე – მსახიობი, იხ. „წყარო“, 1913, № 2“.
- გვ. 7. კრიპტონიმთან: „ალ. ჟ-იანი“, „სანდრო ჟორჟოლიანი“.
- გვ. 12. ფსევდონიმთან: „ანათემა“, „ანდრო დოლიძე“.
- გვ. 13. ფსევდონიმთან: „ვან. მწუხრიშვილი“, „ჯუღელი“.
- № 3
- გვ. 5. წერილთან: „ქართული პრესა“, „ფ. მ“.
- გვ. 10. ფსევდონიმთან: „სან. გურული“, „ს. ეული“.
- № 4

- გვ. 4. სათაურთან „პასუხი ბ. ვერმიშევს“ „განი – გ. ლასხიშვილი“.
- გვ. 8. კრიპტონიმთან: „ალ. ჟ-ნი“, „ალექსანდრე ჟორჟოლიანი“, ამჟამად – მსახიობი.
- ი. გრ“.
- № 5
- გვ. 5. ფსევდონიმთან: „დ. მეჩონგურე“, „დ. ქარცივაძე“.
- № 6
- გვ. 7. კრიპტონიმთან: „-ნი“, „ალ. ჟორჟოლიანი“.
- № 7
- გვ. 2. ინიციალთან: „ჟ“, „სიო ჭანტურიშვილი“.
- № 8
- გვ. 3. სათაურთან: „კიდევ ბ. ვერმიშევი, კიდევ ბ. განი“ – ფანქრით: „გ. ლასხიშვილი“.
- გვ. 15. კრიპტონიმთან: „სან“, „სანდრო ეული“.
- № 9
- გვ. 7. ფსევდონიმთან: „ნ. საქარელი“, „პავლე საყვარელიძე“.
- გვ. 15. ტექსტში ხაზგასმულია: „ბ. ქარქაშაძე“, წერია: „სანდრო ჟორჟოლიანის ფსევდონიმი“.
- მეორე ცალები:
- 1913 № № 1–10
- № 1
- გვ. 1. „მე ბაქოში, გვ. 15. ი. გრ“.
- № 8
- გვ. 9. მოხაზულია ნ. ზომლეთელის ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „ჩემია. იხ. ჩემი ლექსი „რითმებ. კრიალ“.
250. ჭინკა. იუმორისტ. ალმანახი. კარიკატურებიანი კვირეული. ქუთაისი. 1910 № № 1–3
- № 2
- გვ. 1. „ი. გრ. ალ. ჩახუნაშვილისაგან. 1910“.
251. ჭინჭარი. საოხუნჯო ალმანახი. გამომც. მ. ლელაშვილი. თბ. 1913 № № 1, 2
252. ჭლექი და მასთან ბრძოლა. საქ. ჭლექთან მეზრძოლ საზ-ის მოამბე. თბ. 1920 № 1
253. ხათაბალა. ყოველკვ. საოხუნჯო ჟურნალი. რედ.-გამომც. თ. ბოლქვაძე. თბ 1920. № № 1–4, 6–8
- კანზე: „ქართული ხათაბალა“, 1920. აკლია № 5 და 9. სულ გამოვიდა 9 – №-მდე. „ხათაბალას“ შემდეგ გამოვიდა „მათრახი“. ი. გრ“.
- № 1
- გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 3; ქართველ მწერლებზე ირეთელისა; ჩემი ვაი-ვაი“.
- სურათთან „ბენია და ბეშტია“ წერია: „პირველად აკაკის შეკვეთით დახატა მხატ. გიგო ზაზიაშვილმა. ეს კარიკატურა ლ. გუდიაშვილს ეკუთვნის: მას ზაზიაშვილის კარიკატურა გაუმეორებია“.

გვ. 8. სურათთან არშიაზე წერია:

„და თუ ჩვენს აზრს ამოიცინობ
იდუმალს და აუხსნელსა,
მხოლოდ მაშინ უცხო სტუმარს
ჩამოგართმევ ძმურად ხელსა.
ი. გრ“.

№ 3

გვ. 1. „ტეტია და ტირაკუზა“.

№ 4

გვ. 1. „გრ. სლუჩაინი – ბოლშევიკებზე“.

№ 6

გვ. 1. „გუგულის სცენა“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „ლაფონ – ტეფომვილი“, „ფონ ტეფო“. სახელთან: „გუგული“
„ბუხნიკაშვილი“.

№ 7

გვ. 1. „ლ. გუდიაშვილის კარიკატურა“.

254. ხელოვნება. აღმანახი. გამომც. გრ. მურალაშვილი. თბ.

1910 № 1

აკინძულია ჟურნ.: „თეატრი და ცხოვრება“-ს 1910 წლის კომპლექტთან.

№ 1

კანზე: „ი. იმედაშვილი დაიჭირეს ციხეში და ეს ნომერი აწყობილი დარჩა, ჩვენ
„ხელოვნება“ დავარქვით და გამოუშვით. ი. გრ.

P. S. ნ. ლორთქიფანიძემ, ბ. ახოსპირელმა და ერთმა ასოთამწყობმა (იმისი გვარი
აწერია ამ ჟურნალს) ი. გრ“. იქვე ჟურნალიდან ამონაჭერი მინაწერით: „ასოთამწყობი გ.
მურალაშვილი, იხ. მოგონება „თ. და ც“., 1935, 10. 12“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „დავით ერისთავი გარდაიცვალა 1890 წ. 11 ოქტომბერს,
დაბადებიდან 53 წლისა“ მიწერილია: „შეცდომა მეუნარგიასი, 43 წლისა. ი. გრ“.

255. ხელოვნება. ყოველთვ. ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ს. ასლანიშვილი. ქუთაისი.

1919 № 2

1921 № 3

აკინძულია ჟურნ. „თეატრი და მუსიკა“-ს 1919 წლ. კომპლექტთან.

1919

№ 2

გვ. 1. „მოქალაქე იოსებ გრიშაშვილს. რედაქცია. 2. XI. 1919. ქუთაისი“.

გვ. 29. ნეკროლოგში: „დათიკო ლეჟავა“. ხაზგასმულია: „9 აპრილს ღამის 12 საათ“,
მიწერილია: „1919 წ“.

1921

№ 3

კანზე: „ი. გრ. გვ. 27“.

გვ. 1. „დიდად პატივცემულ მოქალაქეს სოსო გრიშაშვილს რედაქცია. 1921. 5. I“.

გვ. 22. შ. კარმელის ლექსში „დანიშნული მშვენება“ ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „ჯირითმა“ და „გადაგვირითმა“, წერია: „იხ. ჩემი „სონეტი რ-ს“. იქვე ხაზგასმულია: „დაიშაქრება“ და „ჩაქრება“, წერია: „იხ. ჩემი „ციცინათელები თმებში“.

მეორე ცალი.

1919 № 2

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია“.

256. ხუმარა. ყოველკვ. კარიკატურებიანი გაზეთი. რედ.-გამომც.: აკაკი წერეთელი. თბ.

1907 № 1

აკინძულია ჟურნ. „ეშმაკის მათრახთან“. 1907 წლ.

კანზე: „პირველად ხუმარაა, იხ. „ემ. მათ“., № 3, გვ. 7“.

იქვე ჟურნალის სახელწოდებებთან მიწერილია: „ხუმარა“, აკაკის რედაქ. „ცეცხლი“ აკრძალული იყო. „მასხარა“, № 3. „ზურნა“ ჩემის თანარედაქტორობით“.

გვ. 1. მოხაზულია: „გულმოსული მარშალი“, მიწერილია: „გ. ა. ბაგრატიონ-დავითიშვილი“. ბოლო სტრიქონთან წერია: „ახ. ამბ. „გუშინ, 31 აგვისტოს ჩამოვიდა ტფილისის ახალი გუბერნატორი რაუმ-ფონ ტრაუბენბერგი, „ივერია“ 1905, № 155.

გვ. 2. წერილი „Се. лев., ан сонака“ ხაზგასმულია, წერია: „დამნაკებზე“.

გვ. 3. წერილია ბოლოს ფანქრით: „ეშმაკისაა. ი. გრ“.

გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ი. მაგამდე“, „ილია ჭყონია“.

გვ. 5. „ბენია და ბეშტია“-ს დასასრულს ფანქრით: „აკაკი. სწორია. ი. გრ“.

გვ. 5–6. ფსევდონიმთან: „კრიჭისა“, „სევ. გაჩეჩილაძე“.

257. ხუმარა. საოხუნჯო ალმანახი. გამომც. ილ. გრიგოლია. თბ.

1912 № 1.

გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 7. ი. გრ“.

258. ჯარი და ერი. ყოველკვ. ჟურნალი. რედ. ა. ს. სვანიძე. ტფ.

1918 № № 2, 3

№ 2

კანზე: „ი. გრ. ნარიყალა, გვ. 1. ლენინი, 15“.

№ 3

კანზე: „ზ. ჭ-მის წერილი ა. ჭ-ზე, გვ. 11“.

გვ. 15. სათაურთან: „სარწმუნოების“ წარმოდგენის შესახებ“ წერია: „თეატრისათვის“.

მეორე ცალები:

1918

№ 2

გვ. 1. „ა. ჭ. ცნობები ტფილისის ციხე-სიმაგრეებზე“.

№ 3

კანზე: „პიესა „სარწმუნოება“, გვ. 15. აღამაჰმადხანის მკვლელობა და სადიხა, გვ. 14.

ი. გრ“.

259. ჯეჯილი. საყმაწვილო სურათებიანი ჟურნალი. რედ.-გამომც.: ან. თუმანიშვილი. თბ.

1890 № № 1–6

1891 № № 1–6
1892 № № 1–6
1893 № № 1–3, 5, 6
1894 № № 1–6
1895 № № 1–6
1896 № № 1–12
1897 № № 1–12
1898 № № 1–12
1899 № № 1–12
1900 № № 1–12
1901 № № 1–12
1902 № № 1–12
1903 № № 1–12
1904 № № 1–12
1905 № № 1–12
1906 № № 1–3
1907 № № 4–12
1908 № № 1–12
1909 № № 3–5, 7–12
1910 № № 1–12
1911 № № 1–3, 5, 7–9, 12
1912 № № 1–12
1913 № № 1–12
1914 № № 1–12
1915 № № 1–12
1916 № № 1–12
1917 № № 1, 2
1918 № № 1–6
1919 № № 1, 2
1920 № № 1–12

1890 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვ.: „1890 წლისა. ამ წელს გამოვიდა პირველად. ი. გრ. აქ ექვსი ნომერია. სრულია. გამოდიოდა ორ თვეში ერთხელ, იხ. ყდაზე განცხადება, გვ. 70. „ბაზალეთის ტბა“, გვ. 26; ვაჟას „წიწილი“ (ქორმა წიწილა წაიღო), № 2“.

№ 1

კანზე: „ი. გრ. ვიყიდე ბაზარზე. ყდა დახატულია გ. ბამინჯალიანისა“.

№ 5

გვ. 81. სათაურთან: „მორბის არაგვი“ ხაზგასმულია: „ბაბილუა“, მიწერილია: „ავტორი“.

№ 6

გვ. 31. სათაურთან: „კაენისა და აბელის ამბავი“ ხაზგასმულია: „ვასო ბიბლიაშვილისაგან“, წერია: „იხ. საჯ. ბიბლ. შრომები, ტ. III, გვ. 165“.

1891 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „სრულია. სიტყვა „ნაკადული“ პირველად ეკ. გაბაშვილმა იხმარა, იხ. № 3, გვ. 32“.

1896 წ. № № 1–12 აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ამ წლიდან ყოველთვიურად გამოდიოდა. იხ. ყდის განცხადება. ი. გრ“.

1898 წ. № 1–12 აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ვიყიდე ბაზარზე. 1930. 7, X“.

1899 წ. № № 1–12 აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „შ. არაგვისპირელის მოთხ. XII; არ. ჭუმ-ძის № VII–VIII“.

1900

№ 1

თავფურცელზე ბეჭედი: „საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმი – ბიბლიოთეკა“ გადახაზულია, მიწერილია: „გაუცვალე სხვა წიგნებში. 1943. 19. IV. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „სამასი არაგველნი ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „ზმა ოთხ პოეტზე“.

№ 11

კანზე: „აკაკი ბელიაშვილის მამის ლექსი. ი. გრ“.

1901 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვ.: „აკაკი წერეთლის პოემა IV, გვ. 60“.

1902 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვ.: „ასიკო ცაგარელზე, № IX, გვ. 60; ლექსი აკაკის ივ. მაჩაბელზე, № 1; „მდგმური“, № VII“.

1903 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მე-2 გვ.: „თამარა გოგოლაშვი., № VI; პიესა (პირველი აპრილი) № 11“.

1904

№ 1

კანზე: „აქ მოლაღურიცაა“.

№ 12

კანზე: „ყაზბეგის მოთხრ., 57“.

1906

№ 1

კანზე: „ს. გორგაძის წერილი. ი. გრ“.

1907

№ 4

კანზე: „კურიოზი, გვ. 33. ი. გრ“.

გვ. 33. მოხაზულია ნახატი, მიწერილია: „აბა როდის შეჰყურებენ თვალში? ი. გრ“.

№ 11.

კანზე: „ლეგენდა კისლოვოდსკის მთებზე, გვ. 55; მ. ლელაშვილის შარადა, გვ. 30; ალ. სარაჯიშვილის ლეგენდა; „ჩემი ნასწორებია, გვ. 4-5. ი. გრ. მინდა“.

გვ. 4-5. გადახაზულია: „მეფევ ძლიერო და დიდო“, მიწერილია: „მეფევ მოსილო ძლევითა. ი. გრ“.

გვ. 55. სათაურთან: „დევთა ბრძოლა“ წერია: „ლეგენდა კისლოვოდსკის მთებზე, მაშუყა და ბეშთაუ“.

იქვე ქალაქის ნაჭერი „ლეგენდა იალბუზ-ბეშთაუ-მაშუყზე, იხ. „Сн. мат. уч. окр. ტ. XII, გვ. 37.“

გვ. 60. ხაზგასმულია: „ბეშტაუს მთა ხუთ მწვერვალისაგან შესდგება“, მიწერილია: „ბეშ – ხუთი“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „მაშუყის მთა განთქმულია თავისი სამკურნალო წყაროებით“, მიწერილია: „ცრემლი ჩამოსდის მაშუყს – გოგორდის აბანო. მაშუყა ქალია და ბეშთაუ ვაჟი. ასეთივე ლეგენდაა: „იხ. Сн. материалов,“ ტ. XII, გვ. 37“.

№ 12

თავფურცელზე: „აქ შინაარს. იასამანის მოთხრობა. ი. გრ“.

1909

№ 3

კანზე: „ნარდოსის მოთხრობა. ბაზარ. ვიყიდე“.

№ 7-8

კანზე: „ი. გრ. აქ კუპრინის მოთხრობაა“.

№ 9

კანზე: „ეკ. გაბაშვ. მოთხრ. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „ალფონს დოდეს მოთხრობა. ი. გრ“.

№ 11

გვ. 31. ინიციალებთან: „ეკ. გ.“, „გაბაშვილი. ი. გრ“.

1910

№ 11

კანზე: „გ. ლ-ძე, 566“.

1911

№ 9

კანზე: „ი. გრ. ბაზარზე ვიყიდე“.

1912

№ 4

კანზე: „ეკ. გაბაშვილი. ვ. ორბელ“.

№ 9

კანზე: „ტ. ტაბიძის ლექსი“.

№ 12

კანზე: „ტ. ტ-ძე. ლექსი“.

1914

№ 2

კანზე: „გ. ლეონიძის „საკრავები“ ი. გრ“.

გვ. 108. სიტყვასთან: „დიპლოპიტო“ წერია: „ნადარა“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. ცქვიტისა“.

№ 6

კანზე: „ალ. სარაჯიშვილი“.

№ 7–8

კანზე: „ომი დაიწყო“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. ცქვიტი“.

№ 10

კანზე: „სვანეთში“.

1915

№ 1

გვ. 101–102. გ. ბოკერიას ლექსს „აკაკი“, მიწერილი აქვს: „კარგი ლექსია. ი. გრ“.

№ 4

გვ. 210. ხაზგასმულია: „სეიდაბადის ქუჩას...“ წერია: „ხარფუხში“.

1916

№ 3

კანზე: „ხალხური ლექსები“.

1917

№ № 1, 2

კანზე: „სრულია: მეტი არ გამოუციათ. იხ. „კუნწულას“ ყდაზე განცხ“.

1918

№ 4

კანზე: „ვაჟა ვაჩნაძის ლექსი. ი. გრ“.

№ 5–6

კანზე: „მეტი არ გამოსულა. იხ. 1919 წლის № 1 ყდაზე განცხ“.

1919

№ 1

კანზე: „1919 წ. სრულია. 6 წიგნად. ი. გრ. იხ. განცხადება ყდაზე“.

№ № 5–6–7.

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ № 10–11

კანზე: „კირილე წუთისოფლელი“.

1920

№ 1

კანზე: „1920 წ. სრულია. 7 წიგნად. აქ ქუჩიშვილის ლექსია ხალხურსა ჰგავს, გვ. 5“.

მეორე ცალები:

1890

№ 1

თავფურცელზე: „ილიას „ბაზალეთის ტბა“. გამოფენისათვის. ი. გრ“.

გვ. 26–27. ი. ჭავჭავაძის „ბაზალეთის ტბის“ სათაურთან წერია: „ლეგენდა ლექსად. იხ. ამ ჟურნ. სარჩევში“.

გვ. 27. „1883 წ. 14 ივლისი. P. S. ლექსს აკლია სამი ხანა ალბად ცენზორმა აკრძალა ი. გრ“.

P. S. „იმავე წელს (1883 წელს) ივერიას ჯერ აუკრძალეს ილიას „ბაზალეთის ტბა“, მეორედ ილიამ ამ ლექსს სათაურად „ხალხური თქმულება“ წააწერა და ცხადია არც თავი მოიხსენია, როგორც ავტორი; თვით ლექსიც სხვა ვარიანტის სახით წარადგინა. ცენზურამ ამ ლექსში მაინც გამოიცილა „ტენდენციურობა“ და ისევ აკრძალა, ხოლო საცენზურო ამონაბეჭდიც დააკავა“, იხ. პ. გუგუშვილის წერილი კრებულში: „ილია ჭავჭავაძის საიუბილეო კრებული“, 1939 წ. გვ. 205. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „შიოს მოთხრობა“.

1890

№ 6

კანზე: „ი. გრ. ვაჟას მოთხრ“.

1894

№ 3

თავფურცელზე: „თ. რაზიკაშვ“.

№ 4

კანზე: „ვ. ბარნ. თედო რაზიკაშვ. მოთხრ“.

№ 6

კანზე: „გვ. 20. „სულით და გულით მიძღვნილი მცირედიც შეიწირება“ აკაკი. ი. გრ“.

1895

№ 2

თავფურცელზე: „ვაჟას პოემა“.

№ 3

თავფურცელზე: „ფელამუში“ პ. გოთუასი, გვ. 29“.

1898

№ 5

კანზე: „ნინო ორბელიანის ლექსი“.

1899

№ 1

კანზე: „თ. რაზიკაშვ“.

№ 4

კანზე: „ვ. ბარნოვის მოთხრობა“.

1901

№ 2

კანზე მეღნით მინაწერთან: „გიორგას საფლავზედ“ „ეს ეკატერინე გაბაშვილის ხელია. ი. გრ. 1941. 6. X. ვიციდე ბუკინისტთან. ი. გრ“.

1919

№ 1

კანზე: „პიესა და მირალიანი“.

მესამე ცალეზი:

1899

№ 3

კანზე: „თ. რაზიკაშვ“.

№ 5

კანზე: „პუშკინის ლექსი“.

№ 12

კანზე: „თ. რაზიკაშვ. საინტერესოა“.

გვ. 36. შ. მღვიმელის ლექსთან „ერთი ხორბლის ამბავი“ წერია: „ვაშა! ი. გრ“.

260. ჯვარი ვაზისა. ყოველკვ. საეკლესიო საზოგად. გაზეთი. რედ. გამომც.: პ. დ.

მულაშოვი [მულაშაშვილი] – რედ. თბ.

1906 № № 1–6, 8–9, 18

№ 5

გვ. 1. „აკაკის ლექსი“.

1906 № № 5, 6

261. ჯოჯობეთი. იუმორისტ. აღმანახი. გამომც. მ. ნოდია. თბ.

1909 № № 5, 6

მეორე ცალეზი:

1909 № № 5, 6

აკინძულია აღმანახთან „აკაკი“ 1908 წლისა.

ქართული რევოლუციამდელი გაზეთები

262. აზრი. ყოველდღ. საპოლიტ. სამეცნ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. აღ. ცერცვაძე. ქუთაისი.

1914 № № 51, 69, 82, 86.

№ 69. გვ. 1. „პ. გელიშვილი“.

263. აღიონი. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ. პ. საყვარელიძე. თბ.

1917 № № 8, 9, 13–15, 17, 19, 20, 24–28, 31, 35, 46, 49, 53, 60, 66.

1918 № № 2, 5, 7, 17, 26, 30, 33, 34, 39.

გაზეთის თითოეულ ნომერზე, სათაურთან მიწერილია ის საკითხი, რომელიც გრიშაშვილს აინტერესებდა. მაგ. 1917, № 13. „ლეო ქიაჩელი“.

№ 27. „ტასო მაჩაბელი“.

1918 № 30. „ქიზიყი“ და სხვ.

264. ამირანი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ქ. ქავთარაძე. თბ.

1908 № № 73, 140–143, 195.

- № 73. გვ. 1. „ნიკონის მოკვლა“.
- № 195. გვ. 1. „ცრემლის ხეობა. (ფელეტონი)“.
265. არმაზი. ქუთაისის ხელოვან მწერალთა წრის გამოცემა. ქუთაისი.
- 1921 იანვარი. გვ. 1. არშიაზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ილია ჭყონია“.
266. ახალგაზრდა მარქსისტი. ფოთის ახალგაზრდა მაქსისტთა ორგანო. ფოთი.
1917 № 2
267. ახალი აზრი. ყოველდღ. საპოლიტ. გაზეთი. თბ.
1910 № № 5, 8, 9, 13
1913 № № 21
1914 № № 17, 52, 75, 85, 96
1910
- № 5. გვ. 1. „ჭოლა“.
- № 8. გვ. 1. „ჭოლა“; გვ. 3. ხაზგასმულია: „ანდრონიკაშვილის მოკვლა“, მიწერილია: „ნატას მამა“.
- № 9. გვ. 1. „გამხმარი ფოთოლი. გვ. 3. ჭოლა“.
- № 13. გვ. 1. „ჭოლა“.
268. ახალი გზა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ივ. ბალიაშვილი. თბ.
1910 № № 38, 60
- № 38. გვ. 1. „დ. ჯაში, გვ. 4“.
269. ახალი დროება. ყოველდღ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ლ. ლ. ბახტაძე. თბ.
1906 № № 1, 7 და № 3-ის დამატება.
- № 7. გვ. 1. „ი. ეკალაძის მოთხრობა“.
270. ახალი დროება. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ი. პერტენავა. თბ.
1909 № № 1-7
- № 2. გვ. 3. ხაზგასმულია სტრიქონები მიწერილია: „გუნია“.
- № 5. გვ. 1. „რეცენზია „ვიდრე ხვალ უფალო“.
მეორე ცალები:
1909 № № 2, 7
- № 2. გვ. 1. „1. ქართულ თეატრზე. 2. ე. ნინოშვი. ფონდი, 4“.
271. ახალი ივერია. ყოველდღ. გაზეთი. რედ.-გამომც. გ. დარახველიძე. ქუთაისი.
1914 № № 5, 11, 24, 36, 40, 41, 44, 48, 51, 54, 60.
- № 5. გვ. 1. „ნაგავი – ნ. შიუკაშვილი“.
- № 24. გვ. 1. განცხადებაზე „გაიმართება სადამო...“ მიწერილია: „გ. ტაბიძის“.
- № 41. გვ. 1. „გ. ლ-ძის ლექსი“.
- № 44. გვ. 1. „სვ. ყიფიანის მოთხრობა“.
- № 48. გვ. 1. „მეფის ჩამოსვლა თბილისში“.
- № 60. გვ. 1. „იუს. აბულაძის შრომები“, გვ. 4“.
272. ახალი კვალი. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ს. ნ. ბახტაძე. ქუთაისი.

1915 № № 1–10

1916 № № 13, 15, 17, 22, 28

1915

№ 1. გვ. 1. „მე ახალ ამბავში“.

№ 2. გვ. 1. „შ. სანებლიძის პიესის გარჩევა“.

№ 3. გვ. 1. „კოროლენკო“.

№ 4. გვ. 1. „დ. კარიჭაშვილის ლექსიკონის შესახებ“.

№ 5. გვ. 1. „1. მიმქრალი. 2. შ. დადიანი“.

№ 6. გვ. 1. „მოგონებანი ეგ. ნინოშვილზე“.

№ 7. გვ. 1. „აკაკის საღამო (გ. კუპრაშვილი)“.

№ 8. გვ. 1. „მიმქრალი ყვირილელი“.

№ 9. გვ. 1. „მიმქრალი“.

1916

№ 13. გვ. 1. „ნ. ჩხიკვაძის ლექსი“.

№ 22. გვ. 1. „სამაგელი წერილი გარდაცვლილ ი. ევდოშვილზე“.

273. ახალი კომუნისტი. ყოველდღ. ორგანო. საქ. კპ. ცენტრ. და ტფილისის კომიტეტისა. ტფ.

1920 № № 3, 5, 12, 13, 105–107

№ 5. გვ. 1. „გ. მირიანაშვილის ლექსი“.

№ 106. გვ. 1. „ლადო მესხიშვილზე, 1 გვ. ი. გრ“.

274. ახალი ნაკადი. საქ. მემარცხენე სოც.-ფედერალისტ მამურობათა ორგანო. თბ.

1919 № № 2, 11

№ 2. გვ. 1. „ლადო ახოზაძის მამაზე და იაკობ ფანცხავაზე. ი. გრ“.

275. ახალი საქართველო. ყოველდღ. საპოლიტ., საეკონომ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1919 № 1

276. ახალი სხივი. ყოველკვ. სოც.-დემოკრ. მუშათა ორგანო. თბ.

1920 № 19

277. ახალი ფიქრი. ყოველკვ. გაზეთი. თბ.

1914 № № 1–3

№ 2. გვ. 1. ხაზგასმულია წერილის სათაური: „საშუალო სქესის კალმოსანი“. მიწერილია: „გრ. დიასამიძე“.

278. ახალი ქართლი. ყოველდღ. გაზეთი. რედ.-გამომც. დავით დ. კარიჭაშვილი. გორი

1914 № № 7, 17, 19

1915 № № 20, 21, 29, 31, 34, 36, 40, 47, 49, 59, 50, 52–54, 56, 57, 59.

1914

№ 7. გვ. 1. „ახალმოსული მგონი ხირსელია“. გვ. 2. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „ახალმოსული“, მიწერილია: „ექიმი გვარად ხირსელი (თამარ გოგოლაშვილის ქმარი) სოციალისტი – დემოკრატი. ი. გრ“.

№ 19. გვ. 1. „თ. ჟ.-ს წერ“.

1915

№ 20. გვ. 1. „1. ჩემი ლექსი. 2. წყნეთელი მაია. ალ. გარსევან“ ხაზგასმულია წერილის სათაური: „მოკლე სიტყვა დიდ საქმეებზე“, მიწერილია: „თ. ჟორდანიას“.

№ 29. გვ. 1. „დ. ვედრებისელი“.

№ 47. გვ. 1. „მოთხრობა და ლექსი ი. ხუციშვილისა“.

№ 50. გვ. 1. „გომართელი არ ავიდა გორში ავადმყოფი ნ. ლომოურის სანახავად“.

№ 53. გვ. 1. „მ. წინამძღვრიშვილს მადლობას უცხადებენ, „დედის ერთა“ გუნდასია!; გვ. 4. ნ. სიხარულიძის წერილში „აკაკის საღამო დ. სურამში“ სტრიქონში: „აკაკის მიერ დაწერილი...“ გადახაზულია: „აკაკის“ და მიწერილია: „გუნდას“.

№ 57. გვ. 1. „გ. ბერშუელის ლექსი. „1. ვაჟას პროზა. 2. გ. ბერშუელი“. გვ. 3. გ. ნამორაძის „გენაცვალე“-ს აწერია: „ჩემი მიზანძვა. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1915 № № 29, 35, 36, 59

№ 29. გვ. 1. „დ. ვედრებისელის მოთხრობა“.

მესამე ცალი:

1915

№ 36. გვ. 1. „მოთხრობა ი. სიხ“.

279. ახალი ცხოვრება. ყოველდღ. გაზეთი. თბ.

1906 № 8

280. ახალი ძალა. ეროვნ.-დემოკრ. ახალგაზრდების მთავარი კომიტეტის ორგანო. თბ.

1919 № 3

281. ბათუმის გაზეთი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ნ. ე. ხომერიკი. ბათუმი.

1911 № № 1-3, 5-7, 9, 11, 12, 17, 25, 26, 41-43, 61, 64-66, 70, 72, 76, 89, 93, 95-98, 118, 119, 124, 125, 130, 133.

1912 № № 1, 2, 13-15, 20, 39, 42, 47, 51, 52, 59, 87, 88, 90, 96-98, 105, 108

1913 № № 14, 69, 71, 92

1914. № № 15, 23, 24, 26, 28, 29, 31, 35, 38, 39, 54.

1911

№ 1. გვ. 1. „ქართვ. მაჰმად. ი. გრ“.

№ 5. გვ. 1. „თეატრზე. იხ. პრესა“.

№ 61. გვ. 1. „ამბროსი ჭელიძის მოთხრ“.

№ 64. გვ. 1. „ამ. ჭელიძე. ვ. ღვანკითელი“.

№ 65. გვ. 1. „მწერალი კუპრინი და „ათინის ღამე“, გვ. 3“.

№ 66. გვ. 1. „ამბ. ჭელიძის მოთხრ“.

№ 76. გვ. 1. „ცოცხალი ლეში“ ტოლსტოისა“.

№ 93, 95. გვ. 1. „ცოცხალი ლეში“.

№ 98. გვ. 1. „კელენჯერიძეზე“.

№ 125. გვ. 1. „გალიორკა“.

№ 130. გვ. 1. „ზელიმხან“.

1912

№ 1. გვ. 1. „ლექსები“.

№ 2. გვ. 1. „მოთხრობა“.

№ 15. გვ. 1. „ინგოროყვა ე. ნინოშვილზე. იხ. № 87 – პასუხი“.

№ 47. გვ. 1. „დანიელ ჭონქაძეზე. (მიქავაზე. ევ. ჭ-ძე)“.

№ 51. გვ. 1. „1. ფირალები (მოთხრ). II. ი. მჭედლიშვილის ლექსი“.

№ 87. გვ. 1. „ალექსი ინგოროყვა“.

№ 88. გვ. 1. „საბავშვო მწერლობა. ილია ფერაძის“.

№ 97. გვ. 1. „ჩემი გვარი? (განცხადებაში) სალამო? განც. 1912 წ. № 97“.

№ 98. გვ. 1. „თ. ღლონტის წერილი“.

1914

№ 15. გვ. 1. „ობოლი მუშის ლექსი-ასონანსი ასეთი, ასოთი“.

№ 28. გვ. 1. „აღდგომა. შ. დადიანის მოთხრობა“.

№ 29. გვ. 1. „სააღდგომო“.

№ 35. გვ. 1. „ე. ნინოშვილზე“.

№ 38. გვ. 1. ფსევდონიმთან: „საქარელი“, „ი. მერკვილაძე“ (?)

282. ბათომის ფურცელი. ყოველდღ. დემოკრ. ორგანო. ბათომი.

1920 № № 64–67, 71, 78.

№ 64. გვ. 1. ლექსი „სველი სალამო“.

№ 65. გვ. 1. ლექსი „ლადოს“.

№ 78. გვ. 1. „თეატრზე. დ. კასრ“.

მეორე ცალები:

1920 № 64

გვ. 1. „სალამო ბათომზე“.

283. ბათომის ცხოვრება. ყოველდღ. დემოკრატ. ორგანო. ბათომი.

1921. № № 16, 19, 26, 29.

№ 16. გვ. 1. „ქართული მწერლობა. ი. დიდიძე“.

284. ბარიკადი. „ცისფერი ყანწების“ კვირეული გაზეთი. თბ.

1920 № № 1–3 აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ყანწელთა“ გაზეთები. I. ბარიკადი. II. Фигаро. III. ბახტრიონი. ლამქარი IV. რუბიკონი“.

ყდის მეორე გვ.: „ილიას წერილები „ბახტრიონი“, 1922, № 17, 19; გრ. ორბელიანის წერილი „ბახტრიონი“, № 21; ვანო სარაჯიშვილზე ალ. ყანჩელისა, „ბახტრიონი“, № 24“.

ფორზაცზე: „ბარიკადი“, № 1–8, 1920–24 წ.“. იქვე: „მასალებისათვის მარუთა შუამდინარელს. ი. გრ. 1924. 22 X“.

№ 1. გვ. 3. ტ. ტაბიძის ლექსში „მღვდელი და მალარია კუბოში“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „პოეტი“ და „მიეთ-მოეთი“, მიწერილია: „იხ. წაღვერიდან მონაწერი კორესპონდენცია გ. ახალციხელისა:

„...მუშტრები შემოგვაკლდნენ,

დარჩნენ პოეტ-მოეტები –

გაიარე...,

რაებს მიეთ-მოეთები“.

იქვე ფსევდონიმთან: „ვარლამ გაგელი“, „ტიციან ტაბიძე“. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „არიელ“, „შ. აფხაიძე“.

№ 2. ფსევდონიმთან: „გაბრიელ სირბაილ“, „ნ. მიწიშვილი“. გვ. 3. ვ. გაფრინდაშვილის ლექსში ხაზგასმულია: „ქანდირბაზი“, წერია: „ვისი სიტყვაა ეს ბ. არიელო! იხ. საიათნოვას ლექსიკონი“. გვ. 4. ა. ჭუმბაძის მოთხრობის „ქალი“ დასასრულს წერია: „ასეთი მოთხრობა არა ამ ცინიკური დაბოლოებით, აქვს ვ. ბარნოვს – „საფლავის ქვაზე!“ ი. გრ“.

№ 3. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „ტრისტან მაჩაბელი“, „ვ. გაფრინდაშვილი“.

285. ბიულეტენი. დამფუძნებელი კრების 21 თებერვლის საგანგებო სხდომისა. (თბ). 1921 21 თებერვ.

286. ბრძოლა. რუსეთის ს.-დ. მუშათა პარტიის (მეუმრავლესეთა) კავკასიის საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. თბ.

1917 № 28.

1918. № 1.

287. განთიადი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. ქუთაისი.

1913 № № 1–24

№ 3. გვ. 1. „სასაცილო პორტრეტები“.

№ 4. გვ. 1. „ემშაკი (ა. ჯაჯან.)

№ 10. გვ. 1. „ევ. ჩირიკოვი. ტიმოთეს ლეღვი“.

№ 14. გვ. 1. „თაგუნა“.

№ 15. გვ. 1. „დიმ. ჯაში“.

№ 19. გვ. 1. „ხრესილის აბანო“.

№ 21. გვ. 1. „თაგუნას ფელეტონი“.

№ 22. გვ. 1. „დ. ჟღენტი“.

№ 23. გვ. 1. „პროტესტები ილიაზე“.

№ 24. გვ. 1. „დ. ჯაშის წერილი ი. ჭ-ზე“.

მეორე ცალები:

1913

№ 6. გვ. 1. „კ. გამსახურდია I. და პროტესტები ილიაზე“.

№ 7. გვ. 1. „კ. გამსახ“.

288. გაფიცვა. სოც.-დემოკრ. გაზეთი. ქუთაისი.

1905 № 1

289. გურიის ხმა. გურიის ახალგაზრდა მარქსისტთა ორგანო. ყოველკვ. გაზეთი. ოზურგეთი.

1918 № 1

290. დეპეშები დილის. გაზ. „სამშობლოს“ გამოცემა. ქუთაისი. – ტექსტი პარალ. ქართ. და რუს. ენ“.

1915 მარტი 4, 5, 6, 16

აპრილი 13–29

მაისი 16

291. დეპეშები. საღამოს. გაზ. „სამშობლოს“ გამოცემა. ქუთაისი – ტექსტი პარალ. ქართ. და რუს. ენ.
 1915 მარტი 1–6, 16
 აპრილი 12–17, 19, 21, 23–25, 27.
 მაისი 15, 16
292. დეპეშები. „სახალხო ფურცლის“ გამოცემა. თბ.
 (1914) აგვისტო 5
293. დეპეშები დილის. გაზ. „შრომის“ გამოცემა. ქუთაისი“. ტექსტი პარალ. ქართ. და რუს. ენ.
 1914 ოქტომბერი 22–25, 27–29, 31
 ნოემბერი 1, 2, 4–16, 19–22, 26, 27, 30
 დეკემბერი 4–7, 9, 10, 13–17, 20, 23–25, 28–31, საჩქარო №.
 1915 იანვარი 5–7, 12, 13, 23, 25–27, 29.
 თებერვალი 1, 3, 16
294. დეპეშები საღამოს. გაზ. „შრომის“ გამოცემა. ქუთაისი. – ტექსტი პარალ. ქართ. და რუს. ენ.
 1914 ოქტომბერი 21–31
 ნოემბერი 2–7, 9–18, 20–22, 24–26, 30
 დეკემბერი 1, 3, 5–9, 13–20, 25–27, 29
 1915 იანვარი 4, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 22–23, 25–27, 29.
 თებერვალი 2, 6, 9, 14, 16–20, 23.
295. დეპეშები ღამის. „ცნობის ფურცლის“ დამატება. თბ.
 1904 დეკემბერი: 4, 5, 11, 14, 15, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 25.
 22 დეკემბრის დეპეშაზე: „პორტარტური იაპონელებმა აიღეს 1904 წ. 20 დეკემბერს. (ეს ბურჯი თერთმეტ თვეს უმაგრდებოდა იაპონელებს). ი. გრ“.
296. დეპეშები. საღამოს „მშობის“ სტამბის გამოცემა. ქუთაისი. – ტექსტი პარალ. ქართ. და რუს. ენ.
 1915 აპრილი 12–19, 21–25, 27, 30.
 მაისი 1–19, 21, 23, 27
297. დეპეშები. დილის „მშობის“ სტამბის გამოცემა. ქუთაისი. – ტექსტი პარალ. ქართ. და რუს. ენ.
 1915 აპრილი 13–30
 მაისი 1–19, 21, 23, 27
298. დილა. ყოველდღ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ა. ს. ლულაძე. თბ.
 1911 № 24
 გვ. 1. „ს. მგალობლიშვი. მოთხრ“.
299. დილა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ი. რუხაძე. ქუთაისი.
 1913 № № 1, 2, 4–6, 8–10, 12–14, 16–20, 23, 27–29, 33–35.
 № 1. გვ. 1. „კამო, 1913“.
 № 2. გვ. 1. „1. ახალი კლუბი. 2. გურიის ტყე იყიდება. 3. ი. სინაურიძე და სხვა“.

- № 4. გვ. 1. „გ. შათირიშვილი. 2. სოხუმი და შანტაჟისტები. 3. გ. ლასხიშვილი“.
- № 6. გვ. 1. „ლადო მესხიშვილზე I, III“.
- № 8. გვ. 1. „შოთას ძეგლი. 2. ქინძისთავით მოიწამლა“.
- № 10. გვ. 1. „ბაჭუა კუპრაშვილი“.
- № 17. გვ. 1. „ა. ჯორჯაძე“.
- № 20. გვ. 1. „ქალები“.
- № 23. გვ. 1. „ჩემი განცხადება“.
- № 33. გვ. 1. „გ. ყურულაშვილი“.
300. დროება. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.
- 1866 № 1
- 1878 № 37, 139, 153
- 1883 № 128
- 1884 № № 58, 65, 81, 196, 252, 255, 256, 258, 259, 261, 262, 264, 265, 271.
- 1866
- № 1. აღდგენილი ნომერი. დამატება გაზ.: „სახალხო ფურცლის“ 1916 წ. № 520.
- 1878
- № 139. „ლექსი პლექტერის – ი. რომანიძის თარგ. – ი. ბაქრაძეა? ი. გრ“.
- № 153. გვ. 1. „ბოლგარია“.
- 1884
- № 58. გვ. 1. „ვ. ტყაოსანი“ და გულაკი; მ. ქორიძის მამაზე“.
- № 65. გვ. 1. „1. კალმიკების ზღაპარი“.
- № 81. გვ. 1. „განცხადებასთან „გურულს სცენებს...“ მიწერილია: „გურული სცენები – ილარიონ მიქელაძე“.
- № 196. გვ. 1. „ბობრინსკი და ვ. ტყაოსანი. დ. კეზელი“.
- № 252. გვ. 1. „არსენა, (განცხად.) ა. ყაზბეგი და ჰონორარი“.
- № 255. გვ. 1. „დაქცეული ოჯახი“ – გ. სუნდუკიანცი“.
- № 256. გვ. 1. „ვ. ტყაოსანი და მურიე“.
- № 258. გვ. 1. „ვეფხვ. ტყაოსანი. სუნტერის“.
- № 271. გვ. 1. „ილიას „მაჰანკალი“ 2. თეატრ. გვ. 1. II“.
- მეორე ცალი:
- 1866 № 1
- აღდგენილი №-რი დამატება გაზ.: „სახალხო ფურცელი“-ს 1916 წ. № 250.
301. დროება. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.
- 1908 № № 1–35
- 1909 № № 46, 49, 122, 234, 237, 246, 253
- 1910 № № 41, 48, 61, 64–66, 69–84, 92, 93, 95–98
- 1909
- № 46. გვ. 1. „მაქსიმე შარაშიძე გარდ. 1908“. განცხადებას გაზეთ „ჩვენი საქმის“ დახურვის შესახებ აწერია: „იხ. გვ. 4“. გვ. 3. ხაზგასმულია: „ახალი აღმანახი „ნიავი“, მიწერილია: „ი. გრიშაშვი. რედ“.

№ 49. გვ. 1. „ი. გრ. მეთაური ჩემს ლექსებზე“. მეთაურ წერილში ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „გრ. რცხილაძე“.

№ 122. გვ. 1. „ჩემი ლექსი“.

№ 234. გვ. 1. „ჩეხოვის მოთხრობა“.

№ 237. გვ. 1. „კიტას წერილი გრ. ვოლსკზე“.

№ 253. გვ. 1. „არჩილ ჯორჯაძე“.

1910

№ 41. გვ. 1. „ა. ჭუმბაძის მოთხრობა“.

მეორე ცალეები:

1908

№ 34. გვ. 1. „ანდრია ბენაშვილი“.

302. გაზ. „დროების“ სურათებიანი დამატება. თბ.

1908 7 დეკემბ.

1909 № № 1-51

1910 № № 1-18

1909 წ. ნოემბერი აკინძულია ერთად. ყდაზე წერია: „ი. გრ. დამატება. 1909 წ. დროება. სრულია“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. „უეცარი ტალღა“ პიესა! ლევ. მეტრეველისა № 31-დან; სალომე (პ. დადვადის ნათ.) № 39-დან; რევიზორი სახალხო სახლში, № 45; დ. გურამიშვილის სურ., № 49; შალვა დადიანის „მამა“, № 42 და 43; შევჩენკო, № 10; ილია ზარაფაშვილი გარდაიც. 1909 № 15, ქებათა-ქება, კ. აბაშიძე, № 25; ჩემი ლექსი, № 45“.

№ 14. გვ. 4. კრიპტონიმთან: „ს. ფ-ლი“, „კიკნა ფშაველა“.

№ 18. გვ. 2. ავტორის გვართან: „ნიკო ასლამაზიშვილი“, „მუშა მწერალი“.

№ 19. გვ. 1. „ეკ. გაბაშვილის თარგმანი“.

№ 50. გვ. 1. სათაურთან „სონეტები“ წერია: „არ არის სონეტები. ი. გრ“.

1910 წლის ნომრები აკინძულია „სახალხო გაზეთის“ დამატებასთან ერთად. ყდაზე „დამატება. 1910 წ. „დროება“ – „სახალხო გაზეთი“ სრულია. ი. გრ“.

ყდის მე-2 გვ.: „ალ. ახმეტელი № 19“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ლანდია (ლ. მეტრ.) № 18, „სახალხო. გაზ.“ ვახტანგ VI-ეს სურათი, № 8 „სახალხო გაზეთი“ შეცდომაა, ვახტანგ VI არ არის; ვენის შრიფტი და ნ. ლოლობერიძე, № 7; ჩემი პიესა „პაემანი“, № 15, 16; ტ. ტაბიძის ლექსი; შირვანზადეს „ევეგინე“ № 9-დან ტენტაჟელის სიკვ., № 3; აკაკი ხონში, № 13; გ. ნატრაძე, № 8; „სონეტები“. მ. გობეჩია, „სახალხო გაზეთის“ დამატ. № 1, 2“.

№ 8. გვ. 1. ხაზგასმულია ლექსის ავტორის გვარი, „ს. ფაშალიშვილი“, წერია: „ს. ფაშალიშვილის პირველი ლექსი „დროებაში“. ამაზე წინ მე დავბეჭდე 1909 წლის „ივერიაში“.

№ 13. გვ. 1. სურათს: „აკაკის გაცილება ხონელების მიერ“, აწერია: „პ. კიკალეიშვილი, შ. მიქელ. ვუკოლი, ექიმი ჩხიკვიძე., ლიზიკო ჩხეიძე, (აწ ვუკოლ ბერიძეს მეუღლე)“.

№ 14. გვ. 4. შარჟში გამოყვანილ პირებთან მინაწერები: „მოლარე ერისთავი, რობ“.

მეორე ცალეები:

1910

№ № 1, 2, გვ. 1. „ი. გრიშაშვილს. ე. ანდრონიკაშვილს“.

№ 12. გვ. 1. „დიდათ პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს ელენე გიორგის ასულ ანდრონიკაშვილისაგან. სოფ. ოჯიო, ახმეტის რაიონი (კახეთი) 1953 წ. 28 ენკენისთვე. დამატება 30 ცალი“.

303. დროშა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გამოც. რედ.-გამომც. მ. გაჩეჩილაძე. თბ.

1911 № 1

გვ. 1. „ჩემი „ოცნების კოცნა“. სრულია. მეტი არ გამოსულა“.

304. ეკალი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. პლ. გაჩეჩილაძე. თბ.

1908 № № 1–32

№ 1. გვ. 1. „აკად. თარხნიშვი“.

№ 3. გვ. 1. „შერლოკ-ხოლმს“.

№ 7. გვ. 1. „ილიაზე მეთაური. ილიას სახლი ანდრეევის ქუჩაზე, გვ. 2“.

№ 12. გვ. 1. „ი. ჭ-ძე“.

№ 13. გვ. 1. „ი. ჭ-ძე, გვ. 1, 3“.

№ 18. გვ. 1. „ემშაკი. ი. ჭ-ძე“.

№ 19. გვ. 1. „აკაკი“.

№ 20. გვ. 1. „სახალხო თეატრი, გვ. 4“.

№ 21. გვ. 1. „ბაქოს თეატრი“.

№ 28. გვ. 1. „ვ. გუნია, გვ. 2“.

№ 30, გვ. 1. „ხეობელს“.

მეორე და მესამე ცალები:

1908 № 5

გვ. 1. „ლევ ტოლსტოი“.

305. ერთობა. ყოველდღ. ს.-დ. გაზეთი. თბ.

1917 № 96

1918 № № 1, 22, 52, 55, 84, 116, 117, 121, 122, 139, 146, 172, 177, 180, 193, 237, 248, 277

1919. № № 10, 12, 19, 29, 89, 95, 102, 109–111, 115, 121, 123, 208, 228, 229, 238, 239, 241–243, 245, 246, 248–250, 252, 253, 257, 259, 262, 265, 274, 285–288, 290.

1920. № № 1, 2, 5, 8, 9, 11, 13, 31, 36, 39, 44, 46, 49, 52, 58, 60, 62, 78, 92, 97, 102, 117, 120, 122, 128, 131–142, 144–148, 150, 151, 153–158, 160, 171, 172, 174–177, 179, 183, 186, 188, 200–203, 206, 259, 261, 262, 264, 270, 271, 290, 300.

1921. № № 1–5, 11–13, 16, 23–24, 26–29, 34–35, 36, 39, 41, 42, 46, 58 – ეს ნომერი ბათუმშია დაბეჭდილი.

გაზეთის თითოეულ ნომერზე, სათაურთან მიწერილია ის საკითხი, რომელიც აინტერესებდა ი. გრიშაშვილს. მაგ. 1918, № 106. „ემშაკის ფელეტონი“.

1919, № 123. „ზ. ფალიაშვილზე“.

1920, № 44. „ეს გაზეთი ჩემი სადამოს ხრონიკასაც არ მიბეჭდავდა“.

1920, № 264. „ოპერა „ღალატი“.

1921, № 26, „გ. იშხნელის გარდაცვალება“.
306. ერი. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.
1913 № № 22, 47
1914 № № 8
307. ერი. საქ. დემოკრ. პარტიის ქუთაისის სამაზრო კომიტეტის ორგანო. ქუთაისი.
1921 № № 1, 8
308. ვარსკვლავი. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.
1914 № № 1, 3
№ 1. გვ. 1. „1. თ. ჭუმბურიძის ფელეტონი. 2. გულისაბას ლექსი“.
№ 3. გვ. 1. „ვ. გელოვანზე“.
309. ზვირთი. საპოლიტ., საეკონ. და სალიტ. ყოველკვ. გაზეთი. თბ.
1915 № 7
1916 № № 26, 27, 30
1917 № № 70–72
1916
№ 26. გვ. 1. „არჩ. ჯორჯაძის წერილები.
№ 27. გვ. 1. „არჩილის წერილები“.
310. თავისუფალი გზა. საქ. რესპ. სახაზინო გზების მუშა-მოსამს. პროფ. კავშირის
ცენტრ. გამგეობის ყოველკვ. პროფ. და პოლიტ. ორგანო. თბ.
1918 № 1
1919 26 მაისი, № № 30, 36, 39
1918
№ 1. გვ. 1. „ეს გაზეთი მგონი ილია ჭყონიას ნაქონია. ი. გრ“.
1919. 26 მაისი
გვ. 1. „ბორის კორნეევის ლექსი. ი. გრ“.
№ 39. გვ. 1. „პლახანოვზე პ. მეტრეველი წერს“.
311. თანამედროვე აზრი. ყოველდღ. საპოლ. სამეცნ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.
1915 № № 34, 41, 129
1916 № № 61–64, 74, 104, 105, 223
1917 № № 45, 46
1915
№ 34. გვ. 1. „ვიქტორ ჰიუგო“.
1916
№ 63. გვ. 1. „პ. იაშვილი და დუელი“.
1917
№ 45. „ლეილას გარჩევა“.
312. თემი. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. გრ. დიასამიძე. თბ.
1911 № № 2–5, 9, 15, 16, 19, 21–32, 34, 35, 37, 38, 40, 44, 45, 48, 49.
1912 № № 52–58, 66, 67, 70–72, 74, 80, 89, 91, 98, 99–103
1913 № № 104–155
1914 № № 158–160, 162, 163, 166, 168, 179–181, 184–194, 197, 199

1915 № № 200–218

1911

№ 2. გვ. 1. „ელენე თარხნ“.

№ 3. გვ. 1. „ს. მგალობლ“.

№ 5. გვ. 1. „მუმტაიდი ოხრდებაო“.

№ 9. გვ. 1. „აკაკის ნაკვეს“.

№ 15. გვ. 1. „აკაკი“.

№ 16. გვ. 1. „1. რომანი „შოთა რუსთაველი“. 2. მანთაშოვის ანდერძი. 3. გრ. აბაშიძის ლექსი“. გვ. 3. „ახალ ამბებ“-ში ხაზგასმულია: „ივანე ელიაშვილს დაუწერია დიდი რომანი სათაურით „შოთა რუსთაველი“. ერთს ჩვენს მწერალს წაუკითხავს“, მიწერილია: „აკაკი იქნება“.

№ 19. გვ. 1. „ეკ. გაბაშვ“.

№ 26. გვ. 1. „აკაკი. „ნემსი“, გვ. 4“.

№ 27. გვ. 1. „1. აკაკი. 2. ანტონ ფურც. 3. ლევ. ყიფ“.

№ 28. გვ. 1. „ივ. დონდაროვი“.

№ 29. გვ. 1. „1. ალ. ცაგარელი. 2. ლევ. ყიფ“.

№ 30. გვ. 1. „ლევ. ყიფიანი“.

№ 34. გვ. 1. „ნ. ლორთქ“. გვ. 3. სათაურს: „წერილი“ მიწერილი აქვს: „ეს წერილი თარგმნილია პროზად აპუხტინიდან, იხ. „თემი“, № 35, ახალ ამბავში“.

№ 35. გვ. 1. „1. ნ. ლორთქიფანიძე. 2. შეცდომის გასწორ“.

№ 38. გვ. 1. „ბ. ახოსპირელი. ლექ“.

№ 40. გვ. 1. „დოსტოევსკი“.

№ 44. გვ. 1. „ჩემი ლექსი. ი. გრ“.

№ 45. გვ. 1. „ჩემი ლექსი (ბოლო არ მომწონს).“

№ 48. გვ. 1. „ელ. თარხ. განცხად. ჩემი...“

№ 49. გვ. 1. „აკაკის ლექსი ჩემი პაროდია. (გაიანეს როლს თამაშობდა ოლოლი).“

1912.

№ 56. გვ. 1. „მზე“, აბაშელი. გ. ტაბიძე“.

1913

№ 122. გვ. 1. „შარჟი აბაშელისა ჩემზე“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „კოცნიშვილი“, „აბაშელი“, 1913 წ“.

№ 113. გვ. 1. „აკაკი გრამაფონში“.

№ 120. გვ. 1. „ყანძელის ლექსი“.

№ 121. გვ. 1. „1. აკაკის სიზმარი შ. რუსთაველზე. 2. ივ. ჯაბადარი. 3. მეთაური“.

№ 126. გვ. 1. „სევერიანი“.

№ 128. გვ. 1. „გ. ქოჩაკიძე“.

№ 138. გვ. 1. „ილია ჭყონიაზე, აკაკის...“

№ 141. გვ. 1. „კ. გამსახ“.

1914

№ 160. გვ. 1. „ს. მგალობლიშვილი კ. ყიფიანზე“.

№ 179. გვ. 1. „ქართული თეატრი. მეთაური. კ. მაყაშვ. ყარალ“.

- № 180. გვ. 1. „მელ. გობეჩია. ხრონიკაში ცენზურა და ლექსები“.
- № 181. გვ. 1. „აკაკი ვანო მაჩაბელზე“.
- № 197. გვ. 1. „რევ. მაჩაბლის წერილები. ი. გრ“.
- № 199. გვ. 1. „გოჩი“. ვაჟასი და სხვა“.
- 1915
- № 204. გვ. 1. „აბაშელი გალაქტიონზე“. გვ. 2. წერილთან: „მისაბაძი მაგალითი“, „გ. ტაბიძეზე“.
- № 205. გვ. 1. „აკაკი“.
- № 206. გვ. 1. „აკაკი – გიორგი სააკაძეზე“.
- № 211. გვ. 1. „დ. შენგელაია“.
- № 213. გვ. 1. „დემნა“.
- № 216. გვ. 1. „ი. ჭავჭავ. წერილები ოქრომჭედლიშვილთან“.
- № 217. გვ. 1. „ილია“.
- № 218. გვ. 1. „ილია“.
- მეორე ცალები:
- 1911
- № 4 გვ. 1. „გორის თეატრი. გორის ამბები. სოფ. მაგალობლიშვილის არტისტობა“. გვ. 4. ს. მაგალობლიშვილის „მოგონება“-ში ხაზგასმულია: „გორელის“, მიწერილია: „ტყვიაველის. ი. გრ“.
- 1912
- № 66. გვ. 1. „ა. ახნაზაროვზე“.
- 1913
- № 122. გვ. 1. „ილია ჭ-ძე“.
- 1914
- № 181. გვ. 3. „მელ. გობეჩია“.
- № 191. გვ. 1. „კატო მიქელაძე. ბოლოში“.
- 1915
- № 201. გვ. 1. „აკაკი“.
- № 203. გვ. 1. „დ. პარიზელის პაროდის გამო, გვ. 2. ხაზგასმულია წერილი: „პროტესტი“, მიწერილია: „იხ. „თემი“, № 200“.
- № 204. გვ. 1. „ბალმონტი...“
- № 211. გვ. 1. „ნირვანა – დემნა შენგელაიასი. კიტა აბაშიძის წერილი.
- მესამე ცალები:
- 1912 № 100
- 1913 № № 106, 113, 120, 121, 129, 141
- 1915 № № 200, 205, 206
- 1913
- № 129. გვ. 1. „ივ. მაჩაბელი. დავით კეზელის ფელეტონები „კისრული“.
- 1915
- № 200. გვ. 1. „ხალხურ. თქმ“.
- № 206. გვ. 1. „აკაკის ორი სიტყვა. გ. სააკაძეზე, გვ. 1. გვ. 4“.

313. თემი. გაზეთ „თემის“ სურათებიანი დამატება. თბ.
 1912 № № 1–5
 1913 № 5
 1915 № № 205, 206
314. ია. ყოველკვ. სამხატვრო და სალიტ. გაზეთი. თბ.
 1919 № 1
315. ივერია. საპოლიტ. და სალიტ. ყოველდღ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ი. ჭავჭავაძე.
 თბ.
 1886 № № 101–103, 110–116, 121–123, 136, 144, 146, 147, 150, 151, 154
 1887 № № 1–275
 1888 № № 48, 193
 1889 № № 4, 5, 9, 10, 11–258, 260, 261, 266–272
 1893 № № 12, 48, 178, 179, 216, 274, 282
 1894 № № 228, 236, 254, 257, 264, 272, 277
 1895 № № 1, 4, 5, 8, 31–32, 36, 38, 44, 53, 59, 61, 63, 116, 143, 229.
 1896 № № 13, 30, 31, 59, 62, 70, 71
 1897 № № 136, 141, 143–145
 1898 № № 199, 206, 245
 1899 № 180
 1900 № 195, 196, 203, 243, 266
 1901 № № 60, 193, 201, 211, 214, 242
 1902 № № 8, 10, 34, 51, 58, 65, 90, 92, 97, 133, 136–138, 143, 144, 189, 191, 195, 215–217,
 229, 249, 251, 271, 275
 1903 № № 55, 190
 1904 № № 4, 64, 82, 93, 103, 104, 112, 116, 126, 150, 151, 157, 159, 160, 172, 186, 195, 196,
 201, 212, 220, 229, 233, 238, 245
 1905 № № 1–53, 59, 69–224
- ცალკეულ ნომრების არშიაზე მინაწერები.
 1886
 № 101. გვ. 1. „ილიას წერილები დ. ყიფიანისათვის“. ნომერში დევს გაზ. „ივერიის“
 განცხადება 1886 წ. იანვრიდან გაზეთის გამოსვლის და ხელმოწერის შესახებ.
 1887 წ. ნომრები აკინძულია ერთად და ჩასმულია ყდაში.
 ფორზაცის მე-2 გვ.: „1. ჩიტო-გვრიტი. 2. ფუჭაძე“.
 № 3. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „იაკობ სვიმონიძე“, „ი. გოგებ“.
 № 18. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ამირანი“, „ალ. მირიანაშვილი“.
 № 84. გვ. 1. დეფექტურია, მიწერილია: „ამოჭრილია „თავისუფალი სვანის“
 ზოოლოგიური წერილი „ჯიხვი და შურთხი“.
 № 189. გვ. 3. კრიპტონიმთან: „ნიკო ლ-ძე“, „ლეონიძე“.
 1888
 № 48. გვ. 1. „გ. ჟურულის მოთხრობა“.
 № 193. გვ. 1. „სანდალა“.

1889

№ 13. გვ. 1. სათაურთან „ფელეტონი“ წერია: „ილიასია“.

1893

№ 48. გვ. 1. „გაზეთში გაზეთი“.

№ 178. გვ. 1. „ი. გოგებაშვი“.

№ 216. გვ. 1. „ყურები ჩამოჰყარა“. I. ილიას წერილი ივ. მაჩაბელზე. ი. გრ“. გვ. 2. ილიას წერილში ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „დ. კეზელისაა! იხ. „დროება“, 1883 წ. 8 ნომერ“. იქვე ხაზგასმულია: „ჩამოჰყარა ყურები“, მიწერილია: „ვირია? ი. გრ“.

№ 226. გვ. 1. „ივ. მაჩაბლის პასუხი ილ. ჭ. ი. გრ“.

№ 274. გვ. 1. „სამწერლო ფონდი (ევ. გაბაშვი) და ვაჟას მოთხრობა“. მოხაზულია სტრიქონები მოთხრობისა: „მოჩვენება“, წერია: „ვაჟა“.

№ 282. გვ. 1. „სალიტ. ფონდი“.

1894

№ 228. გვ. 1. „მწერლებზე. ი. გოგებაშვილი და დუტუ“.

№ 264. გვ. 1. „ბ. დავითაშვი.; კავკავი; არსენ წითლიძე“.

1895

№ № 1 და 4. გვ. 1. „ილიას ოხუნჯობა“.

№ 5. გვ. 1. „მურავიოვი: Грузия и Армения.“ იქვე ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „ფირუზა“, მიწერილია: „ილია თუ ახნაზაროვი? მერე მე ვწერდი ამ ფსევდონიმით, აქედან კი არ ამიღია. ფირუზა ჩემი ზედმეტი სახელია ჭროლა თვალების გამო“. ინიციალებთან: „ლი-გ“, „გ. ჟურული“.

№ 31. გვ. 1. „ლალი“.

№ 38. გვ. 1. „სვ. ყიფ“.

№ 44. გვ. 1. „გ. ჟურულის წერილი“.

№ 61. გვ. 1. „გრ. ვოლსკის თარგმანი“.

№ 116. გვ. 1. „ჰაზირას ლექსი. არჩილ ჩხარტიშვილს“.

№ 143. გვ. 1. „პუმკინის თეატრი“.

№ 229. გვ. 1. „რ. ერისთ. ლექსი“.

1896

№ 13. გვ. 1. „კიტას წერილი“.

№ 30. გვ. 1. „ბიბლიოგრაფია „მომამბე“.

№ 31. გვ. 1. „ა. ცაგარელის პასუხი ზ. ჭ-ძეს („უჩინონი“).

№ 59. გვ. 1. „გ. ჟ. ლალი. დანუნციო“.

№ 62. გვ. 1. „ნ. ურბნელის ფელეტონი“.

№ 70. გვ. 1. „მარიამ ლეონიძე“.

1897

№ 141. გვ. 1. „იხ. 3, 4“.

№ 145. გვ. 1. „სანთლის ქურდი; გვ. 4. ლექსი“.

1898

№ 206. გვ. 1. „ი. ცისკარიშვილის მოთხრობა“.

№ 245. გვ. 1. „თეატრი (რეცენზია)“.

1900

№ 203. გვ. 1. „ქართული ანბანი“.

№ 243. გვ. 1. „ორი გმირი“.

1901

№ 60. გვ. 1. „გვ. 1. სარაჯიშვი“.

№ 193. გვ. 1. „ჟურნალ-გაზეთების ისტორი“.

№ 201. გვ. 1. „ნობათი. ფელეტონი. მგონი ილია ჭყონიას ხელია. ავტორის გასწორ“.

№ 242. გვ. 1. „თეატრზე“.

1902

№ 8. გვ. 1. „ეკ. გაბაშვილი „ჩვენს ქალებს“ და „Мухет“-ის გარჩევა“.

№ 10. გვ. 1. „გ. სუნდუკიანცის პიესა „კიდევ ერთი მსხვერპლი“.

№ 34. გვ. 1. „1. ილიას (ახალმოსულის) წერილი არჩილ ჯორჯაძის მიმართ 2. იუმორი. 3. ელეფთერიძე. ფელ“.

№ 58. გვ. 1. „ილ. ჭავჭავაძის „ქვათა ღალადი“. ი. გრ“.

№ 65. გვ. 1. „გრაფი ტოტლებენი ა. ფრონელისა“.

№ 90. გვ. 1. „ვაჟას პოემა“.

№ 92. გვ. 1. „თ. ჟორდანიას წერილი“.

№ 97. გვ. 1. „დ. კარიჭაშვილი ნ. მარზე“.

№ 133. გვ. 1. „ქართული მუსიკა, გვ. 2“.

№ 136. გვ. 1. „სომხებზე. (იუმორი ბოლოში)“.

№ 137. გვ. 1. „ფელეტონი ნ. ურბნელის (ბზიკი). ბოლოში ალექსანდრე თოიძის განცხადება (აბანო „ფანტაზია“). ეს თოიძე, ნინო თოიძის მამა იყო, პურღვინის პატრონი. ი. გრ“.

№ 138. გვ. 1. „მალაქია ბოლქვ“.

№ 144. გვ. 1. „აკაკის წერილი“.

№ 189. გვ. 1. „დურგლიანთ ქორწილი. ოქროვეის მკვლელობა გვ. 2“.

№ 191. გვ. 1. „სანოს ფელეტონი“.

№ 215. გვ. 1. „აკაკი. ლექსი დასელებზე“.

№ 217. გვ. 1. „ვეფხვის ტყაოსნის“ გარშემო მარრის შესახებ“.

№ 229. გვ. 1. „მუნასიბი“.

№ 249. გვ. 1. „საინტერესო“.

1903

№ 55. გვ. 1. „ქვათა ღალადზე“.

1904

№ 4. გვ. 1. „1. თეატრი. 2. სუმბათაშვი. 3. ტ. მომცელიძის განცხადება, გვ. 1“.

№ 64. გვ. 1. „თეატრზე“.

№ 93. გვ. 1. „1. „ახ-ვახ“ (იმედაშვილისა). 2. მორზე. (იუმორი).“.

№ 103. გვ. 1. „ალექსი-მესხიშვილის „მველი სიტყვებისათვის“. ი. გრ“. გვ. 2. სათაურთან „ისტორიული პიესის წარმოდგენის გამო“, წერია: „ივ“. 1904 წ. № № 63, 66, 70. ხაზგასმულია: „იხ. „ივერია“, № 96“, მიწერილია: „1904“.

№ 104. გვ. 1. „იხ. იმედაშვი“.

№ 112. გვ. 1. „ღალატი. ფელეტ“.

№ 150. გვ. 1. „ვარდია“.

№ 151. გვ. 1. „ხრონიკა. მ. საფაროვ-აბაშიძე“.

№ 167. გვ. 1. „ქორწილი სოფელში“.

№ 201. გვ. 1. „აკაკის ლექსი. ველიჩკო. ტრ. რამიშვილი“.

№ 212. გვ. 1. „მარიამ ძნელაძე“.

№ 238. გვ. 1. „ჯაჯუ ჯორჯ“.

№ 245. გვ. 1. „I. ს. ქვარიანის წერილია ია ეკალაძეზე. II. აკაკის თვალის სიდამბლე“. 1905

№ 3. გვ. 1. „რეცენზია. იუმორი. გუნიაზე, გვ. 4“.

№ 12. გვ. 1. „ა. ალექსიძის ციმბირელი“.

№ 13. გვ. 1. „დემონი“ ქართულად პეტერბურგში. (იხ. ქრონიკა)“.

№ 16. გვ. 1. „ბეგლარას ლექსი“.

№ 17. გვ. 1. „გადანქმანი“.

№ 20. გვ. 1. „ილიას სიტყვა“.

№ 27. გვ. 1. „ი. ზარდალიშვი“.

№ 31. გვ. 1. „სვ. ყიფიანის მოთხრობა“.

№ 36. გვ. 1. „ქალთა განცხადება და კოცნის თავისუფლება. ფელეტ?“.

№ 40. გვ. 1. „პ. დადვაძე“.

№ 47. გვ. 1. „ცახელი“.

№ 97. გვ. 1. „ალ. წულუკიძე“.

№ 99. გვ. 1. „ფილიპე გოგიჩაიშვილის რედაქტორობით 1905 წ. გამოცემულ „ივერია“-ს 223 ნომრიდან (№ 1 გამოვიდა 17 თებ. და № 223 გამოვიდა 10 დეკ.), თქვენ გიგზავნით, პატ. სოსო, 98 ნომერს (№№ 99–111–179, 181–208) და აკლია ამ კომპლექტს 125 ნომერი (№ № 1–98, 100–110, 209–223) თქვენი მეგობარი ანდრო აბრამიშვილი. 12. 1. 57 წ. ლენინგრადი“.

№ 100. გვ. 1. „ლ. ახოზაძე და ა. ჩაჩანიძე“.

№ 104. გვ. 1. „ა. წულუკიძე. და ბ. მდივანი. სიტყვა“.

№ 111. გვ. 1. „ზურაბ ავალიშვილი“. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „კახაბერი“, „ლ. ბოცვაძე“.

№ 112. გვ. 1. „არტურ ლეისტი სომხებზე“.

№ 113. გვ. 1. „ანტ. ფურც., გვ. 4“.

№ 114. გვ. 1. „სამი წერილი რედ. მიმართ“.

№ 115. გვ. 1. „აზიანი“.

№ 116. გვ. 1. „ს. მგალობლიშვილის მოთხრობა“.

№ 117. გვ. 1. „1. მოქანდაკე ლიანა არღუთინსკი-დოლოგორუკოვი, გვ. 3. 2. იელიშ ასტვაწატურ“.

№ 118. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ალი-მურზა-სელიმ-ოღლი“, „მგონი თ. სახოკია. ი. გრ“.

№ 124. გვ. 1. „ვ. ბარნოვის „საფლავის ქვაზე“, იხ. გვ. 4“.

№ 126. გვ. 1. „I. მემედ ბეგ აბაშიძეს სდომებია ბათუმში გაზეთის გამოცემა. II. დიმ. ჯამის წერილი“.

- № 127. გვ. 1. „არჩილ მათიკაშვი“.
- № 129. გვ. 1. „სიმდიდრის მსხვერპლი“ ა. ბაჯიაშვი. გვ. 3. ხაზგასმულია სათაური: „წერილი აფხაზეთიდან“, წერია: „პეტრე ჭარაია“.
- № 130. გვ. 1. „ბაქოს თეატრი, გვ. 4“.
- № 132. გვ. 1. „მხატვრები – პოლტარაცკი და საბინ-გუსი ჩვენს მონასტრებში“.
- № 133. გვ. 1. „არტისტი ოსეტროვი“.
- № 135. გვ. 1. „ივ. ზაქ-ძე კეცხოველი“.
- № 136. გვ. 1. „მ. გორკი – „შებრალება“.
- № 137. გვ. 1. „ბორჯომი, გვ. 3–4. ი. ევდოშვი“.
- № 138. გვ. 1. „მემედ ბეგ აბაშიძის თათრულ-ქართული გაზეთი“.
- № 139. გვ. 1. „ღალატი“.
- № 147. გვ. 1. „ქუთაისის მსახიობების ინტრიგა“.
- № 148. გვ. 1. „ვ. გუნიას აზრი გადაკეთებულ პიესებზე“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „სცენის მოყვარე“, „ვ. გუნია“.
- № 153. გვ. 3. „ვ. ჯაფარიძე, გვ. 3“.
- № 154. გვ. 1. „სვ. ყიფიანი“.
- № 155. გვ. 1. „არტისტი ბახტურიძე, გვ. 4“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ილ. ნებოძირელი“, „ფერაძე. ი. გრ“.
- № 156. გვ. 1. „ბლასკო იბანეს“.
- № 157. გვ. 1. „1. მიხ. გაჩეჩილაძის კორესპონდენცია, გვ. 4. 2. სვ. ყიფ. მოთხ. ლ. კეცხოველზე, გვ. 2. 3. ია ეკალაძე – შვილი მუშა ბოქულაძისა“.
- № 159. გვ. 1. „შალიაპინი – გაზეთს ბეჭდავსო“.
- № 161. გვ. 1. „ნ. ბარათაშვილის ძეგლი“.
- № 162. გვ. 1. „I. ა. ხახანაშვილი წერ. II. აკაკის პროზა“.
- № 163. გვ. 1. „ა. ხახანაშვი. წერილი“.
- № 165. გვ. 1. „ფილიმონ ქორიძე, გვ. 4; საარჩევნო ხმა არა აქვთ მწერლებს, გვ. 2“.
- № 167. გვ. 1. „ი. ელევთერიძე“.
- № 168. გვ. 1. „ფ. მახარაძეზე (მეთაური)“.
- № 169. გვ. 1. „ვაჟა-ფშაველა“.
- № 174. გვ. 1. „იშხანიანი“.
- № 175. გვ. 1. „ღალატს“ ხალხი არ დასწრებია“.
- № 176. გვ. 1. „ვ. შალიკაშვილის მოთხრობა“.
- № 177. გვ. 1. „დიმ. უზნაძის ფელეტონი“.
- № 178. გვ. 1. „ი. ელევთერიძე“.
- № 184. გვ. 1. „ირ. ევდოშვი. სადღეგრძელოები, გვ. 4“.
- № 185. გვ. 1. „აკაკი. ვაჟა“.
- № 186. გვ. 1. „I. ვაჟა – პროზა. კოდალა. II. აკაკი – პროზა“.
- № 187. გვ. 1. „სტრინბერგის პიესა მამა სტრინბერგის ცოლი – დაგნა“.
- № 188. გვ. 1. „1. ვაჟას. 2. აკაკის პროზა. 3. კონსტ. ორჯონიკიძე – დაიკარგ“.
- № 190. გვ. 1. „ვაჟა – „ზაყაყათა აჯანყება“.
- № 191. გვ. 1. „მ. ჯავახიშვილის „ჯილდო“.

№ 192. გვ. 1. „ი. ევდომე“.

№ 195. გვ. 1. „აკაკი“.

№ 199. გვ. 1. „ი. გოგებაშვილის წერილი“.

№ 205. გვ. 1. „ი. გოგებაშ“.

№ 220. გვ. 1. „ლევ. მეტრ., 219“.

მეორე ცალები:

1887

№ 8. გვ. 1. „ნ. ლომოური ხომ არ არის? გვ. 2–3. კ. მესხი – ჩატაკი“.

1893

№ 216. გვ. 1. „ილია. პასუხი მაჩაბელს“.

1905

№ 130. გვ. 1. „ქარიშხალი“.

№ 132. გვ. 1. „ი. გომართ“.

№ 151. გვ. 1. „ვაჟა“.

№ 185. გვ. 1. „იხ. 4 გვ. თვით „მოგზაურისთვის“ მუშებმა არ იმუშავეს“.

№ 188. გვ. 1. „აკაკი“.

№ 189. გვ. 1. „თავისუფლება“.

№ 207. გვ. 1. „ფილიპე მახარაძეზე, გვ. 1“.

316. ივერია. სალიტ. და საპოლიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. კ. ი. ხერხეულიძე. თბ.

1909 № № 1–41

ყდაზე: „კ. თუმანიშვილის ივერია 1909 წლისა. ორშაბათეული. „წვიპურტის“ რედაქტორად მე დამნიშნა 19 წლის ბიჭი – ფირუზ წვიპურტაძე. ჩემი უახლოესი თანამშრომელი იყო ი. იმედაშვილი. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „წყნარად აჰფურცლეთ ი. გრ. 1911 წ.“ იქვე: „მ. გურიელის პოემა № 39, 1909“.

ყდის მესამე გვ.: „მე საპოქნიკის ბიჭის როლში, № 38. ი. გრ“.

№ 5. გვ. 4. წერილში: „ბბ. ლევან ყიფიანი და გრ. დიასამიძე“, მოხაზულია ფსევდონიმი: „ეს მე ვარ“.

№ 16. გვ. 4. ინიციალთან: „გ“, „ი. გრ. (გრიშაშვილი)“.

№ 17. გვ. 3. ხაზგასმულია: „ა. კარგარეთელის ბენეფისი“ მიწერილია: „ი. გრ“.

№ 38. გვ. 1. ფსევდონიმთან: „დაუცხრომელი“, „ბარბ. ხერხეულიძე. ი. გრ“.

№ 39. გვ. 1. წერილის „ქართული წარმოდგენა“ ბოლოს: „ი. გრ“. გვ. 2–3. მ. გურიელის „ირმის ნაამბობი“ გასწორებულია, ჩამატებულია სიტყვები, სტრიქონები, არის მინაწერები. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ეს ხაზები ჩემია მელნითაც. ამის ვარიანტი დავბეჭდე „მნათობში“ ი. გრ“.

№ 40. გვ. 1. ხაზგასმულია: „ვუძღვნი კიდეც მარ. კან-ს“, წერია: „რეჟისორ კ. ფრანგიშვილის დაი. ი. გრ“. იქვე წერილის „ავლაბრის თეატრი“ ბოლოს: „ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1909

№ 13. გვ. 1. „გვაზავას ლექსი. ჩემი ლექსი“.

317. ივერია. ყოველდღ. საპოლიტ., საეკონ. და სალიტ. გაზეთი. რედ. ლ. ჯაფარიძე.
თბ.

1919 № № 12, 24, 27, 33, 36, 39

№ 12. გვ. 1. „1. ხაზარდას ლექსები, 3; 2. ჯაკოს პიესა, გვ. 1“.

№ 24. გვ. 1. „კოტე ყიფიანის წერილი“.

№ 27. გვ. 1. „ქეთო და კოტეზე“.

№ 33. გვ. 1. „შ. ამირეჯიბი ნინო ჩხეიძეზე“.

318. იმერეთი. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.

1913. № № 26–29, 118

1914 № № 7, 8, 10, 23, 25, 27, 144

1915 № № 16–20

1913

№ № 27–28. ნ. „ნ. ნიკოლაძის წერილები“.

№ 29. „დ. თომამზილი აკაკისადმი“,

№ 118. „ფირუზას (გრიშაშვილის) პატარა ფელეტონი (შარჟი)“.

1914

№ 23. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „ანაშვილი“, „მ. ღვამიჩავა“.

319. ისარი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1907 № № 21, 27, 66, 72, 83, 89, 106, 113, 115, 191, 222, 224, 278, 280, 284.

ცალკეული ნომრების არშიაზე მინაწერები:

№ 66. გვ. 1. „ჰენრიხ ჰეინე“.

№ 106. გვ. 1. „პიესა „სოფელი“.

№ 113. გვ. 1. „ყოლამოსენ ონიკაშვილის წერილი თავის ორთოგრაფიით“.

№ 171. გვ. 1. „ჩემს წიგნში გამორჩენილ სოლო გ-ძეს ლექსი“.

№ 191. გვ. 1. „ი. ჭ-ძე“.

№ 222. გვ. 1. „მ. ადამაშვილი ილ. ჭავჭავაძისათვის“.

№ 224. გვ. 1. „მ. ადამაშვილი ილიას დასაცავად“.

№ 280. გვ. 1. „ვ. აბაშიძის ბენეფისი“.

№ 284. გვ. 1. „პიესა „ხელთათმანი“.

320. კლდე. ქართული ნაციონალური პარტიის ორგანო. ყოველკვ. გაზეთი, თბ.

1918 № № 2, 3, 5–10, 23, 27, 28, 30

1919 № № 2

1920 № № 3, 5, 7, 18, 24, 59

1918.

№ 9. გვ. 1. „ჩემი წიგნებიდან „გადაბეჭდილი. ი. გრ“.

1919

№ 2. გვ. 1. „ეს დაიჭირა მთავრობამ“.

1920

№ 5. „რ. გაბაშვილი „ტეხნიკურ ლექსიკონზე“ ი. გრ“.

№ 59. გვ. 1. „გ. ლეონიძე – ვაჟა“.

მეორე ცალები:

- 1918
 № 6. გვ. 1. „ჩემი ლექსი“.
 321. კოლხიდა. ყოველდღ. გაზეთი. რედ.-გამომც. ა. ჭუმბაძე. ქუთაისი.
 1911 № № 85, 87, 110, 138, 139, 149, 215
 1913 № № 4, 7, 23, 24, 38, 41
 1911
 № 85. გვ. 1. „ა. ალადაშვილის შრომა“.
 № 110. გვ. 1. „კიტა. კ. გამსახურდია. ნ. ლორთქ. მოთხრ“. გვ. 4. ინიციალებთან: „რ. კ-
 ი“, „რაჟდ. კანდელაკი“.
 № 138. გვ. 1. „აკაკის ფელეტონი“. იქვე: „თარგმანი და არჩილზე წერილი“.
 № 139. გვ. 1. „ელისო“. სილოვან და ა. ჯ-ძე“.
 № 149. გვ. 1. „ლექსი კ. გამსახურდიასი“.
 № 215. გვ. 1. „საინტერესოა“.
 1913
 № 4. გვ. 1. „დილეტანტის წერილები გ. ქუჩიშვილზე“.
 № 7. გვ. 1. „ნ. ლორთქიფანიძე. მოგონება ლ. მესხიშვილზე“.
 № 23. გვ. 1. „დახმარება მწერლებს და დ. მესხის ოხუნჯობა“. გვ. 3. წერილის „რას
 იცინით?!“ ბოლოს „დ. მესხი“.
 № 24. გვ. 1. „რეცენზია ჩემს სადამოზე (ქუთაისში)“.
 № 41. გვ. 1. „ა. ჯორჯაძის ნომერი“.
 322. კომუნისტი. საქ. კპც და თბ. კომიტეტის ყოველდღ. ორგანო. თბ.
 1920 № № 2, 3, 5–10.
 323. ლამპარი. ყოველდღ. გაზეთი. თბ.
 1906 № 46
 გვ. 1. „მ. ადამაშვი“.
 324. მარცვალი. ყოველკვ. საპოლიტ.-სალიტ. და სამეც.-საისტ. გაზეთი. ბაქო.
 1910 № № 1–6
 325. მეგობარი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. გრ.
 რცხილაძე. თბ.
 1906 № № 7, 9, 31, 32, 58, 62, 70
 № 58. გვ. 1. „ს. გომადის ლექსი“.
 № 62. გვ. 1. „ი. ფანცხავა“.
 326. მეგობარი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. ქუთაისი.
 1915 № № 39, 40–54, 56–58, 70–71, 73–75
 1916 № № 76, 93, 96
 ცალკეულ ნომრის არშიაზე მინაწერები.
 1915
 № 39. გვ. 1. „ლიტ. გვერდი“.
 № 40. გვ. 1. „ბალმონტი“.
 № 41. გვ. 1. „გ. ქ-ძე“. იქვე განცხადებაზე „ელო ანდრონიკაშვილის ბენეფისი“
 მიწერილია: „ვანო მჭედ“.

- № 42. გვ. 1. „ნ. ბარათ. სურათი“.
- № 43. გვ. 1. „ბ. ბარათაშვილზე“.
- № 44. გვ. 1. „გ. ქიქოძის წერილი“.
- № 46. გვ. 1. „ბურუსი“.
- № 48. გვ. 1. „1. ი. გოგებაშვილის ნაწერები. 2. ძუკუ ლოლუა“.
- № 49. გვ. 1. „გ. ქიქოძე“.
- № 50. გვ. 1. „ლიტ. გვერდი“.
- № 51. გვ. 1. „გ. ქიქოძე. ა. შანშ“.
- № 52. გვ. 1. „1. უგვირგვინო მეფენი“. 2. კ. ფოცხვერაშვილზე“.
- № 54. გვ. 1. „გ. ქიქოძე“.
- № 56. გვ. 1. „ლიტ. გვერდი“.
- № 57. გვ. 1. „გარიყული“.
- № 71. გვ. 1. „გ. შარვაშიძის პიესის რეცენზ“.
- № 74. გვ. 1. „მე „სინათლეზე“.
- 1916
- № 76. გვ. 1. „ახალ წლის ნომერი“.
327. მერცხალი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. ქუთაისი.
1913 № № 51–59, 61–88, 91–98, 99, 100
- ცალკეული ნომრის არშიაზე მინაწერები:
- № 51. გვ. 1. „ლექსი“.
- № 52. გვ. 1. „თეატრი“.
- № 56. გვ. 1. „თეატრი „ინსტიქტ““.
- № 59. გვ. 1. „1. ოქროს ვერძზე. 2. პ. გელეიშვილზე. 3. დ. კლდიაშვილის საღამო“.
- № 62. გვ. 1. „თეატრი“.
- № 63. გვ. 1. „უნიადაგონი“, გვ. 4“.
- № 64. გვ. 1. „ირ. წერეთელი“.
- № 65. გვ. 1. „დ. უზნაძე-აბაშელი“.
- № 68. გვ. 1. „I. „გადაჭრილი მუხა“.
- № 69. გვ. 1. „II. „გადაჭრილი მუხა“.
- № 74. გვ. 1. „ილის საღამო – (ლანძღვა!). ლანძღვენ ილიკო ქურბულსაც! გვ. 4“. გვ. 4.
- ხაზგასმულია: „მომღერალი ლორთქიფანიძე“, მიწერილია: „ვარდენ“.
- № 75. გვ. 1. „ბეილისი გაამართლეს“.
- № 79. გვ. 1. „ნ. ზომლეთელს მიზაძა გ. ტ-ემ, გვ. 3“.
- № 80. გვ. 1. „1. ვასო აბაშიძეზე (1). 2. ალ. აბაშელის გარჩევა, I“.
- № 81. გვ. 1. „ტ. ტაბიძე და სხ., გვ. 3. 2. ვასო აბაშიძეზე, 2“.
- № 82. გვ. 1. „წერილი ანტ. ფურცელაძეზე“.
- № 83. გვ. 1. „I. ტ. ტაბიძეზე (სტუდ). 2. ა. აბაშელის გარჩევა“.
- № 84. გვ. 1. „ა. აბაშელის გარჩევა“. გვ. 2–3. წერილის „ზეციერი თუ მიწიერი“
ხელმოწერას: „ს“ მიწერილი აქვს: „ლეო ნათაძე. ი. გრ“.
- № 85. გვ. 1. „მაია წყნეთელი, გვ. 2“.

№ 86. გვ. 1. „ივ. გომართელი და ილია ჭ-ძის თხზ. ყიფშ. ბიოგრ. გვ. 2“. გვ. 2. წერილში „ერთი რენეგატის გამოსვლის გამო“ ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ილია გრ. ყიფშ. ი. გომართ“.

№ 88. გვ. 1. „1. რუსეთი. 2. ჯიბ“.

№ 91. გვ. 1. „ვ. რუხაძის სულელური განცხადება! გვ. 4“.

№ 92. გვ. 1. „გ. ქუჩიშვი. ლექსი „დამე ბნელი“.

№ 93. გვ. 1. „რ. ლეჩხუმელის ლექსი“.

№ 96. გვ. 1. „ლექსები“.

№ 97. გვ. 1. „ლიტ. სადამო“.

№ 98. გვ. 1. „გორკი და დოსტოევსკი, გვ. 3“.

№ 100. გვ. 1. „ჩიტო შარ. ლექცია, გვ. 4“.

328. მესხეთ-ჯავახეთი. მესხეთ-ჯავახეთის ეროვნული პარტიის სარაიონო კომიტეტის ორგანო. ახალციხე.

1919 № № 1, 2

გვ. 1. „ფელეტონი“.

329. მზე. სალიტ. გაზეთი. კაზმული მწერლობა, მხატვრობა, მუსიკა, თეატრი, ყოველკვ. გამოც. რედ.-გამომც. ნ. ასათიანი. თბ.

1908 № № 1, 2, 3

კანის პირველ გვერდზე: „სამსონ ფირცხალავას პირველი მხატვრული გაზეთი: „მზე“ № 1, 2, 3 და „ფასკუნჯი“ გაზეთის ფორმატისა № 1, 2, 3, 4. გაგრძელებაა ჟურნალის სახით. ი. გრ“.

კანის ბოლო გვ.: „მზე“ დაკეტილ იქმნა „Тиф. листок“-ში ერთი ტელეფონის გამო, იხ. ჟ. „საქართველო“. 1908 წ., № 8, გვ. 14. ი. გრ. შ. არაგვისპირელი წერს: „„მზე“ დაიხურა ჩემი მოთხრობის „სამარცხვინო ბოძთან“-გამო, რომელიც არსენ ჯორჯიაშვილის დახვრეტაზე დავეწერეო. ი. გრ. იხ. ჩემი რჩ. ნაწ. 1927, გვ. 262“.

№ 3. გვ. 4. ფსევდონიმს: „პ. გივიშვილი“ მიწერილი აქვს: „პ. ქავთარაძე“.

330. მთლიანი საქართველო. ყოველდღ. გაზეთი. რედ. – ტ. ტაბიძე. ბათუმი. 1920.

№ 3. გვ. 1. „ი. გრ. 1920 სულ სამი ნომერი გამოვიდა“.

331. მიწა. მიწის მესაკუთრეთა ეროვნული პარტიის ყოველდღ. ორგანო. თბ.

1920 № № 1, 6, 7, 13, 21, 23, 26, 28, 29, 30, 31, 40

1921 № № 1, 2, 3

1920

№ 30. გვ. 1. „გელათის მონასტრის განძეული“.

№ 40. გვ. 1. „გრ. ორბელიანის წერილი. კირილე ნინიძის საქმე. გიგო დიასამიძე“.

332. მნათობი. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.

1911 № № 3, 33, 40, 44, 45, 51, 67–69, 71, 76

ცალკეული ნომრის არშიაზე მინაწერები:

№ 3. „ყარიბი“.

№ 40. გვ. 1. „მარის ლექცია“.

№ 44. გვ. 1. „სალ. სადამო“.

- № 45. გვ. 1. „თეთრი ღამე (რუხაძე. წერილი)“.
- № 51. გვ. 1. „ფელეტონი (ლ. ტოლსტ. და მსახიობთა წერილი რედაქციის მიმართ.)“.
- № № 68–69. გვ. 1. „თეთრი ღამე“.
- № 71. გვ. 1. „თეთრი ღამე“. გვ. 2. „პეტერბურგი“.
- № 76. გვ. 1. „თაგუნა“.
333. მნათობი. სოხუმის ეროვნული საბჭოს ორგანო. სოხუმი.
1919 № 2
1920 № 4
- № 2. გვ. 1. „ს. ქვარიანის წერილი. I პეტრე ჭარაია, ნეკრ. ი. გრ“.
334. მომავალი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.
1909 № № 34, 86, 87, 96.
335. მსახიობის დღე. მსახიობთა კავშირის საბჭოს გამოცემა. რედ. შ. დადიანი. თბ.
1920 2 იანვარი.
გვ. 1. „მსახიობი № 1“. გვ. 3. ი. გრიშაშვილის ლექსს „მურისძიება“ სათაურთან მიწერილი აქვს: „ოლოლს“. პირველ სტრიქონში გადახაზულია „დამარწმუნა“, მიწერილია: „დამიმტკიცე“.
336. მუშა. ყოველდღ. გაზეთი. თბ.
1906 № 1
337. მშრომელი. მუშათა და სოფლის მშრომელთა ყოველდღ. გაზეთი. სომხ. სარევ. პარტ. „დამნაცვთიუნის“ საქ. ცენტ. კომიტეტის ორგანო. თბ.
1919 № 3
1920 № 7
338. ნაპერწკალი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც. მ. აბაზაძე. თბ.
1908 № 30
- გვ. 1. „ლექცია, გვ. 4. ქუთაისის ამბები. ლევ. ყიფიანი“.
339. ნაციონალისტი. ნაციონალურ და აგრარული პოლიტიკის ორგანო. თბ.
1920 № 25
- გვ. 1. „კაპანელი“.
340. ოდიში. გაგრძელება გაზ. „ავრორა“-სი ორ კვირეული სალიტ.-საპოლიტ. გაზეთი. ზუგდიდი.
1921 № 2
- გაზეთი დევს კონვერტში „იშვიათია. გაზ. „ოდიში“. 1921 წ., 6 თებ. (ზუგდიდი)“.
- კონვერტში ჩადებულ ქალაქებზე ჩამოწერილია გაზეთში დაბეჭდილ ავტორთა გვარები და ფსევდონიმები: „კან-ინ – იპოლიტე კაკულია, ამჟამად ვექილია. სიმი – სიმონ გოგიჩაიშვილი, ამჟამად მასწავლებელია. აბო კობახიძე – აგრონომი, დოცენტი. ა. ზუგდიდელი – ალექსანდრე საჯაია. პეტრე ხეთელი – პიერ კობახიძე. ა. შოურაშვილი – ანანია კვიციანიშვილი. ვ. ცაიშვილი – ვარლამ მეუნარგია, ფარმაცევტი. ეს გაზეთი „ოდიში“ პიერ კობახიძის „ავრორას“ გაგრძელებაა. გადმომცა გივი გაჩეჩილაძემ ი. გრ. 1953 წ. 5. I“.
341. პიტალო კლდე. ქართული ნაციონალური პოლიტიკის ორგანო. თბ.

1919 № 8

გვ. 1. „ცახელზე“.

342. პატარა გაზეთი. რედ.-გამომც. კ. მესხი. თბ.

1906 № № 1-7, 9-11, 16-19, 21-25, 27, 28.

შემოკლებული აქვს ფურცელი „პატარა გაზეთი“, 1906. აკლია № 8, 12, 13, 14, 15, 20, 26, 29. და შემდეგ იყო? ი. გრ“.

№ 1. გვ. 1. „ი. გრ. აკლია 8, 12- 15, 20, 26, 29 და შემდეგ“.

№ 2. გვ. 1. „აკაკის ფელეტონი. გამოვიდა № 28-მდე“. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „იალონი“, „იასამანი“.

№ 3. გვ. 1. „კ. მაყაშვილის სატირა“. იქვე ქალაქის ნაჭერი: „ამ სალდათის სიმღერის გამო, კ. მესხი მისცეს პასუხისგებაში. 12 მარტს, 1906 წელს იყო სასამართლო, სიტყვა წარმოსთქვა გ. გვაზავამ. იხ. ანგარიში „ნობათი“, 1906 წ., № 4, გვ. 62. კ. მესხი გაამართლეს“.

№ 9. გვ. 1. „ივერია“, „ნიშადური“, ვაჟას ლექსი მღვდელზე. ნიკო გოცირიძის სტატია“.

№ 18. გვ. 1. „შმიდტის დახვრეტა“.

№ 21. გვ. 1. „სოსოს, ივ. ლექსი“.

№ 23. გვ. 1. „რ. ბებიაშვილის ლექსი. ი. გრ.“

№ 25. გვ. 1. „სოსო ივანიძის ლექსია მგონი“.

343. პოეზიის დღე. მწერალთა კავშირის საბჭოს ყოველწლ. გამოცემა. თბ.

1920 № 1

ყდაზე: „პოეზიის დღე და ხუთი მაისი. სალიტერატურო გაზეთიც“, 1931 წ“.

ფორზაცზე: „აბაშელის მოგონება. „სალ. გაზ. № (?) 1931. ერთდროული“. იქვე ქალაქის ნაჭერი „პოეზიის დღე“. სულ 9 გაზეთი“.

პოეზიის დღე № № 1-5 ორგ. საქ. მწერალთა კავშირის, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1927, 1928 წ.

პოეზიის დღე № 1-2. ახალი მწერლობის კავშირის (1922-1923).

პოეზიის დღე. № 1. აჭარისტანის ქართ. მწერალთა გამოც. 1922.

პოეზიის დღე № 1. ქუთაისის კავშირის გამოც. 1922.

პოეზიის დღე (შეერთებული კავშირი) № 1. 1937. 5 მაისი (პროლეტარული) 1927.

„პოეზიის დღე“, 1928 წ. 5 მაისი 1929 წ“.

344. რაჭა-ლეჩხუმ-სვანეთის ხმა. გაზეთ-ორგანო რაჭა-ლეჩხუმ-სვანეთის მუშა-მშრომელი ხალხისა. რედ.-გამომც. ევ. დვალი. თბ.

1919 № 1

345. რევოლუციონერი დროშა. სოც. რევოლ. ა. კ. საოლქო და ტფილისის კომიტეტების ორგანო. თბ.

1918 № 1

346. რკინისგზელი. საქ. რესპუბლიკის სახაზინო რკინის გზების მუშა მოსამსახურეთა პროფ. კავშირის ცენტრ. გამგეობის ყოველკვ. პროფ. და პოლიტ. ორგანო. თბ.

1923 № № 29, 33

347. რუსთაველი. ყოველკვ. გაზეთ-ორგანო შოთა რუსთაველის თანასწორობის პარტიისა. თბ.

1919 № 1

348. სავაჭრო გზა. ყოველდღ. ეკონ საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: ი. ნ. მერკვილაძე. თბ.

1908 № № 1–29

კანზე: „სავაჭრო გზა“, 1908 პ. გოთუას უახლოესი თანამშრომლობით და სოსიკო მერკვილაძის რედაქტორობით. ი. გრ. სრული კომპლექტი“.

№ 4. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „იზიძე“, „ი. იმედაშვილი“ და ინიციალებთან: „კ. ტ“. „კოტე ტყავაძე (?)“. იქვე: „დიმ. ჯაში, ილია ჭ-ძე, № 8. გვ. 3“.

№ 10. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ფრიდონ“, „პ. გოთუა (?) ი. გრ“.

მეორე ცალეები:

1908 № 26

გვ. 1. „აკაკის ნომერი“.

349. სათეატრო ფურცელი. რედ.-გამომც.: ივ. გრძელიძე. ბათუმი.

1912 № 1

350. სალი კლდე. დამოუკიდებელი ნაციონალური პოლიტიკის ორგანო. თბ.

1919 № № 2, 5, 7–10, 12, 14, 16, 21, 24, 25, 38, 51, 57.

№ 24. გვ. 1. „გ. მეგრელიშვი. ნეკროლ“.

№ 38. გვ. 1. „ნიამორების გარჩევა. ლადო მაჭავარიანი. ბიბლიოგრ“. გვ. 3. აღნიშნულია „ბიბლიოგრაფია: „მეოცნებე ნიამორები“, მიწერილია: „ჩვენი ქვეყანა“, № 63, აპრილის 12, 1919 წ. მარინეტის გარჩევა „თ. სარტყელის“. ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ, რომ „ჯვარისწერები დაისში“ უფრო ადრეა დაწერილი ვინემ ტ. ტაბიძის...“

351. სამუსლიმანო საქართველო. საპოლიტ. საეკონ. და სალიტ. გაზეთი. ბათუმი.

1919 № 1

352. სამშობლო. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: ი. ცინცაძე. ქუთაისი.

1915 № № 1–5, 6–10, 12, 14, 15, 20, 23, 25, 26, 28, 44, 66, 76, 110, 129, 131, 159, 191, 251

1916 № № 309, 330, 337, 496, 466, 490, 505, 508, 509, 511, 516

1917 № № 521, 522, 529, 531, 534, 535, 536, 557, 559, 564, 565, 568, 571, 575, 586

ცალკეული ნომრის არშიაზე მინაწერები:

1915

№ 1. გვ. 1. „აკაკი“.

№ 3. გვ. 1. „პაოლო იაშვილის წერილი აკაკიზე: (გრძელი სათაური)“.

გვ. 1–2. პ. იაშვილის წერილი აკაკიზე, „ცხედარი გამბრწყინვებელისა“ გასწორებულია გრ. დიასამიძის მიერ, მიწერილია: „გრ. დიასამიძის რედაქცია“.

№ 6. გვ. 1. „ი. ცინცაძე აკაკიზე“.

№ 7. გვ. 1. „აკაკი გიმნაზიაში. ვუკოლ ბერიძისა, გვ. 3“.

№ 8. გვ. 1. „აკაკის №-რი“.

№ 9. გვ. 1. „აკაკი“.

№ 25. გვ. 1. „მოთხრობა და ჩემი სადამოს განცხადება“.

- № 26. გვ. 1. „მოთხრობა და ვ. შალიკაშვილის ესკიზი, გვ. 4“.
- № 28. გვ. 1. „შალიკაშვილის წერილი მგოსან მ. ანაშვილზე“.
- № 44. გვ. 1. „ჰაიდარბეგ აბაშიძის პასუხი ბოლო გვერდზე“.
- № 66. გვ. 1. „ნ. ლომოური“.
- № 191. გვ. 1. „ბალმონტი ქუთაისში, 1915 წელი“.
- 1916
- № 505. გვ. 1. „პიესა“.
- № 511. გვ. 1. „პიესა „№ 21“.
- № 516. გვ. 1. „ხუსკივაძე. მოთხრობა“.
- 1917
- № 522. გვ. 1. „ვეფხის ტყაოსანზე პ. ივლიტელისა“.
- № 529. გვ. 1. „აკაკის „წმ. ნინო“.
- № 531. გვ. 1. „გრ. მეგრელიშვილის ლექსი“. გვ. 2–3. მოთხრობის „სასაფლაოზე“
ბოლოს: „ია ეკალაძე“.
- № 534. გვ. 1. „კატო მიქელაძის ლექსი, ჩემი ლექსის მიბადვა“. გვ. 3 ხაზგასმულია
ლექსის სტრიქონები, წერია: „იხ. ჩემი „ბზის რტო“, ტ. I, გვ. 125“.
- № 535. გვ. 1. „ბეგლარის ლექსი“.
- № 564. გვ. 1. „ფერეიდანელი ქართველები. ომის №-რი“.
- № 568. გვ. 1. „ცახელის ლექსი“.
- № 586. გვ. 1. „ნ. ლორთქიფანიძის მოთხ“.
- მეორე ცალუბი:
- 1915
- № 8. გვ. 1. „I. აკაკის გაზრდილი გლეხი. II. კ. ჭიჭინაძის წერილი. III. იხ. განცხადება
„ტიმოთეს ლეღვი“.
353. სამშობლო. გაზ. „სამშობლოს“ ყოველკვ. სურათებიანი დამატება. ქუთაისი.
1915 № № 1–11, 13, 14, 16–23, 25.
- 1916 № № 33, 38
- 1915
- № 6. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „მ. ანაშვილი“, „მ. ღვამიჩავა“.
- № 7. გვ. 3. სურათთან: „დავით ავალიანი“, „დონ-ვალიანი. ი. გრ“.
- № № 20, 22, 23, 25. არშიაზე: „ნიკოლოზ გოცირიძის ჟურნალებიდან. 1945 წ. II. 1“.
354. სასოფლო გაზეთი. ყოველკვ. სამეურნეო-სალიტ. გაზეთი. თბ.
1920 № 18
355. საქართველო. საქართველოს ეროვნულ-დემოკრ. პარტიის მთავარი კომიტეტის
ორგანო. ყოველდღ. გაზეთი. თბ.
- 1915 № № 46, 63, 76, 78, 79, 84, 85, 89, 101, 102, 106, 108, 121, 128, 135, 151, 153, 155,
157, 163.
- 1916 № № 1, 5, 10–12, 19, 21, 36, 37, 40, 60–62, 66, 74, 80, 86, 91, 94, 95, 97, 100, 111, 119,
120, 123, 143, 147, 149, 167, 176, 182, 183, 190, 194, 195, 202, 211, 227, 251, 254, 267, 272, 274,
284, 289, 291

1917 № № 1, 4, 5, 7–15, 18–23, 25, 27, 29, 32, 34–37, 39–51, 53–59, 62, 63, 65–57, 71, 74, 78, 81–88, 90, 92, 106, 110, 114, 118, 121, 122, 130, 131, 140, 142, 144, 148, 149, 150, 151, 153–156, 160, 161, 164, 165, 168, 170–174, 177, 178, 184, 186, 192, 199, 202, 203, 208, 216–220, 225, 227, 229–234, 236, 240, 242, 245, 253–256, 258, 261, 262, 266, 270, 273–276, 280, 283.

1918 № № 3, 4, 9, 26, 28, 31, 34, 36, 38, 45–47, 49, 50, 52–55, 57–59, 61, 62, 66–69, 71, 72, 79, 82, 89, 100, 101, 103, 106, 116, 119–121, 126, 130, 151, 166, 175, 179, 184, 191, 210, 216, 218–220, 222, 230, 240, 246, 248, 251

1919 № № 1, 5–7, 9, 12, 13, 15, 17–19, 21, 44, 65, 67, 93, 94, 204, 228, 230, 239

1920 № № 2, 3, 5, 6, 8, 10–12, 14, 15, 26, 28, 30–32, 34, 36, 39, 40, 42–44, 46, 51, 53–55, 57, 59, 64, 69, 72–75, 82, 125, 126, 129, 131, 136, 140, 144–146, 148, 163

1921 № № 2, 6–8, 10, 15, 16, 20–23, 27, 33, 35–39, 41–44

გაზეთის თითოეულ ნომერზე, სათაურთან მიწერილია ის საკითხი, რომელიც აინტერესებდა ი. გრიშაშვილს. მაგ.: 1916 წ. № 11 – „დ. ყიფიანის კერძო წერილები“.

№ 86 – „რაფიელ ერისთავზე. გუნიაზე“.

№ 119 – „ალ. ახმეტელის წერილი ალ. სუმბათაშვილზე“.

№ 123 – „ალ. იუჟინი-სუმბათაშვილის მადლობა“. და ა. შ.

მეორე ცალები:

1918 № 179

№ 179. გვ. 1. „1. გერ. ქიქოძის და ტ. ტაბიძის წერილები“.

356. საქართველო. გაზ. „საქართველოს“ სურათებიანი დამატება, ყოველკვ. გამოც. თბ.

1915 № № 1–10

1916 № № 1–51

1917 № № 1–11

1915–1917 წ. წ. აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „სახლში არ გაიცემა. სრულია (რაც იშვიათია!!). 1915 წ. 1916 წ. 1917 წ. ი. გრ. გ. უიშვილი და ია ქართველიშვილი გიორგი ქუჩიშვილის ფსევდონიმებია: აკაკისა და გ. შერვაშიძის ლექსიური პაექრობა, 1916 წ. № 6; ვაჟას ლექსი ბიძინა მერკვილაძეს 1916, № 5; „შენ რაღას ფიქრობ არაგვო“, № 36, 1916 წ. ქნარისა – იოს. გვანცელაძე, ჭრელაშვილი, № 2, 1917“.

ყდის მე-2 გვ.: „ნ. ჩხიკვ., № 15 და № 22; აკაკის ლექსი, № 34; 3. შალიკაშვილის მოთხრ. № 13; 1916“.

1915

№ 1. გვ. 1. „იხ. თ. და ცხ“.

№ 3. გვ. 1. ფსევდონიმთან: „გ. უიშვილი“, „გ. ქუჩიშვილი“. გვ. 2. ინიციალებთან: „ს. შ.“ „ს. შანშ“.

№ 7. გვ. 1. ევდომშვილის ლექსის „სატრფოვ-ნაღველო“ სქოლიოში წერია: „პირველად დაიბეჭდა გაზეთ „ფასკუნჯში“, 1908 წ“. გვ. 3. ფსევდონიმთან „ქნარი“, „იოს. გვანცელაძე. გარდაიც“. იქვე ავტორთან: „ი. დაროშვილი“, „გარდაიც“.

№ 9. გვ. 2. ს. შანშიაშვილის ლექსთან: „1915. იხ. მისი „თხზულებანი“, გვ. 79“. გვ. 3. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „ინ-ბანი“, მიწერილია: „იროდიონ სონღულაშვილი. (გარდაიცვ.)“.

1916

№ 5. გვ. 1. სურათთან: „სოფლის ცხოვრება“ მიწერილია: „ა. ბერიძისა“.

№ 6. გვ. 1. ფსევდონიმთან: „ია ქართველიშვილი“, „გ. ქუჩიშვილი“.

№ 8. გვ. 3. კრიპტონიმთან: „სვ. ყ-ნი“, „სვ. ყიფიანი“.

№ 15. გვ. 1. ლექსთან „სამშობლოს“ მიწერილია: „ნოე ჩხიკვაძის ლექსი“.

№ 17. გვ. 2. დ. მეგრელის ლექსთან „სამშობლო“ არ გვაქვს! წერია: „თურმე ავტორმა ეს ლექსი მე მიძღვნა ჩემს ლექსზე: „თამარ“. ამავე გვერდზე ხელმოუწერელ ლექსს: „ჩემს თვალთა წინ...“ მიწერილი აქვს: „ბუთლიაშვილისა“.

№ 27. გვ. 1. კ. მაყაშვილის „სევდის მეფე“-ში ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „აქტიური სევდა ევდომვილის“ იქვე: „ეს კრიტიკოს ა. პაპავას ხელია. ი. გრ“.

№ 28. გვ. 1. ს. შანშიაშვილის „საგაზაფხულო“-ში ხაზგასმულია ორი სტრიქონი, მიწერილია: „ს. ზურგიელიძე“.

№ 30. გვ. 1. შ. მღვიმელის ლექსის „ია“, სტრიქონთან წერია: „აკლია. ი. გრ“.

№ 31. კ. მაყაშვილის ლექსში „ჩემი სევდა“ მოხაზული და ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „მაყაშვილი. აქტიურ სევდის წყურვილი აქვს ავტორს“. იქვე: „ესეც ა. პაპავას ხელია. ი. გრ“.

№ 36. გვ. 1. ფსევდონიმთან: „ქნარი“, „იოსებ გვანცელაძეა. ი. გრ“. იქვე: „ეს ლექსი, რომელიც გადაიღო კარგარეთელმა ნოტებზე მე მეკუთვნის – ი. გვანცელაძე (ქნარი). 1941. 23. VI და გაზეთიდან ამოჭრილი ნეკროლოგი: „ი. ი. გვანცელაძე“, მინაწერით: „კომ“, 1943 წ., № 132, 20 ივნისი. ი. გრ“.

№ 37. გვ. 1. სურათთან: „ექიმი მამია ორახელაშვილი“.

№ 38. გვ. 1. „ს. შანშიაშვილის უსათაურო ლექსში „როს გადავა შუალაძე...“ ხაზგასმულია ყველა სტრიქონი, არშიაზე ფანქრით: „მისტიკოსების აგზნებით ვილაც უცხო ელოდება, მაგრამ ცხადია იგი უცხო წარსულის გმირია“. მიწერილია: „ეს პაპავას ხელია. ი. გრ“.

№ 41. გვ. 1. ფსევდონიმთან: „სევდიანი“, „პლ. ლეჟავა“. გვ. 2. სურათთან: „მიხ. ჯავახიშვილი“.

№ 42. გვ. 2. გ. ლეონიძის ლექსის „ღამის ჩვენება“ პირველ სტროფთან მიწერილია: „ცუდია“. ბოლო სტროფთან: „კარგია“. იქვე მესამე სტროფთან: „ეს რაღა დუალიზმი?“. არშიაზე ფანქრით: „ეს პაპავას ხელია. ი. გრ“.

№ 43. გვ. 3. კრიპტონიმთან: „ვ. ბუ-ი“, „ვანო ბუთლიაშვილი“.

№ 46. გვ. 2. ხაზგასმულია ლექსის „ტატოს“ შენიშვნა: „იხ. გაზეთში დ. გ. კარიჭაშვილის წერილი“ და მიწერილია: „რომელ გაზეთში?“

№ 47. გვ. 1. პორტრეტთან: „დავ. ხიზანიშვილი“ წერია: „ფშაური ლექსების შემკრები. ტრადიკულად გარდაიცვალა. ი. გრ. ხაზასმულია ლექსის სათაური: „მებაღე“-დან, წერია: „რაბ. თაგორი“.

1917

№ 1. გვ. 11. „სრულია. უკანასკნელ № 11-ზე მეტი არ გამოსულა. ი. გრ“. გვ. 3. ინიციალებთან: „შ. დ“, „შალვა დადიანი“. ხაზგასმულია: „ჯამბარიჩ“, მიწერილია: „ანდრონიკაშვილი“, გვ. 4. სურათებთან: „ჩამორეცხილი ფრესკები“ მიწერილია: „მ. ჭიაურელისაა. ი. გრ“.

№ 2. გვ. 1. სურათთან: „სტეფანე თავ-ძე ჭრელაშვილი“, ხაზგასმულია: „იხ. საქართველოს“ № 5, წერია: „1917 წ“.

№ 6. გვ. 1. ს. შანშიაშვილის ლექსში „გულში ვიკლავ“, მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „იხ. 76 გვ. ს. შანშ. „რჩ. ნაწ. 1947 წ“.

№ 7. გვ. 4. სურათთან: „პრ. მარრი და მისი კალატოზები“, მიწერილია: „მ. ჭიაურელი“.

357. საქართველოს კომუნისტი. საქ. კპ. ცენტრ. და ტფილისის კომიტეტების ორგანო. თბ.

1920 № № 1–11, 16–20, 22. 25.

358. საქართველოს რესპუბლიკა. მთავრობის მოამბე. ყოველდღ. გაზეთი. თბ.

1918 № № 1, 3, 5, 10, 107, 108, 109, 117, 121–123, 126–128

1919 № № 11–14, 28, 29, 45, 58, 137, 158

1920 № № 63, 104–106, 177, 178, 182, 261, 282, 283

1921 № № 12, 39

გაზეთის თითოეულ ნომერზე, სათაურთან მიწერილია ის საკითხი, რომელიც აინტერესებდა ი. გრიშაშვილს. მაგ.

1919 წ. № 14 „ვალ. შალიკაშვილი“.

1920 წ. № 129 „რეცენზია ჩემს სადამოზე“ და სხვა.

359. საქმე. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1910 № № 12–19, 39–45, 47.

360. სახალხო გაზეთი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1909 № № 1–15

1910 № № 62, 86

1911 № № 210, 225, 235, 238, 244, 246, 250–253, 263, 267, 277, 285, 316, 319, 394, 460–464, 467–470.

1912 № № 491, 498, 511, 534, 568, 572, 573, 648, 664, 680, 684, 692.

1913 № № 798, 805, 812, 815, 816, 818, 819, 820, 821, 827, 833, 842, 847, 850, 851, 853, 871, 872, 880, 888, 889, 892, 911, 940, 943, 946, 953, 958, 970, 973, 975, 1019, 1024, 1027, 1032, 1036, 1077, 1078, 1079.

1914 № № 1081, 1089, 1090, 1115–1124, 1133, 1138–1156, 1166, 1189.

გაზეთის თითოეული ნომრის პირველ გვერზე ი. გრიშაშვილს მიუწერია ის საკითხი, რომელიც მისთვის საყურადღებო იყო. მაგ.

1909

№ 4. „ალ. ყაზბეგის ლექსები“

№ 6. „გრ. ვოლსკი ბათუმში დაასაფლავეს“.

1910

№ № 62, 86. „სოსიკო მერკვილაძის ხელით მინაწერები“.

1911

№ 263. „პ. იაკობოვსკი-გელშინის ნეკროლოგი“.

№ 460. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „გ. ბარელი“, „არჩ. ჯაჯ“.

1913

№ 815. „ვ. კოტეტიშვილის წერილი ჩემზე“.

№ 888. ფელეტონი კიტასი აღნიაშვილზე“.

№ 940. „ლევ. ყიფიანი და ვ. გუნია“.

1914

№ 1145. „ნ. მარი გალობის შესახებ...“ და სხვ.

361. სახალხო გაზეთი. სურათებიანი დამატება. თბ.

1910 № № 1–33

1911 № № 34–85

1912 № № 86–137

1913 № № 138–189

1914 № № 190–211

1910 წლის ნომრები აკინძულია 1910 წლის გაზეთ „დროების“ სურათებიანი დამატების ნომრებთან.

1911 წ. ნომრები აკინძულია ერთად. ყდაზე წერია: „დამატება. 1911. სახალხო გაზეთი. სრულია. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. პოტო, № 82; ტ. ტაბიძის ნოველა, № 36, 38; ჩაილდ ჰაროლდი, № 39; გლეხთა განათ. სურ. თელავში, № 41; მირზა ფატალი, 83; გრ. ტატიშვილი, 67; ცოცხალი გვამი, № 74-დან; ნატოს ძეგლი, 84“.

1912 წ. ნომრები აკინძულია ერთად. ყდაზე წერია: „ი. გრ. 1912 წ. დამატება „სახალხო გაზეთი“, სრული“.

ფორზაცზე: „გაბ. სუნდუკიანცი, 98; გრ. რასპუტინზე, 94; გამცემი, 95; ბარნოვის გენეალოგიისათვის, № 94, გვ. 4; მარჯანიშვილის დადგმა ედიპ, № 100; ნ. გოცირიძის თარგმანი № 121; რატილის გუნდის მონაწილენი, № 103“.

№ 94, გვ. 1. სურათთან: „თამარ ციციშვილი (გარდაიცვალა)“.

№ 104. ფსევდონიმთან: „სევდა“, „ნინო გოგოლაძე თელავიდან. ი. გრ“.

1913 წ. ნომრები აკინძულია ერთად. ყდაზე წერია: „ი. გრ. 1913 წ. „სახალხო გაზეთი“ დამატება. სრულია“.

ფორზაცზე: „ილიას ავტოგრაფი, № 156; ვ. გამსახურდიას ლექსი, 168, 173; ბეგლარის ლექსი, 161; კომპ. ჭილაშვილი, 187; თქმულება შოთაზე, 163; შამილის საყვარელი, 185; გ. ქიქოძის მოთხრობა, 182–185“.

1914 წ. ნომრები აკინძულია „სახალხო ფურცლის“ სურათებიანი დამატების 1914 წ. ნომრებთან ერთად. ყდაზე: „1914 წ. „სახალხო გაზეთი“ და „სახალხო ფურცელი“ დამატება. სრულია. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. მოთხრობა დადემკელიან-გაგარინი-დადიანის გარშემო; მოჯალაბე, კირილე წუთისოფლელი. „სახალხო ფურც“. დამატ. № № 7–21; ტ. ტაბიძის ლექსი, № 24; ვ. აბაშისპირელის ლექსი, № 8 – (სახალხ. ფურც)“.

მეორე ცალები:

ზოგიერთ ნომერზე „ი. გრიშაშვილს ელ. ანდრონიკაშვილი“.
1912

№ 95. გვ. 1. „გამცემი“, დრამა 3 მოქმ. იოს. გედევანიშვილისა. „გამცემი“ ცალკე წიგნად გამოვიდა. ორთაჭალის თეატრს ვათხოვე და ახია ჩემზე აღარ მომიტანეს. ი. გრ“.
1914

№ 208. გვ. 4. ფსევდონიმთან „პლებეი“, „არჩილ რუხაძე“.

362. სახალხო საქმე. ყოველდღ. გაზეთი. საქართველოს სოც.-ფედერალისტთა პარტიის მთავარი კომიტეტის ორგანო. თბ.

1917 № № 16, 18–20, 77, 78, 84, 86, 100, 103, 105, 108, 109, 112, 114, 116, 118, 121, 122, 125–133

1918 № № 136, 148, 155, 166, 168, 170, 171, 177, 188, 190, 195, 198, 203–205, 208, 210, 214, 215, 219, 224, 226, 229, 239, 241, 242, 243, 246, 247, 251–256, 261, 263, 267–269, 273, 282, 285, 296, 301, 313, 316, 364, 372, 376, 379, 381, 383, 385, 388, 391, 393, 400, 402, 414, 419–422.

1919 № № 431–435, 441, 446, 447, 462, 464, 465, 477, 480, 483, 485, 503, 508, 529, 530, 612, 628, 647, 683.

1920 № № 719, 722, 724–727, 729–731, 733, 735, 743–744, 747, 750, 752, 753, 755–762, 764, 766, 767, 770–774, 776–778, 793, 795, 798–800, 803, 804, 810, 811, 813–817, 825, 827, 829–830, 832–835, 846, 848, 849, 851, 858, 861, 863, 878, 890, 893, 895, 908, 909, 911, 917, 918, 929–933, 944, 950, 952, 954, 955, 957, 958, 963, 964, 966, 968, 973–976, 978, 981, 984, 986, 989–991, 998–1002, 1006, 1007–1010, 1012, 1015.

1921 № № 1019, 1023, 1026, 1034, 1041–1043, 1046–1048, 1058, 1060.

ცალკეული ნომრის 1-ლი გვერდის არშიაზე მინაწერები:

1918

№ 215. „ჩემი რეცენზია ბოლო გვერდზე“.

№ 254. „I. ვ. კოტეტიშვი. II. კიტა“.

№ 269. „კ. გამსახ. ლექსი“.

№ 282. „ვ. კოტეტიშვილის წერილი „ყანწელებზე“ („დევნილი ძმები“).

№ 285. „პ. მირიანაშვილი შუშანიკზე“.

№ 301. „ლევან მეტრეველი“.

№ 364. „მარიჯან-ფაშალიშვი“.

№ 393. „თეატრი. ლევ. მეტრევე“.

№ 422. „ქართველ-სომხებზე“.

1919

№ 447. „გ. გედევანოვი. ჩემი“.

№ 464. „მარიჯან“.

№ 465. „იოსებ ყიფშიძე“.

№ 477. „იესე რაჭველი“.

№ 485. „ნინო. ჩემ“.

№ 508. „თეატრზე“.

№ 529. „ლევ. მეტრეველი. შიო არაგვისპირ“.

№ 612. „ტაბიძის ლექსები“.

- № 647. „პ. დადვადის რეცენზია“.
- № 683. „მ. ჯავახიშვილის ფელეტონი ვ. ბარნოვზე“.
1920
- № 719. „აკ. პაპავას ახალწლის ლიტერატ“.
- № 722. „მარიჯან“.
- № 724. „აკაკი პაპავა. II. ახალწლისთვის, 1920 წ“.
- № 725. „აკაკი პაპავა. 1920“.
- № 726. „დახმარება არტისტებს“.
- № 727. „აკაკი პაპავასი 1920“.
- № 730. „აკაკი“.
- № 750. „დ. კლდიაშვილზე გ. ჭუმბურიძე“.
- № 756. გვ. 1. „(მარუთას) ჩემ „შვილდოსანზე“ გვ. 4. გაზეთიდან ამოჭრილი მ. შუამდინარელის რეცენზია სათაურით: „შვილდოსანი“ (ბიბლიოგრაფიის მაგიერ)“.
ამონაჭერზე ფანქრით: „1920 წ. 17 თებ“.
- № 757. „კ. ს. ფაშალიშვილი“.
- № 760. „ბაჩანას ლექსი. II. ი. ყიფშიძეზე“.
- № 773. „ან. თუმანიშვილის წერილი“.
- № 774. „ან. თუმანიშვილის წერილის გამო“.
- № 793. „ყანწელების საღამო. ჩემი და ს. ფ-იძე“.
- № 795. „1. ჩემი პასუხი. 2. ა. ჯორჯაძის კარგი კერძო წერილი“.
- № 810. „არჩ. ჯ“.
- № 813. „თეატრი. ს. ფირცხალავასი, გვ. 2“.
- № 815. „გ. ქ. ვ. კოტ“.
- № 816. „1. მაისობა და ბრძოლა“. გაზეთი „ცხრამუხა“ (არ გამოსულა), გვ. 1“.
- № 830. გვ. 1. „აკლია. მე „პეპოში“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „სიპლო“, „მ. დადიანი“.
- № 832. „ჩემი წერილი ჰაზირაზე, გვ. 4. შ. მღვიმელის ლექსი, გვ. 2“.
- № 833. „რუს-ადერბ. კავშირი“.
- № 834. გვ. 1. „ნოე ჩხიკვაძის გარდაცვალება. გვ. 4. ინიციალთან „ბ“, „რ. ბებიაშ“.
- № 835. გვ. 1. „მე ჰაზირას საღამოზე. ქართულ ენაზე. ა. შანშ“.
- № 864. „ჩემზე ვ. გარიკი“.
- № 848. „რეცენზია ჩემს საღამოზე“.
- № 849. „პოეზიის დღე“.
- № 851. „ჭუმბურიძე. პოეზია“.
- № 858. „გ. ქ-ძე, გვ. 4.“
- № 861. „ლადო მესხიშვილი“.
- № 863. „აზერბაიჯანი“.
- № 878. „წერილი კიროვს. 1920 ივლის“.
- № 893. „ა. ჭუმბ“.
- № 908. „სიკოს ლექსი“.
- № 909. „ლადო მესხიშვილზე (ახალი ამბები)“.
- № 911. „ლადო მესხიშვ., გვ. 3-4“.

- № 917. „ზოტიკეს გარჩევა ავ. პაპავასი“.
- № 918. „ზოტიკეს გარჩევა“.
- № 929. „მეთაური“.
- № 932. „ერ. ტოროტაძე“.
- № 944. „მეთაური“.
- № 954. „I. ჩემი ლექსი. II. არჩილ ჯაჯანაშვილის რეცენზია“.
- № 955. გვ. 1. „მშიერი მამის (მე-ვარ) წერილზე (სანგანიძე) და წვიპურტ“. გვ. 4. წერილში: „რას ნიშნავს?“ ხაზგასმულია: „მშიერი მამის“ წერილი“, არშიაზე ფანქრით: „ჩემი წერილია“.
- № 957. „შანტანის მოლექსენი მუმლისა (მ. საყვარელიძე)“.
- № 964. „ეკ. ივ. სარაჯ. ანდერძის გამო ვ. ენუქიძისა“.
- № 968. გვ. 3. „სესიაშვილისა. სარაჯ. ანდერძის გამო“.
- № 981. გვ. 3. „თაყაიშვილის პირველი წერილი“.
- № 986. გვ. 1. ქალაქის ნაჭერზე ფანქრით: „უგვირგვინო მეფენი – ალ. შანშიაშვილის, გვ. 4“.
- № 991. „მიხეილ მაჩაბლის პასუხი“.
- № 999. „პირველად დაიდგა „ბერდო ზმანია“, გვ. 4“.
- № 1006–1007. „მაჩაბლის პასუხი“.
- № 1012. „იხ. I გვ“.
- 1921
- № 1019. „ჩემი ლექსი. გ. ქიქოძის წერილი“.
- № 1023. გვ. 1. „გ. ქიქოძის წერილი“.
- № 1042. „ჩემი რეცენზია“.
- № 1048. „გარდაიც. მელანია“.
- მეორე ცალები:
- 1918
- № 190. „ბიბლ“.
- № 379. „ჩემი პასუხი“.
- № 383. „ჩემი ფელეტონი“.
- № 385. „სონეტი საქართველოში“.
- № 391. „ჩემი პასუხი“.
- 1919
- № 465. „ი. ყიფ“.
- 1920
- № 719. „ლექსები“.
- № 729. „აკაკი გრიშაშვილზე“.
- № 755. „გაგას წერილი“.
- № 816. გვ. 1. „ეს ს. მერკვილაძის გაზეთებია“.
- № 832. „ჰაზირა. (ჰაზ)“.
- № 999. „თაყაიშვილის მე-2 წერილი“.
- 1921

№ 1019. გვ. 1. „ჩემი ლექსი მ. ქიქოძის ფელეტონი“. გვ. 3. ინიციალებთან: „გ. ქ.“, „ქიქოძე“.

მესამე ცალები:

1918

№ 385. „ჩემი პასუხი“.

№ 391. „ჩემი პასუხი“.

1920

№ 832. „განცხადება. იუბილე ჰაზირასი“.

№ 835. „ჰაზირას საღამო. პ. მირიან. ენა“.

№ 991. „ღადო მესხიშვილის გარდაც“.

1921

№ 1019. „იუმორი, გვ. 4“.

363. „სახალხო საქმის“ დამატება. თბ.

1917 № 21.

364. სახალხო ფურცელი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1914 № № 17, 20, 79–85, 106, 110, 140, 151, 152, 159, 166, 168.

1915 № № 188, 195, 196, 198, 199, 201, 203, 205, 206, 211, 214, 225, 230, 232, 234, 243, 244, 253, 256, 293, 348, 349, 420, 444, 448, 453, 465.

1916 № № 469, 505, 513, 534, 548, 564, 569, 570, 584, 605, 609, 613, 646, 674, 701, 741, 750–753, 757.

1917 № № 761, 764, 765, 767–769, 771–773, 780, 781, 783, 786, 789, 791–795, 797, 799, 800, 801, 803, 810, 811, 813, 815, 818, 820, 821, 824, 825, 830, 848, 874, 884, 886, 891, 896, 897, 898, 901, 903.

ზოგიერთი ნომრის 1-ლი გვერდის არშიაზე მინაწერები:

1914

№ 17. „გაკვეთილს აძლევენ“.

№ 79. „თეატრი“.

№ 80. „ხარფუხის კლუბი“.

№ 81. „ალ. ჭიჭინაზის სიტყვა და ი. მაჩაბელი“.

№ 82. „ერთი ხელთნაწერი, გვ. 3“.

№ 83. „ილ. წინამძღვრიშვ. ავტ“.

№ 84. „ჩემი სტ.“ „სისხა“.

№ 85. „ა. ჭიჭინაძის სიტყვა, გვ. 4“.

№ 106. „იორიოს ასული. ქართ. თეატრი დაიწვა“.

№ 110. „რეცენზია „იორიოს ასულზე“. გერონტის წერილი“.

№ 151. „ნიკოლოზ ხელმწიფე ტფილისში“.

№ 159. „ფოცხვერაშვილზე დ. კასრაძე“.

№ 168. „გარდელის პიესის რეცენზია“.

1915

№ 188. „ჩემი საღამო, გვ. 1. „დავითიანის“ გამომცემელი გ. ზალიკანიანი“.

№ 195. „აკაკის №-რი“.

- № 196. „აკაკის №-რი და ჩემი განცხადება ამოსაჭრელი“.
- № 198. „აკაკის №-რი“.
- № 199. „აკაკის №-რი. შანშიაშვ. აკაკიზე“.
- № 201. „აკაკის №-რი. „კიევსკაია მისლის“ აზრი აკაკიზე“.
- № 205. „აკაკი“.
- № 206. „აკაკის №-რი. (გულო ალა კაიკაციშვილის სიტყვა)“.
- № 207. „სიტყვები აკაკის ცხედართან“.
- № 211. „აკაკის შვილის მადლობა“.
- № 214. „ფელეტონი. გედეონ გედევანოვის წერილი აკაკიზე, გვ. 4“.
- № 225. „ექ. თაყაიშვილის წერილი აკაკის ფონდის შესახებ“.
- № 230. „აკაკის დილის ანგარიში“.
- № 232. „ვაჟას ლექსი და კიტას წერილი შანშიაშვილისადმი“.
- № 234. „ჩვენი პროტესტი დ. უზნაძის შეურაცხყოფისათვის. ს. კაკაბაძე ივ. ჯავახიშვილზე“.
- № 244. „ლექსი ცვარნამის“.
- № 253. „ფელეტონი იოსებ გედევანიშვილისა“.
- № 293. „გერონტი ქიქოძის წერილი“.
- № 348. „ვაჟა“.
- № 349. გვ. 1. „ვაჟას ნომერი“, გვ. 3. „ვ. სიდამონ-ერისთ“.
- № 363. „ფ. გოგიჩ“.
- № 453. „ილია ალხაზიშვილის ტერმინები“.
- № 465. „შ. მღვიმ“.
- 1916
- № 469. „ახალი წლის ნომერი“.
- № 505. „აკაკის ქნარი“.
- № 513. „ნ. აზიანი“.
- № 534. „ი. დადიანი (ბაქ.) გვ. 4“.
- № 548. „აღდგომის ნომერი“.
- № 564. „ა. იმედაშვ. ჰამლეტი. კიტას სიტყვა ერობის ყრილობას. ხატისოვის პასუხი“.
- № 569. „I. ტარიელ გოლუა. 2. ილია ალხაზიშვილის მც. ლექსიკონი. 3. ი. ევდოშვ“.
- № 570. „ევდოშვილის დაკრძალვა“.
- № 584. „ილია ალხაზიშვ“.
- № 605. „პ. მირიანაშვილი და ვ.-ტყაოსანი“.
- № 609. „მეჩეთის შესახებ“.
- № 646. „ექ. სარაჯიშვილი. ჩვენ და სომხები“.
- № 674. „ლეო ქიაჩელის მოთხრ“.
- № 757. „ვაჟას პოემა“.
- 1917
- № 761. „პეტრე მირ“.
- № 764. „ჩემზე I“.
- № 765. „ნ. ბარათაშვ. საღამო და ტიმოთეს ლეღვი“.

- № 768. „აკაკი პაპავა ჩემზე. II“.
- № 769. „აკაკი პაპავა. III“.
- № 771. „აზიანი“.
- № 772. „აკ. პაპავა. IV“.
- № 773. „აკაკი პაპავას ფელეტონი და ყანწელთა განცხადება. გვ. 1. (არ გამიგია) ჯვებეს დღიური“.
- № 780. „აკაკი წერეთ“.
- № 786. „პ. მირიანაშვი. ნ. ბარათაშვი. ლექსი“.
- № 789. „პეტრე მირიანაშვი. წერილი ნ. ბარათაშვი“.
- № 791. „ყანწელების საღამო. ლეოსი“.
- № 792. „სიკო“.
- № 795. „1. ჩემი რედაქც. 2. შოთაზე“.
- № 810. „კ. გამსახურდი“.
- № 813. „კ. გამსახურდი“.
- № 815. „ნ. ბარათაშვი.“
- № 818. „რასპუტინი“.
- № 821. „ჩემზე პეტრ. მირ“.
- № 830. „კ. აბაშიშვილი“.
- № 874. „ჩემი ლექსი“.
- № 884. „კ. გამსახურდი“.
- № 886. „ბაჩანას ლექსი“.
- № 891. „ქართვ. მწერალთა სია“.
- № 896. „ოთხი ძმა“.
- № 897. „კ. გამსახ“.
- № 898. „II. ოთხი ძმა“.
365. სახალხო ფურცელი. სურათებიანი დამატება. თბ.
1914. № № 1–30.
- 1915 № № 31–83
- 1916 № № 84–135
- 1917 № № 136–146
- 1914 წლის ნომრები აკინძულია „სახალხო გაზეთის“ სურათებიანი დამატების 1914 წ. ნომრებთან. ნომერს აწერია: „გაგრძელება“.
- 1915 წლის ნომრები აკინძულია ერთად.
- ყდაზე: „სახალხო ფურცელი“ დამატება. 1915 წ. სრულია. ი. გრ. ვაჟას ავტობიოგრაფია, № 61; აკაკის ფაქსიმილე, № 37; აქ თემის დამატებაა ჩაკერებული. აქ ჩემი ბევრი ლექსია. ი. გრ“.
- № 47. გვ. 1. ვაჟა-ფშაველას „ია და ჭია“ მოხაზულია, მიწერილია: „იხ. „ნაკადული“, 1935 წ. ვიღაც ახალგაზრდამ მიბამა. ი. გრ“.
- № 61. გვ. 8. ტექსტის ბოლოს: „იხ. „ლიტ. მემკვიდრეობა“ № 1 და 2 – მამია დუდუჩავას წერილი „ვაჟას წუთისოფელი“.
- № 69. ი. გრიშაშვილის ლექსთან „ვარდის კვნესა“ მიწერილია: „სონას დღე“.

- 1916–1917 წლის ნომრები აკინძულია ერთად.
 ყდაზე: „1916–1917 წ. დამატება „სახალხო ფურცელი. სრულია. ი. გრ“. იქვე: „ფიროსმანი, 108; კარიკატურა ფიროსმანზე, № 111; აქ ბარათაშვილის სურათია“.
- № 93-ის შემდეგ ჩაკრულია: „დროება“, 1866, № 1 აღდგენილი 1916 წელს“.
- № 98. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ს. ტაიფუნი“ ფანქრით: „მოკლეს პოლონეთში“.
- № 100. გვ. 2. ხაზგასმულია სტრიქონი: „ფიქრთა ზღვაში დავიბადე“, მიწერილია: „ჩემიდან შეცვლილი“.
- № 108. გვ. 2. ნ. ფიროსმანიშვილის სურათთან მიწერილია: „რომ არ წაეყვანა ფოტოგრაფთან და ეს სურათი არ გადაეღებინებინა სოსო გოგოლაშვილს, ფიროსმანის სახიერება სამუდამოდ დაიკარგებოდა. ი. გრ“.
- № 110. გვ. 4. ფსევდონიმთან „დ. ლიხელი“, „დ. სულიაშვილი“.
- მეორე ცალები:
 1914
 № 8. გვ. 1. „კ. აბაშისპირელის ლექსი“.
 1915
 № 75. გვ. 1. „მარი ციციშვილის თარგმანი „მოციქული“ და ს. ფაშალიშვილის ლექსი“.
- ზოგიერთ ნომერზე: „ი. გრიშაშვილს – ე. ანდრონიკაშვილი“.
- 1916
 № 100. გვ. 4. „თელავი, სოფ. ოჟიო. ელენე გიორგის ასული ანდრონიკაშვილი. გიორგი ანდრონიკაშვილმა 1868 წლებში სთარგმნა „გრაფი ნულინი“, „ბომები“. ი. გრ“.
- 1917
 № 141. გვ. 1. „კ. ჭიჭინაძის კარგი ლექსი“.
 366. სიმართლის გზა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. ქუთაისი.
 1913 № № 8–23, 25
 1914 № 5
- ცალკეული ნომრის პირველის გვერდის არშიაზე მინაწერები:
 1913
 № 8. „ს. აბაშელის ლექსი“.
 № 14. „დ. ლიხელის (სულიაშვილის) წერილი“.
 № 15. „ლიტ. გასამართლება (სააკაძე), გვ. 4“.
 № 16. „სერგო ქავთარაძე, გვ. 1“. იქვე წერილში „ქართული პრესა“ ხაზგასმულია: „ლანჩხუთელი ფედკა“, არშიაზე ფანქრით: „თ. ლლონტი“.
- № 20. „აკაკი მუხიანში“.
- № 22. გვ. 1. „ივლიანე მერკვილაძემ თავის ნაწერ. შემოსწირა, გვ. 4“. გვ. 4. კრიპტონიმთან: „ცაცა დ-ძის ასული“, „დარახველიძის ასული“.
- № 23. „ლექტორი მ. წულუკიძე ფოთში, გვ. 4“.
- 1914
 № 5. „გელოვანის ფაქსიმილე“.
 367. სინათლე. ყოველდღ. გაზეთი. თბ.
 1911 № № 4, 33–38, 54, 56.

- № 33. გვ. 1. „ლიტერატურა“.
- № № 35, 36. გვ. 1. „ტ. ტაბიძე“.
- № 37. გვ. 1. „ი. მოსაშვ“.
368. სიტყვა. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.
1913 № № 1, 2, 4, 6
- № 2. გვ. 1. „ივ. გომელაური“.
- № 4. გვ. 1. „ბეილისი, გვ. 4“.
- № 6. გვ. 1. „სერიოჟა ქავთარაძე და ანტ. ფურც“.
369. სოციალ-დემოკრატი. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.
1917 № № 51, 52
1919 № № 3
1917
- № 51. გვ. 1. „ნ. ჩხიკვაძის ლექსი. კ. მაყაშვ. მიზაძვა, წელი? ი. გრ“.
370. სოციალ-დემოკრატიული ფურცელი. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.
1905 № № 2-13
371. სოციალისტ-რევოლუციონერი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი.
ქუთაისი.
1917 № № 2, 4, 5, 7, 36
372. სხივი. ყოველდღ. სოციალ-დემოკრატ. გაზეთი. თბ.
1905 № 6
373. ტალღა. ყოველკვ. საორშაბათო გაზეთი. ბათუმი.
1917 № 1
374. ფასკუნჯი. კაზმული მწერლობა, მხატვრობა, მუსიკა, თეატრი. ყოველკვ.
სალიტ-სამხატვრო გაზეთი. რედ.-გამომც. გრ. ტატიშვილი. თბ.
1908 № № 1-4
აკინძულია გაზ. „მზე“-სთან. 1908 წ.
- № 2. გვ. 1. „გრიშაშვილს“. იქვე: „ეს სამსონ ფირცხალავას ხელია. ი. გრ“. გვ. 2.
ხაზგასმულია: „ცისკრის თანამშრომლები“, მიწერილია: „არდაზიანი“.
- № 3. გვ. 3. „მ. ადამაშვილის მოთხრობის სათაურთან „ჩანჩურა“ წერია: „კურკას
ქორწილი“?.
- № 4. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „პ. გივიშვილი“, „პეტ. ქავთარაძე“.
375. ფიქრი. ყოველკვ. გაზეთი. თბ.
1913 № № 1, 3.
1914. № № 9, 12-14, 16, 18, 19, 21, 22.
1913
- № 3. გვ. 1. „ემმაკი. ი. გომართელზე“.
1914
- № 9. გვ. 1. „ვ. გელოვანზე (უმსგავსი ცილისწამება)“.
- № 12. გვ. 1. „1. რ. ლეჩხუმელის კარგი ლექსი“.
- № 13. გვ. 1. „ოვ. თუმანიანზე (საიათნოვა) და კოტე ყიფიანზე“. გვ. 2. სათაურთან:
„სომხური პრესა“ წერია: „საიათნოვა“.

№ 16. გვ. 1. „რეცენზ. ი. ზურ“.

№ 19. გვ. 1. „გ. ყურულაშვი. ეშმაკი“.

№ 21. გვ. 1. „ლექსები ვარლამ რუხაძეს“.

№ 22. გვ. 1. „სახალხო ლექციებს ხალხი არ ესწრება და მ. კავსადის ხოროს ხალხი ეტანებაო“.

376. ქართლი. ყოველდღ. გაზეთი. ყოველკვ. სურათებიანი დამატებით. გორი.

1912 № 34

1913 № 78

1912

№ 34. გვ. 1. „ჩემი სადამო ფოთში. ი. გრ. ა. შანშ. ლექსი“.

1913

№ 78. გვ. 1. „ლადო მესხიშვი“.

377. ქართული გაზეთი. რედ. გ. კერსელიძე. ბერლინი.

1918 № 4

378. ქუთაისი. ახალგაზრდა ხელოვანთა ჯგუფის ორკვირეული სალიტ. გაზეთი.

(1920) № 1

გვ. 2. ა. გაბესქირიას ლექსში „თამამი ლანდი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ყურობს“ წერია: „პროვინციალიზმია?“ ს. ჩიქოვანის ლექსში „აღსარება დედის სურათთან“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი – „ტრ. შეითანბაზარში“.

გვ. 3. კ. ჩაჩავას ლექსში „ვნება ქარავნებით“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები, მიწერილია: „კაი ასონანსია, მაგრამ ლექსის პირველი სტრიქონების გართიმვა ჩემი ლექსის (ლეილაში № 1) მიბაძვავა“.

379. შადრევანი. საპოლიტ. სამეცნ. და სალიტ. გაზეთი. ყოველკვ. თბ.

1914 № № 1, 2

1915 № № 3–18

1914

№ 1. გვ. 1. „სრულია. ი. გრ“. იქვე: „პ. საყვარელიძის რედ“.

1915

№ 5. გვ. 3. ხაზგასმულია წერილის სათაური: „ზღაპრებით ვერთობით“, მიწერილია: „ა. შანშიაშვილზე“. გვ. 4. ფსევდონიმებთან: „ჭადარა“, „თ. კიკვაძე“. და „–რუ–ილ“, „ილია რუხაძე“.

№ 9. გვ. 3. ავ. წერეთლის ლექსში „გაზაფხული“ მოხაზულია ბოლო სტრიქონები, მიწერილია: „დროება“, 1881, № 45“. ხაზგასმულია აპ. წულაძის წერილის ბოლო სტრიქონები, მიწერილია: „მარია?“.

№ 10. გვ. 1. „გრიშაშვილის სადამოზე, გვ. 4“. გვ. 3. ხაზგასმულია ფსევდონიმი: „პ-ე ხიდისთაველი“, მიწერილია: „კალანდაძე გარდაიცვალა“.

მეორე ცალკები:

1914

№ 1. გვ. 1. „ს. აბაშ. ლექსი“.

1915

№ 3. გვ. 1. „მ. წულუკიძის წერილი გ. ტაბიძეზე“.

№ 5. გვ. 1. „I. ს. აბაშელის წერილი გ. ტაბიძის წიგნზე. II. გ. ხერხეულიძე (გ. ფოცხოველი)“.

№ 7. გვ. 1. „აკაკის №-რი“.

№ 9. გვ. 1. „აკაკი და მარის ლექსი“.

№ 14. გვ. 1. „გ. ტ-ძის წიგნის გამომცემელი, გვ. 4“.

№ 17. გვ. 1. „ბავრელის ფსევდონ“.

380. შიკრიკი. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.

1906 № № 1, 3, 4, 5, 7, 8, 9.

№ 3. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „ფარიანი“, „იოსებ კაკაბაძე“.

№ 4. გვ. 4. „ასოთამწყობი ალუბრიონი“.

№ 5. გვ. 1. „ახალ ამბებში“ ხაზგასმულია წიგნის სათაური: „ჩემი თაიგული“, მიწერილია: „ვ. რუხაძის წიგნი“.

381. შრომა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1906 № № 3, 11, 15, 39, 56, 57, 59, 61–64, 77, 80, 83, 88, 90, 96, 100, 106.

ცალკეული ნომრის პირველი გვერდის არშიაზე მინაწერები:

№ 3. „მარ. სპ. სპირიდონოვის ქალის სიტყვა“.

№ 11. „წერილები: 1. შალვა ნათაძისა. 2. განდევილისა. განცხადება „ფაუსტის“.

№ 56. „ი. ევდომვილის წერილი, გვ. 4. თავის პიესის შესახებ. მიგინეიშვილის დახვრეტა“.

№ 57. „მ. ადამ“.

№ 61. „იხ. მალაქია ბოლქვაძე და ხრონიკა“.

№ 62. „მ. ადამ“.

№ 63. „გადილიას წიგნის მაღაზია დაკეტეს. ფელეტონი შიო ჩიტაძისა“.

№ 77. „შიო ჩიტაძე“.

№ 83. „ა. ჯავახიშვი. წერილი“.

№ 90. „შიო ჩიტაძის ფელეტ. იბსენზე“.

№ 106. „ცხრა წყაროზე სიტყვა“.

382. შრომა. გაზ. „შრომის“ ყოველკვ. სურათებიანი დამატება. თბ.

1906 № № 2–38

№ 4. გვ. 1. „ხელახლად დამტკიცდა ცენზურა გაზ. „შრომას“ სურათებიან და კარიკატურებიან დამატებისათვის“, იხ. „შრომა“, 1906, № 2, გვ. 4. იხ. გაზ. „ნობათი“, 1906 წ., № 4, გვ. 62. 6 აპრილი“.

№ 6. გვ. 1. ლექსთან „მწერლობის ავაზაკებს“, რუსულიდან წერია: „ტანისა. ი. გრ“.

№ 20. გვ. 1. „ი. გრ. ჩემს კომპლექტს აკლდა და ძლივს ვიშოვე. ი. გრ. 1938. 10. X“.

№ 26. გვ. 2. ხაზგასმულია სათაური: „გაზაფხულის მელოდიები“, მიწერილია „გორკი“.

№ 28. გვ. 2. მოხაზულია მინაწერი სურათთან: „საპარლამენტო პრესის თავმჯდომარე მალაქია ბოლქვაძე“, მიწერილია: „ამის მოგონება ილიაზე იხ. „განათლება“, 1908 წ“.

№ 38. გვ. 1. „უკანასკნელი ნომერი. მერე გამოვიდა „მეგობარი“ უდამატებოდ. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1906

№ 6. გვ. 1. „მეტია. აქ ჯავაირაა. ლექსი ილიაზე“.

383. შრომა. ყოველკვ. სალიტ. საპოლიტ. და ეკონ. გაზეთი. ქუთაისი.

1914 № № 18, 25, 30, 43.

1915 № № 1, 20

1917 № № 3, 4

1914

№ 25. გვ. 1. „ფელეტონი“.

№ 30. გვ. 1. „ი. ნაკაშიძე წერ“.

1915

№ 1. გვ. 1. „№ 1. ქუთაისი“.

№ 20. გვ. 1. „აკაკი“.

1917

№ 3. გვ. 1. „ამფიტიატრ. მ. ბოჭორიძე. ნორა“.

№ 4. გვ. 1. „ნორა. ამფიტეატროვი“.

384. შრომა. საქართველოს სოციალისტ-რევოლუც. პარტიის ცკ-ის ორგანო. თბ.

1920 № 15

გვ. 1. „მ. ბოჭორიშვილის მოთხრობა“.

385. შუქი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1908 № № 1–4

№ 1. გვ. 1. „ი. მეუნარგია და ილია ჭ-ძე, გვ. 4“. იქვე: „ამირანის“ დაკეტვის შემდეგ გამოვიდა „შუქი“.

№ 2. გვ. 1. „1. მომღერალი ი. ტომაშვიცი დიდ ოპერის თეატრში. 2. სალიტერატურო შენიშვნ., გვ. 1“.

№ 3. გვ. „1. ლევან ყიფიანის და შ. ჩიტაძის საქმე, გვ. 4. 2. ილიას მკვლელი ფშაველიძე. 3. ბოროზდინი“.

№ 4. გვ. 1. „ი. გოგებაშვილის წერილი, გვ. 4“.

386. ჩანგი. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: ლ. ბ. დადეშქელიანი. თბ.

1909 № № 1–43

№ 3. გვ. 1. „თეოფ. ბოლქვაძე – ერთი წელი ციხეში“.

№ 4. გვ. 1. „ჩემი გამოსვლა, გვ. 1. 2. ჭოლა – მოთხრობა ლექსით“.

№ 7. გვ. 1. „ფ. მახარაძე, გვ. 4“.

№ 14. „მიმინო“.

№ 15. „1. ჭოლა. 2. ლ. დარჩია“.

№ 16. „კოტე ყიფიანის სწერილი“.

№ 17. „ვერის აუდიტორია“.

№ 18. „ოტისკების მოპარვა“.

№ 19. „ოტისკი“.

№ 24. „ან. განჯისკ“.

№ 27. „ნ. გაბუნია-ცაგარლის წერილი“.

- № 30. „სევ. ჯუღელი მეტეხში გარდაიცვალა“.
- № 32. „ქოლას ავადმყოფობა“.
- № 33. „1. ი. ჭ-ძის მკვლელები. ბებურ ბებურიშვილი. ოზურგეთის ქალაქის თავი“.
- № 36. „გრიშაშვილი და „ახალი ჩანგი“.
- № 38. „I. კ. ფოცხვერაშვილი. II. მომღერალი ლევ. ჩუბინ“.
387. ჩემი საქმე. Мое дело. პირველი პერიოდული მუსიკალური საფრენი. რედ.-გამომც.: ილიკო ქურხული. თბ. – ტექსტი ქართ. და რუს. ენა.
1918 № 1
1919 № 2
1920 № 3
388. ჩვენი აზრი. ყოველდღ. საპოლიტ. სალიტ. გაზეთი. თბ.
1909 № № 4–31, 33–52.
- № 4. „კ. ჩხეიძე – მეგრელები“.
- № 7. „ოსური თეატრი, გვ. 3“.
- № 8. „ხაჩატუროვი, გვ. 1“.
- № 10. „ხაჩატუროვის გამო წერილი“.
- № 11. „გოგოლი – ლექცია. პეტრე გელეიშვ“.
- № № 12, 13. „გოგოლი“.
- № 15. „მღვდ. თოთიბაძე. ეგ. ნინოშვ. №-რი“.
- № 18. „თეატრი, იხ. გვ. 4“.
- № 19. „ხაჩატუროვი, გვ. 1“.
- № 21. „1. გვ. 4. 2. ჭ. ლომთ. შუამდგომლობა“.
- № 22. „1. ნ. აზიანის ესკიზი. 2. ვლ. მგელაძე და (გ. ნიეო.)“.
- № 24. „აკაკი ხონში. თეატრი ელო ანდრონიკაშვილისას“.
- № 25. „ხაჩატუროვი, გვ. 1. დ. მეჩონგურე. ლ. დარჩია“.
- № 26. „ბაბილინა“.
- № 27. „გვ. 1. „1. ხაჩატუროვის ამბავი, იხ. გვ. 2. 2. ის. კვიცარიძე. 3. აკ. ფაღავას გასტროლი. გვ. 4. „აკაკი ფაღავა“.
- № 30. „მეთაური თეატრზე, გვ. 1“.
- № 34. „ზ. ჭ-ძე და ეგ. ნინოშვ“.
- № 38. „მუხრან ხოჭოლავა, გვ. 1. 2. ამირეჯიბის რუსული წიგნი“.
- № 44. „აკაკი, გვ. I. ვლ. ლორთქიფანიძე. ინვალიდი ქალი და ტიტულო ჭავჭავაძე“.
- № 45. „მუხრან ხოჭოლავა“.
- № 47. „ნატო გაბუნია, გვ. 3“.
- № 49. „ნ. ნიკოლაძე, გვ. 3“.
- № 50. გვ. 1. „I. პასუხი ნ. გაბუნიას. გვ. 3. ხაჩატუროვი-ამირეჯიბი“.
- № 51. „II. პასუხი ნ. გაბუნიას“.
389. ჩვენი აზრი. ყოველდღ. საპოლიტ. სამეცნ. და სალიტ. გაზეთი. ქუთაისი.
1914 № № 1–4
390. ჩვენი ბრძოლა. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.
1918 № № 3–5

391. ჩვენი დროება. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1912 № № 1, 2, 4, 5

1913 № № 6–12, 17–21, 23, 27, 28

კანზე: „ჩვენი დროება“, სოფ. მაგალობლიშვილის, ირ. ევდოშვილის (რიგოლეტო), ბ. ახოსპირელის და ივ. გომართელის უახლოესი თანამშრომლობით.

გამომცემელი: სორაპნის სტამბა (მ. გაჩეჩილაძე) ი. გრ. იქვე: „უსრულოა. ი. გრ. დ. ყიფიანის საფლავის შესახებ, № 31“.

1912.

№ 1. გვ. 1. „ივ. როსტომაშვილის განცხადება, № 31. სამსახურს ვეძებო ი. გრ“. გვ. 3. „გ. სკანდაროვას ლექსი“.

1913

№ 6. გვ. 1. დაბეჭდილია: „კვირა... 1912 წ“. გასწორებულია ფანქრით: „სამშაბათი, 1913“.

№ 37. გვ. 1. „მესხიშვილის იუბილე“.

392. ჩვენი ერი. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.

1914 № № 7, 17, 19, 20, 27, 34, 37, 42

№ 7. გვ. 1. „არჩილის ნომერი“.

№ 17. გვ. 1. „ნ. ლორთქიფანიძის მოთხრობა. სააღდგომო ნომერი“.

393. ჩვენი მეგობარი. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.

1916 № № 1–3, 5, 7, 8, 10–13, 17–26, 28, 30–32, 159, 182, 217, 233, 242.

1917 № № 251–253, 255, 307, 311, 336.

1916

№ 10. „სკანდალი კაფეში. (ყანწები). რუს-იმერელი“.

№ 12. „აჭარა“.

№ 13. „ცისფერი ყანწები“.

№ 18. „ს. იაშვი. 2. ლექსები“.

№ 20. „ცისფერი ყანწები, გვ. 2“.

№ 22. „ბ. მჭედლიძის ქალი“.

№ 23. „შ. მღვიმელი“.

№ 30. „აკაკის საღამო“.

№ № 31, 32. „ივ. ჯავახიშვილი“.

№ 159. „ლექსი წევლის“.

№ 242. „შობის ნომერი“.

1917

№ 253. გვ. 1. „ი. ფანცხავა, მარზე“.

მეორე ცალები:

1916 № 12

გვ. 1. „რაბ. თაგორიდან თარგ. მუმლაძე“.

394. ჩვენი რესპუბლიკა. საქ. რადიკალ.-დემოკრატიული გლეხთა პარტიის ორგანო. თბ.

1917 № № 1, 8, 23

1918 № № 24, 25, 37, 38, 41, 53, 55, 56, 68, 70–73

- 1917
 № 1. გვ. 1. „ი. მოსაშვილის სონეტი (?) გვ. 4“.
- 1918
 № 70. გვ. 1. „I. დ. ფალავანი“.
 № 71. გვ. 1. „II. დ. ფალ. ლევ. ციციშვილზე“.
 395. ჩვენი საქმე. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.
 1919 № № 1–36
 № 1. „ბაქოში ქართული სადამოს ლანძღვა, გვ. 4“.
 № 2. „ვ. გუნიაზე, გვ. 4. თეატრი“.
 № 4. „ირაკლი წერეთლის კერძო წერილი (ფელეტონი)“.
 № 5. „1. ქართული თეატრი 3–4. 2. ლექცია ვაჟაზე, გვ. 3“.
 № 6. „1. ოსური წარმოდგენა, გვ. 3. 2. ქართული სადამო მოსკოვში და ფოცხვერაშვილზე, გვ. 3“.
 № 7. „აზეფი“.
 № 8. „აკაკის სადამო ხარბინში, გვ. 4. 2. იშხნელი თეატრიდან დაითხოვეს“.
 № 12. „კ. ჩხეიძის სიტყვა“.
 № 13. „II. კ. ჩხეიძე და გრაფ. ვორონცოვ-დაშკოვი“.
 № 15. „ყარიბის წერილი, გვ. 3“.
 № 16. „ქ. „იალქანი“ გამოდისო (?). ვითომ აზეფის წერილი“.
 № 17. „აკაკი მიწვეული ყოფილა მოსკოვში გოგოლის იუბილეზე“.
 № 18. „გოგებაშვილი და გოგოლი“.
 № 19. „I. აზეფი და გერმანია, გვ. 2. II. მ. გორკი და იტალია“.
 № 21. „ნ. გოგოლის 100 წელი“.
 № 22. „საადდგომო ნომერი“.
 № 23. „კ. დონდუას წერილი, გვ. 3“.
 № 26. „(2) „ვალიკოს მოთხრობა“.
 № 27. „1. სახალხო სახლის პირველი წარმოდგენა. 2. რუსთაველი – ქუთაის., გვ. 4“.
 № 28. „ნ. ბარათაშვილის გარჩევა ლიონელისა“.
 № 29. „ფ. რუშაველის ლექსი“.
 № 32. „ლექსები, გვ. 4. 2. ორსული ქალი“.
 № 33. „სახალხო სახლის რეცენზ. ია კარგარ. წერილი კ. ფოცხვერაშვილზე, გვ. 3“.
 № 34. ჭოლა ლომთათიძის წერილი“.
 № 35. „ბ. ჭოლას აუკრძალეს შემოტანილი საჭმელი. 2. ბაბილინას ლექსი“.
 396. ჩვენი ქვეყანა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. ქუთაისი.
 1917 № № 2–12, 15, 16, 18–20, 24, 27, 29, 38–41, 51, 52, 54, 60, 74, 80, 85, 103, 104, 106,
 107, 109, 111, 140, 146, 159, 160, 170, 171, 174, 187, 191, 194–197, 199, 205, 206.
 1918 № № 3, 16, 20, 26–28, 38, 76, 89, 107, 140, 143, 153;
 1919 № № 12, 55, 101, 203.
 1917
 № 15. „აკაკის ლექსი“.
 № 51. „კ. დადეშკელიანის ჩოხა“.

- № 52. „ახალ. ამბ“.
- № 54. „გამგზავრება. ახალი ამბ“.
- № 74. „შ. კარმელის ლექსი“.
- № 103. „წყალტუბოს შესახებ. წერ. დ. ნაზაროვისა“.
- № 107. „თეატრებზე, გვ. 3“.
- № 109. „წყალტუბოს შესახებ“.
- № 146. „ი. ეკალაძის ლექსი“.
- № 159. გვ. 3. „ია ეკალაძე“.
- 1918
- № 3. „კ. კაპანელი შ. ნუცუბიძეზე“.
- № 89. „ლიგიას გარჩევა“.
- № 107. „ლექსი ს. მგელაძის“.
- № 143. „კაპანელი“.
- 1919
- № 12. „შ. კარმელი (?) ნეკროლოგი მეგრულიშ“.
- მეორე ცალები:
- 1917
- № 4. გვ. 11. „ლორთქიფ“.
397. ჩვენი ცხოვრება. ყოველდღ. გაზეთი. ქუთაისი.
- 1912 № 9
- გვ. 1. „ხონის თეატრი და ალექს. არაბიძე, გვ. 3. აკაკი ფაღვას ლექცია, № 4“.
398. ჩვენი ხმა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.
- 1909 № 6
- გვ. 1. „ბაბილინას ლექსი“.
399. ცისარტყელა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.
- 1908 № 13.
400. ცნობის ფურცელი. ყოველდღ. გაზეთი. თბ.
- 1899 № 844
- 1900 № № 1177, 1255, 1258, 1309.
- 1901 № № 1344, 1360, 1581, 1627
- 1902 № № 1839
- 1903 № 2212
- 1904 № № 2380, 2382, 2384, 2386, 2388, 2394–2399, 2403, 2407, 2412, 2417, 2429, 2479, 2483, 2513, 2526, 2529, 2530–2544, 2546, 2553–2557, 2559, 2560, 2564–2610, 2612–2624, 2627, 2632–2639, 2641–2644, 2646–2648, 2649–2685, 2687–2689, 2691–2714.
- 1905 № № 2718, 2734, 2738, 2756, 2764, 2769, 2772, 2777, 2779, 2885, 2859, 2867, 2878, 2909, 2917, 2918, 2926, 2932, 2935, 2936, 2945, 2952.
- 1906 № № 2975, 2984, 2987, 2992, 2995, 2996, 3001.
- 1900
- № 1309. „ბაბო ავალიშვილი“.
- 1901

№ 1344. „ვ. პეტრიაშვილი“.

№ 1627. „ა. ცაგარელი „როგორც მოხვალ სვინაო, ისე წახვალ. (პიესა)“.

1902

№ 1839. „ილია ჭყონიას ნაქონი გაზეთი“. მინაწერები ეკუთვნის ი. ჭყონიას“.

1903

№ 2212. „ს. მესხი – ს. ფირცხ“.

1904

№ 2407. „თეატრი კ. მესხისა და აკაკის რეჟისორობით“.

1905

№ 2734. „როზა ბერნდტ (თეატრი)“.

№ 2736. „ილია ნაკაშიძე“.

№ 2772. „ნ. მარის წერილი (მეგრული ენა)“.

№ 2777. „ძველი ტფილისი – სასტუმრო“.

№ 2917. „ილ. ხირს“.

№ 2926. „შიო ჩიტაძე მ. გორკიზე“.

№ 2935. „იხ. სამგლოვიარო განცხადება“.

№ 2945. „ლეგენდა „ტოროლა“.

1906

№ 2984. „პიესაზე, გვ. III. დემონი, იხ. 1 გვ“.

№ 2987. „ქართვ. მხატვრობა“.

№ 2992. „შიო ჩიტაძე. ურიელ აკოსტაზე. სტაროსელსკის შესახებ“.

№ 2995. „ახალ მოძღვრება (რეცენზია)“.

№ 2996. „ლევან ციციშვილი“.

№ 3001. „ა. ხახანაშვილი“.

№ 3017. გვ. 1. „შ. ჩიტაძის ფელეტონი“.

№ 3025. გვ. 1. „შ. ჩიტაძის ფელეტ“.

მეორე ცალები:

1906

№ 2693. გვ. 1. „I. ლალატზე (ზანგისა)“.

№ 2694. გვ. 1. „II. ზანგი „ლალატზე“.

401. ცნობის ფურცელი. გაზ. „ცნობის ფურცლის“ ყოველკვ. სურათებიანი დამატება. თბ.

1901 № № 1–20

1902 № № 21–79

1903 № № 80–179

1904 № № 180–821

1905 № № 282–368

1906 № № 369–390

ყდაზე: „1901 და 1902 „ცნობის ფურცელი“ სრულია. იყავ კურთხეულ, № 66, ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ამ წიგნში ორი წლის „დამატებანია“. სრულია. იქვე – „1. „არა, არ გთხოვ სიყვარულსა ვისი ლექსია? 1902, № 51; აქ ჰეინეს ლექსებია; გლებ უსპენსკი, № 34; შილერის ლექსი, № 20, 1901;“

I. „კაცი იშობის ერთ დღესა
და ისევ ერთ დღეს ჰკვდება“.

ბაჩანა № 18, ასეთივე ლექსი აქვს ს. ზურგიელიძეს. II. საინტერესო ამბავი, იხ. 1902 წლის № 57. კარგი ლექსი, რომელიც ჩარხიშვილმა ისესხა აქ № 57. ჩარხიშვილის წიგნი „ანთებული ხმები“, 1924. III. სპ. მცირიშვილის მოთხრობა და წერილი რედაქციის მიმართ, 1902, № 46. IV. „ხეებიც აღარ გვეყოფოდა ყველა გაკოტრებულს რომ თავი ჩამოეხრჩო, 1901 წ. № 19, გვ. 3. ვაჟას მოთხრ. „მგელი“, № 62; თბილისის გამწვანება (ოცნება) № 43, გვ. 4; ჩარხიშვილი და გიოტე, № 57; სპ. მცირიშვილის მოთხრობა და კურიოზი, № 46, 1902 წ; მომცემლიძეს – ქურთი, № 7; ვ. ბარნოვის მოთხრობა, 1902 წ. № 30 და სხვ.; ა. ცაგარლის სურათი, 1902 წ. № 54 გარდაიც. 1902 წ. 12 აგვისტო; ბაჩანას ლექსი, № 18, 1901 წ. „ემ. მათრახი“; მწერლები სიბერეში უფრო კარგად სწერენო, № 67, გვ. 4; I. „იყავ კურთხეულ“ (ლიტოსი) 1902 წ. № 66, მე გავლექსე. II. № 75 არაბ. ლეგენდა ღვინოზე. „არა, არა გთხოვ სიყვარულსა“. დ. მაჩხანელისაა? № 51. „იყავ კურთხეულ“ სენკევიჩის ლეგენდა მე გავლექსე. სენკევიჩისა დაიბეჭდა: 1. ალ. ნიკიტინის თარგმანით, იხ. მისი „კრებული“. 1894 წ. გვ. 11. 2. „ივერია“, 1899 წ. მთარგმნელი დ. ე. იხ. „ივერია“, 1899, № 240, 7 ნომბ. 3. პეტრე მაჭავარიანი, იხ. „ცნობის ფურცლის“ დამატ. 1902 წ. № 66, 10 ნომბ. 4. მე გავლექსე, იხ. ჩემი II ტ. და „შვიდი მნათობი“, 1919 წ.

ფორზაცის მე-2 გვ. ვასო აბაშიძის ხელით: „1. პიესები: 1. ბრიომ მისაწრო ცოლს ანდურთან. ამბავი 1 მოქ. თხზ. როდასი 1902 წ., № 61. სურათი აღამაჰმად ხანისა. ლოტბარი და მაწანწალა. კომ. 1 მოქ. 1904 წ. № 271“. იქვე: „ეს კომპლექტი ვასო აბაშიძემ მიფეშქაშა (ზევით მისი ხელია), მაგრამ დეფექტური იყო, მას შემდეგ, ვაგროვებ და ვერ შევაგროვე, კიდევ მაკლია 1901 წლის დამატებანი № 5, 6, 9“. ეს ციფრები გადაშლილია და წერია: „როგორც იყო ეს სამი ნომერიც შევიძინე თამარ კელაპტრიშვილისაგან. აღარ მაკლია, ი. გრ. 1943. 12 X“.

№ 18. გვ. 3. ხაზგასმულია ბაჩანას ლექსის წინწკლებში ჩასმული სტრიქონები, მიწერილია: „ემშაკის მათრახში“ ზურგიელიძის სამგლოვიარო №-ში არის:

„კაცი, რომელიც იბადვის,
იგივე კვდების ბოლოსა“. (ზურგიელიძის აფორიზმიდან“).

1902 წლის ნომრები აკინძულია „ცნობის ფურცლის“ სურათებიანი დამატების 1901 წლის ნომრებთან ერთად.

№ 22. გვ. 1. „სალოვიოვი – ნესმელოვის გარდაცვალებაზე იხ. აკაკის მოგონება „ივერია“, 1902, № 41 და „ნობათიც“.

№ 32. გვ. 3. სურათთან ხაზგასმულია: „გ. სუნდუკიანცის კომ. „დაქცეული ოჯახი“, მიწერილია: „შეცდომაა „რას ვეძებდი, რა ვიპოვე“. ი. გრ“. ტექსტში ხაზგასმულია: „ჯამბარასავით ნაწნავი“, მიწერილია: „ვიდაც პოეტს აქვს აქედან“.

№ 35. გვ. 4. კრიპტონიმთან: „საშა ციმაკურიძე. ი. გრ“.

№ 44. გვ. 1. ჩაკრულია გაზეთიდან ამონაჭერი „წერილი რედაქციის მიმართ“, მინაწერით: „ივერია“, 1902, № 133, ივნისის 26. ი. გრ“.

№ 47. გვ. 3. ფსევდონიმთან „ოლბეჟ“, „ოლბეჟან აღლაძისა“.

№ 51. გვ. 3. მოხაზულია ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „დ. მაჩხანელის ლექსები ხომ არ არის? ი. გრ“.

№ 57. გვ. 1. მოხაზულია გოეთეს ლექსის სტრიქონები, წერია: „ეს ლექსი მოიპარა გ. ჩარხიშვილმა. იხ. მისი ბოლო ლექსები – „ანთებული ხმები“, 1924 წ. გვ. 27. წიგნს გვერდები არ აქვს. ი. გრ“. იქვე ჩაკრულია ლექსი: „გრძელი ამბავი მოკლედ“, მიწერილია: „ეს ლექსი კი ეკუთვნის გ. ჩარხიშვილს, იხ. მისი წიგნი „ანთებული ხმები“, 1924 წ. გვ. 23. რა ამბავია? ი. გრ“.

№ 66. გვ. 1. ხაზგასმულია სათაური „კურთხეულ იყავ!“ მიწერილია: „თარგმნა ა. ნიკიტინმა, ამაზე ადრე 1894 იხ. მისი კრებული 1894 წ. გვ. 11 მეც გავლექსე იხ. „ლოტოსი“, II ტ. ი. გრ“.

1903 წლის ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „1903 წ. სრულია, ეს გაზეთი ვ. აბაშიძემ მიფეშქაშა, მაგრამ ბევრი ნომერი აკლდა. ძლივს შევაგროვე ი. გრ“. იქვე: „სათარა და ევანგელა № 93; ხელოვანთა სასახლე, 113 (ბოლო); განდევილის თარგმანი „ებრაელის საფლავთან“, № 123; ცალხელის ლექსი, № 124; ლექსი ტანისა (თარგ. განდევილის), № 169, 171; სადამოს ზარი, № 172; გრ. აბაშიძის სურათი, № 101 – გარდაიცვალა 1903 წელს; ბ. ევანგულოვის მოთხრობა, № 131; მ. გორკის „ჩემი თანამგზავრი“, № 137; „არაქსის ცრემლები“, პატკ. № 114; 85 – მოხუცი და ძაღლი; ფრანსუა კოპეს ლექსი თარგ. ბ. ახოსპირელისა, № 136, მ. ჯავახიშვილის ლექსი, 1903 წ. 166; კარიკატურა თეატრებზე, № 158; კარიკატურა სურ. გამოფენისათვის, 116; დახატული ვირი...“ ვაა! 116; ცხვრების მშვენიერი სურათი, № 131“.

ფორზაცის შემდეგ ფურცელზე ვ. აბაშიძის ხელით: „პიესები: 1. გედის სიმღერა დრამატ. ეტიუდი 1 მოქ. თხზ. ჩეხოვისა, თარგ. თეოფილე შველიძესი. 2. № 13. დრამა 2 სურათ. თხზ. ნაიდინოვისა, თარგ. ი. ალლადისა (დამატება „ცნობის ფურცლისა“, 1903 წ., № 169). 3. „ძალად ტრაგიკოსი“, ხუმრობა 1 მოქ. თხზ. ა. ჩეხოვისა. თარგ. შ. წაღვლეელისა. დამატება „ცნობის ფურცლისა“, 1903 წ. № 175. იქვე: „ვასო აბაშიძის ხელია. მიფეშქაშა. ი. გრ“.

№ 83. გვ. 1. სახელთან: „დიომიდე“, „კილაძე? ი. გრ“.

№ 89. გვ. 1. ფსევდონიმთან: „დავიწყებული“, „ინ-ანი“, ივ. ახალშენიშვილია. ი. გრ“.

№ 96. გვ. 1. ხაზგასმულია: „რედაქციის განცხადება“, მიწერილია: „ცენზორისაგან?“.

№ 115. გვ. 1. ფსევდონიმთან: „ილ. პონტელი“, „ილია ჩიქოვანი. ი. გრ“.

№ 131. გვ. 4. მოთხრობის ბოლოს მიწერილია: „იხ. დასასრული № 133“.

№ 166. გვ. 3. გვართან: „მ. ადამაშვილი“, „მიხ. ჯავახიშვილი“.

№ 170. გვ. 4. ინიციალებთან: „ი. ა-ძე“, „ილია ალლაძე“.

1904 წლის ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „1904. სრულია. ი. გრ“.

ყდის მე-2 გვ.: „1. ფომინისია ბერიძე – პოეტი ქალი, № 231. ახსნა, გვ. 4. 2. ნ. დუბროვინი, № 231. 3. იაპონური ზღაპარი „ქვის მტვრეველი“, № 217, გალექსა ი. იმედაშვილმა – იზიძემ. 4. პეტრე უმიკაშვილი, № 223. 5. ლეონიდ ანდრეევის „Бездна“, № 186. 6. შალვა შარაშიძის მოთხრობა, № 260, 262, 264“.

№ 200. გვ. 1. ი. ევდოშვილის ლექსში მოხაზულია სიტყვა: „ზაკი“, მიწერილია: „შავი. იხ. შეცდ. გასწორება გაზ. „ცნ. ფურც.“, 1904 წ., № 2436, 12 მარტი. ი. გრ“.

№ 217. გვ. 1. ხაზგასმულია სათაური: „იაპონური ზღაპრები“, წერია: „იმედაშვილმა გალექსა(?)“.

№ 263. გვ. 1. ხაზგასმულია: „ამბავი. მ. გორკისა“.

№ 271. გვ. 2. სურათთან: „ახალი საკუთარი შენობა სამუსიკო საზოგადოებისა ტფილისში“ წერია: „გრიბ. ქ. ი. გრ“.

№ 276. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ძაუგის ნარი“, „კავკავის ეკალი“ ი. გრ“.

1905 წლის ნომრები აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „სრულია. 1905 წ. სოლ. გომადის ლექსები. აპარონიანი, 354. I. „აიჭრა მანჯურიაში?“ თუ დაიჭრა მანჯურიაში? № 286. გვ. 3. ი. გრ. პიესები: 1. აღსდგა მკვდრეთით! ანუ მარუჩხა, ისტ. დრამა 3 მოქ. 2. მეზაღე, დრამატ. ნაწყვეტი 1 მოქ. სტ. კვივომევესკისა. თარგმ. ლადო ახობადისა, № 297. 3. პატარა ბურჟუა, სცენები 2 სურათად. თხზ. ე. პრესანგისა. თარგ. ა. ლომთათიძისი, № 319. 4. კაცი, რომელიც ცოლსა სცემს ლაჩარია, სცენა 1 მოქ. ფრანგულით თარგ. კლდესი, № 384“. ბოლოში წერია: „ვასო აბაშიძის ხელია. ი. გრ“.

№ 282. გვ. 4. რ. ბეზიაშვილის ლექსის „გოდება“ ერთი სტრიქონი აღდგენილია: „ცივ გულში სხივი სიყვარულისა“.

№ 285. გვ. 4. სურათთან: „ორჯერ არის დაბეჭდილი, იხ. № 347“.

№ 304. გვ. 3. გენერალ გ. ყაზბეგის ფოტოსურათთან: „გარდაიც. 1923 წ. სტამბოლს“.

№ 332. გვ. 1. სათაურთან: „კლოდ გე“ ფანქრით: „ეს მოთხრობა სთარგმნა ზანგმა (გ. ჩიტაძემ) და დაიბეჭდა ცალკე წიგნად“.

№ 334. გვ. 1. სახელთან: „გოგლო“, „ყაზახიშვილის?“.

№ 347. გვ. 4. სურათთან: „ეს სურათი ორჯერ დაიბეჭდა, იხ. № 285“.

№ 359. გვ. 1. სურათთან: „გარე-კახეთის სოფლის საზოგადოებათა დეპუტაცია“ ფანქრით: „ი. იმედაშვილი“ და „დ. ნახუცრიშვილი“.

№ 364. გვ. 2–4. „პიესაში „კაცი, რომელიც ცოლსა სცემს ლაჩარია“ ვ. აბაშიძის ხელით გადახაზულია ცალკეული სიტყვები, სტრიქონები, არის მინაწერები.

1906 წლის ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ცნობის ფურცლის“ და „შრომის“ დამატება, 1906. ი. გრ. სრულია“. იქვე: „პიესები: 1. „ტაინი სოვეტნიკის სიზმარი“, № 388, „ც. ფ“. 2. ლევან ეგანაძე, № 34–38, „შრომა“. სიათა, № 376, გვ. 4; ჯორჯიაშვილი მიჰყავთ ეტლით, № 378; (გრინვესკისა) ორი გლეხი, გაცვლილი ცხენსა და უნაგირში, № 4 „შრომა“; ილიას გაცილება რუსეთში როტერისა, № 10, „შრომა“; მალაქია ბოლქვაძის პორტრეტი, № 28 „შრომა“; ი. ევდომვილის ლექსი „მწერლობის ავაზაკებს“, „შრომა“, № 6; „შრომა“ და ცენზურა, 1906 წ. № 4; „ცენზურა და კარიკატურა“, „შრომა“, № 2 გვ. 4“.

402. ცოდნა. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1909 № 1

1911 № 1

403. ძმური სიტყვა. ქართული საქველმოქ. საზ-ბის ერთდღ. გაზეთი. თბ.

1915 № 1

გვ. 1. „შ. არაგვისპირელის მოთხრობა. ი. გრ“.

404. წყარო. ყოველდღ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. თბ.

1907 № 12

405. ხალხი. სალიტ. და საპოლიტ. გაზეთი. რედ.-გამომც.: შ. საფაროვი. თბ.

1910 № № 1–16

კანზე: „ხალხი“, 1910 წ. მ. გაჩეჩილაძის გამომცემლობით. ნარკანის უახლოესი თანამშრომლობით და შ. საფაროვის ფიქტიური რედაქტორობით. ი. გრ“. იქვე: „ჩემზე, № 4; ტ. ტ-ძეს ლექსები, გვ. 6, 9, 11, 12, 13, 14, 16“.

№ 1. გვ. 1. „სრულია. ი. გრ“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „გრი-გრი“, „ი. გრ“.

№ 4. გვ. 3. კრიპტონიმთან: „თ. მ-ძე“, „ი. ჭყონია“.

მეორე ცალები:

1910

№ 7. გვ. 1. „ჩემზეა“. გვ. 3. წერილში „ჩვენს მიწაზე“ მოხაზულია ადგილები, წერია: „ჩემზეა“. ფსევდონიმთან: „ეკალა“, „ან კურდღელაშვილია ან ბეგლარა“.

№ 8. გვ. 1. „ი. ევდოშვილი“.

№ 10. გვ. 1. „ჩემი სუფლ“.

№ 14. გვ. 1. „მთარგმნელის ივანე თხორჟევსკის გარდაცვალება, გვ. 1“.

№ 15. გვ. 1. „ესმაშვილი“.

№ 16. გვ. 1. „ჩემი ლექსი“.

მესამე ცალები:

1910

№ 1. გვ. 1. „ნ. ბარათაშვილის სურათი“.

406. ხალხის ერთობა. სახალხო გაზეთი ივ. გომართელის მუდმივი თანამშრომლობით. თბ.

1917 № № 1, 2

აკინძულია გაზ. „ხალხის თავისუფლების“ 1917 წ. ნომრებთან ერთად.

ყდაზე: „ივ. გომართელის და ი. იმედაშვილის ყოველკვ. გაზეთი „ხალხის ერთობა“ და „ხალხის თავისუფლება“, 1917 წ. ი. გრ“.

ყდის მე-2 გვ.: „1. № 13. პატკანიანი, (გამარ-ქათიბა). 2. კაპანელი(?) № 16. 3. ტიმოთეს ლეღვი, № 10, გვ. 3. ი. გრ“.

407. ხალხის თავისუფლება. სახალხო გაზეთი. ივ. გომართელის მუდმივი თანამშრომლობით. თბ.

1917 № № 3–35

აკინძულია გაზ. „ხალხის ერთობის“ 1917 წ. ნომრებთან.

№ 3. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ალი“, „ბოკერია ალ“.

არის № 5-ის მეორე ცალი.

გვ. 1. „ეს გაზეთი (ერთი ეგზემპლარი) მომცა ივ. ენიკოლოფოვმა. ი. გრ“.

408. ხალხის მეგობარი. ქუთაისის საგუბერნიო კომიტეტის ორგანო. ქუთაისი.

1917 № № 32, 34, 39, 56, 65.

1918 № № 89, 92, 98, 100, 101, 127, 128, 142, 143, 162, 164, 223, 225, 249, 286, 310, 315, 316, 333, 336.

1920 № № 1, 13, 16, 27

1918

№ 249. გვ. 1. „ქართ. თეატრ“.

№ 310. გვ. 1. „ხელოვნება, გვ. 4“.

1920.
 № 13. გვ. 1. „ს. ფირცხალავას წერილის გამო“.
 409. ხმა. ყოველდღ. გაზეთი. თბ.
 1906 № 7 1–7
 410. ხმა კახეთისა. ყოველდღ. სამეურნეო და სალიტ. სახალხო გაზეთი. სიღნაღი.
 1914 № № 124, 139, 161, 175, 201, 211, 212, 213.
 № 124. გვ. 1. „გაბრიელ ეპისკოპ“.
 № 201. გვ. 1. „ა. შანშ. ნიკშე და ომი“.
 411. ხმა ქართველი ქალისა. ყოველკვ. საპოლიტ. და სალიტ. გაზეთი. ქუთაისი.
 1917 № № 30, 33
 1918 № № 2, 11, 12, 14, 18
 1918
 № 2. „ეკ. გაბაშვილის წერილი“.
 № 14. გვ. 3. წერილის დასასრულს ფანქრით: „(თუ არჩილ შათირიშვილი) ი. გრ“.
 № 18. „ბახმაროზე. ლეგენდა. ეს პოემა მეორედ გადაბეჭდა ავტორმა ჩირაღდანში.
 1925 წ. № 15–16 და სხვა. ი. გრ“.
 412. ხუმარა. საოხუნჯო გაზეთი. (თბ). (1920 წ.)
 413. ჯარის კაცი. სამხედრო პირთა გაზეთი. თბ.
 1917 № № 1–3, 5, 24, 25
 1918 № 4
 1917
 № 2. გვ. 2. „კ. გამსახურდია, გვ. 4“.
 № 5. გვ. 1. „ორი მუნასიბი (ბოლოში)“.
 № 25. გვ. 1. „მარიჯან“. იქვე: „ერეკლე მეფე და თოფხან“.
 1918
 № 4. გვ. 1. „ე. დვალის და კ. გამსახურდიას ლექსები“. გვ. 3. ინიციალებთან: „კ. გ“., „კ. გამსახ“.

საბჭოთა პერიოდის ქართული ჟურნალები და აღმანახები

414. ა. ს. პუშკინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო სამასწავლებლო ინსტიტუტის შრომები. თბ. მე-4 ტომიდან:

ა. ს. პუშკინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის შრომები.

- ტ. 1 1941
- ტ. 2 1942
- ტ. 3 1943
- ტ. 4 1947
- ტ. 6 1949

ტ. 1

ყდაზე: „საინტერესო კრებული, № 1. ი. გრ. 1941, 12–VIII“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941, 12 VIII. „1. ნიკოლაძე ყალბიანო, 59. 2. 1879 წ. დრამატ. საზ. წესდება ნ. ნ-ძეს შეუდგენია, 60. 3. ვახ. ორბელიანის ლექსების გამოცემა დაგვიანდა ილია ჭ-ძის წინათქმას უცდიდნენ, 60. 4. ილია ჩიქოვანის პოეტობაზე, 60 და 73. 5. გვაზავას ქება, 60. 6. ვაჟას ქება, 60. 7. უორდროპი, 64“.

სარჩევში მეშვიდე დასახელებასთან მიწერილია: „კარგია“!

გვ. 60. ხაზგასმულია: „ახალ პოეტზე, ჩიქოვანზე, მწერთ“..., მიწერილია: „ეს ილია ჩიქოვანია“. ხაზგასმულია: „ივერია“-ში მისი წერილი და მიწერილია: „იხ. „ივერია“, 1894, № 27, 28. 5 თებ. (ილია პონტელი)“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „4 თებერვალი“, მიწერილია: „თუ 14 თებ.“?

გვ. გვ. 61–62 ხაზგასმულია „ქალებში მწერლობის სახელი პირველად თქვენ გეკუთვნით“..., წერია: „ბ. ჯორჯაძე? ნ. ორბელიანი? მელანია? „(Зурна)“

გვ. 66. ხაზგასმულია: „სახალხო პოეზიის“ ავტორს“... წერია: „მელიტონ კელენჯერიძე ხომ არ არის? ამის წიგნი გამოვიდა 1896 წ. იბეჭდებოდა კი „მოამბეში“ 1894 წ“. იქვე „იხ. ფ. გოგიჩ. რედ. უმიკაშვ. „სახ. სიტყვ., 1937 გვ. XV“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „კრწანისის ომის მოხსენების“... წერია: „ვინ წაიკითხა მოხსენება?“

გვ. 70. ხაზგასმულია სამი სტრიქონი, წერია: „სომეხ-ქართ. ურთიერთობა“.

გვ. 73. ხაზგასმულია შენიშვნაში: „ჩიქოვანი“, წერია: „სულ ერთი ლექსი აქვს დაბეჭდილი „მოამბეში“ – რა თანამშრომელია? ი. ჩიქოვანმა „ივერიაში დაბეჭდა „კვალის“ გარჩევა და შეეხო გ. გვაზავას „შანშეს“ „ივ.“, 1894 წ., № 27, 28. 5 თებ. გვაზავას „შანშე“ დაიბ. „კვალში“, 1893 წ., № 39.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „პოემა „გორონცოვის“ შესახებ წერილი აქვს ი. გრიშაშვილს ჟურ. „მნათობში“, მიწერილია: „1935 წ., № 1, ი. გრ“.

გვ. 131. ინიციალებთან: „მ. ჩ.“, „მიხ. ჩიქოვანი“.

ტ. 2.

ყდაზე: „ი. გრ. 1942. 9. V. ჩემზე, გვ. 362, 365. ი. გრ. სენატორ გ. ე. ერისთავზე, გვ. 165.“

ტ. 3.

კანზე: „ი. გრ. 1944 23 დეკემბ“.

ტ. 4.

კანზე: „ი. გრ. 1948. 25. X. საიათნოვა(?) გვ. 175; ლერმონტოვის „რტო პალესტინისა“, მთარგმნელი: ი. ს. (ი. სულხანიშვილი?). იხ. „საქართ. სასულიერო მახარობელი“, 1865 წ. თებერვ. გვ. 214; ამ წიგნის ცენზორი იყო ი. სულხანოვი. ი. გრ“.

გვ. 181. ხაზგასმულია: „ვის წინაც გავცარე გულის ხახალი“... არშიაზე ფანქრით: „ეს სტრიქონი ჩემი ჩამატებულია“.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე: „როცა კაცი ხუცდებაო, ტვინის ქალა უკვდებაო“ (პავლე აკობია). ჩამაწერინა მანუილ ჯაშმა. 1948. 23. X“.

კანის ბოლო გვერდზე „შემოკლებული საღმრთო ისტორია ძველისა და ახალისა აღთქმისა. თარგ. რუსულიდან ალექსანდრე ჭომინის-მიერ. იხ. „საქ. სასულიერო მახარობელი“, სექტ., გვ. 81, 1865 წ. ალექსანდრე ცაგარელი ხომ არ არის? ი. გრ“.

ტ. 6

თავფურცელზე: „პატივცემულ ი. გრიშაშვილს რედაქციიდან. 1949. 10 XI“.

კანზე: „სადათნოვაზე, გვ. 81. ი. გრ“.

გვ. 280. ხაზგასმულია: „ვალერიან გუნიას „საქართველოს კალენდარი“, მიწერილია: „ზ. ჭ-ძის შედგ...“

415. აგიტატორი. საქ. კვ (ბ) ცკ-ის სააგიტ. და მასიური კამპანიების განყ-ის ორკვ. ორგანო. ტფ.

1930 № 8–9

416. აგიტატორის ბლოკნოტი. საქ. კვ. (ბ) ცკ-ის პროპაგანდისა და აგიტაციის განყ-ბის გამოც. თბ.

1946 № 9

417. ავტოგზელი. საქ. ავტოგზის ყოველთვ. ორგანო. თბ.

1931 № 1–2 (3).

კანზე: „ვ. რუხაძის ლექსი“.

418. აკად. ნ. მარის სახელობის აფხაზეთის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის შრომები. სოხუმი.

ტ. 23. 1929

თავფურცელზე: „ძვირფას სოსოს! 13 IV–50. თბილისი“... (ხელწერა გაურკვეველია).

წიგნში დევს გაზეთი „საბჭოთა აფხაზეთის“, 1950 წლ. 18 მაისის, № 98.

419. აკად. ნ. მარის სახელობის ენის, ისტორიისა და მატერიალური კულტურის ინსტიტუტის მოამბე. თბ.

ტ. 1. 1937

ტ. 2. ნაკვ. 1. 1937

ნაკვ. 2. 1938

ნაკვ. 3. 1937

ტ. 3. 1938

ტ. 4. ნაკვ. 1. 1938

ნაკვ. 2. 1938

ნაკვ. 3. 1931

ტ. 5–6 1940

ტ. 7. 1940

ტ. 8 1940

ტ. 10 1941

ტ. 11 1941

ტ. 12 1942

ტ. 13 1943

ტ. 14 1944

ტ. 1

- კანზე: „სრულია. ი. გრ. ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან“.
ტ. 2, ნაკვ. 3.
- კანზე: „ი. გრ. სიტყვები ჩემი ლექსიკონიდან, 319“.
გვ. 319. ხაზგასმულია: „ნაყიშ-ნაყიშ“ და მიწერილია: „ნაყიშად“.
ტ. 3
- კანზე: „ი. გრ. ძვ. ქვები ვ.-ტყაოსანში, გვ. 55“.
გვ. 277. „აღმასით შუშას სჭრიან“.
გვ. 310. ხაზგასმულია: „ჯავარი“, მიწერილია: „წყალჯავარი“.
ტ. 4, ნაკვ. 1
- კანზე: „ი. გრ. 1940. I XV“.
ტ. 4. ნაკვ. 3
- კანზე: „ი. გრ. ტყრუშული – სადაური ახალი სიტყვაა, ილიას აქვს, გვ. 266.
ტყრუშული – კახური სიტყვაა. ილიას გარდა აქვს კ. ხევისუბნელს (იხ. მისი „ცხენის
წურბელა“) ი. გრ. ზოდი 264; ხალხური შემოქმ. 271; მუხრანაანთ ხიდის შეფასება, 269“.
გვ. 266. ხაზგასმულია: „ტყრუშული“, მიწერილია: „ი. ჭ-ძე“.
ტ. 5–6
- ყდაზე: „მოამბე, V–VI ი. გრ. 1940 19 XI“.
ტ. 8
- კანზე: „რუსული მმართველობა საქართველოში, შ. ჩხეტიასი, გვ. 11. ი. გრ. 1941, 8
III“.
- ტ. 11.
- კანზე: „ბარდაველიძის საინტერესო წერილი. ი. გრ“.
ტ. 13
- კანზე: „ი. გრ. 1943. 17 V. შ. აფხაიძისაგან. საინტერესო ნომერია. სოხატი, 217 „მაგ“
თუ „ეგ“, გვ. 237.
გვ. 237. ხაზგასმულია: „მაგ“, წერია: „ეგ“.
მეორე ცალები:
ტ. 13
- კანზე: „აკაკი და სოხატი, 217. ი. გრ“.
420. აღ. წულუკიძის სახელობის ქუთაისის სახელმწიფო პედაგოგიური
ინსტიტუტის შრომები. ქუთაისი
- ტ. 1 1940
ტ. 2 1941
ტ. 3 1941
ტ. 4 1942
ტ. 6 1946
ტ. 7 1947
ტ. 8 1948
ტ. 9 1949
ტ. 10 1950–1951
ტ. 11 1952–1953

ტ. 12 1954

ტ. 13 1955

ტ. 14 1955

ტ. 15 1956

ტ. 22 1960

ტ. 1.

კანზე: „ი. გრ. 1943, 15 VI“. იქვე: „I. ვახტანგ VI ლექსები, გვ. 58. II. „თერგდალეული“ პირველად უხმარია, გვ. 101. III. მეფე ერეკლე, 103. IV. აკაკი და ფოლკლორი, 193. ქუჩუქი, 60; პაჟარნი, 106; ბაში-აჩუკი, 130“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „ქუჩუქას“, წერია: „ქუჩუქი – პატარა. ი. გრ“.

გვ. 130. ხაზგასმულია: „ბაში-აჩუკი, როგორც ცნობილია, თავშიშველას, თავდაუხურავს ნიშნავს“, მიწერილია: „ბაშ – თავი, აჩ – ღია. ი. გრ“.

ტ. 2

კანზე: „ი. გრ. 1943. 15 VI“. იქვე: „ირმის ნამბობი პირველად მე გამოვაქვეყნე, გვ. 305. მამია გურიელის კერძო წერილები კ. ლორთ-მეს, გვ. 290. ცენზურა (კურიოზი), გვ. 305“.

გვ. გვ. 290–307. გრ. ხავთასის წერილის „მამია გურიელის არხივიდან“ სათაურთან: „მამიას კერძო წერილები უნდა დაიბეჭ. მთლიანი ტექსტით. ი. გრ“.

გვ. 291. გვარი „ინარჟევსკი“ ხაზგასმულია და შესწორებული: „თხორჟევსკი“; ხაზგასმულია: „ის ქალი დაგვიბერდება და შემდეგ ვინღა გვიმღერებს“, მიწერილია: „მაკო საფარ“.

გვ. 299. სტრიქონთან: „მე დავწერე ერთი ნამცეცა პოემა“, მიწერილია: „ირმის ნამბობი“. ხაზგასმულია: „კრებულებისათვის“, წერია: „კრებულში დაიბეჭდა „გიაური“.

გვ. 300. ხაზგასმულია: „თარგმანი „სრული სახით“, წერია: „ნაკლულის სახით კი არსებობს?“.

გვ. 306. მოხაზულია ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „ეს ლექსი მე გამოვაქვეყნე პირველად, იხ. „მნათობი“, ი. გრ“.

ტ. 3

კანზე: „ი. გრ. 1943. 15 VI“.

ტ. 4

კანზე: „1943, 15 VI, ი. გრ“.

ტ. 6

კანზე: „გვ. 107“.

გვ. 110. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „Последняя борьба“, მიწერილია: „კოლცოვიდან“.

გვ. 114. რუსულ ლექსთან: „ამას განზრახ არ გადათარგმნიდა“ იქვე, ხაზგასმულია: „амбар“, არშიაზე: „ეს არც რუსულია“.

გვ. 190. გ. სამხარაძის წერილში „ლერმონტოვი და რუსული პოეტური ფოლკლორი“ ხაზგასმულია: „აშული“, მიწერილია: „საიათნ.“

ტ. 8

გვ. 125. ქ. სანიკიძის წერილში „ახალი მასალები ბესიკის შესახებ“ მოხაზულია ლექსის პირველი სტრიქონები, მიწერილია: „ეს ლექსი ნაკლულია“.

გვ. 130. მოხაზულია: „მუხამბაზი იასე ერისთავისაგან თქ“., არშიაზე: „რაფ“.

გვ. 131. ხაზგასმულია: „მამუკა ორბელიანოვის თქ“., არშიაზე: „ა. ჭ“.

გვ. 132. მოხაზულია ლექსი: „ჟამნი რბიან შენცა მელტვი“..., არშიაზე: „ა. ჭ“.

კანის მეოთხე გვერდზე: „ბესიკი, 117. გვ. 101“.

ტ. 9

კანზე: „სოსელო, 153; ქლიავი, 161; „ახალგაზრდა“-მ რიკრიკა ანუ სარეკელა, გვ. 142“.

გვ. 125. ხაზგასმულია: „ბოჭორიშვილმა“ და მიწერილია: „თუ ბოჭორიშვილმა“.

გვ. 341. პირველ აბზაცთან არშიაზე: „იხ. „მოგზაური“.

გვ. 350. სქოლიოში ხაზგასმულია მეორე შენიშვნა და მიწერილია: „ვიქტორ ჰიუგო?“

გვ. 352. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონი და მიწერილია: „ნახევრად – მაჯამური“.

გვ. 353. მოხაზულია ბოლო ლექსი, მიწერილია: „რ. ერისთავი“.

კანის მეოთხე გვერდზე: „ქალის სახელი – სურათა, 148; ლეკვერთხი, 148; ლეკვერთხი 155 – ჩახსაკრავი; კიკოლა სალარიძე 341, თუ კიკოლას ნაამბობი აკაკისა“.

ტ. 10

კანზე: „მასალა ლექსიკონისათვის; ჩემზე, 45, გვ. 48“.

თავფურცელთან დევს ი. გრიშაშვილის სახელზე ბარათი 1952 წ. 24 III ქუთაისის პედინსტიტუტიდან და ბანდეროლი.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „ნებოძირი – ადგილი“, არშიაზე: „ნებოძირელი ილია ფერაძის ფსევდ. ი. გრ“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „აბილაური – საზამთრო ვაშლი“, წერია: „აბელ კალატოზიშვილის მიერ დარგული ახალციხური ვაშლი“.

გვ. 83. ხაზგასმულია: „დაჯედა – ტკეჩით მოწნული პატარა გოდორი“, არშიაზე წერია: „იხ. ცაგარლის ლექსიკონი“.

გვ. 90. ხაზგასმულია „ნაოთხალი“, არშიაზე: „ყველაფრის მეოთხედი“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „პირმოხეული“, არშიაზე: „პირმოხეული – ყბედი, ლაქლაქა. ი. გრ“.

გვ. 92. ხაზგასმულია: „სოსელო“, არშიაზე: „სოსელო – ერთგვარ ქლიავს ეწოდება ქართლში. ი. გრ“.

გვ. 95. ხაზგასმულია: „ყარყუმი“, არშიაზე „თეთრი ფერისაა (იხ. ივ. მაჩაბლის თარგმანი)“.

გვ. 96. ხაზგასმულია: „ჩაჩანაკი“, მიწერილია: „საფეიქროს ტერმინი. იხ. საბა“.

გვ. 98. სიტყვა „ხარა“-სთან არშიაზე: „ხარა – ერთგვარი აბრეშუმიცაა“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „ჯარჯი“, არშიაზე: „იხ. ვ. ბარნოვი. ი. გრ“.

კანის მე-4 გვ.: „შეცდომა. ავანჩავანი(?) 60; დილეგი(?), 65; რემა(?) 70“.

ტ. 11.

თავფურცელთან ჩაკრულია ვ. მეძველიას ბარათი ი. გრიშაშვილისადმი ქუთაისიდან 1954 წ. 8 აპრილის თარიღით და ბანდეროლი.

ტ. 13

- კანზე: „სილოვანის წერილები, გვ. 348; ქესატათ, 344. ი. გრ“.
- თავფურცელზე: „ბიბლ. გამგე თამარ ახვლედიანი“.
- გვ. 306. სადაც ლაპარაკია კ. ლორთქიფანიძის შესახებ, მიწერილია: „მე მგვანებია. ი. გრ“.
- გვ. 356. გვართან: „ფირცხალავა“ მიწერილია: „სამსონ“.
- ტ. 15
- კანზე: „ი. გრ. „იზა“, 376“.
- თავფურცელზე: „მომიტანა თამარ ახვლედიანმა, 1957. 9 VII. ი. გრ“.
- გვ. 374. სქოლიოს ცნობებს მიწერილი აქვს: „(ზ. ჭ.)“
- გვ. 375. არშიაზე: „პუშკინი“.
- გვ. 376. ბოლო აბზაცის არშიაზე: „იზა“.
421. აღმანახი. ახალგაზრდა მწერლები. თბ.
- 1953
- 1955
- 1953
- კანზე: „თანამშრომლისაგან. ი. გრ“.
- თავფურცელზე: „ქართული პოეზიის მშვენიერებას ძვირფასსა და საყვარელ იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით ერთ-ერთ თანაავტორისაგან. გ. ციციშვილი. 5. დეკემბერი 1953 წ.“.
- 1955
- კანზე: „ი. გრ. 1956. 20 I“; იქვე: „ლამაზმანებს, 31“.
- მითითებულ გვერდზე აღნიშნული სიტყვა ხაზგასმულია და მიწერილი: „ი. გრ“.
- გვ. 93. მოხაზულია ლექსის ორი სტროფი და მიწერილი: „ჩემიდან. იხ. ბორჯომის სანატორიუმის დავთარი“.
422. ანალები. ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის ინსტიტუტის შრომები. თბ.
- ტ. 1. 1947
- კანზე: „ი. გრ. შეცდომა, 134; შური, 294; თბილისი, 127.“.
- გვ. 202. არშიაზე: „ყოში“.
- გვ. 206. ხაზგასმულია: „ტალმა“, მიწერილია: „ქართული სიტყვა არ არის“.
- გვ. 208. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ხიმტაკი“.
- გვ. 210. ხაზგასმულია: „თავსაკრავი“, არშიაზე: „თასაკრავი“.
- გვ. 212. ხაზგასმულია: „დაჯონჯლილი“, მიწერილია: „აჯონჯლილი“.
- გვ. 213. ხაზგასმულია: „გაშრეშილი“, არშიაზე: „შრეში (წებო) ხაზართა“.
- კანის მე-4 გვ.: „ბლონდი ჯალაშაშია, გვ. 211; აჯონჯლილი, გვ. 212“.
- *აფხაზეთის აკად. ნ. მარის სახელობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის შრომები – იხ. აკად. ნ. მარის სახელობის აფხაზეთის...
423. აქტივისტი. საქ. ალკვ ცკ-ის ორგანო. ტფ.
- 1925 № № 1–5
- № 1
- კანზე: „ი. გრ. 1925. 20 II. გვ. 22“.

424. აჭარის ასსრ სახელმწიფო მუზეუმის შრომები. ბათუმი.
ტ. 3. 1958
კანზე: „ი. გრ. მუჰაჯირობა, გვ. 86; ივ. მესხის შესახებ, გვ. 105. ი. გრ“.
425. აჭარის ექიმთა საზოგადოების შრომები. ბათუმი.
1951 № 1
426. აჭარისტანი. სამხატვრო-სალიტ. ჟურნალი. ბათომი.
1926 № № 1–3
№ 1
კანზე: „ი. გრ. 18 I – 1926 წ. ჩემი ლექსი, გვ. 3“.
№ 2
კანზე: „ი. გრ. 1926, 12 II“.
№ 3
კანზე: „ი. გრ. 1926 წ. 13 IV“.
427. ახალ სკოლისაკენ. სსრ განთლ. სახ. კომისარიატის პ ე დ. ჟ უ რ ნ ა ლ ი. ტფ.
1924 № 1
1928–1929 № № 1–12
1929–1930 № № 1–4
1924
№ 1
კანზე: „ი. გრ. 1924. 23 II“.
ყუაზე: „ახალ სკოლისაკენ, 1–1“.
1928–1929
№ 1–2
კანზე: „სრულია. 1928–1929. ამ წლიდან იწყება კამათი ქართული ენის გარშემო. ი. გრ“.
№ 3
კანზე: „1. ქართული ენისათვის. 2. ზღაპარი ბავშვებისათვის. ი. გრ“.
№ 4
კანზე: „ი. გრ. ქართულ ენაზე, გვ. 251“.
№ 7–8
კანზე: „გვ. 509 მარიჯანის წიგნზე ი. გრ. 1929, მაისი“.
1929–1930.
№ 1
კანზე: „სრულია 1929–1930. ი. გრ“.
428. ახალგაზრდა ბოლშევიკი. საქ. კპ. (ბ) ცკ-ის და ალკკ ცკ-ის ყოველთვ. პოლიტ. ჟურნალი.
1927 № 1
1928 № 1–2
1936 № 1
1937 № 1
1940 № 1

1928

№ 1–2

კანზე: „ჩვენი საქმე ქუდშია, გვ. 89. ი. გრ“.

გვ. 83. ხაზგასმულია: „ჩვენი საქმე ქუდშია“, მიწერილია: „საქმე გაჩარხულია“. იქვე ქალაქის ნაჭერი „მალაქია ბოლქვამის მოთხრობა კატო ანუ თეატრის მსხვ. „ივერია“, № 242“.

1940

№ 1

კანზე: „1905 წლის გამომდებილი (პროკლამაციები)“.

მეორე ცალები:

1936 № 1

429. ახალგაზრდა ლენინელი. ყოველთვ. საპოლიტ. სალიტ. და სამეცნ. ჟურნალი. საქ. ალკვ ცვ-ის ორგანო. თბ.

1924 № № 2–7, 27

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1924. 2 III“.

იქვე დევს: „მოწოდება საქართველოს მწერალთა კავშირისა და ანასტასია ერისთავი-ხომტარიას საიუბილეო კომიტეტისა, 1924 წ. მარტის 9“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1934“.

340. ახალგაზრდა მწერალი. სრულიად საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის ყოველთვ. სამხატვრო-სალიტ. ჟურნალი. ტფ.

1934 № № 1–9

1935 № № 1–2

1934

№ 1

კანზე: „1934. სრულია, № № 8–9“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1934. 2 III“.

№ 4–5

ჟურნალში დევს გაზ. „კომუნისტის“ 1934 წ. № 216-დან ამოჭრილი ს. ჭილაიას წერილი „ახალგაზრდა მწერალი, № 4–5“.

№ 8–9

კანზე: „ამ წელს მეტი არ გამოსულა“.

1935

№ 1–2

კანზე: „ამ წელს მგონი მეტი არ გამოსულა“.

*ახალგაზრდა მწერლები. აღმანახი. – იხ. აღმანახი.

431. ახალი გზა. ყოველკვ. მუშათა ჟურნალი მუშათა კომისიის ორგანო. (1927 წლიდან – პოლიტ., ეკონომ. და სალიტ. ჟურნალი). თბ.

1924 № № 1, 2

1925 № № 3–37

1927 № № 1–49

1928 № № 50–70

ყველა წლები აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „ჩემს ბოჰემაზე, № 60, გვ. 15; ხანდაზმის, № 4; ყასიდათ, № 35, გვ. 3; ორი მშვიერი, № 38; სხომის, № 54, გვ. 3. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ყოფილ მენშევიკთა ორგანო „ახალი გზა“ 1924–1928 (სრულია) ას შვიდი (107) ნომერი. ამ ჟურნალის გარდა გამოვიდა „სიმართლის ხმა“ II და „მოამბე“ I (1923–1924) ესეცა მაქვს. ი. გრ“.

ყდის მესამე გვერდზე: „ილო მოსაშვილის განცხ. № 32“.

1924

№ 1–2

გვ. 1. „სრულია“.

1925

№ 4

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ხანდაზმით“, მიწერილია: „იხ. საბა 393 გვ“.

№ 26

გვ. 10–11. შუა დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. ალიხანიშვილის „ღია წერილი ირაკლი გიორგის ძე წერეთელს“.

№ 37-ის შემდეგ ჩაკრულია გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. მ. კახიანის წერილი „პარტიის მუშაობა ყოფილ მენშევიკთა შორის“ მინაწერით: „კომ“, № 259, 3 ნოემბ., 1925 წ“. 2. ამავე წერილის გაგრძელება, მინაწერით: „კომ“, № 254, 4 ნოემბ. 1925 წ“.

1927

№ 32

გვ. 1. „ილო მოსაშვილის განცხადება, გვ. 14“.

№ 34

გვ. 8–9. შუა ჩაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ელიაძის წერილი „კინკლაობით ირთობენ თავს“, მინაწერით: „მუშა“, 11 ოქტ. 1927“.

№ 47

გვ. 1. არშიაზე: „მიმქრალის ლექსი“.

1928

№ 56 (4)

გვ. 1. „დ. თურდოსპირელის წერილი გ. ქუჩიშვილზე“.

გვ. 10. ფსევდონიმთან: „სალომეშვილი“, „ქუჩიშვილის ძმა დ. თურდოსპირელი“.

№ 58 (6)

გვ. 1. „გ. ქუჩიშვილი ლენინს (კუმკინ)?“

გვ. 6. ხაზგასმულია „სწერავდა“, მიწერილია: „სწერდა“.

№ 60 (8)

გვ. 1. „ჩემს ბოჰემაზე, გვ. 15“.

№ 66 (16)

გვ. 1. „კატო მიქელაძე. ნომერში დაბეჭდილია მისი ლექსი“.

№ 70 (18)

- გვ. 1. „სულ 107 ნომერია“.
 ბოლო გვერდთან ჩაკრულია ქაღალდის ნაჭერი „1928 წლიდან ამ ნომრიდან მეტი არ
 გამოსულა. ი. გრ. სულ გამოვიდა 107 ნომერი“.
 მეორე ცალები:
 1925
 № 3
 გვ. 1. ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „აკ. ლლონტი“. იქვე: „კომანდო გოგელია –
 ორგეიანი, გვ. 12. ი. გრ. დუბლ“.
 1927
 № 2
 გვ. 1. ყოფილი მფლობელის ხელით: „შ. ძიძიგურის ჟურნალებიდან 1927 I.
 დედაქალაქი“. იქვე: „ჯაყოს ხიზ“.
 № 32
 გვ. 1. „დ. სულიაშვი“.
 1928
 № 60
 გვ. 1. „ჩემზე“.
 432. ახალი კავკასიონი. ორგანო სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირისა. ტფ.
 1925 № 1–2
 კანზე: „ი. გრ. 1925. 4/4“.
 433. ახალი სოფელი. სასოფლო საგლეხო ყოველთვ. ჟურნალი. ტფ.
 1925 № № 1–3
 1926 № 4
 1928 № № 1–11
 434. „ახალი სოფლის“ ბიბლიოთეკა. თბ.
 1930 № № 2–9, 12–14
 № 2
 კანზე: „№ 1 იყო გ. ქუჩიშვილის ლექსები, რომელიც პატარა ფორმატით გამოვიდა“.
 435. ახალი წიგნები. საქ. სსრ კულტურის სამინისტრო. „საქწიგნი“. თბ.
 1957 № 1–4
 1959 № 3
 1960 № № 2, 3, 5, 9
 436. ახლადმეცნიერული ლიტერატურის საინფორმაციო ბიულეტენი. საქ. სსრ მეცნ.
 აკადემიის ცენტრ. სამეცნ. ბიბ-კა. თბ.
 1950 № № 1, 2, 6–12
 1951 № № 1–4, 7, 9, 11, 12
 1952 № № 1–11
 1953 № № 1–3, 5–12
 1954 № № 1, 2, 5, 6, 10, 11
 1955 № № 2–7, 12
 1956 № № 1–12

1957 № № 1–5, 7, 9–12

1958 № № 1–12

1958

№ 10

კანზე: „ჩემი წიგნი, გვ. 5“.

437. ბათუმის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის შრომები. ბათუმი.

№ 1 1960

ფორზაცზე: „აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით. ი. ინაიშვილი. 20 III 61“.

438. ბიბლიოგრაფიის მოამბე. საქ. სსრ სახელმწ. წიგნის პალატის ორგანო. თბ.

წგ. 1 1940

წგ. 2–3 1941

წგ. 1

წგ. 4–5 1948

კანზე: „ი. გრ. „თბილისის უწყებანის“ ბიბლიოგრაფია, გვ. 65, 71; რუსული ჟურნალები საქართველოს შესახებ, გვ. 9; ტფილისის უწყებანის სალიტერატურო ნაწილი, გვ. 65. 1. აკაკი, 164. 2. გვ. 68. ა. ჭ-ძე(?). 3. პუშკინი, 96“.

გვ. 70–71 შორის დევს ქაღალდის ნაჭერი „გ. ერისთ-ის „ცისკრების“ ბიბლიოგრაფია 1852–1853 იხ. პ. გუგუშვილის წიგნი: „ქართ. ჟურნალისტიკა“, 1941, გვ. 117“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „გურამიშვილი თ.“, მიწერილია: „ილიას სიმამრი“.

№ 75. ხაზგასმულია: „ალავერდა, ერევნელი თათარი“, მიწერილია: „მომღერალი?“.

გვ. 80. ტექსტს „სახალხო ფურცლის სურ. დამატებაში...“ მიწერილი აქვს: „№-რი?“

გვ. 89. მესამე მუხლის არშიაზე: „დ. მაჩაბელი“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „მთარგმნელის ხელმოწერა ამ ლექსს არა აქვს (პუშკინის „ლიშპანური სიმღერა“, მიწერილია: „პირველად მე გავხსენი, რომ ს. რაზ. ეკუთვნის, იხ. ჩემი წერილი. ი. გრ“.

გვ. 95. ცნობას ალექსანდრე რაზმაძის მიმართ მიწერილი აქვს: „ჩემგან. ი. გრ“.

გვ. 96. პირველი აბზაცის არშიაზე ფანქრით: „მე ვთქვი“. იქვე მოყვანილ ლექსში ხაზგასმულია „მღლეველთა“ და მიწერილია: „ჩაღლევა მსმელთა“.

გვ. 129. „წიგნი სააქიმოდ-ს აღწერილობას მიწერილი აქვს: „ი. აბულაძისაა ლექსიკონი“.

გვ. 166. აღწერილობებს № № 23, 31 მიწერილი აქვს: „არა მაქვს“.

გვ. 170. აღწერილობებს № № 86, 89 მიწერილი აქვს: „ჩემი რედ“.

გვ. 171. „კიკოლას ნაამბობის“ გამოცემებს ჩამატებული აქვს: „1890“.

გვ. 172. ხაზგასმულია: „რამდენიმე სიტყვა ბ. ილია ჭავჭავაძის საპასუხოდ ვეფხის ტყაოსნის გამო“ და მიწერილია: „ეს სხვადასხვაა. ი. გრ“.

წგ. 2–3

კანზე: „ი. გრ. 1942. 2 VI. Грaш, 186“.

წგ. 4–5

ყდაზე: „ი. გრ. გვ. 34, გვ. 220“. მითითებულ გვერდებზე ხაზგასმულია ი. გრიშაშვილის რედაქციით გამოცემული წიგნები.

- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948 30 VI. 1. ჩიტორელიძე, 348“.
- გვ. 141–196. „ქართული ბეჭდური წიგნები (1629–1920)“. ბიბლიოგრაფიაში აღწერილობებს № № 29, 33, 46, 48, 90, 100, 130, 131, 133, 134, 168, 169, 179, 190, 193, 194, 195, 204, 210, 214, 225, 335, 341 მიწერილი აქვს: „მაქვს“.
- გვ. 160. აღწერილობებს № 116 მიწერილი აქვს: „არ მინახავს“.
- გვ. 161. აღწერილობა № 118 მოხაზულია, არშიაზე: „იშვიათია!“
- გვ. 165. აღწერილობა № 144 მთარგმნელის გვარს „ზურაბიშვილი“ მიწერილი აქვს: „ივ“. იმავე გვერდზე აღწერილობას № 147 დამატებული აქვს: „გამომცემელი და შემდგენელი ივ. მჭედლიშვილი“, იქვე აღწერილობის № 149 ავტორი ხაზგასმულია და მიწერილი: „ცაცას ზანგი (ვარნაზოვი არშაკ)“.
- გვ. 169. აღწერილობა № 174 მოხაზულია, არშიაზე წითელი ფანქრით: „ჟურნალი“.
- გვ. 172. აღწერილობა № 190 ავტორის კრიპტონიმი „ა. კ-ან“ გახსნილია: „ა. კაზარიანი“.
- გვ. 176. აღწერილობა № 217 ავტორის ფსევდონიმს „ტონკმელი“ მიწერილი აქვს: „მელიტონ კელენჯერიძე“.
- გვ. 178. აღწერილობაში № 227, გამომცემლის კრიპტონიმი „ბ. არ-ვი“ გახსნილია – „(ზაგრატ არნაუტოვი)“. იქვე აღწერილობის № 228-ში ფსევდონიმი „გვრიტი“ გახსნილია: „ბ. ახოსპირელი“.
- გვ. 181. აღწერილობის № 251 ავტორის გვარს „ყიფიანი“ მიწერილი აქვს: „ვასილ“.
- გვ. 188. აღწერილობა № 298, ავტორის გვარს „შავგულიძეს“ მიწერილი აქვს: „ჯავშანიძე“.
- გვ. 192. აღწერილობის № 329 ავტორის ფსევდონიმს „ჟიუნ-მავრი“, მიწერილი აქვს: („გურული...“)
- გვ. 225. ხაზგასმულია: „ერთზე წაუწერია“, არშიაზე „სათაური წიგნისა?“.
- გვ. 341. მეოთხე აბზაცში ხაზგასმულია: „მ. ჩ“. და მიწერილი: „გ. ჩ“.
- გვ. 355. ხაზგასმულია: „გ. ჩ“, არშიაზე: „გ. ჩიქ“.
- გვ. 360. ბოლო ორ აბზაცში ხაზგასმულია სიტყვები: „სიხარული“... „მიბაძვა“ და მიწერილი: „ჰეინეს მიბაძვა? ი. გრ“.
- გვ. 378. აღწერილობა № 39 მოხაზულია და მიწერილი: „თარიღი?“
- გვ. 380–385. პლ. ხუნდაძის წერილში „ჭოლა ლომთათიძის ლიტერატურულ არქივიდან“, გვ. 381 ხაზგასმულია: „ივანე გომართელს... ალბად ხელი მიუწვდებოდა ჭოლას არქივისადმი“, მიწერილია: „გამოუგზავნა ციხიდან გომართელს რეცენზიისათვის“; იმავე წერილის გვ. 383 არშიაზე: „შრომანი თეთრია“.
- ყდის მე-3 გვ.: „მე გვ. 235. 407“.
439. ბიულეტენი საქართველოს წითელი ჯვრის საზოგადოებისა. თბ. 1924 № № 1, 2
440. ბიულეტენი სსრ სახელგამის გამოცემანი. თბ. 1927 № 1
441. ბიულეტენი. სტალინის სახელობის კულტურის და დასვენების პარკი (ფუნქცილიორის პლატო) თბ. 1941 № 1

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია (9) ი. გრ. 1941 28 VII. № 3“.

გვ. 3. დაკრულია ქაღალდის ნაჭერი „აქ გაშლილ არეზე უნდა დაედგა კ. მარჯანიშვილს მაიაკოვსკ. მისტერია – ბუფ!“

442. ბოლშევიკი. საქ. კპ(ბ) ცკ-ის ყოველთვ. პოლიტ.-ეკონომ. ორგანო. ტფ.

1933 № № 1–12

1935 № № 11

1937 № № 7

1941 № № 5–6

1942 № № 1, 5–6, 8–10, 12

1945 № № 9–11

1946 № № 1–12

1947 № № 1–2, 8

1948 № № 5

1949 № № 1, 3, 6

1950 № № 7

1951 № № 8

1933.

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. შეცდომით მომიტანეს „ლიტერატურული გაზეთის“ ნაცვლად. კ. გამსახურდიაზე, გვ. 121“.

მითითებულ გვერდზე ფანქრით: „ბოლშევიკი, 1933 წ. № 1–2. (კ. ბარიგიანი)“.

1935

№ 11

კანზე: „ლადო კეცხოველი, გვ. 43“.

1937

№ 7

კანზე: „1. ლადო კეცხოველი. 2. ილია ჭ-ზე“.

1941

№ 5–6

კანზე: „ჰენრის წერილი ჰიტლერზე, გვ. 85“.

1942

№ 1

კანზე: „რეცენზიები ა. მაშაშვილზე, ს. ჩიქოვანზე“.

№ 5–6

კანზე: „ქალის წერილი, გვ. 75“.

№ 8

კანზე: „მიტინგი, გვ. 14; ბაგრატიონზე, გვ. 71; 1942 წლის 4 ნოემბერს გამოვიდა. ი. გრ“.

№ 9–10

კანზე: „1. წველის წიგნზე. 2. ჩემზე, 82“.

№ 12

- კანზე: „სია სხვადასხვა ერებისა (ბოლო) ი. გრ“.
1945
№ 10–11
კანზე: „ნ. ბარათაშვილზე, ავ. ისაკიანზე – 62“.
1946
№ 1
კანზე: „სრული, 1946, ი. გრ“.
№ 7
კანზე: „მიმა სააკაშვილი, ი. თარხნიშვილი, გვ. 55. ი. გრ“.
№ 11
კანზე: „გ. ბაქრაძე! წაიკითხე, გვ. 40. ი. გრ“. მითითებულ გვერდზე ხაზგასმულია ადგილები, რომლებიც ეხება „ცნობის ფურცელს“.
1948
№ 5
კანზე: „გ. ბუხნიკაშვილის წიგნზე, „გორი“, გვ. 89“.
გვ. გვ. 26–27 შორის დევს გაზეთის ამონაჭრები: 1. გაზ. „ახალგაზრდა კომუნისტის“, 1937 წ., № 208–დან გ. საამოვისა და ვ. აქბარდიას წერილი მ. ზანდუკელზე; 2. გაზ. „სიტყვა და საქმეს“, 1934 წ. № 4–დან შ. დადიანის წერილი „კულტურული წვრილმანი“; 3. „Лит. газ.“ 1934 წლ. 6 ივნისის ნომრიდან ბ. ლომინაძის წერილი ი. ერენბურგის წიგნზე“.
1949
№ 3
კანზე: „ბესოს წერილი“.
1950
№ 7
კანზე: „შამილზე, გვ. 40. ი. გრ“.
1951
№ 8
კანზე: „ანის შესახებ, გვ. 59. ი. გრ“.
443. გაზეთის სტატიების მატიანე. საქ. სსრ სახელმწ. წიგნის პალატის გამოც., სახელმწიფო ბიბლიოგრაფიის ორგანო. თბ.
1934 № № 11, 18
1935 № № 1–12
1936 № № 1–10, 12
1938 № № 1–10
1939 № № 7, 8, 10, 11
1940 № № 1–36
1941 № № 1–36
1942 № № 1–9
1934
№ 18
თავფურცელზე: „აქ ჩემი გვარიცაა“.

1935

№ 3

კანზე: „გაზეთის მატთანე. 3. 1935“.

№ 4

კანზე: „მე – 50, 55“.

№ 10

კანზე: „მე – 23, 26“.

№ 11

კანზე: „ტოლსტოი, გვ. 27“.

1936

№ 1

კანზე: „აკლია № 11“.

№ 4

კანზე: „მე, 32“.

1938

№ 1

კანზე: „მე, 59“.

№ 3

კანზე: „გვ. 73, 65, 77. აქ სამიეებელია“.

№ 6

კანზე: „ასე სწორია: ნახიჩევანი“.

1940

№ 1

კანზე: „1940 წ. სრულია. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „აქ არის რაიგაზეთების სია, გვ. 4. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „ჭიბომვილი, 28“.

№ 26

კანზე: „სრულია“.

№ 35

კანზე: „ვინ გრიშაშვილია? გვ. 62. ი. გრ“.

1941

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ. 1941“.

№ 16

კანზე: „ი. გრ. გვ. 19“.

№ 19–21

კანზე: „გვ. 28 და 32. ი. გრ“.

№ 25–27

კანზე: „გვ. 29. ი. გრ“.

№ 28–30

კანზე: „გვ. 28, 32. ი. გრ“.

გვ. 32. მოხაზულია: „გრიშაშვილი, ი. პატარა პატრიოტები“, არშიაზე: „არც მინახავს“.

№ 31–33

კანზე: „გვ. 27. ი. გრ“.

№ 34–36

კანზე: „გვ. 32. ი. გრ“. მითითებულ გვერდზე ხაზგასმულია: „გრიშაშვილი, ი. ლენინგრადს“, არშიაზე: „არც მინახავს“.

1942

№ 1–3

კანზე: „გვ. 37. ი. გრ“.

№ 4–6

კანზე: „გვ. 27. ი. გრ“.

444. გალაქტიონ ტაბიძის ჟურნალი. ყოველკვ. სამხატვრო-სალიტ. კრებული რედ.-გამომც. გალაქტიონ ტაბიძე. თბ.

1922 № № 1–4

1929 № № 5–9

აკინძულია ერთად. ჩასმულია მაგარ ყდაში. ყუაზე: „ი. გრიშაშვილი. გ. ტაბიძის ჟურნალი. (სრულია)“.

1922

№ 1

გვ. 4. გ. ტაბიძის ლექსში „აღზიორა“ მოხაზულია:

„გახსოვს? ტოტი ქარისა
აქანებდა მთვარესა...
ნეტა ახლა სადა ხარ
და რომელსა მხარესა“,

და მიწერილი: „ნინო ორბელიანის გაცვეთილი სიმღერა“.

№ 3

გვ. 14. ხაზგასმულია: „დეკემბრის 4-ს რუსთაველის სახელობის თეატრში გაიმართა პოეტ ვარლამ რუხაძის საღამო“, არშიაზე: „აქ დამიჭირეს“.

კანის მე-4 გვ.: „ამ ჟურნალზე ბიბლიოგრაფია მოთავსებულია „ტრიბუნა“, 1922, დეკემბერ. 24“.

1923

№ 5

გვ. 7. ხაზგასმულია: „მარუთა შუამდინარელის“... მიწერილია: „ი. გრიშაშვილის ფსევდონიმი“.

გვ. 9. ფსევდონიმთან: „მირბახ“, „მ. ბოჭორიშვილია?“.

№ 6

გვ. 2. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „შუბლი“, „აღუბლით“, მიწერილია: „ჩემი ლეილა I“.

გვ. 17. ფსევდონიმთან: „თეო იანელი“, „თეოფილე კეკელიძე“.

№ 7

გვ. 1. ხაზგასმულია: „დამასნეულეს“ და მიწერილია: „ი. მაჩაბლის თარგმანიდან ლეისტის ლექსი“.

№ 8

კანზე: „რაში გამოიხატა რედაქტორობა?...“

გვ. 2. ხაზგასმულია: „მისხლითა“, „სისხლითა“, მიწერილია: „ჩემი სპარსეთის დედოფალი“.

№ 9

გვ. 3. ლექსის „ცისფერი“ ხელწერასთან: „№№“, „გალაქ“.

ჟურნალის ბოლოს ქალაქის ნაჭერი „კაპიტანი რამან ჩიკოიძე. ამის სურათი იხ. „კლდეში“, 1914, № 39. ეს ჩიკოიძე ნიშადურში სწერდა წერილებს და აწერდა „ნორმა“-ს. ი. გრ“.

445. განათლება. პედ. ჟურნალი. ტფილ. აღმასკომის სახ. განათლ. განყ-ისა „ტფილისის აღმასკომის მოამბის“ დამატება. სამთვ. ჟურნალი. თბ.

1924 № 1

446. განათლების მოამბე. ქუთაისის სამაზრო განათლების განყოფილების ორკვ. ჟურნალი. ქუთაისი.

1923 № № 5, 6

447. განათლების მუშაკი. პედ.-პროფ. ორკვ. ჟურნალი. გამოც. საქ. განათლ. მუშაკთა კავშირისა. ტფ. – იხ. აგრ.: საქართველოს განათლების მუშაკი.

1927 № № 1–6

1928 № № 2–4, 7–20 და დამატება.

1929 № № 1, 5–12

1927

№ 2

გვ. 42. ინიციალებთან: „ვ. კ“, „ვ. კოტ“.

№ 3

კანის მეორე გვერდზე მ. კინწურაშვილის ხელით: „ჩემი წერილი: ტფილისის შრომის სკოლები, გვ. 45“.

№ 4

გვ. 29. მოხაზულია: „ჩვენი საერთო მოქალაქეობა დააფასა ქალაქის აღმასკომმაც, რომელმაც ქალაქის ერთ ქუჩას უწოდა ჩვენი სახელი...“ არშიაზე ფანქრით: „ჩემის წინადადებით. ი. იასამ“.

№ 5

კანის მეორე გვერდზე: „ჩემი წერილი – „სახალხო განათლების დაწესებულებათა მიმდინარე გამოკვლევა, გვ. 45“, ფანქრით ი. გრიშაშვილის ხელით: „იასამანის შენიშვნა“.

1928

№ 7

კანზე: „აქ იასამანის წერილებია. ი. გრ“.

კანის მეორე გვ. მ. კინწურაშვილის ხელით: „ჩემი წერილები: ქართული ლიტერატურა გასულ წელს... გვ. 36; ბაჩანა... გვ. 39; ფეოდორ სოლოგებ..., გვ. 40; „ქართული სული ესთეტიურ სახეებში“... გვ. 44. რ. ქორქიას მოთხრობები... გვ. 46; ი. დავითაშვილის ლექსები... გვ. 47; საყვარელიძე და კეჭელმაძე... გვ. 48“. იქვე გრიშაშვილის ხელით: „იასამან – მიხ. კინწურ“.

გვ. გვ. 36, 39, 49 ფსევდონიმთან: „მ. კანელი“, „იასამანი“.

გვ. 41. კრიპტონიმთან: „შხ-ლი“, „იასამანი“.

გვ. 48. ფსევდონიმთან: „შხეფელი“, „იასამანი“.

№ 13

კანზე: „ბიბლიოგრაფია მარიჯანის წიგნზე, გვ. 48“.

მითითებულ გვერდზე ნ. ნაკაშიძისა და ნ. უნაფქოშვილის წიგნის „ჩემი წიგნი“ რეცენზიაში ხაზგასმულია: „არ არის აღნიშნული, თუ ვისია ეს ლექსები“... და მიწერილი: „მარიჯანისა“.

№ 17

კანზე: „შხეფელის კრიტიკა ჩემს „ბოჰემაზე“, ი. გრ“.

იქვე ჯგუფურ პორტრეტს „პროფ. ი. ნიკოლაძის ქანდაკების კლასი სამხატვრო აკადემიაში“ მიწერილი აქვს: „ი. ნიკოლაძე, ვ. კოტეტიშვილი, ნინო წერეთელი“.

1929

№ 10

კანზე: „ჩემი თარგმანი, გვ. 66; ჩემი წერილი ა. განჯისკარელზე, გვ. 71“.

№ 11–12

კანზე: „ა. ჩიქობავა და ა. ჭ-ძე, გვ. 85; იხ. გვ. 77. პეტ. სტ. აკაკი“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: ... „ეს შემოქმედება რომ მართლა პუბლიცისტიკა ყოფილიყო, იმ შემთხვევაში ნინოშვილის მოთხრობებს მკითხველები აღარ ეყოლებოდა“..., არშიაზე: „როგორც დღევანდელ მწერ-ს მერე მკითხველი არ ეყოლება“.

გვ. 72. ხაზგასმულია: „ეგნატე ნინოშვილის ნაწერები, ტომი II“, მიწერილია: „რომელი წლის გამოცემა?“.

გვ. 77. არშიაზე: „ამის შესახებ იხ. სამსონ ფირცხალავას მოგონება ჟურნ. „ქართველი სტუდენტი“, 1920 წ., № 1, გვ. 15“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „რაფიელმა“, მიწერილია: „ერისთავი“.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „ამრიგად, ქართული წიგნის ისტორია იწყება V საუკუნიდან და არა იმ დროიდან, როცა პირველად დაიბეჭდა ქართული წიგნი – 1629 წლიდან“... არშიაზე: „მართალია“.

მეორე ცალეები:

1927

№ 2

გვ. 48. ფსევდონიმთან: „ვან-დეიკ“, „ვ. კოტეტიშვილი“.

1928

№ 9

კანზე: „სიცილი, 25. ი. გრ“.

№ 13

კანზე: „იასამნის წერილი. ია კარგ. ბიოგრ“.

*გეოგრაფიის ინსტიტუტის შრომები – იხ. ვახუშტის სახელობის გეოგრაფიის...

448. გეოლოგიური ინსტიტუტის შრომები. გეოლოგიური სერია. თბ., საქ. მეცნიერებათა აკად. გამ-ბა.

ტ. 5 (10) 1949

*გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის შრომები – იხ. გოგებაშვილის სახელობის თელავის...

449. გოლჭმტრომი. ზესტაფონის ახალგაზრდა მწერალთა გამოცემა. ჭიათურა. 1926 № 1

თავფურცელზე: „მიემატოს ეს ჩვენი ახალგაზრდული ამბავიც თქვენს უამისოდაც მდიდარ ბიბლიოთეკას. ლ. ჭ“. (ლავრენტი ჭიჭინაძე)

450. გრდემლი. ორკვ. სურათებიანი ჟურნალი. გამომც. – საქ. კპ (ბ) ცკ და საქ. პროფკავშირთა საბჭო. თბ.

1923 № № 1–7

ყდის მეორე გვერდზე: „1. სანდრო ცირეკიძე, № 4. 2. ივ. მაჩაბელი, № 5 (1854–1898)“.

ფორზაცზე: „1923 წ. სულ 7 №-რია, მეტი არ გამოსულა. ფაქტიური რედაქტორი: გიორგი ლეონიძე. კარიკატურა კ. ზდანევიჩისა, № 7, გვ. ბოლო“.

კანის მე-3 გვ. ფანქრით: „უნდა თავი დავანებო, რადგან გახდა სავანებო. მარიჯან“.

№ 1

კანზე: „გაზ. „მუშას“ გამოცემა“.

გვ. 2–3 შორის დევს გაზეთის ამონაჭერი ჟურნალ „გრდემლის“ გამოსვლის შესახებ, მინაწერით: „მუშა“, 1923, № 127“.

№ 2

გვ. 13. ფსევდონიმთან: „პ. არსკი“, „ვ. გაფრინდაშვილი“.

გვ. 17. ფსევდონიმთან: „გალლი“, „გ. ლეონიძე“.

გვ. 22. პოემა „თორმეტის“ მთარგმნელის ინიციალებთან „ვ. გ.“, მიწერილია: „ვ. გაფრინდაშვილი“.

გვ. 25. ფსევდონიმთან: „ინზენ“, „ილ. ზურაბიშვილი“.

№ 3

გვ. 13. ნარკვევთან „რობერტ ბორნსი – პოეტი გლეხი“ ფანქრით: „ვისი წერილია?“

გვ. 23. ხაზგასმულია: „გაიქცა სვოლოჩი! ო, შვილო, დამაცა, მე გაგისწორდები ხვალ უფრო მამაცად“, მიწერილია: „ორიგინალში?“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „შავო ნალველო, დამდაღველო, მისხლით“, მიწერილია: „ჩემია“. ხაზგასმულია: „მინდა ეს დრო ავარულად“..., მიწერილია: „ორიგინალში? ავარული სიმღერები: ავარის ხანი, ავართ ადგილი“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „დედას გიტირებ, ძველო ქვეყანა!“ – არშიაზე: „შ. კარმელსაც აქვს ასე“.

გვ. 27. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ვისაუბრო, მიტაცებს უფრო“, არშიაზე: „ჩემია“.

გვ. 28. ლექსში „ქალაქი“ ხაზგასმულია:

„მუდამ აწვება გაზი და წყალი

შენს რკინის ძარღვებს შორეულ ხმობით“...,
მიწერილია: „იხ. მჭედლიშვილის წიგნი, გვ. 98“.

კანის მე-4 გვ.: „დაჰლიჭა – სომხურად დარბაზს ნიშნავს. დალიჭა – მეფეთა სახლი“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1923. 6 VII. წალვერი. დამიბრუნე! პოეტ ბარბიეზე“.

გვ. 15. წერილის „ოგიუსტ ბარბიე“ ავტორის ინიციალებთან – „ტ. მ“, „ტრისტან მაჩაბელი (ვ. გაფრინდაშვილი)“. წერილში ხაზგასმულია: „ქართულ პოეზიაში ჩვენის ფიქრით არ არსებობს არც ერთი თარგმანი“..., არშიაზე: „1893 იხ. ძველი „ჩანგი“, გვ. 252, 301, 304. ან ფურცელადის ლექსები. ჟურნალი „მნათობი“, 1872, № 8, 9 – ლომაურისაგან“. იმავე გვერდზე ო. ბარბიეს ლექსის „ძაღლების ზეიმი“ ვ. გაფრინდაშვილის თარგმანთან მიწერილია: „იხ. „წინ“, გვ. 47. ევდომვილის თარგმანი“.

1923

№ 5

გვ. 7. წერილის „ტომას გუდი“ ავტორის ინიციალებთან „ტ. მ“. მიწერილია: „ტრისტან მაჩაბელი“, ამავე წერილში ხაზგასმულია: „არის ქართული თარგმანი ი. ევდომვილისა...“ მიწერილია: „თუ აღნიშნა ტომას გუდის პირველი მთარგმნელი, უნდა აღენიშნა აგრეთვე ბარბიეს პირველი მთარგმნელი“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „პეტროგრადშივე მან დაწერა წიგნი ლექსების და 1879 წელს გაზაფხულზე იგი ტფილისს ჩამოვიდა“, მიწერილია: „სად არის ეს წიგნი?“.

გვ. 20. წერილის „რევოლუციური სიმღერები“ ბოლოს „გ. ლეონიძე“.

გვ. 21–22. ლექსს „ძველი რევოლუციური სიმღერა“ მიწერილი აქვს: „(ბახტრიონიდან“ ზ. ჭ-ის ლექსი)“

გვ. 25. ლექსის „მუზეუმში“ ავტორთან – ადა ნეგრი წერია: „ქართულად ითარგმნებოდა ძველად, იხ. სპ. ჭ-ის „ჩანგური“, გვ. 20; „ქნარი“ გვ. 25“. იქვე წერილის „კნულტ ჰამსუნ“ ბოლოს: „დაბეჭდილი იყო ბარიკადში თუ ბახტრ“.

გვ. 26–28. ი. ვასილევსკის წიგნის „რომანოვები“ ნაწყვეტის „პეტრე დიდი“ ბოლოს: „თარგ. გ. ლეონიძისა“.

გვ. 32. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „გ. ლეონიძე“.

№ 6

გვ. 26. ჰაზენკლევერის ლექსს „პოლიტიკური პოეტი“ მიწერილი აქვს: „გ. ლეონიძის თარგ“.

გვ. 27. ანრი ბარბიუსის „მანიფესტის“ ბოლოს: „გ. ლეონიძის თარგმანი“.

№ 7

გვ. 2. მოხაზულია სიტყვა: „მამური“ და მიწერილი: „მამობრივი. ეტყობა ეს მოთხრობა გ. ლეონიძის თარგმანია“.

გვ. 10. ხაზგასმული სართიმე სიტყვები: „ა იქ შაფერი“, „აჭივდა ფერი“, მიწერილია: „ჩემი, იხ. ლექსი ოვ. თუმანიანს“.

გვ. 19. მოხაზულია: „მეტ გახელებით“ და მიწერილია: „ამ სიტყვას წარამარად ხმარობენ“.

გვ. 20. მოხაზულია ადგილები, არშიაზე: „საკვირველია! ტიცციანი ყველაფერზე წერს: ნეტა დილეტანტი მაინც იყოს... ეს წერილი მოგონება რომ იყოს სხვაა, მაგრამ რა მისი საქმეა ფერებზე მეცნიერული მსჯელობა“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „დაადასტურა რუსმა რეჟისორმა ევრეინოვმა...“ არშიაზე: „რა დაადასტურა? პირიქით, მან სთქვა: წინ ვერ წავიდაო და იკლინკატურად მოიხსენია ჩვენი მხატვარი“. ხაზგასმულია: „ინდუსტრიის ჰომონკულებს“ და მიწერილი: „ალბად „ბურჟუები“ უნდა ეთქვა, შერცხვა“.

გვ. 24. ა. გილბოს „რაპსოდის ნაწყვეტებს“ მიწერილი აქვს: „გ. ლეონიძის თარგმანია?“.

მეორე ცალები:

1923 № № 2, 5

№ 2

გვ. 1. „დუბლ. ი. გრ“.

გვ. 13. ინიციალებთან: „ტ. მ“., „ტრისტან მაჩაბელი. ვ. გაფრინდ“.

451. გრდემლი. ყოველთვ. სამხატვრო სალიტ.-სამეცნ. ჟურნალი. ქუთაისი

1927 № № 1-3

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1927. 16 VIII. ქუთაისი. თვინიერ, გვ. 69.

კანის მეორე გვერდზე გაზეთიდან ამონაჭერი წერილები: ფ. შავგულიძე „ქუთაისის მწერალთა ხმა“ და „ქუთაისის მწერალთა დეკლარაცია“, მინაწერით: „მუშა“, № 1421, 1927. 18 აგვისტო“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ელის მსოფლიოს გაოქტომბრება!“.

მიწერილია:

„მაგრამ თუ მოხდა კვლავ აფეთქება,
იცოდენ მტრებმა, იცოდენ მტრებმა:
მას მხოლოდ ერთი ბოლო მოჰყვება
„მთელი მსოფლიოს გაოქტომბრება“.

ს. ფაშალიშვილი.

„მუშა“, 1927 წ. 13 ივლისი № 1392“.

გვ. 64. მოხაზულია სიტყვა: „თვინიერ“, მიწერილია: „გარდა“. ამას ეს სიტყვა მოთვინიერებული ჰგონია“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „წარღვნა“ – დადგმა: ნ. გომიაშვილის“, წერია: „ჩემი თარგმანი“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1927. 16. VIII. მარიჯანზე, გვ. 57“.

გვ. 20-21. მოხაზულია: „თმები ხუჭუჭა“, „ჩამონაწნავი გრძელ ნაწნავებად“, წერია: „ი. გრ“.

გვ. 54. წერილში „ქართველ მწერალ ქალთა“ ორდენი და მათი „ალმანახი“ ავტორის ფსევდონიმთან წერია: „გუცა ფარქოსაძე“. წერილის ავტორი წერს: „მარიჯანისავე თქმით:

„ერთში ვერ ვპოვე ყველა ღირსება

და მინდა ნაკლი შევავსო სხვებით!“

არშიაზე: „ჩემია – ი. გრიშაშვილი“.

№ 3

კანზე: „პროვინციალიზმები, გვ. 18. ზარდალიშვილის „თეატრი“, გვ. 159. ი. გრ“.

გვ. 160. წერილში „თეატრი“ ხაზგასმულია: „იამვილმა“, მიწერილია: „დავით“.

452. დ. გულისას სახელობის ენის, ლიტერატურისა და ისტორიის ინსტიტუტის შრომები. სოხუმი.

ტ. 27. 1956

კანზე: „პ. ინგოროყვას წიგნზე, გვ. 261. ი. გრ. 1956 22. IX“.

453. დარიალი. ორთვ. სამხატვრო-სალიტ. აღმანახი. თბ.

1925 № 1

კანზე: „ი. გრ. 1925. 12 XI“.

გვ. 11. ლექსში „ტფილისი“ ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „იხ. გვ. 30“.

454. დაფიონი. აჭარის საბჭოთა მწერლების მხატვრული ლიტერატურის კრებული. ბათუმი.

1945. № 1

კანზე: „ჩემზე, გვ. 22. გვ. 51. ი. გრ. 1945 მაისი. № 1. სრულია“.

გვ. გვ. 4–5. შორის გაზეთიდან ამონაჭერი ნ. მალაზონიას წერილი „სახალხო პარადი“, მინაწერთ: „10 მაისი, 1945, „საბჭოთ. აჭარა“.

455. დილა. საბავშვო ჟურნალი მცირეწლოვანთათვის. საქ. ალკვ ცკ-ის ყოველთვ. ორგანო. თბ.

1947 № № 9–12

1948 № № 1–12

1949 № № 1–12

1950 № № 1–12

1951 № № 1–12

1952 № № 1–12

1953 № № 1–12

1954 № № 1–12

1955 № № 1–12

1956 № № 1–12

1957 № № 1–12

1958 № № 1–12

1959 № № 1–12

1960 № № 1–12

1961 № № 1–12

1962 № № 1–12

1963 № № 1–6, 8, 10

1947

№ 9

კანზე: „ჩემი ლექსი („ოქტომბრელის“ № 8-ის გაგრძელება)“.

№ 10

კანზე: „აქ ჩემი ორი ლექსია, გვ. 7“.

№ 12

კანზე: „ჩემი ორი ლექსი“.

1948

№ № 1, 2, 3 და 4 კანის პირველ გვერდებზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 8

კანზე: „მარიჯანის ნოველა. ი. გრ“.

№ 10

გვ. 16. ლექსს „ეს არის ჩემი ოცნება“ მიწერილია აქვს: „ჩემი ლექსის მიბაძვა. ეს ჟურნალი გამოვიდა 1948, 8 XII. ხელნაწერი აქვს წაკითხული“.

№ 12

კანზე: „ჩემი ლექსით“.

1949

№ 3

კანზე: „ჩემი ლექსით, გვ. 1“.

№ 7

კანზე: „მარიჯ. მოთხრ“.

№ 9

გვ. 14. მოხაზულია: „ფანქარს უჭერს ხატვის დროს
ერთად ყველა თითებსა“...

არშიაზე: „კარგია!“

1950

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1950 წ. 8 III“.

გვ. 2–4. ს. მიხალკოვის ლექსის „ლენინის მუზეუმი“ თარგმანი გასწორებულია სტილისტურად.

№ 9

გვ. 8. ლექსში „მოდით, ნახეთ!“ გადახაზულია „ჩვენთვის კობტა“ მიწერილია: „ეს ახალი“.

№ 12

კანზე: „აქ მარიჯანის კარგი ლექსებია“.

1951

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია, გვ. 8“.

№ 3

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

გვ. 10. წერილში „ავლაბრის რესტავრირებული არალეგალური ბოლშევიკური სტამბა“ ხაზგასმულია: „სტამბის შენობის გვერდით ჩავივლიათ“, მიწერილია: „ეხლა მაღლაა?“.

№ 7

კანზე: „მაკვირალა“, გვ. 14“.

№ 11

გვ. 11 ხაზგასმულია: „ხან ცალ-ცალკე, ხან გუნდად“, მიწერილია: „მძიმეა?“

№ 12

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია, ამოულიათ „გოგია და მურია“-დან. ი. გრ. მივიღე 5 მარტს“.

1952

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 4

კანზე: „ჩემი ლექსია. „სურათი“.

1953

№ 2

კანზე: „მენიშვნები“.

გვ. 2. ხაზგასმულია სტრიქონები ავტორის გვართან, მიწერილია: „გრიშ. ჰგავს“.

გვ. 17. მოხაზულია სიტყვა: „გროვა“, მიწერილია: „ნარჩენი“.

№ 3

კანზე: „მარიჯანის მოთხრობა“.

1954

№ 3

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „მზესუმზირას ყვავილი?“ ნახატზე მოხაზულია მზესუმზირა და მიწერილია: „მთელი მზესუმზირა“.

გვ. 14. მოთხრობაში „რაც მოგივა, დავითაო“... ხაზგასმულია: „ერთი წვრილი გაბედული“, მიწერილია: „გვ. 16“.

1955

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 4

კანის ბოლო გვერდზე ხაზგასმულია: „მოჰქრის ეტლი გაზაფხულის“, მიწერილია: „მარცვალი მეტია. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსით“.

№ 16–17

სტრიქონებთან: „მე ერთი სპილო ვიცოდი,
ძლიერი, დიდი ძვალმსხვილი“...

წერია:

„ვიცნობდი მე ერთ სპილოსა
ის იყო დიდი ძლიერი“...

გადახაზულია: „გულმავიწყე სპილოს სახელი“... მიწერილია: „მან გულმავიწყის სახელი“. ხაზგასმულია: „თავს იწონებდა“, წერია: „თავი მოსწონდა“. ხაზგასმულია: „ერთი ნიანგის ოჯახმა“, წერია: „ერთმა“. სტრიქონთან „მითხარ, მაინც რა გიბრძანა“ წერია: „მაინც მითხარი, რა გითხრა“...

1956

№ 2

კანზე: „თ. სულაქველიძის თარგმანი“.

№ 12

გვ. 1

ხაზგასმულია: „მთელი წელი სულ ჭუჭყიანი ივლის“ ... არშიაზე: „ცრუმორწმუნ“.

1957

№ 2

გვ. 12. მოხაზულია სიტყვა „ღლავი“, მიწერილია: „ლოქო“.

№ 9

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

1958

№ 1

კანზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „ჩემი ნარკვევი. ი. გრ“.

1959

№ 1

კანზე: „სრულია. მივიღე 1959. 10. II. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 5. სრულია. ი. გრ“.

1960

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსი – გადაბეჭდილი“.

№ 11

კანზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „სრულია“.

456. დინამიტი. ქუთაისის პროლეტ. მრეწველობის კავშირის თვიური ორგანო. ქუთაისი.

1924

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1924. 23. VI; ჩემზე, გვ. 32; ბენიტო ბუაჩიძის ფსევდონიმი „მ. ნიაგარელი“ (მირიან ბუაჩიძე?)“.

სარჩევში ხაზგასმულია: „მ. ნიაგარელი“, მიწერილია: „ბ. ბუაჩიძის ფსევდონიმი“.

გვ. 25. ხაზგასმულია „მირიან ბუაჩიძე“, მიწერილია: „ბენიტო ბუაჩიძე?“.

457. დროშა. ორკვ. სამხატვრო-სალიტ. ჟურნალი. 1951 წ. ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1923 № № 1–4

1924 № № 5–23

1925 № № 24–30

1926 № № 1–9

1929 № № 1–24

1930 № № 1–24
1931 № № 1–22
1932 № № 1–20
1933 № № 1–24
1934 № № 1–21
1935 № № 1–2
1951 № № 1–5
1952 № № 1–12
1953 № № 1–12
1954 № № 1–12
1955 № № 1–12
1956 № № 1–12
1957 № № 1–12
1958 № № 1–12
1959 № № 1–12
1960 № № 1–12
1961 № 1–12
1961 № № 1–12
1962 № № 1–12
1963 № № 1–9

1923–1926 წ. წ. აკინძულია ერთად ი. გრიშაშვილის მიერ.

ყდაზე ქალაქის ნაჭერი „დროშა“, 1923, 1924, 1925, 1926. სრულია – სახლში არ გაიცემა. ი. გრ“.

ყუაზე: „დროშა“, 1923, 1924, 1925, 1926. ი. გრ. იშვიათია!“.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „სტალინი ლექსებსაც სწერდა, 1924, № 9, წერილი-მოგონება ვ. ბაკურაძისა; აკაკის ლექსები, № 26, 1925; პარიზის კომუნა და ქართული მწერლობა, № 10; ნ. ბარათაშვილის ახლად აღმოჩენილი ლექსები, № 16–17; ტ. ტაბიძე – „ახალი მცხეთა“ (თარიღი არეულია) – ლექსი, № 24; ვ. გაფრინდაშვილის და პ. იაშვილის ლექსი „ლენინ“, № 7; შარჟი „ვირის ჩრდილზე“, 1926, № 8–9; ვაჰან ტერიანი, № 18; ქართული თეატრის ხრონიკები, № 24, 25; ქნარის ლექსი ჯორჯ-ზე, № 9; ნიკო ფიროსმანი, № 5, 1926 წ. ვ. ბუთლიაშვილი; გ. ქიქოძე – ლადო გუდიაშვილზე, № 3; 1926 წ.; მხატ. ვანო ხოჯაბეგოვი, № 16–17, 1924 წ. ჩერნიშევსკის წერილი; ყაზბეგზე, № 25. ავტორობის დადგენით“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „დროშა“ ყანწელთა რედაქტორობით. სრულია, 1923–1926. ი. გრ. 1927. 14. IV. ტეხნ. რედაქტორი: გიორგი ლეონიძე. კოლეგიის წევრები პაოლო იაშვილი. ვალერ. გაფრინდაშვილი, მდივანი: სანდრო შანშიაშვილი. პ. იაშვილის ლექსი, № 24, 1925. 1. სახალხო სახლის სურათი, ა. გოგიაშვილის რედ. № 3, 12. 2. მაიაკოვსკის ავტობიოგრაფია, № 3. 3. ი. იმედაშვილის კარიკატურა, 5. 4. ი. ევდოშვ. დაუბ. ლექსები, № 10, 12. 5. ს. მგალობლიშვილის მოთხრობა „1 მაისი“, № 13. 6. ვაჟას პოემა „მანდილი“, № 14. 7. ი. დავითაშვილი... № 15“.

1923

№ 1

გვ. 10. ხაზგასმული სართემე სიტყვები: „მოშვებით“, „დროშებით“, მიწერილია: „ამ რითმას იმეორებს. იხ. „ახალი საქართველო“ ვეშაპელისა (პ. იაშვილის თარგმანი)“.

გვ. 15. ხაზგასმულია ალ. ყაზბეგის ლექსების რვეულის შესახებ. „დღეს დაკარგულად უნდა ჩაითვალოს“, იქვე: „ეს რვეული მე გადმომცა ალ. ჯაბადარმა. მე მაქვს“.

გვ. 19. პოემა „სალამო“-სთან ფანქრით: „ეს პოემა გალექსა სანდრო ეულმა, იხ. „ჩირადანი“, 2“.

გვ. 21. ფსევდონიმთან: „არიელი“, „შ. აფხაიძე“ იქვე ლექსის გერმანულიდან მთარგმნელის ინიციალებთან: „ვ. გ.“, „ვალერიან გაფრინდაშვილი“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ი. ტატუნაშვილის მოზრდილი წიგნი „ცხოვრების გზაზე“, მიწერილია: „ეს წიგნი აკრძალულია“.

კრიპტონიმთან: „ს. კ-ძე“, „სარგის კაკაბაძე“.

№ 3

გვ. 1. ი. გედევანიშვილის „რა იყო და რა მოხდა“ სათაურთან ფანქრით: „ეს მოთხრობა ნაწილობრივად ჰგავს ნ. შიუკაშვილის „სულელს““.

გვ. 6. ლექსის „ქალაქი“ არშიაზე წერია: „თარგ. ვ. გაფ-ს“.

გვ. 25. კრიპტონიმთან: „ვ. გ-ელი“, „ტ. ტაბიძე“.

1924

№ 5

გვ. 19. ვ. ბრიუსოვის ლექსებთან ფანქრით: „ეს დაიბეჭდა ოთხჯერ“. იქვე: „კალატოზი თარგმნილი აქვს კიდევ ბ. ახოსპირელს და ს. ერთაწმინდელს“.

გვ. 25. ე. ვერჰარნის „ბანკირს“ მიწერილი აქვს: „პ. იაშვილის თარგმანი“.

№ 6

გვ. 22. იაკინთე ხომერიკს მიწერილი აქვს: „ლისაშვილი“.

№ 7

გვ. 7. ვ. გაფრინდაშვილის „ლენინ“-ის სათაურთან ფანქრით: „მხატვრული ხრონიკა“.

გვ. გვ. 8-9 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „პროფესორთა და ხელოვანთა დელეგაცია საქართველოს მთავრობასთან“, მინაწერით: „1924, „კომუნისტი“, № 22, კვირა 27 იანვარი“.

გვ. 19. ხაზგასმულია სტრიქონი „ვიცი ჩინეთში მებადური ჩამოხეული“, არშიაზე: „იხ. თედო ღლონტის წერილი „კომუნისტი“, 1924 წ., № 20, იანვრის 25“. მოხაზულია სტრიქონები:

„ამხანაგებო! ჩადგა წუთით ოქტომბრის ქარი,

ვიმღეროთ ერთად, პოეტებო, მარში გლოვისა“. მიწერილია: „კარგია“!.

ხაზგასმულია: „ჩემი სიტყვები ვით მტირალა, ჩუმი ბავშვები“... მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი: „ვანო სარაჯიშვილი. „ლომისი“, 1923, 24 მაისი“.

გვ. 24. ფსევდონიმთან: „არიელი“, „შ. აფხაიძე“.

№ 8

გვ. 1. სათაურთან „ლენინი და ისტორია“ წერია: „ოქტომბრის ამირანი“.

- გვ. 15. ხაზგასმულია „რემენი“, მიწერილია: „ღვედი“.
- გვ. 28. ხაზგასმულია სიტყვები: 1. „ელვისოს – электричество 2. რონოდა – вагонетка.
3. პროსპექტი – გამზირი“, მიწერილია: „ლექსი კარგია – ავტორის ნიჭი ემჩნევა მაგრამ არ არის დაწურული უკანასკნელი მეთოდით. ამ ლექსში ისმის საბარგო ავტომობილის ხმაური. ი. გრ. 1924. 17 II“.
- გვ. 29. წერილის „მხატვარი რ. გველესიანი“ ავტორის ინიციალებთან: „ვ. ბ“. წერია: „იხ. აგრეთვე „ცხოვრება და ხელოვნება“, 1910, № 1“.
- № 9
- გვ. 14. მოხაზულია სტალინის ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „ამავე ფსევდონიმი იხ. თ. რაფ. ერისთავის საიუბ. კრებ. გვ“.
- გვ. 15. ფსევდონიმთან: „ქნარი“, „ი. გვანცელაძე. ი. გრ“.
- გვ. 17. ხაზგასმულია: „განა კიტრია მეორე ზაფხულს ისევ მოვიდეს?“ მიწერილია: „ღალატიდან. ბესო“.
- № 11
- გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ლეელი“, „ლ. მეტრეველი“.
- № 12
- გვ. 3. სქოლიოში მოხაზულია შენიშვნა ი. ევდოშვილის შესახებ, მიწერილია: „იხ. № 10“.
- № 13
- გვ. 25. სურათთან: „გიორგი ლეონიძის ლექსიდან. ვეფხვი“, წერია: „შ. რუსთაველმა რა დაამავა?“
- გვ. 32. სურათთან: „პუანკარე და გეორგი. ამდენ ვარსკვლავებს ბნელი საქმე ვერსად წაუვა, თუნდ დასამალად დედამიწა გადაეფაროს“, წერია: „შანშიაშვილის წარწერა, იხ. გვ. 16“.
- გვ. 20. ხაზგასმულია: „აღტყინებული სევდები –
ცოცხალს ჰმარხავენ შიშნაას,
რას იფიქრებენ დედები?..“
- გვ. 21. ხაზგასმულია: „მონიაზესა“, წერია: „ნიაზი – ინტერესი“.
- № 16–17.
- კანზე: „ნ. ბარათაშვილის ახლად აღმოჩენილი ლექსები, გვ. 8. ი. გრ. წაღვ. 31. VII. ივლის. 1924“.
- გვ. 5. მოხაზულია სიტყვების ახსნა, მიწერილია: „რა საჭიროა!“
- გვ. 9. ხაზგასმულია: „2. დაუდგრომელი მწყემსი...“, მიწერილია: „იხ. ალ. ჭ-ძის ლექსები“. ხაზგასმულია: „კავკასიის ტყვე“, მიწერილია: „პუშკინი“. ხაზგასმულია: „თოვლი“, მიწერილია: „ერისთავს აქვს“. ხაზგასმულია: „ავდარში ღამით შემოდგომისა“, არშიაზე: „პუშკინი“.
- გვ. 27. წერილის „ალექსანდრე ყაზბეგი“ ავტორი „სოსიკო მელიქიშვილი“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „პეტრე“.
- გვ. 34. სათაურთან „ვანო ხოჯაბეგოვი“ წერია: „ლ. გუდიაშვილი ამის მოწაფეა“.
- გვ. 37. კრიპტონიმთან: „ნიკ. ჩერ-ლი“, „კოლდა (ნიკო ჩერნიავესკი)“.
- გვ. 39–40. ინიციალებთან: „ვ. გ“. „ვარლამ გაგელი“.

№ 18

გვ. 15. „ვაჰან ტერიანის ლექსები“-ს ბოლოს „თარგმ. პ. შანშიაშვილისა. იხ. ყდა“.

გვ. 20. ფსევდონიმთან: „გალლი“, „გ. ლეონიძე“, იხ. „მნათობი“, ეს ლექსი იქაცაა თარგმნილი.

№ 19–20

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ცა ქუჩის ზევით ამეტყველდა ალური ჩრდილით“, მიწერილია: „არ არის დედანში“. ხაზგასმულია: „განაღდებისთვის“, მიწერილია: „სავაჭროდ“. ხაზგასმულია: „არა ვნებისთვის“, მიწერილია: „არ არის“. ხაზგასმულია: „ხმლისაგან“, მიწერილია: „შიმშილით“.

გვ. 22. მოხაზულია: „მუსაიფია“, მიწერილია: „მუსაიფი განა სპარსული არ არის?“

№ 24

კანზე: „ტ. ტ-ს ლექსი. (დაწერილი 1924 წ. 16 ნოემბ.) ი. გრ. 1925. 3. I. (იხ. შიგნით. 1924. დეკემბერში გამოვიდა?)“.

გვ. 4. მოხაზულია: „1925 წ.“, მიწერილია: „უნდა იყოს 1924 წ. (იხ. ყდა)“.

გვ. 13. ინიციალებთან: „ი. ტ.“, „იოსებ ტატიშვილი“.

გვ. 14. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები, მიწერილია: „კარგია“, „დისონანსი“.

გვ. 15. „დისონანსები პირველად დასწერა ი. გრიშაშვილმა. იხ. „ილიონი“, № 1. 1922 წ. ამის შესახებ „ლომისშიც“ იყო წერილი“.

მოხაზულია სტრიქონი:

„თუ მოვესწარი მე გათენებას,

თუ ქარიშხალის შეწყდა თარეში“.

მიწერილია: „თუ ამ ზამთარს გადაურჩი. გ. ტაბიძე“.

გვ. 20. მოხაზულია მე-5 აბზაცი, არშიაზე: „იხ. „ივერია“.

№ 25

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ელგუჯა პირველად დაიბეჭდა ექვთიმე ხელაძის სტამბაში და არა გრიქუროვის სტამბაში“, არშიაზე: „გრიქუროვის სტამბა არ ჰქონია. ი. გრ“.

№ 26.

გვ. 12–13. ლექსში „განთიადის ვარსკვლავს“, ხაზგასმულია სიტყვები, წერია: „მარიჯანისა“.

გვ. 32. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „კოჭლობდა, ფეხი კი არხში ჰქონდა და ისე სეირნობდა. ბერანჟე – სჭამდა დამპალ ვაშლებს“. ფსევდონიმთან: „გალლი“, „გ. ლეონიძე“.

№ 28

გვ. 12. ხაზგასმულია შენიშვნა: „ი. ტატიშვილის ბიოგრაფია, იხ. ჟურნ. „მნათობი“, № 4, მიწერილია: „არ არის“.

№ 30

კანზე: „ეს ნომერი (აჭარისტანზე) გასასყიდად არ გამოსულა. – ი. გრ. 1926. 20. 1“.

1926

№ 1–2

გვ. 113. ხაზგასმულია: „ეს ლექსი დაწერილია 1905 წლის რევოლუციის შთაბეჭდილებით“, მიწერილია: „სად იყო პირველად დაბეჭდილი?“

№ 4

გვ. 18. ს. ესენინის ლექსთან „საბჭოთა რუსეთი“. თარგმ. ვ. გაფრინდაშვილისა, ჩაკრულია გაზეთიდან ამონაჭერი – ს. ესენინი: „საბჭოთა რუსეთი“, თარგმ. მ. პატარიძისა, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1926, № 24“.

№ 5

გვ. 21. მოხაზულია შენიშვნა: „ფიროსმანის ბიოგრაფიული ცნობების აღმოჩენა პირველად გ. ლეონიძეს ეკუთვნისო“, მიწერილია: „იხ. „დროშა“, 1930 წ., № 8, გ. ლეონიძის წერილი“.

№ 6–7

გვ. 31. ფსევდონიმთან: „ფიდო ლამია“, „ა. შანშიაშვილი“.

გვ. 30. ფსევდონიმთან: „ონისიმე“, „ნ. ზომლეთელი“.

გვ. 32. იუმორისტულ ლექსთან: „აი, ეს ეპოქა“, „ა. შანშ“.

№ № 8–9

კანზე: „მარჟი „ვირის ჩრდილზე“.

გვ. 23. სურათთან ფანქრით: „აკაკი ფაღავა. ი. გრიშაშვილი“.

ბოლო ფურცელზე: „დასრულდა მეტი არ გამოსულა“.

1929–1935 წ. წ. ნომრები აკინძულია ერთად. ი. გრიშაშვილის მიერ.

ყდის პირველ გვერდზე: „დროშა“. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. ი. გრიშაშვილი“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „სახლში არ გაიცემა. ი. გრ. სარჩევი ჩემთვის, 1929. 1. „გულქანი“, № 1, 1929 წ. 2. მაქსიმ გორკი და ბიბლიოთეკა, № 1, გვ. 10. 3. ლადო მესხიშვილის დედა შუამთაში, მაისი, № 1, გვ. 8. 4. შეთქმულება 1832 წ. გ. გოზალიშვი. № 2. 5. ოვ. თუმანიანი, № 5. 6. მწერალთა დელეგაცია ბაქოში, № 10, სომხეთში № 11, და № 12. 7. რ. ერისთ., როგორც მეცნიერი, № 15. 8. ჩემი წერილი ნ. ავალიშვილზე, № 18. ჩემი ვითომდა ხუმრობა, № 20. 9. მოგონებები ნინოშვილზე – კურდღელაშვი., 23. 10. ტფილისის მუზეუმი – (გუნია, 23)“.

1929

№ 1

კანზე: „1929. ი. გრ. სრულია“.

№ 2

კანზე: „1832 წლის შეთქმულების მასალები, გვ. 15“.

№ 3

კანზე: „გრიშაშვილზე“.

№ 5

კანზე: „დონ-იაგოს წერილი. ოვ. თუმანიანზე“.

№ 6

კანზე: „სომხურ ლიტერატურაზე. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „მწ. დელეგაცია ბაქოში. ი. გრ. მწ. სურათი ბაქოში“.

№ 11

გვ. 9. სათაურთან „სერგი გორგაძე“, ფანქრით: „1876–1929“.

№ 12

კანზე: „დელეგაციის სურათი“.

№ 13

კანზე: „მ. კახიანი მწერლებზე. „საბაყლო“, გვ. 3“.

№ 18

კანზე: „აქ სომხური მოთხრობაა. ჩემი წერილი, გვ.“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ხუთქიმიანი ვარსკვლავი, –
ჰქმნის გამარჯვების არაკებს...“

მიწერილია: „არაკი თუ სინამდვილე“.

გვ. 11. კრიპტონიმთან: „გრი“ წერია: „გრიშაშვილი“.

№ 20

კანზე: „სანდრო ინაშვილთან ვიხუმრე (იხ. ბოლო ყდა)“.

№ 23

კანზე: „1929 წ. № 23. 1. ტფილისზე. 2. ეგნ. ნინოშვი“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „გორის ბაზრის სოფ. კარალეთში შუშის ქარხანა ააგო
ერთერთმა ერისთავმა“, მიწერილია: „აჯანყებულთა აქტ. წევრმა“.

1930

№ 2

კანზე: „I. ქართული ენის კუროზი, იხ. „გაპონის სიკვდილი“. II. წერილი ნ. მარზე.
III. ჩემზე იხ. ს. ჩიქოვანის ლექსი“.

გვ. 2. ინიციალებთან: „ს. კ.“, „სარგის კაკაბაძე“.

№ 3

კანზე: „აქ ცენზორის მიერ აკრძალული ლექსები“. იქვე: „ცახელი თუ ცალხელი?
შეცდომაა“.

№ 5

კანზე: „დ. ჭონქაძეზე. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „ოვ. თუმანიანის მოთხრობა. ჩემი თარგმანი“.

№ 8

კანზე: „ფიროსმანზე“.

გვ. 10–11. ხაზგასმულია: „ცნობები ფიროსმანის ყრმობის შესახებ დაიბეჭდა
აგრეთვე ჟურნალ „დროშაში“, მიწერილია: „რომელ წელს? (1926 წ. № 5, გვ. 20) ეს
ცნობების განლაგება ეკუთვნის ვ. ბუთლიაშვილს, იხ. „დროშა“, 1926, № 5, გვ. 20“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „იმ კარიკატურის წყალობით, რომელიც „სახალხო
ფურცელში“ დაიბეჭდა“, წერია: „პირველად სახალხომ დაბეჭდა მისი სურათი“.

№ 9

კანზე: „აქ ხოჯაბეგოვზე“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ვ. ხოჯაბეგოვის ბიოგრაფია ასეთია, როგორც აწერილია
ჟურნალ-გაზეთებში“, მიწერილია: „რომელში?“

გვ. 11. ინიციალებთან: „ტ. ტ.“, „ტ-ძე“.

№ 11

კანზე: „კურიოზი – ვ. მაიაკოვსკის ლექსის თარგმანი“.

გვ. 7. სურათთან: „ლიბანის სანატორიუმი“, ფანქრით: „ბორჯომი“.

გვ. 8. სურათთან: „სასტუმრო „არაზინდო“, „სად? (აბასთუმანი)“.

№ 15

გვ. 1–2. ხაზგასმულია: „ჩვენი კინო ექსპედიციის ჯგუფის მეთაური რეჟისორი ქალია“, მიწერილია: „ნუცა ლოლობერიძე“. წერილის დასასრულს: „ეს ნათარგმნი რუსულად. იხ. „Заря“ 1930, 29 ავგისტო“.

№ 17

კანზე: „ვ. რუხაძე „აკაკი“. ი. გრ“.

№ 18

კანზე: „სიდამონ-ერისთავის დადგმა“.

№ 23

კანზე: „გამოვიდა 27 დეკემბერს. ი. მოსაშვილის მოთხრობა“.

1931

№ 1

კანზე: „1931. „დროშა“ სრულია. ი. გრ“.

№ 3–4

კანზე: „ქართულ კინოებზე“.

№ № 5–6

კანზე: „ი. გრ. 15 აპრილს გამოვიდა“.

№ № 9–10

კანზე: „კარიკატურა თეატრზე 24 ივლისს გამოვიდა. ი. გრ“.

გვ. 1. ფსევდონიმთან: „ნორიელი“, „იაკ. მანსვეტაშვი. ი. გრ“.

გვ. 3. ინიციალებთან: „ილ. ა-ძისა“, „ილია ალლაძე“.

№ 17

კანზე: „ალ. არსენიშვილის წერილი“.

№ 18

გვ. 14. ხაზგასმულია: „პოეტი ფომინისია ბერიძის “ახლად აღმოჩენილი სურათი“, მიწერილია: „იხ. სახალხოს დამატება“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ახლად აღმოჩენილი სურათი არ არის მართალი“.

№ № 19–20

კანზე: „გამოვიდა 1931 9. XII დეკემბ. №-რი ოქტ-ს. აქ ოვ. ოვანესიანის ლექსია (არტავაზდ)“.

1932

№ № 3–4

კანზე: „ქართულ თეატრზე. იხ. ბოლო. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „აქ ჩემი ნათარგმნებია. ი. გრ. გამოვიდა 28 მარტს“.

№ 6

კანზე: „№ 6. სალტეზე. აქ გ. სუნდუკიანზე“.

გვ. 14. კრიპტონიმთან: „გ. ბუ-ლი“, „გ. ბუხნიკაშვილი“.

№ № 9–10

კანზე: „ჩემი ნათარგმნი მოთხრობა“.

№ 11

გვ. 7. „ნაზიმ ხიკმეტი“ მოხაზულია, მიწერილია: „ჰექმედ“.

№ 12

კანზე: „ჩემი ნათარგმნი მოთხრობა“.

№ № 14–15

კანზე: „ტიმოთეს უბანი, გვ. 16“

№ № 18–19

კანზე: „ვანო ხოჯაბეგოვზე“.

გვ. 15. ვ. ბუთლიაშვილის წერილში „მხატვარი ვანო ხოჯაბეგოვი“, ხაზგასმულია: „დაიბადა 1875 წ. წყაროს უბანში“, მიწერილია: „ხარფუხში“.

№ 20

კანზე: „ოტელოზე“.

1933

№ № 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1933. სრულია. „დაისი“ ახალი დადგმა. გამოვიდა 1 თებერ“.

№ 3

კანზე: „ჩემი „ბოჰემა“ იხ. ბოლო გვერდი“.

№ № 10–11

კანზე: „გრ. ორბ. ლექსი. 1933. 10. VI“.

№ 12

კანზე: „1. შირვანზადე. 2. არსენაზე“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „დრამა პატიოსნება“, წერია: „ნამუსისათვის“. ხაზგასმულია: „პატიოსნება“ დაიბეჭდა ჟურნ. „დროების“ დამატებაში“, მიწერილია: „დროება (ჟურნალი?) აქ დაიბეჭდა მხოლოდ „ევგენი“. ხაზგასმულია: „პიესა მორგანის ნათლიმამა“, წერია: „მორგანის სასძლო“. ხაზგასმულია: „ცხოვრების ჭახრაკი“, წერია: „ცხოვრების ქარცეცხლში“.

№ 13

გვ. 16. მოხაზულია: „შესავალის“ რამდენიმე სტრიქონი, წერია: „ა. ჭ-მემაც სთარგმნა. ი. გრ“.

№ № 15–16

კანზე: „ჩემზეც, გვ. 16“.

№ 17

კანზე: „I. არსენაზე და ნ. ბარათაშვილზე“.

გვ. 12. მოხაზულია: „თითქმის ექვსჯერ გამოიცა „არსენას ლექსი“, მიწერილია: „20-ჯერაც“.

№ 18

კანზე: „ფუტურისტ. სადილი ბოლოში“.

№ № 19–20

კანზე: „ვაჟას წერილები № 19–20“

№ № 21–22

კანზე: „აკაკი და შავი ქვა. პუშკინ. „კავკ. ტყვე“.

№ 23

კანზე: „უკანასკნელი ნომერია მირზა ფატალი ახუნდოვზე“.

№ 24

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1934 20 თებერ“.

1934

№ № 5–6

კანზე: „ლექსი სტალინზე. ნეკრასოვი. დიუმაზე“.

გვ. 6. ხაზგასმულია:

„აი სივრცეში აიღრუბლა ჯორჯიაშვილი

თავდახრილივით გადმომდგარი სახრჩობელადან“.

წერია: „ჩემიდან“. ხაზგასმულია: „ახალი გლეხი – გაზაფხულის ასოთამწყობი...“

არშიაზე: „კარგია“.

№ № 9–10

კანზე: „კატო მიქელაძის ლექსი. ი. გრ. 1934. 12 ივლისი“.

№ 13

კანზე: „ნ. ბარათაშვი. საფლავ“.

№ № 16–17

კანზე: „ჩვენი სურათები“.

№ № 18–19

კანზე: „იუმორი. ხულოში“.

№ № 20–21

კანზე: „ჭოლაზე“. ჟურნალის ბოლოს ჩაკრულია ფურცელი „დროშა 1935 წ. № 1–2. ამ წელს მეტი არ გამოსულა. ყველა ლიტ. გაზეთები დაიხურა. 1. არსენ ჯორჯიაშვილზე. 2. მარიჯანის ლექსი. 3. თეკლა ბატონიშვილი“.

1951

№ 1

სუპერზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ. გამოვიდა 1951. 30 სექტემბ. № 1“.

გვ. 1. დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ამ ჟურნალის შესახებ, მინაწერით: „კომ“, 1951, № 231“.

№ 2

სუპერზე: „№ 2. 1951. 30. XI. ი. გრ“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „1711 წ. ქართულ დავითნში“, მიწერილია: „1710 წ“. იქვე მოხაზულია ლექსი, წერია: „იხ. ი. დავითაშვილის ლექსების სრული კრებული, 1951, გვ. 216“.

გვ. 16–17. შორის დევს ქალაქის ნაჭერი „ქართველები უნგრეთში, „ნიშ“, 1908, გვ. 15“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „რუმინეთში მე ვეძებდი აგრეთვე თბილისის პირველი სტამბის მუშაკის მიხაილ უნგრო-ვლახელის ბიოგრაფიულ მასალებს“, არშიაზე „მიხაილ სტეფანიშვი. იხ. ი. დავ. კრებ. გვ. 216“.

№ 3

კანის ბოლო გვერდზე: „არსენას როგორ ვულაღატებ სამი შვილის მომნათველსა“.

№ 4

სუპერზე: „მარიფათი“, გვ. 14. № 4. გამოვიდა 18 იანვარს 1952 წ“.

№ 5

სუპერზე: „№ 5. 1952 წელს გამოვიდა – 8 მარტს“.

1952

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ. „შაბაში“, გვ. 5; „მილეთი“, 5; 16. V. 1952. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „ა. წულუკიძის წერილი ა. ხახანაშვილ... „(ქართ. ზღაპრები)“.

№ 7

გვ. 1. მოხაზულია ლექსი, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილის“.

იქვე დევს გაზეთიდან ამოჭრილი შ. აფხაიძის რეცენზია წინამდებარე ნომერზე, მინაწერით: „Заря“, 1952, № 159, 6 ივლისი. ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „გვ. 12. შეცდომა“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „წვერ-ულვაში სუფთად გაეპარსა“, მიწერილია: „სურათი იხ. წინა გვერდზე“.

№ 12

კანზე: „რეცენზია ჩემს „ნარკვევებზე“, გვ. 18. გამოვიდა 1953 წ. 25 I. ი. გრ“.

1953

№ 3

სუპერზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 13“.

№ 4

გვ. 3. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ლიტ. გაზ“., 1953, № 20, 26 ივნისი“.

№ 5

კანზე: „ნათელა ჯავახიშვილის წერილი“.

№ 8

კანზე: „უკრაინიდან: გრიშაშვ. გვ. 17“.

№ 12

კანზე: „1954. ი. გრ. თებ. ჩემს წიგნზე, გვ. 17“.

1954

№ 4

კანზე: „ივ. მაჩაბელი“.

№ 7

კანზე: „ზამთარი“, იხ. ბოლო. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ზიჩი, გვ. 14“.

1955

№ 1

კანზე: „№ 1. სრულია. მე-გვ. 9. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „1. გიორგი წიკლაური და უნგრული „ვ. ტყაოსანი – (ბელა ვიკარ), გვ. 17. 2. ყეენობა თელავში, 16. 3. ვ. ტყაოსანი და სუტნერი, 18. ი. გრ“.

№ 11

გვ. 10–11 შორის ჩართული ფურცლის მეორე გვერდზე გადახაზულია: „მ. მერაბიშვილი“, წერია: „მ. ბერძენიშვილი“. ჩართული ფურცლის მესამე გვერდზე გადახაზულია: „მ. ბერძენიშვილი“, წერია: „მ. მერაბიშვილი“.

№ 12

კანზე: „ც. თოფ.; გ. ლ-ძე; შმიტი; ი. გრ. 1956. 19. I“.

1956

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1956. 20. III“.

№ 6

კანზე: „ნონა, გვ. 15“.

1957

№ 3

კანზე: „ი. გრ. პატარა გაზეთი“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ლამაზმანებიც“, მიწერილია: „ჩემგან“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ვედროებით“, მიწერილია: „ჩაფვებით?“ ხაზგასმულია: „იალონის“ ფსევდონიმით, მიწერილია: „მიხ. კინწურაშვილი“.

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსები. (თარგმანი), გვ. 3. ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „ილიას კერძო წერილები“.

1958

№ 3

კანზე: „მე – ბიბლიოთეკის გამგესთან“.

№ 5

გვ. 11. სურათთან: „იმერეთი. დედა“, წერია: „დ. კაკაბაძე“.

№ 10

კანზე: „მე. გვ. 10; ალ. დიუმა თბილისში, გვ. 16“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „ხუროებისა...“ წერია: „ქვით ხურო-კალატოზზე“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „გიტარის მსგავსი ინსტრუმენტი“, მიწერილია: „ჭიანური“.

1959

№ 4

კანზე: „ი. გრ. წავიკითხე!“

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ლამაზმანი“, მიწერილია: „ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „ქეთო“

1960

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსით“.

მეორე ცალები:

1924

№ 13

კანზე: „სოფ. მგალ. მოთხრ“.

№ № 21–22

კანზე: „ვანო სარაჯიშვი. გარდაცვალება; გ. ქუჩიშვი. ლექსი, 32; ა. შანშიაშვილის მიერ გადმოკეთებული „მათრახის პანაშვიდი“, გვ. 34. ი. გრ“.

1925

№ 29

გვ. 1. „მამაშვილის პოემა“.

1926

№ 3

კანზე: „შიო არაგვის. მოთხრობა“.

№ 5

კანზე: „ბარონ ბიბინეიშვილის „ქუთაისის ციხის გვირაბში“.

1929

№ 1

კანზე: „მეტია. ფარული საზოგადოება, გვ. 15“.

1930

№ 8

კანზე: „ფიროსმანი გ. ლ-ძეს“.

№ 9

კანზე: „დუბ. ვანო ხოჯაბეგოვზე“.

№ 13

გვ. 1. „ვაჟაზე“

1932

№ 12

კანზე: „ჩემ მიერ ნათ. მოთხრობა“.

1933

№ № 5–6

კანზე: „მარქსის №-რი“.

1934

№ № 16–17

კანზე: „ჩვენი სიფათი“

1935

№ № 1–2

კანზე: „არსენ ჯორჯიაშვილზე“

1957

№ 12

კანზე: „ფიროსმანის №-რი“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ლამაზმანები“, არშიაზე: „ჩემი შექმნილი სიტყვა. ი. გრ“.

1958

№ 2

კანზე: „ნელისთვის“

458. დურუჯი. სადღესასწაულო გამოცემა. თბ.

1926

№ 1

გვ. 17. არშიაზე: „სოლომონ ჭავჭავაძის ქალს ლიზას უძღვნა ილიამ ლექსი „გახსოვს“.

450. ეკონომიკის ინსტიტუტის შრომები. საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის გამ-ბა. თბ.

ტ. 1 1946

ტ. 7 1954

ტ. 1

ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს. ეკონომიკის ინსტიტუტის თანამშრომელთა სახელით, მისი ინსტიტუტში შემოსვლის აღსანიშნავად. უღრმესი პატივისცემით. პ. გუგუშვილი. 1946 XII. 23“. იქვე: „ჩემის გამოკვლევით სიტყვა კუკია გერმანულია და მათი ჩამოსვლის შემდეგ ეწოდა ეს სახელი. ი. გრ. გვ. 192“.

ყდაზე: „გერმანელთა კოლონიები თბილისში, გვ. 191. ი. გრ“.

გვ. 202. ხაზგასმულია: „კამარლუ“, წერია: „ყამარლუ“.

ტ. 7

ფორზაცზე: „სახელგანთქმული საბჭოთა პოეტს, ქართული პოეზიის უებრო ქურუმს იოსებ გრიშაშვილს პაატა გუგუშვილისაგან. უღრმესი პატივისცემით. 27. 3. 55. თბილისი“.

ყდაზე: „ამქრები. მე – გვ. 251. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ამქრებისათვის – 250. ი. გრ“.

*ენის, ისტორიისა და მატერიალური კულტურის ისტორიის ინსტიტუტის შრომები. – იხ. აკად. ნ. მარის სახელობის ენის...

*ენის, ლიტერატურისა და ისტორიის ინსტიტუტის შრომები. სოხუმი. – იხ. დ. გულიას სახელობის ენის...

460. ეპოქა. ორთვ. სამხატვრო-სალიტ. ჟურნალი. ტფ.

1925

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 17. V. 1925“.

გვ. 9. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „გადაიტანს“ და „ყაითანს“, იქვე „ჩემი იხ. „მსახ. დღე“.

461. ექსპერიმენტული მორფოლოგიის ინსტიტუტის შრომები. საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის ბიოლოგიისა და მედიცინის მეცნ. განყ-ბა. თბ.

ტ. 6. 1957

462. ვაზი და ღვინო. საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭოს ორგანო. ორკვ. ჟურნალი. თბ.

1921 № 1

463. ვახუშტის სახელობის გეოგრაფიის ინსტიტუტის შრომები. ფიზიკურ-გეოგრაფიული სერია. საქ. სსრ მეცნიერებათა აკადემიის გამ-ბა. თბ.

ტ. 3. ნაკვ. 2. 1948

464. ვებრძოლოთ ჭლექს. ჭლექის საწინააღმდეგო სამდღიური კრებული. თბ. 1925.

№ 1

კანზე: „დამატება“.

465. ზუგდიდის სახელმწიფო ისტორიულ-ეთნოგრაფიული მუზეუმის შრომები.

ტ. 1. 1947

შმუც-ტიტულზე: „პოეტ-აკადემიკოს – ი. გრიშაშვილს ზუგდიდის მუზეუმისაგან. 10. IX. 47“.

ფორზაცზე: „1. სოლოგუბის „ალავერდი“ – გვ. 300, 319. 2. სათარა, 308. 3. შვიდი იყლიმი. ყარამანაიანი, 308. 4. ივ. თარხნიშვილი, 320. 5. სალომე ჭ-ძეს ორი შვილი ჰყოლია, 321. 6. კიკო ჩოლოყაშვილ., გვ. 323. 7. ტანციობას აუგად იხსენებს, გვ. 324. ნინო ჟორდანიას, გვ. 239. 8. საიათნოვა, 329.

ყდის მეორე გვერდზე: „9. ლაზარევი, 330. 10. მე მართალი ვარ გრ. ორბელიანის დაბადების თარიღში, გვ. 346. ვასო აბაშიძის სკანდალი, გვ. 215. ნინო ჟორდანიას-ქუმსიშვილი, გვ. 239. (გარდაიც. 1947. ნოემბერში)“.

გვ. 216. ხაზგასმულია: „ხმა სირინოზის ჩვენის სარასი“, მიწერილია: „სარა მეიფარიანი“.

გვ. 239. ხაზგასმულია: „ჩემმა გიგომ უმზითვო ქალი შეირთო“, იქვე: „ეს ქალი იყო მთარგმნელი ნინო ჟორდანიას-ქუმსიშვილი. გარდაიც. 1947“. ხაზგასმულია: „ფატიკო“, წერია: „ფედიკო (ვაჟი – თედო)“.

გვ. 330. ბოლო აბზაცი მოხაზულია. მიწერილია: „საინტერესოა“.

გვ. 346. მე-5 აბზაცში გასწორებულია თარიღი „1933, № 10“. ავტორი წერს გრ. ორბელიანის დაბადების თარიღის შესახებ: „1804 წ. – გავრცელდა უკანასკნელ ხანებში პოეტ ი. გრიშაშვილისაგან“, არშიაზე: „გრ. ორბელიანის დაბადებაზე იხ. შ. მესხიას წერილი „მებრძოლი“, 1947 წ. № 129, 130. ავტორი მე შემხრობა“. იმავე აბზაცში მოხაზულია: „გადმოცემა სწორია“, მიწერილია: „გადმოცემა კი არა საბუთი მაქვს“.

გვ. 347. არშიაზე: „ჩემ საბუთში სწერია „გრიგოლ დავარქვით“.

გვ. 384. ფსევდონიმთან: „ფაზელი“, „მამია გურიელი“.

ფორზაცის მე-3 გვ. „რეცენზია ამ წიგნზე. I. იხ. შ. მესხიას წერილი „მებრძოლი“ (ზუგდიდი) 1947 წ. № 129, 130. 28; 30 ოქტომბერი. ი. გრ“. იქვე: „შ. მესხია მე რომ მეთანხმება გრ. ორბელიანის დაბადების თარიღში ის დაბეჭდილია № 30-ში“.

ფორზაცის მე-4 გვ. გაზეთიდან ამონაჭერი ა. გაწერელისა წერილი „ფილოლოგიური ვარჯიშობანი“, მინაწერით: „1952 წ. № 18, 9 თებერვალი. ი. გრ“.

466. თავდაცვის სადარაჯოზე. საქ. თავდაცვა-ავიაქიმის ცენტრ. საბჭოს ორკვ. ორგანო. ტფ.

1931 № № 1, 2

1932 № № 1, 2

467. თანამედროვე მედიცინა. ყოველთვ. სამკურნალო სამეცნ. ჟურნალი. ტფ.

1924 № № 1–6

1925 № № 1–9, 12

1926 № № 1–3

1928 № № 1–2

1934 № № 1–2

1924

№ № 1–2

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

1928

№ № 1–2

*თბილისის ა. ს. პუშკინის სახელობის სახელმწიფო სამასწავლებლო (შემდეგ – პედაგოგიური) ინსტიტუტის შრომები, იხ. ა. ს. პუშკინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო...

468. თბილისის ბოტანიკური ბაღის შრომები.

სერია II. თბ.

ტ. 5. 1930

469. თბილისის მუშათა, გლეხთა და წითელარმიელთა დეპუტატების საბჭოს მოამბე. თბილ. აღმასკომის გამოცემა. თბ.

1926 № № 4–12

1927 № № 1–7

1926

№ № 10–11

კანზე: „ბინის უკანასკნელი ტარიფი. ი. გრ“.

1927

№ № 1–2

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „აქ ჩემი წერილია, გვ. 14“.

№ № 6–7

კანზე: „ამის მეტი ამ წელს აღარ გამოსულა. ი. გრ“.

470. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის შრომები. თბ.

ტ. 1–5 1936

ტ. 6, 7 1938

ტ. 8–10 1939

ტ. 11–16 1940

ტ. 17–21 1941

ტ. 22 1942

ტ. 26 1944

ტ. 67 1957

ტ. 1

კანზე: „ი. გრ. 1936 12. VIII“.

- ტ. 2
კანზე: „ი. გრ. 1936. 12. VIII“.
- ტ. 3
კანზე: „რუსთაველის გარემო. ი. გრ. 1936. 19. IX“.
კანის ბოლო გვერდზე: „ჭაშნიკი ორივე შერყვნილია, გვ. 200...“
- ტ. 5
ფორზაცზე: „ი. გრ. მივიღე უნივერსიტეტისაგან ჩემს საღამოზე 1936. 31. XI. ლექსიკონი, 206“.
- ტ. 6
კანზე: „პენტელაშვილი, 164“.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 1. VII“.
- ტ. 7
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 25. VI“
- ტ. 9
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 15. I“.
- ტ. 11
კანზე: „ამქრებზე, 38; შეცდომები, გვ. 51 და 52, 61, 62, 63 ხარაზები, გვ. 51; მ. ზანდუკელის ვაჟა“.
- ტ. 14
კანზე: „ძველი ქართ. დრამები, გვ. 89“.
- ტ. 20
კანზე: „სრულია“
471. თბილისის უმაღლესი სასწავლებლების სტუდენტთა მეორე და მესამე სამეცნიერო კონფერენციის შრომები. თბილ. უნ-ტის გამ-ბა. თბ.
- ტ. 2 1948
ტ. 4 1950
472. თეატრალური თბილისი. სანახაობათა ცნობარი. თეატრი. ფილარმონია. კინო. ცირკი. თბ.
1960 № № 18–21, 24
1961 № № 1–6, 11
1962 № № 7
473. თეატრალური კვირეული. საქ. თეატრ. საზ-ბის გამ. თბ.
1947 № № 1–7
№ 1
კანზე: „სულ 7 გამოვიდა. ი. გრ“.
474. თეატრალური ცხოვრება. სანახაობათა ცნობარი. თეატრი. ფილარმონია. კინო. ცირკი. თბ.
1958 № № 1, 3
1959 № № 2, 7, 11, 14, 18, 20, 22, 24
1960 № № 2–8, 10–13, 16–17
475. თეატრი და ცხოვრება. სათეატრო-სალიტ. ჟურნალი, რედ. ი. იმედაშვილი. თბ.

1923 № № 1–3

1924 № № 1–20

1925 № № 1–12

1926 № № 14–16

აკინძულია ერთად.

ყდის მეორე გვერდზე: „ქართული თეატრის ისტორიას სწერს ი. გრიშაშვილი“. იხ. „თ. და ც“. 1924 წ., № 16, გვ. 17; ვახტანგ ჭაბუკიანზე, 1925, № 8; ალ. მირიანაშვილის „მოგონებანი“, 1925 წ. № 11; კოტეტიშვილის დაჭერილი წერილი, 1926, № 14; ჩემი წერილი იმედაშვილზე, № 12, 1925 წ.; ჩემი ოთხი რამ, 1925, № 8; მ. ღვამიჩავას წერილი თამარ წერეთელზე, 1925, № 5; ჩემი რეცენზია – ა. ჯაჯანაშვილის წიგნზე, 1925, № 1, გვ. 15; ბეგლარას პოემა, № 8, 1925 წ.; ჰაზირას ლექსი ნოტებზე, 1924 წ. № 12 (15) გვ. 16; დოდო ალექსიძე, 1924 წ. № 16; გომართლის წერილი ჩემს თარგმანზე (ოვ. თუმ.) 1924 წ. № 17; იეთიმ-გურჯი, 1924 წ., № 20, გვ. 9; „ლეილას“ გარჩევა, 1924 წ. № 6; ს. მაგლობლიშვილის „ჩემი თავგადასავალი“, 1924 წ., № 13, 18; ა. ოპანეზაშვილის მუსიკა, 1924 წ. № 17; ცეკვის ისტორია, 1924, № 18“.

ფორზაცზე: „თ. და ც“. სრულია. 1923 წ. – სულ სამი ნომერი გამოვიდა. 1924 წ. – სულ ოცი ნომერი გამოვიდა. 1925 წ. – სულ თორმეტი ნომერი. 1926 წ. – სულ სამი ნომერი. ი. გრ. სკაბიჩევსკი და აკაკი, 1925, № 4; დიმ. ერისთავის გარდაც. გამო, „თ. და ც“. 1925, № 3; ალ. იმედაშვილის სიტყვა, № 5, 1925 წ.; დანიელა ურიაზე, № 9, 1925; ჟურნალი თვითმშრომელთა ხმა – დამატება, № 11, 1925 წ“.

იქვე დაკრულია კალენდრის ფურცელი „თეატრი და ცხოვრება“ ი. იმედაშვილისა, 1910 წელს დაარსდა: გამოვიდა სულ 40 ნომერი, ი. იმედაშვილის შეპყრობის გამო. განახლდა 1914 წელს. 1914 წ. – № 1–43. 1915 წ. – № 1–52. 1916 წ. – № 1–52. 1917 წ. – № 1–45. 1918 წ. – № 1–16. 1919 წ. – № 1–15. 1920 წ. – № 1–29. 1921–1922 არ გამოსულა. 1923 წ. – № 1–3. 1924 წ. – № 1–20. 1925 წ. – № 1–12. 1926 წ. – № 1–3.

1923

№ 2

გვ. 13. მოხაზულია ერთი აზბაცი, მიწერილია: „პოეზიაში მას ჰქვია: „ჩინოვნიკობა“. ი. გრ“.

№ 3

გვ. 9. ფსევდონიმთან: „მავრა ჩარდახელი“, „რ. გვეტ. (?)“.

გვ. 11. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „მატარა“ და „მათარა“, არშიაზე: „ჩემი დაუბეჭდავი ლექსის რითმა. წაღვერი. 1923. ივლისში. „წერილი ტფილისიდან“. ალბად გაუგონია ზეპირად“.

1924

№ 1

კანზე სურათთან: „ნ. გაბუნია“, მიწერილია: „ეს ბარბარე ჯორჯაძეა. ი. გრ“.

№ 2

გვ. 12. სურათთან: „ნ. კვერნაძე“, „ნ. გერგესელი“.

№ 5

გვ. 2. ფსევდონიმთან: „არიმანი“ მიწერილია: „არჩილ მაჭავარიანი. გარდაიცვალა კოჯორში 1920 წელს“.

№ 12

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „კაიუს პელი“, „გაიოზ იმედაშვილი“.

№ 13

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ლელი“, „ლ. მეტრეველი“.

№ 14

გვ. 8. დაბეჭდილია გ. ქუჩიშვილისა და კ. კოსტენკოს ლექსები „Ворота очарования“, მიწერილია: „ვის ვისგან უთარგმნია?“

№ 15

გვ. 15. ინიციალებთან: „ი. გ.“; წაღვერი, 1924. 19. VIII. ეს ნომერი ჩუმად გამოვიდა“.

გვ. 15. ინიციალებთან: „ი. გრ.“; „გრიშაშვილი“.

№ 16

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 8; დოდო ალექსიძე, გვ. 12; ი. გრ. 1924. 30/XII“.

№ 17

კანზე: „ივ. გომართლის წერილი ოვ. თუმანიანზე (ჩემი თარგმანი). ი. გრ. 8/XII. 1924. ჩემს თარგმანზე, გვ. 2“.

№ 20

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „მარმარელი“, „პ. საყვარელიძე. ვ. გუნიას სიძეა“.

1925

№ 1

კანზე: „იხ. II გვ. შინაარსი“.

კანის მეორე გვერდზე შინაარსში ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილი. წერილები ბოთლში“, მიწერილია: „ეს ლექსი აღარ დაიბეჭდა, აკრძალეს“.

გვ. 2–3 შორის დევს გაზეთიდან ამონაჭერი ბიბლიოგრაფია წინამდებარე ჟურნალზე მინაწერით: „მუშა“, 1925 წ., № 16, 20 იანვ“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „მითხარი, როგორ გაგცვალო სხვაზე,
როცა ისედაც ბევრი გყავს მტერი“,

წერია: „კარგია“

გვ. 9. „ავტორის გვართან: „შ. გაჩეჩილაძე“, „ცენზორი“. ავტორის გვართან: „შალვა გიგაშვილი“, „თელაველი“.

გვ. 15. ფსევდონიმთან: „ჯან-გრი“, „ი. გრ.“

№ 2

გვ. 3. კრიპტონიმთან: „მ. ს-ძე“, „კ. გამსახურდია“.

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „ტირიფი“, „დ. თურდოსპ“.

№ 3

გვ. 7. სურათთან: „ივანე ტერ-გრიგორიანი“, „1913 წელ. გარდაიც“.

№ 5

კანზე: „რეცენზიები ჩემზე, გვ. 15–16. ი. გრ. 1925. 7. III“.

№ 6

კანზე: „1. ჯიბილას სახუმარო სცენა. 2. ნინო ჩიხლაძის მინიატურა. ი. გრ. 1925. 17. III“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „შხეფელი“, „იასამანი“.

№ 8

კანზე: „1. ნიაზა აისელი – ჩემი ფსევდონიმი. 2. ბეგლარას პოემა – ჩემი გადაცემული. 3. ჭაბუკიანზე ხრონიკაში. 4. საიათნოვას საღამო“.

გვ. 16. ფსევდონიმთან: „ნიაზა აისელი“, „ჩემია – ი. გრ“.

კანის მე-3 გვერდზე მოხაზულია მე-3 აბზაცი, წერია: „ჩემია. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ჩემი წერილი. იხ. II გვ“.

1926

№ 14

კანზე: „ამ ნომერში აიკრძალა ვ. კოტეტიშვილის წერილი. ის გვერდი ამოიხია, იმის ნაცვლად აწყობილია ნ. აზიანის პიესის შესახებ წერილი. ეს ამონახვევი ფურცელი ერთად-ერთი – აქ მოთავსებული – მე მაქვს. ი. გრ. 1926. 29. I“.

გვ. 1. ავტორის გვართან: „ვ. კოტეტიშვილი“, მიწერილია: „ეს წერილი აიკრძალა“.

გვ. 9. სურათთან: „კომპოზიტორი ვიქტორ დოლიძე“, „გარდაიც. 1933“.

გვ. 17. ჩაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ნ. აზიანის წერილი „დეზერტირკა“-ს შესახებ“, მინაწერით: „კომ“, 1926 წ., 6 თებერ“.

№ 15

გვ. 16. ჩაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ფ-ნის წერილი „თეატრი და ცხოვრების პოლიტიკანობა“, მინაწერით: „25 მარტი 1926 წ“.

მეორე ცალუბი:

1923

№ 2

კანზე: „დაისის ლიბრეტო, 14“.

კანის მეორე გვ. ხაზგასმულია: „ივ. გომართელი – მუშა მგოსანი“, მიწერილია: „ხეჩუაშვილი“.

№ 3

კანის მე-2 გვ.: „მავრა ჩარდახელი. „დაისრული ლოდინი“, გვ. 9“.

1924

№ 2

კანზე: „ელოს. ი. გრ“.

№ 13

კანზე: „სოფ. მგალობლიშ. წინაპრები, გვ. 2. ი. გრ“.

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ლეელი“, „ლევ. მეტრეველი“.

№ 15

კანზე: „ნინო ჩიხლაძე. ჩემი წერილი ამოიბეჭდოს“.

კანის მე-2 გვ. სათაურთან: „ნამძალადევის სამკითხველოს კურთხევა“, წერია: „ილიაზე“.

გვ. 15. ინიციალებთან: „ი. გ“, „ი. გრ“.

№ 16

კანზე: „ვანო სარაჯ“.

№ 17

კანზე: „დიდებული ნიჭი. ივ. გომარ. ჩემს თარგმანზე“.

№ 19

კანზე: „მხატვარი ჯაფარიძეები“.

გვ. 11. ინიციალებთან: „გ. ნ“., „გ. ნად“.

№ 20

კანზე: „ვანო სარაჯ. სურ. იეთიმ გურჯი“.

გვ. 13. სათაურთან: „დავიწყებული პოეტის საფლავი“, წერია: „გრ. აბაშ“.

1925

№ 13

გვ. 14. ინიციალებთან: „კ. პ“., „გ. იმედ“.

მესამე ცალეში:

1924

№ 7

გვ. 1. არშიაზე: „სახსოვრად რედაქტორისაგან. პოეტ ონტოფელს 10. III. 1924 წ“.

*თელავის ი. გოგებაშვილის სახელობის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის შრომები. – იხ. ი. გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო...

476. თვითმშრომელთა ხმა. „თეატრი და ცხოვრებას“ ორკვ. დამატება. თბ. 1925, № 1

477. ი. გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის შრომები. თელავი.

ტ. 2. 1957

ტ. 3. 1959

ტ. 4. 1960

ტ. 2

თავფურცელზე: „ქართული მხატვრული სიტყვის ემხს და სილამაზეს აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით შოთა ჩიჯავაძე. 20. X. 59. ქ. თელავი“.

ფორზაცზე: „გრიშაშვილი, გვ. 298“.

ტ. 3

თავფურცელზე: „ჩვენი ხალხის უსაყვარლეს მგოსანს, ქართული პოეზიის მშვენიერას – ბატონ იოსებ გრიშაშვილს. ღრმა პატივისცემითა და მოკრძალებით შოთა ჩიჯავაძე. 22. IX. 60. თბილისი“.

ტ. 4

თავფურცელზე: „ქართული კაზმულსიტყვაობის მშვენიერას და სიამაყეს აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემითა და მოკრძალებით. შოთა ჩიჯავაძე. 1961“.

478. იბერულ-კავკასიური ენათმეცნიერება. თბ.

ტ. I. 1946.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 4–II. ვ. თოფურიასაგან“.

გვ. 398. მინაწერები: „ორომი (იმერეთში) ცომის გუნდის გასაბრტყელებელი რგვალი ფიცარი, ქართლში – ხონჩა. ჰორომი – ორომი – ჰრომი – ჰორომი – „ორომი ეს არს ცომის გუნდათა დასაწყობელი გამოსაცხოვრებად“ საბა, 474. ჰორომი „ფიცარი ცომის გუნდათა დასაწყობი გამოსაცხოვრებად (ჩ)“.

- გვ. 399. მოხაზულია: „შოურამ“, მიწერილია: „სოურამ – მიყვარს (აზერბაიჯ.)“.
479. იერიში. მ. გ. წ. ა. ქართულ ნაწილებს ქუთაისის გარნიზონის ლოკაფის ერთდროული ორგანო. ქუთაისი.
1932
კანზე: „ი. გრ. აქ ისიანის ლექსია“.
480. ივ. ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის ინსტიტუტის შრომები. თბილისი.
ტ. 4. ნაკვ. 1. 1958
481. ილიონი. პოეზია. ესთეტიკა. კრიტიკა. თვითური ჟურნალი. ტფ.
1922 № № 1–3
1923 № 4
1922
№ 1
კანზე: „ი. გრ. წაღვერი. 20 აგვისტო“.
- გვ. 57. ფსევდონიმთან: „ზიგფრიდ გუბაძე“, „კ. გამსახურდია“. იქვე ხელმოუწერელ წერილთან: „ხომალდი № 3“, „კ. გამსახ“.
- გვ. გვ. 58–59. ხელმოწერას „ჩვენ“, მიწერილი აქვს: „კ. გამს. და მე“.
- გვ. 60. ფსევდონიმთან: „ხარონი“, „კ. გამს“. ფსევდონიმთან: „მარუთა შუამდინარელი“, „ი. გრ“.
- გვ. 61. ფსევდონიმთან: „ილიონელი“, „ი. გრ“.
- გვ. 62. ფსევდონიმთან: „არმან დიუვალ“, „ი. გრ“. ფსევდონიმთან: „სოსელი“, „ი. გრ“. ინიციალებთან: „ბ-სი“, „ქრ. რაჭ“.
- № 2
კანზე: „ი. გრ. 14. X. 22“.
- გვ. 63. ინიციალთან: „ტ-ი“, „ტ. გრანელი“.
- № 3
თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს. საქართველო შენით მუდამ იამაყებს. კ. გამსახურდია“. იქვე: „კ. გამსახურდიასაგან. 1922 წ. დეკემბერი“.
- 1923
№ 4
გვ. 14. ხაზგასმულია: „მეკობრებისათვის“ და „ყაჩაღებისთვის“, მიწერილია: „ერთი და იგივე. თუმც მეკობარი ზღვის ყაჩაღია“.
- გვ. გვ. 18–19 შორის დევს ქაღალდის ნაჭერი „ერთი ნაწილი დაიბეჭდა ბათომში „მე ვარ სარანგი ღამისა“, მეორე ნაწილი – ბნელი პანტომი ედგარ პოს აჩრდილს ჰგავს. ნიცშეა გალექსილი“.
- გვ. 19. მოხაზულია 20 სტრიქონი. წერია: „დაბეჭდილი იყო“.
- გვ. გვ. 24–25 შორის დევს: 1. ჟურნალ „ილიონის“ სარეკლამო ფურცელი № 3. 1923 წ. 5 აპრილი. და 2. ჟურნალ „ილიონის“ მესამე ნომრის უფასო დამატება. 1923 წ. იანვარი.
მეორე ცალები:
1923
№ 1

გვ. 5, 6, 7. ი. გრიშაშვილის ლექსებს: „ჩემი ლოცვა“, „ქალს უღვაშებით კეპით და ჯოხით“, „იღბალი დისონანსებით“, მიწერილი აქვს თარიღი: „1922“.

482. ისპირი. ორკვ. სამხატვრო-სალიტ. სამეცნ. ჟურნალი. ბათომი.

1924 № 1 აპრილი.

კანზე: „ი. გრ. 7. V. 24“.

გვ. 10. ლექსის „პაუზა“ დასასრულს: „ი. გრ. 1923“.

გვ. 18. ლექსთან „ხატიჯე“ წერია: „ერთხელ ვწერდი, რომ ასონანსის მაგივრად გავრცელდება დისონანსი რითმად. აი ამ ლექსის ზოგიერთი საექვო ასონანსი ჩემი სიტყვის მადასტურებელია. იხ. „ლომისი“, „რითმით აშორდიობა“.

*ისტორიის ინსტიტუტის შრომები. – იხ. ივ. ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის...

483. კავკასიონი. ყოველთვ. ჟურნალი. ლიტერატურა. ხელოვნება. ფილოსოფია. მეცნიერება. თბ.

1924 № № 1–4

№ № 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1924 წ. 23. II“.

გვ. 119. ინიციალებთან: „შ. შ-ისა“, „შ. შარაშიძისა (თაგუნა)“.

გვ. 188. ფსევდონიმთან: „ასმიდოდ ჩერქეზელისა“, „პავლე ინგოროყვა“.

გვ. 271. ინიციალებთან: „ვუძღვენ ქ. ბ. ი“, „ქეთო ბაქრაძე-ინგოროყვა (ცოლი ავტორისა) ი. გრ“.

გვ. 15. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ეს ჩამოკრული თვით ი. მეუნარგისადმია“.

№ № 3–4

ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს, პოეტს, მეგობარს, სიყვარულით პ. ინგოროყვა. 7. V. 1924“.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 7. IV. საიათნოვა, 127, 128“.

განყ. II. გვ. 121. სტრიქონთან: „თეატრი ხელოვნება არ არის“, წერია: „ვ. კოტეტიშვილი“.

484. კავკასიურ-ახლოაღმოსავლური კრებული თბ.

წგ. 2. 1962

485. კავშირი. ორგანო საქართველოს ცენტრალურ კოოპერატიულ კავშირისა. თბ.

1922. № № 2, 4, 9, 11, 15, 16

№ 9

კანზე: „რეც. „ქურაზე“, „ლომისზე“ – ს. დევდ“.

№ 15

კანზე: „წერილი ილიაზე, I – სეით დევდარიანისა. ი. გრ“.

№ 16

კანზე: „წერილი ილიაზე, II. 5 დეკემბერი 1922. აპოლონ ორაგველიძე. სევასტი თალაკვაძე. ბარავოი. ი. გრ“.

486. კალენდარი. შედგენ. მათე იანქოშვილისაგან. გამოც. საქ. ფოსტა-ტელ., ტელეფ. და რადიოს სახელოსნოსაგან. თბ.

1922

კალენდარში ჩაკრულია ფურცელი, რომელზედაც დაბეჭდილია შემდგენლის ლექსები: „სახალწლო მილოცვა“ და „ჩემს სატრფოს“.

487. კალენდარი. (მცირე ზომის ჯიბის ქართ.-რუს. კალენდარი. თბ.).

1944

შემოკრულ ქალაქზე ფანქრით: „ამ ზომის წიგნი უნდა გამოვცე. ი. გრ“.

488. კანდელი. ყოველთვ. სამხატვრო სალიტ. ჟურნალი. ბათომი.

1922. № № 1, 2

№ 1

კანზე: „ი. გრ. მივიღე წაღვერში 1922 წ. აგვისტოს 28-ს“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1922. წაღვერში – ბათომიდან 28 აგვისტო“.

კანონთა და განკარგულებათა

489. კანონთა და განკარგულებათა კრებული. ამიერკავკასიის სოციალისტური ფედერაციული საბჭოთა რესპუბლიკის მუშათა და გლეხთა მთავრობისა. თბ.

1931 № № 8, 9, 19, 23

1932 № № 9–12, 26

490. კარლ მარქსის სახელობის საქართველოს სსრ სახელმწიფო საჯარო ბიბლიოთეკის შრომები. ტფ.

ტ. 1. 1934

ტ. 3. 1937

ტ. 4. 1938

ტ. 5. 1940

ტ. 1

კანზე: „ი. გრ. № II არა მაქვს (იქ ლიტერატურაზე არაფერია!)“.

გვ. 206. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „დუბლიკატები მივყიდე 1926 წ. ანაპაში რომ მივდიოდი. ი. გრ“.

ტ. 3

კანზე: „ჩემი წერილი, გვ. 191. ი. გრ., სონა ციციშვილი, 197; შიო მღვიმელი დაიჭირეს, 161; აკაკი საჩხერეში, 225“.

თავფურცელზე: „1937. 6/XI ი. გრ“.

გვ. 142. ხაზგასმულია: „ამ წერილებიდან საზოგადოებრივი მნიშვნელობის მქონედ ჩვენ 126 წერილი მივიჩნიეთ“, მიწერილია: „დანარჩენი? იხ. თედოს ავტობიოგრაფია „მნათობი“, 1939 წ., № 7“.

გვ. 147. მოხაზულია: „მათე“, მიწერილია: „მათე კერესელიძე“.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „ვამზადებ ყველა ჩემ ნაწერებსაც დასაბეჭდად..., „ამხანაგობას“ მოველაპარაკე, მიწერილია: „ა. ჯაბადარის „ამხანაგ“.

გვ. 165. წერილში ნახსენებია „ვასო“, მიწერილია: „ეს ვასო უნდა იყოს ვასო ბიბილაშვილი. (გორის სამასწავლებლო სემინარიის მოწაფე). ამ ბიბილაშვილის დიდი ლექსი „კაენის და აბელის ამბავი“ იხ. „ჯეჯილი“, 1890, № VI, გვ. 31“.

გვ. 168. ხაზგასმულია: „წიქარა“, წერია: „წიქარა“ დაიბეჭდა „ჯეჯილში“, 1890, № 2“. ხაზგასმულია: „ვასიკოს თავგადასავალი“, მიწერილია: „ვასიკოს თავგადასავალი ვ. ორბელიანის ლექსია, დაიბ. „ჯეჯილ“-ში, 1890, № 1“.

გვ. 170. ხაზგასმულია: „მაჭავარიანი“, წერია: „ეს მაჭავარიანი რუსულად სწერდა. იყო მწერალი“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „მაქსიმე“, მიწერილია: „მაქსიმე შარამე. ივერიის ფინანსიური ნაწილის გამგე“.

გვ. 174. ხაზგასმულია: „რა უყავი შენი „შავი ფიქრები“, მიწერილია: „ცალკე წიგნად გამოვიდა 1891 წ. არა სწერია შენიშვნაში, გვ. 198“.

გვ. 191. შენიშვნების დასასრულს მიწერილია: „10. ი. გრიშაშვილის „ლეილა“ გამოვიდა სამჯერ. ეს წერილი პირველ ნომერს ეხება – 1916 წელს გამოსულს... ავტორმა ნება დამართო, მაგრამ მგონი ცენზორმა ნება არ დართო“.

გვ. 194. ხაზგასმულია: „ქულფანობა – ოჯახობა“, მიწერილია: „ქულფათობა – წვრილმვილები. ოჯახობა კი ჯალაბობა, გვ. 159“.

გვ. 196. მოხაზულია თ. რაზიკაშვილის მოთხრობა „მთის ამბავი“, არშიაზე ფანქრით: „შეცდომაა, უნდა იყოს „ის ამბავი“ (ასეა „ჯეჯილში“), ეს მთა საიდან ჩავარდა?“ ხაზგასმულია: „ია და კესანე“ ლექსი-ზღაპარი დაიბეჭდა ჟურნ. „ჯეჯილში“, 1893 წ., მიწერილია: „შეცდომაა, 1890 წ“. ხაზგასმულია: „თედო რაზიკაშვილის პოემა „შავი ფიქრები“ დაიბეჭდა 1891 წ. გაზეთ „ივერიაში“ № № 154, 165, 196“, მიწერილია: „მერე ცალკე წიგნად გამოვიდა“.

გვ. 197. მოხაზულია: „სონა ციციშვილი – სოფიო ერეკლეს ასული ციციშვილი, მწერალი და საზოგადო მოღვაწე“, მიწერილია: „სთარგმნა „ალუბლის ბაღი“.

გვ. 198. ხაზგასმულია: „ჟურნ. „ნიავი“ დაიბეჭდა 1908 წ. მაგრამ მეფის ცენზურამ აკრძალა, ასე რომ გასასყიდათ არ გამოსულა“, მიწერილია: „მისი ერთადერთი წიგნი მე მაქვს“.

გვ. გვ. 198–199-ს შორის დევს ქალაქის ნაჭერი: „სვ. გოგლიჩიძე თანამშრომლობდა „ნაკადულ“-ში. იხ. „ნაკად. მოზრ“, 1907, № 8, გვ. 14. იგი იყო კარგი დეკლამატორი“.

გვ. გვ. 212–220. წერილთან ე. ვეიდენბაუმის ბიბლიოთეკის თავისებურების გამო წერია: „ჩემიც ასეა. ი. გრ“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ემ. მათრახი“, 127“.

ტ. 4.

კანზე: „ვეფხის ტყაოსნის ბიბლ., გვ. 12. (თ. მაჭ.) ი. გრ“.

ტ. 5

კანზე: „გამოვიდა 1941. 26. I. ამ ტომში ჩემი წერილია, გვ. 281. ი. გრ. P. S. შესანახია.

1. ბულგარეთში ქართული სემინარია, 273. 2. ირაკლიმ დააარსა უმაღლესი სასწავლებელი გორში, გვ. 272“.

491. კატორღა და ციმბირი. თბ.

1924 № 1

კანზე: „ი. გრ. 1924. 7–IV“.

გვ. 22. ფსევდონიმთან: „სვ. სკანდელი“, „გიგა ჯუღელი“.

492. კოლხეთი. სალიტ. ჟურნალი. ქუთაისის მხატვრული მწერლობის კავშირისა. ქუთაისი.

1923 № 1

493. კომინტერნის დროშის ქვეშ. ერთდროული გამოცემა ყოფილ ახალგაზრდა მარქსისტთა სრულიად საქართველოს ყრილობის წლის თავისათვის. თბ.

1924 28 ოქტომბერი.

494. კომუნიზმის დროშა. ს. კ. კ. პ. ცენტრალური კომიტეტის საპოლიტ. სამეცნ. ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1922 № № 1, 2, 3 (ოქტ.–დეკ.)

1923 № № 4–5 (იანვ.–თებ.)

495. კომუნისტი. აგიტატორის დასახმარებლად. თბ.

1943 თებ.

კანზე: „აქ ლექსიცაა ვ. გორგაძისა. ი. გრ. 1943. 23. II“.

496. კომუნისტური აღზრდისათვის. ყოველთვ. პედ. ჟურნალი. თბ.

1933 № № 6–7

1934 № № 11–12

1936 № № 10

1937 № № 11–12

1938 № № 3, 9

1939 № № 4

1940 № № 6, 10

1953 № № 1–5

1954 № № 1–12

1955 № № 1–12

1956 № № 1–12

1957 № № 1–12

1958 № № 1–12

1959 № № 1–12

1960 № 3

1934

№ № 11–12

კანზე: „ბიბლიოგრაფია. კაი ნომერია. ი. გრ“.

1937

№ № 11–12

კანზე: „ვეფხის ტყაოსნის“ №-რი; „ვ. ტყაოსანი“ და ი. მეუნარგია, გვ. 124“.

1938

№ 3

კანზე: „ა. ჭ-ძე, გვ. 11“.

№ 9

კანზე: „ოვ. თუმანიანი“.

1953

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1953 წ. 28. X“.

№ 5

კანზე: „ამ წელს მეტი არ გამოსულა. ი. გრ“.

1954

№ 1

კანზე: „სრულია“.

გვ. გვ. 6–7-ს შორის დევს რუსთაველის სახ. საქართველოს სახ. თეატრალური ინტის მოწვევა სამეცნიერო საბჭოს სხდომაზე, სამეცნიერო საბჭოს წევრის ი. გრიშაშვილისადმი. დათარიღებულია: „27. III. 54“.

№ 2

კანზე: „რეცენზია ჩემს საბავშვო წიგნზე. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1954. 8 ივლისი. ბორჯომი. 4–45. დირექტორი – მარო დევდარიანი. ბორჯომის სასტუმრო“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ს. მთვარამე. „სურამის ციხე“, ტრაგედია 4 მოქ. 8 სურათად. დ. ჭონქაძის „სურამის ციხეს“ თავისუფალი გამოყენება. აფიშა გორის თეატრ“.

№ 5

კანზე: „ალ. აფხაიძის პიესაზე, 89. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „კაცია-ადამიანი“ თოჯინების თეატრში, გვ. 82; თოჯინების თეატრის ისტორია, გვ. 81. ი. გრ“.

გვ. 82. მოხაზულია მე-2 აბზაცის სტრიქონები. წერია: „ქართველი და მათხოვარი!“

№ 9

კანზე: „ნიკო ბარათაშვილის ბიოგრაფიისათვის, გვ. 57. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ა. ჭ-ძე, გვ. 84. ი. გრ. 1955. 2. I. მივიღე“.

გვ. 85. მე-3 აბზაცის დასასრულს მიწერილია: „ჩემგან“.

1955

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 2

კანზე: „ჩემზე, 88“.

№ 4

კანზე: „ა. ჭ-ძე, 81. 2. ი. მეგრელიძის შოთა რუსთ., გვ. 90. 3. შიო და გოლა ჩიტაძე, გვ. 89“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „ავტორია შიოს უფროსი ძმა გოლა ჩიტაძე“, მიწერილია: „ზანგი“. ეს უკვე მე გამოვარკვიე. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „გამოვიდა 4 ივლისს. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „1. გრ. ყიფშიძის ავტობიოგრაფია. 2. აკაკი და გოგებაშვილი“.
გვ. 71. გრ. ყიფშიძის ავტობიოგრაფიის ბოლოს მიწერილია: „1941 წ. თებერვლის შემდეგ?“.

№ 7

კანზე: „ბედი ქართლისა“, გვ. 37“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. ნ. ლომოურის თარიღისათვის, გვ. 80. იხ. „განათლება“, 1915, გვ. 324“.
გვ. 80. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „1. იხ. დამატება. (სადაც ყველგან დაბადება ლომოურისა აღნიშნულია 1852 წლით). 2. იხ. „История грузин. литературы“, Москва, 1952, გვ. 160; გარდაიც. 1915. 17 აპრ., იხ. „განათლება“, 1915, გვ. 322. 3. ნიკო ლომოური დაიბადაო 1852 წ. 29 თებ. იხ. ლ. ბოცვაძის „განათლება“, 1915, გვ. 324“.

№ 9

კანზე: „1. იასე ცინცაძის წერილი, 72. 2. რ. ძამსაშვილი-ცამციევი, გვ. 84“.

№ 10

კანზე: „ნ. ბარათაშვილის თარგმანი ტაციტიდან. გრიგოლ ვოლსკი, 93“.
გვ. 87. ხაზგასმულია: „ნათრამე“, მიწერილია: „ნატრამე“.

№ 11

კანზე: „მარიკანი და მიაკოვსკი, გვ. 65. ი. გრ. მე – გვ. 69“.
გვ. 64. არშიაზე მიწერილია: „სიმბოლისტები ლექსში არც (XXX) ხმარობდნენ. ი. გრ“.
გვ. 66. მე-3 აბზაცთან მიწერილია: „ოდოევსკისა“.

1956

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრიშაშვილზე, გვ. 81“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1956 წ. 4. III“.

№ 6

კანზე: „ივ. მაჩაბელზე“.

№ 8

კანზე: „იპ. ვართაგავა და ცამციევი, გვ. 88“.

№ 9

კანზე: „გ. უთურგაულის ფსევდ. გ. კურდღელაშვილი, გვ. 85; ნ. ლომოურის წერილები, გვ. 78“.

გვ. 84. მოხაზულია მე-6 აბზაცი გრ. ორბელიანის ლექსების შესახებ, მიწერილია: „დაიბეჭდ. ფსევდ“.

№ 11

კანზე: „ა. ჭ. „ამ რომანის... გვ. 36. 1956. 9. XII“.

№ 12

კანზე: „ნ. მარის ბიოგრ. გვ. 81; ლადო ზაბლოცკი, გვ. 74; ევ. გაბაშვ. „ნილილისტკა“, გვ. 89. ი. გრ. 1957. 7, I“.

გვ. 74. მე-3 აბზაცთან მიწერილია: „თუქურმიშა“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „გაზ. „ზაკავკაზიეს“ 1911 წ. 73-ე ნომერში“, მიწერილია: „ეს წერილები გადასცა გ. თუმანიშ. (იხ. მისი მოგ.)“.

1957

№ 1

კანზე: „სრულია. კარგი ვარაუდები. ბალახბულახი; ყარტალ-ყურტალი; ლექსიკონი, გვ. 66“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „ყარტი“, მიწერილია: „ყარტალ-ყურტალ“. ხაზგასმულია: „ჩანაყვა“, „წამლად ჩაენაყებოდა“, მიწერილია: „ძველად ექიმბაშები წამალს ნაყავდნენ“.

გვ. 67. ხაზგასმულია: „ხორგი, გინა ხორდიო“, წერია: „ჩახერგილი“.

გვ. 68. სიტყვასთან: „ამძრახება“, „უმძრახოზა“. ხაზგასმულია: „შემოღვარდება“, მიწერილია: „ღვარი“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „უფრთხილდი მუშურას, მუშავ“, მიწერილია: „მოშურნე“ მუშას. ერთი მუშურის ფასი (იხ. ანტონოვის პიესა და ერისთავის „ძუნწი“) ხაზგასმულია: „წკენტასა“, მიწერილია: „ანუ წკმეტა“. (მე მაქვს)“.

№ 5

კანზე: „გვ. 90. სია – ი. გრ. 1957. 20. V“.

გვ. 90. ხაზგასმულია: „სია ზოგადი სახელია...“, მიწერილია: „სია დონდლო ადამიანის სახელიცაა“.

№ 9

კანზე: „წ. კ. საზოგადოების ისტორიისათვის, გვ. 72“.

№ 10

კანზე: „რუსული ენა და ილია, გვ. 95“.

№ 12

კანზე: „დავიწყ. მწერალი ზ. ოქუაშვილი, გვ. 76; „ალმასტის“ შინაარსი ჯავახეთში, გვ. 78. ი. გრ“.

გვ. 78. მოხაზულია სტრიქონები ჯავახური ლეგენდის შესახებ, მიწერილია: „სომხური ოპერ“.

1958

№ 1

კანზე: „ჩემი ლექსი გადაუბეჭდიათ, გვ. 82. ი. გრ. 1958. გამოვიდა 6. II“.

№ 2

კანზე: „ჩემზე, გვ. 22“.

№ 7

კანზე: „ჩემზე, გვ. 89. „ქართული ენა“, გვ. 61“.

№ 10

კანზე: „თბილისი, გვ. 36. ვარლამ ხუროძე – (ვ. მალაქიაშვილი), გვ. 84. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „გვ. 81. ი. გოგებაშვი. და კორფი“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „ფაფახი“, მიწერილია: „დოლბანდი“.

№ 12

კანზე: „24. I. 1959 წ. ი. გრ“.

- 1959
№ 1.
კანზე: „სრულია. ივ. მაჩაბელი, გვ. 80. ი. გრ“.
- № 3
კანზე: „ალ. ჭ-ძის „ალზირა“, გვ. 84. ი. გრ“.
- № 10
კანზე: „ჩემზე, გვ. 77. ვ. ბაიაძის მშვენიერი წერილი. ი. გრ“.
- № 11
კანზე: „ჩემი ციტატა! გვ. 66. ი. გრ“.
497. კოოპერაცია. ყოველკვ. სახალხო ჟურნალი. ქუთაისი.
1923 № 1
1924 № № 2–3
498. კრაზანა. იუმორისტული ჟურნ. გამომც. გაზეთი „ლენინის გზით“. ქუთ.
1932 № 1
გვ. 1. „1932 წ. ი. გრ. მეტი არ გამოსულა დონის მეთაურობით. ქუთაისის №-რი“.
მეორე ცალი:
1932 № 1
499. კრებული ბრძანებებისა და განკარგულებებისა ხელოვნების საკითხებზე. თბ.
1947 № № 2–3
მეორე ცალები:
1947 № № 2–3
500. კრებული დადგენილებებისა, ბრძანებებისა და განკარგულებებისა კულტ.-
საგან. მუშაობის შესახებ. თბ.
1946 № № 1, 3
501. კულტურული აღმშენებლობა. ს. ს. ს. რ. განათლების სახალხო კომისარიატის
ყოველთვ. პედ. ჟურნალი. თბ.
1930 № № 5–12
№ 5
კანზე: „გაგრძელება: „ახალ სკოლისაკენ“. ი. გრ“.
- № 6
კანზე: „აკრძალული საბავშვო წიგნები, გვ. 624, ი. გრ“.
- № № 7–8
კანზე: „ქართული ენისათვის. ი. გრ“.
- № 9
კანზე: „დ. კლდიაშვილზე, გვ. 803. ი. გრ“.
502. ლეილა. სამხატვრო-სალიტ. კრებული. რედ. ი. გრიშაშვილი.
1924 № 3
503. ლიანდაგი. საქართველოს პროლეტარულ მწერალთა ასოციაციის ლიტ.
ორგანო. ტფ.
1925 № № 1, 2
№ 1

კანზე: „1925. 3–XI. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1925. 7–XII“.

504. ლიტერატურა და სხვა. ორთვ. სამხატვრო-სალიტ. ჟურნალი. რედ. ნიკ. ჩაჩავა. თბ.

1924–25

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 6–II. 1925“.

ჟურნალში დევს ორი სარეკლამო ბარათი, ერთზე დაბეჭდილია: „ლიტერატურა და სხვა. ანონასი. იხილეთ აფიშები და რეკლამები. H₂SO₄“ მეორეზე: „ანონსი. H₂SO₄“ ჟურნალი „ლიტერატურა და სხვა“. 10. 1/2 8. ფასი 1 მანეთი“...

მეორე ცალეები:

1924–1925 № 1

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. გ. ცაგარელი. 1944 წ“.

505. ლიტერატურის მატთანე. საქ. სსრ სახელმწ. ლიტერატურული მუზეუმის ორგანო. თბ.

წგ. 1–2 1940

წგ. 3–4 1942

წგ. 5. ნაკვ. 1, ნაკვ. 2. 1949

წგ. 6. 1952

წგ. 1–2

თავფურცელზე: „ოქროპირ პოეტს, სოსო გრიშაშვილს, – ქართული აზრის მემატთანეს, – ეს მატთანე, – ხამს არმადანად. სოლომონ ცაიშვილი. 18. XII–1940“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 18. XII. დეკემბ. 1. შეცდომა, 264. 2. ი. ივანიძე, 264. 3. ბელეშურად თუ ბუდეშ., გვ. 117. 4. მაკინე, გვ. 138, 141. 5. „ჭმუნვის მახვილი“, ა. ჭ. 142. 6. ნ. ხიზანაშვილი და ჭამა, 142–3. 7. ნ. ბარათ. პორტრეტისთ., გვ. 550. 8. გრ. აბაშიძე, 106. 9. ნინო ერისთ., 107. 10. ილიას მოკრძ., 122. 11. ნიკო ყიფიანი, 129, 131. შეცდომა, 434.

იქვე დევს გაზეთიდან ამონაჭერი ა. ჭეიშვილის „ლიტერატურის მატთანე“ № 1–2 და 2. Г. Газнели – „Лит. летопись“, „3. В., 1941, № 33, 9 II“.

გვ. 98. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „თ. სახოკია“.

გვ. 101. ხაზგასმულია: „სიბედეშით“, მიწერილია: „სიბელეშით?“.

გვ. 103. სურათთან: „ილია ჭავჭავაძე და მისი მეუღლე ოლღა აივანზე საგურამოში“, მიწერილია: „ეს სურათი მქონდა, ვინ მისცა ამათ? – ი. გრ. რუბენას ბრალი ხომ არ არის?“

გვ. 129. ხაზგასმულია: „აკაკის უშინაარსო ლაპარაკისაგან გამომტერებულს“..., მიწერილია: „ეკატერინე „უშინაარსოს“ სიყვარულზე ბაასს უწოდებდა, არ უყვარდა ქათინაურები“.

გვ. 133. ხაზგასმულია: „კოტე მაყაშვილი დირექტორად“, წერია: „დამფასებლად. ი. გრ“.

გვ. 135. ნინო ყიფიანის მოგონებაში სათაურთან წერია: „ნინო ამ ბანკობიას დროს ილიას წინააღმდეგ იბრძოდა იხ. ე. ჩერქეზიშვილის „სცენა სოფლად“, „ივერია“, 1897, № 156“.

- გვ. 136. სახელთან „ლევან“ მიწერილია: „ლევან ჯანდიერი?“
- გვ. 139. მოხაზულია: „ვანო მაჩაბლის მომხრე ვიყავი“, მიწერილია: „ნინო ყიფიანი“.
- გვ. 151. ხაზგასმულია: „ბავშვების აღზრდაზე კიდევ დასწერა „მოამბეში“, მიწერილია: „მოთხრობის სახით დასწერა“.
- გვ. 184. ხაზგასმულია: „ტყემალაძე“, მიწერილია: „მარიჯანის მამაა. ი. გრ“.
- გვ. 185. შენიშვნებთან მიწერილია: „ვისია შენიშვნები“.
- გვ. 259. სტრიქონთან: „მქონდა ორიოდ ლექსი გაზეთში“... მიწერილია: „რომელ გაზეთში?“
- გვ. 262. სტრიქონთან: „გაზეთ „სახალხო ფურცელი“-ს თანამშრომლები თითქმის ყველანი დაიჭირეს“... წერია: „1910–11“.
- გვ. 264. სტრიქონთან: „რადგან აკაკიმ ვაჟას წინაშე აწყენინა“, წერია: „ეს წყენა მოხდა 1912–1913 წელს. „ენას გიწუნებ“. ხაზგასმულია: „ვაჟას ექსპრომტი დავსტამბე გაზეთ „საქართველოში“, მიწერილია: „№-რი?“ ხაზგასმულია: „მე და ჩემმა ახალგაზრდა ამხანაგებმა“... (ავტორი წერს ვაჟას იუბილეზე), მიწერილია: „პირველი წერილი გაზეთში განდევილმა დასწერა“.
- გვ. 327. სურათთან: „ლექური სოფ. მეჯვრისხევში“, მიწერილია: „სანთური“.
- გვ. 377. სურათთან: „მთხოვნელი ქალი, თარჯიმანი და პოლიცემისტერი“, წერია: „ქალი ასე ახლო მამაკაცთან“.
- გვ. 434. ხაზგასმულია: „ალექსანდრა ცნობილ ლევან მელიქიშვილის მეუღლე თარგმანებს ათავსებდა აკაკის „კრებულში“, მიწერილია: „ეს შეცდომაა (აკაკის კრებულში თარგმნა გულბათის (ქალია) ორი მოთ)“.
- გვ. 444. ავტორთან: „გ. ლეონიძე“ წერია: „ილია ორბ“. ინიციალებთან: „ე. ვ.“, „ვერდერევსკი“.
- გვ. 552. სტრიქონთან ნ. ბარათაშვილის პორტრეტის შესახებ წერია: „იხ. სპ. ჭელიძის წერილი“. ხაზგასმულია: „1842 წელს ნიკოლოზ ბებუთოვი მხოლოდ 13 წლისა იყო“, მიწერილია: „იხ. ჩემი მოხსენება“.
- ფორზაცის მე-3 გვ.: „ხელაშვილი, 317; სალომე მიურატი (ეკ. დადიანის ქალი); 318; სილბო და არა სითბო, 298; კორექტურა, 509“.
- იქვე დევს გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია „Газнели Г. „Литературная летопись.“ მინაწერით: „Заря“, 1941 წ. № 33, 9 თებ“.
- წგ. 3–4
- კანზე: „ი. გრ. 1943. 7. I“. იქვე: „ომი მე გადავწერეო – გვ. 12; ილიას ნაკვესი, 77; სიმბორსკი, 287; ა. ყაზბეგის პიესები, 298; აკაკის უცნობი ლექსი, 125; გრეკოვი, 228“.
- თავფურცელზე: „ამ წიგნზე რეცენზია, იხ. „მნათობი“ 1943 წ. № 4–5. ანას – აკაკის დას სატრფოდ ჰყავდა თავისი ყმა დათია ბოჭოიძე, გვ. 41; აკაკის შვილს ალექსის ლოლიაც რქმევია, გვ. 14; წურბელა, 34; „მამლის ყივილი“, 17; განძანაკი, 235; სტალინის ლექსი, 110; გლუშაკოვი, 171; „Пушкин-ის წიგნი, თბილისის გამოც. 187“.
- გვ. 5. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ა. ახნაზაროვის, იაკობ ფანცხავას და რუსუდან ნიკ-ძის წერილებს აწერია 1940 თარიღი“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „კრებულში მოთავსებული ილუსტრაციები პირველად ქვეყნდება“, მიწერილია: „სხვაგან მინახავს დაბეჭდილი: 1. აღ. ყ-ძე, 2. ა. ყაზბეგი, 3. აკაკი უჩასი“. ტექსტის ბოლოს წერია: „გ. ლ-ძე“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „კიკოლა ტალახაძე“, მიწერილია: „იხ. გვ. 9. იქ კალმახელიძეა“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „აქ (სხვიტორში) როცა მოვიდა, ავად არ ყოფილა“, არშიაზე: „ანიკო კი ამბობს ქუთაისიდან სხვიტორში ავადმყოფი წავიყვანეთო, გვ. 33“. გიორგი მაქსიმეს ძე ზამბახიძის მოგონებაში მოხაზულია: „ჩ-სწერა გ. აბზიანიძემ“, მიწერილია: „რატომ ეს მოგონება ამას არ დააწერინეს. ი. გრ“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე ხაბულიანი“, მიწერილია: „ეს ლექსებსაც სწერდა. ამ ხაბულიანს აქვს გამოც. ლექსების წიგნი“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „ასე დაიბეჭდა ჩემი პირველი მოთხრობა „კვალში“, არშიაზე: „პირველი მოთხრობა „ნობათი“?“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „1905 წელს გაზ. „ივერიაში“ ვმუშაობდი რედაქტორის მიწვევით... არშიაზე: „ფ. გოგიჩ“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „ყველას თუ არა, ბევრს ეხსომება ილიას შესანიშნავი წერილი აკაკისადმი“, არშიაზე: „იხ. „სიტყვა და საქმე“. ხაზგასმულია: „ეს მე სათანადო ეპიზოდით დავასურათე ჩემს მოგონებაში ილიაზე“, მიწერილია: „იხ. უნ. გამოცემა“.

გვ. 81. მოხაზულია მე-3 აბზაცი, მიწერილია: „სად დასწერა?“. ხაზგასმულია: „მაკო ცოცხალია და შეუძლია დაამოწმოს ჩემი სიტყვები“, მიწერილია: „1942 წელს“.

გვ. 83. სტრიქონთან: „ერთერთ ჩემს ახლო ნათესავ ქალს ვკითხე“, წერია: „ქეთო ანდრონიკაშვილი“.

გვ. 89. ხაზგასმულია ადგილი, არშიაზე: „1904. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „იგი საუკეთესო ნაწარმოებია ამ მოქანდაკისა“, მიწერილია: „მართალია“.

გვ. 91. მოხაზულია აბზაცი, არშიაზე: „ვორონც“.

გვ. 93. ხაზგასმულია: „მაშინ ნამდვილი დეკლამატორები არც იყვნენ“, მიწერილია: „კოლა ერისთ“.

გვ. 97. ინიციალებთან: „პ. გ“, და „გ. დ“. „პ. გოთუა და გ. დიასამიძე. ი. გრ“.

გვ. 100. სურათთან: „აკაკი კახეთში“, წერია: „ეს იყო კიდევ დაბეჭდილი“.

გვ. 110. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „სტალინის ლექსი“.

გვ. 113. ხაზგასმულია: „90-იან წლებში ქუთაისს ორი „მბრძანებელი“ ჰყავდა: ლადო მესხიშვილი მისი თეატრით და აკაკი მისი ჩანგითა და ქამანჩით“, არშიაზე: „მართალია“.

გვ. 119. ხაზგასმულია სიტყვა: „გააუღრესა“, არშიაზე: „ა. ჭ. თქმა“.

გვ. 127. ხაზგასმულია: „თოვლივით თეთრი თმა“... არშიაზე: „ამ დროს შავი თმა ექნებოდა. ი. გრ“.

გვ. 130. მოხაზულია: ლექსის სტრიქონები, არშიაზე: „უცნ. ლექსია?“.

გვ. 131. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „გ. ჟურ“.

გვ. 132. ავტორის გვართან წერია: „ბეჟან წერეთლის ცოლი“.

გვ. 135. მე-5 აბზაცის ბოლოს წერია: „ლექსი პორნოგრაფიული: „რომ შევადარე...“.

გვ. 157. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ეს იყო 1904–1907 წ. წ“.

გვ. 161. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე: „1. ახალი სასამართლო“.

გვ. 163. მოხაზულია: „იმერელმა“, არშიაზე: „თუ ებრაელმა?“

- გვ. 169. ავტორის გვართან: „გარდაიც. უნდა აღნიშნული ყოფილიყო“.
- გვ. 175. ტექსტის ბოლოს წერია: „ეს დღიურიდანაა? რატომ არაფერს ამბობს რედაქცია ამ პოლინაზე?“
- გვ. 177. „მეუნარგამ ქუთაისშიც წაიკითხა, იხ. გოგებაშვ. რეცენზია“.
- გვ. 228. მოხაზულია: „გრეკოვი, ნიკ. (1810–1866) რუსი პოეტი... არშიაზე: „რაფ. ერისთ. სთარგმნა ამის ლექსები“.
- გვ. 233. ხაზგასმულია: „ალ. ყიფშიძის „დღიური“, ცხარე ბრძოლიდან უვნებლად გამოტანილი დროშა“, მიწერილია: „კარგი გამოთქმა“.
- გვ. 234. წერილი ბოლოს ფანქრით: „გ. ნათაძე“.
- გვ. 235. ხაზგასმულია: „ცოლი თუ გინდათ, ეს არის“, არშიაზე: „ეს ვოდვეილი ვ. აბაშიძისაა. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „ვასრულებდი ხამფერას როლს“, მიწერილია: „ქალის როლი“.
- გვ. 236. ხაზგასმულია: „თუ არ შენთვის, ოხ, მამულო“ წერია: „ეს ილიას სიტყვებია. ი. გრ“.
- გვ. 252. ხაზგასმულია: „გოდორია – ფსევდონიმია დღიურის ავტორის უფროსის ძმისა გრ. ყიფშიძის“, მიწერილია: „იხ. გვ. 236“.
- გვ. 253. ინიციალებთან: „გ. ნ.“, „გ. ნათაძე“.
- გვ. 264. ხაზგასმულია: „გორისელი“ – ექვთიმე წერეთელის, გიორგი წერეთელის მამის სამწერლო ფსევდონიმი, მიწერილია: „იბეჭდებოდა „კრებულში“.
- გვ. 287. მოხაზულია: „მორდოვცევი დ. ღ. (1830–1905 წ.) რუსი ისტორიკოსი და ბელეტრისტი“... და იქვე დაკრულ ქაღალდის ნაჭერზე წერია: „მორდოვცევის მოთხრობები საქართვე. ცხ. 1. Железом и кровью (1896) (ერმოლოვის დროინდ. საქ.). 2. Царь без царства (1897) (სოლომონ მეორეზე). 3. Прометеево потомство (1897) აფხაზ. ცხ.). 4. გრიბოედოვი და საქართვე. და სხვ. ი. გრ“.
- გვ. 288. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „გ. ნათაძე“.
- გვ. 291. სურათთან: „ალექსანდრე ყაზბეგი ახალგაზრდობაში“, ფანქრით: „წინათქმაში სწერია: „სურათებს პირველად ვბეჭდავთ“ ეს სურათი ცნობილია!“
- გვ. 300. ხაზგასმულია: „საფაროვის ქალმა მისი პიესა ამოირჩია საბენეფისოდ“, არშიაზე: „აღმზრდელები“.
- გვ. 315. სურათთან: „ალექსანდრე ორბელიანი“, წერია: „პარიკი აქვს. ი. გრ“.
- გვ. 375. ხაზგასმულია: „დავით მესხიშვილს“, არშიაზე: „რექტორს“.
- გვ. 410. ხაზგასმულია: „მიდამო სრატნი“, მიწერილია: „აქ სრატნი შეცდომაა“.
- გვ. 411. მოხაზულია სიტყვა: „გადმოცემით...“ მიწერილია: „ვისი“. ხაზგასმულია: „შავებში ჩაცმული მაია...“, არშიაზე: „თუ ხავერდი შავია რა საჭირო იყო წინ შავ-ხავედი? ე. ი. შავ-შავი?“
- გვ. 432. არშიაზე: „გვ. 234. – სემინარიაში; მზის დაბნელება რუსეთში, გვ. 239“.
- კანის მე-3 გვ.: „ბაქოში პირველად იყო? გვ. 158; აზიანი და „თავო ჩემო“, 126; წელს? გვ. 53; აკაკის ერთი ლექსის კორექტურ., გვ. 119, 120; პირველი მოთხრობა „კვალში“ ანასტ.–ერის. 64; – რაფ. ერისთავმა სთარგმნა ამ გრეკოვის ლექსი, გვ. 228; მაკო ცოცხალიაო, 81. 1942 წელს არ იყო ცოცხალი; ზარულა, 250“.

კანის მე-4 გვ.: „გლუმაკოვი, 169, 170; შეცდომა, გვ. 285; გვ. 169 ილ. ჟენტი გარდაიც. 1941 წ.; გორისელი, 264; სასოებაძე, გვ. 405 (ეპისკ. კირიონი); ნაკვესი, 172; ბულბ. ყეფა, 408. იხ. ჩემი საიათნოვა; ვორონც. 174; გოდორია ალ. ყიფშ. ფსევდ., გვ. 236; ღალატი, 159“.

იქვე ჟურნალიდან ამოჭრილი რ. გ.-ს რეცენზია „ლიტერატურის მატთან“ ამ ნომერზე მინაწერით: „მნათობი“, 1943 წ. № 4-5 ი. გრ“. წერილის ავტორის ინიციალებთან: „რ. გ.“, „ერემო ასტვაცატუროვი. ი. გრ“. და რვეულივით შეკრული ქალაქის ფურცლები სულ 8 გვერდი. პირველ გვერდზე წერია: „ლიტ.-მატიანე“, 1942, № 3-4. გამოვიდა 1943, 6 იანვ“. მე-3 გვერდიდან ბოლომდე წერია შენიშვნები აღნიშნულ ნომერზე, უფრო ვრცელი სახით, ვიდრე გვერდებზეა მიწერილი. მითითებული აქვს გვერდები.

წგ. 5. ნაკვ. 1

კანზე: „ი. გრ. 1950 15. V. შეცდომა, 104“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „დავით სარაჯიშვილის ქალი“, არშიაზე: „დ. სარაჯიშვილის და“

წგ. 5. ნაკვ. 2.

კანზე: „ი. გრ. 1950. 15. V“.

იქვე: „ფერშანგოვი, 70; ა. ჭ-ძე, 79“.

გვ. 65. გრ. ორბელიანის ლექსების ხელნაწერი კრებულის აღწერის შენიშვნა მოხაზულია, არშიაზე: „იხ. ჩემი საიათნოვა“.

გვ. 75. ხაზგასმულია თხზულების სათაური: „ცხოვრება ქალაქის მოთამაშის“, არშიაზე: „ყომარბაზის ცხოვრება. ავტორი ვიცი“.

კანის ბოლო გვერდზე: „აიბარგე, 46“.

წგ. 6. ნაკვ. 1.

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1952. 10. V“. იქვე: „1. კორექტურა, გვ. 83. 2. ეგ. ნინოშ. წერილი, 62. 3. ეგრი – თ. ჟორდანი, გვ. 26. 4. ტოლალები, 78. „Кружок“, გვ. 17. ილია ჭ-ძის წერილი ვლ. მიქელაძეს, 44“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „დავით ყიფიანი“, მიწერილია: „ლევან ყიფიანის მამა“.

გვ. 8. მეორე აბზაცის გასწვრივ ფანქრით: „1905“.

გვ. 10. პირველ აბზაცთან წერია: „ჯამუში აღმოჩნდა“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „სანუქვო“, წერია: „აზამბარი“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „მასწავლებელი მოსამზადებელი კლასისა ალექსანდრე ნათაძე“, მიწერილია: „ეს ნათაძე წინააღმდეგი იყო ი. გოგებაშვილისა და გამოსცა სახელმძღვ. „ბავშვთა მოკეთე“, „ივერიაში“ გააკრიტიკა“.

გვ. 44. მოხაზულია მე-3 აბზაცი, წერია: „იხ. „ნიშადური““.

გვ. 50. ხაზგასმულია: „მანგლისის მახლობლად გოხნარად წოდებული ნასოფლარის ქვემოთ ვნახე მთიულებით დასახლებული სოფელი“, მიწერილია: „წულუღეთა“.

გვ. 51. მოხაზულია: „ეფემია კლდიაშვილი“, წერია: „ეფროსინე“.

გვ. 57. ბოლო აბზაცთან ფანქრით: „განა ვანო მაჩაბლის დროს იყო „მესამე დასი?“

გვ. 66. ხაზგასმულია: „იმ ხანებში „ივერიაში“ იბეჭდებოდა...“ არშიაზე: „რომელ ხანაში?“ წინადადებასთან: „ამ დროს ილიასთან მისი მეუღლე ოლღა შემოვიდა...“ მიწერილია: „რედაქციაში?“

გვ. 69. ხაზგასმულია: „საზღვარგარეთიდან დაბრუნებულ ილიასთან“, მიწერილია: „სამკურნალოდ იყო წასული“.

გვ. 91. არშიაზე: „რამდენი წლისა იყავი სიკო?“ წინადადებასთან: „განახლებულ „ივერიაში“ უკვე წავიკითხე ჩემი ლექსები“, მიწერილია: „მე დავუბეჭდე. ი. გრ“.

გვ. 92. წინადადებასთან: „აკაკი „დროების“ რედაქციას არ ეკარებოდა“, მიწერილია: „მე ვიცი მიზეზი“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „იმ დროისათვის რკინიგზის გაყვანა მართლაც მთავრდებოდა“, არშიაზე: „რა დრო იყო?“

გვ. 104. ხაზგასმულია: „1910–11 წ. ი. ევდომვილი ჟანდარმებმა შეიპყრეს და ციმბირში გადაასახლეს“, არშიაზე: „გვ. 108“.

გვ. 106. მე-7 აბზაცში: „ვხატავდი კარიკატურებს „შა“, ხან „სანდროს“ ხელმოწერით“, „შა“ ხაზგასმულია და გასწორებული „შნ“-დ. მიწერილია: „ეს კარიკატურა დაიბეჭდა „ნიშადურში“, 1908 წ. № ... ი. გრ“.

გვ. 111. წინადადებასთან: „ითვლიდა სიცოცხლის დარჩენილ წუთებს უმთავრესად მარტოობაში“, წერია: „ოჯახი?“

გვ. 132. არშიაზე: „გუნების მოედანი კი ორიანტის წინ რომ ეკლესია იყო – იქ იყო“.

გვ. 134. ხაზგასმულია: „რა არი, შე კაცო, მეტი გეთქვა, რა გეხარჯებაო!..“ მიწერილია: „ეს ელ. ჩერქეზიშვილის მოგონებაშია – ილიას უთქვამს“.

კრებულში დევს მანქანაზე ნაბეჭდი მიმართვა ი. გრიშაშვილისადმი: „უკრაინულ ენაზე გამოდის ქართული საბჭოთა პოეზიის ანთოლოგია. გთხოვთ ა. წ. 24 თებერვლამდე საქმეთა მმართველობაში წარმოადგინოთ 1950 წლიდან დღემდე დაწერილი ლექსები. საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე: გ. ლეონიძე“. იქვე გაზ. „ლიტერატურა და ხელოვნებას“ 1952 წ. 21 ნომბრის ნომერი ორ ცალად. ერთზე მინაწერი: „დუბ. გვ. 4. აკაკის ძმისშვილის წერილი“. – მეორეზე: „დუბლ. აკაკის დასაცავად, გვ. 4. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

წგ. 1–2 1940

კანზე: „დუბლ. – სათარა, 471; მარიჯანის მამა, 184; გვ. 441. „არ“ ზედმეტია? გვ. 258; „სახალხო ფურცელი“ იყო? ი. გრ“. 1940 წ“.

კანის მე-4 გვ.: „ზადი–277; დაგულვა, 276; ბელეში, 117; ავიბუზე, 120; რაღა, 253; ფაცახი, 254; ვაჟა, გვ. 258; აკაკის იუბილე, 1908 წ. იყო „წყენა“ კი 1913 წ. 263; გამაზოვი, 362. ი. გრ“.

506. ლიტერატურულ ფრონტზე. საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ქუთაისის განყოფილების ორგანო. ქუთაისი.

1931 № № 1–6

№ 1–2

კანზე: „სრულია. ქუთაისის კიდევ „ოქროს ფეხი“, გვ. 80“.

№ 3–4

კანზე: „ი. გრ. 1931. 22–XII. კანზე შეცდომით დაბეჭდილია № 3, მიწერილია: „–4 იხ. შეცდ. გასწორება № 5–6 უკანა ყდაზე“.

№ 5–6

კანზე: „ი. გრ. 1933. 20/III“.

არის № 3–4-ის მეორე ცალი.

507. ლიტერატურული აღმანახი. აფხაზეთის საბჭოთა მწერლების კავშირის სოხუმი.

№ 1 1948

№ 2 1949

№ 3 1950

№ № 4, 5, 1951

№ 6 1953

№ 7 1954

№ 8 1955

№ 9 1956

№ 10 1957

№ 1

კანზე: „ი. გრ. სოხუმი 1952 წ. 20 სექტ“.

№ 3

კანზე: „რეცენზიით ერთი წლის შემდეგ“.

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელით „ი. ბოცვაძე. 19–X–50. სოხუმი“. აქვე ჩაკრულია გაზეთიდან ამონაჭერი იონა ვაკელის წერილი ამ ნომერზე მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1951, № 199, 9 ოქტ“.

№ 4

კანზე: „ჩემზე, გვ. 175. ი. გრ“. შიგ დევს გაზ. „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1951 წ., 31 ივლისი, № 149.

№ 5

კანზე: „ა. წულუკიძეზე ჩემი ლექსი, გვ. 229. მე – 239, 265, 338“.

თავფურცელთან ამონაჭრები გაზ. „საბჭოთა აფხაზეთიდან“ (1952, № 135, 10 ივლისი). ბ. თათარაშვილის რეცენზიით და გაზ. „კომინისტიდან“ (1952, № 218, 13 სექტემბერი) შ. ღონღაძის რეცენზიით.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. 1954 წ. 22 თებერვალი სოხუმი“. ჩადებულია ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. ა. ჩხარტიშვილის წერილი „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1954, № 103, 26 მაისი და 2. შ. ღონღაძის წერილი – „კომუნისტი“, 1954, № 145, 20 ივნ.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. 1954. 25–1“. წიგნში დევს გაზ. „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1955 წ. № 16, 23 იანვარი.

№ 10

კანზე: „კარგი თარგმანი, გვ. 90. ი. გრ“.

508. ლიტერატურული აფხაზეთი. აღმანახი. სოხუმი.

№ 11. 1958

თავფურცელზე: „იოსებ გრიშაშვილს დიდ პოეტს და ძვირფას ადამიანს „აღმანახის“ რედაქციისაგან. 25. XI. 58“.

509. ლიტერატურული აჭარა. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის აჭარის განყოფ. ალმანახი. ბათუმი.

№ 4 1940

№ 5 1941

№ 11 1947

№ 12 1949

№ 13 1950

№ 14 1952

№ 12

თავფურცელზე: „ძმური სიყვარულით ძვირფას მეგობარ პოეტს, ი. გრიშაშვილს პ. რურუა. 22–II. 1950. ბათუმი“.

თავფურცელთან ჩაკრულია გაზეთიდან ამონაჭერი ტ. ზურაშვილის რეცენზია: „Альманах „Литературная Аджария“, минаწერთ: „Заря В“, 1950, 18–IV, № 80“.

№ 14

კანზე: „გვ. 215, ჩემზე. ი. გრ. 1954, 4 IV“.

510. ლიტერატურული აჭარა. ლიტ.-მხატვრ. და საზოგად.-პოლიტ. ჟურნალი. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის აჭარის განყოფილების ორგანო. ბათუმი.

1958 № № 1–6

1959 № № 1–6

1960 № № 1, 3, 4, 5, 6

1961 № № 1–6

1962 № № 1, 2, 3, 5

1963 № № 1, 2, 3

1965 № 1

1958

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1958. 13–V. ჩემი მილოცვა, გვ. 5“.

№ 2

კანზე: „1958. 7. VI. ი. გრ“.

1959

№ 1

კანზე: „1959. 14–III. ი. გრ. ირ. ევდოშვილის ფსევდონიმები, გვ. 66“.

№ 4

კანზე: „მოგონებები. ჩემზედაც, გვ. 80–81“.

№ 5

კანზე: „მე, გვ. 77“.

1960.

№ 3.

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას ა. ჩავლეიშვილისაგან. წერილი ჩემზე, გვ. 70. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „საჩუქრად პოეტ აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს. ალ. ჩავლეიშვილი. 1. IX. 60 წ. ბათუმი“. იქვე ბეჭედი: „ალექსანდრე ჩავლეიშვილის ბიბლიოთეკა“.

№ 5

კანზე: „საუბარი ჩემთან, გვ. 58“.

კანის მეორე გვ.: „იოსებ გრიშაშვილს. პატ. იოსებ! თქვენს თხოვნას ვასრულებ დიდი ხალისით, თუმცა ეს რაა, ერთი ციციქა დავალებათ, თუ აჭარაში გამოცემული რომელიმე ლიტერატურა დაგჭირდეთ, მოგვწერეთ და აუცილებლად გამოგიგზავნით. პატივისცემით მამია ვარშანიძე. 29 XI 60“.

№ 6

კანზე: „ბაშბდუნომ, გვ. 63. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „საჩუქრად პოეტ-აკადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს. ალ. ჩავლეიშვილი. ძვირფასო სოსო! გილოცავთ ახალ წელს და გისურვებთ რომ მარად ქუხდეს თქვენი მადლიანი პოეტური სიტყვა ჩვენი ქვეყნის საკეთილდღეოდ. დღეგრძელობა თქვენ რუდუნებას. ალ. ჩავლეიშვილი. 1960. 31–XII“.

1961

ექვსივე ნომრის თავფურცელზე: „საჩუქრად პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს. ალ. ჩავლეიშვილი. ქ. ბათუმი“.

№ 2

დევს ბარათი: „ბატონო იოსებ! მოგილოცავთ პირველ მაისს და გისურვებთ მუდამ კარგად ყოფნას თქვენი ოჯახით. შეპირებისამებრ გიგზავნით „ლიტერატურული აჭარის“ მორიგ ახალ ნომერს (№ 2) ასე გაგრძელება, ვიდრე ჟანგბადის მიღება შემდგომად, შემდეგ კი დავუბარებ ჩემს შვილს – ჩალხიას განაგრძოს ეს ჯანსაღი ტრადიცია თქვენი ალ. ჩავლეიშვილი. 24–IV 61 წ. ქ. ბათუმი“.

№ 4

ჟურნალში დევს ალ. ჩავლეიშვილის წერილი ი. გრიშაშვილისადმი ბათუმიდან გამოგზავნილი 1961 წ. 25 სექტემბერს. წერილის პირველ ნახევარში ეხება თავის ოჯახურ მდგომარეობას, ბოლოს წერს: „ძვირფასო სოსო! წელს გამოდის ჩემი ახალი წიგნი და შიგ შემაქვს „საუბრების“ გამოქვეყნებული ტექსტი. დავტოვო ისე, თუ რაიმე ცვლილება შევიტანო და სახელდობრ რა? თუ თქვენი პასუხი არ მომივა, ამას ისე ჩავთვლი რომ თქვენ თანახმა ხართ ისე გამოქვეყნდეს, როგორც „ლიტ. აჭარაში“ დაიბეჭდა...“

1962–63 და 1965 წ. წ. ყველა ნომერზე ალ. ჩავლეიშვილისგან.

მეორე ცალები:

№ 1

კანზე: „დუბ. ჩემი მილოცვა ი. გრ“.

511. ლიტერატურული ძიებანი. (რუსთაველის სახ. ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტი). თბ.

ტ. 1 1943

ტ. 2 1945

ტ. 3 1947

ტ. 4 1948

ტ. 5 1949

ტ. 6 1950

ტ. 7 1951

ტ. 8 1953

ტ. 9 1955

ტ. 10 1956

ტ. 11 1958

ტ. 12 1959

ტ. 13 1961

ტ. 1

კანზე: „1. მე – 212. ი. გრ. 2. ა. ცაგარელი, პუშკინი და გრ. რჩეულ. 217 გვ. 3. „მერ-ჰორი“, 137“.

თავფურცელზე: „გვ. 222 „ჩაწერილი“ თუ გალექსილი? „რაც შენ გაგშორდი ჯერეც ის ალი –, 218“. იქვე გ. ნატროშვილის „ლიტერატურული შენიშვნები“ ამოჭრილი გაზეთიდან, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“., 1944 წ., 8 სექტ“.

გვ. 137. შენიშვნასთან „სომხური სიტყვები“ მიწერილია: „სული – ჰოქი. დაიწყევლოს შენი დედ-მამა“.

გვ. 138. ხაზგასმულია: „გოდერძისაგან სცანითა...“ მიწერილია: „ეს ლექსი გოდერძისა ხომ არ არის?“

გვ. 140. ხაზგასმულია ლექსის სტრიქონები ეს ილიას უყვარდაო, მიწერილია: „ილიას ეს კი არ უყვარდა, არამედ „მიზეზისა გამო სხვისა და სხვისა“, იხ. ი. გრიშაშვილი „წიგნი“.

კანის მე-4 გვ.: „აფსუს, 166; პუშკინი, 217“.

ტ. 2

კანზე: „ი. გრ. 1945. 15 X. ჩემი წერილი, 181“.

თავფურცელზე ჩაკრულია გაზეთის ამონაჭერი სათაურით „დაიბეჭდა კრებული „ლიტერატურული ძიებანი“, მიწერილია: „რა რიცხვში გამოვიდა! „კომ“., 1945, 4 ნომბ“.

ტ. 3

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 6. VI“. იქვე: „1. გარესკნელი, 283. 2. ლიბრი, ლირფი? 3. უცები, 284 (?) 112 – ქვიშის მტვერი?“

გვ. 283. სიტყვასთან: „ალაღება“, „თავისუფლება, გვ. 289“. სიტყვასთან: „ზუაობა“, „ზვაობა“. ხაზგასმულია: „მოიდნობს – მოინელებს (საჭმელს)“, მიწერილია „ადამიანსაც“. სიტყვასთან: „ლირბი“, არშიაზე: „ლიბრი? სილურჯე. ლირბი – ლირფი სომხურია, გარყვნილ და უშვერს ნიშნავს. ი. გრ“.

ტ. 4

კანზე: „აკაკი და ჭიათურა, გვ. 336, 338; აბეს. და ეთერ, 157; მესტვირე ა. ჭ. გვ. 69; საიათნოვა, 364“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1948. 10. V“.

გვ. 66. მოხაზულია მე-3 აბზაცი, მიწერილია: „ჩემგან. ი. გრ. ა. ჭ-მე“.

ტ. 6

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950. 1. XII“.

გვ. 245. ხაზგასმულია: „ვანო ჯაჯანოვი“, მიწერილია: „ივანე ჯაჯანაშვილი (კავთელი). ი. გრ“.

ტ. 7

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952 წ. 22. II“.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „უსული, გვ. 364. იხ. ა. ჭ-ძის ლექსი („ვარდო, რათ ხარ თავდახრილი“).

ტ. 8

კანზე: „ბათქაში, 375; ჩანჩქური, 8“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 4 სექტ. ბორჯომი“.

ყდის მე-2 გვ.: „შ. მღვ. და „ამილახვარი“, 262“.

გვ. 319. ხაზგასმულია: „შაშვივით აღებს პირსაო“, მიწერილია: „ხალხური“. ხაზგასმულია: „ქასმაჩაზეა“, არშიაზე: „ქამანჩაზეა“.

გვ. 329. მოხაზულია. ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „პოეტის დაწერილია! ი. გრ“.

გვ. 330. ხაზგასმულია: „საზანდარმა“, არშიაზე: „მესტვირე-საზანდარია?“

ტ. 9

ყდაზე: „ი. გრ. 1955. 21. VII. ჩემზე, 178“.

ფორზაცზე: „ჩემზე, გვ. 178. გვ. 71; უორდროპი და მაჩაბელი. გვ. 181; კორდელია, 175; „მძლეთა მძლე“, გვ. 3. ჰგავს „გულადი ნაზარას“. 1. ზ. ანტონოვი, 418. 2. ცახელი, 394. 3. იაკინთე მესხიშვ., 214. 4. ბილქამ-არხეინალ, (?) გვ. 254. 5. „ვინც არ არის კახაბერი“, 116. 6. შიო მღვიმელი. ეს ლექსი პირველად მე აღმოვაჩინე, გვ. 283. ამას რატომ არ ამბობს?“

ტ. 10

ფორზაცზე: „ი. გრ. მე, გვ. 317“.

ტ. 11

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 20. I. კორნელი კეკელიძის რეცენზია პ. ინგოროყვას წიგნზე, გვ. 447“.

გვ. 157. ხაზგასმულია: „შავილაბატ“, წერია: „შავნამად“.

მეორე ცალეები:

ტ. 11

გვ. 412. მოხაზულია ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „ტერაბელას ლექსი“.

ყდის მე-3 გვ.: „გვ. 412. ტერაბელას ლექსია! 219. რ. ერისთავი“.

512. ლომისი. სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირის ყოველკვ. სახელოვნო-სალიტ. ჟურნალი. თბ.

1922. № № 1-7

აკინძულია ერთ ყდაში.

ყდის მეორე გვ.: „1. ილიას ლექსი, № 4 გვ. 2. და 11. 2. ევგენი დვალი გარდაიცვალაო, № 4, გვ. 11“.

ფორზაცზე: „ლომისი (სრულია. ჯერ ჟურნალი გამოდ. მერე გაზეთი). ი. გრ“.

№ 1

გვ. 2. გ. ტაბიძის ლექსში „ზამთარი“ მოხაზულია რითმა: „კიდობნით – მშვიდობით“, წერია: „იყო მის მეორე წიგნში“.

№ 2

გვ. 2. ი. გრიშაშვილის ლექსთან მიწერილია: „სონეტი“.

513. მაღარია. გაზეთი ბრომურა: რკინისგზელის ჯანმრთელობა. თბ. 1922

514. მარქსიზმის დროშა. ყოველთვ. საზოგად.-ეკონ. და ფილოსოფ. ჟურნალი. თბ.

1925 № 1

კანზე: „შ. ნუცუბიძის წერილი: „უნივერსიტეტი და ქართველი ერი“, გვ. 54. ი. გრ“. 515. მასალები საქართველოსა და კავკასიის ისტორიისათვის. თბ.

1937 ნაკვ. 1–7

1938 ნაკვ. 1, 2, 3

1939 ნაკვ. 1, 2, 3

1940 ნაკვ. 1, 2

1941 ნაკვ. 2

1942 ნაკვ. 1–5

1944 ნაკვ. 1, 2

1946 ნაკვ. 1

1948 ნაკვ. 1

1949 ნაკვ. 27

1950 ნაკვ. 28

1951 ნაკვ. 29

1954 ნაკვ. 30

1960 ნაკვ. 33

1937

ნაკვ. 1

კანზე: „წერილები ნ. ბერძენიშვილისა და შ. ჩხეტიასი. უტუ მიქავა, 81“.

ნაკვ. 6

კანზე: „წიგნი სამღებროზე. 1. ნ. ბერძენიშვი. 2. ს. ჯანაშ. ლილიხანა თუ სამღებრო, 449, 465“.

1938

ნაკვ. 2

კანზე: „ი. გრ. არმაზი. ლეონის მოღვაწეობის პირველი თარიღი“.

გვ. 5. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ლ. მელიქსეთ-ბეგის მოღვაწეობის თარიღი“.

ნაკვ. 3

კანზე: „დუბ. ი. გრ. – პაატა გუგუშვილი“.

1939

ნაკვ. 1

კანზე: „ი. გედევანიშვილი. სამხედრო ხელოვნება „ვეფხის ტყაოსანში“.

ნაკვ. 2

კანზე: „დამატება ა. ჭ. აღწერილობა“.

თავფურცელზე: „ჩემს ძმა-მეგობარს სოსო გრიშაშვილს. ა. შანიძე. 20–I–940“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „გულქანიშვილი (-ოვი) მელქუა“, მიწერილია: „შამჩი მელქო“.

გვ. 26. ხაზგასმულია თხზულების სათაური: „დედა რაყიფი ქალისა“, მიწერილია: „პიესა“.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „პაჭუა“, მიწერილია: „აშული“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „რუდად-ოღლანი“, მიწერილია: „აშული“.

გვ. 46. ხაზგასმულია თხზულების სათაური: „საჩხუბარი კომედია“, მიწერილია: „პიესა“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „სტეფანე მკერვალი“, მიწერილია: „ვითომ საიათნოვაა“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „ფეშანგიშვილი სტეფანე“, მიწერილია: „აშული“.

გვ. 50. ხაზგასმულია: „ქეშიშ – დარდიმანდი“, არშიაზე: „აშული“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ჩერქეზ-ოლლანი“, მიწერილია: „აშული“.

გვ. 53. არშიაზე მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 55. მოხაზულია: „ხელოქ (ჭკვიანი) სტეფანე, ლორის მელიქი“, მიწერილია: „ა. ჭ“. ხაზგასმულია: „ჯეელ ოლლანი“, მიწერილია: „აშული“.

გვ. 58. უცნობი ავტორების თხზულებათა სიაში ხაზგასმულია: „შექმნა სეკრეტრისა...“ მიწერილია: „გ. ერისთავი“. ხალხური ლექსების სიაში ხაზგასმულია: „შენ რო წიგნი მოგეწერა“, მიწერილია: „საიათნოვა“.

კანის მე-4 გვ.: „ვიჭაკი, 30; საიათნოვა, 45; ფერშანგიშვილი, 49; შამჩი მელქო, 24; ბუდალ ოლლანი, 22“.

ნაკვ. 3.

ხელნაკეთ სუპერზე: „ს. ჯანაშია. გიორგი შერვაშიძე (ნარკვევი) ი. გრ“.

კანზე: „გიორგი შერვაშიძის ლექსები. ი. გრ. 1940. 9/IV. ი. იმედაშვილის მინაწერი, გვ. 85. – 1. მეფე რომ ვიყო, 76. 2. „ფასკუნჯშიც“ დაიბეჭდა, გვ. 71. 3. იმედაშვილისაა (?) გვ. 65, 85. – მე – გვ. 56“.

კანის მე-2 გვ. ჩაკრულია ცნობა, ამოჭრილი „კომუნისტის“ 1940 წ. № 112-დან: „მონოგრაფია პოეტ გ. მ. შერვაშიძის შესახებ“.

თავფურცელზე: „გარდაიც. 1918 წ. 19 თებერვალს. გვ. 28“.

გვ. 62. ფანქრით: „გ. შერვაშიძის პოემა დაიბეჭდა ქუთაისში ცალკე წიგნად: „გვადანის ციხე“, ი. გრ“.

გვ. 63. მიწერილია: „ლექსი „ვარადა“ იხ. აქვე გვ. 24. ი. გრ“. იქვე ქალაღდის ნაჭრები მინაწერებით: „1. გ. შერვაშიძეს ლექსები გადმომცა გიგო დგებუაძემ, იხ. ჩემი ზიჩის შეკვრაში. ი. გრ. 2. გ. შერვაშიძე. მომაკვდავნი „დროება“, 1881 წ., № 236, 239. 3. „პონტოქსელი“ – ფსევდ. გიორგი მიხ. შერვაშიძისა, იხ. გვ. 20. იხ. ნიკ. დადიანის ზმაკიდურიც, გვ. 25. ამის ლექსიდან: „ვერ გადავგვარდი გვარადა, დავმახო ერთი ვარადა“.

გვ. 69. ლექსთან „შენ იცნობ, ძმაო, ქვეყანას ერთსა“, წერია: „თარგმანი(?) იხ. ჩემი წერილი „ლერმონტოვი ქართულ ლიტ-ში“.

გვ. 70. ლექსის „აკაკის ლექსი, გიორგისადმი მიწერილი“ არშიაზე: „ეს პეტიტით უნდა აწყობილიყო. ი. გრ“.

გვ. 71. არშიაზე: „P. S. ეს ორი ლექსი დაიბეჭდა „საქართ“, დამატებაში, 1916, № 6“.

გვ. 74. ლექსში „კოწია ერისთავს“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „როგორც მე ჩემი...“, მიწერილია: „როგორც მე – შენცა ან ვხედავ ჩემსავით“. ამავე ლექსში ხაზგასმულია: „ფაზელი“, მიწერილია: „ფაზელი – მ. გურიელი“.

გვ. გვ. 85–86 ჩადებულ ქალაღდის ნაჭერზე ფანქრით:

რათა მცემ, დედინაცვალო,
რა უფლება გაქვს ჩემზედა,

ნუთუ იმითვინ მიბრიყვებ,
მონდობილი ვარ შენზედა?

(ფილიალის „მოამბე“ ტ. IV – 3. გვ. 271)“.

ლექსის ბოლოს მიწერილია: „ი-ს მოწერით მე ვათავსებდი ლექსებს „ივ“. და სხვა გაზეთებში. ხან იზიძეს ვაწერდი. ეს ლექსიც ჩემი უნდა იყოს. სტილი ჩემია. იოსებ იმედაშვილი. 22/V–40 წ. ხარფუხი“. იქვე: „ეს მგონი ი. იმედაშვილისაა. ი. გრ. გადაიბეჭდა „დროების კალენდარში“, 1908 წ. გვ. 120“.

1940

ნაკვ. 1.

კანზე: „ბიზანტიის მწერლის ცნობები საქართველოზე“.

ნაკვ. 2.

კანზე: „დუბ. იასე ლორთქ“.

1941.

ნაკვ. 2.

კანზე: „ი. გრ. იას. ლორთქიფანიძე. გუდოვიჩი, 87. ბესიკის გარდაც., 91“.

1942.

ნაკვ. 1.

კანზე: „ი. გრ. I. 1942. ენიკოლოფოვი“.

ნაკვ. 2.

ხელნაკეთ სუპერზე: „2. პლანო კარპინი. ისტორია მონღოლებისა. თარგმანი გ. ქიქოძისა. ი. გრ. 1942“.

კანზე: „ი. გრ. მონღოლეთი. გ. ქიქოძის თარგმანი“.

ნაკვ. 3

კანზე: „ი. გრ. იმერეთის აჯანყება. დუბროვინის და პოტოს თარიღები, გვ. 15, 16“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „История Грузии“ Н. Дадияни,“ მიწერილია: „ჟ. ივერიაშიც“ დაიბ“.

გვ. 19. ფსევდონიმთან: „П. Цхвилоელი“ „პ. კარბელაშვილი“.

ნაკვ. 4.

კანზე: „4. ი. გრ“. იქვე: „რუსეთთან შეერთება. იასე ცინცაძის“.

გვ. 142. ხაზგასმულია: „Колубакин“, მიწერილია: „იხ. წინა ფურცელი, № 17“.

ნაკვ. 5

ხელნაკეთ სუპერზე: „გულიომ რუბრუკვისი. მოგზაურობა აღმოსავლეთის ქვეყნებში. XIII საუკ. თარგმანი ფრანგულიდან გ. ქიქოძის მიერ. 1943. ი. გრიშაშვილის ყდა. გამოვიდა 1943. 10. V“. გამოცემის თარიღში „1943“ „3“ შეცვლილია „2“-ით.

კანზე: „ი. გრ. 1943 წ. 17 V. შ. აფხაიდ(ისგან)“.

გვ. 9. მოხაზულია: „საჰენზას“, არშიაზე: „თუ შაჰენშა“.

გვ. 186. ხაზგასმულია: „ავტორი გულისხმობს რუსუდან დედოფლის ქალს თამარს...“, მიწერილია: „თამარიანი ს. გუგუნ“.

1944

ნაკვ. 1

კანზე: „ნ. ბერძენიშვილი. ი. გრ“.

გვ. I. „ი. გრ. 1945 წ. 17/I“. იქვე დევს ამონაჭრები გაზეთებიდან: „1. ი. ცინცაძის წერილი „რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის წარსულიდან“, მინაწერთ: „კომუნისტი“, 1945, № 20, 21“. 2. ა. იოსელიანის წერილი „ასპინძის ომი“, მინაწერთ: „კომუნისტი“, 1945, № 100, 22, V“. 3. ს. ჯანაშიას მოხსენება „ქართველი ერის წარმოშობა ი. ბ. სტალინის მოძღვრების სინათლეზე ნაციის შესახებ, მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ.“, 1945, 28/III“.

ნაკვ. 2

კანზე: „სოლომონ დოდაშვილის წერილები. ი. გრ. 1945. 5. IX“.

კანის მე-4 გვ.: „1. გასაბჭოება სომხეთისა 1920. 29 ნოემბ. 2. მე კიდევ შემრჩენია შემოქმედებითი ჩაფიქრება. ი. გრ“.

1946

ნაკვ. 1

კანზე: „ი. არჯევანიძის გამოკვლევა კარგია. აქ ი. წილოსანის ბიოგრაფია!“.

1948

ნაკვ. 1

ყდაზე: „ბოჭემისთვის, ამქრებზე, გვ. 033. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „თათრის მოედანი 1802 წელს, გვ. 84; მარიფათი, 53; ამქრები, 033; მეწვრილმანების კანონი, 034, (საინტერესოა!); პენტელაანთ იოვანე, 78; უსტაბამებს მეფე ნიშნავდა, 102; სირაჯი თუ სარაჯი? გვ. 92. ი. გრ“.

გვ. 035. არშიაზე: „ლეონ მელიქსეთბეგი“.

გვ. გვ. 66–67-ს შორის ამონაჭერი გაზეთიდან: „დიმიტრი ანტონის-მე კვირკველია (გარდაცვალებიდან 5 წლისთავის გამო), მინაწერთ: „ინდუსტ. ქუთაისი“, 1949, № 67“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „Алексий Петриев“ მიწერილია: „პეტრიაშვილი“.

გვ. 92. ხაზგასმულია: „სარაჯები“, მიწერილია: „(სარაჯი – Шорник)“

1949

ნაკვ. 27.

კანზე: „ი. გრ. შ. აფხაიძისაგან. 1950. 18/I“.

1950

ნაკვ. 28

იესე ბარათაშვილის ცხოვრება-ანდერძი გამოც. ა. იოსელიანის მიერ.

კანზე: „ი. გრ. 1951. 8/III“. იქვე: „ლექსად, გ. 79; ნაათალი, 79; იხ. ლექსიკონი“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ნაათალი“, მიწერილია: „მეათედი“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „ქაჯაიანი“, მიწერილია: „ქაჯაია“.

გვ. 109–112. „აკლია: „ბურნუთი, 86. გულქანდა, 86. ზარბი, 86“. ხაზგასმულია: „ალაყავის კარი“ განმარტებით, მიწერილია: „საკუთრივ ღვთის კარი. ბეითალ მალი მინები – ბაითალმანი. გრემანი – შავგვრემანი, თეთრგვრემანი. გულ-ძვირი – ძუნწი, არახელგაშ. დახამუშება – დაყოვნება. ზაკვა – მზაკვარი. იათული – იათული (?). მალიათი – მაგის მალიათიც დაიქცეს (აქ გაგონილი. ი. გრ.). სანუკვარი – ნკვა. სახლის ტოლომა – გვ. 112. საფიჩხულე – ფიჩხული თევზის სახელწოდება ე. ი. თევზი რომელიც ფიჩხის გოდორში მოხვდება. ტოლომა – გვ. 111. ფარეში – მხოლოდ ქალი. ფილაქი – ფალაქ! ქარცი – ფერმკრთალი. ქეთხული – მოურავივით, მამასახლისი. ყუბაში, ზამბის

ქსოვილი – დადესტნის სოფელ კუმაჩიში ნაქსოვი. ხვასტაგი – საქონელი – რა საქონელია?. ჰარამი – ჰარამხანა – უკანონოთა სახლი. ნაათალი 79, მეათედი“.

კანის მე-4 გვერდზე: „რეცენზია (ვალერიან ითონიშვილისა) „მნათობი“, 1951 წ., № 12, გვ. 165. ი. გრ“.

1951

ნაკვ. 29

კანზე: „ი. გრ. თბილისი 17 საუკ. 167“.

მეორე ცალები:

1937

ნაკვ. 1

კანზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლ., 1937. უტუ მიქავა, 75“.

1939

ნაკვ. 1

კანზე: „ვეფხის ტყაოსანი“.

გვ. 17. შოთა მესხიას წარწერა: „დიდად პატივცემულ ტრ. ხუნდაძეს ავტორისაგან.

31. V. 40 წ“.

ნაკვ. 2

კანზე: „საძიებელი“. იქვე: „დამატება ე. თაყაიშვილის „Описание“-სი (I–II) – ი. გრ“.

გვ. 3. წინასიტყვაობას მიწერილი აქვს: „აკაკი შანიძისა“.

კანის მე-4 გვ.: „საიათნოვა, 45“.

1944

ნაკვ. 2

კანზე: „სოლომონ დოდაშვილი“.

1950

ნაკვ. 28

თავფურცელზე: „ამხანაგ ანდრო თევზაძეს, ძვირფას მეგობარს და გამოჩენილ ახალგაზრდა პოეტს ღრმა პატივისცემით ვუძღვნი ამ ნაშრომს. ავთ. იოსელიანი. 20. III. 51 წ“.

1951

ნაკვ. 29

კანზე: „თბილისის აღწერა, 153“.

516. მასალები საქართველოს ეთნოგრაფიისათვის. თბ.

ნაკვ. 1 1938

ნაკვ. 3 1940

ნაკვ. 3.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ლექსები მიცვალებაზე“.

517. მასწავლებლის თანამგზავრი. თბილისის საბჭოს განათლების განყოფილების ჟურნალი. თბ.

1935 № № 1, 2, 3

1936 № 4

№ 3

კანზე: დეფექტ. ჩემზე, გვ. 47“.

№ 4

კანზე: „სულდი ბულდი“, 37“.

*მარის სახელობის აფხაზეთის... – იხ. აკად ნ. მარის სახელობის აფხაზეთის...

*მარის სახელობის ენის, ისტორიის... – იხ. აკად. მარის სახელობის...

*მარქს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტის საქართველოს ფილიალის შრომები – იხ. საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-თან არსებული მარქს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტის...

*მარქსის სახელობის საქართველოს სსრ სახელმწიფო საჯარო ბიბლიოთეკის შრომები – იხ. კარლ მარქსის სახელობის...

518. მებრძოლი ათეისტი. სამეცნ. მეთოდ. და მხატვრ. ჟურნალი საქ. მებრძოლ უღმერთოთა კავშირის ცენტრ. საბჭოს ყოველთვ. ორგანო. თბ.

1937 № № 1–8

1938 № № 1–12

1939 № № 1–12

1941 № № 5

1937

№ 1–2

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. თელეთობა, 41. პიესა, 25“.

№ 4

კანზე: „ილია ალხაზიშვილის აზრი, 41. პობედონოსცევი და ეგზარ. ალექსი (ი. იმედაშვ., 21). ილია და ანტირელიგია, 34“.

№ 5

კანზე: „II. ი. იმედაშვ. 15“.

№ 7–8

კანზე: „ი. გრ., 1. „ვ. ტყაოსან., 5. 2. ხუცები და ფოლკლორი, 56. სუსუნაკი, 57“.

1938

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ. მოლა, 45“.

№ 2–3

კანზე: „ი. ხინველის ლექსი“.

№ 4

კანზე: „საინტერესო №-რი პავლე ეგზარხოსი – იმედაშვ., 17. მოლა II, გვ. 45“.

№ 5

კანზე: „IV. ი. იმედაშვ., 32. ლოცვანი ჯარში, 34. ირანელი ქალები, 39“.

№ 6

კანზე: „პიესა, 37“.

№ 8

კანზე: „ა. დოდეს მოთხ“.

№ 9

კანზე: „III მოლა, 43“.
№ 10
კანზე: „V ი. იმედაშვილი? № 5 (31) V. მოლა, 46“.
გვ. 31. ი. იმედაშვილის წერილის „რელიგია ცარიზმის სამსახურში“ სათაურთან:
„მეორედ იბეჭდება, იხ. № 5, გვ. 30“.
№ 11–12
კანზე: „VI მოლა, 36“.
1939
№ 3–4
კანზე: „შევჩენკო“
№ 5
კანზე: „ეგ. ნინოშვი“.
№ 6
კანზე: „ჩემი. ი. გრ“.
გვ. 48. ხაზგასმულია: „ფირუზა – ბერი პახუმი“, მიწერილია: „ი. გრ“.
№ 9
კანზე: „პუშკ. ი. გრ“.
№ 11
კანზე: „მოლა“.
519. მეზობელი უღმერთო. საქ. მ. უ. კ. ც. ს. სამეცნიერო-მეთოდური ორკვ.
ანტირელიგიური ჟურნალი. თბ.
1932 № № 1–11
№ 1
კანზე: „აქ ჩემი ხუმრობაა, გვ. 12“.
№ 2
კანზე: „ანოს ფსევდ. ი. მჭედლიშვილის ლექსი № 2“.
№ 3
კანზე: „სოფიო ალექსიდის მიერ ჩაწ. ლექსი, გვ. 7. ი. გრ“.
№ 4
კანზე: „ი. მჭედლიშვილის ლექსი“.
№ 5
კანზე: „1. რეც. არკ. ხუნდაძეზე. 2. ჩადრის წარმოშობაზე“.
№ 10–11
კანზე: „უკანასკნელი ნომერი; მერე გაზეთის სახით გამოვიდა“.
520. მეთოდური წერილები. საქ. სსრ განსახკომის მასწავლებელთა დახელოვნების
ინ-ტის აჭარის ფილიალის კრებული. ბათუმი.
1940 № 3
კანზე: „ჩემი გვ. 46, 53, ი. გრ“.
521. მემარცხენეობა. ქართული ხელოვნების მემარცხენე ფრონტის ორგანო.
თბილისი.
№ 1 1927

№ 2 1928

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1927. II. V“.

გვ. 1. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „მემარცხენეობა“, ქართველ „ფუტურისტების“ ალმანახი“, მინაწერით: „კომ“, 1927, 23. VI“.

გვ. 11. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „იხ. გვ. 1“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ჩამოგართმევ კოჟრიან ხელეებს...“, მიწერილია: „რამ დაუკოჟრა?“

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1928. 26. VIII“. იქვე: „1. საერთო ლექსი, გვ. 60. 2. გ. ერისთავზე „პატარა ნიჭის პატრონიაო“, გვ. 59. 3. ტ. ტ-მეზე, გვ. 50“.

გვ. 7. ლექსში „ბრძანება საბჭოთა თავდაცვისათვის“ ხაზგასმულია: „სიტყვები ვაზნები“, წერია: „ნ. ზომლეთელს ჰქონდა მერე“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „გაღღვები“, წერია: „გაღღვები და ბაღღვები ჩემია, იხ. ლექსი „სარაჯიშვილს“.

გვ. 49. ხაზგასმულია სიტყვები, სტრიქონები, მიწერილია: „სად არის პოეზია?“

გვ. 62. წერილში „მიმბამველის მიმბამველი“ ხაზგასმულია ადგილები, წერია: „მათი ლექსები უფრო გაუგებარი არ არის?“.

გვ. 64. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი პლ. ქიქოძის წერილი „მემარცხენეობის შესახებ“, მინაწერით: „კომ“, 1928 წ., № 216, 16 ოქტ“.

მეორე ცალები:

№ 2 1928

თავფურცელზე: „ხაზები სხვისია. ასე ვიყიდე. დუბ. ი. გრ“.

522. მეოცნებე ნიამორები. (სალიტ. ჟურნალი) რედ. ვალ. გაფრინდაშვილი. ქუთაისი-თბ.

1921 № 6

1922 № № 7, 8

1923 № № 9, 10

აკინძულია ყდაში წინა წლების ნომრებთან ერთად.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. – 1921 წ. 11 ოქტომბერი“.

გვ. 3. ლექსს „რთველი“ ბოლოში მიწერილი აქვს: „დაბეჭდილი იყო რუსულ გაზეთ „ისკუსტვომი“, ქართულად მხოლოდ ეს ლექსი იყო, 1919 წელს 25 აგვისტოს“.

გვ. 4. ხაზგასმულია ერთი სტრიქონი და მიწერილია: „იხ. პ. იოსელიანის „ცხოვრება მეფე გიორგი XIII“, გვ. 68“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ქალწულები – დაქანცულები“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლოტოსი“.

გვ. 8. ხაზგასმულია რითმები, მიწერილია: „ჩემია“. ბოლო სტროფის რითმებზე „სვეტები – პლანეტები“ მიწერილია: „ორივე უცხო სიტყვაა. არ ვარგა“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ბუდდა – მუდამ“, მიწერილია: „რ. გვეტაძეს ჰქონდა ეს „ტრიბუნაში“ №“.

№ 7

გვ. 8. ხაზგასმულია რითმები: „შესთავაზებს – გავაზებს“, მიწერილია: „მარიჯანმა იხმარა პირველად – იხ. ლექსი „გრიშაშვილი“.

№ 10

523. მერანი. ნ. ბარათაშვილის სახ. გორის სახელმწ. პედ. ინ-ტის სალიტ. წრის აღმანახი. გორი.

№ 2 1958

№ 3 1960

№ 2

თავფურცელზე: „პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს გორის სტამბის პროდუქცია. შალ. ჩუბინიძე. 23. V. 58 წ. ქ. გორი“.

№ 3

კანზე: „ჭუჭყიანის ლექსი ჩემდამი, გვ. 74“.

გვ. გვ. 4–5 შორის დევს დეპეშის შავი: „ჭიათურა, სოფელი რგანი. მასწავლებელ ქეთო ჭარხალაშვილს. თქვენთან ერთად დავტირი ჩემ სიყრმის მეგობარს ძვირფას ვანოს. ვწუხვარ ავადმყოფობის გამო ვერ ვესწრები დაკრძალვას. სოსო გრიშაშვილი“.

524. მერცხალი. საქ. პროლეტარულ მწერალთა ასოციაციის ყოველთვ. სამხატვრო-სალიტ. ორგანო. თბ.

1925 № 1–2

1926 № № 2, 3, 4

1925–26.

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1926. 20. I“. იქვე: „1925–1926 წ. წ. „ხელისუფლებამ სპეცებად გამოგვაცხადა“ პ. იაშვილი“.

თავფურცელზე: „ძღვნად იოსებ გრიშაშვილს. რედაქცია“.

მე-4 გვ-ის შემდეგ ჩაკრულია 1 ფურცელი ჟურნ. „მერცხლის“ № 1-ის დამატებისა. 1-ლ გვ. დაბეჭდილია ნ. ზომლეთელის ლექსი „სერგეი ესენინ!“ ლექსში ხაზგასმულია სიტყვა: „პოქსია“, მიწერილია: „დაობებული პური“.

გვ. 9. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ქორწილი – ორწილი“, „შაფერი – ნაფერი“, არშიაზე: „ჩემია. იხ. „ოვ. თუმანიანს“.

გვ. 26. ლექსთან „დადესტანი“ წერია: „აკლია“.

გვ. 29–31. ლექსში „თეონა“ ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ცეზურა?“.

1926

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1926. 19 აპრილს“.

525. მეტეორი. (სალიტ. ჟურნალი). ზესტაფონი

1922 № 1

დაზიანებული ცალია. სათაურის ქვემოთ: „ზესტაფონის გამოცემა“ „ძღვნათ ძვირფას სოსოს, რომელსაც ვენდობი და დიდ პატივს ვცემ მის ნამდვილ ნიჭს. დოდო ანთაძე. 20–X 32 წ“.

გვ. 3. მოწინავე სტატიის ბოლოს მიწერილია: „დ. კელენჯერიძე“.

- გვ. 5. კ. მენდესის მინიატურის ბოლოს მიწერილია: „თარგმ. დ. კელენჯერიძისა“.
- გვ. 6. დაბეჭდილია მხოლოდ სათაური „ლოთი ქალაქი“, მიწერილია: „ცენზორმა ამოაგდო“. ავტორის ფსევდონიმთან: „დონ-ანი“, „დოდო ანთაძე“.
- გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ვინმე“, „უშანგი ჩხეიძე“.
526. მეტეხის კრიალოსანი. სპეც.-დანიშნულების იზოლატორის (მეტეხის) კულტ-კომისიის გამოცემა. თბ.
1928
კანზე: „ი. გრ. 1928 წ. 10-II“. სათაურის შემდეგ: „სოლ. ახვლედიანის ინიციატივით“.
527. მეცნიერება და ტექნიკა. გაზ. „კომუნისტი“-ს ორკვ. დამატება. თბ.
1925 № № 1-24
1926 № 1
№ № 17-19
გვ. 1. არშიაზე ფანქრით: „ფოტოგრაფის იუბილე, გვ. 17“.
1926
№ 1
გვ. 1. „ახალ წლიდან მეტი არ გამოსულა. ეს განყოფილება გადატანილი იქნა გაზეთში. ი. გრ“.
528. მეცნიერება და ტექნიკა. მეცნ.-პოპულ. ჟურნალი. თბ.
1949 № № 1-12
1957 № 10
1949 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.
ფორზაცზე: „მიემატოს სოსოს ბიბლიოთეკას. რედაქციისაგან 3-I- 51 წ“.
1957
№ 10
კანზე: „ი. ჭ“.
არის 1949 წლის № 1-ის მეორე ცალი.
კანზე: „მამაჩემის და ჩემი შვილების საყვარელ მგოსანს სოსო გრიშაშვილს, რომლის მითითებებს და შენიშვნებს ჟურნალის გაუმჯობესებისათვის ველი. რაფო აგლაძე. 28-1-49 წელი“
529. მიზანი. სალიტ. და სამხატვრო აღმანახი. თბ.
1926 № 1
1927 № № 2, 3
№ 1
კანზე: „ი. გრ. 1926. 15/XI“
თავფურცელზე: „სახსოვრად ამხანაგ იოსებ გრიშაშვილს. მუშა მწერალთაგან“.
- კანის მე-3 გვ-თან დაკრულია გაზეთებიდან ამონაჭრები მუშა მწერლების ნაწარმოებები რუბრიკით: „მუშათა მწერლობა“. 1-ლ ამონაჭერზე ფანქრით: „კომ“, 9 იანვ., 1927“. მეორეზე: „1926, 25 დეკემბ“. იქვე დევს რომელიღაც გაზეთიდან ამოჭრილი ნ. ზომლეთელის ლექსი „ალაზნის ველი“, მინაწერით: „1926 წ. № 67, 21 ნოემბ“.
- № 2
კანზე: „ი. გრ. 1927. 27 III“.

გვ. 28. ფსევდონიმთან: „ნიკო მკერვალი“, „ნ. იტრიევი“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1927. 12. X“.

530. მიმომხილველი. საქ. საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების ორგანო.

თბ.

ტ. 1. 1926

კანზე: „ძველი საქართველოს ნაცვლად“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1927, 6–VII“.

531. მიმომხილველი. აკად. ივ. ჯავახიშვილის სახ. ისტორიის ინ-ტი. თბ.

ტ. 1 1949

ტ. 2 1951

ტ. 1

ყდაზე: „კინტო, 149; გრიშაშვილი, 437“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950. 6 III“.

532. მიწის მუშა. გამოცემა საქ. კვ ცენტრ. კომიტეტისა. თბ.

1922 № 36

1923 № 308

533. მნათობი.

1924 № № 1–8

1925 № № 1–12

1926 № № 1–11

1927 № № 1–12

1928 № № 1–12

1929 № № 1–12

1930 № № 1–12

1931 № № 1–12

1932 № № 1–12

1933 № № 1–12

1934 № № 1–12

1935 № № 1–12

1936 № № 1–12

1937 № № 1–12

1938 № № 1–12

1939 № № 1–12

1940 № № 1–12

1941 № № 1–12

1942 № № 1–12

1943 № № 1–12

1944 № № 1–12

1945 № № 1–12

1946 № № 1–12

1947 № № 1–12
1948 № № 1–12
1949 № № 1–12
1950 № № 1–12
1951 № № 1–12
1952 № № 1–12
1953 № № 1–12
1954 № № 1–12
1955 № № 1–12
1956 № № 1–12
1957 № № 1–12
1958 № № 1–12
1959 № № 1–12
1960 № № 1–12
1961 № № 1–12
1962 № № 1–12
1963 № № 1–8
1924

№ 1

კანზე: „1924. სრულია. ი. გრ“.

გვ. გვ. 39–40. ლექსის „კომუნა“ ბოლოს წერია: „თარგ. ჟან. ლოლობერიძე“.

№ 2

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1924. 6 მაისი“.

გვ. 164. ხაზგასმულია ადგილები მე-6 აბზაცში, მიწერილია: „გვერდი?“ ნიმუში?“

გვ. 172. მოხაზულია: „მწერს ეკატერინე გაბაშვილისა...“ არშიაზე ფანქრით: „ასე უნდა, ბრიყვო: „ჩვენის თხოვნით მოგვწერა-თქო და სხვა“.

№ 3

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1924 წ. 21/VI“.

გვ. 31. ტექსტის ბოლოს წერია: „რა არის აქ ქართული? „გუშაგში“ დაბეჭდილია მიმინოს მოთხრობა „ქალით მოვაჭრე“ (ნამდვილი ამბავი). ამასაც რომ ნამდვილი ამბავი ეწეროს, იაშვილის სიმბოლისტობა უფრო გამართლდება. – რა არის ახალი? ბულვარული რომანის ერთი უხეში ფურცელია და სხვა არაფერი. გაცვეთილი კლიშე. სანტიმენტალური მოთხრობა. კერძო წერილად რომ მიეწერა კავკასიელისათვის მის მოსკოვში ყოფნის დროს, უფრო მეტ შთაბეჭდილებას დასტოვებდა. ერენბურგის უნიჭო მიბაძვა“.

გვ. 228. ხაზგასმულია: „თერთმეტი წლის ბავშვმა იგრძნო „პირველი სიყვარულის“ ფანტასტიური ვნება“, არშიაზე: „მე პირველი ვნებიანი სიყვარული ვიგრძენ პირველ „ღალატის“ წარმოდგენაზე (1904 წელს). რუქიას თამაშობდა ალ. კარგარეთელი და მე ის ჩახუტებული მიმყავდა სახურავებზე, ჰაერში. ი. გრ“.

გვ. 229. ხაზგასმულია: „ყმაწვილმა მისწერა ნაზი და აღტაცებით აღსავსე ლექსები“, არშიაზე: „თუ სხვისი ლექსი მოგყავს ამ აღტაცებულ ლექსებიდან ერთი მაინც მოგეყვანა ნიმუშად, როგორც ივანე მაჩაბლის „ფანტასტიური ვნების“ დამახასიათებელი?“

გვ. 230. მოხაზულია ნეკრასოვის ლექსის ერთი სტროფი, მიწერილია: „რა შუაშია ეს ლექსი? გორი და იოვანე? თუ ლექსი მაინც და მაინც საჭირო იყო განა ცოტაა ქართულ ენაზე „გამოთხოვების“ ლექსები? გარდა ამისა თუ 228–236 გვ. ვიდაცის ლექსი რუსულად მოიყვანა, განა ესეც არ შეიძლებოდა ისე მოეყვანათ. მერე თუ იმის ავტორი დამალა, ამისი რაღად გამოამჟღავნა? ან უნდა პირიქით ყოფილიყო, აქ წონასწორობა და ალლო არა ჩანს“.

გვ. 231. ხაზგასმულია: „როზგი ძველებურად აღარ იყო გავრცელებული“, არშიაზე: „თუ არ იყო, მაშ აკაკი რომელ სასწავლებელზე ამბობს? ერთი უნდა ვნახო მისი „თავგადასავალი““.

გვ. 232. მინაწერი მეორე აბზაცთან: „აკაკი? მაშ რომელი სკოლის დახასიათებაა აკაკის მიერ?“ იქვე აბზაცთან: „რა კონსტრუქციაა?“

გვ. 235. მოყვანილია ნაწყვეტი ს. ვიტტეს მოგონებიდან თბილისის კლასიკური გიმნაზიის შესახებ, მიწერილია: „რა შუაშია ეს ვიტტე?“

გვ. 236. მე-3 აბზაცთან მიწერილია: „ამ მონოგრაფიის ავტორივით“. ამავე გვ. ხაზგასმულია: „დემენტიევზე ცნობებს იძლევა იონა მეუნარგია ნ. ბარათაშვილის ბიოგრაფიაში“, მიწერილია: „იხ. სამ. ფირცხალავას რედაქციით“.

გვ. 238. ხაზგასმულია მე-7 აბზაცი, არშიაზე: „სად არის მერე ეს ცნობა“.

გვ. 240. ავტორი ეხება აკაკის აზრს ი. მაჩაბელზე, მიწერილია: „სად სწერს“.

გვ. 310. ფსევდონიმთან: „დ. ორ-სე“, „კოლაუ“.

გვ. 311. ინიციალებთან: „ი. ი.“, „კოლაუ?“

გვ. 312. ცნობაში ნ. ჩხიკვაძის ლექსების წიგნის გამოცემის შესახებ ხაზგასმულია: „წიგნს დართული აქვს კრიტიკული წერილი რ. კალაძის, არშიაზე: „ს. აბაშელი“? იქვე ფსევდონიმთან: „ცოტნე დადიანი“, „ვასო“.

№ 4

კანზე: „წაღვერი. 22 აგვისტო. 1924. ი. გრ“.

გვ. 4. მოხაზულია ადგილი, რომელიც იწყება სიტყვებით: „შენი ნათესავი...“ მიწერილია: „ერთი წვეთი თაფლი“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 2 X. 1924 წ. ტფ. ეს აიკრძალა“.

შმუცტიტულზე დაკრულია ვ. ბახტაძის განცხადება: „მნათობი“-ს რედაქციისაგან“. ამონაჭერზე ფანქრით: იხ. გვ. 91“.

გვ. 11. ხაზგასმულია რითმები: „ქარვა“ და „აქ არ ვარ“, არშიაზე: „იხ. ჩემი „ანუში““.

გვ. 13. ხაზგასმულია რითმები: „უბნები“ – „მეუბნები“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ილიონი“ („მე და ევროპა“)“.

გვ. 16. მეორე სტროფთან მიწერილია: „შვილდი მოზიდულა“.

გვ. 197. ხაზგასმულია: „დიმიტრის ხელნაწერი სცენა“, წერია: „ერთადერთ საბუთად სულ დიმიტრის იმ სცენას ახსენებენ“.

გვ. 210. არშიაზე ფანქრით: „ნადირობდა“.

გვ. 213. მე-4 აბზაცთან: „ამასაც ძიძა ჰყოლია“.

№ 6

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1924. 20. XI“.

გვ. 29. სტრიქონში: „ისე, ვით კუდი ფარშავანგის“, ხაზგასმულია: „კუდი“, მიწერილია: „ბოლო“.

№ 7–8

კანზე: „უკანასკნელი №-რი. (იხ. განცხადება ბოლოში გვ. 414). ი. გრ. 1925. 7 I“.

1925

№ 1

კანზე: „1925 წ. სრულია. ი. გრ. 1925. 16, II“.

გვ. 113. ეპიგრაფში ხაზგასმულია: „ხალხებს“, მიწერილია: „ხალხები მოწნული თაბახია – ერებს“. ხაზგასმულია: „მიწა ჯვარზე გაკრული“, მიწერილია: „მიწა-ჯვარცმული“.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „ერთნაირ და მოზომილ“, წერია: „ერთნაირად და თანაბრად“; სიტყვასთან: „ღელვით“, წერია: „აღელვებით“. ხაზგასმულია: „გააგდებდა ასანთს“, მიწერილია: „გადააგდებდა“; ხაზგასმულია: „გამოდიოდა ქარხნის ჭიშკარით“, მიწერილია: „ხელში ეჭირა ჭიშკარი?“; ხაზგასმულია: „მკერდჩავარდნილი“, მიწერილია: „ვიწრომკერდიანი“. შემდეგ აბზაცში სიტყვა „რკინეული“ გადასწორებულია: „რკინის“. ხაზგასმულია: „გასაშლელებით“, მიწერილია: „დაკლაკნილ ხაზებით (მოხაზულობით)“. იქვე სიტყვა „აქნევდა“ გადასწორებულია: „აცანცარებდა“. შემდეგ აბზაცში სიტყვა „მოარულით“ გადასწორებულია: „არეულით“ და „ციებცხელებით აუკაკალდა“ შესწორებულია: „ათრთოლებული“. აბზაცის ბოლოში ფანქრით: „მაგრამ შეკეთებას მოვანდომე“;

გვ. 115. პირველ სტრიქონში სიტყვა „მქნელებს“ გასწორებულია, „მქმედებს“; მესამე აბზაცში „ადამიანურის“ მაგივრად წერია: „კაცობრული“. ამავე გვ. „მუშები ქალები“, შესწორებულია: „მუშაქალები“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1925. 23 III“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „თოვლის-ქულა სქლად გადანაფარი...“ მიწერილია: „დაირღვა რიტმი“. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „ანუშის“ სუსტი გავლენა“.

გვ. გვ. 10–11. ლექსის „წერილი დედისგან“ დასაწყისში არშიაზე: „აქაც და ჭიჭინადის ლექსშიც ბევრი დისონანსებია. ერთხელ მე ეს ვიწინასწარმეტყველე“.

გვ. 43. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „კარგია“.

გვ. 136. ხაზგასმულია: „ჭვარტლიან ოფლით შუბლ გადახნული“, მიწერილია: „ჩემი, იხ. „ჩემი ლოცვა“.

გვ. 141. ავტორთან „კარა-დავრიში“ მიწერილია: „ყარადარვიში“.

გვ. 145. ხაზგასმულია ავტორის სახელი „ეგიშე“, მიწერილია: „დეღიშ“.

გვ. 159. ხაზგასმულია: „ნაჩდილით“, მიწერილია: „თუ ნაჩრდილით – Оттенок“.

გვ. 160. ხაზგასმულია: „მერიქიბეთ“, მიწერილია: „მერიქიფე“.

გვ. 189. ხაზგასმულია: „მშრომელ ხალხებს ერთნაირად უყვარს როგორც გუთანნი ისე ხმალი“, არშიაზე: „ილიასია“.

გვ. 190. ხაზგასმულია: „ბევრი აკაკის ქართველების პუშკინს უწოდებს“, მიწერილია: „კავკასიელი“.

გვ. 195. ხაზგასმულია: „ამირანიც ჯაჭვს აიწყვეტს“, მიწერილია: „ზევით თქვა, რომ უკვე აიწყვეტაო!“

გვ. 196. გ. ქიქოძის წერილის „კონსტანტინე მენიე და ხელოვნების რევოლუცია“ სათაურთან ფანქრით: „ეს წერილი გადაკეთებულია თავისივე წერილიდან იხ. „სახ. ფურ“. დამატება, № 72, 1915 წ“.

გვ. 209. ხაზგასმულია: „დეფექტებისაგან სავსებით დაწმენდილია“, არშიაზე: „ეს არ არის მართალი?“

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1925. 29 IV“.

გვ. 51. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „მიწვა“ და „დედამიწა“, არშიაზე: „ჩემი, იხ. „კავკასიონი“, 1“.

გვ. 53. ხაზგასმულია: „ჩანთა“, „სჩანდა“, არშიაზე: „ჩემი, იხ. II ტ., გვ. 119 „გასტრალიორის თაიგული“. იმავე გვერდზე მოხაზულია ბოლო ოთხი სტრიქონი, არშიაზე: „ჩემიდან: იხ. II. „მოწამლული დანა“, გვ. 92 „და შევყვითლდი როგორც ლუდი ორთომელში ანაქაფი“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „იდექით რიგში და აწვალეზდით ხელში ჩემოდანს“, არშიაზე: „სინდიკატის რიგი სიმბოლიურად – აწეწილი ჩემოდანი“. ხაზგასმულია: „დამიწვა“ და „მიწას“, მიწერილია: „ჩემი კვლავ“; ხაზგასმულია: „მოსართავი“ და „დახარე თავი“, ფანქრით: „ჩემი, იხ. II ტ. გვ. 126“. მოხაზულია ბოლო სამი სტრიქონი, მიწერილია: „ჩემიდან, იხ. „მამა“ II ტ. გვ. 59“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1925. 6 VI“.

გვ. 2. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „რბილი“ და „სირბილი“, მიწერილია: „ჩემი „ზღაპ. გამაკში“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „პირისახე ისე ხშირად ეცვლებოდა, როგორც სწრაფად ნაფურცლი წიგნი“, არშიაზე: „ნ. ბ“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „ცისმარე“, არშიაზე: „ცისმარე – ალბად ავტორს ცის ნათელი ჰგონია. ცისმარე – მუდამ, ყოველთვის. (ერთხელ – კიდევ) გარნა – გარდას მნიშვნელობ. წერდა“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „შე კინტოვ“, არშიაზე: „? გლეხის დედაკაცი არ იტყოდა“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „ყანყრატოში“, მიწერილია: „ყარაჩოლულია. სიყმეში სჯობდა“. მოხაზულია: „იიი, თქვე ცინგლიანებო, თქვენა“, მიწერილია: „ეს თქმა არ არის მაგარი, უფრო ცუდლუტებო“.

გვ. 62. ხაზგასმულია: „ღობეზე გადაიწია და ჩაეხუტა“, არშიაზე: „? როგორ?“

გვ. 68. ხაზგასმულია: „ნახევარი დოქი წყალი დასცალა“, მიწერილია: „კარგი ანგალია!“

გვ. 70. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე ფანქრით: „თუ ასეთი ყოჩაღი იყო, როგორც დასაწყისში ასწერა ავტორმა, ახლა ორთითამ როგორ დაიმაგრა“.

გვ. 249. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: სად არის ჩამოთვლილი მწერლები? ერთი შანშიაშვილია მხოლოდ“.

№ 5–6

კანზე: „ი. გრ. 1925. 18 IX“.

№ 7

კანზე: „ახალი კავკასიონის“ გარჩევა, გვ. 267. ი. გრ. 1925. 19 IX“.

გვ. გვ. 200–201 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი მელიძის რეცენზია ჟურნალ „მნათობის“ № 5–7, მინაწერით: „20 სექტ. 1925“.

№ 8–9

კანზე: „ვალის წერილი ჩემზე, გვ. 244. 1925. 28 X. კარგი წერილია. ი. გრ“.

თავფურცელთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი შ. დ.-ს რეცენზია „მნათობის“ № 8–9-ზე, მინაწერით: „კომ“., № 253, 3 ნოემბ., 1925 წ“.

გვ. 46–47 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ლელის წერილი „წითელი თეატრი. გაჭირვების ტალკვესი“ ტრ. რამიშვილის“, მინაწერით: „კომ“., 27 ნოემბ., 1925“.

№ 10

გვ. 118. მოხაზულია სამი სტროფი, არშიაზე: „გრ. მარიჯ“.

გვ. 223. მეორე აბზაცს მიწერილი აქვს: „აგაშენა ღმერთმა“, ხაზგასმულია: „ალიოშკა მწიგნობარი“, და მიწერილი: „აკი ალიოშკამ წერა-კითხვა არ იცოდაო!“

გვ. 230. მეორე აბზაცს მიწერილი აქვს: „შეიძლება ამბებს წერდა“.

გვ. 235. ხაზგასმულია: „გარდა იმ რვეულებისა, რომლებიც ყაზბეგში მქონდა“, მიწერილია: „იხ. „ჯეჯილი“.

გვ. 236. ხაზგასმულია: „თუმცა სანდრომ ჩემთვის გაუგებარის მიზეზების გამო ამიკრძალა რედაქციაში მისვლა“, არშიაზე: „იმიტომ, რომ ოთახი მოუწყობელი ჰქონდა“. ხაზგასმულია: „ეყარა აუარებელი, დომხალივით არეული, დაფურცლული ხელით ნაწერი რვეულები“, არშიაზე: „მერე იპოვეთ მიტკას ხელით ნაწერი რამ? ხომ მოულოდნელად დაესხით თავს, მამასადაძამე თუ იყო დ. ყაზბეგის ნაწერები ვერ გადამალავდა?“

გვ. 244. ხაზგასმულია: „შენგან მოყვანილის ფაქტების დასამტკიცებლად ბუტკოვს, ბერჟეს და სხვებისაგან“, მიწერილია: „უფრო ზისერმანს მიუთითებდა ა. ყაზბეგი“. მოხაზულია მე-3 აბზაცი, მიწერილია: „სხვისი მოთხრობა რომ ჰქონოდა ჯიბეში – ამას იტყოდა?“ ხაზგასმულია: „შრომობდა ჩვენს ტეატრისთვის“,... მიწერილია: „სისტემატიურად ისე აღარ მუშაობდა“.

გვ. 264. ხაზგასმულია: „ხომ შენც კარგად გახსოვს, რომ სულ მუდამ სიყმაწვილიდანვე სანდრო უცნაურის ხასიათისა იყო“, მიწერილია: „მამ რად გიკვირთ „მწერალ მოჩხუბარიძის“ უცნაურებანი?“.

გვ. 247. ხაზგასმულია: „ყაყან-ლაპარაკის დროს თავაუღებლად მუშაობდა“..., არშიაზე: „იქ სწავდა? რედაქციაში ზეპირად სწერდა?“

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. 1926. 20 I“; იქვე: „რალა, გვ. 175. (ბოლოში ბიბლიოგრაფია!) ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 20 იანვარს გამოვიდა“. იქვე მოხაზულია „1926“, მიწერილია: „1925 წ“.

- გვ. 176. მეხუთე აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „წერილი დაიკარგა“;
- გვ. 184. არშიაზე: „ასოციაციით ალ. ჭ-ძე და კახეთში ფეხში დაჭრა“;
- გვ. 201. ქვემოდან მეორე აბზაცის არშიაზე: „მამა რამდენი წლის შემდეგ მოკლა?“
- გვ. 209. მოხაზულია: „უფ. I“-ს, მიწერილია: „გ. თუმანიშვილი“.
- გვ. 211. ტექსტის ბოლოს: „გაგრძელება იქნება“.
- გვ. გვ. 251–271. ვ. ბახტაძის წერილის „ცხოვრება და ხელოვნება“ სათაურთან: „წინა თავში მე მეხება და მეტად კარგი წერილია. ი. გრ“.
- გვ. 276. ბოლო სტრიქონში ჩამატებულია: „ცახელი. ახოსპირელი“; „გოგოლაძეს“ მიწერილი აქვს: „კაპიტონ“.
- გვ. 277. ხაზგასმულია: „კრიპტონიმი „გ-ძის“, არშიაზე ფანქრით: „სოლ. გოშაძე“.
- კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „ჭანის“ რეცენზია „მნათობის“ ამ №-ზე, მინაწერით: „კომ“, 30 იანვ., 1926 წ“.
- 1926
- № 1
- კანზე: „1926. სრულია. ი. გრ. 13 II. 1926 წ“.
- გვ. 7. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „უგეში – ნუგეში“, მიწერილია: „ჩემი ოვ. თუმანიანი“.
- გვ. 15. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ამ ხანათ“ – „ამხანაგს“, არშიაზე: „ჩემი. იხ. II ტ. 1914 წ“. ხაზგასმულია: „მოლლილს“ – „ოლლი“. არშიაზე: „იხ. II ტ. „ჩემს მამას“.
- ხაზგასმულია: „ბოლმას“ – „გამოხმა“, მიწერილია: „ჩემი ტრიოლეტები შეითანბაზარში“.
- № 2
- კანზე: „ი. გრ. 1926. 23. III“. იქვე: „ნ. ბარათაშვილი, 197; ფ. მ-ძე, 153; პაულუჩი, გვ. 165; დარვიში, 190“.
- გვ. 9. ლექსის „წვიმიან დღეს“ სათაურთან ფანქრით: „ესენინის მიბაძვა“.
- გვ. 24. ხაზგასმულია: „ეს წიგნი იყოს ხელნაწერი, ნახული ბოთლში“, მიწერილია: „ჩემი ლექსების სათაური, იხ. „თ. და ც“, 1925 წ“.
- გვ. 153. ხაზგასმულია: „1795 წელს, სპარსეთის ყაენმა აღამაჰმედხანმა ერთხელ კიდევ საშინლად აიკლო და ააოხრა აღმოსავლეთ საქართველო ტფილისითურთ“, მიწერილია: „კიდევ როდის?“
- გვ. 165. ხაზგასმულია: „იხ. იქვე, გვ. 62“, მიწერილია: „აქტები, ტ. 5“.
- გვ. 229. სქოლიოში შენიშვნაზე: „სიტყვა, წარმოთქმული ქართველ მწერალთა კავშირის ყრილობაზე“, მიწერილია: „1926, 21 თებ“.
- გვ. 240. ამავე წერილში ხაზგასმულია: „ამნაირად სწარმოებს მუშა ქალების ჩაბმა მუშაობაში... თქვენ ხშირად უმღერით მათ (სიცილი)“, მიწერილია: „მე მიყურებდა ამ დროს. ი. გრ“.
- № 3
- კანზე: „აჩრდილის ავტოგრაფი“.
- № 4
- კანზე: „ი. გრ. 1926. 22 V“.
- № 5–6
- კანზე: „ი. გრ. 1926. 29 VI“. იქვე: „პ. გელეიშვილის წერილი“.

გვ. 180. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, არშიაზე ფანქრით: „პ. ინგოროყვა“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. 1926. 20 ივლისი“. იქვე: „ზანდუკელის მიერ გამოქ. გრ. ორბ. ახალი ლექსები“.

გვ. 62. ხაზგასმულია სათაური ლექსისა „ქართველი ძეგლის წინ“, არშიაზე: „ვარანცოვს. აკაკისა?“

გვ. 64. ფსევდონიმთან „ქართველი“ რომელიც მიწერილია ამავე ლექსის ბოლოს ფანქრით: „აკაკი?“

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი მიმოხილვა „მნათობის“ წინამდებარე ნომრისა, მინაწერით: „ზარია“, 5 IX, 1926“. ტექსტის ბოლოს დასმულ ინიციალთან „P“, ფანქრით: „ქრ. რაჭველიშვილი“.

№ 8-9

კანზე: „ი. გრ. 1926. 30 X. ა. მაშაშვილის ლექსი, გვ. 9. – გვ. 9, 199, 202, ჩემზე“.

გვ. 179. ხაზგასმულია: „1865 წელს ტფილისის აჯანყების („ბუნტის“) იარაღით ჩამქრობი“, მიწერილია: „სისულელე. იარაღით?“

კანის მე-3 გვ. დაკრულია „რეცენზენტის“ მიმოხილვა „მნათობის“ წინამდებარე ნომერზე, ამოჭრილი „კომუნისტის“ 1927 წ. 1 იანვრის ნომრიდან“.

№ 10-11

კანზე: „დეკემბერი. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 29 XII. 1926“.

გვ. 10. მე-8-9 აბზაცები მოხაზულია, არშიაზე: „სად? მატარებელში? სიყალბეა“.

გვ. 16. ბოლო აბზაცში მოხაზულია: „თორმეტამდე“, არშიაზე: „იხ. გვ. 19“.

გვ. 18. ხაზგასმულია: „ეჟენი დაისვა მუხლებზე და...“ არშიაზე: „თორმეტი წლისა?“

გვ. 19. მოხაზულია: „ათი წელიწადია გელოდები“, მიწერილია: „იხ. 16“.

გვ. 21. წინადადებას: „მეც მომქონდა ოჯახში“ აქვს მინაწერი: „რა? ჯამაგირი?“

გვ. 22. მოხაზულია სიტყვა: „ხსოვნა“, არშიაზე: „მეხსიერება“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „ნაკაცარს“, არშიაზე: „ყველგან ეს სიტყვა!“

გვ. 28. ხაზგასმულია: „ხეიბარის ხეობით“, არშიაზე: „ხეიბარი – калека“

ხაზგასმულია: „ათი წელიწადი ვუნერგავდი“, არშიაზე: „იხ. გვ. 16“.

გვ. 170. ხაზგასმულია: „ისარგებლეს ქართული ლიტერატურული კრიტიკის სისუსტით“, მიწერილია: „და ამ დროის მფარველობით“.

გვ. 171. ხაზგასმულია: „ბარიკადები“, არშიაზე: „(გაზეთი)“.

გვ. 255. ფსევდონიმთან: „ილმელი“, „ვ. გორგამე“.

გვ. 256. ფსევდონიმთან: „კინხან“, „ვ. ხუროძე“.

გვ. 257. ფსევდონიმთან: „რანი“, „ქრ. რაჭვ“.

ბოლოში დაკრულია გაზეთიდან ამონაჭერი „ფარის“ რეცენზია „მნათობის“ წინამდებარე ნომერზე, მინაწერით: „მუშა“, 16 იანვ., 1927 წ“.

1927

№ 1

კანზე: „ა. ჭ-ძე, გვ. 206; ჩემზე, იხ. ბიბლიოგრაფია“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 20. II“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „აუტანელი ურმის ბეგართ ამაოხებული ხალხი“, არშიაზე: „ურემი და ყარაჩოხელი?“

გვ. 48. ხაზგასმულია: „წვიმა სპილენძის შაურიანებევით“, არშიაზე: „ესენინი: „თოვლი ვერცხლის უზალთუნები“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „ორჰოლ ნიავში“, არშიაზე: „სჯობია გამჰვალ ქარში“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ატამევით გაქვს ბუსუსიანი“, არშიაზე: „ჩემია. იხ. „ერთგვირგვინოსანს“, ტ. II“.

გვ. 57. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „დადაისტების ლექსებიდან“. ხაზგასმულია: „შაქრიყინულს“, მიწერილია: „ყინვარშაქარს?“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „ზაჰესიც შემოვა“, არშიაზე: „ზევით კი ნათქვამია, თითქოს ზაჰესი უკვე შემოვიდა და ანათებს, იხ. გვ. 43“.

გვ. 60. მოხაზულია მე-6 აბზაცი, მიწერილია: „კ. გამსახურდია, იხ. „ლომისი“.

გვ. 62. ხაზგასმულია: „მინა კალაძე“, არშიაზე: „რ. კალაძის ძმა“.

გვ. 75. პოემაში „მეწისქვილე“ მოხაზულია ორი სტროფი, მიწერილია: „ანუშის მიზაძვა“.

გვ. 258. ხაზგასმულია: „მიხ. კახიანი – იდეოლოგიურ ფრონტზე“, მიწერილია: „თეატრზე, პოეტებზე (დურუჯებზე)“.

ბოლო გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამონაჰერი რეცენზია „მნათობი“-ს ამ ნომერზე, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1927 წ., № 39, 18 II“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჰრილი რეცენზია „მნათობი“-ს წინამდებარე ნომერზე, მინაწერით: „მუშა“, № 1270, 13. II. 1927“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1927. 5. III“. იქვე „ტიციანის ლექსი“.

გვ. 6. ლექსის „მხედრული“-ს სათაურთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჰრილი კ. კალაძის „წერილი რედაქციის მიმართ“, მინაწერით: „მუშა“, 1927, 31 მარტი, № 1306“.

გვ. 10. მოხაზულია სიტყვა: „არჩეულ“, მიწერილია: „აღმასკომში“. იქვე მოხაზულია სიტყვა: „რჩეული“, მიწერილია: „ლენინი“.

გვ. 11. ლექსის „სტალინი“ ბოლოს მიწერილია: „ამ ლექსზე იხ. „პროლ. მწერ“, № 3, გვ. 166. ცისფერყანწული ხოტბით არის დაწერილიო“.

გვ. 160. ლექსის „თავისუფლება“ სათაურთან „თარგ. ვ. გაფრინდაშვილის“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთ „კომუნისტი“-დან ამოჰრილი რეცენზია „მნათობი“-ს ამ ნომერზე, მინაწერით: „1927, № 72, 1. IV“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1927 წ. 1 თებერვ“. იქვე: „ნ. თარიშვილის წიგნზე, გვ. 249“.

გვ. 6. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „რჯული – გარუჯული“, მიწერილია: „ჩემია, იხ. „ერთი წვეთი თაფლი“.

გვ. 9. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ცელ-ამოწვდილი“ და „სიკვდილის ჩრდილი“, მიწერილია: „იხ. მისი I ტ“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „მირჩევნია ერთი გირვანქა საპნის გადაყლაპვა“, მიწერილია: „არჩილ ჯორჯაძის გამოთქმა“. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ცქვიტი“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „გამიყინდება სისხლი“, მიწერილია: „გამეყინება“.

გვ. 87. მოხაზულია აბზაცები, არშიაზე ფანქრით: „კარგი სურათია კინოსთვის, მაგრამ ხანჯლით შეტაკება? ხომ საკმარისია ერთი ხელის კვრა და ძირს“.

გვ. 194. ხაზგასმულია: „არა სპეციალისტ მკითხველს“, მიწერილია: „ესე სწერდა კ კეკელიძე პავ. ინგოროყვას წიგნზე“. იქვე ხაზგასმულია: „თავისი დღევანდელი მდგომარეობის“, მიწერილია: „ეს სიტყვა კ. კეკელიძისაა“.

ბოლო გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „T. M.-ს რეცენზია, „მნათობი“-ს ამ ნომერზე მინაწერთ: „T. M. (ტრისტან მაჩაბელი) ფსევდ. ვ. გაფრინდაშვილისა. 19. IV. № 1455. „Заря Востока“, 1927“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 5. V. 1927“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „მე დავიბადე აპრილის თვეში“, მიწერილია: „ერთხელ ამ ლექსის ავტორმა სცენიდან წარმოსთქვა: „მე დავიბადე აპრილის თვეშიო“, რეზო გაბაშვილი პარტერიდან შეესიტყვა: „რატომ პირველ აპრილს არ დაიბადე, ტყუილი იქნებოდიო. ი. გრ“.

№ 5–6

კანზე: „ი. გრ. 1927. 14 ივნისი“. იქვე: „ტ. ტაბიძის თარგმანი, 115“.

გვ. 117. ხაზგასმულია: „წერაქვის ხმა, რომელიც ისმოდა აგურის შესწორების დროს“, მიწერილია: „წერაქვით აგურს ვინ ასწორებს? კალატოზი?“

გვ. 188. პირველ აბზაცთან მიწერილია: „აქ ლეგენდა ალ. ცაგარლისა კარგი იქნებოდა“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია „მნათობი“-ს ამ ნომერზე, მინაწერთ: „1927, 29 ივნისი, № 145“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. ტ. ტაბიძის ამორძალები, გვ. 59“.

გვ. 11. სათაურთან ფანქრით: „გორში მომხდარი ამბავია“.

№ 8–9

კანზე: „ი. გრ. 1927. 4. X“.

გვ. 274. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ხომ არ უყვარდა ელისაბედს სანდრო?“

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 14. XI“.

გვ. 9. მოხაზულია სტრიქონები: „ჩვენ წინ მივდივართ...“ მიწერილია: „კ. გამსახურდიასია „ვიცი გავირბენ შეუმჩნევლად ამ წუთისოფლად, ვით მძინარ ტყეში შუაღამის მატარებელი“. კ. გამსახურდია „პრომეთე“, 1918 წ., № 2“.

გვ. 10. ლექსის „ლენინი ჯავშნოსანზე“, ბოლოს მიწერილია: „ახალ სოფელში“ დაიბეჭდა“.

გვ. 13. ლექსის „ოქტომბრისათვის“ ბოლოს მიწერილია: „დაბეჭდილი იყო „ახალ გზაში“, 1927, 10 წლის საოქ. №-ისა“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. 1927. 31. XII“. იქვე: „გ. მუშიშვილი ჩემზე, 193“.

გვ. 267. ინიციალებთან: „ვ. ბ-ძე“ „ვალთა ბახტაძე“.

ბოლო გვერდზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ა-ძის რეცენზია „მნათობი“-ს ამ ნომერზე, მინაწერით: „1928 წ. № 4“.

1928

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1928. 20. I“. იქვე: „ს. ტაბიძის ლექსი ივ. მაჩაბელს(?) გვ. 196. აქ ი. მჭედლიშვილის თარგმანია სინკლერიდან“.

გვ. 130. ინიციალებთან: „ვ. ბ-ი“, მიწერილია: „თარგმანი ვალია ბაქრაძის“.

გვ. 131. მოთხრობის სათაურთან „ქადაგის მდივანი“, მიწერილია: „თარგ. ი. მჭედლიშვილისა“.

გვ. 190. სქოლიოში მოხაზულია შენიშვნა და მიწერილია: „ეს აღნიშვნა დროშაში ვ. გაფრინდაშვილი“.

გვ. 195. შენიშვნას „გიორგი თუმანიშვილი იგონებს: „ივანე მაჩაბელი გავიცანი ფოთში“, მიწერილი აქვს: „სად არის დაბეჭდილი?“

გვ. 196. ხაზგასმულია: „მოხუცი მწერალი სვიმონ ტაბიძე შემდეგ აკროსტიხს უძღვნის ივანე მაჩაბელს“, მოხაზულია აკროსტიხი, მიწერილია „მერე საიდან სჩანს, რომ ივანეს უძღვნის. სად არის დაბეჭდილი“. ხაზგასმულია: „სვიმონ ტაბიძე 40–50-იან წლების პოეტი, ისტორიოგრაფი“, მიწერილია: „ამ დროს მკვდარი იყო ს. ტაბიძე და ი. მაჩაბელი ჯერ არ დაბადებულიყო. ის სხვა მაჩაბელ“.

გვ. 198. მოხაზულია: „აკაკი წერეთელი“ „ივანე მაჩაბელი“. კრებული, 1898 წ., აგვისტო, მიწერილია „ეს წერილი დაბეჭდილია სახელგამის გამოცემაში“.

გვ. 202. მოხაზულია „ი. მაჩაბელი საქართველოში ნაროდნიკების წინააღმდეგ ბანაკში მოექცაო“, მიწერილია: „თუ წინააღმდეგ მოექცა, იხ. გვ. 201“.

გვ. 203. ხაზგასმულია: „ვანომ „ივერიაში“ დასწერა თანაგრძნობით სავსე რეცენზია ამ წიგნზე“, მიწერილია: „ეს წერილი ხელმოუწერელია“.

გვ. 205. სქოლიოში ხაზგასმულია შენიშვნა, მიწერილია „მინაურ მიმოხილვას სწერდა გრ. ყიფშიძეც“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1928. 5. III“. იქვე: „გვ. 259 ი. გრიშაშვილზე“.

გვ. 14. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე „არ. ჭუმბაძე?“.

გვ. 172. ინიციალებთან: „ვ. გ-ლი“, „ვ. გაფრინდაშვილი“.

გვ. 209. მოხაზულია ლექსის სტროფები, მიწერილია: „სად არის მთლიანობა“. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ეს მართალია“.

გვ. 251. ხაზგასმულია: „ლექსები ცალკე სქელყდიან რვეულში გადაწერილი აღმოჩნდა“, მიწერილია: „ეს რვეული მე მაქვს. დაწერილია სხვის ხელით“.

გვ. 254. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე: „მაშინ იმ სკივრსაც დასწვავდა, იმავე სკივრში აღარ ჩააწყობდა! განა სხვა სკივრი აღარ იყო!“

გვ. 255. ხაზგასმულია: „არ აღმოჩნდა არც ერთი სტრიქონი მისი ნაწერისა“, მიწერილია: „ეს კი საფიქრებელია“.

გვ. 256. მოხაზულია: „ალ. ყაზბეგს ლექსების შესათხზველად ლექსიკონიდან ცალკე ამოწერილი ჰქონდა სიტყვები, რომ რითმისათვის გამოდგომოდა, მიწერილია: „ეს მართალია! მეც მინახავს ეს ჩამონაწერი რითმები ვასო ედილაშვილთან წ. კ. მუზეუმში“.

გვ. 268. მ. გ-ძის რეცენზიაში მოხაზულია: „პირველი გამოკვლევა ეკუთვნის დოც. ნ. იოსელიანს“, მიწერილია: „გარდაიცვალა 1928 წ. 8 მარტს“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი შ. კარსანიძის რეცენზია „მნათობი“-ს ამ ნომერზე, მინაწერთ: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1928, № 128“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 7. IV. 1928 წ“. იქვე: „ამფსონი, გვ. 32; გვ. 189. შედარება აკაკი-გალაქტ.; თეთრ საყელოზე, გვ. 200“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „მიწისპირი ახალ ფიფქს მოესევადებინა“, მიწერილია: „სევადა შავი ზოლია“.

ბოლო გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ბ. ბუაჩიძის რეცენზია „შენიშვნები“, მინაწერთ: „მუშა“, 1928 წ., 8 აპრილი“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1928. 5. V“. იქვე: „ჩემი რეპლიკა გვ. 181; „ჯეელი“, გვ. 127“.

გვ. 140. ხაზგასმულია ქვესათაური „მაჩაბელი ევროპაში“, მიწერილია: „აქ სულ „დროებაზე“ ლაპარაკი თითქო ეს გაზეთი ევროპაში გამოდიოდეს“.

გვ. 187. მოხაზულია: „ნ. ხუციშვილი“, მიწერილია: „ლევან დოღობერიძის ცოლია“.

№ 5–6

კანზე: „ი. გრ. 1928, 16 ივნისი“. იქვე: „ალ. ჭ-ძეზე, გვ. 180“.

გვ. 80. ფსევდონიმთან: „ბანოვანი“, „(ლაჯანელი) ცუცუნია გელოვანი“.

გვ. 107. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები, წერია: „ნაღდათ ჩემი რითმაა. იხ. „ავლაბარი“.

№ 7

კანზე: „აქ ბოჰემის გარჩევა! (წერილი გ. მუშიშვილისა) ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 2 სექტ“.

გვ. 245. ინიციალებთან: „გ-ლი“, „გ. მუშიშვილი“.

№ 8–9

კანზე: „ი. გრ. 9. X“. იქვე: „ტ. ტაბიძეზე, 275“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „მოტორი – ტრანსფორმატორი“, მიწერილია: „არ შეიძლება ორი უცხო რითმა“.

გვ. 73. მოხაზულია ორი სტრიქონი, მიწერილია: „ა. შანშიაშვილის მიბაძვა“.

გვ. 218. ხაზგასმულია: „პირველად სანდროს (ყაზბეგი) ნაწერებიდან დაიბეჭდა „დროების“ ნომრებში მისი „ეთნოგრაფიული მიმოხილვა ხევისა“, მიწერილია: „მგონი პირველად „ივერიაში“ დაიბეჭდა“.

გვ. 271. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ეს ვ. კოტეტიშვილის აზრია“.

გვ. 275. ხაზგასმულია: „ჰაჯი მურადს“ არ ეღირსა დაბეჭდვა იმიტომ, რომ ის თარგმნა ენის უცოდინარმა „დიდმა“ პოეტმა და ახლა მას ერთი პედაგოგი ასწორებს“. „პოეტთან“ მიწერილია: „ტ. ტაბიძე“. მოხაზულია: „ერთი პედაგოგი“, მიწერილია: „ვინ? შ. თაბუკაშვილი“.

გვ. 276. ხაზგასმულია: „ამ თარგმანს კი როგორც სჩანს, რედაქტორის კალამი არ უგრძვნია“, მიწერილია: „ეს რომანი ქართულად გადაბეჭდილია პირველ გამოცემიდან, რომლის რედაქტორიც იყო გრ. ყიფშიძე (იხ. I გამოც. ყდა)“.

გვ. 280. ინიციალებთან: „ი. მო-ლი“, „ი. მოსაშვილი“.

გვ. 282. ინიციალებთან: „ნ-ამე“, „პ. ქიქოძე“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 22. XI. 1928“.

გვ. 188. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ტიციანი ცოტა მშიშარაა და მითხრა: წამო, წამო, წავიდეთო! (ასე სთქვა ხელოვანთა სასახლეში მოხსენების დროს)“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი შ. კ.-ის რეცენზია „მნათობი“-ს ამ ნომერზე, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1928, № 425, 1 იანვ“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. 1929, 14. I“. იქვე: „ბოლოში მთელი წლის სარჩევია“.

გვ. 11. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „დაშლას – დაშნას“, არშიაზე: „ჩემი. იხ. „კავკასიონი“, № 1“.

გვ. 219. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ს. გორგაძემ სთქვა პირველად“.

გვ. 234. ხაზგასმულია: „ნიტკის ძაფი“, არშიაზე: „იხ. ჩემი ბოჰემა“.

1929

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1929. 14. II“. იქვე: „მ. ჯავახიშვილი ქართულ ენაზე. ტიციანი და სხვ. გვ.: გარსევან ჭ-მე და ალაღარი, გვ. 81; რ. ქორქიას მოთხრობა, გვ. 69“.

თავფურცელთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი C. T-ის რეცენზია „მნათობის“ ამ ნომერზე, მინაწერით: „Заря“, 1929, 24. III“.

გვ. 11. მოხაზულია: „ბულბული დაჯდა წარსულის ძვლებზე“, მიწერილია: „ძველია (იხ. ა. ჭ-მე)“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „შვილი მამის ქვაზე ავიდოდა და ხელადით, ბაღდადით, ზურნით და სიმღერით იცეკვავდა“, მიწერილია: „ხოჯაბეგოვის სურათიდან, იხ. ჩემი „ბოჰემა“. მოხაზულია: „გამბით“, მიწერილია: „გამბით? გამბით იმერულია (კორექტურაა?)“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ბალიშად ალერდი მიდევეს, საფლავის ქვა კი ლეიზად გამიხდია“, მიწერილია: „ალერდი ბალახია, რომელიც ეხვევა ხეს და სასაფლაოზე არ იზრდება. (საბას აქვს ალერდი „ხმელი თივა)“.

გვ. 22. მოხაზულია: „ორი საათის შემდეგ“, წერია: „კარგადაა დაწერილი, ნამდვილი ბელეტრისტული ხერხები აქვს – გემოვნება რომ ჰქონდეს. ი. გრ“.

გვ. 24. მოხაზულია: „ნადუმარი“, მიწერილია: „ეს „ნა“ ძალიან უყვარს (ნაკაცარი და სხვა) აქ ნადუმარი სხვა აზრითაც გამოითქმის. ი. გრ“.

გვ. 28. მოხაზულია ადგილი, წერია: „ეს გივი შადური რა ტიპია, ვერ გავიგე“.

გვ. 31. მოხაზულია: „კვიატივით ამედევნა“, მიწერილია: „ამეკვიატა სთქვი რაღა, დალოცვილო, უბრალოდა“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „გააწახნაგებენ“, წერია: „ეს შლიფოვკა“ აქ უადგილოა, გადასთლიან. წახნაგი ოქრომჭედლებმა იციან“.

გვ. 41. მოხაზულია: „ნიშატი“, მიწერილია: „ნიშატი სხვაა, ნიშანი სხვა (ნიშატი – მხიარულებაა, ქეიფი). თუმცა საბა ამბობს: „ნიშატი ხასიათიაო“, გვ. 230“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „გულზე ნატისული ამდის“, მიწერილია: „ილია ხმარობს „ნატისუსალი“. აქ ეს სიტყვა არ ვარგა“.

გვ. 46. ხაზგასმულია: „პროგრამა-მაქსიმუმი“, არშიაზე: „ზევით ჩაფარებაზე სთქვა, აქ პროგრამა-მაქსიმუმი. სტილი აირია“.

გვ. 69. ავტორის გვართან წერია: „კარგი მწერალია, მაგრამ მოთხრობის ხლართი ხშირად ყალბი აქვს. ი. გრ“.

გვ. 76. ხაზგასმულია: „წევს სტეფანე სასტუმრო ოთახში ტფილისში და ფიქრობს.“ მიწერილია: „ტფილისში? მაშ სტეფანე სხვა ქალაქელი ყოფილა“.

გვ. 78. დასასრულს მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „რა კარგად იწყობს და რა ცუდათ ათავებს“.

გვ. 111. ეპიგრაფთან: „წყალნი წავლენ და წამოვლენ, ქვიშანი დარჩებიანო!“ მიწერილია: „სახიფათო ეპიგრაფია. ი. გრ“.

გვ. 137. ხაზგასმულია: „ს. შანშიაშვილმა 1928 წელს, რამდენიმე სპეციალურად კომუნისტური კრიტიკის წინააღმდეგ მიმართული ლექსები დაბეჭდა“, მიწერილია: „იხ. 1928 წლის „პოეზიის დღე“.

გვ. 151. მოხაზულია ლექსიკონიდან მოყვანილი სიტყვები, წერია: „ვისი ლექსიკონებიდანაა აქ ნახმარი სიტყვები. მხოლოდ ჩემი ლექსიკონებიდან არის. იხ. „ბოჰემა“. რომ მოგყავს, აღნიშნე რაღა „ბოჰემა“.

გვ. 155. ხაზგასმულია სიტყვები: „ფარღული, გულქანდა“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ბოჰემა „ამბარჩა“, ი. გრ“.

გვ. 156. მოხაზულია გვერდი, წერია: „ტიციანისაა“.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „საბრუნავი ხარისხები – оборотные средства – თანხა“, არშიაზე: „აკაკის აქვს „ძირის ფული“ (იხ. „კვალი“).

გვ. 159. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „პარალელისთვის. „პატარა სახელმწიფოს თეატრი“ (ასე დააწერა იუზა ზარდალიშვილმა იმ აბრას, რომელიც მიკრული იყო რუსთაველის თეატრის პირდაპირ რომ თეატრია იმის კარებზე (დიდი წინადადებით)“.

№ 2–3

კანზე: „ი. გრ. 2. IV. 1929“. იქვე: „აქ სარჩევია (1924–1928). რ. ქორქიას მოთხ., გვ. 49“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „აგური – ამხანაგური“, მიწერილია: „ჩემი რითმა, იხ. ოვ. თუმანიანის „საქართ. პოეტებს“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „სადაც არასდროს არ აეწვება, პირხმელ იმერელს სირცხვილით ლოყა“, მიწერილია: „ჩემი „გენიოსების ბედი ტფილისის ბაზარზე“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „ნატუჩარი“, მიწერილია: „ჩემი სიტყვა, იხ. „ლეილა“-ში № 3 „ჩემს ცოლებს“.

გვ. 49. მოთხრობის „ვარდი და ცოცხი“-ს სათაურთან: „კარგია“.

გვ. 287. ფსევდონიმთან: „უ. ურდოელი“, „კ. გამსახურდია“.

ბოლო ფურცელზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი არბიტრის რეცენზია ამ ნომერზე, მინაწერთ: „Заря“, 1929 წ., 14 მაისი, № 106“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. აქ საბას ლექსიკონისთვის, გვ. 230; ა. ჭ-ძეზე, გვ. 180“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 12. V“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ქართული იუმორი“.

№ 5–6

კანზე: „არსენა“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. ევპატორია. 1929. 25 აგვისტ. ევპატ“. იქვე: „სომხურიდან, გვ. 119, 108; ტ. ტ-მის „სომხეთი“, გვ. 207; „ფიჩხულა“, გვ. 73–74; „ოქროს ფეხი“ და ქუჩიშვი., გვ. 219“.

გვ. 32. მოხაზულია: „მიჭვრიტაში ჩახედა თვალებს“, მიწერილია: „სარკე, (ძველებურად) „მიჭვრიტინა“.

გვ. 73. მოხაზულია სიტყვა: „დაქოქილი“, არშიაზე: „დაქოქილი (ქოქი – ძირი“), იქვე მოხაზულია: „ერთი უყურეთ რა ბედრანგათ იცინის“, არშიაზე: „ბედრანგა – უფერო“.

გვ. 99. ხაზგასმულია: „ვის არ მოუთხოვია მათგან საბედისწერო წიგნი, რომ ჩაეწერა შიგ საჩივარი შევიწროების და უწესრიგობის შესახებ“, მიწერილია: „მაშინაც ყოფილა საჩივრის დავთრები?“.

გვ. 129. ხაზგასმულია: „უნდა ვკონავდეთ ქარხნების კონებს“, ი. ვაკელის ლექსიდან „საქართველოზე“, მიწერილია: „ქარხანა არც ჯონჯოლია და არც ვარდის კონა. ი. გრ“.

გვ. 207. აზვაცში „ოვანეს თუმანიანის იუბილე სანახევროთ ქართველმა მწერლებმა გადაიხადეს ტფილისში“, მიწერილია: „ვინ სახელდობრ?“ მოხაზულია: „ო. თუმანიანი ხშირად მართავდა ქართულ მწერლობის შესახებ მოხსენებებს, ზოგიერთ ამ მოხსენებას ისტორიული ხასიათი ჰქონდა“.

გვ. 220. კრიპტონიმთან: „გ. მ-ლი“, „გ. მუშიშვილი“.

გვ. 222. ფსევდონიმთან: „მოსკოველი“, „მუშიშვილი“.

კანის ბოლო გვერდზე: „шрам – ნაშაშრი“.

№ 8–9

კანზე: „ი. გრ. 30. X“. იქვე: „ორი სტილი. ვ. ხუროძე. „ქვრივის ლიმონები“, 184“.

გვ. 184. მოხაზულია: „ქვრივის ლიმონები“ „შრომამ“ გამოსცაო, არშიაზე: „შრომას“ არ გამოუცია“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1929. 28 ნოემბ“. იქვე: „ფარშევანგის კუდი?“ გვ. 36. რემარკის მოთხრობა, 117. კ. გ-ს თარგ“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. 1930 წ. 25 იანვარს გამოვიდა“.

გვ. 266. ხაზგასმულია ეკ. მესხის შესახებ ცნობა: „გარდაიცვალა 1928 წ.“, მიწერილია: „ეწეოდა მთარგმნელობას, თარგმანი აქვს“.

გვ. 278. მოხაზულია: „ხელნაწერში დარჩა“, არშიაზე: „რა ქართულია?“ ხაზგასმულია: „გ. წერეთლის ეს კომედია მართლაც ყოფილა წარდგენილი, როგორც „დროების“ ნომრებიდან სჩანს 1880 წ. დრამატიულ საზოგადოებაში“, მიწერილია: „რომელ №-რიდან?“

1930

№ 2–3

კანზე: „ი. გრ. აბაშელის მოთხრობა“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1930. 24. IV“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1930. 27-ს მაისს გამოვიდა“.

თავფურცელზე: „აკაკის „ვორონცოვის“ გამო, 182“.

გვ. 8. მოხაზულია წერტილებით აღნიშნული სტრიქონი, მიწერილია: „იხ. „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1930 წ., 28 მაისის“.

გვ. 183. ხაზგასმულია: „აკაკის პოემა „ვორონცოვი“ მკითხველ საზოგადოებისათვის უცნობია. იგი 1912 წ. უნდა დაბეჭდილიყო აკაკის ნაწერების პირველ ტომში, მაგრამ ცენზურამ აკრძალა. ამჟამად ჩემ ხელთ არის ცენზორის მიერ აკრძალულ პოემის ამონაბეჭდი“, მოხაზულია „პირველ ტომში“, მიწერილია: „მეორე აკრძალულ პოემის ამონაბეჭდი“, იქვე: „პირველად ხომ მე მოგეცი დასაბეჭდათ წერილითურთ და არ დაბეჭდე ეს პოემა? – ი. გრ“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. 1930. 15 სექტ“. იქვე: „ფედერალისტთა კლუბი, გვ. 36“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „მაგიდასთან ისხდნენ: კრების თავმჯდომარე ს. ფირცხალავა, მის გვერდით გ. ლასხიშვილი, რევაზიშვილი, გენადი, სათვალეზიანი კაცი და სხვა“. „რევაზიშვილთან“ მიწერილია: „ი. გედევანიშვილი“, „სათვალეზიანი კაცთან“, „ქ. რაჭველიშვილი“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „სიტყვას ამბობდა რუსეთიდან ჩამოსული ძველი სტუდენტი“, წერია: „მ. საყვარელიძე“.

კანის ბოლო გვ.: „ქალო მაყვალში ძვრებოდი, თვალეზი მაყვალივით გაქვს“.

№ 8–9

კანზე: „ი. გრ. 1930, 20 ოქტ“. იქვე: „გ. ტაბიძე. მე გადავეცი ეგ წერილი, გვ. 217“.

გვ. 4. სტროფის გასწვრივ არშიაზე: „ცვეიგი“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ასეთ „მებრძოლთათვის“ მიმიფურთხებია“, მიწერილია: „იხ. ჰაზირა“.

გვ. 7. მოხაზულია: „დავტოვოთ წარსულ დროებაზე დარდი“, მიწერილია: „ილია“.

გვ. 193. ფსევდონიმთან: „თომაზ ბორელი“, „პლ. კეშელავა“.

გვ. 217. სქოლიოში მოხაზულია: „ეგ. ნინოშვილის წერილი ვარ. ჭიჭინაძესადმი დაბეჭდილია „გრიგალში“, № 10, 1906 წ.“, მიწერილია: „ეს ნომერი აიკრძალა“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1931. 21. I“. იქვე: „ეგნატე ნინოშვილი, გვ. 196“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „დასავლეთ საქართველოს ზოგიერთ ნაწილებში წყალში დაღუპულთა სულს ამგვარად იჭერენ და შემდეგ სამარეში ჩაუშვებენ, რის შემდეგაც მიცვალებული მოისვენებს და ჭირისუფალს აღარ აწუხებს“, მიწერილია: „იხ. მორდოვცევის მოთხრობა „ამირანის შვილნი“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. 1931. 10. II“. იქვე: „აქ სარჩევია 1930 წლისა“.

1931

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1931. 8 აპრ. ჩემზე, გვ. 223, 232. სრულია 1931“.

გვ. 3. მოხაზულია ორი სტრიქონი: „ჩემ მძიმე ლექსებს, მძიმეთ ნაამბობს, ეგებ არა აქვს სიმძლავრე რკინის, მიწერილია: „ი. გრ“.

გვ. 219. ხაზგასმულია: „საკმარისია ჩამოვთვალოთ ისეთი ანტი-საბჭოთა ლიტერატურულ-მხატვრული ორგანოები, როგორც იყო: „ილიონი“, „ლაშარი“, „საქართველოს სამრეკლო“, „ხომალდი“, „ლომისი“, „ქართული სიტყვა“, „კავკასიონი“ და სხვა, რომ წარმოვიდგინოთ პროლეტარული რევოლუციის მოწინააღმდეგე ფრონტის მწერლობის სახე და ხასიათი“, მიწერილია: „ბარიკადი“, „ბახტრიონი“ რად გამოსტოვებ“.

გვ. 234. წერილის სათაურთან „საქართველოს მხატვრული კულტურა ათი წლის თავზე“, მიწერილია: „უმარჯანიშვილოდ?“

გვ. 248. სარედაქციო კოლეგიის წევრ მწერალთა გვარებთან მიწერილია: „რ. გვეტაძე“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1931, 1 მაისს გამოვიდა“.

გვ. 3. ლექსთან „15–10“, მიწერილია: „ამ ყაიდაზე, ასე უნიჭოდ დააწყო პ. მირიანაშვილმა „ფაუსტი“.

გვ. 217. ავტორი წერს კარიკატურაზე, რომელიც 1917 წ. დაიბეჭდა გაზეთ „სახალხო ფურცლის“ დამატებაში“.

გვ. 219. მოხაზულია: „ვ. ბ-ლი“, მიწერილია: „ვ. ბუთლიაშვილი“. ხაზგასმულია: „დაახლოვებით მართლდება თითონ ფიროსმანის ცნობა, რომელიც 1916 წელს მისცა დიმიტრი შევარდნაძეს „მე ეხლა 60-ზე მეტისა ვიქნებიო“. იხ. გაზ. „ბახტრიონი“, № 9“, მიწერილია: „იხ. „სახალხო გაზეთი“.

გვ. 227. ხაზგასმულია: „იმ ოჯახიდან გამოსვლის შემდეგ მხატვარ ბაშინჯადიანთან იდგა მოსამსახურეთ, მაგრამ ნიკომ ვერ აიტანა და გამოიქცა“, მიწერილია: „შეიძლება ამასთან ისწავლა ხატვა?“.

კანის ბოლოს გვ.: „I. ხალთაბანდი, 222. 2. მუშტა, 223. 3. ლაღანდარა, გვ. 224. 4. ბალახანა, 228. 5. საბრი, 226, 221, ცხრაწვენა“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1931. 10. VI“. იქვე: „გრიშაშვილ-იაშვილები“ ფ. მახარაძე, გვ. 207“.

გვ. 3. გადახაზულია სტრიქონი: „რამაც ხალისი ამოათავა“, წერია: „რამაც ხანდახან (ამდენხანს) დამაზანტავა“.

გვ. 12. სტრიქონთან: „და იცქირება შორით მეტეხი, რომელიც ახლა მუზეუმი“, მიწერილია: „1931 წელს??“

გვ. გვ. 48–49 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ფარის რეცენზია მნათობის 1931 წლის ოთხ ნომერზე, მინაწერით: „მუშა“, 1931, № 184“.

№ 5–6

კანზე: „ი. გრ. 1931. 21. VIII. მარიჯან-ბორჯომი“. იქვე: „საიათნოვაზე, გვ. 178; დემირჩიანი; 128“.

გვ. გვ. 6–7 დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. გომიაშვილის ლექსი „მთას იქით“, მინაწერით: „ახ. კომ.“, 1931, 20 აგვისტო“.

გვ. 17. სტრიქონში: „მადაროელო! როდესაც კირკით“, ხაზგასმულია: „კირკით“, მიწერილია: „წერაქვი?“

გვ. 139. აბზაცის გასწვრივ ფანქრით: „შეიძლება ჭადრაკის თამაშის დროს ბაასი?“

გვ. 160. მოთხრობის დასასრულს ფანქრით: „თარგ. რუსულით ალი არსენიშვილისა“.

№ 7–8

კანზე: „ი. გრ. 1931. 12. X“.

გვ. 3. ლექსის „შაბათობაზე“ ბოლოს: „ნაძალადევი ლექსი“.

გვ. 172. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ბარბარე ჯორჯაძე ამის დად იყო“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „თავად-აზნაურობაში შემდეგ პროცესს აქვს ადგილი, როგორც სწერს ერთი მკვლევარი“, მიწერილია: „გრ. ყიფშიძე“.

გვ. 176. ხაზგასმულია: „ის შეტაკებები, რომელიც „მამათა“ და „შვილთა“ შორის ხდებოდა მასში (ე. ი. ერისთავი), არავითარ ინტერესს არ იწვევდა“, მიწერილია: „ბარბარე ჯორჯაძე – პოეტის და იღებდა მონაწილეობას“.

გვ. 177. მოხაზულია: „1862 წელს მეფის მოადგილეთ კავკასიაში დანიშნულ იქნა მიხაილ ნიკოლაევიჩი – მეფე ალექსანდრე მეორეს ძმა. რ. ერისთავმა მას მიუძღვნა ლექსი“, მიწერილია: „სად არის ეს ლექსი?“

გვ. 180. ხაზგასმულია: „ჩვენს ლიტერატურაში ხალხოსნური მხატვრული მწერლობის წარმომადგენლები იყვნენ: ე. გაბაშვილი, სოფ. მგალობლიშვილი, ნ. ლომოური და სხვა“, მიწერილია: „მელანია“.

გვ. 188. ტექსტში „რ. ერისთავის პირველი პერიოდის შემოქმედება საერთოდ უმნიშვნელოა, როგორც შინაარსის ისე ფორმის მხრივ“, ხაზგასმულია: „ფორმის მხრივ“ და მიწერილია: „არ არის მართალი, ხალხური სტილი აქვს, რითმა ნათალი, პირველად მან შემოიტანა ასონანსი“.

გვ. 189. ხაზგასმულია: „ამბობენ რომ თავისი მოღვაწეობის მეორე პერიოდში თითქოს რ. ერისთავმა ზურგი შეაქცია თავად-აზნაურულ იდეოლოგიას“, მიწერილია: „ვინ ამბობს“.

№ 9–10

კანზე: „ი. გრ. 9. XII“. იქვე: „აქ ჩემ მიერ ნათარგმნი ლექსია, გვ. 12 ბეზიმენსკისა; ქართული თეატრი, 198. გვ. 210; პიესა „ანზორი“, გვ. 70“.

გვ. 231. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „მედეა“ და „მოიმედეა“, მიწერილია: „ეს კარმელის რითმაა“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. 1932. 5 თებერვალს გამოვიდა“. იქვე: „გრიშაშვილი – პორნოგრაფი“, შ. რად. გვ. 151“.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „მთავარი გზები, რომლითაც მიემართებოდა ამ პერიოდში მწერლობა (1905 წ. რევოლუც. დამარცხების შემდეგ) იყო: პესიმიზმი (გ. ტაბიძე, ს. შანშიაშვილი და სხვა), ეროტიკა – პორნოგრაფია (ი. გრ. და სხვ.) მსუბუქი ჟანრის პოეზია (კ. მაყაშვილი და სხვ.), მიწერილია: „მსუბუქი ჟანრი კი არ ეწოდება მაყაშვილის ლექსებს, არამედ ის იყო პირველი ქართველი სატირიკოსი“.

1932

№ 1–2

კანზე: „1932 წ. სრულია“. იქვე: „მიხ. ჯავახიშვილი ილიაზე დისკუსიაში, გვ. 234“.

გვ. 235. ხაზგასმულია: „ისტორიული რომანის დაწერას სჯობია ათი ფუთი საპონი შექამო“, არშიაზე: „არჩ. ჯორჯაძის თქმა“.

გვ. 275. ხაზგასმულია: „წვერვა“, მიწერილია: „მზე დაწვერილი“.

გვ. 282. ხაზგასმულია: „ბეზიმენსკი ა. შეტევა“, მიწერილია: „თარგ. ი. გრიშაშვილისა“.

№ 3–4

კანზე: „1. ირმის ნაამბობი (ჩემის რედ.) გვ. 216. 2. გიოტე ქართულად, გვ. 216“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 19 VI. ივნ“.

გვ. 216. ხაზგასმულია: „მოგვყავს სია ქართულად ნათარგმნ გოეტეს ნაწერებისა, რომელიც ჩვენის თხოვნით შეადგინა ი. გრიშაშვილმა“, მიწერილია: „შეცდომებითაა, მე არაფერ შუაში ვარ!“

№ 5–6

კანზე: „ი. გრ. 1932. გამოვიდა 20 IX. ჩემი შენიშვნა, 166“.

გვ. 168. ხაზგასმულია: „დრო კი ისეთი ყოფილა და ღვინო იმდენი ჰქონიათ მაშინ, რომ თავმოყვარე კაცი, თურმე ხელსა და ფეხს, თუ არ ღვინით, ისე იშვიათად დაიბანდა“, არშიაზე: „იხ. „ბოჰემა“.

გვ. 169. მოხაზულია მეოთხე აბზაცი და წერია: „? ეს არ არის სწორი“.

გვ. 172. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე ორბელიანი, პუპლიათ წოდებული“, მიწერილია: „დ. რექტორი პუპლ.“

№ 7

კანზე: „ი. გრ. 1932. 25 XI. ბერანჟე ქართულად, გვ. 157, მეც. თარსობა, 50“.

№ 8–9

კანზე: „ი. გრ. 1932. დეკემბერი 25-ს. სერგეი მესხის წერილები, გვ. 177; გვ. 25. ეს ფურცელი მერე ამოხიეს, შეცვალეს და ისე ჩააკრეს; ი. გრ. პოეტები ქუთაისიდან, გვ. 189; 2. კილოკავაძე – კ. ლორთქიფანიძის ფსევდ., გვ. 192, 195; 3. როგორ ზრუნავდა ქართულ რომანზე სერგეი მესხი, გვ. 194; ჭალადიდელი, 198; კ. მესხზე, გვ. 212“.

გვ. 25. ხაზგასმულ-მოხაზულია, არშიაზე: „ეს ადგილი შეცვალეს (მთელი ფურცელი ამოხიეს) კობაზე აღარ არის, ხოლო ფილიპეზე წერია: რომ „ხელმოკლე მამა სასოებით ზრდიდა“.

გვ. 177. ხაზგასმულია: „ზოგიერთი მკვლევარიც კი ვერ იცნობს მის (ს. მესხის) ნაწერებს“, არშიაზე: „ესეც ხომ გაზეთებში არ არის გაბნეული? ცალკე დაიბეჭდა მისი წიგნი“.

გვ. 181. ხაზგასმულია: „გამოცემულია მხოლოდ ერთი ტომი 1904 წ.“, არშიაზე: „სამ. ფ-ს რედაქციით“.

გვ. 182. მეორე აბზაცის არშიაზე: „ცენზურა“. იმავე გვერდზე შენიშვნას პეტრე უმიკაშვილის შესახებ მიწერილი აქვს: „ანჩისხატისუბნელი?“

გვ. 183. ხაზგასმულია: „კ. ლორთქიფანიძე რუსულიდან ლექსებსაც თარგმნიდა... ათავსებდა ხან ხელმოუწერლად, ხან თომა კარგარეთელის ფსევდონიმით“, არშიაზე: „იხ. ჩემი ბოჰემა, გვ. ... მანამდე არავის არ აქვს“.

გვ. 185. ხაზგასმულია: „ნამეტურ უ. ბეთანოვის უშვერმა და ხეპრულმა წიგნმა გამომითხოვა ამაზე“, მიწერილია: „აქ წიგნი წერილის აზრით არის ნახმარი. ი. გრ“.

გვ. 189. პირველ შენიშვნას მიწერილი აქვს: „სახელი“ წელი? №-რი?“

გვ. 190. მე-7 შენიშვნას მიწერილი აქვს: „გამოსცა ცალკე წიგნად „ქართველი ქალები“, „პასუხი სომხებს“ და სხვა“. ხაზგასმულია: „ვისაც საზოგადო წერა შეუძლია, იმას ცოცხალი, მკვახე სიტყვების ხმარება და გადაკვრით, по поводу ლაპარაკიც არ გაუჭირდება მაგდენათ“, მიწერილია: „ეს სულ გაზეთისთვის“.

გვ. 192. შენიშვნაში ალ. ცაგარლის შესახებ ხაზგასმულია: „აქვს მოთხრობები“, მიწერილია: „ტფილისის მენახშირის ცხოვრება“; ხაზგასმულია: „ავტორის ვინაობა ჩვენში უცნობი იყო“, მიწერილია: „იხ. ცენტრ. არხივის კომპლექტური, რასა სტყუი!“

გვ. 195. მოხაზულია: „დროების ეს დამატება არ გამოსულა“, მიწერილია: „ამ დამატებით ნაგულისხმევია „კრებული“. ი. გრ“.

გვ. 197. ხაზგასმულია: „დედანი ინახება არქივში“, მიწერილია: „დედანი რა საჭიროა, როცა დროებაშიც დაიბეჭდა ეს სიტყვა? ი. გრ“.

გვ. 198. მოხაზულია: „ჩამოდი“, მიწერილია: „ჩადი?“

გვ. 199. შენიშვნას გ. ჭალადიდელის შესახებ მიწერილი აქვს: „მარტო ამ ნომრებში? რატომ არა სწერ, რომ „მახსოვს პირველად“ ი. გოგებაშვილმა გააკეთა“. მოხაზულია: „ინახებოდა“, მიწერილია: „ეხლა აღარ ინახება?“

გვ. 202. მოხაზულია: „ვ. თ“. და მიწერილია: „ვ. თუმანიშვილი“. გ. იოსელიანის შესახებ შენიშვნას დამატებული აქვს: „ვეფხისტყაოსანი გადააკეთა, რეინიკე კუდამელა (გიოტესი) სთარგმნა, იმერლები ტფილისში დაბეჭდა“.

გვ. 203. მოხაზულია მე-11 და მე-14 შენიშვნები და არშიაზე: „ზაქ. ჭ-ძე წერდა №-რი, წელი?“

გვ. 204. ხაზგასმულია: „ეს რუსული ლექსი არ არის ცნობილი“, მიწერილია: „ეს რუსული ლექსი მგონი დ. ერისთავს ეკუთვნის? ი. გრ“.

გვ. 205. ხაზგასმულია: „მისი (ი. ისარლოვის) მოგონება გამოაქვეყნა მ. თუმანიშვილმა“, მიწერილია: „სად გამოაქვეყნა?“

გვ. 209. ხაზგასმულია: „ამ მოთხრობის (გ. წერეთლის „კიკოლიკო, ჩიკოლიკო და კუდაბზიკა“) მეორე ნაწილი დაიბეჭდა „კრებულის“ № 9-ში“, მიწერილია: „რომელიც გალანძდა გრ. ორბელიანმა“.

გვ. 210. მე-4 შენიშვნას მიწერილი აქვს: „იხ. „ხარაკტერისტიკი“ გ. თუმანიშვილის“.

გვ. 212. ხაზგასმულია: „მაგისტანა მცოდნე და გონიერი ყმაწვილი“, მიწერილია: „კ. მესხი“.

№ 10–12

კანზე: „გამოვიდა 1933 წელს 25 თებერვალს. ი. გრ. 1832 წ. შეთქმულება, გვ. 196-დან. კაშმირი თუ ქიშმირი, გვ. 268“.

1933

№ 1–2

კანზე: „სრულია. 1933. ჩემზე, გვ. 176. ი. გრ. გამოვიდა მარტის 31-ს. სევადის ახსნა არა არის სწორი, გვ. 170“.

გვ. 5. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ჰაერს“, „შაირს“, მიწერილია: „შაბლონია“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „შენ ტრაგედიის მხრების სიმძიმე ასწი წრფელი ხმით თარგმნილ ფრაზაში“... მიწერილია: „ჩემიდან“.

გვ. 20. მოხაზულია მეორე სტროფი, მიწერილია: „ჟ. ლ.“, ხაზგასმულია: „მანათებს“, მიწერილია: „მანეთებს“.

გვ. 69. მოხაზულია ლექსი „ბუკინისტი“, არშიაზე: „ჰგავს ჩემსას იდებით?“ ხაზგასმულია: „ნიავი“, მიწერილია: „ნიავი წიგნს ვერ მოიტაცებს“.

გვ. გვ. 138–174. დანტეს „ღვთაებრივი კომედიის“ 43-ე სტროფში ხაზგასმულია: „იჩქითად“ და მიწერილია: „27“. 64-ე სტროფში ხაზგასმულია: „შემომესიტყვა“, მიწერილია: „ჩემიდან“. 91-ე სტროფში ხაზგასმულია: „ღორმუცელობით“, მიწერილია: „ნაყროვანობით“. ხაზგასმულია: „სახეში ჰყავდა“, მიწერილია: „რუსული გამოთქმა“. 118-ე სტროფში ხაზგასმულია: „ცეზარი“ და მიწერილია: „კეისარი?“ მესამე ქების 67-ე სტროფში ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „ბუზის ნაკბენისაგან ნაკადული?“, 103-ე სტროფში ხაზგასმულია: „უფალის“, მიწერილია: „უფლის, მეუფის“. 106 სტროფში რკალშემოვლებულია: „შიშ ქვეშ“ და მიწერილი: „რუსული გამოთქმა“. 133-ე სტროფში რკალშემოვლებულია: „ქარ ქვეშ“, მიწერილია: „რუსულია“. ოცდამეექვსე ქებაში, მე-13 სტროფში ხაზგასმულია: „კლდის ციცაბოთი“ და მიწერილი: „ციცაბო კლდე“. 33-ტე ქებაში, 26-ე სტროფში ხაზგასმულია „საქანელთა“ და მიწერილი: „დაბანდებაშია: „საქანელნი ცათანი“. 44-ე სტროფი მოხაზულია და არშიაზე: „აკლია ტერცინს?“ ოცდამეთოთხმეტე ქებაში, 73-ე სტროფში ხაზგასმულია: „კასიუსია“, მიწერილია: „კასიო“. 97-ე სტროფში ხაზგასმულია: „მეგზურმა“, არშიაზე: „ეტიკმა“, 130-ე სტროფში ხაზგასმულია: „თვალშეუვლები“, მიწერილია: „თვალშეუდგამი“.

გვ. 170. ხაზგასმულია: „მოუსევადებია“, არშიაზე: „სევადი – სიშავეს ნიშნავს“.

გვ. 248. ინიციალებთან: „გ. კ. – ს“, „კ. გამსახურდია“.

გვ. 249. არშიაზე ხაზგასმულია ადგილები: „კითხულობ?“

გვ. 253. ხაზგასმულია: „Баба болтливая – როკაპი“, მიწერილია: „? აჯილღო“.

გვ. 254. ხაზგასმულია: „Бабочка ночная – ჰეპელიკი“, მიწერილია: „ფარვანაა“.

გვ. 256. ხაზგასმულია: „Беспрестанно მიწყევ... მარადის“, მიწერილია: „მუდამ“. ხაზგასმულია: „Брадобрей – ვარსიმი“, მიწერილია: „საბა“.

გვ. 258. ხაზგასმულია: „Зубочистка – ...ტანტრაბეჩი“, მიწერილია: „საბა“.

გვ. 52 და 53 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ბეს. ჟღენტის რეცენზია „მნათობის“ 1932 წ. № 10–12-ზე, მინაწერით: „სალიტ. გაზ.“, 1933, № 10“.

№ 3

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 15 IV“.

გვ. გვ. 157–159. ბიბლიოგრაფიულ სიის „კ. მარქსი ქართულ ენაზე“ სათაურთან: „უსრულოა“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1933. 6 ივნისი. ჩემი „სადათნოვა“, გვ. 162“.

გვ. 147. ხაზგასმულია: „თეატრებშიდაც“, მიწერილია: „თეატრშიც“.

გვ. 148. მოხაზულია აზნაცი, წერია: „დურუჯი“.

გვ. 152. წინადადებას „შეუდგა პიესის ძებნას...“, ჩამატებული აქვს: „დონკიხოტის“.

№ 5

კანზე: „გ. ტაბიძის საიუბილეოდ. ჩემი თარგმანი ნაყაშიდან, გვ. 186. ი. გრ“.

გვ. 23. ლექსის „ლირიკოსი და მეზაღე“ სათაურთან: „ჩემებურია. იხ. „საუბარი ასოთამ“. ბოლო სტრიქონების არშიაზე: „იხ. გვ. 24“.

გვ. 24. არშიაზე: „იხ. გვ. 29“; მოხაზულია ორი სტრიქონი, დაწყებული: „დღეს ლირიკამ...“, მიწერილია: „დუდუკის ნაცვლად ქარხნის საყვირი...“.

გვ. 25. მოხაზულია სარითმე სიტყვები: „პოეტს“, „ჰოვებს“, მიწერილია: „ჩემიდან ნ-ს“.

გვ. 26. მოხაზულია: „იქ ჰაერმა რომ ჩაიცვა ქვანახშირის ბოლი“..., მიწერილია: „ჩემი“. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „ოდნავ“ და „ცოდნა“, მიწერილია: „ჩემიდან“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „ჩემი ლექსების – მე აღარა მწამს“, მიწერილია: „რა?“

გვ. 49. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „იქით“, „ჩლიქით“, მიწერილია: „ჩემია“.

გვ. გვ. 136–137 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ვს. ვიშნევსკის წერილი „საბჭოთა დრამატურგიის შესახებ“, მინაწერთ: „კომ“., 5 ივნისს, 1933 წ. № 128“.

№ 6–7

კანზე: „ი. გრ. 1933. 25 VIII. ა. ჭ-ძე, გვ. 321. ჩემზე, 165–166; ხალვათი როგორ ესმის, გვ. 295, გვ. 89“.

გვ. 89. ხაზგასმულია: „ჭაჭანება არ მოსჩანდა“, არშიაზე: „არ იყო, არ ისმოდა“.

გვ. 166. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ეს მერეა ჩამატებული“.

№ 8–9

კანზე: „ილიას წერილები, გვ. 266; „აჩრდილის“ ახალი ვარიანტი, გვ. 280; ჩემზე, 232“.

გვ. 267. გ. სულხანიშვილისადმი წერილს მიწერილი აქვს: „გაბო“.

გვ. 269. წერილთან ნინო აფხაზისადმი წერია: „დაა“

გვ. 270. ხაზგასმულია: „ნაცარ-ქექიას ზღაპარს მეუბნებოდეს“..., არშიაზე: „ჰყვარებია“. ხაზგასმულია: „ერთმა ქალმა ქართული ვერცხლისა ქამარი მთხოვა ხანჯლითა და დავაირდი“..., არშიაზე: „ჩაიკოვსკის ქალი ხომ არ არის?“ ხაზგასმულია: „გაგაბედნიერებს“, მიწერილია: „თუ გაგაბედინებს?“

გვ. 273. ხაზგასმულია: „თუმცა დასრულებული მაქვს, მაგრამ არ გიგზავნი, რადგანაც ვიცი, რომ არ დაბეჭდავენ... აქ მთელ წიგნს ავიკრძალავენ“, – არშიაზე: „ცენზურა და კაკო ყაჩაღი“. ხაზგასმულია: „კირ. ლორთქიფანიძემ განიზრახა პეტერბურგში გამოეცა ლექსთა კრებული „ჩონგურის“ სახელწოდებით“, არშიაზე: „გამოსცა უკვე“.

გვ. 275. ხაზგასმულია: „შემცდარია ჭავჭავაძის სრული ნაწერების კომენტატორი“, არშიაზე: „პ. ინგოროყვა“.

გვ. 276. მოხაზულია მეორე აბზაცი, მიწერილია: „ილია ჭ-ძისა“.

გვ. 277. ხაზგასმულია: „დუდგულის“, არშიაზე: „დუდგულა ყვავილია ფშუტი“.

გვ. 279. ხაზგასმულია: „ქალაქში იმისთანა სახლი მოხერხებულიყო საცა შესაძლო ყოფილიყო მწერლებისა და სხვა თანამგრძობელთა ერთად თავის მოყრა თვითეულის გონებისა დაუნჯის აღებ-მიცემობისათვის“, არშიაზე: „ხელოვანთა სასახლე“. ხაზგასმულია: „ჟურნალ. „განთიადი“, № 8, გვ. 21, 1915 წ.“, მიწერილია: „ხომლელისა“.

გვ. 280. ხაზგასმულია: „ზურაბ სვიმონის ძე მორთულაძე“, არშიაზე: „ზურაბ მორთულაძე „ოლ-ოლის სიმამრია?“.

გვ. 281. პ. უმიკაშვილისადმი მესამე წერილის არშიაზე: „ლირი“.

გვ. 282. ნ. ნიკოლაძისადმი პირველ წერილის დასაწყისთან, არშიაზე: „გლახის ნაამბობი“.

№ 10

კანზე: „სრულია. 1933. ი. გრ. გამოვიდა 1934, 4 I. ა. ჭ-ძე, გვ. 162; „კამეჩის თვალი“, გვ. 4 და 26, ვინ ვისგან აიღო?“

გვ. 4. ხაზგასმულია: „კამეჩის დიდრონი თვალები“, მიწერილია: „იხ. გვ. 26“.

გვ. 7. ხაზგასმულია დამარცვლილად დაბეჭდილი სიტყვა: „შეჭმუხვია“, არშიაზე: „რათ უნდა დაყოფა?“ ხაზგასმულია: „სასთუმალთან“, არშიაზე: „გვ. 11“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „სასტუმალი“ და მიწერილი: „ხან სასთუმალი, გვ. 7“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „გამოსავალი იყო სიკვდილი“, მიწერილია: „სიკვდილი არ უნდა მოენატროს, ჯერ სამაგიერო, მერე სიკვდილი“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „ვით კამეჩის თვალი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 4“. მოხაზულია ლექსის პირველი ხუთი სტროფი, მიწერილია: „გ. ტაბიძის „ქარი“. ლექსის მეორე ნაწილში ხაზგასმულია: „თბილი, როგორც კვარი“, მიწერილია: „კვარი თბილია? თუ არ აინთო, მაინც თბილია?“ ხაზგასმულია: „ნამტკივარი“, არშიაზე: „ცეზურა?“ ხაზგასმულია: „ვით კამეჩის თვალი“, მიწერილია: „კამეჩის თვალი ჰქრება?“ ხაზგასმულია: „იხილავდა“, მიწერილია: „მკბენარს?“

გვ. გვ. 153–175. კ. მელაძის წერილის „გაკვრით კლასიკოსებზე“ სათაურთან: „ასეთი დიდი თემა „გაკვრით?“

გვ. 159. გრ. ორბელიანის „სადღეგრძელოს“ ნაწყვეტს მიწერილი აქვს: „აკაკის კი ცოტა ასეთი ლექსი აქვს? იხ. „კრებული“.

გვ. 162. არშიაზე: „ა. ჭ-ძე“.

გვ. 164. არშიაზე: „კ. კაპანელი“.

გვ. 165. არშიაზე: „ფ. მახარაძე“.

გვ. 174. არშიაზე: „გურია“.

გვ. 190. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, არშიაზე: „იხ. ჩემი „საიათნოვა“.

გვ. 194. ქვემოდან მეორე აბზაცის არშიაზე: „ანდ. ბელი“. ხაზგასმულია: „მამაჩემი ქალაქში წავიდა“, მიწერილია: „სწორეა“.

№ 11

კანზე: „ია ეკალაძეზე, გვ. 208“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1934. 20 იანვარს, გასაყიდათ 29 თებერვალს“.

გვ. 203. მესამე აბზაცის არშიაზე: „ფერხული“.

გვ. 208. წერილის ბოლოს: „1. სთარგმნა შნიცლერის „ფერხული“. 2. სთარგმნა „მოჩვენება“ იბსენისა, ახალი ბატონებ. 3. ფარსმან ფარუხი არ არის ი. ეკალაძის ფსევდ., როგორც ეს „საბჭოთა ხელოვნებაში“ წერია. 4. ლექსი „შვილი მუშა ბოქულაძისა“. 5. სთარგმნა „ოთხი ძმა“ („მიწა““).

№ 12

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1934. 10 III. აქ სარჩევია 1933 წ“.

1934

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1. ევდომვ-ზე. 2. ა. ჯაბადარის მოგონება, გვ. 261“.
თავფურცელზე: „გამოვიდა 25 აპრილს“.
გვ. 263. ხაზგასმულია: „სოლოვიოვი – „ნესმელოვი“, მიწერილია: „იხ. „ნობათი“ და „ცნ. ფორც“.
გვ. 267. არშიაზე: „ა. ყაზ“.
გვ. 268. არშიაზე: „მარი“.
გვ. 275. არშიაზე: „აკაკი“.
№ 3
გვ. 144. მოხაზულია მესამე აბზაცი, არშიაზე: „იხ. გ. ლასხიშვილის მემუარები“.
№ 4
კანზე: „ი. გრ. ივლისი 10“
გვ. 191. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე ჯაბადარს“, არშიაზე: „ეს სიტყვა არ არის გ. ლასხიშვილის მოგ., გვ. 225“.
გვ. 192. მოხაზულია გვერდი, არშიაზე: „გ. ლასხიშვილისა“.
გვ. 204. მოხაზულია აბზაცი, არშიაზე: „თეატრი“.
გვ. 205. ხაზგასმულია: „მანშიაშვილთან“, არშიაზე: „მიშნიაშვილთან“.
№ 5–6
კანზე: „ა. პუშკინი“.
თავფურცელზე: „გამოვიდა 1 სექტ. ი. გრ“.
№ 7–8
კანზე: „ი. გრ. 1934. 1. XI“. იქვე: „ჩემს საიათნოვაზე, გვ. 319. გრიშაშვილი, გვ. 299“.
გვ. 159. ხაზგასმულია: „ახლა ან არასოდეს“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი“.
№ 9
კანზე: „ჩემი ლექსია. ი. გრ. 1934. 6 XII“.
გვ. გვ. 35–36 ვ. გაფრინდაშვილის ლექსის „მკვლელობა თეატრის შესახვევში“ სათაურთან: „ჩემი მიზანია“. ხაზგასმულია: „ფარავს“, მიწერილია: „ფარავდა“.
გვ. 82. ხაზგასმულია: „იარე, უკან ნუ დაბრუნდები“, არშიაზე: „იხ. 45“.
თავფურცელთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი კ. მელაძის წერილი „ახალგაზრდა მწერლების იდეოლოგიური ჩავარდნები“, მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, 1934, № 32“.
№ 10
კანზე: „1935 წ. 15 იანვარს გამოვიდა ი. გრ. 1. ჯილავის ჯაჭვი...? გვ. 4. 2. ახალციხელი ვარლამოვის იალოები, 6. 3. დალაბა (?) გვ. 11, 12. 4. პერი თუ ქაფი? 24“.
გვ. 7. მოხაზულია: „ბეცი იყო და არაფერი მის თვალებს არ გამოეპარებოდა“..., არშიაზე: „ახნაზაროვი“.
გვ. 12. არშიაზე: „დალაბა არ შეიძლება. ნაწარმოებია დალაბანდიდან (დოლი-ბანდი). ი. გრ“.
გვ. 117. ხაზგასმულია: „გასულსა სოფლად“, არშიაზე: „ე. ი. მოკვდა?“
გვ. 215. ხაზგასმულია 1-ლი სტრიქონი, მიწერილია: „აქამდე სულ ამაზე არ მსჯელობდი?“ ლექსის სტროფი მოხაზულია, მიწერილია: „ა. იმედაშვილი ჩემს საღამოზე“.

№ 11–12

კანზე: „1934. სრულია. ი. გრ“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „იფნის ფოთოლის სველით“, მიწერილია: „თიბვის დროს იფნას სველი ფოთოლი აქვს?“ ხაზგასმულია: „ჩააზიმზიმეს“, მიწერილია: „ჩემი სიტყვაა (აქ უადგილოთაა ეს სიტყვა)“.

გვ. 11. ბოლო ათი სტრიქონი მოხაზულია, არშიაზე: „ა, ა, ა!“

1935

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1935. 23 III. 1935 სრულია. ჩემი წერილი“.

იქვე შინაარსში ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილი“, მიწერილია: „მე, 156“. შინაარსშივე „აკაკის“ გასწვრივ მიწერილია: „ვორონცოვი“.

გვ. 89. მეორე აბზაცის ბოლოს: „ზმნა სად არის“.

გვ. 91. პირველ აბზაცთან: „ზმნა?“ ხაზგასმულია: „ყვირილი“, არშიაზე: „მახილი?“.

გვ. 93. ხაზგასმულია: „სამფეხა ზედადგარი“, არშიაზე: „ზედადგარი ოთხფეხა არ შეიძლება იყოს“. მე-8 აბზაცთან მინაწერი: „ბოლოს ჟონვა?“

გვ. 96. ხაზგასმულია: „კეთილ ბიძას“..., არშიაზე: „ძიას“.

გვ. 146. ხაზგასმულია: „ნიკო ქუთათელაძე“, მიწერილია: „ამაზე ლორთქიფანიძეებმა სთქვეს“.

გვ. 156. ხაზგასმულია: „ეს წერილი ვალ. გუნიაშვილს ჩემგან“, მიწერილია: „წაიღო და დაბეჭდა კიდეც. იხ. „საქართ“. ი. გრ“.

გვ. 157. ხაზგასმულია: „40 წელს არც ერთი არ იყო მიღწეული“..., მიწერილია: „ივ. მაჩაბელი 44 წლისა იყო“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 21 აპრილს“. იქვე: „აკაკის „ომი“; ჩემზე, 93, 95, 109, 112“.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „ყოველ ანტრაქტზე ჩამოვრბოდი ქანდარიდან პარტერში“, არშიაზე: „მაშინ ქანდარა და პარტერი არ იყო გაერთიანებული“.

გვ. 90. მოხაზულია აკაკის მოგონება ლ. მესხიშვილზე, რომელსაც პირველ ხანებში ქართული არ უფარგოდა, არშიაზე: „შენი სიტყვები მაძრწუნებს (მაწრწუნებს) „ქეთევან““.

გვ. 106. სტროფების გასწვრივ მიწერილია: „აკლია“.

გვ. 107. მოტანილ ნაწყვეტში ჩასწორებულია ზოგიერთი სიტყვა.

გვ. 112. მოხაზულია ბოლო აბზაცები, მიწერილია: „ერთხელ ვ. რუხაძის ნაამბობი ჩავიწერე „ომის“ რუსულად გამოცემის შესახებ“.

იქვე ჩადებულია საქ. სახ. მუზეუმის პალეოგრაფიული განყოფილების მოთხოვნის ბარათი. ი. გრ. ითხოვს ნებართვას იმუშაოს ხელნაწერზე H 1470, მიწერილია: „აკაკი „ომი““.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1935. 2 ივნისი. „მეზურნე?“ – 55; პროფ. კაზაკოვი“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „დამსხდარიყო ოთხი მეზურნე“, აღნიშნულია კითხვის ნიშნით და მიწერილია: „მეზურნე ერთია. დასტაში სამი კაცია“. ხაზგასმულია: „სალამური“, მიწერილია: „დუდუკი“.

გვ. 56. მოხაზულია სიტყვა: „შეესიტყვა“, არშიაზე: „პირველად მე ვიხმარე, მე, მე, მე, „ნამუსში“.

გვ. 57. მოხაზულია სიტყვა: „ხოშზე“, არშიაზე: „ბოჰემიდან“.

№ 5

კანზე: „ბაღჩისარაის შადრევანი. პუშკინის გამოფენისათვის. დუბლ. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „ი. მანსვეტაშვი“.

№ 7–8

გვ. 37. მოხაზულია სტროფები, არშიაზე: „ნ. ზომლ. პ. სამს.“

გვ. 38. ხაზგასმულია: „მრუდეს ლესავდა იგი იატაგანს“, მიწერილია: „? იატაგანი განა სალესავია?“

გვ. 39. მოხაზულია ორი სტრიქონი, მიწერილია: „თავისავე ლექსიდან“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „გადატყდა წელში როგორც მიზრაფი“, არშიაზე: „მიზრაფის ტყდომა არ არის ხშირი“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. 1935. 29/XI“. იქვე შინაარსში ხაზგასმულია: „ს. დანელია“, მიწერილია: „პუშკინი“.

კანის მე-2 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ბეს. ჟღენტის რეცენზია ჟურნ. „მნათობის“ 1935 წ. № № 7–9, მინაწერით: „კომ“, 1936, 10/I, № 8“.

ჟურნალის ბოლოს დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ბეს. ჟღენტის მიმოხილვა ჟურნ. „მნათობის“ 1935 წ. № № 7–9, მინაწერით: „Заря“, 1936, № 4“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1936 2/II“. ამ დროს გამოვიდა“. იქვე: „ი. მანსვეტაშვილი. ვ. რუხაძე“.

გვ. 192. არშიაზე: „ლევ. მელიქიშვილი. (ნ. ბარათაშვილის მეგობარი)“.

გვ. 202. მოხაზულია ვაჟას სიტყვები: „მოთხრობა უკვე გავაგზავნე საყმაწვილო ჟურნალში“, არშიაზე: „ნობათი“.

გვ. 205. არშიაზე: „სცდება დონ-იაგო. ილიას „ბაზალეთის ტბა“ დაიბეჭდა „ჯეჯილის“ პირველ ნომერში 1893“.

გვ. 208. არშიაზე: „რ. ერისთ. ნებიერიძე“.

გვ. 210. ხაზგასმულია: „პოეტი სიმბორსკი“, მიწერილია: „გარდაიცვალა იხ. ტიხონოვის მოგონება“.

№ 12

კანზე შინაარსში მოხაზულია: „შ. ჩხეტია“, მიწერილია: „1832 შეთქმულება“.

გვ. 230. მოხაზულია ბოლო აბზაცი და მიწერილია: „არ არის მართალი“.

1936

№ 1

კანზე: „არ ვარგა, გვ. 57“. ნომერში დევს ქალაქის ნაჭრები 1. გვ. 32–33 შორის: „კინტო გალიორკაში „როცა ვასო აბაშიძე გამოვიდეს – გამაღვიძე“. 2. გვ. 42–43 შორის: „ა. ცაგარელმა თავის ჩანგის საგნად დაისახა. ა. ცაგარელის სიტყვის ძალა და მნიშვნელობა. დიალოგი ამშვენებს და აძლიერებს“. 3. გვ. 56–57 შორის: „ა. ცაგარელმა, როგორც გოლდონმა, გამოიყვანა მდაბიო ხალხი სცენაზე“. 4. იმავე გვ. „აკაკი. კინტო ა. ცაგარელ“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. ა. ყაზბეგი და გადასაყვანი ქალღმერთები, გვ. 217“.

№ 3

კანზე: „1. ი. ევდოშვილზე. 2. ი. ჭ-ძე და მ. ნასიძე“.

გვ. 162. მეორე აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „იხ. გვ. 165“.

გვ. 164–165 ლექსის „გასართობი“ სათაურთან: „იხ. გვ. 162“. ლექსის ბოლოს: „იხ. „ცხოვრების სარკე““.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1936 წ. 12 ივლისი“.

ნომრის ბოლოს სარჩევში ბიბლიოგრაფიის ავტორის ინიციალებთან: „გ. მ.“ „გ. მეზუკე“.

№ 5–6

კანზე: „ი. გრ. წაღვერი. 1936 წ. 15 აგვისტო“. იქვე: „ილიაზე, 231 (ი. მეუნარგია). 2. ა. ჭ-ძე, გვ. 232. 3. სიმბორსკი, გვ. 248. თქმა „უფალი მესხი“ ილიას განუდევნია, შემოუღია – ბატონი მესხი, გვ. 247“.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „რომ ბავშვი აჭამოს და მიაღაგოს“ მიწერილია: „რა მიაღაგოს ბავშვი?“

გვ. 159. მოხაზულია 8 სტრიქონი, არშიაზე: „კარგია“.

გვ. 235. ხაზგასმულია: „კონსტ. მამაცაშვილისა“, მიწერილია: „ეს კონსტანტინე ვიღაა?“

გვ. 240. ბოლო აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „ზარმაცი“.

გვ. 424. არშიაზე: „უფალი მესხი“.

გვ. 248. ხაზგასმულია: „კოლა ერისთავი“, მიწერილია: „დეკლამატ“. ხაზგასმულია: „რუსი მოხელე“, მიწერილია: „სიმბორსკი, ჟურნალისტი“.

კანის მე-4 გვ.: „სკასავით განაჯავრები; ათადამ-ბაბადამ 240, 246; პიეტარი, 249; ყიამეთი, 148; ღარღილი, 152; ყუმაში, 157; ქარაშოტი, 159“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. წაღვერი. 1936. 15 აგვისტო“. იქვე: „1. განდეგ. – ილია, გვ. 172. 2. აკაკის „პატარა კახი“ და ტურფას „ნანა“, 176. 3. ა. ახნაზაროვზე, 177“.

გვ. 175. ხაზგასმულია: „მე მქონდა აკაკისა და ივანე მაჩაბლის სურათი... ნარდს თამაშობდნენ... ვინახავდი... მაგრამ დამეკარგა“, მიწერილია: „დაიბეჭდა“.

გვ. 176. ხაზგასმულია: „ჩემო ციციანთელას“ სიტყვები მივუწერე“, მიწერილია: „იხ. ბათომის სალიტ. გაზეთი № 1, 1934, ჩემი რედაქციით“.

გვ. 177. არშიაზე: „ჩიორა“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. ხაშური. 1936. 4 IX“. იქვე: „გაზ. თუ ჟურნ. „საქართველო“? 132; ჩემზე, 147“.

გვ. 144. ხაზგასმულია: „მოხუცის ცნობა“, მიწერილია: „გრძნობა“.

№ 9

კანზე: „მ. გორკის იტალ. ზღაპრები, გვ. 123. ეს შეცდომაა, გვ. 205“. თავფურცელთან დაკრულია ამოჭრილი გაზეთიდან „კომუნისტი“ 1936, 9 დეკ. № 284. ბიბლიოგრაფია „მნათობი“-ს ამ ნომერზე.

გვ. გვ. 56–57 მე-3–5 სტროფები არშიაზე: „ჰინე“.

გვ. 205. მოხაზულია პირველი ხალხური ანდაზა, არშიაზე: „ეს ბარათაშვილისაა (თურქული)“.

გვ. 209. ხაზგასმულია: „ზოგჯერ პოეტს ხალხური ლექსი უცვლელად შეაქვს თავის ნაწარმოებში“, მიწერილია: „განა ა. შანშიაშვილმა არსენაშიც არ შეიტანა?“

გვ. 213. მოხაზულია ლექსი „საყვარლისა ეშხზედა“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ბოჰემა“. იმავე გვერდის ბოლო აბზაცის არშიაზე: „კრილოვი?“

№ 10–11

კანზე: „გამოვიდა 10 იანვარს 1937 წ. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „გამოვიდა 1937, 10 მარტს. ი. გრ“. იქვე: „პ. იაშვილის ლექსით, 42“.

1937

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1937, 22 აპრილს. სრულია“. იქვე: „ა. ჭ-ძე; პუშკინის, №; შეცდომა, გვ. 167“.

გვ. 167. ხაზგასმულია: „რომანსი „Под вечер осенью ненастной“ თარგმნილი აქვს დ. მაგლობელოვს იხ. ჟურნ. „ცისკარი“, 1857 წ., № 1“, მიწერილია: „ეს არ არის მართალი, ის სხვა ლექსია. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1937. I VI“.

გვ. 3. მოხაზულია პირველი 10 სტროფი, მიწერილია: „ეს ორჯერ დაიბეჭდა“.

გვ. 66. ბოლო სტროფი მოხაზულია, არშიაზე: „პ. იაშვ. ო. თუმან“.

ჟურნალის ბოლოს დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი კ. გ-ძის რეცენზია „მნათობის“ № № 1–3, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1937, № 152, 5. ივლისი“.

№ 4

თავფურცელთან დევს შ. აფხაიძეს რეცენზია „მნათობი“ № 1–4 ამოჭრილი გაზეთიდან „მუშა“ 1937, 27 ივლისი.

კანზე: „გამოვიდა 1937, 9–VII. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „1937, 10–VIII. ი. გრ“. იქვე: „1. სტალინის ლექსები. 2. ა. ცაგარლის „მკითხავი“ (ჩემის რედაქციით). გვ. 33; ჩემი ციტატა, 126, 130“. თავფურცელთან დაკრულია ამოჭრილი გაზეთიდან, „კომუნისტი“, 1937, 8 ოქტომბერი გ. საამოვის რეცენზია „მნათობი“-ს ამ ნომერზე. ხელწერას: „ი. ჯ-შვილი“ მიწერილი აქვს: „ალბად რედაქციამ შეამოკლა“; შემდეგ ლექსს მიწერილი აქვს: „ამ ლექსს მივბაძე მე. იხ. I ტ. „გამოზაფხულდა“, გვ. 81 და სოლო გოშაძემ“; გაზეთ „ივერიის“ № 280, 1895 წ. დაბეჭდილ უსათაურო ლექსის სათაურის ადგილზე წერია: „მეფანდურე“. ხაზგასმულია: „გადასდენია“, მიწერილია: „დაბეჭდილია: „გადადენია“. ხაზგასმულია: „უამბობს“, მიწერილია: „დაბეჭდილია: „უამბებს“ ლექსის ბოლოს მიწერილია: „აწერია: სოხელი“.

№ 6–7

კანზე: 1937 წ. 2–IX. ი. გრ. იქვე „გ. სუნდუკიანზე, გვ. 186“.

გვ. 93. არშიაზე: „ჭოლა“.

გვ. 95. არშიაზე: „ი. ბაქრაძე“.

გვ. 187. „ეს შენი დაწერილი არ არის“, მიწერილია: მაშ ეს შენი მოსატეხი ხელით არ არის დაწერილი“.

გვ. 189. წელი 1879 გასასწორებელია: „1875“.

გვ. 191. მოხაზულია, არშიაზე: „კარგია!“

№ 8–9

გვ. 81. ხაზგასმულია: „ჩემს მაგიდაზე“, მიწერილია: „ჩემს მაგიდაზე ასვენია წიგნის საჭრელად“, იხ. ჩემი „ბებუთი მაგიდაზე“.

ჟურნალში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი მ. ყოჩიაშვილის „ბიბლიოგრაფია. „მნათობი“, № 8–9“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ“, 1938, 5 იანვ“.

№ 10

კანზე: „ქართულ თეატრზე, გვ. 248; ქადაგიძის ლექსზე, გვ. 277; ჩემი ლექსი, გვ. 36; ჩემზე, გვ. 225“.

№ 11

კანზე: „ჩემი თარგმანი, 71; ჩემზე, გვ. 230; შეცდომა, 163“.

№ 12

კანზე: „შოთას №-რი; ი. მანსვეტაშვილი, გვ. 221“.

1938

№ 1

კანზე: „1938 სრულია. ი. გრ. კანდიდი. ჩემზე, გვ. 160; ნეკრასოვის პიესა ტფილისში, გვ. 192; „გ. ტყაოსნის“ პირველი მკვლევარები რუსულ ენაზე, გვ. 197“.

გვ. 190. ლექსს მიწერილი აქვს: „აკლია ბოლო“.

№ 2

კანზე: „გამოვიდა 1938 1 აპრილს. ი. გრ. იეთიმას ლექსი, 128; ი. მანსვეტაშვილი და „ვეფ. ტყაოსანი“, გვ. 190“.

№ 3

კანზე: „მ. გორკის „სიკვდილი და ქალიშვილი“ (ჩემი შენიშვნებით)“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1938, 10–VI. ი. ევდომილი დაიბ. 1873, 7 მაისი“

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1938 10–VI. ა. ყაზბეგის პიესა „მამის მკვლელები“ – გვ. 152. ევდომილი 1913 წელს არ გარდაცვლილა, გვ. 151“.

გვ. 137. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „მეც ვიყავი წ. კ. საზ. წ“.

გვ. 151. მოხაზულია: „პოეტმა 1913 წელს სული დალია“, მიწერილია: „თუ 1916 წელს“.

გვ. 166. ინიციალებს: „მ. თ.“ მიწერილი აქვს: „მიშა თუმანიშვილი, გიორგის ვაჟი“.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. წაღვერი. 24–VIII. ჩემი ლექსი „ჯამბულს“, გვ. 4; ბაყალი? გვ. 188 და არა საბაყლო“.

№ 7

კანზე: „1. ო. თუმანიანი. 2. მიცკევიჩი“.

გვ. 60. აპულეის „ამურ და ფსიქეა“-ს მიწერილი აქვს: „ოქროს ვირი“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „გაიბერა გემი“, მიწერილია: „გემი იბერება?“ ხაზგასმულია: „ერდოს გემზე“, მიწერილია: „თუ გემის ერდოს“.

გვ. 97. ხაზგასმულია: „ბაბთას“, მიწერილია: „ლენტია?“

გვ. გვ. 189–191. ს. ჩ-ს „ჟურნალ ნიანგის“ 1938 წლის ექვსი ნომერის“ რეცენზიის ბოლოს წერია: „მარტო ჟურნალის სახელწოდებით არ უნდა მიჰბადო მას. ი. გრ. იქვე: „P. S. კარგად სწერს ფარსადანი“.

ჟურნალის ბოლოს ჩადებულია გაზეთიდან ამოჭრილი შენიშვნა: „სახელგამის პერიოდსექტორი ცუდად მუშაობს“, მინაწერით: „1938 წ. 30 ივნისი“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. 1938. 11–X. ა. პუშკინი, 66; შეცდომა, 178; ტლოკები, 170; სერის კუდი, 172; რაფა, 177“.

გვ. 61. საადის „ბუსტან“-ზე ნათქვამია, რომ ქართულად პირველად იბეჭდება, მიწერილია: „? ა. სარაჯიშვილი, იხ. „ფასკუნჯი“.

გვ. 65. ხაზგასმულია: „ბიჟინი“, მიწერილია: „ბეჟანი“.

გვ. 168. ხაზგასმულია: „მელვინეობისათვის“, მიწერილია: „ღვინის დაყენება“, იხ. „მოამბე“, 1894 წ. №-ში“.

გვ. 171. ხაზგასმულია: „სირის კუდმა გაგვახარა“, მიწერილია: „სირის კუდი (ჩაროზი, ტკბილი, десерт)“.

გვ. 178. ხაზგასმულია: „ვასილ პეტრიაშვილის... წიგნი, თუ არა ვცდები „მელვინეობის“ სახელწოდებით“..., მიწერილია: „ღვინის დაყენება“ ჰქვიან. იხ. „მოამბე“, 1894 წ., № № I–XII. ცალკე წიგნადაც არის“.

ბოლოს დაკრულია ამონაჭერი გაზეთიდან „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1938, № 106, 24 ნომბ. ი. ნატროშვილის „რეცენზიის მაგიერ“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. 1938, 21–XI ჩემზე (შიო), 193“.

№ 10

კანზე: „ჩემი ლექსი „კიროვის ბაღში“.

№ 11

კანზე: „1. გრ. ორბელიანი და კაპანელი, 199. 2. მანონ ლესკო“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. 1939. 28–I. ჩემი თარგმანი (მირზა ფატალი ახუნდოვი); ჩემზე, გვ. 180; ნ. ბარათაშვილზე“.

გვ. 162. ხაზგასმულია: „ხშირად მიყვევარ კომედიაზე“, მიწერილია: „წარმოდგენა“. ხაზგასმულია: „რუსეთში გადასახლებულ გრიგოლ ორბელიანისადმი“, მიწერილია: „? 1931 წელს (?) გვ. 162“.

გვ. 166. ხაზგასმულია: „ჩემ შვილს როგორღა მოვიგონებ, ოღონდ ზაქარია მყვანდეს ცოცხალი“, მიწერილია: „ძმის სიყვარული შვილზე მეტად“.

გვ. 170. ხაზგასმულია: „ეთქვას ვასილისათვის“, მიწერილია: „ბებუთოვი“.

1939

№ 1

კანზე: „სრულია. შიგ ჩემი ლექსია. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1939. 20–IV. ჩემზედაც. ოვ. თუმანიანის „თმოგვის ციხის“ გარჩევა ლევ. ასათიანისა, გვ. 190“.

№ 3

კანზე: „შეცდომა შევჩენკოზე, 174“.

№ 4

გვ. 33. მე-7 სტროფთან წერია: „წყალი არ შეიბილწება?“

გვ. 34. პირველი ოთხი სტროფი მოხაზულია, მიწერილია: „ყალბია“. ბოლო სტროფის გასწვრივ: „კარგია“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. ნიკო ნიკოლაძე, (?) გვ. 145“.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. 1939. 13–IX. 1. გორის ციხეზე – ველიჩკოსებურად, გვ. 51. II. მანონ ლესკო“.

№ 7

კანზე: „აკაკის ლექსი „ბორჯომი“; ა. ახნაზაროვი არჩევს „ონეგინის“ თარგმანს, გვ. 150; ხვედა, 144; მაჯამა, 137. ი. გრ“.

ჟურნალში დევს გაზეთ „კომუნისტის“ 1943 წ. 14 ივლისის ნომერი. არშიაზე: „ფრონტის“ თარგმანის გამო! ი. გრ“. გაზეთის მეორე გვ. დაბეჭდილია გრ. ნუცუბიძის წერილი „ა. კორნეიჩუკის „ფრონტის“ ქართული თარგმანის შესახებ“.

№ 8

კანზე: „ამილახვარის, 125. ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „ჩემზე, 91; აკაკის სიტყვა, 151; „პატარა კახი“, 152“.

გვ. 150. არშიაზე: „აკაკი“. გვ. 152. „აკაკი რეჟისორობდა თავის პიესას“.

№ 10–11

კანზე: „1940. 11 I. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „გამოვიდა 1940 7/II. ლერმონტ.; ჩემზე, 155. ი. გრ“.

1940

№ 1

კანზე: „სრულია 1940 წ. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „ა. ჭ. კვალი არ დასტოვაო (ეს მე უთხარი) 86; ქორწილი, 78; ანტ. ყორღანოვის ლექსი „ბულბული მწუხარეობს“, 81; არმური, 72; მჭერმეთქვი, 75; ყონალი, 76; მურასა, 121“.

გვ. 69. არშიაზე: „ა. ჭ-ძის სტილი“.

გვ. 76. მოხაზულია აბზაცები და მიწერილია: „ყაზარდოელნი“.

გვ. 78. მოხაზულია გვერდი, არშიაზე: „ქორწილი“.

გვ. 123. ხაზგასმულია ადგილი, რომელიც ეხება „გამზრდელის“ 1913 წლის გამოცემას, არშიაზე: „1908 წელსაც გამოვიდა“.

№ 3

კანზე: „ა. ჭ-ზე, 117. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „დამიან ჭეიშვილმა მიფეშქაშა სახელგამში. 1940. 5 VI. ი. გრ“.

№ 5–6

კანზე: „აკაკის №-რი. მედეია, გვ. 170; გვ. 190 – ჩემი ლექსი; აკაკის კერძო წერილები (მ. დუდუჩავა); ხრაკოვი, 171; ა. ჭ – 238“.

გვ. 178. ხაზგასმულია: „იაკობი“, მიწერილია: „მანსვეტაშვილი“. მოხაზულია შენიშვნა, არშიაზე: „ფულიანი იყო დონ-იაგო“.

გვ. 190. მე-8 აბზაცში წერია: „პოეტმა გრიშაშვილმა აკაკის იუბილეს გამო დასწერა პატარა ლექსი „სახუმარო“, ჩამატებულია: „ჯერ კიდევ ახლად ფეხადგმულმა მწერალმა. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „შევიშნე ჩვენი ვასიკო“, მიწერილია: „ვასო ედილაშვილი. ი. გრ“.

გვ. 192. მოხაზულია: „სტუდენტებმა გამოსცეს აკაკის ლექსების კრებული“, არშიაზე: „მაქვს“.

გვ. 196. ბოლო აბზაცის გასწვრივ ფანქრით: „შ. მესხიშვი“.

№ 7

კანის მე-4 გვ.: „1940 წ. სრულია“.

№ 9

კანზე: „შ. დადიანზე, 130. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1940. 29 XII“. აკაკის წერილები. დურნოვო და აკაკის ლექსი, 94; დ. ერისთავის „სამშობლო“, გვ. 121“.

გვ. 95. მოხაზულია: „გასალაშქრებლად“, არშიაზე: „გასაშალაშინებლად(?)“. მოხაზულია: „მედია“, არშიაზე: „მედია“. ხაზგასმულია: „მინდა აქაური არხივიდან“..., მიწერილია: „ხარკოვის არხივი“.

გვ. 123. წინადადებასთან: „მანვე „აღმოაჩინა“ ვ. ალექსი-მესხიშვილი თბილისის რუსულ სცენაზე“ ფანქრით: „ა. ცაგარ. მან აღმოაჩინა“. შენიშვნასთან: „სამშობლო“ ქართულად პირველად დაიბეჭდა „ივერიაში“, № 10, 1881 წ. , მიწერილია: „1882. ამავე წელს გამოვიდა ცალკე“.

გვ. 124. სახელსა და გვარს: „მიხეილ ბებუთაშვილი“ შორის ჩამატებულია მამის სახელის ინიციალი: „პ“.

გვ. 125. მესამე აბზაცის გასწვრივ მიწერილია: „მე მაქვს პროგრამა“. ამავე აბზაცში მონაწილეთა გვარებს მიწერილი აქვს მოქმედ პირთა სახელები: „ვ. აბაშიძე – შაჰი, კ. მესხი – გოგია“. ხაზგასმულია: „სტყუი“, არშიაზე: „სცდები“.

გვ. 126. სქოლიო მოხაზულია და მიწერილი: „იხ. იუმორ. 5“.

გვ. 127. არშიაზე: „აკაკი „სამშობლოს“ შესახებ“.

გვ. 128. ხაზგასმულია: „გიორგი იშხნელს პირველ გამოსვლისთანავე ლევან ხიმშიაშვილის როლი მისცეს“, არშიაზე: „მართალია“.

№ 12

კანზე: „ჩემზე, გვ. 208“.

1941

№ 1

კანზე: „I. ჩემი ლექსი, გვ. 11. 2. ჩემზე (ა. ჭ) გვ. 149; დემონი – „დაფრთხნენ ლაჩრულად ქართველთა ყმანი“; სია წარსული წლის ნაწერების“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1941. 27/IV. ჩემზე (?) ბ. ჟღენტი. გვ. 120, 139–140, 148 (საბავშვო), 167“.

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ბრწყინავს ვარსკვლავი“, წერია: „ეს რეფრენი – „ბრწყინავს ვარსკვლავი“ ჩემი თარგმანი რომანსია – ვანო სარაჯიშვილს. მღეროდა. ი. გრ“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „წარსულს, სავსეს განადგურებით“, მიწერილია: „ყველა? დ. აღმაშ“.

გვ. 65. ხაზგასმულია: „ვერ დაჩაგრული“, მიწერილია: „დაუჩაგვრელი“. მოხაზულია: „მისით უმწეო, უილაჯო და დამსხვრეული...“ მიწერილია: „ზმნა“. ხაზგასმულია: „და ჰკრეფენ ჩაის“, მიწერილია: „ჰკრეფენ ჩაის ფოთოლს“.

გვ. 66. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ონიქსით – სარდონიქსით“, მიწერილია: „რითმა ორივე უცხო?“

გვ. 67. მოხაზულია სტროფი, რომელიც იწყება სიტყვებით: „ცხოვრების გზაზე...“ მიწერილია: „კარგია!“

გვ. 76. ხაზგასმულია: „სამასწლოვანი ცაცხვებისა...“, არშიაზე: „ვინ გამოიანგარიშა“. ხაზგასმულია: „სცვიოდა ნიგოზი“, მიწერილია: „ნიგოზის ცვენა?“

გვ. 81. არშიაზე: „ამდენი წარწერა ერთ ქვაზე დაეტია?“ ხაზგასმულია: „ტაატით“, მიწერილია: „სიარულია“.

გვ. 82. ხაზგასმულია: „ფაკელები ავანთეთ“, მიწერილია: „ხან ძალიან ძველ სიტყვებს, ხან ამისთანა არაქართულს. მაშხალას რა სჯობია? ან ჩირაღს? ი. გრ“.

გვ. 83. მოხაზულია ბოლო აბზაცები, მიწერილია: „500 ბოლნელი სად დაეტეოდა ტაძარში?“.

გვ. 84. ხაზგასმულია: „ვერ პოვნა“, არშიაზე: „უპოვნელობა“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1941. 17/V. – პ. ინგოროყვას „იამბიკონი“, 115; გრ. აბაშიძის ორი კარგი ლექსი პირველი და ბოლო 24 და 29; ბერნსის შესანიშნავი ლექსები, 96. ი. გრ“.

გვ. 24. ლექსს „დიმილი“ მიწერილი აქვს: „როდამ ამირაჯიბს“.

გვ. 96. ლექსთან „ჯონ ანდერსონ“ ფანქრით: „იხ. გერბელი, გვ. 233“.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „მარგალიტი“ და მიწერილია: „? ტალანტი“. ეპიგრაფის ქვეშ მიწერილია: „მიქელ და იოანე. იხ. მ. ჯანაშვილის „საუნჯე“, 1891. ეპიგრაფი“.

გვ. 137–139. არშიაზე: „ეს ხუთი სტროფი დაბეჭდა პირვ. მ. ჯანაშვილმა, იხ. „უკვდავთა ღალადებანი“, გვ. გვ. 97, 98“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1941. 2/VI“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1941. 27/VI“.

№ 6–7

კანზე: „ლერმონტოვის ნომერი. „დემონი“ კ. ჭ-ძის ნათარგმნი ორნაირ გამოცემად დაბეჭდა 1941 წ. „ფედერაციამ“. ი. გრ. 1941. 10/VIII“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. 1941. 15/IX. ჩემზე გვ. 155, 156. გრ. აბაშიძის რეცენზიაა“.

გვ. 156. ფსევდონიმთან: „მკითხველი“, „გრ. აბაშიძე“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. 1941“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1941. 1/XI. კ. გამსახურდიას წერილი, 155. 1. ვანო თუ სერგო? გვ. 160. 2. ხეხილის ხე? 109“.

გვ. 111. ხაზგასმულია: „ყუმბარა მოხვდა და რა თქმა უნდა ორად გაიტანა“ და მიწერილია: „შუაზე გაგლიჯა“.

გვ. 112. მოხაზულია: „ამას იქით“, მიწერილია: „ამიერიდან“.

გვ. 160. მოხაზულია და კითხვის ნიშნით აღნიშნული ავტორი: „ვანო გერსამია“, მიწერილია: „სერგო“.

№ 11

კანზე: „ი. გრ. 1941. 10/XII. ბაირონის ლექსი „ჩაილდ.“ გვ. 117; ქართველები 1812 წლის ომში, გვ. 134; იაშვილი და პავლე I, გვ. 138“.

გვ. გვ. 138–139. მოხაზულია და მიწერილია: „ჩემიდან“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. ვიყიდე 1942 16/I, ყეენობის მსგავსი, 146“.

გვ. 146. მოხაზულია ბოლო აბზაცები, არშიაზე: „ყეენობის მსგავსი“.

1942

№ 1

კანზე: „1942 წ. 20 II გამოვიდა. ი. გრ. 1. „ვისრამიანი“ რუსულად სამჯერ ითარგმნა, გვ. 136. 2. ბიბლიოგრ. „ქართულ წიგნზე“, გვ. 150. 3. ზ. ჭ-ძე. სოსო ჯულაშვი. და ილია ჭავჭავ. 52, 53“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ზაქარია ჭიჭინაძეს ავჭალის ქუჩის ზევით, პარალელურ ქუჩაზე, თავისი სახლი ჰქონდა“, მიწერილია: „ამ დროს მთაწმინდაში ჰქონდა“.

გვ. 136. ხაზგასმულია: „(ვისრამიანი) გამოიცა ტფილისში 1884 წელს, რომლიდანაც შემდეგ გაკეთდა ინგლისური თარგმანი“, მიწერილია: „კიდევ ბევრი რუსული თარგმანი“. ხაზგასმულია: „ცნობილი ა. კრიმსკიც...“ მიწერილია: „რით არის ცნობილი?“

უნდა სთქვა“. ხაზგასმულია: „პროფ. ა. ხახანაშვილის კომპილაციურ შენიშვნას“, მიწერილია: „? ასე არ შეიძლება. ი. გრ“.

გვ. 139. ხაზგასმულია: „მნათობი“, 1925, № 4“, არშიაზე: „ვ. დონდუა?“.

გვ. 140. მოხაზულია: „ტრისტან და იზოლდას... ქართულ თარგმანებში...“ მიწერილია: „გ. ქ“.

გვ. 154. ხაზგასმულია: „ავტორი იქამდე გატაცებულია „აღმოჩენებით“, რომ ი. გრიშაშვილისა და შ. დადიანის „უცნობი ნაწარმოებების“ აღმოჩენაც კი მოუხერხებია“, არშიაზე: „მართლაც აღმოჩენაა! არავინ არ იცის და არც იშოვება საქართველოში ეს ჩვენი პირველი წიგნები“.

გვ. 156. მოხაზულია: „ბ. ს. მრეწველობის განვითარება“, არშიაზე: „ჭელიძე. ეს მეც მაქვს. ვინ არის ბ. ს“.

კანის მე-4 გვ.: „შეცდომა. გვ. 52. ამ დროს ზ. ჭ-ძე მგონი თუმანიშვილის ქუჩაზე არა ცხოვრობდა, არამედ მთაწმ“. გვ. 54, 57 მაშინ ჰუმკინის ბაღში შადრევანი მგონი არ იყო. გვ. 55. ეს გამოქვაბული მაშინ არ იყო“.

№ 2

კანზე: „ჩემზე, გვ. 126, ი. გრ. 1942. 10 IV. ეს ნომერი გასასყიდათ არ გამოსულა. ძლივს ვიშოვე, დამითმო სახელგამის სტამბის უფროსმა ამხ. ბარბაქაძემ. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1942. 27 IV. გრ. აბაშიძის კარგი პოემა, გვ. 35; ეს პოემა უნდა დაიწეროს რომანად. ი. გრ.; სიმინდი – იმერლების სეფისკვერი, გვ. 98; საროსკიპო? გვ. 139“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „სხვა სათამაშო“, მიწერილია: „სათამაშონი“. ხაზგასმულია: „უჭმელ-უსმელმა ორ დღეს ვიარე“, მიწერილია: „ძუძუმწოვარმა ბაღმა იარა? ი. გრ“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „მეფემო“ და მიწერილი: „ნეფემო“.

გვ. 39. მე-8 თავის მეორე სტროფს მიწერილი აქვს: „კარგია!“

გვ. 40. მე-11 თავის არშიაზე: „ამდენი ძილი?“

გვ. 41. ბოლო სტროფის არშიაზე: „კარგია!“ ხაზგასმულია: „საყურე ყურთან“, მიწერილია: „საყურე ყოველთვის ყურზეა“.

გვ. 42. მე-7 სტროფი მოხაზულია და არშიაზე: „კარგია!“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „შეწყდა ქორწილი“, მიწერილია: „? ქორწილი?“ ხაზგასმულია: „ცეცხლით და ხანძრით“, არშიაზე: „ერთი და იგივე არ არის? ი. გრ“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „მეფეს“, მიწერილია: „თემურს“. ხაზგასმულია: „სამშობლოს მტრისგან მიჯობს სიკვდილი“, არშიაზე: „რატომ?“

გვ. 54. პოემის ბოლოს ფანქრით: „ეს თემა არის ერთი კარგი რომანისათვის. ი. გრ. 1942. 28 VI“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1942. 8 VII. გამოვიდა. საოხტი, 131; ს. ჩიქოვანის „დ. გურამიშვილი“; „სახეზე წამოწითლდა“, (?) გვ. 25; კარგი ლექსი, გვ. 16; 1. აკაკის I, II ტომის ბიბლიოგრაფია, 150. 2. ა. ჭ-ძე, 156. 3. ლევენდის ჯარი („მორიაკებია“).

გვ. 127. ხაზგასმულია: „ლევენდის ჯარს (ეს იყო ოსმალეთის ლაშქრის ერთი დართაგანი)“, არშიაზე: „ლევენდი – ზღვის სალდათი. ი. გრ“.

გვ. 156. მოხაზულია და არშიაზე: „ა. ჭ“. ხაზგასმულია: „აქვე განუხილავს ავტორს პოეტის (ა. ჭ.) მიერ თარგმნილი ნაწარმოები „ახლოით განჩხრეკილი კაცი“, არშიაზე: „ჩემი აღმოჩენა!“

№ 6

კანზე: „ი. გრ. 1942 წ. 31 VIII“. სტეფან ცვაიგმა თავი მოიკლა, 147; 1. დიდი მოურავი (პიესა). 2. მოპასანის „ტყვე“. 3. ა. შანშიაშვილის ლექსი, 48. 4. მოთხრობა ბელადზე“.

ჟურნალის ბოლოს სარჩევში ჩამატებულია გამორჩენილი: „ალიო მამაშვილი, (ლექსი), 49“.

№ 7–8

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1942 წ. 29 IX. იხ. დ. კასრაძის ერთი მოთხრ. გამო; გვ. 71. „ჩანჩური“ თუ „ჩაჩნური“? ჩემზე, გვ. 252; ყარამანიანი, 132; დავით გივიშვილის ლექსი („ბოჰემიდან“), გვ. 124, 119; შეცდომა, 89, 90; გვ. 94 ეს ჩვეულება მოლოროსებს აქვთ“.

გვ. 71. თავის სათაურთან „ზღაპრის გმირი“ მიწერილია: „ეს თავი დაბეჭდილია „ნაკადულში“ (მც. წლ.) 1917; № 15–16, გვ. 5. ი. გრ“.

გვ. 89. მოყვანილი სიტყვა „დაუკლას“ გადასწორებულია „გაუპოს. ი. გრ“.

გვ. 90. მოხაზულია: „ნადარია და ბრალია“, არშიაზე: „აქ სხვანაირი სტრიქონია დედაენაში. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „ქამარი მიიწ.-მოიწია“ და მიწერილი: „კარგია! ი. გრ“. მოყვანილ ლექსს „რამ დაგამრო“ მიწერილი აქვს: „ი. დავითაშვ“.

გვ. 92. სიტყვასთან „ჩანჩურიც“, მიწერილია: „თუ ჩაჩნური?“. ხაზგასმულია: „შე თავმკვდარო“, არშიაზე: „ეს ქალურია“.

გვ. 110. ხაზგასმულია: „შარფი“, მიწერილია: „თუ ბაღდადი?“

გვ. 112. ხაზგასმულია თავის სათაური: „აღთქმა დიდედის საფლავზე“, არშიაზე: „ეს თავი ჰგავს ამავე ავტორის მოთხ. „ნაკად.“ მც. წლ. 1917, № 13–14. ი. გრ“.

გვ. 119. მოხაზულია ლექსი, არშიაზე: „დ. გივიშვილის ლექსია. ი. გრ“.

გვ. 241. ხაზგასმულია ბოლო აბზაცი და არშიაზე: „ჩემგან“.

გვ. 242. პირველ აბზაცში „მეფე ლირის“ თარგმანის შესახებ ილიას ციტატა მოყვანილი, არშიაზე: „რა რიგად კარგად გამოვიდა ქართულ ენაზე, არც ერთი რუსული“.

გვ. გვ. 245–246. არშიებზე: „ჩემგან“.

გვ. 250. ლექსი მოხაზულია, არშიაზე: „არ არის მართალი! რატომ არ მოიყვანა ჩემი გასწორებული?“.

გვ. 251. ხაზგასმულია: „აკაკის პირადი წერილები „მნათობი“, 1940, № 5–6, გვ. 170“, მიწერილია: „მ. დუდუჩავას რედაქციით“, სტრიქონთან, სადაც საუბარია „მედეას“ დაწერის თარიღსა და გ. წერეთლის წერილის შესახებ აკაკისადმი, მიწერილია: „ფულის გამო სწერდა გ. წერეთელს. დაიწყო 1893, დაამთ. 1895 წ“.

გვ. 252. წერილის ბოლოს ფანქრით: „პასუხი დავუწერე! იხ. „მნათობი“, 1942, № 9. ი. გრ. 1942, 29 IX“.

№ 9

კანზე: „გამოვიდა 1942, 28 ნოემბ. აქ ჩემი წერილია: პასუხად მ. დუდუჩავას, გვ. 151. ი. გრ“.

გვ. 49. მოხაზულია: „უნდა იმგვარად დავლევოთ თქვენთა ციხეთა ბურჯები, რომ ხორნაბუჯში ხორნაბუჯს ემახდეს ხორნაბუჯელი“, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ნება-ნებაზე მიჰქროდნენ, მიწერილია: „ნება-ნება ნიშნავს ნელა-ნელას, გამოდის „ნელ-ნელა მიჰქროდნენ, ი. გრ“.

გვ. 53. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „მეურიგალი“ და „გრიგალი“, მიწერილია: „სიკოსია“.

გვ. 54. ხაზგასმულია სიტყვა: „ნახანჯლარები“, მიწერილია: „კარგია“. მოხაზულია: „ჯერ გაჰკრეს, გაინავარდეს, მზის შუქში გაფერნაირდნენ, და მერე მსხვილი ჭანგებით მხრებზე დაასხდნენ რაინდებს“, არშიაზე: „კარგია“.

გვ. გვ. 146–150. ს. იორდანიშვილის წერილის „ბესიკის 2 ლექსის განმარტებისათვის“ ბოლოს წერია: „უპასუხა კეკელიძემ „ლიტ. საქართვე“, № 43, 1942 წ“.

გვ. 159. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „იესე ოსეს-ძე“.

გვ. გვ. 96–97 შორის დევს გაზ. „ახ. კომუნისტის“, 1941 წ., № 71, წარწერით: „პიონერის გარჩევა“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1943. 19 I“. იქვე: „ამდენი „მას“, გვ. 127; ჩემზე, გვ. 140“.

გვ. 39. მოხაზულია მეორე თავი „გიორგი ყუფარაძე“, არშიაზე: „დაიბეჭდა „კომუნისტში“, 1923 წ., იანვ. ი. გრ“.

გვ. გვ. 140–141. მოხაზულია ადგილი. არშიაზე: „ლევ. ასათიანი „მნათობი“, 1942, № 10, გვ. 140“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1943 წ. 20 თებ. ჩემი თარგმანი, 143; გუდურა(?) 79“.

გვ. 28. სიტყვა „ყოველი“ გადასწორებულია: „სოველი. ი. გრ“.

1943

№ 1

კანზე: „გამოვიდა 1943. 15 მარტს. ი. გრ. ჩემი ლექსი, გვ. 17; აქ პიესაა „ფრონტი“.

№ 2

კანზე: „1943. 21 მაისს გამოვიდა. ი. გრ. სრული! კალინინი, 99; ორდენები, 106“.

№ 3

კანზე: „გამოვიდა 1943. 15 ივლისს. ი. გრ“.

№ 4–5

კანზე: „მივიღე 1943 წ. 10 ოქტ. ი. გრ. აქ პიესაა „მეფე ერეკლე“, 164“.

გვ. 164. ხაზგასმულია: „საიათნოვა – მიკიტანი ბაზაზობას ვერ იზამს, სოვდაგარი ყაზაზობას ვერ იზამს, მიწერილია: „ეს ლექსი გ. სკანდაროვასია „ახალი პოეტის“. მოხაზულია სტროფი, მიწერილია: „ეს მეზალე დავითასია, იხ. ჩემი „საიათ“.

გვ. 226. ინიციალებთან: „რ. გ“, „ერ. ასტვაცატ“.

№ 6

კანზე: „გამოვიდა – 1943. 15 XI. ჩემი საბავშვო ლექსების გარჩევა, გვ. 159. ი. გრ“.

№ 7

კანზე: „გამოვიდა 1943 წ. 15 ნოემბ. აბაშელის ლექსები; გ. ტ-ძის ლექსები; ყარაჩოხელები, 49; გაბრიელ ქიქოძე. ი. გრ“.

გვ. 4. ხაზგასმულია სტრიქონი, წერია: „რამდენხანს უნდა ომი გაგრძელდეს?“

№ 8

კანზე: „1943. 9 XII. ჩემი ლექსი ვანო შადურის სტატიაში, გვ. 52. აკაკი, გვ. 1 და 52; შეცდომა – 142. ჩერნიშევსკი და ბადრიძე; 158 – ღვინის დაყენება ვისია?; 130 – ა. ჭ-მე მურავიოვი? თუ ახვერდოვი?“

გვ. 130. სტრიქონში: „ალ. ჭავჭავაძე 1813 წელს თარგმნის პ. ბაგრატიონის შესახებ დაწერილ ნ. მურავიოვის ლექსს“, მოხაზულია: „მურავიოვის“, მიწერილია: „ახვერდოვის“.

გვ. 142. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „მელანია ბადრიძის რომანი?“

გვ. 158. ხაზგასმულია: „სხვა გამოცემებიდან, სადაც ტატიშვილის ნამუშევარია მოთავსებული, შეგვიძლიან დავასახელოთ პროფ. მელიქიშვილის „რძე“ და „ყველი“, წერია: „ვასილ პეტრიაშვილის „რძე“ და „ღვინის დაყენება“.

№ 9–10

კანზე: „გამოვიდა 1944. 19 თებ. ი. გრ“.

№ 11–12

კანზე: „გამოვიდა 1944 წ. მაისში. ი. გრ. 1. ნატო მესხის მოგონებანი, 236. 2. პუშკინის პოემა, 193“.

გვ. 22. მოხაზულია: „და როგორც ქარში თაფლის სანთელი წაიღოს მგზავრმა ხელმოფარებით“, მიწერილია: „აგნევეცი“.

გვ. 200. მოხაზულია: „დედოფალს რისხვა დაეტყო მეტი, და მოუღირა მსახურ ქალს კეტი“, მიწერილია: „კეტი და დედოფალი? Рогатка“.

გვ. 199, 204. მოხაზულია ორი სტრიქონი, მიწერილია: „კარგია“.

1944

№ 1–2

კანზე: „1944. 2 VII. სრულია. ი. გრ. 1. „ირმის ხევი“ (პიესა). 2. კ. ჭ-ძის პასუხი ჟღენტს. ქსანი, 26“.

გვ. 158. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „მართალია“.

№ 3

კანზე: „1944. 4 VIII. ი. გრ. 1. „რა კარგი ხარ, რა კარგი“, გვ. 145. 2. კოტე მესხზე“.

გვ. გვ. 18–19 ჩადებულია გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „ჟურნალ „მნათობის“ განხილვა მწერალთა კავშირის პრეზიდიუმის სხდომაზე“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1944, № 30“.

გვ. 160. ინიციალებთან: „ვ. გ“., „ვ. გავაშელაშვილი(?)“

№ 4–5

კანზე: „გამოვიდა 1944. 15 ოქტ. ი. გრ. შეცდომა, 176“.

№ 6

კანზე: „სანდრო შანშიაშვილი – კ. გამსახურდიაზე; რეცენზია ჩემს ლექსებზე, გვ. 147“.

თავფურცელზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია „უაზრო ნახტომი და სემირამიდის ბალი, ა. მაშაშვილზე“, მინაწერით: „კომ“, 1944 წ., № 244, 5 დეკ“.

№ 7–8

კანზე: „ი. გრ. რეცენზია ჩემს საბავშვო წიგნზე, გვ. 158; „ბერსის ქალი, 127“.

№ 9–10

კანზე: „ჩემი ლექსი აბაშელზე. ი. გრ“.

თავფურცელზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია „ლირიკული ანაქრონიზმები“ ა. მაშაშვილზე“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“., 8 დეკემბ., 1944 წ., № 41“.

№ 11

კანზე: „თითქმის ჩემი №-რი 1945 წ. 8 I. ი. გრ. გვ. 19, 103; ჩემი პატარა ლექსი; აბაშელის ლექსი ჩემზე“.

№ 12

კანზე: „1. ბესო ჟღენტის წერილი ჩემზე, გვ. 71. 2. მე და სარაჯიშვილი, გვ. 110. ი. გრ“.

1945

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1945 წ. 27/III“. 1. რომეო და ჯულიეტა. 2. გრიბოედოვის №-რი“.

გვ. 55. ავტორის გვართან წერია: „ი. პოლონსკი 50-წლებში თბილისში იყო და სხვა“.

გვ. 104. მოხაზულია: „ვინმე სადაგელოვს 1892 წ. ერთი ხელნაწერი კიდევ აღმოუჩენია“, მიწერილია: „კირიონ?“

№ 2-3

კანზე: „აკაკის პიესა ჩემის წინათქმით და პუბლიკაციით, გვ. 66. ი. გრ. 1945. 4 V“.

№ 4-5

კანზე: „ი. გრ. 1945. 10 VI. მიხ. ჯორჯაძის ფსევდონიმი – ფონ-შადე, გვ. 126; გრიბოედოვმა სად ნახა თავის პიესა? 146“.

თავფურცელთან დაკრულია ამოჭრილი გაზეთიდან „კომუნისტი“, 1945, № 149, 29 ივლისი“ ბ. ჟღენტის რეცენზია „ლიტ. თემაზე“ „მნათობი“, № 4-5“.

გვ. 72. ა. წერეთლის პიესის „განთიადი“-ს არშიაზე წერია: „ი. გრიშაშვილის პუბლიკაციით“.

გვ. 124. ხაზგასმულია: „ზანდუხჩა“, მიწერილია: „ზარდახჩა“.

გვ. 127. გადახაზულია კომედიის სათაური „რა დავკარგე, რა ვიპოვე“.

გვ. 130. მოხაზულია: „ბ. ჯორჯაძისა აქ ჰგულისხმობს სამხარეულო წიგნის მე-2 გამოცემას, რომელიც დაიბეჭდა შესწორებულ-შევესებული რედაქციით, მაგრამ ავტორის სახელის მოუხსენებლად“, მიწერილია: „მაქვს ეს წიგნი“.

გვ. 137. კრიპტონიმთან: „ა-ის“, მიწერილია: „აკაკის“.

გვ. 138. ხაზგასმულია: „ჩემს შაქროს“, წერია: „ქმარს“.

გვ. 141. ტექსტს მიწერილი აქვს: „და ტიპაჟის შექმნის უნარი ახასიათებს მწერალს“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ახლა ბიჭებო ქვე ვთქვათ ქვედრულაც!“ წერია: „ესაა კარგი!“ ხაზგასმულია: „ვინ იფიქრებდა, ღვინოს თუ მაგდენს, ასე შესვამდნენ სვენებ-სვენებით, მიწერილია: „სწორეთ ბევრის დაღევა სვენებ-სვენებით შეიძლება“.

გვ. 20. მოხაზულია სტროფი, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 74. მოთხრობის სათაურთან: „ტლანქი იგივე ნაზია“, მიწერილია: „დაბეჭდილია(?)“.

გვ. 78. მოთხრობასთან: „წერილი“, წერია: „ამბობენ თარგმანიაო“.

გვ. 270. მოხაზულია აბზაცი: „პუშკინის ნაწარმოებთა ბიბლიოგრაფია ქართულ ენაზე“... მიწერილია: „ჩემი შედგ.“ მოხაზულია: „ა. მ. გორკი. მოკლე ბიბლიოგრაფიული

ცნობარი. შემდგ. ვლ. ჯოჯუა, თბ. 1941 წ., მიწერილია: „ამაზე ადრე გორკის ბიბლ. მე დავბეჭდე“.

გვ. 285. ხაზგასმულია: „განსაკუთრებით უყვარდა ერთი რომანსიდან დამღერება სიტყვებისა: „როდესაც მომთხოვ საქმეს საგმიროს, თუნდ მტრის ლახვარმაც მომკლას, გამგმიროს“, მიწერილია: „გრ. ვოლსკ“.

№ 7

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ. 1946, 21 X. გრ. ორბ. „დღიური“, 115; სიფათი, (?) 124“.

გვ. 120. ხაზგასმულია პირველ აბზაცში სტრიქონები, წერია: „პირველად „ბოჰემაში“ მოვიყვანე“.

გვ. 126. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „яма“ კუპრინის“.

№ 8

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. აქ შინაარსიცაა. ი. გრ“.

№ 9–10

კანზე: „ი. გრ. 1946. 15 იანვარს გამოვიდა! აქედან იწყება განახლებული რედაქცია. აქ შარის მოხსენებაა და გ. ტ-ძის სუსტი ლექსები. გვ. 207 – ჩემზე. ი. გრ“.

თავფურცელთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ბ. ჟღენტის რეცენზია „მნათობი“, № 9–10 (ბიბლიოგრაფიის მაგიერ)“.

გვ. 72. ხაზგასმულია: „მთარხევდა წყალს ნიავი“, მიწერილია: „როგორ არხევს წყალს ნიავი“, ი. ბაქრაძე“. ხაზგასმულია: „მოგებზე – გადავკოცნე, მე იმ სახის არე-მარე“, მიწერილია: „შენი ყელის არემარე“, იხ. ჩემი ლექსი „შენი ყელი“.

გვ. 75. მოხაზულია ადგილი, წერია: „გრძელია, ამდენი რეფრენი რა ამბავია!“

გვ. 208. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე: „ი. ენიკოლოფ“.

გვ. 210. ხაზგასმული და მოხაზულია სიტყვები, მიწერილია: „ჩემგან“.

№ 11

კანზე: „ი. გრ. 1947 წ. 12 თებერვალს გამოვიდა. გ. ა. 1. შექსპირის ახალ თარგმანებზე. 2. ალ. ქუთელიას წერილი. 3. გ. ტ-ძის სუსტი ლექსები“.

გვ. 25. მოხაზულია ორი სტროფი, მიწერილია: „გასაგებია“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „ავტომობილის ხმა ისმის ბზარი“, წერია: „რატომ ბზარი“. მოხაზულია ორი სტროფი, წერია: „სონეტი(?) დაუმტვრევია. ალიტერაცია“.

გვ. 27. მოხაზულია სტროფი, მიწერილია: „ტერცინები“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „ისევ შენთან ვარ... ვხედავ შენ სერებს –

მათზე მოხატულ ბედნიერებას,
და გახვეულსა შენს სიხარულში
მეც სიხარულის ცრემლი მერევა“.

წერია: იხ. ჩემი ლექსი „გორის პიონერების კოცონთან“.

„მართლაც რა იყო ბავშვობა ჩემი,
თვალზე სიამის ცრემლი მერევა,
აი, სად არის ქვეყნად ედემი,
აი, სად არის ბედნიერება. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „1947 წლის 20 მარტს გამოვიდა. ი. გრ. აქ ჩემი შენიშვნებია. მ. გარიყულის მოგონებაში ფაქტიური შეცდომაა ბევრი, გვ. 88 და სხვა; ირანული სიტყვები(?) 153; გავასწორე, გვ. 9, 84“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ერთად დავძახოთ ხასანბეგურა“, მიწერილია: „ერთი ჩემი დაბეჭდილი ლექსიც ასე თავდება!“

გვ. 88. ხაზგასმულია: „მოიტანეს გაზეთი „ცნობის ფურცელი“, სურათებიან დამატებაში დიდი ასოებით ეწერა „მარიამ გარიყული, „ცხოვრების მსხვერპლი“ (მოთხრობა)“, მიწერილია: „მაშინ გვარს ქვეშ აწერდნენ. ი. გრ“.

გვ. 89. ხაზგასმულია: „ივერიის“ დამატება ჩქარა დაიკეტა“, წერია: „ივერიის ბიბლიოთეკა“ ერქვა“.

გვ. 90. ხაზგასმულია: „1912 წელს საქალაქო არჩევნები მიდიოდა“, მიწერილია: „1912 წ. (?)“

გვ. 94. მოხაზულია: „ამავე წლებში (1907) ვწერ პატარ-პატარა ფელეტონებს, რომელთაც ბეჭდავს „სახალხო გაზეთი“, „ისარი“ და სხვა გაზეთები“, წერია: „ისარში მგონი მისი არაფერია დაბეჭდილი“. მოხაზულია: „ეს იყო 1908 წელს, სალამოს შვიდ საათზე ნაცნობებს – ივანე გომართელს, იროდიონ ევდოშვილს, სიკო ფაშალიშვილს, ლევან მეტრეველს და სხვ“, წერია: „სიკოც ძველი ნაცნობი იყო? ის წამოვიდა ქალაქში მგონი 1910 წელს. 1909-ში მე დაუბეჭდე ლექსი. შანშ-მა ჩამოიტანა“.

გვ. 98. მოხაზულია: „იმ ზამთარში (1908) წაიკითხა თავისი მოთხრობა „გაროზგილი“ ილიკო ზურაბაშვილმა (ელეფთერიძე), მიწერილია: „გაროზგილი“ 1905 წელს დაიბეჭდა, მეორე ნაწილს წაიკითხავდა“. მოხაზულია: „კოტე მაცაშვილმა წაიკითხა „ემშაკი საქართველოში“, მიწერილია: „წაიკითხავდა სატანას“. ხაზგასმულია: „შანშიაშვილმაც პოემა წარუდგინა საზოგადოებას“, წერია: „იდუმალი ხმები“ წაიკითხა 1908. 1 ნოემბ“. მოხაზულია: „მეც წავიკითხე ჩემი მოთხრობა „საიდუმლო“. ეს მოთხრობა დაიბეჭდა „ცნობის ფურცლის“ სურათებიან დამატებაში“, მიწერილია: „ამ წელს „ცნ. ფურცელი“ აღარ იყო“.

გვ. 101. მოხაზულია: „1907 წლიდან „სიტყვა-კაზმულ მწერლობის საზოგადოების წევრი ვიყავ“, მიწერილია: „ზევით წერს 1908 წელს დაარსდაო“.

1947

№ 1-2

კანზე: „გამოვიდა 1947 წ. 9 მაისს. სალამოს ზარი, გვ. 285; ჩემზე, 184. ი. გრ.; ან თარგმანი, ან გადმოკეთებული! – რის მოტივი? რა მოტივი? ეს რაღა ახალი რამ გამოიგონეს პირველი ავტორების გასაშუქებლად, გვ. 250“.

გვ. 6. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „დანისლა“ და „ბროლტანისა“, არშიაზე: „გ. ტ“.

გვ. 7. მოხაზულია სართიმე სიტყვები: „მიჯნურისა“ და „გამიჯნულისა“, არშიაზე: „ი. გ“.

გვ. 11. მოხაზულია მე-3-9 სტროფები და არშიაზე: „აქედან მეორედ იბეჭდება“.

გვ. 99. მოხაზულია: „შეშა“, მიწერილია: „ჭერეხი. ი. გრ“.

გვ. 201. ხაზგასმულია: „ჩოქით ილოცებოდეს“, მიწერილია: „სადლეგრძელის ამბობდეს“.

გვ. 203. ხაზგასმულია: „ვარსკვლავთ ხომლამდე...“ მიწერილია: „? ვარსკვლავები ხომ ყველგან არის? მამ დარუბანდიდან სანამდე?“.

გვ. 205. მ. ლებანიძის ლექსის ნაწყვეტის „თუ ოდესმე“... არშიაზე: „ჩემიდან „გიჟი ხარო“.

გვ. 252. მოხაზულია აბზაცი, არშიაზე: „მკვდრების მოყვანა უხეირო ხერხია“.

გვ. 265. მოხაზულია აბზაცი „ჰამლეტიდან“ „თაგვის სცენის“ დადგმის შესახებ, არშიაზე: „შესანიშნავი სცენაა. ვის ეკუთვნის იდეა?“

გვ. 266. ხაზგასმულია: „ნიგოზი“ და მიწერილია: „კაკალი“. სქოლიოში მიწერილია: „P. S. ეს არაკი მოლა-ნასრედინის ყველა ენაზე გამოსულ იგავ-არაკებშიც არის!“

გვ. 267. ხაზგასმულია: „ბასილი კესარიელის „ფიზიოლოგიიდან...“ მიწერილია: „ნ. მარი“.

გვ. 269. ხაზგასმულია: „ოსტრია“, მიწერილია: „Осетрина?“

გვ. 274. ხაზგასმულია: „თხილხარი“, მიწერილია: თხილის ხე“.

გვ. 284. მოხაზულია ადგილი გიორგი მთაწმინდელის იამბიკოს შესახებ, მიწერილია: „ამის შესახებ მეც მაქვს მასალები. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1947. 16 VI. 1. ვაყუფის ლექსები, გვ. 21. 2. გორკის „უკანასკნ“. ქუთ. სუფლიორი, გვ. 147“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „მიწას მოუნდა მკერდის გადაშლა“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი ჟ. „კავკასიონში“, „მიწას მოუნდა ღრუბლების დაშლა“.

გვ. 22. მოხაზულია: „სხეულსა“, მიწერილია: „სხეულსაც“. მოხაზულია: „იემენის“... „მიზგითის“..., მიწერილია: „იამან“, „მიზგითს“.

გვ. 23. არშიაზე: „რეფრენს „არი“ და „იგი“ უნდა რითმა შინაგანი ჰქონდეს“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „რა თვალ-წარბი, რა სწორი ცხვირი“, მიწერილია: „აკლია“. ხაზგასმულია: „მტკვარის“, მიწერილია: „მტკვრის“.

გვ. 26. მე-4 სტროფში ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები და მიწერილია: „იხ. გვ. 20“.

გვ. 145. არშიაზე: „მველი გენერლების დახასიათება არ არის სწორი. ი. გრ“. იქვე: „ვ. გუნიას ემტერებოდნენ?“

გვ. 146. ხაზგასმულია: „1908 წელს გამოვიდა „სევდას“ ბროშურა“, მიწერილია: „1902 წლიდან დაიწყო და... 1908“.

გვ. 147. ხაზგასმულია: „ხსენებულ პერიოდში“, მიწერილია: „1911 წელს. არ ხარ სწორი, მიხეილ ბეგ. შალიკ. წუწუნ. კოწო“. მოხაზულია ადგილი მოკარნახის შესახებ, არშიაზე: „ეს მეცა მაქვს“. ხაზგასმულია: „ორი შესანიშნავი რეჟისორ-პედაგოგი ყავდა – ლადო მესხიშვილი და კოტე მესხი“. მიწერილია: „მამ ყოფილან რეჟისორები“.

გვ. 148. ხაზგასმულია: „ნიშადურში ჩვენი კარიკატურაც მოათავსეს“, მიწერილია: „ვ. გუნია“.

გვ. 150. ხაზგასმულია: „4–5 დღეში გადაითარგმნა“, მიწერილია: „ვინ სთარგმნა?“

გვ. 161. ხაზგასმულია: „სახალხო გაზეთის ნომრებში“, მიწერილია: „წელი? (1910–1911)“.

გვ. 162. დადგმულ პიესების ავტორთა გვარებში ჩამატებულია „ანდრეევი“.

გვ. 169. ქარხნების მეპატრონეთა გვარებს: „ადელხანოვი, ბოზარჯიანი“, დამატებული აქვს: „ბოზარჯიანი – მეთუთუნე, აკლია მირზოევი-ჩითახოვი“.

№ 4

კანზე: „1. „სადგურის უფროსი“. 2. მაკოს მოგონება. „სომეხ გრიგორიანთა სარწმუნოება მიიღო, გვ. 106“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „ილია ჭავჭავაძე და სხვ“, არშიაზე: „ილიაც ხომ ყვარელელი იყო“.

№ 6

კანზე: „დუბლიკატია, არ მინდა! ეს მივიღე, როგორც ხელისმომწერმა. ი. გრ“.

№ 7–8

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია, გვ. 49. ი. გრ. 1945. 27. VIII“.

კანის მე-4 გვ.: „რომეოში – 129, 130, 131, 133, 136“.

№ 9

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას, შენიშვნებით ი. გრ. 1945 20 XI. შეცდომა, გვ. 29, 36, 42“.

თავფურცელზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია „ლიტ. ცხოვრება“ „მნათობის“ № 9-ის განხილვა“, მიწერილი: „ლიტ. და ხელ“, № 43, 1945“.

გვ. 29. სტრიქონთან: „შეკრთა მიწა, და მის გულზე ნელნელა, გადიშალა იავარდი ველზედა“, გადახაზულია „ველზედა“, წერია: „ენძელა. ეს ცახელის ლექსია. ი. გრ“.

გვ. 127. სათაურთან წერია: „ლეგენდა?“

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1946. 20 II. შეცდომა გვ., 111, 114; ილიას პიესა, 118“.

გვ. 111. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ივერია“ ამ დროს ილიას ეკუთვნოდა?“

გვ. 118. მოხაზულია ორი სტრიქონი, წერია: „ილიას პიესა“.

№ 11–12

კანზე: ჩემი ლექსი“.

1946

№ 1

კანზე: „გამოვიდა 1946 წ. 23 IV. ი. გრ“.

№ 2–3

გვ. 193. ხაზგასმულია ორი სტრიქონი, წერია: „ბ. ჟღენტის“

№ 4

კანზე: „1946. 14 VIII. ი. გრ. კალანდაძის ლექსებია, 76; სეგა – მუხალიფი, გვ. 153, 154; პორნოგრაფია, 139“. იქვე: „ი. გრიშაშვილს, ბიბლიოთეკისათვის – გოგუცა აგიაშვილი. 14. 8. 46 წელი“. „რეცენზია ამ ნომერზე იხ. „კომუნისტი“, 1946 წ., № 178, 5 სექტემბერი“.

გვ. გვ. 76, 83, 84 ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ჩემიდან“.

გვ. 160. ლ. ასათიანის წერილის „ვალერიან გაფრინდაშვილი“, არშიაზე მიწერილია: „1913 წელს „Заканк.“-ში დაბეჭდა თავისი პირველი თარგმანი, ჩემი ლექსი „შორეულს“.

№ 5–6

კანზე: „ჯეკ ლონდონი, 157; გ. აბაშიძის „ზარზმა“; ჩემზე, გვ. 305, 308; ი. ევლოშვილზე; ჩემი შედგენილია, გვ. 270“.

თავფურცელზე: „დარიგდა ხელისმომწერთათვის. 1946 წ. 18 ოქტ. ი. გრ“.

თავფურცელთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ლომიძის სტატია „დარდი და სიცოცხლე“, გ. აბაშიძის პოემაზე „ზარზმის ზმანება“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1947, № 10, 8 მარტი“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: ჭიშკრებს ურდული ჰქონდა აყრილი, ჩაბნელებული სჩანდენ ოდები“, მიწერილია: „ე. ი. დაკეტილი იყო თუ ღია?“

გვ. 9. არშიაზე წერია: „ქვრივის წასვლა ზარზმას არ არის დამაჯერებელი. თუ ის ცალთვალა მოხუცი დარჩა, ქვრივიც უნდა დარჩენილიყო, რადგან შვილი ცოცხალი ეგულებოდა და უნდოდა მისი მოძებნა“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ფერგაცრეცილი, როგორც ფურცელი“, მიწერილია: „განა ყველა ფურცელი ფერგაცრეცილია?“

გვ. 108. ხაზგასმულია: „შე არამზადა, შენაო“, მიწერილია: „ქალს არამზადას არ ეძახიან“.

გვ. 109. ხაზგასმულია: „აბელაშვილმა“, მიწერილია: „106“.

გვ. 110. ხაზგასმულია: „7 წლის გავხდი“, მიწერილია: „რამდენი ხანია გახდა“.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „აკაკის არ ჰქონდა ლამაზი სიცილი“, მიწერილია: „ღიმილი ჰქონდა“.

გვ. 117. მოხაზულია: „ქაჯან“, მიწერილია: „მაშინ ვასო ახალგაზრდა იყო, „ქაჯან“ – სიბერეში იცოდა“.

გვ. 120. მოხაზულია: „აკაკი ერთხელ მსახიობადაც კი გამოვიდა სცენაზე, მხოლოდ არ მახსოვს, რა პიესაში და რა როლში“, მიწერილია: „მე ვიცი“.

გვ. 122. მოხაზულია: „1879 წლის დასაწყისში შემოგვემატა ნატო გაბუნია და ბაბო კორინთელი-ყიფშიძისა“, მიწერილია: „შესამოწმებელია“.

გვ. 126. ხაზგასმულია: „ასიკო ცაგარელი თავის მოგონებებში“, მიწერილია: „ჩემის რედ“.

გვ. 127. სიტყვა „მოდო“ გადასწორებულია „მოხვედი“.

გვ. 128. მოხაზულია პირველი აბზაცი, არშიაზე: „რაც გინახავს, ველარ ნახავ“.

გვ. 151. ლექსის ნაწყვეტის „დამიმონა კაეშანმა...“ არშიაზე: „აკაკი“.

№ 5.

კანზე: „გ. სუნდ. 131; ევანგულა, 143; საფაროვა-აბაშიძის მოგონება, შეცდომა: 127, 129, 140“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „დაუვსებ“, მიწერილია: „ჩაუქრობ“.

გვ. 127. ხაზგასმულია: „სახელმწიფო საზაფხულო თეატრში, იქიდან ჩემი სახლი ახლოს არ იყო (ორბელიანის ქუჩაზე ვცხოვრობდი)“, მიწერილია: „სწორედ ახლო იყო“.

გვ. 140. ხაზგასმულია: „მათი ნათქვამი მომესმინა“, მიწერილია: „უცხო ენა“.

№ 6

კანზე: „1947. 25. VIII. ი. გრ. შანშ. წიგნის გარჩევა; ჩალაყაჯი, 20; ყასიდად, 11; ფაფუკი, 14, 20; ანგლობდა, 17; რაფა, 29; ქიშმირი, 38; ძუარი, 148“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ვინძლო“, მიწერილია: „იქნება“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ჭალაკში“, მიწერილია: „ახო“.

გვ. 14. მეორე აბზაცის არშიაზე: „გვ. 20“.

გვ. 20. ბოლო აბზაცის არშიაზე: „გვ. 14“. იქვე სიტყვა „ნამარაბი“ გადასწორებულია: „მამარაბი“.

გვ. 26. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე: „ცნობილი ანეგდოტი“. მოხაზულია „ნიყვივით“, არშიაზე: „ეს არ არის გოლას სტილი. ნიყვი – სოკო“.

გვ. 28. მოხაზულია: „ნიშატი“, მიწერილია: „ნიშატი – მხიარულობაა, იხ. ჩუბ., № 985, ნიშატი – ხასიათი (საბა, 258)“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „კაშმირის“, არშიაზე: „ქიშმირის“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „თავის ბინაზე“, მიწერილია: „საკუთარ“.

№ 8

კანზე: „1947. 28 XI. ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „1947. 28 XI. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „1947. 22 XII. აქ ჩემი ლექსია. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „1948. 18 I. ი. გრ“.

გვ. 32–33 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ს. კლდიაშვილის წერილი „მხატვრული ნარკვევი რუსთავეზე“, მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ“, 1948, № 2, 19 თებ“.

№ 12

კანზე: „1948. 6 თებ. გამოვიდა. ჩემზე, გვ. 96. ი. გრ“.

1948

№ 1

კანზე ალ. აბაშელის ხელით: „ი. გრიშაშვილი ალ. აბაშელი. 20 II. 48 წ“. შემდეგ ხელწერა – ავტოგრაფი: „პავლე ინგოროყვა კ. ლორთქიფანიძე“. იქვე ი. გრიშაშვილის ხელით: „ა. ჭ-ძე, 162; ნარდოსი, გვ. 94; როგორ მოგწონს ჩემი რედაქცია, კ. კალაძე! 54“.

გვ. 56. სტრიქონთან: „ეს იყო ახალ დროის განათება!“ წერია: „იყო ახალი დღის განათება!“

გვ. 57. სტრიქონთან: „და მას პირველად ეჩვენა მაშინ მომხიბვლელ ქალად ტოლი გოგონა!“ წერია:

„მაშინ პირველად უტურფეს ქალად

ეჩვენა თავის ტოლი გოგონა!“

სტრიქონთან: „არც ჩემი ბიჭი და არც გოგონა“, წერია: „არც ჩემი ბიჭი, არც ის გოგონა“.

გვ. 58. მეორე სტრიქონს: „ანთია სულ სხვა ჭიაკოკონა“ მიწერილი აქვს: „და აღარ მათბობს სხივების კონა“.

სტრიქონებთან:

„აი იმისი ვიწრო საწოლიც

გაცივებულა და გაცრეცილა“.

წერია:

„აი იმისი ცივი საწოლიც

აი იმისი პატარა ბინაც“.

გვ. 59. სტრიქონს: „ის დაჰქრის, როგორც ჯავრით შეშლილი“ მიწერილი აქვს: „და მოდის ქარი, ჯავრით შეშლილი“. ხაზგასმულია: „უკვე ჩვენს შვილებს“, მიწერილია: „ჩვენს ნაშიერებს, პირმშობებს“. ხაზგასმულია: „მარგარინით“, მიწერილია: „ცხიმეულით“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „უხეში“ და მიწერილია: „უგრძნობი“.

გვ. 61. სიტყვა „ნაზავ“, გადასწორებულია: „ნამავ“.

გვ. 62. სტრიქონებს: „ჩემი რომ შკოლის კურსს ამთავრებდა,
ნათელი, მშვიდი, ხალისანი“,

მიწერილი აქვს: „ჩემი შვილი კი რომ ამთავრებდა
კურსს ნათელი და ხალისიანი“.

გვ. 94. სათაურთან ფანქრით: „ფილაქანზე. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „გამოვიდა 1948. 1 მარტს, ი. გრ. გვ. 95“.

გვ. 95. მეორე სტრიქონთან წერია: „სევდით არ რეკენ ჩვენი ზარები“ და ბოლო სტრიქონთან: „შატბერდს ხატავენ ოპიზარები“.

№ 3

კანზე: „ამასაც, ე. ი. ნადირაძესაც აქვს გარმიანული სიტყვები: ხილაბანდი, ფიანდაზი, გვ. 154“.

გვ. 48. ხაზგასმულია: „ირაოს აკეთებს“, მიწერილია: „შალვა დადიანი“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „სიტყვა „ქონგურა“ ჩემს შემდეგ რამდენიმე პროზაიკოსმა და პოეტმა იხმარა, რა დაშავდა ამით?“, მიწერილია: „რა საძაგლობაა!“

კანის მე-4 გვ.: „1948, 2 IV. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ჩემი ლექსი, თარგმ. 24; ჩემზე, 165; 158 – შიო თუ გოლა?“

გვ. 156. ხაზგასმულია გვარები და მ. გორკის პიესის სათაური „ანთებული გული“, მიწერილია: „ეს აბაშელმა დაარქვა“.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „გორკის სიჭაბუკის თანამგზავრის შიო ჩიტაძის მგზნებარე სტატიაში“, არშიაზე: „გოლა ჩიტაძე“.

გვ. 175. სარჩევში შესწორებულია: „შალვა ამისულაშვილის“ მაგივრად – „შალვა ალხაზიშვილი“.

№ 5

კანზე: „1948. 14 ივნისი. ი. გრ. აფორიზმებს მიმართავს, გვ. 168; შეცდომა – 156“.

გვ. 163. ფსევდონიმთან: „დ. მინადორაშვილი“, „ს. წვერავა“.

გვ. 168. არშიაზე: „აფორიზმებად მერე ხდებიან, დაწერის შემდეგ“.

გვ. 169. ფსევდონიმთან: „თეატრალი“, „შალვა ალხაზიშვილი“.

№ 6

კანზე: „გვიან მივიღე, 1948, 7 სექტ. ი. გრ“.

გვ. 155. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ჩემი ლექსის მიბაძვაა“.

№ 7

კანზე: „1948 წ. 28 VIII. ი. გრ. გვ. 101“.

გვ. გვ. 3 და 4 შორის დევს ორი ამონაჭერი გაზ. „კომუნისტიდან“: 1. „შენიშვნები: ჟურნალ „მნათობის“ რედაქცია პატივს არა სცემს მკითხველებს“, მინაწერთ: „კომ“, 1948, № 170, 24 აგვისტო“. 2. „კომუნისტის“ სიგნალის შემდეგ“.

გვ. 99. დევს ორი ამონაჭერი გაზეთ „საბჭოთა მილიციელის“ 1948 წ. № 25–26-დან ი. ბალახაშვილის ნარკვევით „ამბავი ერთი მკვლელობისა“.

№ 8

კანზე: „1948. 14 IX. ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „გრიგოლ ბარათაშვი., გვ. 158; სტალინის ლექსზე, 123“.

№ 10

კანზე: „25 XI. ი. გრ. 1. პ. კაკაბაძის დრამა. 2. ჰეინეს გარჩევა. 3. გ. ტ-ძის ლექსები“.

№ 11

კანზე: „გვ. 164. ჩემს საბ. წიგნზე“.

№ 12

კანზე: „1949. 30. I. ი. გრ. აქ გაწერელის ლანძღვაა(!)“.

1949

№ 1

კანზე: „გამოვიდა 1949 წ. 15 მარტს. ი. გრ. უნდა ასე: „თას-ყაშული“, გვ. 213“.

გვ. 214. ი. ცინცაძის წერილს „ვლ. ტატიშვილი. ქართველები მოსკოვში, ისტ. ნარკვევი“ – მიწერილი აქვს: „პასუხი: იხ. „ლიტ. და ხელ“, 1949 წ., № 18. 8 მაისი. ი. გრ“.

№ 3

თავფურცელზე: „1949. 28 აპრილი. ი. გრ“.

№ 4

გვ. 67. ხაზგასმულია: „უჩვენებია“, მიწერილია: „ვისთვის?“ ხაზგასმულია: „აუცდომელი“ და მიწერილია: „აუცდენელი“. ხაზგასმულია: „ქამანდი... გრძელი“, მიწერილია: „? გრძელი ქამანდი“. ხაზგასმულია: „ტყვე უხმო, ცივი...“ მიწერილია: „სციოდა?“. ხაზგასმულია: „მზე“, მიწერილია: „მთვარე“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „დიდი ქედისა“, მიწერილია: „ქედის მწვერვალები?“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „ფიალსა“, მიწერილია: „თუ ფიალსა“. ხაზგასმულია: „სიტყვები უცხო არ ესმის“, მიწერილია: „ესმის“ – კი არა „გაეგება“. მოხაზულია: „დროდადრო ბაგე გაეხსნებოდა“, მიწერილია: „ტყვეს თუ ქალს?“; ხაზგასმულია: „ლომსა“ და მიწერილია: „ლომი?“

გვ. 73. ხაზგასმულია: „აგერ წინ მოჰქუხს ნაკადი მალი“, მიწერილია: „ნაკადში როგორ უნდა შევარდეს? ნაკადს განა ტალღა აქვს? აქ მდინარე უნდა“. ხაზგასმულია: „რქებზე“, მიწერილია: „ტოტზე“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „ქვიმას“, მიწერილია: „ქვიმა მთაში?“.

გვ. 76. მოხაზულია, არშიაზე: „კარგია“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ეს ტრამალი“, მიწერილია: „ტრამალია? მთა?“.

გვ. 81. ხაზგასმულია: „არწივთა ყივილი“, მიწერილია: „ყაშყაში“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1949. I VII. თითილბაზი, 198“.

№ 6

კანზე: „პუშკინის №-რი. კოლაუ ნადირაძის თარგმანი. „ვა-ვა“, გვ. 32“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ნორჩი ტევრია ამოსული“, მიწერილია: „ტევრი – ტყეა“.

გვ. 26. კ. ნადირაძის მიერ თარგმნილ ა. პუშკინის ლექსის „ქართლის გორაკებზე“ ბოლოს მიწერილია:

„აღსავსე შენით, მხოლოდ მშვიდობა – სიჩუმე დადგა?
და აღარავინ მიღვიძებს დარდებს
და ისევ იწვის ჩემი გული, და უყვარს რადგან
არ შეუძლია რომ არ უყვარდეს“

თარგ. პ. ი.

(პუშკინი – რჩეული ნაწერები. 1937. ტ. V. გვ. 86)“

გვ. 27. სათაურთან მიწერილია: „Русалка“. ხაზგასმულია: „ის მანებივრებს“, არშიაზე: „გამანებივრებს?“

გვ. 30. ხაზგასმულია: „ორთავ“, მიწერილია: „ორნი“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „ომშიდაც“, მიწერილია: „ომშიაც, ბრძოლაში“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „ტოპრაკს“, მიწერილია: „ქისას. Мешок“. ხაზგასმულია: „ვაპ-ვაპ“, მიწერილია: „? ნა! ნა!“

გვ. 34. ხაზგასმულია: „არამზადა“ და მიწერილია: „Злодейка – უკეთური, Негодай – არამზადა“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „ლამაზმანებო“, მიწერილია: „? ჩემი სიტყვაა“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „მთვარეო“, მიწერილია: „სინათლე, მნათობო“.

გვ. 42. მოხაზულია: „კისერზე მომეხვია“, მიწერილია: „კისერზე ჩამომეკიდა, ყელზე მომეხვია. რუსულშია: „Обняв меня“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „ადგა სოფელი“, მიწერილია: „რუსულში არ არის“.

№ 7

კანზე: „გვ. 99. ქართული?“

№ 8

კანზე: „ი. გრ. 1949 წ. 20 X“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „ცხავი ხორბლით“, მიწერილია: „ცხავში ხორბალი?“

გვ. 105. სტრიქონთან: „არა, არ გყვედრი“, წერია: „როდი გაყვედრი. ი. გრ“.

გვ. 178. ფსევდონიმთან: „ს. ანდრიაძე“, „გ. მებუკე“;

გვ. 179. ფსევდონიმთან: „ბ. დოლიძე“, „გიგლა მებუკე“;

გვ. 180. ფსევდონიმთან: „გ. მაღალაშვილი“, „გ. მებუკე“;

№ 9

კანზე: „აქ ჩემს წიგნზე რეცენზიაა ვლ. ჯიბუტისა, გვ. 183. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „კახური ღვინო, 118“.

№ 12

კანზე: „ლექსები სტალინზე. ჩემზე, გვ. 79“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ზიმზიმი“, მიწერილია: „ჩემი სიტყვაა“.

გვ. გვ. 23–24. ჯამბულის ლექსის „სიმღერა სტალინზე“ დასასრულს მიწერილია: „ეს დაბეჭდილი იყო“.

გვ. გვ. 33–34. მე-6–10 სტროფებში ხაზგასმულია: „წიგნმა... წიგნი... წიგნს... წიგნი... წიგნი...“ და მიწერილია: „წიგნმა, წიგნს, წიგნი – არ შეიძლება ამ წყობაში ასე“.

გვ. 51. მოხაზულია ბოლო სტროფი, არშიაზე: „კარგია“.

1950

№ 1

კანზე: „30, 85“.

თავფურცელზე: „გამოვიდა 1950, 17 მარტს“.

გვ. 196. ფსევდონიმთან: „ვლ. არტემიძე“, „ვლ. ჯიბუტი“.

№ 2

კანზე: „ქართველი მხატვრები, გვ. 120. ი. გრ“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „შეესიტყვა“, არშიაზე: „ჩემიდან, იხ. „ნამუსი“.

გვ. 133. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე: „გამცემლიძე(?)“.

გვ. 169. სტრიქონში: „მაზე აყვითლებს ყვითელი“ ხაზგასმულია: „მაზე“, მიწერილია: „მას მზე“. სტრიქონში: „ბედნიერების სადამო გააადვილა ზენამან“ ხაზგასმულია: „გააადვილა“ არშიაზე: „გაადილავა“.

№ 3

კანზე: „ჩემზე, 116“.

№ 6

კანზე: „შირვანზადეს მოთხრობა „არტისტი“, 95“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. 1950. 14 სექტ“.

№ 9

კანზე: „რეცენზია – განმარტებით ლექსიკონზე, 167“.

№ 10

კანზე: „პიესა „მისი ვარსკვლავი“.

№ 11

კანზე: „ორღე დგებუაძე, გვ. 24“.

გვ. 25. მოხაზულია პირველ სტრიქონში: „მე ვესალმები“, არშიაზე: „მივესალმები. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. მივიღე 1951. 9 მარტს. ლად. მესხ., 98“.

1951

№ 5

გვ. 33. სტროფთან: „ხმა აიმაღლე, იბრძოლე...“ არშიაზე: „ვინ“.

გვ. 154. ხაზგასმულია: „ლაყაფად“, არშიაზე: „ლაყაფი – ცუდად მოუბარი“.

გვ. 157. ხაზგასმულია: „მშვენიერთა ხელმწიფევ“ გრ. ორბელიანის ლექსად აქვს მიჩნეული“, არშიაზე: „მე დავადგინე რომ ა. ჭ-ძისაა“.

№ 6

კანზე: „ილია ჭ-ძე, I. „ჯან“, 123“.

- გვ. 154. ხაზგასმულია: „მამაილა“, არშიაზე: „მამაილა – მამას ჰგავს ჩვევებში. ი. გრ“.
- გვ. 155. ხაზგასმულია: „სოფელი იჯდა?“ არშიაზე: „დგებიან ფეხზე სოფლები, გვ. 159“.
- გვ. 167. ხაზგასმულია სახელის ინიციალი: „ვ. ჭანიშვილი“, მიწერილია: „პ“.
№ 7
კანზე: „1951. 20 აგვისტ“.
№ 10
კანზე: „მივიღე 1951 წ. 10 დეკემბ. ი. გრ. „რეცენზიით“.
თავფურცელთან დაკრულია ს. მარინაშვილის რეცენზია „О журнале „Мнатоби“, ამოჭრილი გაზეთიდან, მინაწერით: „Заря В.“ 1951 წ., № 304, 28 დეკემბ“.
- № 11
კანზე: „1952. 13 I. ი. გრ“.
1952
№ 2
კანზე: „1952. 12 III. „ბრიალა თვალი“, (?) გვ. 104“.
გვ. 90. მოხაზულია: „ბრალი“, არშიაზე: „ცოდვა“.
გვ. 91. სტრიქონში: „ვიდრე თვით მომკლავს ნაღველი“, ხაზგასმულია: „მომკლავს“, არშიაზე: „მკლავდეს“.
№ 3
კანზე: „ი. გრ. 4 IV. გრ. აბაშიძე, იხ. ბოლო ფურცელი“.
კანის მე-4 გვ.: „რატომ არ მახსენებს? გვ. 153; გრ. აბაშიძის თარგმნილ პოემაში: „დათარსული, გვ. 131; დავინავსე, 129; „თარსი“, 135; ანგალი, 137“.
გვ. 131. ხაზგასმულია: „უთხრა სალამი“, არშიაზე: „მიესალმა“.
გვ. 136. ხაზგასმულია: „სული გააფრთხო“, მიწერილია: „დალია“.
№ 6
კანზე: „გამოვიდა (მივიღე) 1952 წ. 11 აგვისტოს. ი. გრ“.
№ 7
კანზე: „1952. 3. IX. ი. გრ. ახალგ. პოეტები“.
№ 8
კანზე: „1952. 5 IX. ნელი ალექსიძე, გვ. 158“.
№ 9
კანზე: „გ. ციციშვილის წერილი“.
გვ. 29. ხაზგასმულია: „შენ ვინა გკითხა“, არშიაზე: „გეკითხება“.
გვ. 30. ხაზგასმულია: „ვერც იგი გაგაგიჟებს გიჟს“, არშიაზე: „გიჟს რა გააგიჟებს“.
ჟურნალში დევს გაზ. „Заря Востока“-დან ამოჭრილი დ. ჯიბლაძის წერილი „Идейное воспитание и художественное мастерство писателей“ მინაწერით: „1952, № 137, 11 ივნისი“.
№ 11
კანზე: „გამოვიდა 1953 წ. 21 იანვ. ი. გრ“.
№ 12

კანზე: „გამოუშინავი (ს. ჩიქოვანის ლექსები). მეორე ვარიანტი მივიღე 1953 წ. თებ. 27. ი. გრ. გვ. 89. ეს პირველი ვარიანტი“.

გვ. 89. არშიაზე: „ეს ფურცელი ამოხეულია და ხელმეორედ ჩაკერებულია სხვა ეგზემპლიარებში. ი. გრ“.

1953

№ 1

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია! გვ. 55. გამოუშინავი; გ. მარგველაშვილის „ვაჟა-ფშაველა“. დუბლ. სრულია. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „გამოვიდა 1953. 20 V“.

№ 4

კანზე: „ჟურნალი გამოვიდა 1953. 11 ივნისი; ავ. ხინთიბიძის წერილი ჩემს საბავშვო ლექსებზე, გვ. 73. ი. გრ“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „იელი“ და მიწერილია: „შხამიანი ბალახი“.

გვ. 57. თუმანიანის ლექსს მიწერილი აქვს: „თარგ. ი. გრ“.

გვ. 83. მოხაზულია: „ქანქაჩი“ და მიწერილია: „ეს ტერმინია, როგორც დურგალი, მჭედელი“. მოხაზულია: „იქვრივისი, ზინზლი“, მიწერილია: „იქვრივისი – შიკრიკი იხ. საბა, 1949 წლ. გამოც., გვ. 278; ზინზლი – სიმყრალის სუნი, იხ. საბას ლექსიკონი“.

№ 7

კანზე: „გ. ტ-ძის ძალიან სუსტი ლექსები, გვ. 73“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „გოლვიან დღეს“, მიწერილია: „ი. ჭ“.

გვ. 75. ბოლო სტროფს მიწერილი აქვს: „ა. ჭ-მე“.

გვ. 77. მოხაზულია: „გულში რამ გაუარა“, მიწერილია: „იხ. ხალხური ლექსი „ავარა“ – „მე ავარა, ავარა, გულში რამ გაგიარა“. თბილისელი აშუღის ლექსიდან“.

№ 8

კანზე: „გამოვიდა 1953, 7 ოქტომბერს. სომხეთის №-რი; ჩემზე, გვ. 160“.

გვ. 5. ოვ. თუმანიანის ლექსთან წერია: „ი. გრიშ. თარგმანი“.

№ 9

კანზე: „რკალი. I. ს. ჩიქოვ. ლექს; მუხრ. მაჭავ. ლექსები; კუპრინი (ბელიაშვი.); ტურგენევი. (ალ. ნეიმანი); „ნიჩვი“, 70“.

გვ. 5. მე-3 სტროფი მოხაზულია და მიწერილია: „სადღ. წამიკით“.

გვ. 66–67 შორის დევს ორი გაზეთი: „ლიტ. გაზეთი“ 13 XI 1953 წ. და „კომუნისტი“ 3 XII 1953 წ. ამ უკანასკნელში აღნიშნულია წერილი „ლიტ. თემაზე“ „მნათობის“ მე-9 №-ში დაბეჭდილი მუხრან მაჭავარიანის ლექსების შესახებ.

№ 11

კანზე: „მივიღე 1954 წ. 4 იანვ. ი. გრ. ჩემზე – მე – 168; მე – 153, 139“.

გვ. 146. ხაზგასმულია: „ბესიკური 14-მარცვლიანი“, „ბესიკურის“ ნაცვლად მიწერილია: „ა. ჭ“.

№ 12

კანზე: „გამოვიდა 1954 წ. 18 თებერვალს. ი. გრ“.

1954

№ 1

კანზე: „გამოვიდა 1954. 28 თებერ. ი. გრ. შიო ჩიტაძეზე, 140; ჩემს საბავშვო წიგნზე, გვ. 154“.

გვ. 35. ხაზგასმულია: „როგორც ორი ფრთა აიყვანს ზევით“, მიწერილია: „ს. ჩ-ნი“.

გვ. 149. მოხაზულია: „ხანდამაშვილი“, მიწერილია: „ვანო ხანდამაშვილი (მიმინო) ი. გრ“.

გვ. 156. ხაზგასმულია: „ქართულისათვის უსწორო ფორმაა, აგრეთვე „ძალმა კატას თავის ქუდით (თუ ქუდისათვის?) მიაკითხა კიდეც ხშირად“; მიწერილია: „წიგნში „ქუდია“.

№ 2

კანზე: „გამოვიდა 15 მარტს. ი. გრ. გარიყული, 155; გრიბოედოვი, გვ. 152; ი. მოსაშვილის ახალი პიესა; 141 – ქარაშოტი“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „გადაჰყარა“, მიწერილია: „დაჰყარის (?) ი. გრ“.

გვ. 153. ხაზგასმულია: „სომხური ბაზრის“, მიწერილია: „შუაბაზრის. ი. გრ“.

გვ. 155–159. სათაურთან ფანქრით „1883“;

გვ. 155. მეორე აბზაცის არშიაზე: „გვივის წიგნი“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1954. 10. IV. ნ. ზომლეთელი, გვ. 149; მე, შ. რადიანი და ვლ. ჯიბუტი, გვ. 153“.

№ 4

კანზე: „ჩემი ლექსით. ი. გრ. 1954. 31 V. „წნელი გადაუმტვრია“, გვ. 24“.

№ 5

კანზე: „შევჩ., 191“.

გვ. 183. მოხაზულია: „პავლო გრაბოვსკის თარგმანებს საგანგებო სტატია უძღვნა... აღ. ხახანაშვილმა და გამოაქვეყნა იგი „ივერიის 1900 წლის № 103-ში“, მიწერილია: „ჩემგან“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. 1954. 16 X. გ. ქიქოძის მოგონებანი, I; გ. ლ-ძე, გვ. 110“.

გვ. 89. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „მაკო ხომ ადრე ჩამოშორდა სცენას?“ ხაზგასმულია: „ინტრიგანი მსახიობი“, არშიაზე: „დ. ჩარკ. 1903 წ“.

გვ. 90. მე-3 აბზაცის არშიაზე: „1920“.

გვ. 95. ჟურნალის განყ-ის „ლიტ. კრიტიკა“ სათაურთან: „მ. ქვლივიძე: „Лит.-газета“, 1954, № 141, 27 XI. ი. გრ“.

გვ. 160. მოხაზულია მე-2 აბზაცი, მიწერილია: „დ. მეველეს პორტრეტი“.

№ 10

კანზე: „კ. კალაძე ჩემზე (უმართებულო შენიშვნა), გვ. 132. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „ი. გრ. მ. დუდუჩავა „ლირიკის შესახებ“, 137“.

გვ. 190. ხაზგასმულია: „ქართული ზღაპრის მსგავსია ლატვიური ზღაპარი „ცხვარი და მგელი“, მიწერილია: „საბა“. ხაზგასმულია: „ჩვენში კარგად ცნობილი „კურდღელი და კუ“, მიწერილია: „რუსული ზღაპარი“.

1955

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ. ჩათუქესანი, გვ. 11“.

№ 3

კანზე: „მივიღე 1 მაისს 1955. გვ. 83“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ჯომარდიძე“ და მიწერილია: „ჯომარჯიძე“. ხაზგასმულია: „ამ ხვრელის ამბავი მრავალ ფურცელს მოითხოვს“, მიწერილია: „ქუთაისის ხვრელი ლეომ ასწერა“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „პასპორტი თავის სახელზე აიღო სკოლის ამხანაგმა – რომან ბეზიაშვილმა“, მიწერილია: „პოეტი“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „ტელეფონისა და ელექტროდენის გაბმული მავთულები მოჩანდა“, მიწერილია: „ნუთუ გერმანიაში ტელეფონის ძაფები მიწაში არ არის?“.

გვ. 22. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „მიტუმა აბაშიძე“.

გვ. 83. ხაზგასმულია: „გამახიახეთ“, არშიაზე: „ბიაბრუ“. ხაზგასმულია: „ვუყოთ“, მიწერილია: „? მოვუგონოთ“.

№ 5

კანზე: „გამოვიდა 1955. 17 ივნისს. ი. გრ. ჩემი ლექსი“.

№ 6

კანზე: „ენიკოლოფოვი და ზაქ. ფალავანდიშვილი, გვ. 152“.

№ 7

კანზე: „ვერიკო, 150“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. 1955. 20 სექტ. 1. გიორგი ჯიბლაძე (!), 2. დიმ. ბენაშვილზე. (!)“.

გვ. 71. მე-6 აბზაცს მიწერილი აქვს: „აკლია“.

გვ. 101. ავტორის გვარს და სახელს „გურამ ასათიანი“ მიწერილი აქვს: „ლევანის ვაჟი“.

№ 9

კანზე: „დ. გურამიშვილის №-რი. 1955. ი. გრ. ჩემი ლექსი გურამიშვილზე, გვ. 1. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „ი. გრ. 1955. 24 XII“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1956 წ. 15 I. ჩემზე, 182“.

გვ. 3. სარითმე სიტყვებს: „დაწინდა“, „მთაწმინდა“, „ესაუბრება“, „თავისუფლება“, მიწერილი აქვს: „ჩემი“.

1956

№ 1

კანზე: „ჩემი ლექსი გვ. 23. ი. გრ. „ხელოვნების“ გამოცემებისათვის, გვ. 185“.

გვ. 132. ლექსის სტრიქონებს მიწერილი აქვს: „იეთიმ გურჯი“. ხაზგასმულია: „შარვალი აიკეცაო“, მიწერილია: „შარვლის ტოტები. ი. გრ.“

გვ. 184. ხაზგასმულია გოლდოხის ერთი კომედიის ქართული თარგმანების სხვადასხვა სახელწოდებები, მიწერილია: „სასტუმროს დიასახლისი“.

- გვ. 185. ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „ნამდვილი ავტორი სხვაა“.
№ 2
კანზე: „მივიღე 1956. 16 მარტს. ი. გრ“.
- გვ. 186. შესწორებულია დ. ერისთავის ნაწერების კრებულის გამოცემის თარიღი „1907“ „1910“-ად.
გვ. 187. „ვეფხის-ტყაოსნის“ ტექსტის დამდგენ კომისიის წევრებს დამატებული აქვს არშიაზე: „ივ. მაჩაბელი“.
№ 4
კანზე: „მივიღე 1956. 10 ივნისს. ი. გრ. ლენინი ბორჯომში. გვ. 5“.
- № 5
კანზე: „1956. 3 VII. გამოვიდა. ი. გრ. გვ. 125, 135“.
გვ. 98. ხაზგასმულია: „ადარ ემღერება“, მიწერილია: „როდის მღეროდა?“.
გვ. 104. მოხაზულია პირველი სვეტი, არშიაზე: „ილია ჭ“.
გვ. 105. ხაზგასმულია: „ღრუბელმა გაუქრო სიცოცხლე საამო“, მიწერილია: „რატომ?“
- № 6
კანზე: „ი. გრ. 1956. 22 VII“.
- № 7
კანზე: „ი. გრ. 1956. 10. VIII. ანდაზებისათვის, გვ. 177“.
- № 8
კანზე: „ი. გრ. 1956. 28 IX. მოვიდა“.
გვ. 8. ხაზგასმულია: „შენი ცრემლებიც მეყოფა“, მიწერილია: „ჩემი ძველი სტრიქონი. ი. გრ“.
- № 9
კანზე: „ი. გრ. 1956. 29 X. „მოხუცი და ზღვა“, გვ. 76“.
გვ. 76. სათაურთან: „ამ მოთხრობის კარგი კრიტიკა იხ. „ლიტ. გაზეთი“, 1956 წ., № 47“.
- გვ. 106. ხაზგასმულია: „ძვლიანად“, მიწერილია: „ძვალი თუ ფხა?“
გვ. 145. სქოლიოში მითითებულ თ. სახოკიას წერილს მიწერილი აქვს: „წელი?“.
- № 11
კანზე: „გამოვიდა 1957. 13 I. ი. გრ“.
გვ. 39. ხაზგასმულია ბოლო სტროფი, მიწერილია: „კარგია!. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „თეთრი კაკალი“, მიწერილია: „ნიგოზი?“.
- გვ. 83. ხაზგასმულია: „კნეინა ნეკტარინა“, არშიაზე: „კნეინა ნეკტარინა“ – ამ სათაურით ვ. გუნიაშვილმა გამოსცა მოთხრობა. ი. გრ“.
- № 12
კანზე: „გამოვიდა 1957 წ. 28 იანვარს. ი. გრ“.
სარჩევში და გვ. 70. ავტორის ჩხაიძის სახელი შესწორებულია „ალექსანდრა“, „ალექსანდრედ“.
- 1957
№ 1

კანზე: „არამაქნისობა“ (ანტ. ფურცელაძე), გვ. 170; შდრ. ევგენი წულაძის წიგნს „პეტრიაშვილი“; მარჯორი უორდროპი, 153; „ჰამლეტი“ ან. ფურც., გვ. 168“.

№ 2

კანზე: „მივიღე 1957 7 IV. „მე“ – 129; მე და ჰიუგოს ლექსი, გვ. 161. ი. გრ“.

გვ. 140. მოხაზულია პირველი აბზაცი, არშიაზე: „გრ. ყიფშ. ი. გრ“.

გვ. 164. ხაზგასმულია: „კ. ოცხანელის (კ. თავართქილაძის) კრებულში გამოქვეყნებული“, მიწერილია: „ჩემგან – ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „გვ. 108“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. გვ. 113“.

გვ. 113. ვ. ბეწუკელის მიერ თარგმნილ გოეთეს ლექსს „მეგობრებო, წავიდეთ ერთად“, მიწერილი აქვს: „ს. ფაშალიშვილმაც თარგმნა, იხ. „ილიონი“, მაგრამ ჩემს ლექსს მიბაძა და არა გოეტეს. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „მივიღე 12 VI. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. 1957 წ. 29 ივნისი. მე – 187“.

№ 7

კანზე: „შოთა ძიძიგურის მშვენიერი რეცენზია ჩემს წიგნზე, გვ. 181. ი. გრ“.

№ 8

კანზე: „ალ. ჭ-ძე, 153“.

№ 9

კანზე: „მივიღე 13 X-57. ი. გრ. 83, 85. კრივი, ყეენობა, ყომარი?“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „ბებელის მოედანი“, მიწერილია: „ირაკლის“. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „ჩემგან“.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „ანჩისხატური მუშტი“ და მიწერილია: „ა. ც“.

გვ. 181. ხაზგასმულია: „შდრ. წინამორბედ მთარგმნელებს: „ვიყო თუ არ ვიყო? სიცოცხლე თუ სიკვდილი?“ არშიაზე: „იხ. ჩემი. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „გამოვიდა 14 ნოემბ. 1957. ი. გრ. ილიას №-რი; ილიას მამლის ყივილი, გვ. 69; პირვ. მე ვახსენე ეს წერილი (ჩემგან). მე – გვ. 179“.

გვ. 69. მოყვანილი ი. ჭავჭავაძის „შინაურ მიმოხილვას“ მიწერილი აქვს: „ეს წერილი პირველად მე გამოვიყენე“.

გვ. 172. სიტყვას „გვადრუცი“, მიწერილი აქვს: „საბა“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „თხიერი – Mex“, მიწერილია: „ტიკჰორა“.

გვ. 174. სიტყვას „ლაკანი“ მიწერილი აქვს: „ლანგარი“.

გვ. 176. სიტყვას „მირაკი“ მიწერილი აქვს: „ზირაკი“.

გვ. 177. სიტყვას „კვიშირი“ მიწერილი აქვს: „Труна“; „ნატი“-ს მიწერილი აქვს: „ტყავი, ზამში“.

№ 12

- კანზე: „გამოვიდა 1958 17 I. ი. გრ“.
1958
№ 1
კანზე: „1958. 15 II. გამოვიდა ი. გრ. გვ. 107“.
№ 2
გვ. 70. ხაზგასმულია: „ჩვენ ვუმაღლით დაღლილ მარჯვენს“, წერია: „მარჯვენს?“ ი. გრ“.
№ 4
კანზე: „მოგონებანი ექვთიმე თაყაიშვილისა, I. ი. გრ“.
№ 5
კანზე: „ექ. თაყაიშვილი, 2“.
გვ. 169. ხაზგასმულია ადგილი, წერია: „ალ. ჭ-ძე (ალ. ჭიჭინაძე) მოკარნახედ!“
გვ. 176. ხაზგასმულია: „კაკის მამა, ლექსიკონის გამომცემლის ძმა“, მიწერილია: „აკაკის“.
№ 6
კანზე: „ექ. თ. 4, 5, 7, 11“.
№ 7
კანზე: „19 აგვისტოს მივიღე. ი. გრ. სერგეი გოროდეცკი ჩემზე, გვ. 151“.
№ 9
კანზე: „ავლაბრის სცენისმოყვარენი, გვ. 139. ი. გრ“.
№ 11
კანზე: „გამოვიდა 1959 წელს, 10 იანვარს. ი. გრ. აქ ექვთიმე თაყაიშვილის მოგონებანია, № 4, 5, 7, 11; ალ. ჭ-ძე და მაისურაძე, გვ. 190“.
გვ. 174. ხაზგასმულია ორი სტრიქონი, წერია: „იხ. არხივი ჟანდარმ“.
№ 12
კანზე: „მივიღე 1959 წ. 8 თებერვალს, ი. გრ. აქ მარიჯანის შესანიშნავი ლექსია! ი. გრ“.
გვ. 16. მოხაზულია სტროფი, წერია: „ხალხ“.
გვ. 31. ლექსთან „მზითვის სარკე“, მიწერილია: „კარგია. ი. გრ“.
გვ. 176. ხაზგასმულია: „გვარი არ მახსენდება“, მიწერილია: „? დურნოვო? ი. გრ“.
გვ. 178. მოხაზულია: „ჩვენს ხანშიშესულ ქალებსაც მოსწონდათ. ერთმა ასეთმა ქალმა, რომელიც პოეტობდა, შეიყვარა კიდეცაც“, წერია: „დომინიკა განდევილი“.
გვ. 182. მოხაზულია აბზაცი, წერია: „ილია ყომარბაზი“. დანიშნულია ადგილი, მიწერილია: „იხ. ჩემი შენიშვნა. ი. გრ“.
1959
№ 1
კანზე: „1959. 16/III. სრულია. ჩემზე, გვ. 103. ი. გრ“.
გვ. 106. გადახაზულია: „ბუდეებს“, მიწერილია: „გულეებს“.
გვ. 107. წერილის ბოლოს მოხაზულია, წერია: „ამ მშვენიერ წერილს დასასრულში რაღაცა აკლია! ი. გრ“.
№ 2

კანზე: „ექვთიმე თაყაიშვილის მოგონებანი. ქართველი ვეპილები, გვ. 116. ი. გრ“.
გვ. 103. ტექსტშია „ფუზული“, მიწერილია: „ფიზული“.

გვ. 121. ხაზგასმულია: „ამ პერიოდში შალვა მესხიშვილმა დაიცვა: გაზეთ „გლეხის“ რედაქტორი ზაქარია საფაროვი“, მოხაზულია: „გლეხის“, მიწერილია: „ხალხის“. ი. გრ“.
ხაზგასმულია: „თანამედროვე კალენდარის“ გამომცემლის მიხეილ მჭედლიშვილის...“
გადახაზულია „მიხეილ“, მიწერილია: „ივანე“. ხაზგასმულია: „სახალხო გაზეთის“ რედაქტორი მიხეილ კურდღელაშვილი“, გადახაზულია „მიხეილ“, მიწერილია: „ნიკო“.

№ 3

კანზე: „1. პ. ინგოროყვას პასუხი – კეკელიძისადმი. 2. ექვ. თაყაიშვ“.

გვ. 182. ხაზგასმულია: „დ. ბაქრამე პოეტობდა, ბაირონის „ჩაილდ-ჰაროლდი“ თარგმნა რუსულიდან“, მოხაზულია: „დ. ბაქრამე“, მიწერილია: „იოსებ?“.

№ 5

კანზე: „1959. 3 ივლისი. ი. გრ. 1. ექვ. თაყაიშვ. 2. დილარა ალიევა, გვ. 185“.

№ 6

კანზე: „ავლაბარი“, გვ. 175. ი. გრ“.

№ 7

კანის მე-4 გვ.: „მე – 144“.

№ 9

კანზე: „ალ. ბარამიძის საიუბილეო წერილი ჩემზე, გვ. 92. ი. გრ“.

1960

№ 1

კანზე: „20/II. მივიღე, ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „1960, 23/III. ი. გრ. გვ. 189“.

№ 3

კანზე: „1960, 25 აპრილი. ი. გრ. ბეგლარა ახოსპირელი, 181“.

გვ. 180. ხაზგასმულია: „ტიგრანა ვახტანგოვი“, მიწერილია: „პოეტი“.

გვ. 181. ხაზგასმულია სტრიქონები, წერია: „მ. გაჩეჩ. „ამერიკანკა“.

№ 5

კანზე: „30/VII ი. გრ. შეცდომა, გვ. 66“.

№ 6

კანზე: „ლ. ასათიანის „უბის წიგნიდან“, ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „აკაკი. 12 XI ი. გრ. ოხტა, გვ. 108“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „მომდერალი შაშიანელი“, მიწერილია: „შაშიანელი ბიჭვინაშვილი“.

გვ. 163. აზვაცთან მიწერილია: „იხ. „ძვ. თბ. ლიტ. ბოჰემა. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „1960. დეკემბერი. ი. გრ“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „თანანა“, მიწერილია: „ბარნოვი“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „გაიშალა საუბარი“, წერია: „აქამდე არ იყო გაშლილი“.

გვ. 16. მოხაზულია: „ყისმათი“, მიწერილია: „არაბული სიტყვა“. ხაზგასმულია: „დიამც იყოს, დიამც იყოს!“ წერია: „ახნაზარ“.

გვ. 21. აზვაცთან წერია: „ხემენგუას (ჰემინგუეი) ჰგავს. იქ ზღვაზეა“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „სოფ. ვაკიჯვარი“, წერია: „ვაკიჯვრელის ფევდონიმთან ვინ სწერდა ლექსებს? ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „ჩემი ლექსი, 29“.

№ 12

კანზე: „გამოვიდა 1961. 25 I. ი. გრ. 1. იეთიმა და პაოლო, გვ. 163. 2. ლ. ასათიანის ჩანაწერები გვ. 171“.

გვ. 161. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „მე“.

1961

№ 3

კანზე: „ჩემი წერილი“.

მეორე ცალეზი:

1937

№ 5

კანზე: „ი. ჭ-ძის №-რი. 1937. (ამ ჟურნალის მეორე ნაწილი წარუკვეთია ბუკინისტს). ი. გრ“.

1944

№ 11

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკაზე, გვ. 103. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „სანდრო ალავერდელმა მიფეშქაშა. ი. გრ. 1945. 21 II“.

1946

№ 5–6

გვ. 260. ხაზგასმულია: „ზოგიერთი ხარვეზის გამოვლინება თვითონ „ქართული წიგნის“ გულდასმითი გადასინჯვითაც შეიძლება. მაგალითად იქ სულ ვერ იპოვნი იაკობ გოგებაშვილის „დედა-ენის“ ვ. გუნიას „საქართველოს კალენდრისა“ და რამდენიმე სხვა წიგნის განმეორებითს (მორიგს) გამოცემას“, მიწერილია: „ქართული წიგნი“ „საქ. კალენდ“. წიგნად არ სთვლიდა“.

1953

№ 1

კანზე: „დუბლ. ჩემი ლექსი“.

№ 8

კანზე: „დუბლ. სომხური №-რი“.

1955.

№ 9

კანზე: „დ. გურამიშვილის №-რი“.

1959

№ 9

კანზე: „ალ. ბარამიძის წერილი ჩემზე, გვ. 92. დუბლ. ი. გრ“.

534. მოამბე. სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტიის (მენშევიკების) სრულიად საკავშირო ყრილობის მომწვევი საინფორმაციო ბიუროს ყოველკვ. ორგანო. თბ.

1923. № № 1–9

აკინძულია ჟურნ. „სიმართლის ხმა“-სთან, 1923 წ.

535. მოამბე შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატისა. ყოველკვ. ორგ. თბ.

1921 № № 1–24

1922 № № 25–33

1921 № № 7–10 მეღნით: „მარიჯან“.

536. მოანგარიშეობა. საქ. საბჭოთა და სავაჭრო მუშაკების პროფკავშირებთან არსებული მოანგარიშეობის გაერთიანების ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1926 № 1

კანზე: „ჟურნალების ისტორიისათვის. ი. გრ“.

537. მომავალი. ყოველთვ. სამეცნ. საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. თბ.

1923 № № 1–12

1924 № 1

1923

№ 1 (8)

კანზე: „წინანდელი (7) ნომერი იყო პოლიტიკური, ლიტ-ლი განყოფილება აქედან დაიწყო. ამიტომ ვაგროვებ. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „ლიტ. განყ. აქედან იწყება. ი. გრ“.

გვ. 65. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი: „შალვა დადიანს, „ლომისი“, 24“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 28. III“.

№ 4

გვ. 63. ავტორის გვართან: „შეწირული“, „რადიანი“.

№ 5

კანზე: „პეტრე მირიანაშვილის წერილი. ი. გრ“.

გვ. 42. კრიპტონიმთან: „ს. ერ-ლი“, „ს. ერთაწმინდელი“.

№ 6

კანზე: „აბესალომ და ეთერი“.

№ 7

კანზე: „ჩემზე, გვ. 72“.

გვ. 47. ფსევდონიმთან: „სანელი“, „ს. ერთაწმინდელი, იხ. ყდა“.

№ 8

კანზე: „გუგულის პიესა“.

№ 12

გვ. 57. ხაზგასმულია ა. ბოგდანოვის რომანის „ინჟინერი ბაენი“ შესახებ: „სასურველი იქნებოდა მისი თარგმნაც“, მიწერილია: „უკვე ითარგმნა“.

გვ. 60. ფსევდონიმთან: „ალესილი“, „რომანოზ ფანცხავა (ხომლედი)“.

კანის მე-4 გვ.: „ი. გრ. 1923. 25. II. მარიჯან“.

1924

№ 1

კანზე: „იხ. გვ. 59. „ლეილას“ გარჩევა, 59. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1923 № 8

გვ. 87. სათაურთან: „მენშევიკები პარიზში“ ფანქრით: „იხ. ჟ. „მომავალი“, 1923, № 8, 31 აგვ. ი. გრ“.

538. მონადირე. საქ. მონადირეთა კავშირის ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1938. № 1

კანზე: „სიკოს სცენა“.

539. მონადირის კრებული. საქ. მონადირეთა კავშირის გამოცემა. თბ.

1926

კანზე: „5, 6, 7“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ირმის ნაცვლად დახვდა ქალი“..., არშიაზე: „იხ. გრიშაშვილის „ზღაპარი გამაკში“. მოხაზულია: „მო! ჩავართოთ სულთან სული“, მიწერილია: „ჩემი“.

540. მოქმედება. სალიტ. ჟურნალი. რედ. გრ. ცეცხლაძე. თბ.

1927 № 1

კანზე: „ი. გრ. 1937 წ. 15. VI“. იქვე ჟურნალის სახელწოდების მიმართ: „მეტი არაფერი? შე-მოქმედება?“

ჟურნალში დევს ამავე ჟურნალის სხვა ნომრიდან მოხეული კანი: „გაქანებულ რევოლუციონერს, მონადირეს, თანადროულობაში გამართლებულ მოქალაქეს პოეზიის მოყვარულს და ყველასათვის საყვარელ მეგობარს – შალ. მათიკაშვილს. 1927 წ. 14 ივნისი. რედაქციისაგან“. იქვე: „გ. ცეცხლაძის მიერ ეს წარწერა – ბაზარზე ვიყიდე. ი. გრ. 1929. 15 III“.

ბოლოში დაკრულია 2 რეცენზია ამ ჟურნალზე, ამოჭრილი გაზეთებიდან: 1. ლ. მაჭავარიანის რეცენზია, მინაწერით „მუშა“, 1927, 1 ივლისი“. 2. ტონუსის რეცენზია, მინაწერით: „კომ“, 1927, 19 VI“.

არის კიდევ ორი ცალი.

541. მუშა. სურათებიანი დამატება. გაზ. „მუშის“ ყოველკვ. დამატება. თბ.

1923 № 1

აკინძულია ჟურნ. „ტარტაროზის“ 1924–27 წწ. კომპლექსთან.

542. მუშათა დასვენება. სახ. განათლების კომისარიატის ხელოვნების სექტორი. თბ.

1932 № № 18–30

1933 № № 2, 4, 5

1933

№ 4

კანის მე-3 გვ.: „პროგრამების და ხრონიკის ჟურნ. ი. გრ“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „თავისებურათ და დამახინჯებულად“, არშიაზე: „? გვ. 20. ი. გრ“.

გვ. 25. მოხაზულია: „Бенуца“, მიწერილია: „ბეშტია. ი. გრ“.

543. მშრომელი ქალი. ყოველთვ. ჟურნალი. ტფ.
1926 № 1
1927 № № 8–14
1928 № № 21–27
1929 № № 1–3, 6, 7
1930 № № 1, 2
1931 № № 1, 2, 5–12
1932 № № 1–12
1933 № № 1–7, 10–12
1934 № № 2–12
1935 № № 1–12
1936 № № 1–12
1937 № № 1–12
1938 № № 1–3

1926
№ 1
კანზე: „1926. იხ. წინათქმა“.
1927
№ 10–11
კანზე: „ივ. გომართელის მოთხრ., 23. 1927“.
გვ. 11. ინიციალებთან: „გ. ქ-ლი“, „ქუჩიშვი“.
1929
№ 2
გვ. 23. კრიპტონიმთან: „ი-ლი“, „ი. მოსაშვი“.
№ 3
გვ. 27. ლ. გუნიას ფოტოსურათთან: „როგორ ჰგავს მარიამ ორახელაშვი. ი. გრ“.
№ 6–7
კანზე: „ი. გრ. „მარიჯანაშვილი“, გვ. 18“.
1931
№ 2
კანზე: „1931. აქ სივოს თარგმ. ლექსებია“.
1932
№ 1
კანზე: „სრულია. 1932. სტალინი ლენინზე“.
1933
№ 2–3
გვ. 16. გ. ქუჩიშვილის ლექსთან „მარქსს“ წერია: „ეს ლექსი დაბეჭდ. „სიტყვა და საქმეში“, 1934, № 8“.
1934
№ 6
კანზე: „საფოს ლექსი. ბელეტრისტ“.

გვ. 7. ს. მგელაძის ლექსთან „ზოგიერთ ბელეტრისტს“ არშიაზე: „აკლია“.
№ 12

კანზე: „ოლ. ლეჟავა“.

გვ. 8. სურათთან: „რესპუბლიკის სახალხო მსახიობი ნუცა ჩხეიძე“ გადახაზულია და მიწერილია: „ოლ. ლეჟავა“.

1935

№ 2

კანზე: „№ 2 „ქალი ლიტერატურაში“. კრიტიკა ვ. ლუარსამ. გვ. 10“.

გვ. 14. მიწერილია: „დღეს“ რომ არ იყოს ხშირად ნახმარი, არა უშავს“.

№ 9

კანზე: „ნინო ნაკაშიძეზე. თათრ. ლექს., 10“.

1936

№ 1

კანზე: „სრულია. 1936 წ. ი. გრ. ვ. ლუარსამიძე“.

№ 2

კანზე: „მამილზე“.

№ 3

კანზე დაკრულ ქალაქის ნაჭერზე ფანქრით: „პატაკი ლექსად“.

№ 8

კანზე: „ახვლედიანის ლექსი „სტალინი“.

№ 10

კანზე: „დარია ახვლედიანი“.

№ 11

კანზე: „ტ. ტ-ძის წერილი ილია ჭ-ძეზე“.

1937

№ 2

კანზე: „დ. ალექსიძეზე, გვ. 12“.

№ 3

კანზე: „ქართ. ქალები“.

№ 5

კანზე: „მოგონება“.

№ 12

კანზე: „სპარსელი ქალი, 13“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „სპარსელი“, მიწერილია: „ირანელი“.

1938

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1938. სრული. „ნაპერწკლიდან“.

№ 3

კანზე: „ყალბიკური ლეგენდა“.

№ 5

კანზე: „ქალის ლექსი, 8“.

1939

№ 1

კანზე: 1939. ამ წელს სამი ნომრის მეტი არ გამოსულა. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „მაკო საფაროვას წერილი“.

№ 3

კანზე: „თინათინ გონაშვილზე“.

კანის ბოლო გვ.: ჩვენი გზა და მშრომელი ქალი“.

მეორე ცალები:

1936

№ 3

კანზე: „აქ პატაკია“.

გვ. 1. მოხაზულია ლექსი, მიწერილია: „აკაკი შანიძე“.

მესამე ცალები:

1907

№ 9

კანზე: „მ. რუსთ“.

გვ. 16. ხაზგასმულია სტროფი, მიწერილია: „კარგია“.

544. მცენარეთა დაცვის ინსტიტუტის შრომები. თბ.

ტ. 6. 1949.

* ნ. მარის სახელობის აფხაზეთის... იხ. აკად. ნ. მარის სახელობის...

* ნ. მარის სახელობის ენის, ისტორიისა... – იხ. აკად. ნ. მარის სახელობის...

545. ნადირობა. სრ. საქ. მონადირეთა კავშირის ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1925 № № 1–12

1926 № № 1–4

1925

№ 3

გვ. 15. ინიციალებთან: „პ. ი“, „პ. იაშვილი“.

1926

№ 1

კანზე დაკრულ ქალაქის ნაჭერზე: „ნადირობა“ 1926 წ. (№ 4 – მეტი „ნადირობის“ სახელით არ გამოსულა). მერე გამოვიდა „მონადირის კრებული“.

546. ნაკადული. სურათებიანი საბავშვო ჟურნალი. თბ.

1922 № № 1, 2

1923 № № 1–12

1924 № № 1–12

1925 № № 1–12

1926 № № 1–12

1927 № № 1–12

1923

№ 5

კანზე: „პიესა არ არის კარგად აწყობილი“. შინაარსში მოხაზულია: „თარგ. ნ. ნაკაშიძისა“. არშიაზე: „მე მიინტერესება ავტორი“.

№ 10

კანზე: „ოვ. თუმანიანის პოემა. ი. გრ“.
1924.

№ 2–3

კანზე: „გამოვიდა ივნისის 22. ი. გრ“.

№ 4–5

კანის ბოლო გვერდზე მელნით: „გრიშა, თუ რაიმე არის შემოსული ცოტა მაინც უნაწილე ს. გრიშაშვილს. II. VII“. ხელის მოწერა გაურკვეველია.

№ 6–7

კანზე: „ი. გრ. წაღვერი 1924. 30 აგვისტო“.

№ 10–11

კანზე: „ი. გრ. 1924 29 XII“.

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „მაცვალა“, „ს. ერთაწმინდელი“.

№ 12

კანზე: „აქ დოდოს ლექსია. ი. გრ. 1925 წ. 26 II“.

გვ. 4. ლექსის დასასრულს მელნით: „მიმქრალი“.

გვ. 10. მოხაზულია ლექსის სტრიქონები, არშიაზე: „ხ. ვარდოშვილის ლექსი“.

1925

№ 2

კანზე: „მოწაფე ჭირაქაძეს ევდოშვილის ლექსისთვის თავის სახელი მოუწერია. რედაქცია სად არი? ი. გრ“.

გვ. 32. გ. ჭირაქაძის ლექსთ „ია და ჭია“ არშიაზე: „მიბაძვა ირ. ევდოშვილისა, იხ. „სახ. ფურც. დამატება“, 1915, № 47“.

№ 5–6

კანზე: „19. IX. ი. გრ“.

№ 9–10

კანზე: „გამოვიდა 1926. 15 I“. ჩემი ნათარგმნი გვ. 26. ი. გრ“.

№ 11–12

კანზე: „გამოვიდა 1926 წ. 27 II. ჩემი ლექსი: „უნაძვოდ“. ი. გრ“.

1926

№ 1

კანზე: „სრულია. 1926. ჩემი ლექსი და მარიჯანის „ნელლი ცირკში“. ი. გრ. 1926. 16. III“.

გვ. 3. ი. გრიშაშვილის ლექსის „სახალწლო მსუნაგობა“ ბოლოს ფანქრით: „ეს ლექსი გადაბეჭდილია სახელმძღვანელოში („ჩირაღდანი“, 1926 წ., გვ. 169. ნ. ძიძიგური, პ. აფხაიძე)“.

№ 2

კანზე: „დოდოს ლექსი. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 10. V“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1926 წ. 18. VI. დოდოს ლექსი“.

№ 6

კანზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. 9. X“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. 8. XI“.

1927

№ 1

კანზე: „დოდოს ლექსი. 1927 წ“.

№ 2

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 9

კანზე: „დოდოს ლექსი. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „დოდოს ლექსი“.

547. ნაკრები ბიბლიოგრაფიული მაჩვენებელი მოძველებული გამოცემებისა. თბ.

1957 № 2

548. ნიამორები. (სალიტ. ჟურნალი). რედ. ვალ. გაფრინდაშვილი. თბ.

1924 № 11

აკინძულია „მეოცნებე ნიამორებ“-თან.

სათაურთან: „მეოცნებე (ალარ არის?) ი. გრ“.

549. ნიანგი. იუმორისტ. ჟურნალი. თბ.

1923 № № 1–15

1924 № № 1–13

1931 № № 1–34

1932 № № 1–26

1933 № № 1–24

1934 № № 1–27

1935 № № 1–20

1936 № № 1–22

1937 № № 1–24

1938 № № 1–24

1939 № № 1–24

1940 № № 1–24

1941 № № 1–34

1942 № № 1–42

1943 № № 1–40
1944 № № 1–42
1945 № № 1–24
1946 № № 1–24
1947 № № 1–15, 17–24
1948 № № 1–24
1949 № № 1–24
1950 № № 1–24
1951 № № 1–24
1952 № № 1–24
1953 № № 1–24
1954 № № 1–24
1955 № № 1–24
1956 № № 1–24
1957 № № 1–24
1958 № № 1–24
1959 № № 1–24
1960 № № 1–24
1961 № № 1–24
1962 № № 1–24
1963 № № 1–13, 15–20

1923–1924 წ. წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ნიანგი“, № 1–28. 1923–1924 წ. ნოე ზომლეთელის რედაქტორობით. ი. გრიშაშვილი. 1924. 20. X“.

ფორზაცის მე-2 გვ.: „№ 4 დოღზე, გვ. 13. 7. პენსიონერებზე. 9. ყანწელებზე. 9(24) ჩემზე. 11 (26) ქართ. რეჟისორებზე, გვ. 11. № 11, (26) – 1924 ჩემი ოხუნჯობა“.

1923

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 2. VI. 1923 წ“.

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ა. ანელი“, „ხ. ვარდოშვილია. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „დოღზე. წალვერი. 16. VII. ჩემზე, გვ. 13“.

№ 5

კანზე: „დოღი. ი. გრ. 1923 წ. წალვერი. 30. VII“.

№ 7, 8

კანზე: „პენსიონერებზე“.

№ 9

კანზე: „ყანწელებზე და საპენსიო ანკეტა: 1. გომელაური. 2. ი. ზურაბიშვილი“.

№ 14

კანზე: „ი. გრ. 1923. 1. XII“.

1924

№ 3

კანზე: „იხ. გვ. 10“.

№ 5

კანზე: „ქართული სიტყვის უკლონისტები“, გვ. 5; მარიჯანისადმი ბოდიში, გვ. 15“.

№ 6

კანზე: „გვ. 7. იმათ მიმართ მეცა მაქვს. ი. გრ“.

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „ტარზან“, „ს. ერთაწმინდელი“.

№ 7

გვ. 14. ფსევდონიმთან: „როკაპი“, „კატო მიქელაძე“.

№ 9

კანზე: „ჩემზე, გვ. 13“.

№ 11

კანზე: „რეჟისორებზე, გვ. 11“.

№ 12

კანზე: „ხუმრობა ჩემზე, გვ. 14“.

1931

№ 1

კანზე: „სრულია. 1931. ი. გრ. 1. I. 31 წ“.

№ 3

კანზე: „ჩემზე, გვ. 7. გვ. 43. 1905 კარიკატურა“.

№ 4

კანზე: „სახელგამზე. სიკო ფაშალ. კარგი ლექსი“.

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 6

კანზე: „ათი წელი“.

№ 11

კანზე: „ფსევდონ. პოლიო ირეთელისა, გვ. 8. ფარსადანი“.

№ 12

კანზე: „ფარსადანის შოთასებური იმიტაცია“.

№ 13

გვ. 12. ფსევდონიმთან: „მესხი“, „ს. ეული“.

№ 14.

კანზე: „წმენდა“ ჩემზე, გვ. 8. ი. გრ. „წმენდის“ №-რი“.

№ 16

კანზე: „ს. თოდრიას სცენა. ი. გრ“.

№ 18

კანზე: „პოეტების სურათი. მეც. კარიკატურ. პროვინციის თეატრი“.

№ 19

კანზე: „სიკოს ლექსი ბედნის“.

№ 20–21

კანზე: „სიკო“.
№ 29–30
კანზე: „ქართული ენის ნიმუშები, გვ. 3. ი. გრ“.
№ 34
კანზე: „№ 34. უკანასკნელი №-რი 1931 წ“.
1932
№ 5–6
კანზე: „მველი ტფილისი. მეც, გვ. 5“.
გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ნადირი“, „ლევ. მეტრეველი“.
№ 7
კანზე: „ა. კ. ფედერაციის №-რი: „ოქროს ფეხი“, გვ. 8“.
გვ. 6. სურათთან მიწერილია: „ვ. პატარაია“.
გვ. 11. ხაზგასმულია: „დიდი საქმის ახალგაზრდა დირექტორს ბ. ბ“, მიწერილია: „ბ.
ბიბინიძე“.
№ 8–9
კანზე: „ხოში, გვ. 14“.
№ 10
კანზე: „ჩემი „ოხუნჯობა“, გვ. 11. ი. გრ“.
№ 11–12
კანზე: „გენაცვალეს ყაიდაზე, გვ. 3“.
№ 13
კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 6. (შეუმოკლებიათ); კარგი კარიკატურა, გვ. 13“.
№ 16
კანზე: „დალაქებზე, გვ. 4“.
№ 20
კანზე: „ბახმაროზე ლექსი, გვ. 6“.
№ 21
კანზე: „ჩემი კორესპონდენცია, გვ. 8“.
№ 22
კანზე: „დილა ტფილისში“; სახელმძვანელოზე, გვ. 8; ჩემი კარიკატურა? გვ. 9“.
გვ. 8. ხაზგასმულია ადგილი, არშიაზე: „ეს ლექსი ნ. ზომლეთელისაა“.
№ 23
კანზე: „კოლმეურნეობის ბაზარი; თეთნულდზე, გვ. 8“.
გვ. 6. ფსევდონიმთან: „შ. შხუნელი“, „ხ. ვარდოშვილი“. ფსევდონიმთან: „ზმუკი“, „ი.
ხინველი“.
№ 25
კანზე: „გვ. 9. ენაზე“.
№ 27
კანზე: „1932 წლის უკანასკნელი ნომერი. ჩემი ხალტურა, გვ. 7“.
გვ. 7. არშიაზე: „ბოლო მოუგლეჯიათ“.
1933

№ 1

კანზე: „1933 წ. სრულია. შვეიკზე“.

№ 3

კანზე: „აქ ჩემი სცენაა, გვ. 11. ძალიან არეულია. ი. გრ“.

გვ. 11. სათაურთან: „გოგიას საიუბილეოდ“, ფანქრით: „ეს დაიბეჭდა შესწორებით „ნიანგის კრებულში“, 1933 წ“.

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსის მიზაძვა, გვ. 12.“

გვ. 12. მოხაზულია ლექსი, არშიაზე: „პოლიო აბრამიას“.

№ 7

კანზე: „აქ ლ. გუდიაშვილის ნახატია“.

№ 8

კანზე: „ჩემზე, გვ. 11; ჩემი პიესა, გვ. 12“.

გვ. 12. სათაურთან: „ესეც შენი ქართული“, მიწერილია: „გამოკლებულია“.

№ 9

კანზე: „ჩემი პიესის გაგრძელება, II. გვ. 10“.

№ 10. კანზე: „ჩემ მიერ მიცემული კარიკატურა, გვ. 6. ი. გრ“.

№ 11–12

კანზე: „აქ ჩემი წერილია, გვ. 22, 23; ჩემზე, გვ. 19, 24. ი. გრ“.

გვ. 19. ფსევდონიმთან: „ყირიმელი“, „გრ. ცეცხლაძე“.

გვ. 25. ტექსტის ბოლოს წერია: „სიკო ფაშალიშვილისაა“.

გვ. 27. ფსევდონიმთან: „ფარსადან“, „სიკო“.

№ 13

კანზე: „დონის შარჟი – ი. გრიშაშვილზე, გვ. 6“.

№ 16

კანზე: „კარგია ახალგაზრდა მხატვრების კუთხე“.

№ 18

კანზე: „ჩემი მიცემული კარიკატურა, გვ. 13. ქვემოთ – კუთხეში“.

№ 20

გვ. 12. კრიპტონიმთან: „დ. რ-ძე“, „გ. კუპატაშვილი“, იქვე დაკრულია ამონაჭერი გაზეთიდან „მუშა“, „ნიანგის“ რედაქციის განმარტება დ. რ-ძის ფელეტონის თაობაზე, მინაწერით: „1933, № 270, 24 ნოემბ“.

№ 22

კანზე: „ჩემი „წვიპურტი“, გვ. 2“.

№ 24

კანზე: „უცხოელი“ ჩემი პიესა (ნათარგმნი); გამსახურდიას კარიკატურა.

1934

№ 7

კანზე: „ჩემზე, გვ. 14. მარტი. 25“.

№ 8

კანზე: „მარიჯანის ლექსი, გვ. 5“.

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „მარიულლა“, „მარიჯანი“.

№ 10

კანზე: „ნუნუ მაჭავარიანის სცენა“.

№ 12

კანზე: „ეგ. ნინოშვილის და მწერლების №-რი“.

№ 13

კანზე: „სანდრო ეულის იუბილე“.

№ 14

კანზე: „ხალხური ლექსები; კ. გამსახურდიაზე“.

№ 15

კანზე: „ქაფიადა“.

№ 16

კანზე: „კარგია, გვ. 12“.

№ 21

კანზე: „შესანახია. კურიოზი“.

გვ. 3. დაკრულია ან. ყურუას რეცენზია „ნიანგის“ ამ ნომერში მოთავსებულ ს. თ-იას იუმორისტულ ლექსზე, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1934, № 229, 3 ოქტ. ს. თოდრიას ლექსია“.

№ 22

კანზე: „პოეტებზე. ი. გრ“.

№ 23

კანზე: „მარიჯანის ლქსი“.

№ 25

კანზე: „კარგი კარიკატურა; თარგმანებისათვის“.

№ 26

კანზე: „1. შოთა რუსთაველზე (ფარსადანი). 2. შეცდომა გვ. 10“.

№ 27

კანზე: „1934. № 27. (ბოლოა)“.

1935

№ 1

კანზე: „1935. სრულია. № 1–20. ჩემი პატაკი“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. ჩემზე, გვ. 2“.

№ 3–4

კანზე დაკრულ ქაღალდის ნაჭერზე ფანქრით: „1. სიკოს ლექსი, გვ. 2. 2. გ. ლეონიძის გემოვნება, გვ. 13 (გამოდგება? ჩემს იუმორის ისტორიაში?) 3. კარგი ლექსი, გვ. 17“.

გვ. 13. მოხაზულია იუმორი: „არგუმენტი“, არშიაზე: „ალბად ეგონა, რომ მე მივეცი ვასო გომიაშვილს და ძველ გაზეთს მიაკუთვნა რაღა დრო...“

№ 5

კანზე: „იუმორში“.

№ 6

კანზე: „აქ ორი კარიკატ“.
№ 7–8

კანზე: „ჩემი თემა, გვ. 8“.
№ 12

კანზე: „ილიაზე, გვ. 14. ანეგდოტი“.
№ 16

კანზე: „ჩემზე, გვ. 3“.
№ 18

კანზე: „ვერიკო და ნატა (კარიკატურები), № 18“.
1936

№ 1

კანზე: „1936 სრულია“.
№ 3

კანზე: „17 წლის თინა მონათლეს“.
№ 5

კანზე: „ჩემი მინაწერი“.
№ 8

კანზე: „სიკოს სცენა“.
№ 9

კანზე: „სიკოს ფელეტონი მწერლებზე“.
№ 16

კანზე: „ანი – სოხუმი 1936 წ. 29 VIII“.
№ 20

კანზე: „ფარსადან“.
№ 22

კანზე: „ჩემზე, გვ. 11. უკანასკნელი ნომერია. გამოვიდა 7 იანვარს 1937. 1 იანვრიდან რედაქტორი ხოზიკაა“.
1937

№ 2

კანზე: „სიკოს კარგი წერილია, გვ. 5. თარგმანის შესახებ“.
№ 3–4

კანზე: „პუშკინზე“.
№ 5

კანზე: „ჩემზე – მილოცვა, 4“.
№ 7–8

კანზე: „ბუაჩიძე ჩემზე“.
№ 9

კანზე: „ილიას №-რი“.
№ 10

კანზე: „გუგული – იაშვილზე, წაღვერი, 1937. 28. VII“.
№ 11

კანზე: „ილია და ალასოვი, გვ. 11“.

№ 13–14

კანზე: „კარგი ნომერი. პიესა „მტარვალი“ 1889 დაიწერა“.

№ 15

კანზე: „ბარაშკა“, გვ. 4“.

№ 16–17

კანზე: „საბავშვო სექტორზე“.

№ 18

კანზე: „სიკოს მეთაური“.

№ 23–24

კანზე: „სიკოს ლექსი“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „სათრეველად“, არშიაზე: „სართეველად“.

1938

№ 2

კანზე: „კარგი შენიშვნა, გვ. 15. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „ჩემი მიბაძვა, გვ. 5. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ახალი რედაქტორი ი. ლისაშვი“.

№ 15

კანზე: „ფარსადანი სწავლაზე“.

№ 17–18

კანზე: „ი. გრ. 1938. 22 X. საიუბილეო №-რი, ჩემი სურათი“.

№ 20

კანზე: „სულიკო“.

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „აბუზარა“, „სევდიანი“.

№ 21

კანზე: „ჩემი ლექსის ბოლო შეცვლილია; თეატრის №-რი“.

№ 22

კანზე: „პოეტებზე“.

№ 23

კანზე: „აქ ჩემი კარიკატურებია“.

1939

№ 7

კანზე: „ჩემზე“.

№ 9

კანზე: „გვ. 15“.

№ 11–12

კანზე: „აქ სამი კარიკატურაა კარგი“.

№ 15

კანზე: „№ 15 მწერლებისა არი“.

- № 18
კანზე: „გვ. 14“.
- № 19–20
კანზე: „ი. გრ. 1939. 31. XII“.
1940
- № 1
კანზე: „1940 სრულია. კარგი მოგონებაა. „კორესპონდენტი“, გვ. 3; დედაენაზე, გვ. 14“.
- № 6
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
- № 7
კანზე: „ჩემი წერილი (ბოლოში), 15. აკაკი – რედაქტორი“.
- № 9–10
კანზე: „იალი თუ ერბო, გვ. 5“.
გვ. 5. მოხაზულია: „იალი“, წერია: „ერბოა – თურქ“.
- № 11
კანზე: „გვ. 6“.
- № 16
კანზე: „ჩემი კარიკატურა, გვ. 16 და 11; იხ. გვ. 16. ტფილის. №-რი“.
- № 17–18
კანზე: „ტრაბახი; ჩემზე, გვ. 9“.
- № 19–20
კანზე: „ა. ახნაზაროვზე, გვ. 8; ჩემზე, გვ. 19. ი. გრ“.
- № 21–22
კანზე: „კურიოზი. ჩემზე, 91“.
1941
- № 4
კანზე: „როსინი, გვ. 10“.
- № 5
კანზე: „დოში, გვ. 8. გვ. 14 – კარგი კარიკა“.
- № 13
კანზე: „ქათამი“.
- № 25
კანზე: „პოეტები“.
- № 29
კანზე: „ლექსები“.
- № 32
კანზე: „გვ. 3“.
- № 34
კანზე: „1941 წ. სრული“.
1942

№ 1

კანზე: „1942 სრულია. ი. გრ“.

№ 22

კანზე: „ოხუნჯობა, გვ. 15. ი. გრ“.

№ 33–34

გვ. 16. ლექსში „უკანასკნელი სიმღერა“ ხაზგასმულია: „ჩვენ სახლს და მხარეს“, მიწერილია: „ჩვენ სახლის კარებს. ი. გრ“. ფსევდონიმთან: „სან“, „სანდრო ეული“.

1943

№ 1–2

კანზე: „ჩემი ლექსით. ი. გრ. 1943. 10 თებ“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ტექსტი ფარსადანისა“, „მიწერილია: „სიკო“.

1944

№ 11–12

კანზე: „ანეგდოტი“.

№ 23–24

კანზე: „მალვა დადიანის №-რი“.

№ 25–26

კანზე: „ჩეხოვის №-რი“.

№ 29–30

კანზე: „უკანასკნელი ნომერია ს. ეულის რედაქტორობით. შემდეგი ნომერი გამოდის გრ. აბაშიძის რედაქტ“.

№ 31–32

კანზე: „ამ ნომრიდან ახალი რედაქციაა. ი. გრ. ჩემი ლექსი“.

გვ. 6. ფსევდონიმთან: „ფირუზა“, „ი. გრ“.

№ 33–36

კანზე: „ი. გრიშაშვი. და აბაშელის საიუბილ“.

№ 37–38

კანზე: „ირაკლ. აბაშიძის წერილ“.

გვ. 4. ფსევდონიმთან: „ფრანსუა ყინწვისელი“, „აბაშიძე ირაკლი“. სათაურთან ფანქრით: „კ. გამსახურდიაზე“.

№ 39–42

კანზე: „ჩემი ლექსი „კრილოვიდან“, გვ. 6. ი. გრ“.

1945

№ 3

კანზე: „სიკოს პალტო. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 15; ჩემი თარგმანისებური, 3“.

№ 5

კანზე: „ვახტ. ბერიძის კარიკატურები“.

№ 11

კანზე: „გაბითურების მომენტულობას ვამჩნევ მე“, გვ. 3“.

№ 16

კანზე: „ნ. ბარათაშვილი. №-რი“.

№ 17

კანზე: „დუბ“.

1946

№ 7–8

გვ. 13. სურათთან: „საპარიკმახეროში“, წერია: „სარაული“.

№ 9–10

კანზე: „ა. მაშაშვილი“.

№ 11

კანზე: „კარგია“.

№ 15–16

კანზე: „ილიას ანეგდოტები“.

№ 17

კანზე: „აქ პოეტები“.

№ 19–20

კანზე: „ელიზბარ ზედგენიძე – პოლუმორდვინოვი“.

№ 21–22

კანზე: „ლიზას კარიკატურა. გ. ქუჩი“.

№ 23

კანზე: „ჩეხოვი“.

№ 24

კანზე: „უკანასკნელი №-რია 1946 წ. ბოლო“.

1947

№ 1

კანზე: „მიყიდე“, 1947, 22. II“.

№ 6

კანზე: „ნაკვესები – ივერია“.

№ 11–12

კანზე: „თართი“, გვ. 5“.

№ 14

კანზე: „მანშიაშვილზე, გვ. 5“.

№ 18

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია, გვ. 3“.

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ფირუზა“, „ი. გრ“.

№ 19

კანზე: „იუმორი – ივერიიდან“.

№ 20

კანზე: „მიხალკოვი – ირ. აბაშიძე“.

№ 24

კანზე: „ამ წელს მეტი არ გამოვა“.

1948

№ 5

კანზე: „ექიმების კარიკატურა“.

№ 19

კანზე: „ნაკვესები“.

№ 20

კანზე: „მიბაძვა ჩემი „ონავარისა“. (ა. შანშ. №-რი)“.

გვ. 2. ხაზგასმულია ორი სტრიქონი, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ონავარი“.

№ 24

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 1“.

1949

აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „№ 5, № 15. ი. გრ“.

№ 15

გვ. გვ. 4-5 შორის დაკრულ ქალაქის ნაჭერზე მელნით: „ძველ მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს! პატივცემით სტ. კაიტანჯიან. თბილისი. 1962 წ“.

1950

№ 15

კანზე: „ვაჟას აფორიზმები“.

გვ. 7. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „ერთი კრიტიკული შენიშვნის შესახებ“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.,“ 1950, 2 სექტ., № 163“.

1951

№ 1

კანზე: „სრულია. 1951 წ. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „მეგობრული შარჟი ჩემზე, გვ. 7. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ესტრადის მსახიობები“.

№ 16

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 24

კანზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი შენიშვნა: „თვითრეკლამა როდი ამშვენებს რედაქტორს“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 3 თებ., 1952 წ., № 29“.

1952

№ 3

კანზე: „ტერეზაზე“.

გვ. 5. ფსევდონიმთან: „დ. დონიაშვილი“, „გ. ივანიშვილი“.

№ 5

კანზე: „აქ ჩემი წერილია“.

№ 8

კანზე: „მუმბარქი“. (ჩემიდან), გვ. 4“.

№ 12

კანზე: „გვ. 6. „უკან(?)“.

№ 13

კანზე: „ლექსი“.

№ 24

კანზე: „ჩემი კარიკატურა“.

1953

№ 2

კანზე: „მარჯვენა თუ მარჯვენა. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „მეზურნეები“, გვ. 6“.

№ 19

კანზე: „ღია ჭიჭ-ზე ამბობენ სიცრუეაო!“

1954

№ 3

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია, გვ. 3. ი. გრ“.

№ 22

კანზე: „გვ. 7“.

1955

№ 1

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 11

კანზე: „კარგი №-რია. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ტრ. რუხადის ლექსიკონი“.

№ 16

კანზე: „ალ. ბარამიძეზე, (?) გვ. 4“.

1957

№ 14

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

1959

№ 7

კანზე: „ჩემზე კარიკატურა. ი. გრ“.

№ 21

კანზე: „აქ ჩემი შარჟია. ი. გრ“.

1960

№ 11

კანზე: „ჩვენი კარიკატურები (პოეზიის დღე)“.

№ 24

კანზე: „სრულია“.

მეორე ცალები:

1931

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსი „არსენაზე“, გვ. 10“.

გვ. 10. ფსევდონიმთან: „ფირუზა“, „ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „არ მომეწონა სიკოს მოთხრ., გვ. 10“.

1932

№ 10

კანზე: „მუხთაროვი. ჩემი ოხუნჯობა“.

№ 13

კანზე: „ჩემი ლექსი რითმაზე. აქ ფარსადანის კარგი ლექსია“.

გვ. 4. სათაურთან: „ბულბულები სახელგამში“ ფანქრით: „კარგი ლექსი“.

1935

№ 1

კანზე: „დუბ. ჩემი ლექსი „პატაკი“.

1936

№ 22

კანზე: „დუბლ. ჩემზე. კიდევ „ბარაშკაზე“, გვ. 11. მარიჯანს“.

1942

№ 41–42

კანზე: „ვარიანტი. ი. გრ“

1944

№ 33–36

კანზე: „ჩემზე. დუბლ“.

1949

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 15

კანზე: „აქ ჩაკერებულია რეცენზია. მეგობრული შარჟი ჩემზე. ი. გრ. 1949. 31. VIII“.

გვ. 6. ჩაკერებულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია: „უხამსობა იუმორის საფარით“, მინაწერით: „ნიკო მშველიძე. „კომუნისტი“, 1949, 10 სექტ., № 180. ი. გრ“.

№ 24

კანზე: „ჩემი ლექსი – ავტოგრაფი“.

მესამე ცალეზი:

1932

№ 10

კანზე: „მე მუხთაროვაზე“.

№ 13

კანზე: „სიკოს კარგი ოხუნჯობა. ჩემი ოხუნჯობა რითმებზე“.

550. ნიანგის საიუბილეო კრებული. თბ.

1933

კანზე: „ი. გრ. ჩემი სცენა, გვ. 23 ალმანახი“.

სარჩევში ხაზგასმულია ფსევდონიმები და მიწერილია სახელი და გვარი: „ჰაზირა – ნ. ზომლეთელი. ისელი – ი. ხინველი, ნილომ – ნიკო ლორთქიფანიძე, ცნ. ბელეტრ. აღლარ-აღლარსან – აღ. მალულარია, გოგია – გ. ნუცუბიძე, მედუზა – ს. წეველი, შალვა შხუნელი – ხარიტონ ვარდოშვილია, ფარსადან – სიკო ფაშალიშვილი“.

551. ონი. ონის ტექნიკუმის მოწაფეთა სალიტ. წრის ორგანო. ონი.

1922 № 1

კანზე: „საქართველოს საამაყო შვილს ი. გრიშაშვილს. მის მარად პატივის მცემელი გერცელ ბააზოვისაგან. 3. III. 1923 წ. ქ. თბილისი“.

552. ოქტომბრელი. ჟურნალი მცირეწლოვანთათვის. თბ.

1928 № № 1–12

1929 № № 1–12

1930 № № 1–12

1931 № № 1–10

1932 № № 1–12

1933 № № 1–12

1934 № № 1–12

1935 № № 1–12

1936 № № 1–12

1937 № № 1–12

1938 № № 1–12

1939 № № 1–12

1940 № № 1–12

1941 № № 1–5

1945 № № 1–11

1946 № № 1–12

1947 № № 1–8

1928

№ 1

კანზე: „სრულია. დოდოს გამოცანა. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „მარიჯანის ლექსი, გვ. 4“.

№ 4

კანზე: „დ. მარიჯანიძე. მინდა. ი. გრ“.

გვ. 32. ხაზგასმულია გამოცანების ახსნა „1. ელვა, 2. წყალქვეშა ნავი“ ..., მიწერილია: „ჩემი გამოცანები (მარიჯანიძე)“.

№ 5

კანზე: „დ. მარიჯანიძის ლექსი. ი. გრ“.

კანის მე-2 გვ. შინაარსში ხაზგასმულია: „გასართობი“, მიწერილია: „დოდო“.

№ 6

გვ. 12. ლექსთან „მღებავი“, წერია: „ეს ქუჩიშვილმაც სთარგმნა, იხ. „დროშა“.

№ 8

კანზე: „დოდოს გამოცანა“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1928 წ“.

№ 11

კანზე: „მარიჯანის ლექსი. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „მარიჯანის ლექსი“.

1929

№ 1

კანზე: „სრულია. მარიჯანის ლექსი. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „მარიჯანის ლექსი“.

№ 3

კანზე: „მარიჯანის ლექსი“.

№ 4

კანზე: „მარიჯან-ეული“.

№ 10

გვ. 14. გ. ქუჩიშვილის ლექსთან „მლესავი“ წერია: „ეს ლექსი დროშაშიც დაიბეჭდა“.

№ 11

კანზე: „მარიჯანის ლექსი ბოლოში“.

გვ. 32. ლექსთან.

№ 12

კანზე: „მარიჯანის ლექსი, 17. ი. გრ“.

1930

№ 1

კანზე: „ი. გრ. სრულია“.

№ 2

კანზე: „მარიჯანის ლექსი. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1930. 10 აპრ. მარიჯანის ლექსი. დოდოს წერილი“.

№ 5

კანზე: „მარიჯანის ლექსი“.

№ 6

კანზე: „მარიჯანის ლექსი. ნოემბ“.

№ 7

კანზე: „ლექსი მარიჯანისა ნოტებზე, გვ. 32. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „მარიჯანის ლექსი. ი. გრ“.

№ 11–12

კანზე: „მარიჯანის ლექსი. ი. გრ“.

1931

№ 1

კანზე: „სრულია. მარიჯანის ლექსი. ი. გრ“.

№ 3–4

კანზე: „ი. გრ. მარიჯანის ლექსი“.

1932

№ 1

კანზე: „სრულია. მარიჯან. თარგ. კანზე“.

№ 3–4

კანზე: „ი. გრ. 7 ივლისი. გვ. 22. აქ ჩემი თარგმანია“.

გვ. გვ. 7, 15. ინიციალთან: „ნ“, „ნაკაშიძე“.

№ 5–6

კანზე: „ჩემი ჰასანა“.

№ 11–12

კანზე: „მარიჯანის გასართობი „ცხენი“. ი. გრ“.

გვ. 31. მოხაზულია: „გასართობი“, არშიაზე: „მარიჯან“.

1933

№ 1

კანზე: „სრულია. მარიჯანი. ბოლოში“.

№ 10

კანზე: „დ. მარიჯანიძის ლექსი“.

№ 11–12

კანზე: „გამოვიდა 1934 წლის 22 მარტს“.

1934

№ 3–4

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 6“.

№ 9

კანზე: „მიუნჰაუზენი“ (იუმორ...)“.

№ 10

კანზე: „ციალა ჯავახიშვილის ლექსი (იზვესტიაში იყო)“.

№ 11

გვ. 9. ხაზგასმულია ორი სტრიქონი, მიწერილია: „დანის ჩაკვრა აზრიანია?“

№ 12

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

1935

№ 3

კანზე: „აკაკი“.

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 12

კანზე: „აქ სარჩევია“.

1936

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსი „მუსტაფას ვირი“.

№ 6

კანზე: „ი. ევდოშვილზე“.

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსი „ლაზღანდარა“.

№ 10

კანზე: „მარიჯანის ლექსი. შეცდ., გვ. 11, 12“.

№ 11

კანზე: „ჩემი ლექსი „დედის დარიგება“.

1937

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 2

გვ. 15. სათაურთან: „ირმის ბალახი“ წერია: „სომხურიდან“.

№ 6

კანზე: „შეცდომა გვ. 8 და 3. ი. გრ“.

გვ. გვ. 2–3. მოხაზულია სიტყვა: „საამურად“, მიწერილია: „და თავის მადლობის ლოცვას. ასეა „გუთანში“.

გვ. 8. სათაურთან: „ილიას ლექსი დაიბეჭდა 1890, № 1. მე-2 აბზაცთან ფანქრით: „შეცდომა“. მოხაზულია ოთხი სტრიქონი, მიწერილია: „ეს კუპლეტი იქ არ დაბეჭდილა“.

№ 7

კანზე: „წაღვერი, 1937, 10. VIII. ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „ალიბაბა“, ჩემი თეატრი.

№ 10

კანზე: „ალიბაბა, II“.

№ 11

კანზე: „მარიჯანი ილიაზე“.

1938

№ 1

კანზე: „სრულია. მარიჯანის თარგმანი“.

№ 2

კანზე: „ჩემი ლექსი „ზარმაცი“.

№ 3

კანზე: „ჩემი ლექსი „მილიც. სიმღერა“.

№ 4

კანზე: „წითელქუდა და ჩიტო. ჩემი ლექსი“.

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსია „მეც ყურები დამაჭერი“.

№ 6

კანზე: „ოქტომბრელის სიმღერა“.

№ 8

კანზე: „მე ბავშვებში. ლ. მეტრევე. ჩემი ლექსიცაა. ტექსტში ჩემი მუნასიბია“.

გვ. 1. დევს ქალაქის ნაჭერი: „მოგონებები. იხ. ლ. მეტრევე.-ის სტატ. სრული სიმართლე“.

№ № 9, 10

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 11

კანზე: „თამარ შავერვაშვი“.

№ 12

კანზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ“.

1939

№ 1

კანზე: „სრულია. მარიჯანის ლექსი“.

№ 2

კანზე: „მარიჯანის გარჩევა“.

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 6

კანზე: „კაი ნომერია“.

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 8

კანზე: „ტოლსტოი“.

№ 11

კანზე: „აკაკი და ბავშვები“.

№ 12

კანზე: „სტალინი – არტისტი, გვ. 7“.

1940

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 4

კანზე: „აქ ერთი თარგმანი აკაკის ჰგავს. იხ. ორი ბოთლი“.

№ 6

კანზე: „აკაკი“.

№ 9

კანზე: „პიესა“.

№ 11

კანზე: „გ. ტ-ძის ლექსი“.

№ 12

- კანზე: „ტფილისი, გვ. 12“.
1941
№ 1
კანზე: „სრულია. კურიოზი, გვ. 6, 13, 16“.
გვ. 16. მოხაზულია: „მუნწი მდიდარი და მუშა“, მიწერილია: „ეს სადღაც წამიკითხავს, მგონი თარგმანია. ი. გრ“.
№ 2
კანზე: „გ. ტაბიძის სუსტი ლექსი“.
№ 5
კანზე: „ბოლო ნომერი“.
1945
№ 1
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
გვ. 5. ხაზგასმულია: „იოსებ“, მიწერილია: „ი“.
№ 2–3
კანზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ. გამოვიდა 26 ივნისს“.
№ 4
კანზე: „მარიჯანის №-რი“.
№ 5
კანზე: „მარიჯანისაა“.
გვ. 5. ლექსთან: „ომარი და სარკე“, არშიაზე: „ჰგავს ერთ რუსულ ლეგენდას. ი. გრ. იხ. მურზილკა“.
№ 6
გვ. 7. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონი, მიწერილია: „რა აცინებს?“.
№ 7
კანზე: „ჩემი ლექსი „ყვავილების მუდარა““.
№ 10
კანზე: „გამოვიდა 1946. 19 აპრილ“.
იქვე დაკრულია გაზეთიდან ამონაჭერი „Весенний сюрприз детям“, მინაწერით: „Заря“, 1946 წ., 26 აპრილი, № 85“.
№ 11
კანზე: „უკანასკნელი ნომერია, მეტი არ გამოსულა“.
1946
№ 1
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
გვ. 1. დევს ქალაქის ნაჭერი „ოქტომბრელი. 1946. სრულია. ი. გრ“.
კანის ბოლო გვ., სურათთან, ფანქრით: „თებერვალში რა უნდა წითელ ნაყოფს. ი. გრ“.
№ 3
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
№ 6

გვ. 5. გ. ასათიანის ლექსის „საზაფხულო არდადეგები“ არშიაზე: „ჩემი „გოგია და მურისა“ მიზაძვა“.

№ 7

კანზე: „ენა მოიკოჭლებს, გვ. 4, 6, 8, 9, 13, 15. ი. გრ“.

გვ. 15. მოხაზულია: „ქალაქებს კეცავს“, არშიაზე: „ეს უფრო პატარამ იცის“.

№ 9

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 11–12

კანზე: „გამოვიდა 1947, 27 მარტს. გვ. 18“.

1947

№ 1

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 2

გვ. 11. ხაზგასმულია: „მილეთს“, არშიაზე: „მილეთი – ხალხი“.

№ 7

კანზე: „ამის შემდეგ „ოქტომბრელის“ ნაცვლად გამოვა: „დილა“. ი. გრ“. იქვე: „იხტიბარი გვ. 12“.

№ 8

კანზე: „მე-7 ნომრიდან კი არა ამ ნომრიდან (8) აღარ გამოდის ამ სახელწოდებით“.

მეორე ცალები:

1928

№ 5

კანზე: „დოდოს წიგნების საჩივარი“.

1933

№ 11–12

კანზე: „ჩემი თარგმანი, 25 (ჰაკეში); მარიჯანის გამოცანები ყდაზე“.

1934

№ 12

კანზე: „მეტია – გრიშკა ბიჭი (ჩემი ლექსი)“.

1937

№ 2

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 9

კანზე: „ალიბაბა“, I და II“.

1938

№ 4

კანზე: „ჩემი ლექსი (თარგ). „წითელქუდა და ჩიტები“.

№ 6

კანზე: „ჩემი ორი ლექსი“.

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსი „სტალინის თაიგული“.

№ 8

კანზე: „ლ. მეტრეველი. ჩემზე. ჩემი ლექსიც, 8“.

1941

№ 1

კანზე: „სრულია. გამოვიდა 1941. 20 მარტს. გვ. 13, 16“.

№ 3

კანზე: „გაკვეთილი“ (თარგმნილი) ჩემს არხივს.

№ 4

კანზე: „მარიჯანის თარგმანი“.

№ 5

კანზე: „სრულია. (მეტი არ გამოსულა). ი. გრ“.

1945

№ 8

კანზე: „ჩემი ლექსი. აქედან სარედ. კოლეგია“.

მესამე ცალები:

1941

№ 3

კანზე: „ჩემი ლექსი. ი. გრ“.

გვ. 3. ი. სიხარულიძის ლექსთან „ჩიტბატონა“ ფანქრით: „კარგია“.

553. ოქტომბრის ზვირთი. პროლეტ. მწერალთა ახ. ფრონტის პერიოდ. ჟურნალი. ქუთაისი.

1925 № 1

კანზე: „ი. გრ. 1925 7/VI“.

554. ოქტომბრის ღიმილი. (დასურათებული კრებული). ჟურნ. „ნიანგის“ გამოც. რედ.: ს. თორდია და ს. ეული. თბ.

1932 № 2

კანზე: „ჩურგენი“, გვ. 39“.

555. პარტიული მშენებლობა. საქ. კპ (ბ) ცკ-ის ჟურნალი. თბ.

1940 № 23

კანზე: „ანდრე მორუა“.

556. პედაგოგიკა. საქ. სსრ პედაგოგიკურ მეცნიერებათ ინ-ტის ორგანო. რედ.: დ. ყიფშიძე. თბ.

1944 № № 1, 2

№ 1

კანზე: „მივიღე ფეშქაშად ელენე გაგნიძისაგან. ი. გრ. 1945. 29. I. აქ ლ. ბოცვაძის ფსევდონიმებია, 249“.

გვ. 207. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „აკლია კ. ყიფიანის წიგნის – ლექსიკონის გარჩევა რუსულად. (იხ. „Зак.)? ი. გრ“

№ 2

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1945 წ. 22. III“.

*პედაგოგიურ მეცნიერებათა სამეცნიერო-საკვლევო ინსტიტუტის შრომები – იხ.
საქართველოს სსრ განათლების სამინისტროს პედაგოგიურ მეცნიერებათა...

557. პიონერი. ჟურნალი ბავშვთათვის. თბ.

1926 № № 1–6

1927 № № 1–24

1928 № № 1–24

1929 № № 1–24

1930 № № 1–24

1931 № № 1–20

1932 № № 1–9, 21–24

1933 № № 1–12

1934 № № 1–12

1935 № № 1–12

1936 № № 1–12

1937 № № 1–12

1938 № № 1–12

1939 № № 1–12

1940 № № 1–12

1941 № № 1–6

1945 № № 1–11

1946 № № 1–12

1947 № № 1–12

1948 № № 1–12

1949 № № 1–12

1950 № № 1–12

1951 № № 1–12

1952 № № 1–12

1953 № № 1–12

1954 № № 1–12

1955 № № 1–12

1956 № № 1–12

1957 № № 1–12

1958 № № 1–12

1959 № № 1–12

1960 № № 1–12

1961 № № 1–12

1962 № № 1–12

1963 № № 1–7

1926

№ 1

კანზე: „ახალი სხივის“ შემდეგ. „ახალი სხივი“ გამოვიდა მხოლოდ № 9-დე. 1926. სრულია“.

1927

№ 1

კანზე: „წითელი სხივის გაგრძელება. 1927 წ. სრული. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „დოდოს ლექსი“.

№ 20

კანზე: „წაიკითხეთ პროლეტარული მწერლები“.

1928

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

1929

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

№ 2

გვ. 3. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „კუბო“ და „უპირქუბო“, არშიაზე: „ეს მერე იონა ვაკელმა იხმარა?“

გვ. 9. ღ. იაშვილის ლექსთან „9 იანვარი“ არშიაზე ფანქრით: „ხელოვანთა სასახლის დარაჯი“.

კანის მე-3 გვ. გ. კოკელაძის სიმღერის – „ლენინს“ – ნოტი. იქვე ფანქრით: „გამოვიდა ცალკე 1929 წელს“.

№ 3

გვ. 10. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები, მიწერილია: „ეს რითმა რამდენჯერ აქვს ნახმარი“.

№ 21

გვ. 21. მოხაზულია ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „იეთიმა“.

1930

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 12–13

კანზე: „ნ. ლორთქიფანიძის მოთხრობა“.

№ 15–16

კანზე: „სილოსი, გვ. 20“.

№ 23–24

კანზე: „მარიჯანის ლექსი“.

1931

№ 1

კანზე: „გამოვიდა 19–20-მდე. ამ წელს მეტი არ გამოსულა“.

№ 5–6

კანზე: „ლექსი მარიჯანის. ი. გრ“.

№ 7

კანზე: „მარიჯანზე, გვ. 11“.

№ 11–12

კანზე: „გ. ქუჩიშვი. ლექ., გვ. 4. ი. გრ“.

№ 17–18

კანზე: „ი. გრ. 1931. 10. XII“.

1932

№ 1

კანზე: „სრულია. ასე ჩავარდნებით გამოვიდა. სრული კია“.

№ 2

კანზე: „გ. ქუჩიშვილ. ლექსი“.

№ 21–22

კანზე. დაკრულია ქალაქის ნაჭერი „№ 10–20 არ გამოსულა, ჟურნალს გარღვევები ჰქონდა და ასე გადაახტუნა ეს №-რი 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20“.

1933

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 7–8

კანზე: „თაგუნაზე, გვ. 21“.

1934

№ 1

კანზე: „შ. მღვიმელზე“.

№ 2

კანზე დაკრულ ქალაქის ნაჭერზე ფანქრით: „ჩემი თარგმანი ნარდოსიდან. გვ. 17“.

№ 3

კანზე: „აქ ჩემი თარგმანის გაგრძელებაა. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „გულადი ნაზარა“ აქედანაა, გვ. 16. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ჩემი წერილი (სურათი ამოვხიე)“.

1935

№ 1

კანზე: „სრულია. ჩემი ლექსია, გვ. 13. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „აკაკი“.

№ 10

კანზე: „ანატ“.

1936

№ 1

კანზე: „სრულია, ლექსი პ. იაშვილისა“.

№ 2

კანზე: „დარბინიანის მოთხოვნა“.
№ 6
კანზე: „ჩემზე (ლ. ჭიჭინაძისა)“.
№ 7
კანზე: „ჩემი კრაზანა“.
№ 11
კანზე: „ჩემი ლექსი „მელიას მოთქმა“.
1937
№ 1
კანზე: „სრულია ი. გრ. – პუშკინზე“.
№ 6
კანზე: „წაღვ. 1937. 10 აგვის. ი. გრ“.
გვ. 12. გადახაზულია: „საშაქრე“, არშიაზე: „შაქარდანი“.
№ 7
კანზე: „მჩედრინის მოთხრ“.
№ 9
კანზე: „სხარტული სიტყვები. (ყდაზე)“.
№ 11
გვ. 3. ნ. ურუმადის ლექსთან „ქალო, კრიფე ნარინჯი“ არშიაზე: „ჰგავს ჩემს ლექსს. ი.
გრ“.
1938
№ 1
კანზე: „სრულია. ი. გრ“.
№ 2
კანზე: „მარიჯანის ლექსი“.
№ 3
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
№ 4
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
№ 5
კანზე: „მ. გორკი“.
№ 7
კანზე: „პუშკინის ლექსი“.
№ 8
კანზე: „ჩემი თარგმანი – დოდოხიანი“.
№ 12
კანზე: „დადიანი (თამაშობა ყდაზე)“.
1939
№ 1
კანზე: „სრულია. ი. გრ“.
№ 3

კანზე: „შევჩენ“.

№ 7

კანზე: „მოგონება. ბელად“.

№ 8

კანზე: „გიოტე“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „ამ დროს დაირეკა გაკვეთილის გათავების მაუწყებელი ზარი“, არშიაზე: „ასე მალე გათავდა სწავლა?“

№ 10

გვ. 10

სტიქონთან: „რის თქმაც უნდოდა, მან მთლად ვერა თქვა“, წერია: „ვერ თქვა რაც სურდა, ხმა ჩაუწყვიტეს!. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „ჩემი ლექსის ნოტი. ი. გრ“.

1940

№ 1

კანზე: „ი. გრ. სრულია“.

№ 6

კანზე: „აკაკი“.

№ 7

კანზე: „ოსკარ უალდი“.

№ 8

კანზე: „მ. ოქროპირიძის ლექსი“.

№ 9

კანზე: „თურქულიდან“.

№ 10

კანზე: „ცახელის ლექსს ი. გოგებაშვი. აწერია“.

გვ. 7. ხაზგასმულია ავტორი: „გოგებაშვილი, ი“. არშიაზე: „ეს დედა-ენიდან, ლექსი ცახელისაა“.

1941

№ 1

კანზე: „ნოტი ჩემს ლექსზე. ავეტიკ ისააკიანი. ი. გრ“.

გვ. 1. „პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს. ს. ჟღენტი. 7 V. 41 წ“.

№ 2

კანზე: „ტფილისი ს. კაკაბაძისა“.

№ 3

კანზე: „ჩემს „ონავარს“ არა ჰგავს? იხ. I გვ“.

კანის მე-2 გვ. ლექსთან „რა დილაა“ ფანქრით: „აკლია?“

გვ. 1. „პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს. ს. ჟღენტი. 7 V. 41 წ“.

№ 4

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 6

- კანზე: „სრულია. მეტი არ გამოსულა. ჩემი ლექსი“.
1945
№ 1
- კანზე: „ჩემი ლექსი“
გვ. 7. ლექსის „კვლავ თქვენთანა ვარ“ არშიაზე: „ეს ლექსი სარჩევის მიხედვით ეკუთვნის ქეთევან ქუჩუკაშვილს. ი. გრ“.
№ 2–3
- კანზე: „ქუჩიშვ. კარგი ლექსი“.
№ 4
- კანზე: „ი. გრ. 1945. 8. VII. მეფე ერეკლე და რუსეთი, გვ. 17“.
გვ. 12. მოხაზულია: „მოციმციმდი,
მოდი, გამომიდარე“,
არშიაზე: „ეს ორი სტრიქონი სადღაც წამიკითხავს. ი. გრ“
გვ. 17. მოხაზულია მეფე ერეკლეს წერილი, მიწერილია: „ეს ხომ ახალი ენაა“.
№ 5
- გვ. 21. ხაზგასმულია: „სწრაფი“, წერია: „ბეჭედი იყო სწრაფი?“
№ 6
- კანზე: „დუბლ. ჩემი ლექსით“.
№ 8
- კანზე: „I. ჩემი ლექსი. „ჩემი სიმღერა“.
№ 10
- კანზე: „ოვ. თუმანიანის ზღაპარი. მოარული ზღაპარი, გვ. 12“.
გვ. 12. ხაზგასმულია: „დამკვრელებს“, არშიაზე: „სურათში ერთია“.
გვ. 15. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „ბრაგინი კითხულობდა, საიდანღაც არის
ნასესხები“.
№ 11
- კანზე: „მეტი არ გამოსულა. აქ ჩემი ლექსია. გავასწორე“.
1946
№ 1
- კანზე: „გამოვიდა 1946. 25. II. ჩემი ლექსი ნოტებით“.
№ 2
- კანზე: „გამოვიდა 1946. 29 მაისს. თებერვალში თეთრი კიტელი? თებერვალი და
ყაყაჩო?“.
№ 3
- გვ. 4. მოხაზულია: „გოჩას როლი აკაკის „პატარა კახში“, არშიაზე: „პატარა კახში
„გოჩას“ რა უნდა?“
№ 5
- კანზე: „ი. გრიშაშვილს რედაქტორისაგან“. 11. VII. 46 წ“. იქვე: „ჩემი ლექსით“.
№ 8
- კანზე: „გვ. 24. მე“.
№ 9

კანზე: „ი. გრ. 1946. 12 დეკ. ჩემი ლექსი (აკლია თავი)“.
№ 11
გვ. 4. მოხაზულია: „დედამიწა“, მიწერილია: „მთელი ქვეყანა“.
№ 12
კანზე: „სრულია“.
1947
№ 10
კანზე: „ჩემი ლექსი მშვენივრადაა გაფორმებული“.
№ 11
კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 6. გავასწორე“.
გვ. 6. ხაზგასმულია: „უშიშრად და მხედრულად“, მიწერილია: „უშიშრად და
სამხედრულად“.
1948
№ 2
კანზე: „აქ ჩემი თარგმანია“.
№ 4
გვ. 24. გადახაზულია: „მაინც მამლის“..., მიწერილია: „მამალ ხოხბის. ი. გრ“.
№ 6
კანზე: „ი. გრ. მარიჯანის მოთხრობა“.
№ 8
კანზე: „შეცდ., გვ. 30“.
გვ. 30. მოხაზულია: „ჯიუტი“, არწიაზე: „ან ზარმაცი“.
№ 9
კანზე: „შეცდომა, გვ. 5. ი. გრ“.
№ 10
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
№ 12
კანზე: „ი. გრ. 1949. 3 თებ. გვ. 10 (?) გვ. 19 (?)“.
გვ. 10. ხაზგასმულია: „ბუხარია...“, მიწერილია: „ბუხარი და გაკვეთილი? სადღაა
ეხლა ბუხრები?“.
1949
№ 1
გვ. 13. ხაზგასმულია: „ჩვენი სოფლის ცანგალები“, მიწერილია: „ჩემიდან“.
№ 3
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
№ 8
კანზე: „მე – მოთხრობაში, გვ. 23, გვ. 1 (?)“.
იქვე დაკრულია ქალაქის ნაჭერი
„მოთხრობა ჩემს საბავშვო წიგნზე, გვ. 23. ი. გრ“.
№ 9
კანზე: „1949. 28. X. ი. გრ“.
№ 12

- კანზე: „ნოტი ჩემი ლექსით“.
1950
№ 3
გვ. 2. ხაზგასმულია: „თვალციმციმა გოგონები“, წერია: „ჩემი ლექსიდან „დაობლებულ ბავშვებისათვის“.
№ 5
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
№ 8
კანზე: „აქ ჩაჩავას პოემაა. ი. გრ“.
№ 9
კანზე: „ჩემზე წერილი, გვ. 29“.
№ 10
კანზე: „ანდაზები“.
№ 12
კანზე: „ჩემი ლექსი ყდაზე. ჩემი ლექსი მარიჯანის წერილშიც, გვ. 12“.
1951
№ 1
კანზე: „სრულია“.
№ 3
კანზე: „აქ ჩემი ლექსია, გვ. 8. ი. გრ“.
№ 4
კანზე: „დუბ. ლექსი ჩემზე“.
№ 8
კანზე: „ორთაქალა“.
№ 11
კანზე: „ჩემი ლექსით. 1951. 30. XII“.
1952
№ 1
კანზე: „ჩემი ლექსი“.
№ 2
კანზე: „შორეული, 7“.
№ 7
გვ. 13. ხაზგასმულია: „ყონადი“, მიწერილია: „სტუმარი“.
№ 11
კანზე: „მოუსვა“, გვ. 15“.
№ 12
გვ. 2. ხაზგასმულია: „და გორის ამბებს ბავშვებს ვუყვები“, მიწერილია: „მე ბავშვებს გორზე ვესაუბრები“.
1953
№ 1
კანზე: „გვ. 6, გვ. 25. (?)“.

№ 2

კანზე: „ა. მგელაძის აფორიზ., გვ. 21“.

№ 5

კანზე: „რა ქართულია, გვ. 17“.

№ 9

კანზე: „წერილი ჩემს წიგნზე“.

№ 11

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 12

გვ. 22. არშიაზე: „ტუვიმი პირველად მე ვთარგმნე. ი. გრ“.
1954

№ 5

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 8

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 10

კანზე: „ზოია რუხაძის ლექსი“.

№ 12

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ღლავი“, მიწერილია: „ლოქო“.
1955

№ 1

კანზე: „აქ ჩემი თარგმანია, გვ. 15. ი. გრ. „ჩამპაკი“, გვ. 17“.

№ 9

კანზე: „ლიანა სტურუას ლექსი“.

№ 12

კანზე: „ც. თოფურიძის თარგმანი, გვ. 20. ი. გრ“.
1956

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1956. 24 II. ჩემი ლექსი“.

№ 9

კანზე: „ჩემი ლექსი“.

№ 10

კანზე: „ჩემი ლექსით“.

1957

№ 7

კანზე: „ჩემი ლექსით“.

1958

№ 1

კანზე: „ჩემი ლექსები“.

№ 9

კანზე: „თბილისი. ი. გრ. 1958. 30. X. გამოვიდა“.

- № 11
კანზე: „ჩემი ლექსით, გვ. 5“.
1959
- № 1
კანზე: „სრულია“.
№ 11
კანზე: „ჩემი სიფათი, გვ. 19“.
- № 12
კანზე: „სრულია. ჩემი ლექსი, გვ. 26. ი. გრ“.
1960
- № 6
კანზე: „მარიჯან, 21“.
1961
- № 1
კანზე: „აქ ჩემი ლექსია. ა. ჭ-ძე და მაისურაძე, გვ. 17“.
მეორე ცალები:
1934
- № 3
კანზე: „ნარდოსი“.
1938
- № 3
კანზე: „ონავარი“.
№ 3
გვ. 3. ი. გრიშაშვილის ლექსთან „ონავარი“ არშიაზე ფანქერით: „ეს ლექსი კიდევ დაიბეჭდა „ახალგაზრდა კომუნისტში“, 1938 წ., № 20, 26 იანვარი. ი. გრ“.
1945
- № 6
კანზე: „ჩემი ლექსი (გადმოუბეჭდიათ)“.
1955
- № 7
კანზე: „ჩემი თარგმანი ოვანეს თუმანიანიდან“.
მესამე ცალები:
1934
- № 12
კანზე: „დუბ. ჩემი მოგონებანი, გვ. 9. ი. გრ“.
558. პირამიდები. ყოველთვ. ლიტ. ჟურნალი. ტფ.
1924 № 1
კანზე: „ი. გრ. 10. II“.
არის მეორე ცალი.
559. პირველი სხივი. სტალინის სახ. თბილისის სახელმწიფო უნ-ტის სტუდენტთა ლიტ. წრის აღმანახი. თბ.

წგ. 1 1950

წგ. 2. 1951

წგ. 3 1952

წგ. 4 1954

წგ. 5–6 1958

წგ. 1

ფორზაცზე: „ჩვენი კარგი სტუდენტებისაგან სოსო გრიშაშვილს. უნივერსიტეტის რექტორი ნ. კეცხოველი. 8–IV. 50“.

წიგნის ბოლოს დაკრულია გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. ვ. გორგანელი „პირველი ლიტერატურული ნაბიჯები“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1950, № 69, 30 მაისი. ი. გრ“. 2. გ. ხუბაშვილი „უნივერსიტეტის ლიტერატურული ახალგაზრდობა“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“. 1951, № 25, 24 ივნ. ი. გრ“. 3. პ. ბახტურიძე, „მხატვრული ლიტერატურის ახალი კადრები“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1950, № 129, 18 ივნისი“. 4. დ. ქუმსიშვილი, „Путь в литературу“, „Заря Востока“, 1950, 14 მაისი“.

წგ. 2

დამატებით თავფურცელზე: „მკირფას ი. გრიშაშვილს უნივერსიტეტის ახალგაზრდა მწერლებისაგან და მათი მეგობრისაგან. ნ. კეცხოველი. 12–VII 51“.

ფორზაცზე: „იხ. რეც. ვ. გორგანელისა, „სახალხო განათლება“, 1951 წ., № 39“.

წიგნში დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. ჯაფარიძის რეცენზია, მინაწერით: „კომ“, 1951, № 211, 7 სექტ“.

წგ. 3

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952, 22–VIII“.

წიგნში გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზიები: „1. ერ. ქარელიშვილი „პირველი სხივი“, მინაწერით: „კომ“, 1952 წ., № 269, 14 იანვარი“. 2. ვ. ბაიაძე „უნივერსიტეტის ლიტერატურული ახალგაზრდობა“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1952, № 51, 21–XII“. 3. ა. ჩხარტიშვილი „ახალგაზრდა ავტორთა ხმა“, „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1952, 7 დეკემბერი“.

წგ. 4

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954 წ. 15 სექტ“. იქვე დევს ქალაქის ნაჭერი „რეცენზია „პირველ სხივზე“, № 4 – ლიტ. გაზ., 1954, № 50“.

წგ. 5–6

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 12–I“.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ნ. აბესაძის რეცენზია „პირველი სხივი“, მინაწერით: „თბილისი“, 1959, 19 იანვ., № 15“.

560. პოლიგრაფია. ვ. ბოლქვაძის სახ. პოლიგრაფსკოლის მოწაფეების ნამუშევარი. პოლიგრაფსკოლის გამოცემა. თბ.

1931 № 1

561. პონტოსი. ყოველთვ. ლიტ. ჟურნალი. ბათომის ახალგაზრდა მწერალთა ჯგუფის ორგანო. ბათომი.

1925 № 1

კანზე: „ი. გრ. 1925. 20. II“.

კანის მე-4 გვ.: „იხ. ბიბლიოგრაფია. გაზ. პროლემაფ., № 3“.

მეორე ცალი.

კანზე: „დუბ. ვიყიდე ბუკინისტ პიჩკოვთან. ი. გრ. 1929 წ. 22 X“.

არის მესამე ცალი.

562. პროლემაფ. კვირეული სამხატვ.-სალიტ. ორგანო. საქ. პროლეტ. მწერალთა კოლექტივის „პროლემაფ“-ის ორგანო. თბ.

1925 № 1

კანზე: „ი. გრ. 1925. 4 VI“.

თავფურცელზე: „დაპირებული საჩუქარი სოსოს. ან ღვინიამ. 5 IV. 25 წ“.

არის მეორე ცალი.

563. პროლეტარული მწერლობა. საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ყოველთვ. ორგანო. თბ.

1927 № № 1–12

1928 № № 1–12

1929 № № 1–12

1930 № № 1–12

1931 № № 1–9

1932 № № 1–2

1927 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

№ 1

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1927. 29 III“.

ჟურნალის ბოლოს დაკრულია გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: „1. გ-ოვ-ის „პროლეტარული მწერლობის“ 1927 წ. № № 1–3-ზე მინაწერით: „3. B.;“ № 1461, 1927, IV“. 2. ტორი-ს გაზ. „კომუნისტიდან“ „პროლეტარული მწერლობის“ № 1-ზე, მინაწერით: „1927 წ., 10 III. № 55“. 3. აღ. სულავას „პროლეტარული მწერლობის“ № 1-ზე, მინაწერით: „ახალგაზრდ. კომუნისტი“, № 19, 9 III“. 4. ფარი-ს „ჟურნალი პროლეტარული მწერლობა, № 2“, მინაწერით: „მუშა“, 1927 წ., 25 მარტი“.

№ 4

კანზე: „რეცენზია – ჩემს ლექსზე, 143; საიათნოვაზე, გვ. 115“.

№ 9–10

კანზე: „ჩემზე, გვ. 183. ი. გრ“.

ბოლოში დაკრულია გაზ. „კომუნისტიდან“ ამოჭრილი დ. მ-ძის რეცენზია „პროლეტარული მწერლობის“ № 9–10-ზე, მინაწერით: „1937, № 128“.

№ 11–12

კანზე: „ჩემზე, გვ. 131“.

1928 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

№ 1

კანზე: „სრულია. 8 წიგნადაა. 1928. ი. გრ. – რეცენზია „ბოჰემაზე“, გვ. 46“.

გვ. გვ. 15–16. არშიაზე: „იხ. გვ. 48“.

№ 2–3

კანზე: „ჩემი ლექსი არეულადაა მოყვანილი, გვ. 16“.

კანზე, შინაარსში ხაზგასმულია: „ს. ამაღლობელი. რუსთაველის თეატრი: „რღვევა“, მიწერილია: „(ვარამ გაგელზე) ტ. ტაბიძე, გვ. 47“.

გვ. 16. მოხაზულია სტრიქონები, წერია: „გრიშაშვილი: აურევია კი ი. გრ“.

№ 10–11

კანზე: „ი. გრ. 12 XII“.

გვ. 84. ვ. ლუარსამიძის წერილში ჩართულ ლექსს მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი ეკუთვნის ა. შანშიაშვილს“.

№ 12

კანზე: „ჩემზე, გვ. 49. ი. გრ. 1929“.

გვ. 49. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „აფსუს“.

1929

ნომრები აკინძულია ერთად.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1929 წ. 2. IV. „ვიღაც თომაშვილი“, გვ. 52“.

№ 6–7

კანზე: „ი. გრ. 1929. 25 აგვისტო. ევპატორია. ჩემზე..., 125. მე მემარჯვენე მწერლად... თომაშვილზე, გვ. 83“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ხალათით“, არშიაზე: „ხალათი მკლავზე ჰქონდა გადაგდებული. (წითელხალათი აგიტატორი)“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. უკრაინაზე, 59“.

№ 10–11

კანზე: „ჩემი ანკეტა, გვ. 76; „ჩემს ბოჰემაზე“, გვ. 80; ყარაჩოლელო. გვ. 69, ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. 1930 წ. 9. I. კარიკატურა ჩემზე, გვ. 98; მე, ფიროსმანი, ბარნოვ. ი. გრ“.

1930

№ 1

კანზე: „სრულია. 1930 ი. გრ. რუსულად ნაფიქრი ქართული სტრიქონი, გვ. 7; „კრიტიკული რომანსები“, გვ. 101“.

გვ. 7. არშიაზე: „რუსულია. თუ წინად?“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1930. 13. III“.

№ 3

კანზე: „ჩემი ლანძღვა, გვ. 86. და გვ. 142. ი. გრ“.

გვ. 144. ინიციალებთან: „გ. ნ“, „ნატროშვილი“.

№ 4

კანზე: „სომხური მოთხრობა“.

№ 7–8

კანზე: „ჩემზე, (?) გვ. 155. ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. 1930. 15. VI“.

№ 10–11

კანზე: „ი. გრ. 1930. 17. II.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. 1931. 19 II. ყრილობის ანგარიშები მწერლებზედაც. ნოე და შოთა, გვ. 25“.

1931

№ 1–2

კანზე: „სრულია. ი. გრ. გამოვიდა 23 აპრილს. 1. ჩემზე, 131–132. 2. კიდეც, გვ. 111–112. 3. ლექსი, გვ. 101. ა. ჭ-ძე, 167; მწერლები ყრილობაზე, 219; ჭუმბაძის სიტყვა, 222“.

თავფურცელზე: „მე. 1. ბუაჩიძე, გვ. 111. 2. ვ. ლუარსაძიძე, 131–132. 3. კ. ბობოხიძე, გვ. 101. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 8 ივნისს გამოვიდა“.

თავფურცელთან დევს გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია „პროლეტარული მწერლობა“, № № 2–3“, მინაწერით: „მუშა“, 1931, № 163“.

№ 4–5

კანზე: „ი. გრ. 1931. 16 VIII. წაღვერი. ჩემზე, გვ. 126; გამორიცხულები, გვ. 210“.

თავფურცელზე: „ჩემი ლანძღვა, გვ. 126“.

გვ. 119. ლექსის სტრიქონებთან ფანქრით: „ბაბილინა“.

ჟურნალში ჩადებულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია „პროლეტარული მწერლობა № 4–5 1931 წ“. მინაწერით: „მუშა“, 1931, 18 VIII“.

№ 6–7

კანზე: „ი. გრ. 1931. 12 XI. გრიშაშვილზე, გვ. 211“.

№ 8–9

კანზე: „ი. გრ. 1932, 5 თებერვალს გამოვიდა. ამ წელს მეტი არ გამოსულა (უკანასკნელია)“.

აქვე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „საქ. პრ. მწ. ასოციაციის მე-7 პლენუმის დადგენილება“, მინაწერით: „ლიტერატურული გაზეთი“, 1932, № 6“.

1932

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1932. აპრილის 21-ს გამოვიდა. ამ ასოციაციის გაუქმების გამო ამ წელს მეტი არ გამოსულა. ი. გრ. 1932. 10 V“.

მეორე ცალები:

1928 № 4

1929, № № 8, 12

1932 № № 1–2

1928

№ 4

გვ. გვ. 26–27 შორის დევს ქალაქის ნაჭერი „ალმანახები: 1. დ. მელაშვილის რედაქტორობით გამოვიდა ალმანახები: 1. „ხუმარა“, 1922 წ. 2. „მუშათა რვეული“, № 1, 1913 წ. 3. „სარკე“, № 1, 1912 წ. 1913 წ. ი. გრ. 1946. 8 I“.

1929

№ 2

კანზე: „კარიკატურები“.

564. პროლეტარული მწერლობა. საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ქუთაისის განყ-ის პერიოდული გამოცემა. ქუთაისი.

1928 № 1

კანზე: „სრულია. ქუთაისის „ქართული მწერლობა“-ს შემდეგ გამოვიდა „წითელი აფრა“. „წითელი აფრა“-ს შემდეგ – „ლიტერატურულ ფრონტზე“.

კანის მე-2 გვ. დაკრულია ბარათი:

„12 I–15 წ. რევოლუციისა“.

საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციამ მიიღო თქვენი ბარათი. გიგზავნით ჩვენი ჟურნალის № 1–2-ს, მეოთხე ნომერი ეხლა იბეჭდება და როგორც მესამე, ისე ეს ნომერიც გადმოეგზავნება ტფილისის სახელგამს. ასე რომ მაქვე შეგიძლიათ შეიძინოთ.

„წითელი აფრა“-ს 6 ნომერი გამოვიდა სულ, თქვენ ყველა ნომრები გქონიათ. ჩვენი ჟურნალი „ლიტ. ფრონტზე“ წარმოადგენს „წითელი აფრას“ გაგრძელებას, იმ განსხვავებით, რომ ნომრების აღრიცხვა I-დან დავიწყეთ და გამოდის ყოველ ორ თვეში.

რედაქციის დავალებით: სერგო თევანიძე.

იქვე: „1932 წ. 14 იანვარს მივიღე, ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929 წ. 25 X“ იქვე უცნობის ხელით: „მივიღე ანაზარდისაგან ეს № 1 და გიგზავნი“. ხელმოწერა გაურკვეველია.

565. პროლეტარული რევოლუცია. ისტორიულ-პარტიული კრებული. თბ.

1933 № 1

566. პროლეტარული რევოლუცია. მარქს-ენგელს-ლენინის ინ-ტის თბილ. ფილიალის ორგანო. თბ.

№ 1 1939

№ 2 1940

№ 3 1943

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1940 7. I“. იქვე: „სტალინის მამა ბესო (1850–1906); სტალინის დედა კეკე (1856–1937); სტალინი – მსახიობი, 174; სტალინი – ტენორი, გვ. 176; სტალინი მომღერალთა გუნდში, 177; სტალინი – ხარფუხში, 188“.

გვ. 174. მოხაზულია ბოლო ორი სტრიქონი, არშიაზე: „არც იქეთ, არც აქეთ“ ვოდევილი 1 მოქ. გადმოკ. ვ. გუნ“.

გვ. 177. მოხაზულია: „სოსელო“-ს, მიწერილია: „სოზელი(?)“.

გვ. 180. ხაზგასმულია: „სიმონ ზოიძე“, არშიაზე: „ჩვენი მეწაღე სიმონა ცოცხალია“.

გვ. 185. მოხაზულია აბზაცი, რომელიც ეხება მ. კელენჯერიძის „სიტყვიერების თეორიის“ 1899 წ. გამოცემას, არშიაზე: „მაქვს ეს წიგნი“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1942. 4 IV. პლენუმის შრომა „შრომა და თავისუფლება“, გვ. 162; ქართ. ფსევდ., 162, 4“.

№ 3

- კანზე: „ი. გრ. 1943. 10 X. გაზეთების ბიბლიოგრაფია, გვ. 151“.
- გვ. 151. არშიაზე: „აკლია ბევრი გაზ“.
- გვ. 152. არშიაზე: „ყველგან არის გამოსვლის და დახურვის თარიღები“.
- გვ. 153. „თეატრის“ შესახებ მოხაზული აზრები, მიწერილია: „ეს ხომ ჟურნალია“.
- გვ. 155. ხაზგასმულია: „გლეხი“, არშიაზე: „ეს ჟურნალია“.
- გვ. 156. გაზ. „მიწას“ შესახებ არშიაზე: „ჟურნალია“. „ნობათის“ შესახებ: „ჟურნ“.
- ხაზგასმულია: „გაზ. „შრომა“, მიწერილია: „რამდენი გამოვიდა?“.
- გვ. 157. ხაზგასმულია: „ჯვარი ვაზისა“, არშიაზე: „გაზეთია თუ ჟურნალი?“.
- გვ. 162. არშიაზე: „ოქროს ფეხი (გაზ)“.
- გვ. 166. გაზ. „სამშობლოს“ შესახებ: „რამდენი გამოვიდა?“. ხაზგასმულია: „ძმური სიტყვა“, წერია: „ერთდროული“.
- გვ. 170. ხაზგასმულია: „არლეკინ“, არშიაზე: „ჟურნ“.
- ხაზგასმულია: „პოეზიის დღე“, არშიაზე: „ერთდროული“.
- გვ. 171. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „1. სავაჭრო გაზეთი“? 2. ტ-ძის გაზეთი. 3. სინათლე (როსტ.)“.
567. პროლეტარული ტურისტის. საქ. პროლეტ. ტურიზმისა და ექსკურსიათა საზოგადოების ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.
1932 № № 1–4
1933 № 1
1932
№ 2
- კანზე: „ი. გრ. 1932. 27 აპრილი“.
568. პროლეტარული ხელოვნებისათვის. ს. ს. ს. რ. განათ. კომისარიატის ხელოვნების სექტორის ყოველთვ. ორგანო. თბ.
1931 № 1
1932 № № 1–6
1932
№ 1–2
- კანზე: „ი. გრ. 1932. 2. II. წერილი თეატრის მუზეუმზე“.
- № 3–4
- კანზე: „ი. გრ. „გამოვიდა 30 აპრილს 1932 წ. ჩემი ხრონიკა ბოლოში“.
- გვ. 13. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „სამშობლოზეც ასე სწერდნენ“.
- *პუშკინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო... იხ. ა. ს. პუშკინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო...
569. პროფ. ს. ვირსალაძის სახ. მალარიისა და სამედიცინო პარაზიტოლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის ბიულეტენი. თბ.
№ 3 1949
570. ჟურნალ ილიონის სარეკლამო ფურცელი. ტფ.
1923 № 3 (5 აპრილი)
დევეს ჟურნალ „ილიონ“-ში. 1922–23 წ. წ.

571. ჟურნალის სტატიების მატთანე. სახელმწიფო ბიბლიოგრაფიის ორგანო. წიგნის პალატის გამოც., თბ.

1939 № № 1-3

1940 № № 1-12

1941 № № 1-12

1942 № № 1-3

1940

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1940 წ. სრულია. ვ. სარაჯიშვი., 25“.

1941

№ 1

კანზე: „ი. გრ. სრულია“.

№ 5

კანზე: „გვ. 30. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „გვ. 25. ი. გრ“.

№ 7-8-9

კანზე: „გვ. 30. ი. გრ“.

572. რადიო პროგრამები. რვ-7, ტალღა 1060 მეტრი. ტფ.

1936 აგვისტო 1-20

1936 სექტემბერი 1-10

573. რევოლუციის მატთანე. ისტორიული ჟურნალი. საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და ტფ. პარტიის ისტორიის კომისიის ორგანო. თბ.

1923 № № 1-5

1924 № № 1-5

1925 № № 1-3

1926 № № 1, 2

1927 № № 1, 2

1928 № № 1-3

1929 № № 1, 2

1930 № 1

1931 № 1

1923

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1923. 27. IX“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 30. X. 23“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1924. 13. II. გვ. 356. შ. მღვიმელზე, გვ. 201“.

გვ. 201. ხაზგასმულია: „მიშო ყიფიანითაც...“ არშიაზე: „იორდანე ტუსადის ფსევდონიმით ლექსს წერდა“.

- მოხაზულია ბოლო აბზაცები, არშიაზე: „მ. მღვიმელი“.
 გვ. 202. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „დონ-იაგო იაკ. მანსვეტაშვილი იყო“.
 1924
 № 1
 კანზე: „ი. გრ. 13. IV. 1924 წ“.
 № 2–3
 კანზე: „ი. გრ. წაღვერი. 1924 წ. 29. VIII“.
 № 4–5
 კანზე: „ი. გრ. 1924. 14. XI. გვ. 37. ლადო მესხიშვილზე; 326. დ. გივიშვილის ლექსი“.
 გვ. 326. ხაზგასმულია: „მიშო ყიფიანის სამი ლექსი „იორდანე ტუსადის“
 ფსევდონიმით, არშიაზე: „მიწაში“.
 1925
 № 1
 კანზე: „სოფ. მგალობლიშვილის წერილი რედაქციის მიმართ“.
 № 2
 კანზე: „ი. გრ. 1925 2 ოქტ“.
 1928
 № 1
 კანზე: „ი. გრ. მარტი 28, 1928 წ. ზაქ. ჭ-ძე და ინგოროყვა, გვ. 217–18; „სიფხიზლის
 საზოგადოება“ ლოთობის წინააღმდეგ, გვ. 216“.
 № 2
 კანზე: „ი. გრ. 1928. 25. VI. ცუდი ქართული, 176“.
 გვ. 85. ხაზგასმულია: „ახალგაზრდა ინტელიგენტი კორნელი კასრაძე“, არშიაზე:
 „პოეტი ნელიკო“.
 გვ. 88. ხაზგასმულია: „ძმები დონდაროვები“..., არშიაზე: „აზიანის ძმა“.
 გვ. 89. ხაზგასმულია: „სტ. ნოზაძე“..., არშიაზე: „პოეტი ფონ-ტეფო“.
 № 3
 კანზე: „ი. გრ. 1928. 25. X“. რატომ ბ. ახოსპირელი არ არის, გვ. 208“.
 გვ. 208. მე-3 აბზაცთან არშიაზე ფანქრით: „პოეტი იასამანი“.
 1929
 № 1
 თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 21. V“.
 № 2
 თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 29. XII“.
 სარჩევში ინიციალთან: „მ“, „მაკარი“.
 1930
 № 1
 კანზე: „საიუბილეო №-რი. ი. გრ. 1905 წლის პოეტების გარჩევა. ვ. მესხიშვილის
 სიტყვა, გვ. 167; დავიდოვი, გვ. 338“.
 თავფურცელზე: „ი. გრ. 1930. 1. XII“.
 გვ. 138. მე-4 აბზაცთან არშიაზე ფანქრით: „მელანია?“.

გვ. 149. მოხაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „ჩემი წიგნიდან“. ხაზგასმულია: „იზიძე“, მიწერილია: „ი. იმედაშვილი“.

გვ. 150. ხაზგასმულია: „ქიტესა კეთებაშვილი“. არშიაზე: „ქიტესა კეთებაშვილი“ მოთხრობის სათაურია, ავტორია ტიტვიკო ვარდიაშვილი (იხ. „მომამბე“, 1905, № № IX, XII“).

გვ. 153. ს. გომადის ლექსთან ფანქრით: „ჩემი წიგნიდან“.

გვ. 156. ხაზგასმულია: „ვალერიან შალიკაშვილი“, არშიაზე: „გურული“-ს ფსევდ“. ხაზგასმულია: „ს. ციმაკურიძე“, არშიაზე: „ლექსებს წერდა“.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „ვასო გადილიას აუკრძალეს...“ არშიაზე: „კიდევ აუკრძალეს 12 წიგნი. იხ. „ალიონის კრებულის ბოლო ფურც“. ხაზგასმულია: „დილა ღუდუშაურის ლექსთა კრებულიც „ამონაკვესი“, არშიაზე: „მაქვს“. ხაზგასმულია: „კონსტანტინე ჭანტურია“, არშიაზე: „კ. კაპანელი“.

გვ. 161. ხაზგასმულია: „ვიღაც ხეობელის ინსინიუაციებით“, არშიაზე: „სვ. ყიფიანი, გვ. 156“. ხაზგასმულია: „მოთხრობა „ახალი ბატონები“, არშიაზე: „ია ეკალაძისა“.

გვ. 163. მოხაზულია მე-3 აბზაცი, არშიაზე: „ჩემი გვარი თენგიზ ჟღენტს (ამ ჟურ. რედაქტორს) ამოუშლია. პირადი გადმოცემა ავტორისა“.

გვ. 168. მოხაზულია: „ჟურ. „მოგზაური“, № 15, 1905 წ“, წერია: „ლადო მესხიშვილზე“.

1931

№ 1

კანზე: „უკანასკნელი“.

მეორე ცალეები:

1928

№ 2

კანზე: „გ. ტაბიძეზე, გვ. 131“.

1931

№ 1

კანზე: „მეტი არ გამოსულა“ (10 წლის აღსანიშნ)“.

574. რელიგიის წინააღმდეგ. სამეცნ-მეთოდ. ორკვ. ანტირელიგ. ჟურნალი. საქ. მეზრძოლ უღმერთოთა კავშირის ცენტრ. საბჭოს ორგანო. თბ.

1930 № № 1-8

1931 № № 1-24

1930

№ 1

კანზე: „ი. გრ. ამ ნომრიდან რედაქტორობს გ. გოგიბერიძე; პ. ირეთელის მოთხრობა“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. გ. ქუჩიშვილის ლექსი“.

№ 6, 7

კანზე: „დ. ჭონქაძეზე“.

№ 8

კანზე: „აქ ჩადრის ისტორიაა. იპ. ვართაგავას წერილი“.

1931

№ 1

კანზე: „სრულია. ქალი. 1905 წლის კარიკატურა“.

№ 2

კანზე: „დანიელ ჭონქაძეზე. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ქალი და რელიგია. ი. გრ“.

№ 7–8

კანზე: „პ. ირეთელზე, გვ. 29“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. პ. ირეთელი“.

№ 11–12

კანზე: „ტ. ტაბიძის მამაზე“.

№ 15–16

კანზე: „ჩუდეცვი და ლალიაშვილი, გვ. 16; პოეტი ბლოკი ძველადაც იყო? გვ. 16“.

№ 17–20

კანზე: „ი. გრ. 1931. 21. XII. დ. ჭონქაძეზე, გვ. 18. აკლია 20–21“.

№ 21–24

კანზე: „ბოლნისი, გვ. 27. ა. ახნაზაროვის ლექსი, გვ. 14“.

576. რემედას. რემედასის საქ. ცენტრ. და თბილ. საქალაქო კომიტეტების ყოველთვ. ორგანო. თბ.

1924 № № 1–4

1925 № № 5–12

1926 № № 1–3

1927 № № 1, 2

1928 № № 1–4, 7–11

1929 № № 1–12

1930 № № 1–9, 12

1931 № № 1–12

1937 № № 6–7

1924

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 4

კანზე: „კ. ლიბკნეხტის ლექსი“.

1929

№ 1

კანზე: „სრულია“.

1931

№ 1–2

კანზე: „სრულია“.

მეორე ცალები:

1925

№ 5. უკანოა

გვ. 1. არშიაზე: „თარგმნილი ლექსები“.

576. რიონი. საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ქუთაისის განყ-ის სამხატვრო-სალიტ. პერიოდული ორგანო. რედ. იოგან ასათიანი. ქუთაისი.

1926 № 1

გვ. 45. მოხაზულია სტრიქონები, არშიაზე: „აბაშელმა ამას მიჰბაძა, მაგრამ კარგად“.

577. რიონი. ლიტ.-მხატვრ. კრებული. საქ. მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყ-ბა. ქუთაისი.

1957 წლის

1958 წლის

1959 № № 2, 3

1957

თავფურცელზე: „დიდებულ, ხმატკბილ პოეტს, სინაზით, უშუალოდით აღსავსე მოქალაქეს – იოსებ გრიშაშვილს მისი მოთაყვანე რუთა ბეროდისაგან. 12 II. 58 წ. ქ. ქუთაისი“.

იქვე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი შ. გოზალიშვილისა და შ. ბურჯანაძის რეცენზია „ლიტერატურულ-მხატვრული კრებული „რიონი“, მინაწერით: „სტალინელი“, (ქუთაისი), 1958, № 98, 18 მაისი“.

1958

კანზე: „თამარიანი, 128. აკაკი და რაჭა-ლეჩხუმი, გვ. 116“.

თავფურცელზე: „უსაყვარლეს, უტკბილეს პოეტს და მოქალაქეს იოსებ გრიშაშვილს მისი მოთაყვანე რუთა ბეროდისაგან. ქართველ მწერალთა V ყრილობის გახსნის დღეს – 1959 წ. 19 იანვარს“.

1959

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 10. VII“.

კრებულში დევს ბარათი: „დიდად პატივცემულო ბატონო სოსო! გიგზავნით გაზეთებს. ყველა ნომერი ვერ ვნახეთ. ამის შემდეგ სისტემატურად გამოგიგზავნით. ლექსი – საქართველოზე არ დაგავიწყდეთ. დიდი პატივისცემით – გიორგი ლეჟავა. 13 II. 60 წ“.

მეორე ცალები:

1959 № № 2, 3

№ 2

კანზე: „ჩარჩუბალ, 182“.

№ 3

გვ. 142. არშიაზე: „წამება ფარსადანიშვილი“.

578. რკინის-გზელი. ქუთაისის კვანძის რკინისგზელ მუშკორთა სალიტ. კრებული. ქუთაისი.

1927

კანზე: „ვიყიდე ბაზარზე – 1930. 27 იანვარს. ი. გრ“.

579. რუსთაველის თეატრი. კრებული. რედ.: სანდრო ახმეტელი. რუსთაველის თეატრის მუზეუმის გამოცემა. ტფ.

1934 № 1

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1934. 7 VI. ეს არ გამოსულა გასაყიდათ. 1935 წელს 2 იანვარს გამოვიდა შეცვლით. ისიცა მაქვს. ი. გრ“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „ოქროს ვარაყით მოსევადებული“, მიწერილია: „სევადა? სევადა – სიშავეს ნიშნავს. ოქრო – ყვითელია“.

ბოლოში ჩადებულია გაზეთის ორი ნომერი და ორი ამონაჭერი გაზეთებიდან: 1. გაზეთ „რუსთაველის თეატრის“ 1934 წ. 16 დეკემბრის ნომერი. გვ. 1-ლის არშიაზე: „ინტირანოსის №-რი. 1934 წ. 16 XII. ი. გრ“. 2. გაზეთ „Тифлисский Рабочий“-ს 1934 წ. 16 დეკემბრის № 141. 1-ლი გვ. არშიაზე: „თამარ წულუკიძე“. გაზეთში მოთავსებულია თ. წულუკიძის წერილი „ყაჩაღების“ მე-100 წარმოდგენასთან დაკავშირებით. 3. ამონაჭერი გაზ. „კომუნისტის“ 1934 წ. 6 ივნისის ნომრიდან „რუსთაველის თეატრის 10 წლის თავისათვის“. 4. წერილები რუბრიკით „რუსთაველის თეატრის იუბილე“, არშიაზე: „კომუნისტი“, 1934 წ., № 133, 10 ივნისი“.

580. რუსთაველის თეატრი. კრებული. რედ.: აკ. თათარაშვილი. რუსთაველის თეატრის მუზეუმის გამოც. ტფ.

1934

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა შეცვლით 1935 წ. 2 იანვარს. 1935, 4 X“.

581. რუსთაველის სახელობის ბათუმის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის შრომები. ბათუმი.

1950 № 1

1954 № 1, 3, 4

1954

№ 1

კანზე: „ი. გრ. გვ. 88. ფლორა, 85“.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „წამალწვრილს“ არშიაზე: „თუ წალამწვრილს? ი. გრ“.

გვ. 90. არშიაზე: „იელი შხამიანი ბალახია. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1954. 21. V. ლექსიკონის თარო. მესხური ლექსიკონი, გვ. 65. ი. გრ“.

582. რუსთავის ჩირაღდნები. მეტალურგთა კულტურის სასახლესთან არსებ. ლიტ. წრის ალმანახი. რუსთავი.

1958 № 1

თავფურცელზე: „ბესარიონ ჟღენტს ღრმა პატივისცემით კ. მუმლაძე. 7. XII. 58 წ“. იქვე: ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. ბეს. ჟღენტი“.

583. საარქივო საქმე. ცენტრარქივის არაპერიოდული სამეცნ. ორგანო. თბ.

1929 № 1

1930 № № 1-3

1932 № № 4, 5

1929

№ 1

კანზე: „1832 აჯანყება, გვ. 119; „ნიკონი“, გვ. 119; კალმასობა, გვ. 30. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 2. IV“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ყიფშიძისათვის მეტად სახიფათო იყო“, მიწერილია: „ალ. ფრონელი“.

გვ. 30. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „ვინ არის კალმასობის ავტორი“ წერილი დ. კარიჭაშვილის, იხ. „საქართველოს არხივი“, ტ. II. ი. გრ“. სტრიქონთან „ცენტრარქივის მაშინდელ გამგეს“, წერია: „კაკაბაძე“.

1930

№ 1-3

კანზე: „II. ი. გრ. 1930. 20 V“.

თავფურცელზე: „სახსოვრად საყვარელ მწერალს მის პატარა მეგობრისაგან. 20 II. 30 წ. ელიკო“. იქვე: „ელიკო მეხუზლა“.

თავფურცელზე: „ნეკროლოგები: I. დ. კარიჭაშვილი. II. ს. გორგაძე, 259, 260, III. ს. ესაძე. ი. გრ“.

გვ. 40. „პ. უმიკაშვილი“.

გვ. 262. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „მასალები მიაწოდა ლ. ტოლსტოის ხაჯი მურატის დასაწერად“.

მეორე ცალები:

1930 № № 1-3

კანზე: „დუბ. შევადარე. ი. გრ“.

584. საბჭოთა მასწავლებელი. თელავის განათლ. განყ. თვიური პედ. მეთოდ. ორგანო. თელავი.

1934 № 3, 7, 8

№ 3

კანზე: „ჟურნალების ისტორიისათვის“.

№ 7-8

კანზე: „ი. გრ. 1935. 16. I“.

385. საბჭოთა მედიცინა. საქ. სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ორგანო. თბ.

1957 № № 1-6

1959 № 1

586. საბჭოთა მეურნეობა. სამტრესტის ორგანო. ტფ.

1934 № № 1, 7

№ 7

კანზე: „ა. ჭ. 26“.

587. საბჭოთა მწერალი. საქ. საბჭოთა მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყ-ბის სალიტ.-სამხატვრო ჟურნალი. ქუთაისი.

1933 № № 1, 2

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 10 ივლისი“. იქვე დევს შა-ლის რეცენზია ჟურნალის ამ ნომერზე „ავად ვარ, მამასადაძე...“, მინაწერით: „ახ. კომ“. 1933 წ., № 214, 16 IX“.

588. საბჭოთა მწერლობა. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის ყოველთვ. სამხატვრო-სალიტ. და საზოგად.-პოლიტ. ჟურნალი. თბ.

1932 № № 1-4

1933 № № 1-4

1932

№ 1, 2

კანზე: „სრულია“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 10 XII“.

სარჩევში ხაზგასმულია: „პიერ-ჟან ბერანჟე“, არშიაზე: „თარგმ. გრ. ცეცხ“.

№ 3, 4

თავფურცელზე: „გამოვიდა იანვრის 20-ს, 1933 წ“.

მეორე ცალები:

1932 № № 3, 4

გვ. 125. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, არშიაზე: „ეს განსაკუთრებით პ. ქიქოძის მოხსენებ. იყო ასე დასმული“.

589. საბჭოთა სამართალი. სსსრ იუსტიციის სახ. კომისარიატის ჟურნალი. თბ.

1936 № 1

590. საბჭოთა სამართალი. საქ. სსრ იუსტიციის სამინისტროს, პროკურატურისა და უმაღლესი სასამართლოს ორთვ. ჟურნალი. თბ.

1958 № 1

591. საბჭოთა სამართლის მაუწყებელი. იუსტიციის სახ. კომისარიატის გამოც. თბ.

1923 № № 7, 9

№ 7

გვ. 1. არშიაზე: „ა. ახნაზაროვის ქაღალდებიდან“.

592. საბჭოთა ქალი. ყოველთვ. საზოგად.-პოლიტ. ილუსტრ. ჟურნალი. თბ.

1957 № № 1-4

1958 № № 1-12

1959 № № 1-12

1960 № № 2-4, 6, 8-12

1961 № № 1-6

1958

№ 12

კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 16“.

1959

№ 1

კანზე: „სრულია“.

№ 11

კანზე: „ი. გრ. მე – ყდაზე, გვ. 2“.

1960

№ 6

კანზე: „მარიჯანის ლექსი, გვ. 16“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. 1960. 25 აგვისტო. ბორჯომი. არეულია, გვ. 15“.

№ 9

კანზე: „ბატონო სოსო! წაიკითხეთ ჩემი მოგონება. პატივისცემით ელენე სიბილა. 1960 წ“.

593. საბჭოთა წიგნი. საქ. წიგნის ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1934 № № 1, 2, 3, 4, 5

№ 1

გვ. 1. „სრულია“.

594. საბჭოთა ხელოვნება. თეატრი. კინო. მუსიკა. მხატვრობა. კრიტიკა. სახალხო განათლ. კომისარიატის ხელოვნების განყოფილების ორკვ. ორგანო. თბ.

1927 № № 1-8

აკინძულია ერთად.

ყდის მე-2 გვ.: „ჩემზე, № 1, გვ. 43, ბ. ჟღენტი; ჩემზე, № 2, გვ. 25, შ. რადიანი; ჩემი ანკეტა „ამერიკელ ძიაზე“, № 6, გვ. 9; ჩემი წერილი „თურქული ოპერა“, № 6, გვ. 22. მოვაწერე სო-გრი, სოსო გრიშაშვილს; ჩემი ანკეტა „სეზონის დასასრული“, № 7, 8, გვ. 31“.

ფორზაცზე: „საბჭოთა ხელოვნება“, სრულია. ი. გრ. 1. ნ. შიუკაშვილის პიესა „მადლობა“, № 2, გვ. 30. 2. „რაც გინახავს... № 5, გვ. 25“.

№ 1

კანზე: „1927. 1. I. გვ. 43“. იქვე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „ფარის“ წერილი ჟურნ. „საბჭ. ხელოვნების“ გამოსვლასთან დაკავშირებით, მინაწერით: „1927 წ., „მუშა“, 9 იანვარი“.

გვ. 27. ვსევდონიმთან: „ვან-დეიკ“, „ვ. კოტეტიშვილ“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „ეს ერთადერთი მწერალი შერჩა ქართულ პროზას „ცისფერი ყანწების“ სკოლიდან“, არშიაზე: „არტისტ. ნ. ლორთ“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია ამოჭრილი გაზ. „კომუნისტიდან“ „რეცენზენტი“-ს წერილი ჟურნალის ამ ნომერზე, მინაწერით: „12 იანვ. 1927“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1927. 21. I. ჩემზე, გვ. 25“.

გვ. 30. ინიციალებთან: „ვ. დ“., „ვარლამ დაისელი“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1927. 30 IV. ფიროსმანიშვილს, გვ. 20; იეთიმ-გურჯი“.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. 1927. 28 IV. ჩემი წერილი გვ. 22 და 9. – რატომ არ შეიძლება ნატა ვაჩნაძე ერთხელ მაინც ცოცხალი გადარჩეს კინოდან?... ი. გრ. კადეტის შესახვ. № 5, მხატვ. ა. ქუთათელაძე. სახლშია სულ“.

კანის მე-2 გვ. დაკრულია გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. ალ. ახმეტელი „წერილი რედაქციის მიმართ“, მინაწერით: „კომ“, 1927, 7 მაისს“. 2. ს. ჯ-მე „ყველაფერს საზღვარი უნდა ჰქონდეს (რუსთაველის თეატრში 3 მაისს გამართულ საღამოს შესახებ)“, მინაწერით: „მუშა“, 1927, 4 მაისი“.

გვ. 22. ინიციალებთან: „სო-გრი“, „ი. გრ“.

№ 7, 8

კანზე: „ჩემი ანკეტა – სეზონის დასასრულზე, გვ. 31. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1927 № № 1–8

№ 1

კანზე: „ვიყიდე აკადემიის მაღაზიაში 1947. 8. VIII“.

№ 6

კანზე: „ჩემი ანკეტა, გვ. 9; ნიზამი, 22; ჩემი სიტყვა. ი. გრ“.

კანზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „კ. ძიძიგურის ჟურნალთაგან. 1927 წ“.

595. საბჭოთა ხელოვნება. საზოგად.-პოლიტ. ჟურნალი ხელოვნების და მარქსისტულ ხელოვნებათმცოდნეობის საკითხებზე. საქ. განსახკომის ხელოვნებისა და ლიტერატურის სექციის ყოველთვ. ორგანო. თბ.

(1931) № № 1, 2

1932 № № 7, 8

1935 № № 2–6

(1931)

№ № 1–2

კანზე: „ი. გრ. № № 9–10. 1932? გამოვიდა 2. I“.

1932.

№ 7, 8

კანზე: „ი. გრ. 1932. 1 ოქტ. გამოვ. ამ წელს მეტი არ გამოსულა. აქ კარიკატურებია ბოლოში“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „შუღლი“, მიწერილია: „თუ ვერაგობა და სიყვარული“.

1935

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1935. 13 აგვისტ. წყლულეთი“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1935 26. 8. – 1. ოსური მოთხრობა, გვ. 82. 2. მაიკოს მოგონება, 89“.

კანის მე-2 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. ლუარსამიძის „წერილი რედაქციის მიმართ“, მინაწერით: „მუშა“, 1935, 21 სექტ“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ლ-ი-ს რეცენზია „საბჭოთა ხელოვნება, № 2, 3“, მინაწერით: „ახ. კომ“. 1935, № 224“.

№ 4

ფორზაცთან ჩადებულ ქალაქის ნაჭერზე ფანქრით: „ი. გრ. 1935. 14 IX. პუშკინი ქართულ ენაზე, 103; სამურეხოდ საქმე, გვ. 27; ზიჩი, გვ. 84; ბაკები? გვ. 89; ვაჟას „შვლის ნუკრის ნაამბობი“ – მიზამვააო, გვ. 76; ვაჟას პუშკინი არ უთარგმნია, გვ. 103“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1936. 9 I. „იართ“, გვ. 68; „სამშობლო მიწა“, 28“.

№ 26

კანზე: „ეს წარსული წლის №-რი გამოვიდა 1936 წ. 25 თებ. ი. გრ“.

გვ. 34. არშიაზე: „იხ. ჩემი „ბოჰემა“. ესეც ჩემგან“.

- გვ. 35. მე-3 აბზაცთან: „იხ. ჩემი წერილი „ერევნის მოედანი“.
 მეორე ცალები:
 1935 № 5
 კანზე: „ა. შანშიაშვილი იღებს ხალხურ ლექსს და თავისად ასაღებს, გვ. 61, 62“.
 გვ. გვ. 57–64. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „ხალხური“.
 596. საბჭოთა ხელოვნება. ხელოვნებისა და ლიტერატურის მცოდნეობის ჟურნალი.
 სსსრ სახკომსაბჭოსთან არსებული ხელოვნების სამმართველოს ყოველთვ. ორგანო. თბ.
 1936 № № 1–8
 1937 № № 1–3, 6, 9, 10
 1938 № № 1–6
 1939 № № 1–12
 1940 № № 1–12
 1941 № № 1–5
 1936
 № 1–2
 კანზე: „გამოვიდა 1936 26 აპრილს. ი. გრ“.
 № 3
 კანზე: „ი. გრ. 1936. 3 ივლისს გამოვიდა. გვ. 48. ა. ცაგარელზე“.
 № 4–5
 კანზე: „ი. გრ. 1936. 20 X. – გორკი“.
 № 6
 კანზე: „ი. გრ. 1936. 1 XI“.
 გვ. 47. ბოლო აბზაცთან: „იხ. ოვ. თუმან. „ბატონი და მოჯამაგირე“.
 № 7–8
 კანზე: „ჩემი ციტატ., გვ. 33“.
 1937
 № 1
 კანზე: „სრულია. ი. გრ. 1937. 4 ალ. ჭ-ძე, მირზა ფატ., გვ. 29. მე – 54“.
 № 2
 კანზე: „გამოვიდა 1937. 15 ივლისს. ი. გრ. 1. ა. ცაგარელზე და ჩემზე. გვ. 106. 2.
 იშხნელზე. 3. გ. სუნდუკ“.
 თავფურცელთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. კ. აქბარდია
 „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1937, 20 ივლისი. 2. ანონიმური რეცენზია „კიდევ ფრთოსანი
 მღებავის შესახებ“, მინაწერით: „ახალ. კომ“, 1937, № 168, 24 ივლისი“. 3. „თეატრალი“
 „ფრთოსანი მღებავის შესახებ“, მინაწერით: „მუშა“, 1937, 26 ივლისი“.
 გვ. გვ. 106–107 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ჩხეტიას წერილი
 „დოკუმენტალური წყაროების დაცვა“, მინაწერით: „კომ“, 1937, 5 VIII“.
 № 3
 კანზე: „გამოვიდა 1937. 28 XII. ი. გრ. შეცდომა, გვ. 45; ილიაზე, 44, № 4 და 5 არ
 გამოვიდა და მგონი არც გამოვა“.

თავფურცელზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „ერთი მკითხველთაგანი“-ს რეცენზია „შეუწყნარებელი დაგვიანება“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ“. 1937, 2 იანვ“.

გვ. 45. მოხაზულია: „ბაქარ ქართლელი (დიმ. ბაქრაძე)“, მიწერილია: „დიმ. ყიფიანი“. № 6

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1938. 7 მარტს. № 4–5 არ გამოსულა; ჩემზე, 57, 68“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „თამაზიშვილის პიესა „ვეფხის-ტყაოსანი“ არ არის მონახული“, წერია: „არის“.

№ 9–10

კანზე: „ი. გრ. 1937. 20 II. გამოვიდა მეტი არ გამოსულა. იხ. I – 1937. მანანა ორბელიანზე, გვ. 80“.

1938

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1938 წ. 12 ივნისი. ა. ჭ-ძეს თეატრი, 77“.

№ 2

კანზე: „ამხ. ი. გრიშაშვილს რედაქციისაგან“. იქვე: „ჩემი წერილი“.

№ 3

კანზე: „1. ილიას კერძო წერილი, 72. 2. ერნესტო როსი, 61. 3. ელეფთერიძის პორტრეტები“.

№ 5

კანზე: „1. ვ. გუნია და მე, 50. 2. ემზე – მ. ბებუთოვი, 38. 3. მე – 40, 204. 4. ავალა 45“.

გვ. 41. არშიაზე: „იხ. აგრეთვე ეკ. გაბაშვილის მოგონება“.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. 1939. 24 I. – 1. ილიას ოხუნჯობა. 2. ვარინკა წერეთლის მოგონება, გვ. 71“.

გვ. გვ. 22–23 შორის დევს ჟურნალიდან ამოჭრილი ვ. წულუკიძის რეცენზია „უსიცოცხლო ჟურნალი „საბჭოთა ხელოვნება“, 1938 წ. № 1–5“, მინაწერით: „მნათობი“, 1939, № XII“.

1939

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1939. 21 IV. 1. გრიბოედოვი და წინამძღვაროვი, გვ. 60; „თოფიანი კაცი“, გვ. 40. (ჩვენზე)“.

№ 3

კანზე: „შევჩენკო და ილია, გვ. 41. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ნ. გვარამის მემუარები. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „ჰამლეტი ჩემიდან, 40“.

№ 6

კანზე: „ზ. ანტონოვიზე, გვ. 93“.

№ 7–8

კანზე: „გიორგი წითლანაძისაა! წყალტ. 1939. 19 X“. იქვე: „ჩემი შემოტანილი სიტყვები, 72. „ლამაზმანები“, „შეესიტყვა“ (პირვ. „ნამუსში“ ვიხ.) მართალს ვამბობ; ჩემი სახელი გვ. 73. ი. ბალახაშვილი; გვ. 78. გერსამია; გვ. 11. შ. დადიანი; გვ. 101. ანა ნიკოლაძე; ა. ჭ., 72; აზიური სიმღერები და ალ. ორბელიანი, გვ. 66–70; ვახ. ორბელიანმა თარგმნა კარატიგინის „ნაცნობ-უცნობნი“, გვ. 71; „დარისპანის გასაჭირი“, 98; ა. მრევლიძე., 80; ლ. მესხიძე., 84; მომღერალი მაჩაბელი, 78“.

№ 9

კანზე: „ი. გრიშაშვილი. 1. აბესალომ და ეთერი გვ. 62, 71. 2. ხარიტონოვი, 24“.

№ 10

კანზე: „1. იუზა ზარდალიძე. 2. რაფი“.

№ 11

კანზე: „ქართული თეატრი, 57. ჩემზე, გვ. 24“.

№ 12

კანზე: „1. ლეკური. კარგი აწერა, 59. 2. დ. ერისთავი და „ვაი ჭკუისაგან“, გვ. 54. შეცდომა, გვ. 54; აკაკი და კინო, გვ. 58“.

1940

№ 1

კანზე: „ი. გრ. სრულია“.

№ 2–3

კანზე: „ი. გრ. ს. აბაშელი, 20; გვ. 96. „კნიაზ მამიკონი“ – მიხ. თუმანიშვილის ფსევდონიმი; შეცდომა, გვ. 97, 76“.

გვ. 85. ხაზგასმულია კრიპტონიმი: „ალ. ს-ა“, არშიაზე: „ი. ელფეთერიძეს სტილს ჰგავს“.

გვ. 97. მოხაზულია ტექსტში სახელი „ნინო“, შესწორებულია: „ანასტასია“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1940. 23 VI. ანეტა იურკევიჩი, 56; „მიმინოსა მწყერი უყვარს“, გვ. 56“.

№ 5

კანზე: „1940. 22 VIII“. ი. გრ. ა. ჭ., გვ. 42; ჩაიკოვსკი თბილისში, გვ. 29“.

№ 6

თავფურცელზე: „აკაკი მსახიობი, გვ. 23; აკაკი და მუსიკა, გვ. 31. ი. გრ“.

№ 7–8

კანზე: „1. პიესების სია ბოლოს. 2. ნ. გაბუნიაზე. 3. ქუთაისის თეატრი“.

№ 10.

კანზე: „1. პიესა „სამშობლო“.

№ 12

კანზე: „მარგარ. გოტიე, 17; დიუმა შვილი (1824–1895). ი. გრ“.

1941

№ 1–2

კანზე: „სულ ოთხი წიგნი გამოვიდა. ი. გრ“.

№ 5

კანზე: „მეტი არ გამოსულა. № 6 აწყობილი დაიშალა – იქ ნ. ვარაძეს მოგონება იყო ჩემზე. ი. გრ. – პეპო და კ. ყიფ., გვ. 36; პისემსკი და გ. ერისთავი, გვ. 13“.

მეორე ცალები:

1936

№ 1–2

კანზე: „ხალხთა წერილი (ლექსად) დიდ სტალინს“

№ 7–8

კანზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „შოთა ძიმიგური. ბათომი 1937 I“.

597. საბჭოთა ხელოვნება. საქ. სსრ კულტურის სამინისტროს ორგანო. თბ.

1954 № № 1–6

1955 № № 1–6

1956 № № 1–6

1957 № № 1–11

1958 № № 1–12

1959 № № 1–12

1960 № № 1–3, 6–12

1961 № № 1–12

1962 № № 1–12

1963 № № 1–8

1954

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. ბორჯომი. 1954. 31 VII“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1954. 25 X. მე და ჭაბუკიანი, გვ. 36“.

გვ. გვ. 46–47 შორის დევს გაზ. „კომუნისტის“ 1954 წ. 12 ნოემბ. ნომერი მასში აღნიშნულია ს. კინწურაშვილის წერილი „ჟურნალი „საბჭოთა ხელოვნება“.

№ 4

კანზე: „ჩეხოვი – 21“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1954. 17 დეკემბ“.

№ 5

კანზე: „მივიღე 1955 4 თებერვალს. ი. გრ. დუბლ“.

№ 6

კანზე: „1955. 14 აპრილს გამოვიდა. ი. გრ“.

1955

№ 1

გვ. 39. ც. ბიჩინაშვილის წერილში „რომანოზ გველესიანი“ (დაბადებიდან 70 წლისთავის გამო)“, გადახაზულია: „დაბადებიდან“, მიწერილია: „გარდაცვალებიდან“.

№ 2

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1955 4 ივნისს გამოვ. „სიზმარა“, გვ. 23“.

№ 3

კანზე: „ირა ალექსიძე“.

№ 6

თავფურცელზე: „მივიღე 1956. 14 აპრილს. ი. გრ“.

გვ. 63. გადახაზულია: „გიგო ტატიშვილი“, მიწერილია: „ტეტიამვილია“.

1956

№ 1

თავფურცელზე: „მივიღე 1956. 15 აპრილს. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1956. 3 ივლისი“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1956. 15 IX“.

№ 5

კანზე: „ია კარგარეთელი“.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. 1957. 20 I თამარ ბოლქვაძე“.

1957

№ 2–3

კანზე: „გვ. 89. 112. ი. გრ“.

№ 7

კანზე: „კარიკატურა, 17; ნელის ნამუშევარი, გვ. 1; აბესალომ-ეთერის ლიბრეტო, 42“.

გვ. 1. ქანდაკების რეპროდუქციაზე მიწერილია: „ირა ალექსიძე – ნელი ალექსიძისა“.

№ 8

კანზე: „მე – 43“.

№ 9

კანზე: „ი. ჭ-ძის №-რი. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „სენო წერეთლის კარგი წერილი. გვ. 33. ი. გრ“.

გვ. 35. ხაზგასმულია: „მსახიობი ქალი თარხნიშვილი“, არშიაზე: „აქაურ ოპერაშიც მღეროდა“. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „ოპერა „ქრისტინე“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „სპექტაკლი განმეორებულ იქნა 23 და 25 მაისს“, არშიაზე: „1918“.

1958

№ 1

კანზე: „გამოვიდა 1958 მარტში. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „ჩემი სიფათი, 33“.

№ 7

კანზე: „ივ. მაჩაბ. თარგმ., 52“.

№ 8

კანზე: „შოთა რუსთაველის სურათიო! გვ. 9. (ამის პასუხი ჩაკერებულია) ი. გრ“.

თავფურცელზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ავტორთა ჯგუფის წერილი „სინამდვილის დამახინჯების წინააღმდეგ“, მინაწერით: „კომ“, 1958, № 261, 12 ნოემბ. ი. გრ“.

№ 11

კანზე: „მოგონება ელ. ჩერქეზიშვი“.

გვ. 43. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „აკოფას ციხეში ელისაბედის მიწვევით მე ვთამაშობდი. გოცირიძემ უარი უთხრა“.

გვ. 44. წერილის ბოლოს: „მე სამი იუბილე გაუმართე ღიზას. მოხსენებაც წავიკითხე, მერე ლექსიც! ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ჩემი ლექსები გერმ“.

1959

№ 1

კანზე: „ვ. გუნიაზე“.

გვ. 52. სათაურთან „ვ. გუნია. ვ. გუნიას სახელი – ფოთის თეატრს“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. „ახალი ღმერთი“, გვ. 80“.

№ 6

კანზე: „ელო ანდრონიკ. ელენე ჩერქეზიშვილი. გ. შავგულიძე. თამარ ვახვახიშვილი“.

1960

№ 1

კანზე: „წერილი ჩემზე, გვ. 49. ი. გრ“.

№ 10

კანზე: „სახსოვრად ძვირფას ქეთო და სოსოს ნინო ციციშვილი. 22 XII. 1960 წ“.

№ 12

კანზე: „აკლია 4, 5. აშუღებზე, გვ. 76“.

1961

№ 10

კანზე: „ნატო გაბუნია და ა. ცაგარელი, გვ. 56“.

№ 11

კანზე: „ქეთოს“.

№ 12

კანზე: „ჩემზე, 77; არეთა ლოლუა, გვ. 62“.

ჟურნალში დევს გაზ. „საბჭოთა აფხაზეთის“ 1962 წ. 21 თებ. ნომერი. მასში ჩანიშნულია ვ. აქუბარდიას წერილი „იოსებ გრიშაშვილი სოხუმში“.

1962

№ 10

ჟურნალში დევს: ოფიციალური მოწვევის ბარათი რუსთაველის სახ. ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის სამეცნიერო საბჭოს სხდომაზე დასასწრებად 1962 წელი, 7 დეკემბ. გაზეთ „ქუთაისის“ 1962 წ. 2 დეკ. ნომერი. მასში აღნიშნულია მ. ალავეძის

წერილი „რაჟდენ გვეტაძე“. გაზ. „კოლხეთის ცისკრის“ 1962 წ. 27 ნოემბ. ნომერი, სადაც ჩანიშნულია ეთერ ჯღამაძის ლექსები.

მეორე ცალები:

1954

№ 5

გვ. გვ. 20–21 შორის დევს გაზეთის „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1952, № 15, 11 აპრ., რომლის არშიაზე წერია: „აკაკი“.

1957

№ 4

თავფურცელზე: „ი. გრ. ბორჯომი. 1957. 4. VIII“.

გვ. 49. ხაზგასმულია სტრიქონი, არშიაზე: „ირ. გამრეკელი“.

გვ. 51. სურათთან: „წითელი ეშმაკუნები“ წერია: „რა საჭიროა ხეზე ტილო“.

გვ. 45. „აბესალომ და ეთერის“ ტექსტში ხაზგასმულია: „ხუმური“, მიწერილია: „ხომორი“, იხ. საბა“.

1958

№ 4

კანზე: „ბორჯომი. 1958. 10 VII. ი. გრ. დუბლ. მარჯანიშვილის პიესა, გვ. 19“.

№ 5

გვ. 47. არშიაზე: „დილოში 1907 წელს პირველი წარმოდგენა მე გავმართე“.

№ 10

გვ. გვ. 3, 10. ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრებით: „მე“.

მესამე ცალები:

1957

№ 10

გვ. 49. ქალაქით ჩანიშნულია გ. ციციშვილის წერილი „იოსებ გრიშაშვილი და ქართული თეატრი“.

598. საზოგადოებრივი კვება. ორკვ. ორგანო. საქ. საკვების მუშაკთა პროფკავშირისა და სამეურნეო ორგანოთა მასალები და ინფორმაცია. თბ.

1932 № № 1–7

599. საზღვარზე. საქ. ალკვ ცვ-ის და განათლ. სახ. კომისარიატის ყოველთვ. სალიტ., საპოლიტ. და სამეცნ. მოსწავლე ახალგაზრდების ჟურნალი. თბ.

1925 № № 1–4

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1925. 2 II“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1925 I IV. გვ. 25“.

№ № 3–4

კანზე: „ჩემზე. ი. გრ“.

გვ. გვ. 173–176. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „გრიშაშ“.

600. საისტორიო კრებული. ცენტრ. არქივის გამოც. თბ.

1928 № № 1, 2, 3

1929 № 4

1928

№ 1

კანზე: „ი. გრ. სარგის კაკაბაძის ჟურნალი“.

№ 2

კანზე: „ალ. ჭ-ძე, გვ. 98; პორნოგრაფიული სიტყვები, გვ. 104, ს. კაკაბაძისა. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 30 VIII, 1928“.

1929

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1929. 29 V“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „ავტორი მისი არის იოანე ბატონიშვილი“, არშიაზე: „პირველად დ. კარიჭაშვილმა სთქვა“. იქვე სქოლიოში შენიშვნას მიწერილი აქვს: „აქამდე სად იყო“.

გვ. 118. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, არშიაზე: „მარიამ ბატონიშვილი, პოეტი ქალი“.

601. საისტორიო მოამბე. საქ. ცენტრარქივის გამოც. ტფ.

1924 № № 1, 2

1925 № № 1, 2

1925

№ 1

კანზე: „გ. ჭ-ძე, გვ. 233“.

თავფურცელზე: „ი. გრ.“

„სერგო გადვიქეც სარგისად.

ნარი ვარ კარგად ნარევი,

ვიძახი რასაც ჩამძახებს

„სლოვო“, „მშაკი“, „არევი“.

(„საქართველო“, 1915 წ. № 25 დეკემბრის)“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1926. 7 X. გარსევანის სახლი, გვ. 28–59; ევ. ჭ-ძე, გვ. 142; ემიკასალი, გვ. 317; ზურაბ ანტონოვი, გვ. 36; ოსეფა ყორღანოვი, გვ. 81“.

სარჩევში ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „მზითვის სია, გვ. 136“.

გვ. 33. არშიაზე: „ეს შედგენილია ხელთნაწერებიდან, ივ. ენიკოლოფოვისა“.

გვ. 316. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „ანდაზაა: „მეგობარი კარგი იყვეს – იგი ღმერთსაც ეყვარება“.

გვ. 317. ხაზგასმულია სიტყვები, მიწერილია: „დინარი, გვ. 315“.

კანის ბოლო გვ.: „ტარიელი – მოურავი, გვ. 204“.

602. საისტორიო მოამბე. საქ. ცენტრარქივის სამეცნ. ორგანო. თბ.

ტ. 1 1945

ტ. 2. 1946

ტ. 3 1947

ტ. 4. 1950

ტ. 5. 1950

ტ. 6 1952

ტ. 7 1953

ტ. 9 1956

ტ. 11–12 1960

ტ. 1

თავფურცელზე: „პატივცემულ პოეტს ი. გრიშაშვილს სარედაქციო კოლეგიისაგან. სექტემბრის“ 17 1946 წ.“

კანზე: „აკ. წერეთელი, 132, 189–196; სალბაში, ჰალიგორა, 25; ნიკოლაძე, 74; სიმბორსკი, 77, 80“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ვარავუდი“, მიწერილია: „ასეც უნდა იყოს. ი. გრ“.

ტ. 2

თავფურცელზე: „Поэту-академику И. Гришашвили от редакций“

კანზე: „ალ. ჭ-ძე; ა. ჭ-ძის ჩამომავლობა, 184–185; ფორმულ. სია, 353, ი. გრ. 1947, 12 XII“.

თავფურცელზე: „ა. ჭ. სამხედრო გუბერნატორი, 259–261; გვ. 256, სახლის ეზო; ავლაბრის ხიდი; გ. ჭ-ძე“.

გვ. 353. ხაზგასმულია: „გენერალ-ლეიტენანტ ალ. ჭ-ძის ფორმულარული სია“, მიწერილია: „გარდაიცვალა 1846 წელს. ი. გრ“.

ტ. 3.

ყდაზე: „ილიაზე აქ რეცენზიაა დაკრული. ი. გრ“.

ფორზაცთან დაკრულია გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: „1. პ. რატიანი „მნიშვნელოვანი დოკუმენტები“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1949 წ., № 57, 23. III“. 2. A. Иоселиани „Документы об И. Чавчавадзе и Д. Кипиани“, მინაწერით: „ზარია ვოსტოკა“, 1948 წ., № 227, 14 ნოემბ“.

თავფურცელზე: „ჩვენ სასიქადულო მგოსანს და საზოგადო მოღვაწეს ი. გრიშაშვილს. რედაქციისაგან. 21. III. 49“.

ტ. 5

ყდის მეორე გვერდზე დაკრულია გაზეთებიდან ამოჭრილი გ. გურგენიძის წერილი „Ценные документы о Я. Гогобашвили“, მინაწერით: „Заря Востока“, 1951, № 153“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. იაკობ გოგებაშვილის ანდერძნი, 161; მუნჯური მეთოდი, 7; მკვებარა ქოთანნი, 107; ი. გოგებაშვილი სენაკში, 143; სპ. მატარაძე, 147; ი. გოგებაშვილი მომხრეა „ვ. ტყაოსანი გადაითარგმნოს ახალ ენაზე, რომელიმე თანამედროვე პოეტის მიერ გვ. 82; „თაბახი“ გვ. 79“.

ტ. 6

კანზე: „შეეღვევა, 226. (ლეკვიდან); ტიმოთეს უბანი, 14; ლეონიძეები, 226; ქუთაისი, 26; პოლონსკი, 18; წილოსანი, 18“.

ტ. 7

ყდაზე: „აკაკი, გვ. 309“.

ფორზაცზე: „ჩემი სარჩევი, იხ. ბოლოში; მასალები აკაკი წერეთელზე, გვ. 309; ვორონცოვი, გვ. 423; გრიშაშვილი 311, 317“. იქვე დევს ქაღალდის ნაჭერი „დუბლ. შევადარე. (ამოსახევი). ჩემი და ჩემზე, ი. გრ. აქ ჩემი კუპლეტებია“.

თავფურცელზე: „ქართული ლირიკის დიდებას პოეტ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილს გულწრფელი პატივისცემის ნიშნად. ა. იოვიძე. 25. 6. 54“.

გვ. 324. მოხაზულია სტრიქონები, არშიაზე: „დღეს მერცხალი შემოფრინდა“.

გვ. 368. ხაზგასმულია: „დღევანდელი გმირის“, არშიაზე: „ახალი გმირი“.

გვ. 388. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „სომხები“.

გვ. 396. ხაზგასმულია: „აკაკი წერეთლის პასუხისგებაში მიცემის შესახებ“, არშიაზე: „იხ. „პატარა გაზეთი““.

გვ. 403. ხაზგასმულია: „ავჭალის აუდიტორიაში“..., მიწერილია: „ვერის აუდიტორიაში, 1908. აქ აკაკი დააპატიმრეს. მაგრამ ჩქარა გაანთავისუფლეს. ი. გრ“.

გვ. 411. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „ლიპკინი. (პოემა აქვს ამ ლიპკინს თამარზე)“.

გვ. 418. ხაზგასმულია: „აჩაჩა, ხელით სატარებელი“,... არშიაზე: „აჩაჩა“ იხ. ეს სიტყვა ალ. ჭ-ძის ლექსში“.

ფორზაცის მე-3 გვ.: „ლიპკინი და აკაკი, 86, 411; აკაკი და „გაზაფხული“, გვ. 323; ილიას ქეიფი ორთაჭალაში, 388; შავი ქვის თავგადასავალი, 413“.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „1. აკაკის „ახალი გმირი“, 368. 2. გაიძვერები, 369. 3. პატარა კახი, 372. 4. კრილოვის არაკები, 374. 5. „ხუმარას“ გამოც., 393–394. 6. „ვორონცოვი“, II ტ. 423. ი. გრ.; „მე“ 311, 317“.

ტ. 9

კანზე: „ივანე მაჩაბელზე. ი. გრ“.

ყდის მე-2 გვ.: „1. გორკი და გორის ყაჩაღები, 513; ჩითახოვის ფაბრიკა, 233“.

ფორზაცზე: „გვ. 325. ივ. მაჩაბელი დაიკარგა 1898 წ. ივნისის 26-ს. 1897 წლის მაის-ივნისს ჩიქოვანი პლევრიტით ავად გახდა. 1. მეტრიკული ამონაწერი, გვ. 343. 2. ი. ჭ-ძის რუსული ავტოგრაფი, 372. 3. სოლ. ლიონიდის გარდაცვალება, 493. 4. სოლომონ II-ის სიკვდილი, 511. 5. მიხ. გაჩეჩ., 260“.

ტ. 11–12

კანზე: „აქ ზ. ჭიჭინაძეზე მასალაა. ი. გრ“.

603. საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-თან არსებული მარქს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტის საქართველოს ფილიალის შრომები. თბ.

ტ. 1. 1948

604. სამთავიური სტატისტიკურ-ეკონომიური მოამბე. ს. ს. ს. რ ზუგდიდის სამაზრო სტატ. განყ-ბა. ქუთაისი.

1928 №1

605. სანახაობა. თეატრების კვირეული. ჟურნალ „ხელოვნების“ დამატება. თბ. ტექსტი რუს.-ქართ. ენ.

1925 № № 1–7

1926 № 8

1925

№ 1

კანზე: „სრულია 1925 წლისა. 1926 წლისა აქ გაგრძელებაა. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ვეფხისტყაოსანი“ ეკრანზე, გვ. 1. ი. გრ“.

1926

№ 8

გვ. 1. „პატივისცემით საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს. გ. მსხილაძე. 10 III. 56 წელი“.

606. სანიტარული განათლების კრებული. თბილისის აღმასკომის ჯანმრთ. განყ-ბის გამოც. თბ.

1928 № № 4–5

კანზე: „ი. გრ. აქ პიესებია“.

607. სარეკლამო ფურცელი. ჟურნალ ილიონის მესამე ნომრის უფასო დამატება. ტფ. 1923. იანვარი.

დევს ჟურნ. „ილიონ“-ში. 1922–23 წ.

608. სარეპერტუარო ბიულეტენი. ტფ.

1928 № 1

თავფურცელზე: „ამხ. სოსოს რედაქციისაგან“.

არის კიდევ ხუთი ცალი.

609. სატირალი. აღმანახი. ჟურნალ „ნიანგის“ გამოც. თბ.

1932 № 1

კანზე: „16 IV. 1932. ი. გრ. ვითომ მე, გვ. 41“.

610. საუნჯე. სანიტ. განათლების ორგანო; ყოველთვ. სანიტ.-პოპულ. და პროფესიონალ. ჟურნალი. თბ.

1924 № № 1–6

1925 № № 1–6

1926 № № 1–12

1927 № № 1–12

1924

№ 1

კანზე: „პოეტ სოსო გრიშაშვილს“. იქვე: „ი. გრ. 1924. 6. VII. სრულია 1924–1926 წ. წ. ი. გრ“.

გვ. 7. ლექსთან „ნუ ჰწევ თუთუნს!“ წერია: „მიბაძვა. ი. გრ“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1924. 27. VIII. წაღვერი“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1924. 14. X. „პოეზიით მთვრალნი“ გ. ყორჩიბაშ“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 8. XI“.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. 1924. 3. XII“.

1925

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 23. IV. 1925“.

№ 5

კანზე: „პიესა“.

1926

№ 4

კანზე: „მარიჯანის ლექსი“.

611. საქართველოს არქივი. ს ს ს რ ცენტრარქივის გამოც. ტფ.

წგ. 1. 1926

წგ. 2, 3 1927

წგ. 2

კანზე: „ი. გრ. კალმასობაზე, გვ. 29-დან გვ. 187; ფარული საზოგადოებ. გვ. 1. გვ. 110; ს. დოდაშვილის შვილების დაბადების წელი, გვ. 39“.

სარჩევში ხაზგასმულია: „კალმასობის ანუ...“ მიწერილია: „იხ. 187“

გვ. 187. ხაზგასმული სტრიქონები, არშიაზე: „როჭიკი ჯამაგირია, (სომხ.), ი. გრ“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „ალექსანდრე წერეთლის მამა...“ არშიაზე: „ამ ალექ. წ-ს „ვაი ჭკუისაგანაც“ ჰქონდა ხელთ“.

გვ. 40. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, არშიაზე: „გრუზინსკის ხელთნაწერში კი არის მოხსენებული კალმასობა“.

გვ. 42. პირველ აბზაცთან წერია: „თუ ეს „მცირე უწყება“ ეკუთვნის ბატონიშვ. იონას, მაშინ რატომ არ მოიხსენია „საათნოვა“. (ამ საათნოვას „კალმასობაში“ კარგი ადგილი აქვს დათმობილი) იხ. დ. ბაქრაძე და ხელთნაწ. მცირე უწყება არ უნდა იყოს იოანე ბატონიშვილისა“.

გვ. 47. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „იოანე ხელაშვილი დაკრძალულია რუსეთში, დაიბადა 1772 წელს. გარდაიცვალა 1837 წელს, 4 დეკემბერს. ეკურთხა 1812 წელს. იხ. ბროსეს წიგნი: „Описан. древн. пам.“, გვ. 51. ი. გრ“.

წგ. 3

კანზე: „ი. გრ. სახელები, 198“.

612. საქართველოს ბუნება. ორთვ. სამეცნ.-საწარმოო-პოპულ. ჟურნალი. თბ.

1959 № 2

1960 № № 1-4

1959

№ 2

კანზე: „გვ. 17“.

1960

№ 4

კანზე: „მერქანი“, გვ. 6; ი. გრ. გვ. 34. გ. სალარიძე“.

613. საქართველოს განათლების მუშაკი. საქ. განათლ. მუშაკთა კავშირის ცენტრ. გამგეობის ორკვ. პროფეს. პედ. ორგანო. თბ. – იხ. აგრ.: განათლების მუშაკი.

1924 № № 1, 2

1925 № № 1-10

1926 № № 11-14

1925

- № 2
გვ. 23. ფსევდონიმთან: „ანლანი“, „ანიკო ღვინიაშვილი“.
- № 3
კანზე: „ლექსიკონისათვის აქედან იწყება. ი. გრ“.
- № 8
კანზე: „1. ს. მაგალობლიშვილზე. 2. მელ. გობეჩიაზე. დეკაბრისტები, გვ. 18“.
- № 9
კანზე: „ი. გრიშაშვილის ლექსიკონზე, გვ. 30“.
- № 10
კანზე: „გ. სუნდუკიანი; ჩემს სიტყვაზე“.
- 1926
- № 12
გვ. 25. მოხაზულია სტრიქონები, არშიაზე: „ჯივანი თათრის მოედანზე“.
- № 13
კანზე: „1926 წ. სადათნოვას სურათი“.
- მეორე ცალები:
1925 № № 1, 4
1926 № № 13, 14
1925
- № 1
კანზე: „სრულია. დოდოზე, გვ. 15“.
- 1926
- № 13
კანზე: „მხატვარი შარბაბჩიანი და საიათნოვას პორტრეტი“.
614. საქართველოს ებრაელთა ისტორიულ-ეთნოგრაფიული მუზეუმის შრომები.
თბ.
- ტ. 1. 1940
ტ. 2. 1941
615. საქართველოს ეკლესიის კალენდარი. თბ.
1948 წლის
1950 წლის
616. საქართველოს თეატრალური საზოგადოების მოამბე. თბ. (ხელნაწერის უფლებით. დაბეჭდილია მანქანაზე).
1956 № № 1, 2
1962 № № 3, 4
1956
- № 1
კანზე: „ი. გრ. მივიღე 1956. 1. მარტს“.
617. საქართველოს კომუნალური მეურნეობა. საქ. კომ მეურნეობის სახ. კომისარიატისა და ტფ. მ. გ. და წ.-არმ. საბჭოს ორგანო. ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.
1932 № 1

კანზე: „სადათნოვას მასალები. მეტი არ გამოსულა. 1932. 10. XII. ი. გრ. 1. აბანოებზე, გვ. 7. 2. ძვ. ტფილისის სურათებ“.

გვ. გვ. 20–21 შორის დევს ქაღალდის ნაჭერი და გაზეთიდან ამოჭრილი წერილები: 1. ქაღალდის ნაჭერი „ჩემი წერილი „კალიაევის აღმართი“, „ლიტ.-საქ“, 1936, № 1, 25 თებ. ი. გრ“. 2. წერილი „კალიაევის აღმართი“, მინაწერით: „1935, „კომ“, № 225, 30 სექტ“, 3. წერილი „Подем имени Каляева“, მინაწერით: 28 ოქტ. 1935, № 250, „Заря Вост.“ 4. კალიაევის აღმართის სურათი, მინაწერით: „1945. 23. VII“.

გვ. 42. ხაზგასმულია სიტყვები, არშიაზე: „იხ. „დროება“, 1885 წ., № 123“. იქვე სათაურთან ფანქრით: „1935, „კომ“, № 228, 10, IV“.

618. საქართველოს კომუნისტი. საქ. კ. პ. ც. კ-ის თეორიული და პოლიტ. ჟურნალი. თბ.

1952 № 12

1953 № 2

1954 № № 3, 4, 6, 7, 9

1956 № 7

1958 № 3

1962 № № 1, 3–7, 9–12

1952

№ 12

კანზე: „გ. ჩუბინაშვილზე, 77; განმარტებით ლექსიკონზე (ი. ქავთარაძე), გვ. 95; ი. გრ. 1952. 27. XII“.

1953

№ 2

კანზე: „ბოლოში კრიტიკა“.

№ 4

კანზე: „გ. კიკნაძის „იუმორის ისტორიის“ რეცენზია, გვ. 81. ი. გრ“.

№ 6

კანზე: „შოთა გაგომიძის წერილი“.

№ 7

კანზე: „ჩეხოვი, 13“.

№ 9

კანზე: „გრ. აბაშიძეზე. ი. გრ“.

1956

№ 7

კანზე: „ლენინი – სტალინზე, გვ. 17“.

619. საქართველოს მბეჭდავი. ორკვ. ჟურნალი. თბ. – ტექსტი ქართ., რუს. და სომხ. ენებზე.

1926 № 2

620. საქართველოს მუზეუმის მოამბე. ტვ.

ტ. 1. 1922

ტ. 2. 1925

ტ. 3. 1927

ტ. 4. 1928

ტ. 5. 1930

ტ. 6. 1931

ტ. 7. 1933

ტ. 8. 1935

ტ. 9-B 1936

ტ. 9-A 1938

ტ. 10-A 1940

ტ. 10-B 1940

ტ. 11-B 1941

ტ. 16-B 1950

ტ. 2

თავფურცელზე: „ი. გრ. დიღმის მინდორზე მოკლული ვეფხვი, გვ. 12“.

ტ. 3

ხაზგასმულია: „ნეკროლოგები“, არშიაზე: „პ. მელიქიშვილი, დ. კარიჭაშვილი“.

კანის ბოლო გვ.: „ნაყში, გვ. 245“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. სტელი, 285“.

ტ. 5

კანზე: „ი. გრ. ა. ცაგარელი. ს. გორგაძე. ნეკროლოგი, გვ. 327“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1932. 1. II“.

ტ. 6

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1932. 15. I“.

ტ. 7.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 29. IV“.

ტ. 9-B.

კანზე: „საიათნოვაზე“.

გვ. 108. „შეცდომა – ცოლის და კი არა დად იყო სოფიო. ი. გრ. 1. ფარდახტი, 56. 2. მზეგრძელი, 58. 3. „იმერელი ხახუტა“, გვ. 57. 4. ხვედა თუ „კოხი“, 90; საიათნოვა, 121; ჩემი „საიათნოვა“ უთარგმნია სომხურად ა. მერაბიანს, გვ. 122“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „ანდერძი პაპუა მაღალაძისა“, წერია: „მაღალაშვილი?“

გვ. 56. ხაზგასმულია: „ფარდახტი, იგივე პატახტი – ამოვარდნილი ადგილი“, მიწერილია: „ფარდახტი კარგად გალესილი ან სწორი ადგილი ი. გრ“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „იმერელი გლეხი ხახუტა“, არშიაზე: „ხახუტაშვ. (ცქვიტი)“.

გვ. გვ. 122–123 შორის დევს ბარათი ი. გრიშაშვილისადმი ცნობით, რომ 1954 წ. 17 სექტემბერს მიწვეულია საქ. თეატრალური პრეზიდენტის სხდომაზე.

ტ. 10-B

კანზე: „ი. გრ. 1941 20. X. ამქარი, 49, 50; 68, 69; აქ მზითვის სიაა, 205; სუფსარქისის მარხვა, 113; ბარამიანი – ონანა მდივნისა ყოფილა, 133“.

ტ. 11-B

კანზე: „ი. გრ. 1942. 6. I. ი. გრიშაშვი. 2, 244. 1. ი. იასესძე ერისთავი, გვ. 227; შუად. „Три старца“, (ვ. ბოროზდინის). 2. წვერის მოპარსვა. 228; 3. ძველი თბილისი, 229“.

გვ. 99. მოხაზულია: „პერანგის იახა“, წერია: „იახა – საყელო. ი. გრ“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „ხოშორი“, წერია: „იხ. საბა“.

გვ. 109. ხაზგასმულია: „ხალასად ნაკერია“, წერია: „წმინდათ, ხალვათად“. ხაზგასმულია: „ყელსაგდები სამზეური“, მიწერილია: „ქოლგა“.

გვ. 111. ხაზგასმულია: „ფირუზქარი“, მიწერილია: „ფირუზქარი განა ფირუზის ფერია?“. ხაზგასმულია: „ფუსტულის ფერი“, წერია: „მწვანე“.

გვ. 113. ხაზგასმულია: „ხარა (ფერადი)“, წერია: „ხარა – აბრეშუმი“.

გვ. 119. ხაზგასმულია: „დოვრი“, არშიაზე: „ბალიში“?. ხაზგასმულია: „ხათაბანდისა“, წერია: „იხ. ჩემი ძვ. ტ“. გვ. 121. ხაზგასმულია: „სანაჟურე“, არშიაზე: „საცრემლე“.

გვ. 130. ხაზგასმულია: „თახჩა-ფუჩები“, მიწერილია: „ფოჩებიანი საფენი, თახჩის ფოჩები“.

კანის ბოლო გვ.: „იახა, 1042; ჯობები წმინდაა, 117; ჯერეთ? 322“.

მეორე ცალეები:

ტ. 9–B

კანზე: „ი. გრ. 1937. 23. XI“. იქვე: „საიათნოვა, გვ. 121; როქსანა, 4; შამილი და ჭ-ძე, 109; „მერე“, 107; წვიპურტი, 65; ტყრუმული, 64“.

გვ. 106. „იხ. თურქული მწერლობა“, მიწერილია: „სხვაგან არსად? (ჩემი წერილი „დროშა“).

გვ. 108. ბარონ ნიკოლაიზე წერია: „ა. ჭ-ძის სიძე იყო. ი. გრ“.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „ლიტერატურული გაზეთის“ 1935 წლის 30 იანვრის № 5“... არშიაზე: „ეს ჩემი წერილია, რატომ მე არ მახსენებ“.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „Русская Старина“ ახლა ბიბლიოგრაფიულ იმვიათობას წარმოადგენს“, არშიაზე: „რატომ არის იმვიათობა. „P. S“. ყველა ბიბლიოთეკაში ინახება. ი. გრ“.

გვ. 127. სქოლიოში მეორე შენიშვნასთან მიწერილია: „და „ივერია“, 1882, №...“

გვ. 135. ხაზგასმულია: „მიჩაგ“ და „კრაოტი“, მიწერილია: „სომხ. და რუს“.

621. საქართველოს მუშ-გლეხკორი. საქ. მუშკორთა, გლეხკორთა, სამხკორთა და ახკორთა სახელმძღვანელო ორგანო. თბ.

1920 № 1

622. საქართველოს პირველ საბჭოთა ყრილობის ბიულეტენი. თბ.

1922 № № 1, 4

623. საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს პირველი სესიის ბიულეტენი. თბ.

1938 № 1

624. საქართველოს სამკურნალო მოამბე. ყოველთვ. სამეცნ. სამკურნალო საზოგად. ჟურნალი. ტფ.

1923 № № 1–5

№ № 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1923. 2 მაისი“.

625. საქართველოს სახალხო მეურნეობა. საქ. სახ. მეურნეობის უმაღლესი საბჭოს ყოველკვ. ორგანო. ტფ.

1921 № 1

626. საქართველოს სოციალისტური მეურნეობა. სსსრ სახკომსაბჭოსთან არსებ. სახელმწ. საგეგმო კომისიის ყოველთვ. ორგანო. თბ.

1941 № 1

627. საქართველოს სოციალისტური საბჭოთა რესპუბლიკის მუშათა და გლეხთა მთავრობის კანონთა და განკარგულებათა კრებული. თბ.

1923 № № 1, 2

1926 № № 1–6

1930 № 6

1930

№ 6

გვ. 1. „ქორწინება-განქორწინების კანონი. ი. გრ. 1930, 10–VI“.

628. საქართველოს სსრ განათლების სამინისტროს პედაგოგიკურ მეცნიერებათა სამეცნიერო-საკვლევო ინსტიტუტის შრომები. თბ.

ტ. 12 1955

კანზე: „ჩოლოყაშვილ-კარჭაულის წერილში ჩემი ლექსებიცაა მოყვანილი. ი. გრ“.

გვ. გვ. 121–123, 126. ლექსებთან წერია: „ი. გრ“.

გვ. 126. სტრიქონთან: „მოტოციკლეტს არ უნდა...“ მიწერილია: „ეს ჩემი არ არის. ი. გრ“.

629. საქართველოს სსრ განათლების სახალხო კომისარიატის ბრძანებათა და განკარგულებათა კრებული. თბ.

1944 № 3

630. საქართველოს სსრ ვაჭრობის სამინისტრო. პრეისკურანტი. თბ.

1947 № № 1, 4, 7, 32

№ 1

კანზე: „1947. 12 დეკემბ“.

*საქართველოს სსრ კარლ მარქსის სახელობის სახელმწიფო საჯარო ბიბლიოთეკის შრომები. – იხ. კარლ მარქსის სახელობის საქართველოს...

631. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის მოამბე. თბ.

1943 ტ. IV № 6

1949 ტ. X № № 8, 9

1954 ტ. XV № 9

სტატიების მაჩვენებლებით:

1. ტ. I–XI (1940–1950)

2. ტ. XII–XVI (1951–1955).

კანზე: „ი. გრ. 1953. 17. IX“.

632. საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილების მოამბე. თბ.

1960 № № 1, 2

- 1961 № 1
1960
№ 1
კანზე: „ი. გრ. მახათაძე, 251“.
- № 2
თავფურცელზე: „ქართველი ხალხის სასიქადულო მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს
ჟურნალ „მომბის“ პასუხმგებელი მდივანი: ელგუჯა ქვათაძე. 7. X. 1960 წ.
633. საქართველოს სსრ მომარაგების სახალხო კომისარიატის ბიულეტენი. თბ.
1933 № 6
643. საქართველოს ტროპიკულ სნეულებათა ინსტიტუტის მოამბე. ტფ.
1924 № 1
კანზე: „ი. გრ. 4. X. 1924“.
635. საქართველოს უღმერთო. სამეცნ.-მეთოდ. დასურათებული ორკვ. ჟურნალი.
თბ.
- 1930 № № 1, 2-3
№ 1
კანზე: „ი. გრ. სრულია“.
636. საქართველოს ქალი. ყოველთვ. საზოგად.-პოლიტ. და ლიტ.-მხატვრული
ჟურნალი. თბ.
- 1961 № № 7-12
1962 № № 1-12
1963 № № 1-9
1961
№ 9
კანზე: „ვაჩნაძე-გამრეკელი“.
637. სახალხო განათლება. საქ. სსრ სახ. კომისარიატის ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.
- 1921 № 1
638. სახალხო გვარდიელი. სახალხო გვარდიის მთავარი შტაბის ორგანო. ორკვ.
ჟურნალი. თბ.
- 1921 № 5
639. სახალხო სასურსათო კომისარიატის ბიულეტენი. თბ. სათაური და ტექსტი
რუსულ-ქართულ ენაზე.
- 1922 № 7
640. სახალხო სახლი. ჟურნალი შალვა დადიანის 30 წლის იუბილეს გამო. თბ.
1923
441. სახელგამის ბიულეტენი. თბ.
- 1937 № 2
642. სახიობა. საქ. მსახიობთა კულტ. კავშირის ჟურნალი სასცენო ხელოვნებისა.
რედ. ა. ფალავა. თბ.
- 1924 № 1
კანზე: „ი. გრ. 2. I. 24 წ. გვ. 60. ჩემი ლექსი; 77 „ჩემზედაც“.

გვ. 97. სტრიქონთან: „ახალი ორიგინალი პიესები“, მიწერილია: „ილია ელფეთერიძემ, ვასო ბალანჩივაძემ, ი. მჭედლიშვილმა, ს. შანშიაშვილმა“.

მეორე ცალი:

1924 № 1

გვ. 59. სურათთან: „დასის შემადგენლობა“ მიწერილია მსახიობთა გვარები.

643. სემირამიდას ბალები (სალიტ. ჟურნალი). ზესტაფონი.

1921 იანვ.

შინაარსთან ადრინდელი პატრონისადმი მიძღვნა: „მგ. მეგობარს ჰერცელს, გრიგოლ ყ-ისაგან. 1923 წ. 16. VI“.

644. სიმართლის ხმა. ყოველკვ. ჟურნალი. თბ.

1923 № № 1–9

1924 № № 1–41

აკინძულია ერთად.

ყდაზე: ყოფილი მენშევიკების ჟურნალი: „სიმართლის ხმა“. ამის წინ გამოვიდა „მოამბე“, № № 1–9. სრულია!.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1923–1924 წ. 1. „მოამბე“, № 1–9. 2. „სიმართლის ხმა“, № 1–41“.

1924

№ 11

გვ. 1. „ი. გრ. 26. I“.

№ 17

გვ. 1. „ჩემი ლექსის მიბაძვა „გამაკი“.

№ 18

გვ. 1. „ნ. მიწიშვილის განცხადება. ი. გრ“.

№ 20

გვ. 5. ხაზგასმულია: „აი იქ ვინ არის, ვინა ზის ჩეკაში“, არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი“.

№ 21

გვ. 3. ლექსის „მეზღვაური“ არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი „ჰეინეს ლეგენდა“, II ტ“.

645. სინამდვილე. პოეზია. ბელეტრისტიკა. კრიტიკა. ბიბლიოგრაფია. ზესტაფონი.

1921 № 2

კანზე: „სინამდვილე, აპრილი 1921“

თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელწერა: „დავ. გველესიანი. ქ. ზესტაფონი. დაბეჭდილია ქ. ზესტაფონში. № 1 გამოვიდა ხელნაწერის სახით. დ. გველესიანი. 1945 წ. 17 ნოემბერი. ქ. ზესტაფონი“.

კანის მე-4 გვ. ფანქრით: „ფასი 1000 მ“.

646. სკოლა და ცხოვრება. საქ. სსრ განათლ. სამინისტროს ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1960 № № 8, 9.

1961 № № 1–12

1962 № № 1–12

1960

№ 8

კანზე: „შეცდომა, გვ. 81. ი. გრ“.

გვ. 81. სათაურთან: „ნინო ბოცვაძე“.

№ 9

კანზე: „ქართ. მწერლები, ბუნების კარ., გვ. 39; აღ. სარაჯიშვილს (რიმ-ბაბა), (1851–1914) პიესა დაუწერია „აკ. გიორგი“, გვ. 87. ი. გრ“.

1961

№ 5

კანზე: „ჩემი წერილი, გვ. 36. ი. გრ“.

1962

№ 6

გვ. გვ. 26–27 შორის დევს გაზეთები: 1. „გორი“, 1962 წ., № 120. მოხაზულია ი. ალაზნელის წერილი „კულას პატარა ბიჭი“. 2. „გორი“, 1962 წ. № 122. მოხაზულია ი. გვასალიას წერილი „იაკობ გოგებაშვილი ძველ სენაკში“. 3. „ალაზნის განდიადი“, 1962 წ. № 11

№ 11

გვ. გვ. 22–23 შორიდ დევს: 1. ი. გრიშაშვილის სახელზე ფ. ხალვაშის მიერ გამოგზავნილი დეპეშა. 2. მოსაწვევი ბარათი ოპერის თეატრში 1962 წ. 29 ოქტომბერს გამართული კ. მარჯანიშვილის საიუბილეო საღამოსი.

გვ. გვ. 42–43 შორის დევს გაზეთი „თბილისი“, 1962 წ., № 274. მოხაზულია ო. მგელაძის მოთხრობა: „ის ხომ დედა იყო ჩემი“.

647. სოფლის მეურნე. ორკვ. სახალხო ჟურნალი. ტფ.

1921 № 4

648. სოფლის მეურნეობა. მიწათმოქმედების სახ. კომისარიატის და ალკვ ცეკას ყოველთვ. სას. სამ. ჟურნალი. ტფ.

1927 № № 1–6

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

649. სოციალისტური კადრებისათვის. გაზ. „განათლების მუშაკის“ პერიოდ. დამატება. თბ.

1930 № 1

650. სოციალისტური სოფელი. ყოველთვ. მეცნ.-საწარმოო ჟურნალი. თბ.

1951 № № 1, 8

№ 8

კანზე: „ი. გრ. 1953. 2 VII. დედაქალაქის გამწვანებისათვის „თბილისი“, გვ. 53“.

გვ. 53. არშიაზე: „პ./ც ი. გრიშაშვილს ბ. კანდელაკი. 3. VI. 53“.

651. სოხუმის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის შრომები. სოხუმი.

ტ. 1. 1943

ტ. 2. 1943

652. სრულიად საქართველოს საკათოლიკოსო სინოდის უწყებათა კრებული. ტფ.

1929 წლის.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 2. XII. გუგულმა მომცა“.

653. სრულიად საქართველოს ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის და სახალხო კომისართა საბჭოს მოამბე. ორკვ. ჟურნალი. თბ.

1924 № 1

654. სსსრ განათლების სახალხო კომისარიატის სიძველეთა, ხელოვნებისა და ბუნების ძეგლთა დაცვის განყოფილების ბიულეტენი. თბ.

1925 № № 1, 2

655. სსსრ სახალხო განათლების კომისარიატის ორკვირეული. ტფ.

1924 № 1

656. სტუდენტთა სამეცნიერო შრომების კრებული. სტალინის სახ. თბილისი სახ. უნ-ტისა. თბ.

წგ. 3. 1948

წგ. 5. 1950

წგ. 3

კანზე: „ივ. კერესელიძე, 142“.

წგ. 5

კანზე: „1950. 22. IX. ი. გრ. მე – გვ. 199. „გრიშაშვილის რითმა“; რაფ. ერისთავის ენა, გვ. 177“.

წიგნის ბოლოს დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ბერიძის რეცენზია „სტუდენტთა სამეცნიერო შრომები“, მინაწერით: „სახალხო განათლება“, 1950, № 38, 20 სექტ“.

657. ტალღა. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის აჭარის განყოფილების აღმანახი. ბათუმი.

წგ. 15. 1953

წგ. 16. 1954

წგ. 18. 1956

წგ. 19. 1957

წგ. 15

კანზე: „ჩემი ლექსებით, 1953. 25. V“.

კანის ბოლო გვ.: „კორექტ. 172, 179“.

წგ. 19.

კანზე: „დათვი“ ჩეხოვისა, გვ. 181“.

658. ტარტაროზი. (იუმორისტ. ჟურნალი). გაზეთ „მუშის“ უფასო ორკვ. დამატება. თბ.

1924 № № 1–3

1925 № № 1–29

1926 № № 30–80

1927 № № 81–132

1928 № № 133–184

1929 № № 1–52

1930 № № 1–48

1924–1927 წ. წ. აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ტარტაროზი“ გაზ. „მუშის“ დამატება. 100 ნომერი. (1924, 1925, 1926, 1927). ი. გრ“.

ყდის მე-2 გვ.: „1. სილუეტები პოეტებზე, № 5, № 7; „ვირის ჩრდილი“, 48; მე და სკამი (კარიკატურა) № 69“.

1924

№ 1

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ჟურნალის გამოსვლის გამო, მინაწერთ: „მუშა“, 1924, № 59, 11 ნომბ“.

1925

№ 3

გვ. 1. „აქ სილუეტებია (ჩემზედაც)“.

გვ. 13. „სილუეტებში“ მოხაზულია სტროფები, მიწერილია: „გრიშ. იაშვ. გვეტ. კ. გამსახ“.

1925

№ 4

გვ. 1. „გრიშ. ჰანგზე“.

1926

№ 30

გვ. 1. „ახალი წელი 1926 წ.“

№ 59

გვ. 1. „სიკოს სცენა, გვ. 6; ლევ. მეტრეველზე კარიკატურა“.

№ 60

გვ. 1. „სიკოს სცენა, გვ. 7“.

№ 61

გვ. 1. „სიკოს ფ-ს (ფარსადან) სცენა, გვ. 8“.

№ 64

გვ. 1. „1. ქართ. მწერლობის გარჩევა, გვ. 10. 2. სიკოს სცენა, გვ. 6. ბაბილინას ლექსი“.

№ 65

გვ. 1. „აბაშელზე კარიკატურა ბოლოში“.

№ 69

გვ. 1. „ორი კარიკატურა ჩემზე, გვ. 4, 9“.

№ 71

გვ. 1. „ფარსადან. ლოთპოეტები, გვ. 5-6“.

1927

№ 81

გვ. 1. „ახალი წელი, 1927“.

№ 87

გვ. 1. „ს. ფაშალიშვი. სცენა – საექიმო რამეებზე“.

№ 88

გვ. 1. „იალიშ. ფარსადანის სცენა. ჩემი ნაამბობი. ი. გრ

№ 99

გვ. 1. „სათეატრო ნომერი“.

№ 100

გვ. 2. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „ტარტაროზი“-ს მე-100 ნომრის გამოსვლის გამო, მინაწერით: „მუშა“, 1927, 15 მაისი“.

1927–1928 წ. წ. აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ტარტაროზი“, გაზ. „მუშის“ დამატება, 1927–1928 წ. № 101–184. (ასი ნომერი ცალკე მაქვს შეკრული). 1. კიდევ ყოფილა „გრიშაშვილი“, № 105, გვ. 15. 2. ნ. მიწიშვილზე, ბოლო გვ. სისულელე, № 121. 3. იეთიმ გურჯის ლექსი, № 122. 4. ფარსადანის სცენა – „ტვინზე“ (მარიჯანის ნაამბობი) № 124, კარგადაა დაწერილი. 5. ლექსი ჩემზე, № 125, გვ. 14. 6. ჩემი ლექსის (შეშლილი ოთახის) მიზამვა, № 127, გვ. 3. 7. წამო ტყეში, № 154, გვ. 5. 8. ჩემზე კარიკატურა, № 166, გვ. 12. 9. ამ კარიკატურის ვითომ წარწერის გასწორება, № 167, გვ. 7, 10 (ჩემი შარჟი). 10. „ძველი თბილისის ბოჰემა“, (უკულმა ანისიმოვის აწერით), № 176, № 183 ბოლოში. 11. ახნაზაროვისაგან მოპარული ლექსი, № 179, გვ. 3“.

ყდის მე-2 გვ.: „ი. გრ. მარიჯან-ნელლი. 1929. 26. I“.

1927

№ 101.

არშიაზე: „100-მდე ყდაში მაქვს. ი. გრ“.

№ 122

გვ. 1. „იეთიმ გურჯის ლექსი, გვ. 6“.

№ 127

გვ. 1. „ჩემი ლექსის მიზამვა. გვ. 3“.

1928

№ 166

გვ. 1. „ი. გრიშაშვილზე, გვ. 12. ი. გრ. ანაპა 21. VIII“.

გვ. 12. შარჟთან „გოდება გრიშაშვილისა“ წერია: „იხ. ვითომ გასწორება შემდეგ №-ში“.

№ 167

გვ. 1. არეულია ერთმანეთში წარწერები როგორც I და ბოლო გვერდისა ისე 7 და 10-ისა. ბათომი. 1928. 31. VIII. ამ ნომერში ლ. ასათიანზეც“.

№ 178

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „ნადირი“, „ლევ. მეტრეველი“.

№ 179

გვ. 1. „არ. ახნაზაროვისაგან მოპარული ლექსები, გვ. 3. ი. გრ“.

გვ. 3. მოხაზულია ლექსები, არშიაზე: „იხ. ახნაზაროვის თხზ. 1. ლექსი „იდილია“. 2. უმანკო ქალი. ფსევდონიმთან: „დონ-კიხოტი“, „მ. გოგიაშვილი ყოფილა“.

1929 წ. № №-რი აკინძულია ერთად.

№ 18

გვ. 1. „მარიჯანის ლექსი, გვ. 4“. ფსევდონიმთან: „მარიულა“, „მარიჯან“.

№ 21

გვ. 1. „მარიჯანის ლექსი“.

№ 22

ბოლო გვ. წერია: „მერე დაურიგდა ხელისმომწერლებს ბოლო ფურცელ. ამოხეული.
ე. ი. ეს გვერდი ყანწები რომაა დახატული არ გაუშვა ცენზორმა“.

№ 52

გვ. 1. „ამ წელს მეტი არ გამოსულა. ჩემი ლექსი, გვ. 9“.

1930

№ 2

გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 12“.

№ 3

გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 13. ი. გრ“.

№ 5

გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 11“.

№ 6

გვ. 1. „თეატრის №-რი“.

№ 12

გვ. 1. „სახელები“.

№ 13

გვ. 1. „გრიშაშვილზე, გვ. 12“.

№ 20

გვ. 1. „ბათომის №-რი“.

№ 24

გვ. 1. „სიკოს სცენა“.

№ 35

გვ. 1. „ჩემზე (ბორჯომი), გვ. 10. ი. გრ“.

№ 39

გვ. 1. „სიღარიბის მოწმობა, გვ. 11. (კარიკატურა)“.

№ 41

გვ. 1. „გენაცვალე“, გვ. 5“.

№ 45

გვ. 1. „ყასიდათ“.

№ 48

გვ. 1. „სრულია 1930 წ. უკანასკნელი №-რი. ი. გრ“.

1931 წლიდან გამოდის „ნიანგი“.

659. ტექნიკა და შრომა. ტფ.

1935 № 9. (საიუბილეო ნომერი 1925–1935).

კანზე: „ამ ჟურნალის საიუბილეო ნომერი. ი. გრ“.

660. ტფილისის უნივერსიტეტის მოამბე. თბ.

ტ. 2. 1922–1923

ტ. 3. 1923

ტ. 4. 1924

ტ. 5. 1925

ტ. 6. 1926

ტ. 7. 1927

ტ. 8. 1928

ტ. 9. 1929

ტ. 10. 1930

ტ. 4

თავფურცელზე: „მგოსან ი. გრიშაშვილს ტფილ. სახ. უნივ. გამომცემლობისაგან. კომ. მდივანი დ. გოგიჩაიშვილი. 26. II 25 წ“.

ტ. 10

კანზე: „ემღვნა პროფ. ალ. ცაგარელს. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

ტ. 3

კანზე: „ი. გრ. 1924 20 III“.

661. ტყის დღე. მიწათმოქმედების სახ. კომისარიატის და მიწა-ტყის კავშირის გამოცემა. ტფ.

1926

1927

1926

კანზე: „ი. გრ. 1926. 29 IX“.

1927

კანზე: „აქ ლექსებია. ი. გრ“.

622. უქიმერიონი. ლიტერატურისა და ხელოვნების ყოველთვ. ჟურნალი. ქუთაისი 1922 № № 1, 2

№ 1

კანზე: „მინაწერები სილ. ხუნდაძისა. ი. გრ. 1954. 15 I“. იქვე: „ფალანგა“ და „იმედი“, გვ. 30“.

თავფურცლის მეორე გვ. სილ. ხუნდაძის ხელით: „დასაწყისში ამოხეულია ჩემი ლექსი „ფიქრები შორეულზე“, გვ. 3, 4 და 5. ცენზორთან წარსადგენად. ს. ხ. 15. VIII. 1926“.

გვ. 37. ინიციალებთან: „ს. ხ.“, „სილოვან ხუნდაძე. 1922 წ“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1922 წ. ივლისის 20“.

გვ. 14. ვ. გორგაძის ლექსის „ქალაქი ფენომენი“ დასასრულს: „ამ ლექსის გავლენით დაწერილია კავკასიელის ლექსი „ქალაქი ფენომენი“, „რუბიკონი“, № 4, 1923“.

მეორე ცალები:

№ 1

გვ. 42. ფსევდონიმთან: „ცოტნე დადიანი“, „ვ. გორგაძე“.

მესამე ცალები:

1922 № № 1, 2

№ 1

კანზე: „1922 წ. 7 ივლისი. ი. გრ“.

663. უშბა. ახალი მწერლობის კოლექტივის ლიტ. ორკვ. ქუთაისი.

1926 № № 1-5

აკინძულია ერთად

№ 1

გვ. 1. „ი. გრ. 1926. 15. I“.

№ 3

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 11. IV“.

№ 5

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 27. IV“.

მეორე ცალები:

1926 № № 2-5

№ 4

გვ. 5. ლექსთან „ქარი ქარვებით“ წერია: „კ. ჩილინგარაშვილი“.

№ 5

კანზე: „ჭლექიანი დღე იყო, 5“.

მესამე ცალები:

1926 № № 3, 4

№ 3

კანზე: „უშბა“ სულ ექვსი ნომერი გამოვიდა“.

664. უშბა. საქ. პროლეტ. ტურიზმისა და ექსკურსიათა საზ-ბის სამთო-სათხილამურო სექციის დროგამომწვევითი ორგანო. სარედ.-კოლეგია: „ი. ასლანიშვილი, მ. პატარიძე, ს. გვალია. მესტია“.

1934 № 1.

665. ფიზიკური კულტურა. საქ. ფიზ. კულტ. უმაღლესი საბჭოს, ა/კ რკინის გზის ჯანმრთ. განყ., საქ. პროფსაბჭოსა და თბილ. ფიზ. კულტ. საბჭოს ყოველთვ. სურათებიანი ჟურნალი. თბ.

1925 № № 1-5

1926 № 6

1925

№ 1

კანის მე-2 გვ.: „პოეტს ი. გრიშაშვილს რედაქციისაგან. 25. IV. 25 წ. დედაქალაქი“.

666. ფილოსოფიის ინსტიტუტის შრომები. თბ.

ტ. 1. 1949

ტ. 2. 1950

667. ფოსტა-ტელეგრაფის ცხოვრება. ფოსტა-ტელეგრაფის მუშაკთა პროფ. კავშირის ორგანო. თბ.

1922 № № 1, 2, 3.

№ 2

გვ. 1. „აქ ლექსებიც ი. გრ“.

668. ფსიქოლოგია. საქ. სსრ. მეცნ. აკადემია. ფსიქოლოგიის ინ-ტი. თბ.

ტ. 5. 1948

ტ. 8. 1953

ტ. 8

ყდაზე: „ავტორისაგან. ლექსით“.

ფორზაცზე: „სოსო გრიშაშვილს ა. მოსიავასაგან 1953 წ. 15. XI“.

„შენი ლექსები გულს ედება როგორც მალამო,
მომეცი ნება წიგნი გიძღვნა, მოგესალამო
კაცის სულს იკვლევს ამა წიგნის ყოველი კარი,
შიდაც ბევრია ჩემი კალმის ნაეშმაკარი!“.

იქვე დევს ფოტოსურათი, მინაწერით: „ალიოშა მოსიავა ი. გრიშაშვილის მეგობარი“.

669. ქალდეას ბალაგანი. (სამხატვრო სალიტ. ჟურნალი. ზესტაფონი).

1922 № 1

670. ქამანდი. გაზეთ „სიმართლი“-ს დამატება. სიღნაღი.

1926 № № 1, 2, 3

671. ქართული მწერლობა. სრულიად საქართველოს მწერლათა კავშირის ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1926 № № 1–7

1927 № № 1–12

1928 № № 1–12

1929 № № 1–12

1930 № № 1–4

1926 წ. № № აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ი. გრ. 1926 წ. სრულია“.

№ 1

კანზე: „სულ ორი ნომერი გამოვიდა. ამ ფორმატის შემდეგი ნომრები წიგნის ყაიდაზეა გამოცემული. ი. გრ. 1. VI. 1926“.

სვ. 18. ფსევდონიმთან: „ნ. საქარელი“, „პავლე საყვარელიძე“.

სვ. 41. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „უჩვევს“ და „ქუჩებს“, მიწერილია: „ამჰაშხანისკენ“. ხაზგასმულია: „თავს ჩამოიხრჩობს ტფილისის ღამე“, წერია: „იხ. კარლო კალამის პატარა წიგნი, გვ. 20 „ტფილისი“... „დაახრჩობს ღამეს“ და სხვ“.

სვ. 47. პ. იაშვილის ლექსთან „პოეზია“ ფანქრით: „კარგი ლექსია“.

სვ. 88. ხაზგასმულია: „მას უწოდეს „ალაზნის დევი“... და მიწერილია: „ვინ?“ ავტორის ხელწერასთან „ტიციან ტაბიძე“ ფანქრით: „ქუთაისში გაზდილი კრიტიკოსი. ბალახვანში. მარიჯან“.

სვ. 94. ფსევდონიმთან: „ვან-დეიკ“, „ვ. კოტეტიშვილ“.

ნომრის ბოლოს სახელგამის განცხადებას მიწერილი აქვს: „ალექ. ჭ-ძე?“

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „მოსულის“ რეცენზია „მწერლობა და ცხოვრება“ – „ქართული მწერლობა“, № 1. ფსევდონიმთან: „მოსული“, „სიმ. ხუნდაძე, 1926, 6 ივნისი, „კომ“, 127“.

№ 2–3

კანზე: „ი. გრ. 1926. 4 სექტემბერი. სიკო – ანაპა“.

სვ. 55. ხაზგასმულია: „თმა მიგავდა ჯაგარს ახლად მონაპარსი“, მიწერილია: „როგორ? თუ გადაპარსულია, ჯაგარი საიდან იქნება“.

სვ. 65. ხაზგასმულია: „ცა მინანქარის მაღალ თეფშივით...“ მიწერილია: „იხ. გვეტაძის ლექსი ამ ნომერში“.

სვ. 71. ხაზგასმულია: „ყოველ ადამიანს აწუხებს საკუთარი ობობა“, მიწერილია: „იხ. ტიციანის ლექსი ამ №-ში“.

სვ. 75. ხაზგასმულია: „თეთრ გულმკერდზე უფეთქოდა“, წერია: „იხ. ჩემი „ილია“.

სვ. 82. ფსევდონიმთან: „ნ. საქარელი“, „პ. საყვარელიძე“.

სვ. 86. ფსევდონიმთან: „განი“, „გრ. გიორგაძე“.

სვ. 87–88. მოთხრობის „ფრაგმენტი“ სათაურთან ფანქრით: „იხ. ტაბიძის „ნატა“ (ამავე №-ში) აქედან აიღო ტ-ძემ კორექტურაში“.

სვ. სვ. 115–116. ხაზგასმულია: „თვალეზი დახვრეტილია მონგოლების და თუ ოსმალთა თუ ლეკების ტყვიით“... არშიაზე: „იხ. აკ. პაპავას წერილი ამავე ნომერში“.

სვ. 126. აკაკის წერილში მაჩაბლისადმი: „გეტიკტიკებიან მშობლიურ ენაზე...“, მიწერილია: „აკაკის ცოლი რუსი იყო“. იმავე წერილში მოხაზულია: „გიგოსაგანაც“, მიწერილია: „ყიფში“.

სვ. 128. ხაზგასმულია: „ამ ზამთარს ხომ არავინ ჩავარდნილა წყალში? კნიაჟნა ბაბოს ეცოდინება...“, მიწერილია: „კარგია. სიყვარულით ჩავარდებოდნენ წყალში“.

სვ. 132. ავტორის გვართან „გ. ლეონიძე“ ფანქრით: „რომელ წელშია ეს წერილები დაწერილი?“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთებიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. აკ. ჭყონია „ქართული მწერლობა, № 2–3“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 2 სექტ., 1926, № 199“. 2. შე-ლი „ჟურნალი „ქართული მწერლობა“, კრიპტონიმი გახსნილია „შალვა შე(წირუ)ლი“ და მიწერილი: „მუშა“, № 136, 4 სექტ“.

№ 4–5

კანზე: „1926. ჩემი ლექსი. ი. გრ. ა. ჭ-ძე, I“.

მშუცტიტულზე: „ი. გრ. 1926. 14 XI. სამი ნომერი (ორ რვეულად) სხვანაირ ფორმატით გამოვიდა. წიგნად გამოსვლა დაიწყო ამ ნომრიდან (4–5). ი. გრ“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „პოეტი მაგალითად „დახეული დროშის“ ლექსით სამშობლოს ემსახურება“ არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი „დახეული დროშა (ვასო აბაშიძის საიუბილეოდ)...“

გვ. 55. გადახაზულია: „კარდაკარ სდევდა“, მიწერილია: „ახალისებდა“. იქვე დაკრულია ამონაჭერი ბ. ჟღენტის წერილიდან – ადგილი, რომელიც ი. გრ. ეხება, მიწერილია: „საბჭ. ხელოვნება“, 1927, № 1, ბ. ჟღენტი“.

გვ. 65. ხაზგასმულია: „თეთრდება ღამე“, არშიაზე: „იხ. ჩემი უძილო ღამე“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „მე ჩამოვიტან ხურჯინებით დაწერილ ლექსებს“, მიწერილია: „ცოლის საკვოიაჟით, მარიჯან“.

გვ. 76. ხაზგასმულია: „თვრამეტი წელი, დასაწვავი თვრამეტი წელი“, არშიაზე, „შენს თვრამეტ წელში დავინახე თვრამეტი გველი (ლექსი ი. გრიშ.-სა „ხასა“)“. ხაზგასმულია: „ლექსს დღეს თანა ახლავს სიმამამაღლე“, არშიაზე: „მაღაღეც ხმაღამე!“.

გვ. 81–82. ლექსის ბოლო სტროფი მოხაზულია და მიწერილი:

„მაგრამ ეს ხომ სიზმარია
და მით სტკბება გული კრული,

თუ არ სიზმრით, მაშ რით დასტკბეს
უიმედო სიყვარული! (ილია)

„მაგრამ რა ვუყოთ, დამნაშავეა მხოლოდ სიზმარი“ (გრიშაშვილი).

გვ. 117. სიტყვა „თაქანი“ გასწორებულია: „თანაქი“.

გვ. 204. ფსევდონიმთან: „ვ. გორეთელი“, „ვ. გორგაძე“.

გვ. 206. ფსევდონიმთან: „Sirius“, „ვ. გორგაძე“.

№ 6–7

კანზე: „1926 წ. მარიჯანის ლექსები. აღ. ჭ-ძე II“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 1927. 25 I“.

გვ. 124. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „მერევა“ და „ბედნიერებას“, არშიაზე: „ეს რითმა აქედან წაიღო ჟ. ლოღობერიძემ, იხ. 1927 წლის პოეზიის დღე, № 1“.

გვ. 238. მოხაზულია: „ქართული მწერლობის“ ბიბლიოთეკის მიერ გამოცემული“, მიწერილია: „ასე იყო კორექტურაში (ეს კორექტურა მე მაქვს): „ქართული მწერლობის“ მიერ გამოცემული „ქვრივის ლიმონებს“ დართული აქვს მეტად საინტერესო წინასიტყვაობა ი. გრიშაშვილის, ვინ დაამახინჯა? ი. გრ“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ფარის რეცენზია „ქართული მწერლობა“, მინაწერით: „მუშა, 1927 წ., 28 I“. ფსევდონიმთან: „ფარი“, „გ. მებუკე“.

1927 წ. ნომრები აკინძულია ერთად.

ყდის მე-2 გვ.: „პ. მელიქიშვილის მოგონება, № 5, გვ. 129; მ. გორკის წერილი, № 10, გვ. 79“.

ფორზაცზე: „ს. შანშიაშვილის ლექსი „დედისერთა ვაჟიკა (ლენინზე)“, № 8–9, გვ. 153; შალვა დადიანის წერილი მამაზე; ზმა კიდური ილიაზე, № 6–7, გვ. 282; მარის ავტოგრაფი, № 6–7, გვ. 208“.

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1927. 11 III. (მეორე წელი). 1927 წ“.

გვ. 105. მოხაზულია ბოლო აზრები, არშიაზე: „ეს ადგილო გამოსტოვა „კომუნისტმა“, რომელმაც გადაბეჭდა თუ გადააბეჭდინეს წერილი“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „ბევრ ქართველ მწერალს წარმოდგენაც არ აქვს სომხეთის კულტურასა და მწერლობაზე“, არშიაზე: „ოვანეს თუმანიანიზე ბევრს ლაპარაკობთ, და თქვენი აზრით ოვანესის გაცნობა უნდა საკმარისი იყოს...“ დანარჩენი ჩამოჭრილია აკინძვისას.

№ 2

კანზე: „ჩემი კარგი ლექსი. ი. გრ. 1927. 5. მაისი“.

შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 5 მაისს გამოვიდა“.

სარჩევში ხაზგასმულია: „ვ. ჯაფარიძე“, წერია: „თავი მოიკლა ავტორმა 1930 წ“.

გვ. 18. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „განაზდა“ და „ანაზდათ“, წერია: „იხ. ჩემი „ხასა““.

გვ. 19. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ტრაქტორი“ და „მოტორი“, არშიაზე: „რითმა არ ვარგა, ორივე უცხო ძირია. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „დაეუფლა“ და „სუფთა“, მიწერილია: „ჩემი. იხ. ლექსი „უცნობ ფეხმძიმეს, ტ. II“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „ისმის მეურმის, ბოლნისის გზაზე“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „დუღუკის საარი ქარს აღარ მოაქვს“, სხვათა შორის ასე გრძელი სათაურები, ამ ლექსის შემდეგ შემოიღეს ყანწელებმა (იხ. ტ. ტაბიძის ლექსი „მე ყაჩაღებმა“ და სხვ.)“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „არ იმღერება“ და მიწერილია: „ვერ იკითხება. (ქეთო გედევანი“). ხაზგასმულია: „დატვირთული ქლიავით“, მიწერილია: „ქლიავით, სხვა არაფრით? ლექსი შანშიაშვილის არქიტექტონიკითაა დაწერილი“. მოხაზულია: „არლუთინა მქვიან საათნოვა ვარ“. მიწერილია: „სათნოვა მქვიან, არლუთინა ვარ, სიტყვას ვიტყვი ცამ ქუხილი დაიწყოს“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „თავის სამარხი ზედ გარტყია ოქროს ქამარი“, წერია: „იხ. ჩემი „ბარამკა“. მოხაზულია: „ოქროს“, მიწერილია: „თუ ვერცხლისა?“. მოხაზულია: „შევსვით მირონი“, მიწერილია: „მირონს ვინა სვამს?“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „ზარით და ზურნით იყიდება რძე და ნალები“, მიწერილია: „კარგია!“. ხაზგასმულია: „ძველი თბილისი... ოქრომჭედლის ბნელი დუქანი“, არშიაზე: „აქ მგონი აკლია: „ასეც ყოფილა, ავტორმა მითხრა: (ვერცხლის სევადა, მინანქარი, ქარვა მსუქანი)“.

გვ. 81. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ვგონებ იმავე ავტორისა“, მიწერილია: „ვგონებ კი არა, მართალია. ეს წიგნიც ზ. ჭ-ძეს ეკუთვნის“.

გვ. 82. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ერთ-ერთ რედაქციაში...“, მიწერილია: „რომელ?“.

გვ. 84. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ზემოხსენებულ“, მიწერილია: „არ არის მოხსენებული“.

გვ. 85. არშიაზე: „იხ. მეორე გვერდზე“.

გვ. 86. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „P. S. პირველად ეს „გლოვნა“ ფირალოვს არგუნა ზ. ჭ-ძემ. ხაზგასმულია: „წიგნი გოდერძი ფირალოვისა“, წერია: „ეს წიგნი მაქვს“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „ნაკაცარი“, არშიაზე: „მართალი ხარ! ამას რომ სხვა ამბობს, სხვაა, მაგრამ ამ სიტყვას ავტორი ხმარობს, მისი წარმოდგენით თეიმურაზი ადრევეა „ნაკაცრათ“...“

№ 3–4

კანზე: „1927. გვ. 57. ჩემი სტრიქონი. ი. გრ. 1927. 29 V“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1927. 30 VII. წაღვ. ი. კერესელიძე, გვ. 147; ბუნტი, 144; ტაბიძის ფურნე, გვ. 46“.

შმუცტიტულოზე: „ი. გრ. 1927. 30 VII. წაღვერი“.

გვ. 61. ხაზგასმულია: „და მწერ, რომ მირთავ ფარჩის ახალოხს“, წერია: „მწერ, რომ მიკერავ“.

გვ. 62. ხაზგასმულია: „იფანთან“, მიწერილია: „იფნა“. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „მგოსანს“, „ქოსა“, მიწერილია: „იხ. გვ. 70“.

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ზედაში“, მიწერილია: „ზედაშე“. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ცისკარი“, „კარი“, მიწერილია: „ერთი და იგივე რითმაა“.

გვ. 70. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „მგოსანს“, „ქოსას“, მიწერილია: „ეს რითმა ილო მოსაშვილის ლექსშიც არის, იხ. გვ. 62“.

- გვ. 76. ხაზგასმულია: „დიდომელი“, მიწერილია: „დიდმელი“. ხაზგასმულია: „იდიოტურ მდგომარეობაში“, მიწერილია: „საწყალი უელსი?“.
- გვ. 79. ხაზგასმულია: „ემხითაც... იოლად...“ მიწერილია: „ემხი, იოლინი, ხომ სპარს“.
- გვ. 80. ხაზგასმულია: „თითქო ყალბიც იყო ეს სიმღერა“, მიწერილია: „ყალბი იყო ეს ლექსი? „დროშა“.
- გვ. 81. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „ეს პირველად დაიბეჭდა ავაქოვის რედაქციით დაბეჭდილ „ზაგეს“-ში, 1927“.
- გვ. 103. ხაზგასმულია: „დიცია“, მიწერილია: „სოფელი ქართლში“.
- გვ. 104. მოხაზულია მეორე სტროფი, მიწერილია: „აკლია ერთი სტრიქონი“.
- გვ. 132. ხაზგასმულია: „მასწავლებელი ნიკიტინი“, მიწერილია: „ა. ნიკიტინის რა იყო?“.
- გვ. 141. არშიაზე: „ივ. კერესელიძე“.
- გვ. 144. არშიაზე: „ბუნტი ამქრებისა?“
- გვ. 172. არშიაზე: „პეტრიაშვილი“.
- გვ. 176. ტექსტის ბოლოს ხაზგასმულია: „მოვიხსენებ შემდეგში“, მიწერილია: „დაიწერა?“
№ 6–7
კანზე: „ი. გრ. 1927. 9 IX“.
- გვ. 14. ხაზგასმულია: „გამიგონებს... არ დამიწყოთ... ის წავ“ მიწერილია: „მომიგონებს... არვინ მიწყოთ... წავიდა“. სქოლიოში წერია: „აკლია:
„მე სიყვარულს თან წავიღებ
უიმისოდ არსად წავალ“.
- გვ. 16. მრავალწერტილთან ფანქრით: „ვმღეროდე“.
- გვ. 24. ხაზგასმულია: „ღვინოს ჯამათ...“ „მირონს გვბანს“, მიწერილია: „ერთ ლექსში „მირონს სვამდა“, ახლა მირონი საბანაოდ გაუხდია“.
- გვ. 25. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ოცნება“, „იკოცნება“, არშიაზე: „ჩემი რიტმა, იხ. შორეულს“. ხაზგასმულია: „არ დაგიღონდეს“, წერია: „რა?“ ხაზგასმულია: „დამადეთ გულზე ტყვია ცამეტი“, მიწერილია: „გ. ტ. ლექსიდან „ჩააწყვეთ რიგში ცამეტი ტყვია, ცამეტჯერ უნდა მოვიკლა თავი“.
- გვ. 29. ხაზგასმულია: „აღჯანაზადსა“ და „ნაზადსა“, არშიაზე: „ცეზურა? პირველად მე ვიხმარე ეს სიტყვა, იხ. „ქორწილი ჩვენს უბანში“, თუ პირველობაზეა საქმე“.
- გვ. 215. ხაზგასმულია: „მე გავხდი უნებლიეთი მიზეზი ქართული ენის პროფესორის წყენისა“, არშიაზე: „ეს იყო ალ. ცაგარელი“.
- გვ. 221. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „ძალიან ცუდი თარგმანია, ვინ სთარგმნა? მგონი ვ. გაფრინდაშვილმა“.
- გვ. 245. სქოლიოში შენიშვნასთან წერია: „დაიბეჭდა სხვა ვარიანტით „სახალხო გაზ“. დამატებაშიც. ი. გრ“.
- გვ. 248. არშიაზე: „კატკოვი“.
- გვ. 251. ხაზგასმულია: „დავით დადიანი, კაცი მეტად ჭკვიანი“, არშიაზე: „ეკ. ჭ-ძის მეუღლე“.
- გვ. 261. ხაზგასმულია: „ევსტათი მჭედლიძე“, მიწერილია: „ბოსლეველი“.

გვ. 282. ხაზგასმულია: „ვანო მაჩაბელმა „ზმა-კიდური ილიაზე ხელზე დაიხვია და ილიას დასწამა ამ ლექსის ავტორობა“, არშიაზე: „ივ. მაჩაბელმა იცოდა რომ ეს ლექსი ილიასი არ იყო, რადგან მის გაზეთში იყო საკუთარი ქება. ეს დაიხვია ხელზე ვანომ“. ხაზგასმულია: „მიხეილ მღვდლისშვილი (მღვდელიევი)“, არშიაზე: „1927 წ. გარდაიცვ“. ხაზგასმულია რითმები: „პოეტი“, „მიეთ-მოეთი“, მიწერილია: „პირველად ამას უხმარია ეს რითმა“.

კანის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „კრიტიკოსის“ რეცენზია „ქართული მწერლობა, № 6–7“, მინაწერით: „კომუნისტი“, № 210, 1927, 16 სექტ“.

№ 8–9

კანზე: „ი. გრ. 1927. 14 X. ს. შანშიაშვილის ლექსები; ალ. ჭ-ძეზე, 224; გრიშაშვილზე, გვ. 243, 262“.

გვ. 129. ხაზგასმულია: „გავანიავეთ“, მიწერილია: „ნაცარქექის ქადილი“. ხაზგასმულია: „რომ სისხლისმსმელი გარდაქეშანი“, მიწერილია: „ალბად აღსდგება ყველა მშრომელი?“

გვ. 153. ს. შანშიაშვილის ლექსის „დედისერთა ვაჟიკა“ სათაურთან ფანქრით: „ეს ლექსი „კომუნისტში“ დაიბეჭდა ასე: „დედისერთა ლენინთან“ (ოქტომბრის ბალადა). იხ. „კომუნისტი“, 1927 წ., № 217, 25 სექტ“.

გვ. 203. ხაზგასმულია: „მაღელვებელი“, არშიაზე: „გვ. 224“.

გვ. 220. ხაზგასმულია: „იგი გარდაიცვალა ამა წელს პეტერბურგში“, არშიაზე: „1819 წ. 13 მაისს“.

გვ. 224. ხაზგასმულია: „მაღელვებელი“, არშიაზე: „იხ. გვ. 203“.

გვ. 226. მე-3 აბზაცთან: „ვოლტერისაა?“

გვ. 227. ხაზგასმულია: „დიდ კულტურის შენაძენს არ წარმოადგენს“, მიწერილია: „ეს სიტყვები ვ. კეკელიძისაა“.

გვ. 237. ფსევდონიმთან: „მოსული“, „ს. ხუნდაძე“.

გვ. 245. კრიპტონიმთან: „გ.-ლი“, „გ. მუშიშვილი“.

№ 10

კანზე: „ჩემზე, გვ. 132. № 10“. შმუცტიტულზე: „ი. გრ. 20. XI“.

გვ. 118. ხაზგასმულია:... (ჟურნალი „საქართველოს მოამბე)... „დახურეს“, მიწერილია: „ვინ?“. ხაზგასმულია: „ტატიშვილი გრავიურებით“, ჩამატებულია: „გრ.–ფიტარო“.

გვ. 119. მე-6 აბზაცში ხაზგასმულია: „დონკიხოტი“, არშიაზე: „სხვაა?“.

გვ. 121. მე-6 აბზაცში სადაც ლაპარაკია ტატიშვილის ძმის შესახებ, მიწერილია: „მე ვიცნობ“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. 1928. 9. I. „ბიაბრობა“, 197, 1927“.

გვ. 128. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ლექსებს“, „ფესვებს“, მიწერილია: „პ. იაშვილი“. ხაზგასმულია: „ქუჩა“, „ალუჩა“, მიწერილია: „ჩემია. იხ. „გიჟი ხარო“, მეორე ტომი“.

გვ. 189. აბზაცის ბოლო მოხაზულია, მიწერილია: „მოწამე“.

გვ. 191. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია: „გადამდებია“, მიწერილია: „ვისთვის“.

- გვ. 192. ხაზგასმულია: „იუჟინი“, რაც ნიშნავს „სამხრეთელს“, არშიაზე: „მართლა?“.
- გვ. 193. სიტყვა „ხანდისთან“ გასწორებულია: „ხანდახან“.
- გვ. 197. არშიაზე: „ვინ სტყუოდა? მოწმე“. იქვე „1923 წელს“ „3“ მოხაზულია და მიწერილია „2“.
- გვ. 198. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „ერთხელ სვიმონიძემ „ყაჩაღებში“... სთქვა: დე ყველამ იცოდეს, რომ ჩვენ ყაჩაღები და რაზბონიკები ვართ“.
- გვ. 199. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „მოგონება არსენიშვილმაც დასწერა“.
- ნომრის ბოლოს დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზიები: 1. დ. მ-ძე „ქართული მწერლობა“, № 11–12 ნოემბერ-დეკემბერი“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1928, № 12, 15 იანვარი“. 2. ფარი „ქართული მწერლობა“, № 11–12“, მინაწერით: „1928 წ., № 1542, 12 I“.
- 1928 წლ. ნომრები აკინძულია ერთად.
- ფორზაცზე: „1. კეკელიძე ჩემს წიგნზე, № 4. 2. ტ. ტ-ძის ქართული, № 5, გვ. 80. 3. ჩემი ლექსი „ნადირობა ნიამორებზე“, № 4. გვ. 46. 4. ბაირონის საიდუმლო, № 2–3. 5. შანშიაშვილის ლექსი, № 6–7, გვ. 37“.
- № 1
- კანზე: „ი. გრ. სრულია 8 წიგნად. 1928 წ“.
- შმუც-ტიტულზე: „ი. გრ. 1928 წ. 15 თებერვალს. ამ დღეს მოუტანეს დოდოს თაბაშირის ტახტი. ი. გრ“.
- გვ. 38. მოხაზულია „დამბულა“, მიწერილია: „ქლიავია (?)“.
- გვ. 62. მოხაზულია: „ხარივით“, მიწერილია: „სულ ხარივით (?)“. ლექსის ბოლოს ფანქრით: „ჯვარედინი რითმა ყველგან არ არის დაცული“.
- გვ. 82–84. ლექსის სათაურთან „გრიგოლ ცეცხლადეს“ მიწერილია: „გამაბლონდა უკვე ასეთი მანერით ლექსების წერა“.
- გვ. 84. სტრიქონთან: „პოეტის ყეფაც“ ინება მარად“, მიწერილია: „და თუ სხვის ტანჯვას წარმოსთქვამს ერი, იქ ჩემი ტანჯვაც მოიგონება“.
- გვ. 137. ფსევდონიმთან: „არიფი“, „პეტრე ქავთარაძე, ი. გრ“.
- № 2–3
- შმუც-ტიტულზე: „ი. გრ. 1928. 8. 3. ხოში. გვ. 32; ნიაზი, გვ. 34; ჩემი, „ბოჰემიდან“.
- გვ. 16. მოხაზულია: „გამადვიძა“, მიწერილია: „ზევით ამბობდი ვერ დავიძინებო?“.
- გვ. 17. ხაზგასმულია: „წყრთის ოდენა“, მიწერილია: „რა?“.
- გვ. 24. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, მიწერილია: „ეს ამოიღეს და სხვა ფურცელი ჩააკრეს. ი. გრ“.
- გვ. 109. ფსევდონიმთან: „მწერალი“, „ბ. ჟღენტი“.
- გვ. 170. ფსევდონიმთან: „ვარამ გაგელი“, „ტ. ტ-ძე“.
- გვ. 176. ხაზგასმულია: „ბ. ლავრენევის პიესა „რღვევა“, პირველია, რომელმაც მართლა გაარღვია ეს რკალი“, არშიაზე: „ეს უკვე სთქვა შურა დუდუჩავამ (იხ. „კომუნისტი“).
- გვ. 181. ფსევდონიმთან: „ქუთაისელი“, „დ. ჩიანელი“.
- გვ. 182. არშიაზე დამატებულია: „გ. ფარქოსაძე“.
- ჟურნალის ბოლოს დევს გაზეთიდან ამოჭრილი დ. დ-ძის რეცენზია „ქართული მწერლობა“, № 1 და 2–3“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1928, № 76“ და ჩაკრულია

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. კარსანიძის რეცენზია „ქართული მწერლობა“, № 2–3, 1928 წ., მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1928, № 130“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. იხ. გვ. 51 – ვ. რუხაძის ლექსი; კ. კეკელიძე ჩემს წიგნზე, გვ. 133; აქედან მე ტექნიკური მდივანი ვიყავი. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. კ. კეკელიძის წერილი ჩემზე, გვ. 133“.

გვ. გვ. 51–52 ჩაკრულია ამავე პაგინაციით ორი ფურცელი. პირველი ფურცლის გვ. 51-ზე დაბეჭდილია ვ. რუხაძის ლექსი „დედა და შვილი“, მინაწერით: „ეს ლექსი ცენზორმა არ გაუშვა. ი. გრ. 15 V–1928 წ“. გადაკეცილ ფურცელზე ფანქრით: „ეს ფურცელი ჩაკერილია ზედმეტად. ი. გრ. აიკრძალა“.

გვ. 51. მეორე ფურცელზე ვ. რუხაძის ლექსს „გაზაფხულის პირი“ მიწერილი აქვს: „იმ ლექსის ნაცვლად ეს დავბეჭდე. ი. გრ“.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „ამხ. თოდრიას წინადადებით...“ მიწერილია: „მე გავახსენე. ი. გრ“.

ჟურნალის ბოლოს ჩაკრულია გაზეთის ამონაჭრები: 1. რეცენზია „ქართულ მწერლობის № 4“, მინაწერით: „კომ“, 1928, № 123“ და 2. ალ. ს-ვას რეცენზია „ქართული მწერლობა“, მინაწერით: „1928 წ., № 150, 1 ივნ“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1928 წ. 21 VI“. იქვე: „ტ. ტ-ძის ქართული კოჭლობს, გვ. 80“.

გვ. 59. ხაზგასმულ სიტყვას „სიმსუქნით“ მიწერილი აქვს: „სიმსუბუქით“.

გვ. 81. წინადადებაში – „ვიცი კითხულობთ თქვენ ჩემს ლექსებს“ ხაზგასმულია: „თქვენ ჩემს ლექსებს“ და მიწერილი: „გაზ. „კომუნისტში“ დაბეჭდილი იყო: „ყველა „კომუნისტს““.

გვ. 85. ხაზგასმულია: „სდგას აბრეშუმის და ტყის სახერხი“, მიწერილია: „თუ ხე-ტყის სახერხი, ტყეს ჭრიან და არა ხერხავენ“. იქვე: „აბრეშუმის სახერხი? ეს ლექსი სახელმძღვანელოში („ჩვენი კავშირი“, 1928 წ.) გადაბეჭდილია და ზემორე სტრიქონი ასეა გადაკეთებული: „სდგას აბრეშუმის, სდგას ტყის სახერხი“ (მაინც არაფერი ეშველა!)“. ხაზგასმულია: „მიწა ქალამნად – ცა ქუდათ მხურავს“, მიწერილია: „ე. ი. მაინც ქალამნად ხურავს? ზმნა?“. მოხაზულია: „გაიარს“, მიწერილია: „გაგვივლის. „ჩვენ კავშირში“ გასწორებულია ასე“.

გვ. 52–53 შორის დევს ქალაღის ნაჭერი: „ასე თავდებოდა ტაბიძის ლექსი, კორექტურიდან ამოიღო ავტორმა რედაქტორთან შეთანხმებით:

„მთავრობის ხალხი მეზობლები გვყავს,
ხალხი მარჯვე და მართლა ფხიანი,
გემებს სახელად უნდა დაერქვას
ქართველიშვილი და კახიანი“.

ტ. ტაბიძე

2 VI 1928 წ. ტფ“.

№ 6–7

კანზე: „ა. ჭ-ძე, 246, 247; ხოში, გვ. 46, 50; შანშიაშვ. ლექსი, გვ. 37“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928 წ. 16 VII“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „გრიგოლს“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „ილო“, მიწერილია: „მოსამვ“.

გვ. 43. ხაზგასმულია 4 სტრიქონი, მიწერილია: „ილიასი, ილიას „საღრჩობელაზე“.
მოხაზულია ორი სტრიქონი, მიწერილია: „სამგორის ლეგენდა გაამოთხრობა დავ.
ნახუცრიშვილმა, იხ. მისი „ჯიუტები“, 1914 წ“.

№ 8–9

კანის მე-2 გვ. ჩაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. ლუარსამიძის წერილი
„ჟურნალი „ქართული მწერლობა“ და ტოლსტოის იუბილე“, მინაწერით: „13 დეკ.
„ახალგაზრდა კომუნისტი“, რეცენზია „ქართული მწერლობა № 8–9“, რეცენზიაში
ხაზგასმულია სიტყვები: „მეცენატური ყბედობით“ და მიწერილია: „ამ ფრაზას ყველა
იმეორებს“, „ახალგაზრდა კომ“, № 409, 1928, 24 ნოემბ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 25 X 1928“.

გვ. 42. ბოლო არშიაზე: „სოფელში ჩვენი ლეკვი მოკვდა, ნიშა ხარმაც თქვენი ჭირი
წაიღო“.

გვ. 47. მოხაზულია: „ბავშვობიდან ნაჩვევი ვარ ორპირის ტალახს“, ხაზგასმულია:
„ნორვეგიელიაო“, მიწერილია: „თუ ებრაელი“.

გვ. 49. მოხაზულია მე-3 სტრიქონი, მიწერილია: „იხ. გვ. 40“. ხაზგასმულია: „აქ
გაუვლიდა“, მიწერილია: „სად?“.

გვ. 50. ხაზგასმულია: „გრიგოლ ორბელიანს... რომელმაც მასაჟით 83 წელს მიატანა“,
არშიაზე: ?? არ არის მართალი ეს თარიღი. მასაჟით?“. ბოლო აბზაცში მოხაზულია:
„გურიაში“, მიწერილია: „რატომ გურიაში?“.

გვ. 51. ხაზგასმულ სიტყვას „შუკები“ მიწერილი აქვს: „? სოფელში შუკა?“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „კვახსა, ნიგოზს, ბია“, მიწერილია: „გოგრა, კაკალი, კომში“.
მოხაზულია: „დარიბ პანტას“, მიწერილია: „კარგია“. მოხაზულია: „ლეღვი – მკერდღია“,
მიწერილია: „კარგია“. ბოლო სტროფში მოხაზულია: „მალე შემოვა...“ მიწერილია: „ამ
დროს უკვე შემოსულია, თუ ყურძენს ახსენებ, ბიაც არის. თუ ივლისია – მაშინ „მალე
შემოვა“ სხვა ხილსაც უნდა რომ თან-დათანობით იცოდეს ბავშვმა ყველაზე ადრე
რომელი ხილი მწიფდება“.

გვ. 116. ხაზგასმულია მე-2 სტრიქონში: „მაგ“, მიწერილია: „ეგ“.

გვ. 180. ხაზგასმულია რეცენზენტის მიერ მოყვანილი როგორც „ულაზათო
ნეოლოგიზმი“ სიტყვა „მართებულობა“ და მიწერილია: „მშვენიერი სიტყვაა“.

გვ. 181. მოხაზულია: „ზოგი ადგილი“, მიწერილია: „რომელი?“.

გვ. 182. ტექსტის ბოლოს თარიღში მოხაზულია: „შემოდგომა“, მიწერილია: „ეს
წერილი ზაფხულში მოიტანა რედაქციაში“.

გვ. 190. ქრონიკულ ცნობებში მარჯანიშვილის თეატრის რეპერტუარში
ხაზგასმულია მთარგმნელთა გვარები და მიწერილია: „ჟანა დარკი, თარგმ. ი.
გრიშაშვილის“.

№ 10–11

კანზე: „ი. გრ. 1928 წ. 30 XI. ანზორზე“.

გვ. 75. ს. მგელაძის „მეგობარ პოეტს“ მიწერილი აქვს: „კ. ლორთქიფანიძეს“.

გვ. 147. მოხაზულია მე-3 აბზაცი და მიწერილია: „ვინ არის“.

გვ. 189. ხაზგასმულია: „ვახტანგმა თავისუფლად არ იცოდა სპარსული“, მიწერილია: „რა იცის?“.

ჟურნალის ბოლოს დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზიები „ქართული მწერლობის“ ამ ნომერზე: 1. „მწერალის“ რეცენზია, მინაწერით: „მუშა“, 1928 წ., № 285, 13 XI. 2. შ. დუდუჩავას რეცენზია, მინაწერით: „კომ“, 1928, 22 დეკემბერი, № 296“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. ჩერნიშევსკი. აღმანახ ზურნაზე, გვ. 65“.

კანის მე-2 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ბიბლიოგრაფის წერილი „ქართული მწერლობა“, № № 10, 11 და 12“, მინაწერით: „კომ“, 1929, № 33, 10 II“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. გამოვიდა 29 იანვარს 1929 წ“.

გვ. 5. სათაურთან „პოემა ქალზე“, წერია: „ეს ლექსი დაიბეჭდა მეორედ „დროშა“-ში, 1929, № 1. იქ მიძღვნა არ იყო“.

გვ. 16. ლექსის „ოქროს წვიმა“ სათაური ხაზგასმულია და მიწერილი: „ჩემი ლექსის სათაურია, იხ. I ტ“. ხაზგასმულია მეორე და მეხუთე სტრიქონი და მიწერილია: „ზმნა?“.

გვ. 17. ხაზგასმულია მე-2 სტროფში „გული მაქვს გულთან დაჯახებული“, მიწერილია: „იმეორებს“. მე-4 სტროფთან მიწერილია: „ჩემებური“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „ჯინაზე“, მიწერილია: „ჯიბრით“. ხაზგასმულია: „ბარაბანი“, მიწერილია: „? რუსულია“.

გვ. 29. დ. სულიაშვილის მოთხრობის „კუბოს ფიცრები“ ქვესათაური „აზრი აღებულია“ ხაზგასმულია და მიწერილი: „რას ნიშნავს ეს ძველი ოინბაზობა – ავტორი ამ აზრისა ვინ არის?“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „უფრო მხიბლავდა გავხდე...“ მიწერილია: „ზმნა! დრო?“.

გვ. 88. მე-3 აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „მწერალმა... უნდა იცოდეს ის ენა, რომელზედაც სწერს“.

გვ. 91. მე-2 აბზაცს მიწერილი აქვს: „მემარცხენე მწერლები“.

1929 № № აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „კ. გამსახურდია – ზაჰეს. № 1–2, გვ. 13; 1. საუბარი ასოთამწყობ., № 10; 2. დანიელ ჭონქაძეზე, გვ. 92, № 10“.

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. „თაისი“, 165“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „სიონი“, მიწერილია: „სვეტიცხოველი“. ხაზგასმულია: „ვარსკვლავი“, მიწერილია: „წითელი?“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „გავშეშდი, ვით ხე“, მიწერილია: „გ. გვაზავა“.

გვ. 175. ხაზგასმულია: „სამოციან წლებში გ. ერისთავმა მეორეთ სთარგმნა იგი“, მიწერილია: „ნაწყვეტი სთარგმნა გ. ყაზბეგმა“. ხაზგასმულია: „იბეჭდებოდა 1900–1903 წ“, წერია: „1902 წლის „მოამბე“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1929. 14 აპრილი“.

№ 4

კანზე: „ჩემი ლექსი („მუნასიბი“), გვ. 41. ი. გრ“.

გვ. 7. მოხაზულია: „ბრძოლის მაგივრად“, მიწერილია: „მებრძოლის ნაცვლად“.

- გვ. 10. ხაზგასმულია: „თურამაულის ვაშლის განთიადს“, მიწერილია: „კარგია“.
- გვ. 12. სათაურს მიწერილი აქვს: „ჩაილდ-ჰაროლდივითა“.
- გვ. 14. ბოლო სტრიქონი მოხაზულია, არშიაზე: „მარიჯანის რითმა“.
- გვ. 15. ხაზგასმულია: „აღარც კაცია, აღარც ლანდი არც მოქალაქე“, არშიაზე: „პაოლოს ლექსი“.
- გვ. 16. მე-16 ხანაზე მიწერილია: „იხ. კუპლეტი № 19“.
- გვ. 18. მე-3 კუპლეტთან: „ბაირონი“.
- გვ. 21. მე-19 ხანის არშიაზე: „იხ. კუპლეტი XVI“.
- № 5
- კანზე: „ჩემი რეცენ., გვ. 96“.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 19. V“.
- გვ. 15. ხაზგასმულია: „იალონიდან“, მიწერილია: „განთიადზე“.
- გვ. 69. მე-5 აბზაცს მიწერილი აქვს: „მე? საათნ. ი. გრ“.
- გვ. 96. ლ. გეგეჭკორის „საბავშვო ლექსები“-ს ბოლოს ფანქრით: „ჩემია. ი. გრ“.
- № 6–7
- კანზე: „ი. გრ. ევპატორია. 1929. 25 აგვისტო. წიგნს ვამზადებ, გვ. 177; ა. ჭ-მე სინნას, გვ. 164; 1. „ხოში“, „ბულამა“ და „თხლაშო“ (თლაშოი გვ. 58.). 2. „ვერცხლის ქუჩა“, გვ. 70“.
- თავფურცლის მე-2 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი 3. მაილიანის წერილი: „დროა გავიცნოთ ერთმანეთი“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1929 წ., № 187, 16 აგვისტო“.
- გვ. 9. ბოლო სტრიქონების არშიაზე: „ტყეს ჭრიან“.
- გვ. 14. ხაზგასმულია: „ჯან აზერბაიჯანს“, მიწერილია: „ეს ვთარგმნე ქართულად, იხ. „კომ“, 1929 წ. №“.
- გვ. 25. მოხაზულია ადგილი – შეხვედრა ავ. ისაკიანთან და მიწერილია: „ეს ადგილი აწერილი აქვს ვ. წულუკიძეს, იხ. „კომუნისტი“, 1929 წ., 4 აგვის“.
- გვ. 19. არშიაზე: „სისულელეა“. იქვე თავის ბოლოს: „ჰგავს ოვ. თუმანიანს“.
- გვ. 20. არშიაზე: „გვაზავასავით“.
- გვ. 21. ხაზგასმულია: „დაფიქრებულან მთათა კრებულნი“, არშიაზე: „ეს სადღაც წამიკითხავს. ოჰ! „კომუნისტში!““
- გვ. 22. ხაზგასმულია: „წარსული მაქვს. არა ვარ პოეტი უთარილო“, არშიაზე: „ჩემია“.
- გვ. 23. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები; „შმაგური“, „აგური“.
- გვ. 52. არშიაზე: „მთარგმნელი ტატიანას რად ალაპარაკებს ხან „შენობით“, ხან „თქვენობით“.
- გვ. 55. ხაზგასმულია: „აუარებელი ავტომობილები გაჩნდნენ...“ არშიაზე: „1921 წელს არ იყო ავტომობილები“.
- გვ. 58. მე-3 აბზაცთან არშიაზე: „სტუდენტური სტილია“. ხაზგასმულია: „მეძახიან“, მიწერილია: „მქვიან“.
- გვ. 62. არშიაზე: „მოთხრობა სულ ამნაირ პლანში იწერება“.
- გვ. 65. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „მეთულუხჩეები“.

გვ. 70. ხაზგასმულია: „ვერცხლის ქუჩაზე“, მიწერილია: „ოქრომჭედლების ქუჩა“. ხაზგასმულია: „ბნელ რიგებში“ და მიწერილია: „დახურული ბაზაზხანა“. მოხაზულია: „მეუნაგირეები“, მიწერილია: „სარაჯები“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „მე მიყვარს“, არშიაზე: „სულ „მე“ და „მე“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „გუგუნებდა სიონის გაბზარული ზარი“, მიწერილია: „ერთი სიტყვით სიონის ქუჩაზედაც იყო“. ხაზგასმულია: „კრწანისის მწვანილი“ და მიწერილია: „ორთაქალის“. ხაზგასმულია: „ყავარჯენით“, მიწერილია: „მეცხვარე და ყავარჯენი? კომბალი“. ხაზგასმულია: „კომუნალურ ქუჩაზე“, მიწერილია: „თუ აქ (ვორონცოვის) ქუჩა სახელმწიფოვლილია, ზევით? გვ. 74“. ბოლოდან მე-2 სტრიქონთან მიწერილია: „აკი კომუნალურ ქუჩაზე იყო?“.

გვ. 77. სტრიქონს „ისე ცივია ეხლა გურამი“ მიწერილი აქვს: „უგრძნობელია და ცივი გურამი, ასე სჯობია ი. გრ“.

გვ. 79. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „ტალღები“, „ბალღები“ და მიწერილია: „ჩემი. იხ. ვანო სარაჯიშვილს“.

გვ. 85. ხაზგასმულია მე-11 ხანის ბოლო სტრიქონი და მიწერილია: „ჩემიდან?“.

გვ. 140. ტექსტის ბოლო ფანქრით: „თარგმანი ტ. ტაბიძის“.

გვ. 151. ჟურნალი „ქართული ბიბლიოთეკას“-ს არშიაზე: „სულ გამოვიდა 10 წიგნაკი“.

გვ. 153. არშიაზე: „მოლადური 2 წიგნ., მერცხალი 2 წიგნი“.

გვ. 160. მოხაზულია: „მღვდ. ალექსევი“, არშიაზე: „ალექსეევ-მესხიშვილი, დავით რექტორის (ალექსეევის) ძმა“.

გვ. 169. მე-3 აბზაცთან ფანქრით: „№-რი გაზეთისა?“

გვ. 174. ხაზგასმულია: „ტფილისელი“, მიწერილია: „ტფილელი“.

გვ. 176. ტექსტის ბოლოს დამატებულია: „ვაი შენს დამკარგავს“; ფსევდონიმთან: „უ. ურდოელი“, „კ. გამსახურდია“.

№ 8–9

გვ. 112. პირველ აბზაცს მიწერილი აქვს: „რაზე ლაპარაკობს?“.

გვ. 114. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „ახალ აღნაგო სულოდა“ ხალხური ჰანგი, ნოტებზე დაბეჭდა ზაქ. ფალიაშვილმა“.

№ 10.

კანზე: „ჩემი ლექსი („საუბარი ასოთამწდობთან“) ი. გრ.“

გვ. 92. ხაზგასმულია: „გიორგი გარდაიცვალა ახალციხეში“, მიწერილია: „ახალქალაქში („ც. ფ.“, 1915, № 256)“.

გვ. 93. ხაზგასმულია: „Иосифа Ивановича Индуева“ არშიაზე: „ინდოევი“. ხაზგასმულია: „О куртатинских осетинах“, მიწერილია: „იხ. იზვესტია“ გეოგრაფიჩესკი“.

თავფურცელთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „მკითხველი“-ს რეცენზია „ქართული მწერლობა“, № 10. – ოქტომბერი“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ“, 1929 წ. № 557, 27 ნოემბ“.

№ 11–12

კანზე: „ჩემი ლექსი (თურქულიდან), გვ. 92; ჩემზე, 165; კორექტურა, როგორც მტკივნეული საკითხი მწერლებისათვის, იხ. გვ. 178, 182, 183, 184, 185. ი. გრ“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „შეუსრულებელი სურათი დროების ფურცელზე 1867 წ.“, არშიაზე: „№-რი?“.

გვ. 45. მოხაზულია ციტატა სალტიკოვ-შჩედრინიდან, არშიაზე: „კარგია!“.

გვ. 48. ხაზგასმულია: „ქურდ მეგრელს ბიზანტიელები უწყვეტავდნენ შორს ქვეყანაში გაგზავნას, იქ სადაც მზეც კი ძლივს-ღა ამოდოდა, – მუდამ აუღებელს – თოვლიანსა და ყინვიან ადგილებში“, არშიაზე: „აქ ციმბირს გულისხმობდა“.

გვ. 49. მეორე აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „ილია და სიმღერა“.

გვ. 82. ლექსს „სადა ხარ ჩემო ოქროს დღეებო“ მიწერილი აქვს: „სადა ხართ, ჩემო ლამაზმანებო (ჩემთან)“.

გვ. გვ. 121–122. ი. მჭედლიშვილის ლექსის „საყვედურები ჩემს თავს“ სათაურთან: „რაში დასჭირდა?“.

გვ. 121. ხაზგასმულია: „სხივი“, „მთიებს“, არშიაზე: „მთიებიც სხივია, შუქი, ძველად – ვარსკვლავი“.

გვ. 133. ხაზგასმულია: „დაჰფარა“ და მიწერილია: „ზევით არ არის ჰ“.

1930

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1930. 6 III“. იქვე: „ჩემს ექვს ლექსზე, გვ. 176“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ხვნეშა იყო რიტმდარღვეული“, მიწერილია: „ხვნეშა სონეტი ხომ არ იყო?“.

გვ. 12. პირველი აბზაცის არშიაზე: „ა. ჭ-ძე“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „აკაკი პირია ხალხის“, მიწერილია: „ვაჟა?“. იქვე მესტვირული ლექსის „ჭიდაობა ნესტორ ესებუა და კულა გლდანელის“ შესახებ ტექსტში ნათქვამია ვინ გამოსცა, არ სჩანს“, მიწერილია: „მე გეტყვი!“ მოხაზულია ამავე ლექსის შესახებ „ლიტერატურულად აღმოაჩინა პაოლო იაშვილმა“, მიწერილია: „მთელმა ქართველმა საზოგადოებამ იცის ეს ლექსი, რას მიჰქარ“.

გვ. 14. მოხაზულია: „თუ ვერა, კომბალს ავიღებ და წავალ, სადაც ცხვარია“, მიწერილია: „მწყემსი მოჭიდავეზე ცუდია“.

გვ. 51. ხაზგასმულია შირვანზადეს დრამის სათაური „პატიოსნება“ და შესწორებულია: „პატიოსნებისათვის“. ხაზგასმულია: „დაბეჭდილია „დროების“ დამატებაში“, მიწერილია: „სახალხო გაზეთში“ იბეჭდებოდა „ევგინე“. „პატიოსნებისათვის“ არ დაბეჭდილა. (ევგინე „სახალხო გაზეთი“, 1910, № 7)“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ნათლიმამა“, მიწერილია: „მძახალი“.

გვ. 53. მოხაზულია სიტყვა „ბევრი“ წინადადებაში: „შირვანზადეს ბევრი წვრილი მოთხრობაა თარგმნილი ქართულად“, მიწერილია: „ერთი“. ხაზგასმულია: „ქაოსს“ და მიწერილია: „ნამუსი“. ხაზგასმულია: „ის (შირვანზადე) ნამდვილი სიტყვის ოსტატია“, მიწერილია: „ამაზე მჭლე სიტყვები არც ერთ სომხის მწერალს არ აქვს“.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „ფართხუნით“, „ლეკვი“, მიწერილია: „რითმა?“. ხაზგასმულია: „დარეკილ კაკალს“, მიწერილია: „კაკლის რეკა? დაბერტყილი?“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „დოღზე გააქვთ დაფდაფი“, მიწერილია: „რა ენაა? დოღი და დაფდაფი ერთი და იგივეა?“. მოხაზულია: „მანევრებიდან“, მიწერილია: „კალმასობის ენაა!“.

გვ. 59. ს. შანშიაშვილის დრამის „ყამირი“ ქვესათაური „(გადმოკეთებული)“ ხაზგასმულია და მიწერილი: „ავტორი?“.

გვ. 88. ავტორის გვართან: „ეს პოეტი კათალიკოსის (ლეონიდეს) ფულით იგზავნებოდა მოსკოვშიო – მარიჯანმა სთქვა. 1930, 7 III. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „ჰბოდებდა“, მიწერილია: „ჰბოდავდა“.

გვ. 176. კრიპტონიმთან: „ნ-ი“, „ლევ. ასათიანი“.

№ 3–4

კანზე: „ჩემი თარგმანი, გვ. 60. ი. გრ., აქ მარიჯანის პოემაა; უკანასკნელი №-რია. გამოვიდა 1930. 25 მაისს. ამ წელს სულ ორი ნომერი გამოვიდა. „ქართული მწერლობა“ მეტი არ გამოსულა“.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „ორთავეს“, მიწერილია: „ორივეს“.

გვ. 102. ხაზგასმულია სიტყვა „მაგარია“, მიწერილია: „როგორ უყვარს ამ კაცს ეს სიტყვა“.

გვ. 113. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „ილია“.

გვ. 115. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „აკაკი“.

გვ. 116. არშიაზე: „ნ. ინაშვილი – ჟურნალისტი“.

გვ. 118. არშიაზე ბოლო სამ აბზაცთან: „კ. უმიკაშვილი“.

გვ. 121. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „წინადაც ყოფილა“.

კანის მე-4 გვ.: „ივ. მაჩაბელზე; კ. მარჯანიშვილზე; – მარიფათი, ამსონი, გვ. 17; თათარიხნად, გვ. 21; მაზალო, გვ. 55; ბარგი სხვაა და ხაბაკი სხვაა? გვ. 21“.

672. ქართული ხელოვნება. ქართული ხელოვნების ისტორიის ინ-ტის შრომები. თბ.

ტ. 2. 1948

ტ. 3. 1950

*ქუთაისის ალ. წულუკიძის სახელობის... იხ. ალ. წულუკიძის სახელობის ქუთაისის...

673. ქუთაისის განათლების განყოფილების ბიულეტენი. ქუთაისი.

1933–1934 № № 1–2

კანზე: „სტამესკა, გვ. 40“.

674. ქურა. საქართველოს პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის სამხატვრო-სალიტ. თვიური ჟურნალი. თბ.

1922 № 1, 2

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1922 წ. მარტის 25-ს“.

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „ისახარ“, „ბაბილინა“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 12. VIII. წაღვერი“.

გვ. 1. გახსნილია ფსევდონიმები: „პეტრე სამსონიძე – ქუთათელაძე, ი. ლისაშვილი – ხომერიკი, კაკი – რ. კალაძის შვილი“.

675. ღვთის წინააღმდეგ. საქართველოს კპ ცკ-ის ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1923 № 1

676. ყუმბარა. სურათებიანი იუმორისტული ჟურნალი. რედ. ს. ეული. თბ.

1921 № 1

კანზე: „ი. გრ. ამ ჟურნალის ფაქტიური რედაქტორი იყო გ. ლეონიძე“.

გვ. 1. სათაურთან: „მეთაური გ. ლეონიძისაა“.

გვ. 6. ლექსის ბოლოს ფანქრით: „გ. ლეონიძე“.

გვ. 11. ფსევდონიმთან: „სავათნავა, სუნდუკიანცი“, „გ. ლეონიძე“. ფსევდონიმთან: „პეტარდა“, „გ. ლეონიძე“.

გვ. 12. ლექსების ბოლოს ფანქრით: „გ. ლეონიძე“.

გვ. 14. მოხაზულია წერილი „თავადაზნაურობა“, მიწერილია: „გ. ლეონიძის ამოღ“.

677. შევარდენი. საქართველოს შევარდენთა კავშირის ჟურნალი. დედაქალაქი.

1922 № 1

კანზე: „ი. გრ. 1922. 10. X“.

თავფურცელზე ადრინდელი პატრონის ხელით: „სოსო ასლანიშვილი. მაისი. 1922 წ. დედაქალაქი“.

678. შოლტი. გაზ. „ახალი სოფელი“-ს ყოველთვ. დამატება. სატირული ჟურნალი. თბ.

1926 № № 1–7

1927 № № 1–5

1926

№ 1

დაკრულია ქალაქის ნაჭერი „1926. გაზ. „ახალი სოფლის“ დამატება. ი. გრ“.

გვ. 1. „1926. სულ 6 გამოვიდა. „ახალი სოფლის“ დამატება“.

№ 3

გვ. 1. „სიკო ფ“.

1927

№ 4–5

გვ. 1. „ჩემი ლექსის ხალტურა (დაუმახინჯებიათ), გვ. 16“.

679. შოლტი. იუმორისტ. ჟურნალი. თბ.

1929 № № 1–5

1930 № № 6–25

1931 № № 26–28

1929

№ 1

გვ. 1. „ი. გრ. 1929 წ. 28. X“.

1930

№ 1

გვ. 1. „ახალი წელი. 1930 წ. № 1“.

№ 24

გვ. 1. „მოსაშვილის მეთაური. 1930“.

№ 25

გვ. 1. „1930 წ. დეკემბერი 30. XII“.

1931

№ 26

გვ. 1. „ახალწლიდან ეს გამოვიდა გაგრძელ. № 26. 1931 წ. 22 იანვარს გამოვიდა. ი. გრ“.

№ 27

გვ. 1. „1931. თებერ“.

№ 28

გვ. 1. „1931. მარტი. არ გამოსულა მეტი. ი. გრ“.

680. შრომა. ყოველთვ. ჟურნალი. საქ. პროფკავშირთა საბჭოს და სოც. დაზღვევის რესპ. სამმართველოს ორგანო. თბ.

1925 № 13

1926 № № 6, 7

1928 № 32

1925

№ 13

კანზე: „1. ხელოსნობა საქართველ. 2. პიესა. 3. ვ. კოტეტიშვილზე (ბოლოში). ი. გრ“.

1926

№ 6

გვ. 1. „ს. კლდიაშვი. მოთ. ზიგფრიდ. ი. გრ“.

№ 7

გვ. 1. „აქ მოთხრობაა. ი. გრ“.

1928

№ 32

კანზე: „რღვევაზე“.

681. შრომა. საქ. სოციალისტურ-რევოლუციონერთა პარტიის ცენტრ. კომიტეტის ორგანო. ტფ.

1922 № 1

არის მეორე ცალი.

682. ჩვენი აღმშენებლობა. ტფილ. მუშათა, გლეხთა და წითელარმიელთა დეპუტატების საბჭოს ორგანო. ტფ.

1925 № № 1–9

1926 № № 1–3

1926

№ 1

კანზე: „სრულია. ი. გრ“.

683. ჩვენი გზა. საქ. კპ. (ბ) ცკ-ის ქალთა შორის მუშაობის განყ-ის თვიური საპოლიტ. და სალიტ. ჟურნალი. თბ.

1923 № № 1, 2

1924 № № 3–10

1925 № № 11–17

1926 № № 18–20

1923

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1923. 22. IX“.

გვ. 1. დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი შ-ს რეცენზია ჟურნალის გამოსვლის შესახებ, მინაწერით: „რკინისგზელი“, 26 სექტ., 1923 წ“.

გვ. 17. ინიციალებთან: „პ. ს“., „პ. სამსონიძე“.

№ 2

გვ. 10. ინიციალებთან: „ო. მ“., „ობოლი მუშა“.

1924

№ 3

კანზე: „ნინო ჯულაშვილი, გვ. 40“.

გვ. 9. ავტორის გვართან: „ი. ხომერიკი“, „ი. ლისაშვილი“.

№ 5

გვ. 37. ს. მგელაძის ლექსთან „ჩემი ჩიტი“ წერია: „ეს ხომ ძველი ლექსია“.

№ 6

კანზე: „ი. გრ. დედამიწა“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. 3. VII“. იქვე გადახაზულია: „მაისი“, წერია: „ივნისი. იხ. შეცდომ. გასწორებ“.

გვ. 21. სათაურთან: „ნაწყვეტი პოემიდან“, წერია: „ეწერელი ქალისა, (იხ. უკანა ყდა)“.

№ 8–9.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 16. X“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1924. 19 XII“.

გვ. 22. ინიციალებთან: „ს. ე“., „სეზმან ერთაწ“.

1925

№ 11

კანზე: „ი. გრ. 1925. 17 III. გამოვიდა“.

№ 12–23

კანზე: „ი. გრ. ივლისის 13-ს 1925“.

№ 14–15

გვ. 17. ფსევდონიმთან: „მაცვალა“, „ს. ერთაწმინდელი. ი. გრ“.

№ 16–17

გვ. 14. კრიპტონიმთან: „შინ-თანო“, „მალვა თაბუკაშვილი“.

1926

№ 20

კანზე: „1926 წლისაა. ამის შემდეგ გამოვიდა „მშრომელი ქალი“.

684. ჩვენი გზა. საქ. ყოფილ ახალგაზრდა მარქსისტთა ცენტრ. ბიუროს ერთდროული გამოცემა. ტფ.

1927

685. ჩვენი თაობა. საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის ყოველთვ. ორგანო.
თბ.

1935 № № 1–4

1936 № № 1–6

1937 № № 1–12

1938 № № 1–12

1939 № № 1–12

1940 № № 1–12

1941 № № 1, 2, 2–3, 4, 5

1935

№ 1

კანზე: „სრულია. 1935 წ. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1935. 25 ოქტ“.

№ 3–4

კანზე: „ი. გრ. 1936. 2. II. № 3–4“.

1936

№ 1

კანზე: „სრულია. 1936. ნეკრასოვის ლექსი, გვ. 56. ი. გრ“.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „...„მზე რომ ჩაქრება, მკაფიოდ მოსჩანს ვარსკვლავთა კრება...“
არშიაზე: „მაიკოვი, აკაკი“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „საკმარისი გვყავს თუნდ პოეტებიც, მაგრამ ჩვენ გვინდა
მოქალაქენი“, არშიაზე: „იხ. კირილე ლორთ. თარგმ“. მოხაზულია: „სამშობლო“, არშიაზე:
„არის რუსულში „სამშობლო?“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „ნამუსიანი ვიცოდი მტრობა“, არშიაზე: „კარგია“!

№ 2

კანზე: „გამოვიდა 1936. სექტემბერს. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ილია ნატრობდა მწერალთა კლუბის დაარსებას, 61. ი. გრ“.

№ 5–6

კანზე: „ხალხურ პოეზიაზე. ი. გრ. 1937. 4 II“.

გვ. 68. ხალხურ ლექსის „სატრფოს“ არშიაზე წერია: „აკაკურია“.

1937

№ 1

კანზე: „1937. სრულია. ი. გრ. გამოვიდა 1937. 9 IV. ი. გრ“.

გვ. 56. მოხაზულია: „აბრეშუმის საბნის“, მიწერილია: „ყანაოზის“.

№ 2–3

კანზე: „ილია ჭ-ძეზე. 1937. 20. VI. ი. გრ“.

გვ. გვ. 32–33 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი რეცენზია ჟურნალის ამ ნომერზე,
მინაწერით: „ლიტ. საქ“, 1937, № 17“.

№ 4

კანზე: „შევჩენ“.

კანის მე-4 გვ.: „დ. ყიფიანის დაკრძალვა; შაქრო სიდამონ-ერისთ., 1. ლადო აღნიაშვილი. საკინძ ჩამოგლეჯილი ქალები; შუბლის ქინძისთავები ამოღებული; ლეჩაქი არშია-მოხსნილი; კინტოები – ხელოსნები საჩხუბრად (ოცი წლის წინად მოხდა ახალი ქვეყნის შექმნა)“.

№ 5–6

კანზე: „ილია ჭ-ძის ნომერი. ი. გრ. 1937, 29 IX“.

გვ. გვ. 31–32 შორის დევს გაზ. „მუშა“, 1937 წ., № 160, ლ. ასათიანის რეცენზიით „ჩვენი თაობის“ ამ ნომერზე

№ 7

კანზე: „გრ. აბაშიძის კარგი წერილი ვაჟაზე, 1937“.

№ 8

კანზე: „ი. გრ. აქ კორექტურა გაუსწორებიათ“.

გვ. 41. ა. გაწერელის წერილის სათაური, სტამბის მიერ გამორჩენილი, აღდგენილია მელნით: „თეიმურაზ პირველი“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. 1937. 12 XII. ჩემზე, გვ. 80; ა. ჭ-ძე, გვ. 74, 62, 63; ლერმონტოვზე“.

გვ. 57. მოხაზულია ციტატა ნ. ბარათაშვილის „ჩემი ლოცვიდან“, მიწერილია: „მართალია!“.

გვ. 62. მოხაზულია სქოლიოში I-ლი შენიშვნა, არშიაზე: „ა. ჭ-ძე“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. 1. ილია „მაჭანკალი“, 168; 14-მარცვლოვანი ლექსი, 162“.

გვ. 19. გადახაზულია: „ნოემბერი“, მიწერილია: „დეკემბერი (იხ. შეცდ. გასწორ.)“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. 1938. 15 IV. შოთას №-რი“.

1938

№ 1

კანზე: „სრულია. 1938. ი. გრ“. იქვე: „ბაირონი“.

გვ. 35. ი. მჭედლიშვილის მიერ თარგმნილ ბაირონის ლექსის „მშვიდობით“. არშიაზე: „იხ. „ერი“, 1909“.

№ 2

კანზე: „ალექსანდრე საჯაიას კარგი ლექსი, გვ. 26“.

№ 3

კანზე: „ა. ყაზბეგზე – უბნის წიგნაკი, გვ. 50; შილი – ზემო რაჭაში მაზლის ცოლია, გვ. 25. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „I. ოვ. თუმანიანზე. 2. მ. გორკი ტფილისში“.

№ 5

კანზე: „I. ფირდოუსის პოემა, გვ. 55. II. ლევ. ასათიანის წიგნზე – „მგალობლიმვ“, 63. 1938“.

№ 6

- კანზე: „ქართ. წარმოდგენები 1871 წელს“.
№ 7
- კანზე: „პუშკინი. ი. გრ“.
№ 8
- კანის მე-4 გვ.: „მოდის კაცი... ფულს კი არ მთხოვს, თითქოს იყოს შეჩენილი“.
№ 9
- კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 24“.
თავფურცელთან დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი შ. კ-ს რეცენზია „ჩვენი თაობა“, № 9, 1938 წელი“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1938 წ., № 261, 15 XI“.
№ 10
- კანზე: „გვ. 5. ი. ნონეშვილის პირველი ნაბიჯები“.
№ 11
- კანზე: „ა. ყაზბეგზე; ავ. გაწერელის, გვ. 51; მ. გელოვანის ლექსები, 22“.
№ 12
- კანზე: „1. ტურგენევის თარგ. 2. აკაკის წერილები“.
1939
№ 1
- კანზე: „სრულია 1939. ი. გრ“. იქვე: „ოლრიჯი და შევჩ“.
№ 5
- კანზე: „ი. გრ. 1. გრ. ორბელიანის დაუბეჭდავი პროზ. 2. ვაჟას პირველი ლექსები“.
თავფურცელთან დევს გაზეთიდან ამოჭრილი გ. მეზუკეს წერილი „ჩვენი თაობა“, მინაწერით: „მუშა“, 1939, 16 თებ“.
გვ. გვ. 30–31 შორის დევს გაზ. „ახ. კომუნისტის“, 1939 წ., № 204, მინაწერით: „ჩვენი თაობა. ბიბლიოგრ“. ნომერში მოხაზულია ს. ყურაშვილის წერილი „ახალგაზრდა „მგოსანი“ და უხეირო პოემა („ჩვენი თაობა“, № 5, 6, 1939 წ.)“.
№ 7
- კანზე: „საიათნოვა, გვ. 59“.
№ 8
- კანზე: „ჩემზე, გვ. 63. ი. გრ“.
№ 9
- კანზე: „ი. გრიშ. 1939. 29 XI. „დემონი – უკვე გარბოდნენ ფრთხილნი ქართველნი“, გვ. 32“.
გვ. 63. ხაზგასმულია მოყვანილი ლექსის სტრიქონები, მიწერილია: „თარგ. ი. გრიშ“.
№ 10
- კანზე: „ვახტ. ორბელიანის წერილი, 63. ი. გრ. 1939. 31 XII“.
კანის მე-4 გვ.: „1. ს. ჯანაშ. „საქართველო ადრინდელი ფეოდალიზმის გზაზე“. 2. ტურაევი „ძველი აღმოსავლეთი (რუს.)“.
№ 11
- კანზე: „გორის ლიტ. წრე, გვ. 55“.

გვ. 55–64. ი. ბალახაშვილის წერილში „გორის ლიტერატურული წარსულიდან“ მოხაზულია ვაჟა ფშაველას ლექსის სტრიქონები, არშიაზე: „ეს ლექსი დაწერილი ჰქონდა მაშინ?“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. 1940, 29. I. სტალინი – მსახიობი, გვ. 56“.

1940

№ 1

კანზე: „1940 წ. (სრულია). ჩემზე, იხ. № 12. ი. გრ“.

№ 4

კანზე: „ი. გრ. ნ. ბარათაშვილი დაიბადა 1817 წ. გვ. 56“.

№ 6

კანზე: „აკაკის №-რი, რაჭა-ლეჩ.“

№ 7

კანზე: „ლერმონტოვი, გრ. ორბელიანი და ილია. იხ. ჩემი წერილი ილია და ქართ. თეატრი, გვ. 58. ი. გრ. 1940, 12 ნოემბ. მივიღე“.

№ 8

კანზე: „1. ვაჟა. 2. ნინო გრიბოედოვი“.

№ 9

კანზე: „II. ნინო ჭ-ძე. დიმიტრი ბაქრაძე (1827–1890)“.

№ 10

კანზე: „აკაკის ასი წლის ამბავი, გვ. 60. III. ნინო გრიბოედოვი“.

გვ. 52. მე-5 აბზაცში ხაზგასმულია: „აქამდე არავინ არ მიაქცია ყურადღება“, არშიაზე: „პაპ! პაპ!“.

გვ. 53. ხაზგასმულია: „ყორდანოვის დაბეზღებით მთავრობა“... არშიაზე: „ვითომ?“.

გვ. 54. მოხაზულია მე-2 და მე-3 აბზაცი, არშიაზე: „რა გადაბმია?“ შემდეგ აბზაცში რკალშემოვლებულია სიტყვა „ლამაზმანთა“, არშიაზე: „ჩემიდან“.

გვ. 55. სქოლიოში მე-18 შენიშვნას „გრ. ორბელიანის წერილები“, მიწერილი აქვს: „აკ. გაწერელის რედაქციით“.

გვ. 58. მოხაზულია მე-2–4 აბზაცი, არშიაზე: „ნინო“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „ზოგიერთი ადგილები“, მიწერილია: „ერთი მთლიანი თავი“.

ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „ეს ორეული მასალები მე მივეცი – პოემა მთლიანად ამოიღო მთავლიტმა ჩემი გამოცემიდან (აკაკი, III ტ. 1940). დავტოვე „ტ. კეკელა“. ეს კი ისე სწერს თითქოს ის არ ენახოს“.

№ 12

კანზე: „ჩემზე წერილი შ. რადიანისა, (გავასწორე). ი. გრ. P. S. ეს ნომერი გამოვიდა 1941 წ. 12 მარტს. IV. ნინო ჭ-ძე“.

გვ. 34. სათაური „იოსებ გრიშაშვილი“ შესწორებულია: „ი. გრიშაშვილი“.

გვ. 38. სტრიქონში: „ღვთისმშობლის წინ კი ყვითლდები, ვით დოში თართის“... ჩამატებულია: „...შენ ყვითლდები“... სიტყვა: „გამლილი“ შესწორებულია: „წაშლილი“.

გვ. 39. ლექსში სიტყვა „მოგიტანს“ შესწორებულია: „მიგიტანს“.

გვ. 40. სიტყვა „ემტერება“ შესწორებულია: „ემუქრება“.

გვ. 41. მე-4 აბზაცი მოხაზულია, არშიაზე: „მართლა, მალადეც!“.

ბოლო ორ აბზაცს არშიაზე მიწერილი აქვს: „მომწონს“.

გვ. 43. მოხაზულია არშიაზე: „ჩემგან“.

1941

№ 1

კანზე: „1941 წ. სრულია. ამ წელს მეტი არ გამოსულა! ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1941 31 IV“.

№ 2

კანზე: „№ 2-A-ს, გვ. 41. ი. გრ. 1941, 2 IV“.

№ 2-3

კანზე: „ი. გრ. 1941, 17 V. ვასო აბაშიძეზე, 86“. ნომერს 2-3 მიწერილი აქვს: „2-ბ-3“.

გვ. 88. ხაზგასმულია: „პიესაში სიტყვა „ჯან“ არ არის“, არშიაზე: „არის! საქმე ის არის, რომ ამ ჯანს ვასო აბევერებდა!“. ხაზგასმულია: „გალუსტოვი ჰყავდა (მოკარნახედ), მერე ბეგლარ ბეგლარიძე“, მიწერილია: „შემდეგ ი. გრიშაშვილი“.

გვ. 89. ხაზგასმულია: „ავქსენტი ცაგარელი“, მიწერილია: „სად არის მოგონება?“.

მეორე ცალები:

1935

№ 1

კანზე: „პუშკ-ზე. დუბ“.

1936

№ 4

კანზე: „1. შევჩენკო. 2. ნეკრასოვ“.

1937

№ 4

კანზე: „ბიჭოს! თრიალეთი, გვ. 41. ი. გრ. 1949. 15 XII. 1937“.

№ 7

კანზე: „ლერმონტოვ. ვაჟაზე. ი. გრ“.

გვ. გვ. 22-23 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ე. ასტვაცატუროვის წერილი „ლიტერატურული ახალგაზრდობა და ჟურნალი „ჩვენი თაობა“, მინაწერით: „1937, 20 დეკ., „ლიტ. საქართველო“.

№ 9

კანზე: „ლერმონტოვის №-რი. დუბლ“.

გვ. 74-75 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „XIX საუკუნის ლიტერატურა“, წერილის ავტორი არ ჩანს. ამონაჭერზე მიწერილია: „ეს მასალა მე მივეცი, „კომ“, 1934, № 198, 27 აგვისტო“.

1938

№ 4

კანზე: „გორკი ტფილისში, 48“.

№ 10

კანზე: „ი. გრ. რუსული ბარათაშვილის გარჩევა, 63“.

№ 11

კანზე: „ი. გრ. ჩემიდან, 8“.
გვ. 8. ხაზგასმულია: „სულ სხვა ცხოვრების წინამორბედი“, არშიაზე: „ჩემიდან. იხ.
„დუდუკის საარი“.
1940
№ 12
კანზე: „ი. გრიშაშვილზე დუბლ“.
686. ჩვენი მეცნიერება. ყოველთვ. სამეცნ.-პოპულ. კრებული. ტფ.
1923–1924 № № 1–12
1924–1925 № № 1(13)–4 (16)
1926 № № 17–18
1923–1924
№ 1
კანზე: „ი. გრ. სრულია“.
თავფურცელზე: „ამხ. გრიშაშვილს რედაქციისაგან. 22 III. 23 წ“.
გვ. 178. ხაზგასმულია: „თათარაშვილი კონდრატე“, მიწერილია: „უიარაღო“.
გვ. 180. ხაზგასმულია: „ამირეჯიბი რახილი“, მიწერილია: „ხახე“.
№ 2–3
კანზე: „ამხ. ს. გრიშაშვილს რედაქტორ-გამომცემლისგან. 24. X. 23 წ. ქ. თბილისი“.
№ 8
კანზე: „ი. გრ. 1924. 13. I“.
№ 11–12
კანზე: „ი. გრ. 1924. 2 ივნის“.
1924–1925 წ.
№ 1
კანზე: „ბესიკის ახალი ლექსები“.
№ 2 (14)
კანზე: „ი. გრ. 1925“.
თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილს რედაქციისაგან. 25 წ. 11. I“.
№ 3–4 (15–16)
კანზე: „ი. გრ. 1925. 10. IV. სრულია“.
№ 17–18.
კანზე: „ი. გრ. 1926. 7. X. სამეგრელოს არქივი, გვ. 80, 84 (ამის შემდეგ აღარ
გამოსულა)“.
მეორე ცალეები:
1924–1925
№ 1
კანზე: „ი. გრ. 1924. 1 აგვისტ“.
687. ჩვენი მიზანი. საქ. პროლეტ-მწერალთა ასოციაციის მუშაკთა წრის სალიტ.-
სამხატვრო ჟურნალი. თბ.
1928 № 4
1930 № 5

№ 4

კანზე: „ი. გრ. 1928. 31 XII“.

№ 5

კანზე: „ი. გრ. 1930. 10 X“.

მეორე ცალები:

1928 № 4

კანზე: „ან. განჯისკარელი“.

688. ჩირაღდანი. გაზ. „კომუნისტის“ სალიტ.-სამხატვრო ორკვ. დამატება. თბ.

1923 № № 1, 2

1924 № № 3–23

1925 № № 1–20

აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „ჩირაღდანი“ 1923, 1924, 1925 წ. (გაზეთ „კომუნისტის“ გამოცემა). ი. გრ. სრულია“.

ყდის მეორე გვ: „1. № 22, გვ. 9. 2. გ. ბაშინჯალიანი, № 15–16. 3. შარბაბჩიანი, № 19–20 (1925 წლის „ჩირაღდანი“). 4. ილია ფერაძის წერილი „ეგნატე ნინოშვილზე“, № 6. 5. უიტმანზე, № 8 (ეს წერილი ჰგავს ვ. კოტეტიშვილის წერილს: „იხ. მისი „უიტმანი“). 6. ემილ ვერჰარნის ლექსი ვ. გაფრინდაშვილის თარგმანი, № 8. გვ. 7. (აქ მოხსენებული „პარკი“ ორიგინალში სხვა აზრითაა). 7. პოეზიის დღის გარჩევა, № 11 (ცისფერ ყანწელებზედაც). 8. ხრონიკა ოვ. თუმანიანის ნაწერებისთვის ფულის გადადების შესახებ, № 14, გვ. 16. 9. ნ. ზომლეთელის „ფეხსაცმელების მწმენდელი“, № 15–16. 10. დიმიტრი ყაზბეგზე, დ. ხართიშვილის ორი წერილი, № 15–16 და 18. 11. ნაძალადევის არწივნი ნ. ასლამაზიშვილისა, № 3 (26), 1925. ამ მოთხრობაში ავტორი ტფილისს ამიერკავკასიის დედაქალაქს უწოდებს, გვ. 1. 12. ნიკო ფიროსმანაშვილზე, № 11–12. 1925 წლის. 13. საფო მგელაძის „ბახმარო“, № 15–16 (1925 წ)“.

1933

№ 1

სათაურთან: „ი. გრ. 1923 წ. 5 XI“.

1924

№ 4–5

სათაურთან: „22. II. 24 წ. ი. გრ“.

№ 6

გვ. 2. ინიციალებთან: „ლ. მ.“, „ლევან მეტრევე“.

№ 8

გვ. 5. უიტმანის ლექსებს ბოლოში მიწერილი აქვს: „თარგ. ვ. კოტეტიშვილისა“.

გვ. 7. ლექსთან „ლონდონი“, წერია: „აქ შეცდომაა. ორიგინალში პარკს სხვა მნიშვნელობა აქვს!“.

№ 11

გვ. 1. არშიაზე: „პოეზიის დღის ბიბლიოგრაფია“.

№ 12–13

გვ. 9. ლექსის ავტორთან „საფო მგელაძე“, მიწერილია: „ეს ლექსი დაიბეჭდა მეორედ“.

№ 14

გვ. 12. ინიციალებთან: „ს. ე-ლი“, „სეზმან“.

№ 18

გვ. 1. „ფუტურისტების ჟურნალის ბიბლიოგრაფია. ი. გრ“.

№ 23

გვ. 1. „გ. ქუჩიშვილის ლექსი. ი. გრ. 31. XII“.

1925

№ 6

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ლელი“, „ლევ. მეტრევ“.

№ 7–8

გვ. 14. ფსევდონიმთან: „ნიანგი“, „ნ. ზომლეთელი“.

№ 15–16

გვ. 6. ს. მგელაძის პოემასთან „ბახმარო“ წერია: „ეს პოემა პირველად ქუთაისში დაიბეჭდა, იხ. „ხმა ქართველი ქალისა“, 1918 წ., № 18. ი. გრ“.

689. ცისკარი. ლიტ.-მხატვრული და საზ.-პოლიტ. ჟურნალი. საქ. ალკვ ცვ-სა და მწერლების კავშირის ორგანო. თბ.

1957 № № 1–7

1958 № № 1–12

1959 № № 1–12

1960 № № 1–10, 12

1961 № № 1–12

1962 № № 1–12

1963 № № 1–9

1957

№ 7

კანზე: „გვ. 116. ი. გრ. აქ ირ. ქავჟარაძის თარგმანია“.

1958

№ 1

კანზე: „1958, 9. III. ი. გრ“.

გვ. გვ. 64–65 შორის დევს გაზეთი „კომუნისტი“, 1958, № 189, მინაწერით: „ცისკარი“, (კრიტიკა)“.

№ 2

კანზე: „ხევის ბერი გოჩა; ი. გრ. კამენსკი და ქართული პიესა, გვ. 149“.

№ 7

კანზე: „ი. მაჩაბლის თარგმნილი კომედია, გვ. 146; ი. გრ. ჩემს „მიყიდე“-ზე, გვ. 114.

გვ. 115. გვ. 119. ი. გრ“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. პიესა, გვ. 66“.

1959

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1959. 30. III“.

№ 11

კანზე: „მე – გვ. 120“.

№ 12

კანზე: „თამარ სულაქველიძის თარგმანის გარშემო, გვ. 134. ი. გრ“.

1960

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1960. 24. III. შეცდომის გასწორება ბოლოში. პასუხად კ. გამსახურდიას, გვ. 112“.

№ 3

კანზე: „მე, გვ. 116“.

№ 4

კანზე: „გვ. 96“.

№ 7

კანზე: „ი. გრ. 1960. 10. IX. რ. კვერენჩხილაძე, 123“.

გვ. 124. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „შედარება ჩემგან აღებულია“.

№ 9

კანზე: „ივ. მაჩაბელზე მოგონებანი, 145; მე, გვ. 144“.

№ 12

კანზე: „ი. გრ. აკლია. № 11“.

1961

№ 1

კანზე: „ჩემი ლექსი აკაკიზე. ი. გრ“.

№ 2

კანზე: „გვ. 131“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 1. ილიას კერძო წერილები, გვ. 81. ი. გრ. 2. დ. ყიფიანი და იაკობ გოგებაშვილი, გვ. 141. 3. „მე“, გვ. 131“.

№ 11

კანზე: „ილიას ორი წერილი, გვ. 119. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1957

№ 1

კანზე: „ი. გრ. 1957. 28. VI“.

№ 3

კანზე: „შ. დადიანის მოგონება“.

1959

№ 11

კანზე: „გვ. 120. ი. გრ“.

1961

№ 3

კანზე: „ილიას წერილები ცოლთან“.

690. ცხოვრება და შრომა. ამიერკავკასიის ფოსტა-ტელეგრაფის, ტელეფონის, რადიო-ტელეგრაფის მუშების კავშირის საოლქო კომიტ. ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1923–1924 № № 1–4

1924 № № 5–8

აკინძულია ერთად.

691. წიგნი. სახელგამი ყოველთვ. ჟურნალი. თბ.

1932 № № 1–3

1933 № № 1–3

1932

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. 1932. გამოვიდა 21 დეკემბერს. სრულია. ჩემს „ოვ. თუმანიანზე“, გვ. 54“.

№ 3

კანზე: „ახალი ჰონორარის ტარიფი, 23; კ. გამსახურდია, გვ. 29“.

1933

№ 1

კანზე: „ი. გრ. აქ თაგუნაა, 14; ელეთმელეთი, გვ. 24“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „სინდისიერდ შედგენილ ვარიანტებსა და შენიშვნებს, სადაც მრავლადაა მოყვანილი ვაჟას ხელით გასწორებული სიტყვები“... მიწერილია: „ვის ეკუთვნის? მე ვიცი“. იქვე: „ალ. აბაშელმა? წაწალი-წიწილად რომ შესცვალა?“ ხაზგასმულია: „ერთი გონებამახვილი ქართველი ამბობდა“, მიწერილია: „ილია იყო? გეშინიან, დაასახელო ილია თუ?“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „გელინა, ა. არაბი ჰასანა“, არშიაზე: „ჩემი თარგმანი“.

№ 2–3

კანზე: „უკანასკნელი №-რია, მეტი არ გამოსულა. ი. გრ. 1933. 19. V“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „სიტყვა „ნიშატი“ პირველად მე ვიხმარე ახალ ქართულში“..., მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი, II ტ. „მე მინდა მოვკვდე შემოდგომაზე“, „უკანასკნელი ნატვრა“.

1932 № 3

692. წიგნის მატთანე. სსსრ სახელმწიფო ბიბლიოგრაფიის ორგანო. საქ. სსრ წიგნის პალატის გამოც. თბ.

1926 № № 1 (1917–1925 წ. წ.) 2–5

1927 № № 1–12

1929 № № 1–12

1930 № № 1–12

1931 № № 1–12 და საძიებელი

1932 № № 1, 2, 1–12

1933 № № 1–12 და საძიებელი

1934 № № 1, 3–12 და საძიებელი

1935 № № 1–24

1936 № № 1–12

1938 № № 1–12

1939 № № 1–4

1940 № № 1–12

1941 № № 1–12

1942 № № 1–3

1926

№ 1. (1917–1925).

ყდაზე: „1917–1926. ი. გრ“.

ყდის მე-2 გვ. დაკრულია წიგნის პალატის მიმართვა ი. გრიშაშვილისადმი დათარიღებული 1926 წ. VII. ხელს აწერს დირექტორი მ. ბერძნიშვილი და მდივანი შ. ბერიძე“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. იხ. გვ. 476. ჩემი წიგნები: 20, 21, 36, 101, 126, 128, 159, გვ. 476, 284, 296, 436“.

№ 2

კანზე: „ი. გრ. 1926 წ. სრულია“.

1927

№ 1

გვ. 51. ხაზგასმულია: „დაბლიშვილი, იეთიმ“, მიწერილია: „ჩემის რედაქციით, სურათებით ვარლამიშვილისა“.

№ 12

გვ. 1. „გვ. 251. მარიჯან, 255“.

1929

№ 2

გვ. 1. „ი. გრ. ჩემზე“.

№ 6

გვ. 1. „ი. გრ. მარიჯან, გვ. 96“.

№ 12

გვ. 1. „ი. გრ. გვ. 214. მარიჯან, გვ. 217“.

1930

№ 2

გვ. 1. „ი. გრ. ოვ. თუმანიანის პოემები, გვ. 31. მარიჯან“.

1936

№ 1

თავფურცელზე: „საანდაზო ლექსები“.

1938

№ 2

კანზე: „გოგოლი. ი. გრ“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. ნელი ცირკში, 21“.

- № 11
კანზე: „ი. გრ. შეცდომა, გვ. 24“.
1940
- № 7
კანზე: „ა. ჭ-ძე, 19“.
- № 8
კანზე: „გვ. 15, 16. ი. გრ“.
693. წიგნის მეგობარი. პერიოდული საბიბლიოთეკონომიო და საბიბლიოგრაფიო
ორგანო. ტფ..
1925 № 1, 2
კანზე: „ი. გრ. 1925. 14. III“.
694. წითელარმიელთა ესტრადა. გაზეთ „წითელარმიელის“ გამოცემა. თბ.
1930 № 1
1931 № 4
695. წითელი აფრა. საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ქუთაისის განყ-ბის
ორგანო. ქუთაისი.
1928 № 2–3
1929 № 4–5
1930 № 6
1930
№ 6
კანზე: „წითელი აფრა“ გამოვიდა სულ ექვსი ნომერი. ეს უკანასკნელია. ი. გრ. 1930.
კიდევ „გრიშაშვილი“, გვ. 81“.
თავფურცელზე: „გრიშაშვილი!?“ გვ. 81“.
696. წითელი გუმაგი. სამხედრო სამეცნ. და საპოლიტ. ჟურნალი. ტფ.,
1924 № 4
697. წითელი თაიგული. (სალიტ. კრებული). ფოთი.
1922
გვ. 1. არშიაზე: „სახსოვრად ამხ. იასამანს. ს. მუსერიძე. 6. III“.
მეორე ცალი:
1922
კანზე: „ი. გრ. „გრიშაშვილი“, გვ. 47“.
698. წითელი სხივი. განათლების სახ. კომისარიატის სოციალურ აღზრდის
მთვარმართველობის და აღკვ ცკ-ის ჟურნალი ბავშვებისათვის. თბ.
1924 № № 1–12
1925 № № 1–12
1926 № № 1–9
1924
№ 1
კანზე: „ი. გრ. „ჯეჯილის“ მაგივრად. სრულია. პირველი წელი“.
№ 2–3

კანზე: „ი. გრ. ივნისი 23-ს 1924“.

№ 4-5

კანზე: „გვ. 29“.

№ 5-7-8.

კანზე: „ი. გრ. დეკემბ. 12-ს 1924“.

№ 9-10

კანზე: „ი. გრ. 1925. გამოვიდა 11. I“.

1925

№ 1

კანზე: „ი. გრ. სრულია“.

№ 11-12

კანზე: „ი. გრ. 1. II. 1926. ოვ. თუმანიან. მოთხრ“.

1926

№ 1

კანზე: „აქ „წით. სხივი“ და „პიონერი“. სრულია. 1926 წ“.

№ 9

კანზე: „ი. გრ. უკანასკნელი ნომერი. ამის შემდეგ გამოდის „პიონერი“.

699. წითელი ჯვრის I საავადმყოფოს ბიულეტენი. ტფ.

1933 № 1

კანზე: „სამას ი. გრ. 1934. 1. I“.

*წულუკიძის სახელობის ქუთაისის სახელმწიფო... იხ. ალ. წულუკიძის სახელობის ქუთაისის...

700. ხათაბალა. (იუმორისტ. ჟურნალი). თბ. – ტექსტი ქართ., რუს. და სომხ. ენებზე.

1926 № № 1, 2

№ 1

კანზე: „ი. გრ. № 1. 1926 წ. „ხათაბალა“ სამ ენაზე“.

№ 2

გვ. 8. კრიპტონიმთან: „პოლ-ირ“, „ირეთელი“.

701. ხელნაწერთა ინსტიტუტის მოამბე. თბ., საქ. სსრ მეცნ. აკადემია.

ტ. 1. 1959

ტ. 2 1960

ტ. 2

ფორზაცზე: „ჰაშა, გვ. 24 იხ. „პეპო“; ყეფა, 26“.

702. ხელოვნება. ორკვ. სახელოვნო-საინფორ. ჟურნალი. თბ.

1921 № № 1, 2

№ 1

გვ. 1. „ი. გრ. 14 VI. 1921 წ. სულ ორი №-რი გამოვიდა. ი. გრ“.

გვ. 4. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „ჟანგი“, „პერანგი“, მიწერილია: „ჩემი. იხ. 1 წ“. ხაზგასმულია: „მუდამ“, „იუდამ“, მიწერილია: „იხ. კათაკმეველნო!“. ხაზგასმულია: „ლამით“ და „ბალლამით“, მიწერილია: „იხ. თამარა“.

გვ. 7. ფსევდონიმთან: „ნინო რიონელი“, „ვ. კოტეტიშვილის ცოლი. დილევსკი“.

703. ხელოვნება. სრ. საქ. ხელოვნების მუშაკთა პროფ. კავშირის ყოველკვ. ორგანო. თბ.

1925 № № 1–22

1926 № № 23–26

აკინძულია ერთად.

ყდის მე-2 გვ.: „დურუჯი, № 5; გ. ქუჩიშვი. – გ. ყურულ., № 2, 15“.

ფორზაცზე: „1925–1926. ი. გრ. ვახტანგ ჭაბუკიანზე პირველი რეცენზია, „ხელ“, 1925, № 5, გვ. 10. ი. გრ.; „აბესალომ და ეთერი“, № 15; მანონ კორინთელზე, № 22; ჩემი წერილები – I. ჩემი პირველი რეცენზია ვახტანგ ჭაბუკიანზე, ირა ალექსიძეზე და დოდოზე, იხ. ეს „ხელოვნება“, № 5, გვ. 10 და 17–18, გვ. 15. II. ჩემი რეცენზია პატარა საესტრადო მსახიობზე, იხ. „ხელოვნება“, № 13, გვ. 13. III. მწერალ ქალთა აღმანახზე, № 22, გვ. 22“.

1925

№ 5

კანზე: „აქ ჩემი „საბავშვო დილა“. ი. გრ“.

გვ. 10. ფსევდონიმთან: „სოგრი“, „ი. გრიშაშვილი“. იქვე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი „ლენინგრადის ბალეტის მსახიობები ნიუ-იორკში“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1934, № 15“. წერილში ხაზგასმულია: „ჭაბუკიანი“, მიწერილია: „მიხარია რომ ვახტანგს, როგორც მოცეკვავეს პირველად ჩემი რეცენზია ერგო 1925 წელს. ი. გრ. იხ. ამ ჟურნალის „ხელოვნებას“ № 17–18-იც, გვ. 15“.

№ 11

გვ. 7. კრიპტონიმთან: „ა. ქ-ლი“, „ალ. ქუთათელი“.

№ 13

კანზე: „ჩემი რეცენზია პატარა თეატრზე, გვ. 8“.

№ 15

კანზე: „ხრონიკაში ჩემზე“.

№ 17–18

კანზე: „ჩემი რეცენზია პერინის სტუდიაზე. ი. გრ. 30. IV“.

გვ. 16. ფსევდონიმთან „Sogri“, „ი. გრ“.

№ 19

გვ. 5. ინიციალებთან: „ვ. გ“, „გარიკი“.

ფსევდონიმთან: „ვინჯან“, „ვ. ჯიქია“.

№ 20

კანზე: „გორის რეცენზია („სალამო“), გვ. 14. ი. გრ“.

გვ. 10. ინიციალებთან: „ტ. მ“, „ტრისტან მაჩაბელი“.

№ 21

გვ. 17. ფსევდონიმთან: „შამან დოულე“, „შალვა დადიანი“.

გვ. 27. ტექსტის ბოლოს დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ტ. ტაბიძის წერილი რედაქციისადმი, მინაწერით: „1935, 24 ოქტ“.

№ 22

კანზე: „ი. გრ. 1925. 15 IV. აქ ჩემი წერილებია. ი. გრ.“

გვ. 19. ინიციალთან: „ს“. „ი. გრ.“

1926

№ 23–24

გვ. 63. ხაზგასმულია: „ყომარბაზის ცხოვრება“, შენიშვნაში მიწერილია: „იხ. „დროება“, 1880 წ. იანვ.-თებ“.

მეორე ცალები:

1925

№ 6

გვ. 1. ფსევდონიმთან: „არმან დიუვალ“, „ი. გრ.“

№ 13

კანზე: „ჩემი წერილი „მინიატურული თეატრი“.

გვ. 8. ფსევდონიმთან: „Sog.rī“, „ი. გრ.“

№ 15

კანზე: „ზ. ფალიაშვი. ბიოგრაფია, იხ. „ხელოვნება“, 1925 წ., № 14, გვ. 6. ი. გრ. ზ. ფალიაშვილის იუბილე“.

№ 17–18

კანზე: „ჩემი წერილი“.

გვ. 14–15 შორის დევს გაზეთი „თბილისი“, 1960 წ. № 73 აღ. ბურთიკაშვილის წერილით „ცეკვის ჯადოქარი“.

№ 22

კანზე: „1. ჩემი წერილი. 2. ბაშინჯალიანი“.

მესამე ცალები:

1925 № № 1, 17–18

№ 1

კანზე: „კ. კეკელიძის „ქართული თეატრი“.

№ 17–18

კანზე ყოფილი პატრონის ხელით: „შოთა ძიმიგურის ჟურნალებიდან. 1925“.

704. ხელოვნება. განსახკომისა და სახკინმრეწვის ყოველთვ. ორგანო. ტფ.

1935 № 1

კანზე სათაურთან: („საბჭოთა“) იქვე: „თეატრის ისტორიისთვის, გვ. 26“.

გვ. 35. გადახაზულია: „თემი“, 1912 წ., № 55 მიწერილია: „Кавказ“.

705. ხელოვნების დროშა. სრულიად საქ. ხელოვნების მუშაკთა კავშირის ორგანო.

ტფ.

1924 № № 1 (თებერვალი), 1 (ივნისი), 2, 3, 5, 6, 7

აკინძულია ერთად.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1924. სულ 7 ნომერი გამოვიდ. „მათრახის პანაშვიდი“ – ნასესხებიანო, № 5, გვ. 13. კრუჩონიხ–ტერენტიევ–გოროდეცკის შესახებ, № 4, გვ. 21“.

№ 1 (თებერვ).

კანზე: „ი. გრ. 1924. 22. II“.

№ 1. (ივნისი).

კანზე: „ი. გრ. 1924. 1. ივნის“.

- გვ. 3. ინიციალებთან: „შ. დ“, „შურა დუდუჩავა“.
- გვ. 9. წერილის: „ივანე ფალიაშვილი“ დასასრულს წერია: „ტ. ტ“.
- გვ. 11. სურათთან: „ხელოვანთა კავშირის მთავარი კომიტეტი“, წერია: „ძველი სურათი, ძველი გამგეობა“.
- № 2
- კანზე: „ი. გრ. წაღვერი, 1924. 9. VIII“.
- № 3
- კანზე: „ი. გრ. 1924. 5. X“.
- № 4
- გვ. 12. ფსევდონიმთან: „არმან. დიუვალ“, „ჩემი ფსევდონიმი, იხ. „ილიონი“.
- № 6
- კანზე: „ი. გრ. 1924. 30. XI“.
- № 7
- კანზე: „ი. გრ. 1924. 20. XII“.
- გვ. 9. ფსევდონიმთან: „თომაზ ბორელი“, „პ. კეშელავა“.
- მეორე ცალები:
- 1924 № № 1 (II) 2, 7.
- № 7
- კანზე: „1. ი. ზარდალიშვი., გვ. 4. 2. გ. თაზიშვილი, გვ. 15. 3. ი. გრიშაშვი. სწერს თეატრის ისტორ., 23“.
- მესამე ცალები:
- 1924 № 7
- კანზე: „ნ. სულხანიშვი“.
706. ხელოვნების მოამბე. ქუთაისის ხელოვნების მუშაკთა კავშირის გამოცემა, ქუთაისი.
- 1926 № 1
- გვ. 6. ხაზგასმულია: „ნახუცრიშვილის“, მიწერილია: „დავით“. მოხაზულია: „თინა ჩარკვიანი“, არშიაზე: „დესპინე ივანიძის და დ. ჩარკვიანის ქალი. მიხ. სარაულის მეუღლე. ი. გრ“.
707. ხომალდი. ყოველთვიური სახელოვნო-სალიტ. ჟურნალი. თბ.
- 1921 № 1
- 1922 № № 2-5
- აკინძულია ერთად.
- ყდის მეორე გვ.: „ჩემს მეორე ტომზე (აბაშელისაა), № 2, გვ. 46; ჩემზე (ილიონის გარჩევა), № 4-5, გვ. 101-102, (აბაშელისაა)“.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. „ხომალდი“ სულ ოთხი წიგნი გამოვიდა“.
- 1921
- № 1
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1921 წ. დეკემბრის 13“.

გვ. 5. ხაზგასმულია სართმე სიტყვები, არშიაზე: „ნომინელის რითმა იხ. „ტრიბუნა“ (სოც. ფედ.)“. სტრიქონთან: „დაჰკრავს საათი კერპთა“... წერია: „დაჰკრავს ჟამიო, მეუბნებოდნენ მონა დაღეწავს“ ბ. ახოსპირელი“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „ვინმე კ-რისა“, არშიაზე: „გ. ლ-ძე“.

1922

№ 2

თავფურცელზე ფსევდონიმთან: „დონალი“, „ობოლი მუშა?“.

თავფურცლის მე-2 გვ. წერია: „ეს წერილი რომელიც გაფრინდაშვილის ყაიდითაა დაწერილი“.

გვ. 7. ხაზგასმულია სტრიქონი: „გარდაიცვალა შეშლილი წელი“, მიწერილია: „ობოლ მუშას აქვს ლექსი ჟურნ. „ლომისში“.

№ 3

კანზე: „ი. გრ. 8 V“.

თავფურცელზე ფსევდონიმთან: „დონალი“, „აბაშელი“.

გვ. 3. იქვე დევს ჟურნალიდან ამოჭრილი წერილი: „ხომალდი № 3“, მინაწერით: „ილიონიდან“.

გვ. 3. ხაზგასმულია სართმე სიტყვები: „ხალისი“ და „შესაბრალისი“, წერია: „იხ. ჩემს პატარას“.

№ 4-5

კანზე: „ი. გრ. 29 ნოემბ“.

მეორე ცალები:

1921 № 1

1922 № № 2-5

1922

№ 2

კანზე: „რეცენზია ჩემზე. ი. გრ“.

№ 3

თავფურცელზე: „შალვა ონტოფელის წიგნებიდან“.

708. ხუმარა. ყოველკვ. გამოცემა. იუმორისტ. ჟურნალი კარიკატურებით. თბ.

1922 № № 1-5

გვ. 1. „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან. 1922 წ. სექტ. 15-ს. ი. გრ“.

*ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის ინსტიტუტის შრომები. – იხ. ივ. ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის...

709. ჯანმრთელობისაკენ. ყოველთვ. პოპულ. ჟურნალი. თბ.

1927 № 1

710. ჯეჯილი. საყმაწვილო სურათებიანი ჟურნალი. თბ.

1921 აგვისტო

1922 № № 1-3

1923 № № 1-12

1921. აგვისტო.

კანზე: „ამ წელს მეტი არ გამოსულა. 1921 წ. აგვისტო. ი. გრ“.

1922

№ № 1–3

კანზე: „ი. გრ. 1922 17 X. ამ წელს მეტი არ გამოსულა“.

1923

№ 1–2

კანზე: „ი. გრ. სრულია“.

№ 3–4–5

კანზე: „ოვ. თუმანიანის მოთხრობა. ი. გრ“.

№ 9–10

გვ. 15. ინიციალებთან: „ს.-ელი“, „ს. ერთაწმინდელი“.

№ 11–12

კანზე: „აქ ჩემი თარგმანია“.

გვ. 24. ტექსტის ბოლოს წერია: „თარგ. ი. გრიშაშვი“.

გვ. 55. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „ი. ჭ-ძეს პატარა მოთხრობასა ჰგავს. ი. გრ“.

გვ. 60. ფსევდონიმთან: „ფირუზი“, „ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1921 აგვისტო

1923 № № 3–5, 11–12.

1921

აგვისტო

კანზე: „შალვას. დუბ. ილია ალხაზიშვილზე, 28“.

1923

№ 3–4–5.

კანზე: „ჩემი თარგმანი „გიქორ“, გვ. 16“.

№ 11–12

კანზე: „ი. გრ. გამოვიდა 5 მარტს 1924 წ“.

კანის მე-2 გვ. ხაზგასმულია: „ფიშანგი. – ბალონც – მარქარის“, მიწერილია: „ჩემის რედაქციით“.

711. H₂SO₄ (სალიტ. ჟურნალი). თბ.

1924 № 1

თავფურცელზე: „ი. გრ. 4 ივლისი. 1924 წ“.

გვ. 19. ჟანგო ღოღობერიძის ლექსთან „პირდაპირ შებრუნებულად“ წერია: „ამ ავტორის ნაწერში ზოგი სტრიქონი დამაფიქრებელია, საერთოდ კი ახალი (ქართული კითხვით) არაფერია. ჰგავს დადასტურების ლექსებს, რომელიც „Совр. Запад“-შია დაბეჭდილი. საჭიროა ორიგინალობა მშობლიურ ნიადაგზე. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1924 № 1

თავფურცელზე ავტორთა გვარებთან უცნობის მინაწერები. ი. გრიშაშვილს მიუწერია: „ასე ვიყიდე. ბაზარში. ი. გრ. 1930. 23. I“.

საბჭოთა პერიოდის ქართული გაზეთები

712. ავანგარდი. საქ. კპ (ზ) ცხაკაიას რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო. ცხაკაია.

1939 № 5

1940 № № 6, 32, 39, 40

1941 № № 21, 55

1949 № № 12, 91, 104–105.

1950 № № 50, 59, 62, 72, 75, 80, 82, 112, 117, 140–141.

1951 № 110

1953 № № 6, 16, 41, 55, 84

1954 № № 52, 124, 125, 128, 152.

1955 № 55

1958 № № 38, 39, 124, 140.

1959 № № 4, 40, 48, 55, 66, 69, 102, 105, 118, 131, 142, 146, 152.

1960 № № 5, 8, 14, 17, 52, 53, 55, 102, 106, 108, 129, 137.

1961 № № 1–25, 46, 49, 50.

გამსვლელი რედაქციები:

კოლხიდმშენის სამუშაოებზე

1940 № 2

გეჯეთის სამელიორაციო არხის მშენებლობაზე

1949 № 1

სპეციალური გამოშვება

1959 № 1

გაზეთის ცალკეული ნომრის პირველ გვ. ი. გრიშაშვილის მიერ ამოწერილია მისთვის საყურადღებო საკითხები, მაგ.:

1940

№ 32. „კირილე წუთისოფლელის მოთხრობა“.

1949

№ 104–105. „ალიო მაშაშვილის ლექსი“.

1950

№ 82. „ლებარდე“.

1953

№ 6. „კულა გლდანელი და ესებუა“.

1954

№ 52. „გ. გულიას მოთხრობა“.

№ 128. „შ. დადიანზე“.

1958

№ 38. „არნოლდ ჩიქობავა“.

№ 118. „ქ. ცხაკაიადან – მოლოცვა, გვ. 3“.

№ 131. „ვ. გორგანელის ლექსი“.

1959

№ 146. „გ. ტაბიძის უცნობი ლექსი“.

1960

№ 59. „შალვა დადიანის წერილი“.

1961

№ 49. „გ. ლ-ძე“.

713. ავანგარდი. საქ. კპ გაგრის რაიკომისა და მშრ. დეპუტატების რაისაბჭოს ორგანო. გაგრა.

1957 № 112.

714. ავრორა. ორკვ. სალიტ. გაზეთი. ზუგდიდი.

1921. № 1

გვ. 1. „პატივცემულ სოსოს (არქივისათვის). ამ გაზეთის „სულმნათი მგოსნები“ 13–14 წლის ყმაწვილებია. პიერ კობახიძე (პ. ხეთელი). 1936 წ. 9 II“. იქვე: „ჩავაბარე – ბადრი კობახიძე. გადმომცა დიდი ხარვეზის შემდეგ მისმა ვაჟმა ბადრიმ. ი. გრ. 1942 წ. 9 XII. ხარფუხი“.

სხვადასხვა ხელი: „მართალია – ციმაკურიძე; ვამოწმებ – ბ. ყაჭეიშვილი“.

715. „10 წელი“. სრ. საქ. საბჭ. მწერლების ფედერაციის და პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ქუთაისის განყ-ბის (ერთდრ). გაზეთი. ქუთაისი.

1931 25 თებ.

გვ. 1. „ი. გრ. გამომიგზავნა უცნობმა 1931. 12 III“. იქვე დაკრულია ბანდეროლი „ტფილისი, მაჩაბლის ქ. № 13. (ხელოვნ. სასახლე). ამხ. ი. გრიშაშვილს“. გვ. 2. ხაზგასმულია მეორე სვეტის პირველ სტრიქონში „ქაშუეთისა“ და მიწერილია: „მ. ამირ“. ხაზგასმულია ბოლო სტროფში: „ჩემო გრძნობებო“..., მიწერილია: „გვ. 3“. გვ. 3. ხაზგასმულია: „ქართული მიწის“, მიწერილია: „ჩემი ლექსი“. ხაზგასმულია: „ბრძოლა გრძნობათა“, მიწერილია: „ამფერუმ!“.

716. აკაკი. საქ. საბჭ. მწერლების ქუთაისის განყ-ბის ერთდროული ორგანო. ქუთაისი.

1940 18 ივნ.

717. ალაზნის განთიადი. თელავის რაიონის სოფ. კონდოლის ი. ბ. სტალინის სახ. კოლმეურნეობის პარტ. ორგანიზაციისა და გამგეობის ათდღიური ორგანო. კონდოლი.

1957 № № 1, 16–18

1958 № 30

718. ალაზნის განთიადი. საქ. კპ ცკ და საქ. სსრ მინისტრთა საბჭოს გაზეთი თელავის კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების ტერიტორიულ-საწარმოო საწარმოსთან. თელავი.

1962 № № 1, 2, 29

1965 № № 28, 29, 30

719. ამიერ-კავკასიის რკინიგზელი. რკინიგზელთა საწარმოო კავშირის ყოველკვ. პროფ. და პოლიტ. ორგანო. თბ.

1921, № № 1–11

1922 № 4

720. ასპიროზი. ყოველკვ. სალიტ., სამეცნ. და საინფორმაციო გაზეთი. ბათომი.

1923 № № 1–5

№ 1.

სათაურთან: „ი. გრ. ტფილისი, 24 თებერვ“. გვ. 6. ზ. ზომლეთელის ლექსთან ფანქრით: „პირველად დაიბეჭდა „კომუნისტში“.

№ 2

სათაურთან: „ი. გრ. ქ. ტფილისი, 28 II“. გვ. 2. გ. ლეონიძის მიერ თარგმნილ ტ. გოტიეს ლექსს „ვენეციური კარნავალი“ მიწერილი აქვს: „აქ მეორედ იბეჭდება“. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „სწრაფად“, „მიზრაფად“, მიწერილია: „შ. ამირეჯიბის რიტმა“. ხაზგასმულია: „მოგროვილი“ და „მოოქროვილი“, მიწერილია: „კარგი რიტმა“. გვ. 3. ლიტერატორის წერილში „ასპიროზი“ ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „ბრძოლაში დასახელებული იყო: „ლომისა და ბახტრიონსო“, რედაქციას ამოუღია“.

№ 3. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „მარუთა შუამდინარელი“, „ი. გრ“.

№ 5. გვ. 1. „ბათომში სალამო“. გვ. 3. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „მე რა შუაში ვარ?“.

721. ახალგაზრდა კომუნისტი. საქ. ალკვ ცენტრ. და ტფ. კომ-ის ყოველდღ. ორგანო. ტფ.

1927 № № 9, 25

1928 № 193

1930 № 44

1932 № 197

1933 № 76

1934 № № 120, 141, 262

1935 № № 8, 11, 19, 71, 146–7, 258, 283, 292

1936 № № 28, 81, 86, 118.

1937 № № 48, 53–4, 61, 77, 106, 133, 138, 160, 176, 218, 233, 236, 277, 299.

1938 № № 7, 25, 30–1, 37, 56, 70, 77, 99, 119, 135, 257, 267, 268, 284, 287.

1939 № № 10, 17, 27, 34, 53, 55–6, 101, 140, 180, 194, 261, 289.

1940 № № 28, 36, 50, 52, 68, 78, 90, 113, 134, 136, 139, 140, 142–5, 214, 243, 245, 251, 253, 265, 269, 275, 281, 301, 304.

1941 № № 34, 47, 62, 69, 81, 140, 142

1945 № № 32, 34, 35, 42, 68, 79, 116, 119

1946 № № 22, 37, 49, 66, 82

1947 № № 22, 95, 98, 104, 105, 107, 108

1948 № № 58, 86, 124, 129, 153

1949 № № 12–3, 34, 75, 77, 83, 85, 91, 101, 103, 105, 108, 111, 113, 116, 123

1950 № № 43, 51, 55, 62, 71, 78, 81, 87, 88, 92, 102–4, 106, 109, 112–3, 115, 122, 133

1951 № № 24, 32, 37, 66, 87, 89, 149, 150–4, 156

1952 № № 25–6, 48, 63–4, 67, 70, 72, 76, 144

1953 № № 22, 33–7, 39, 43, 52–3, 56, 59, 67, 71–2, 74, 78, 79, 80, 89, 93–5, 102, 104, 105, 108, 154
1954 № № 8, 9, 56, 59, 61, 62, 65, 67, 81, 95–6, 99, 106, 112, 114–6, 120–25, 127–30, 137, 138, 141, 142, 146, 147, 148–50, 153
1955 № № 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 15–9, 60, 61, 62, 67, 70, 73, 120, 125–27, 129, 140–142, 147, 152, 154
1956 № № 1–27, 29–36, 38–95, 96, 97–102, 103, 104–56
1957 № № 1–20, 21, 22, 23–85, 86, 87–156
1958 № № 1–97, 99–123, 126–29, 131–156
1959 № № 1–94, 95, 96–122, 125–131, 133–152, 154–56
1960 № № 1–5, 7–50, 52–108, 110–130, 132–44, 146–56
1961 № № 1–30, 32–4, 36–43, 45–63, 65–6, 69–101, 103–108, 110, 113, 114, 115, 127
1962 № № 128, 129, 130
1963 № № 67, 72
1964 № № 1–43, 148
1927
№ 9. „მხატვართა გამოფენა“.
1930
№ 44. „მწერალთა ფედერაცია“.
1933
№ 76. „ო. თუმანიანი“.
1934
№ 262. „ბესიკზე“.
1937
№ 176. „აფხაზური ანბანი“.
1939
№ 261. „რა ქართულია! გვ. 4“.
1940
№ 28. „აკაკი“.
1947
№ 105. „რა ენაა! გვ. 4“.
1949
№ 77. „კულა გლდანელის ისტორიისათვის“.
1953
№ 39. „კარგი ლექსებია თემების მიგნებით“.
1956
№ 2. „შესანახია № 2“.
1957
№ 15. „გაბაანთ ხევი (ვერის ხიდის ისტორია)“.
1959
№ 15. „რუსთავის ჩირაღდნები (ალმანახი)“.

და სხვ.

722. ახალგაზრდა ლენინელი. საქ. ალკვ აჭაროლქკომის ექვსდღიური ორგანო. ბათუმი.

1935 № 24

1939 № № 19, 23, 31

1940 № № 30, 47

1941 № 22

723. ახალგაზრდა ჟურნალისტი. თბ. სახ. უნ-ტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის ჟურნალისტიკის განყ-ის სასწავლო გაზეთი. თბ.

1960 № № 1, 2

724. ახალგაზრდა სტალინელი. თბ. სახ. უნ-ტის რექტორატის, პარტიული და კომკავშირის კომიტ. და პროფკ. ორგანო. თბ.

1952 № № 1, 2, 4

1953 № № 1, 8, 30, 32-3, 35, 41

1954 № № 3, 5-7, 9, 10, 13-8, 20, 21, 23, 26, 33, 35-6, 39

1955 № № 1-7, 12, 14, 17

1956 № № 2, 3, 6-9, 14-7, 27, 28, 30, 32, 35.

1957 № № 1, 3, 5, 8, 9, 11, 13, 18-20, 31, 34

1958 № № 1, 2, 4-18, 20, 22-26, 27, 29, 30

1959 № № 1-19, 23, 24, 27-8, 30-2, 34

1960 № № 1-8, 11-20, 23-5, 31-5, 38-9

1961 № № 15-6

1953

№ 8. „ხარიტონ ვარდოშვილზე“.

1954

№ 8. „უკრაინა-საქართველო“.

№ 36. „ხაყანი და ქართველები, გვ. 4“.

№ 39. „ხომელის ფსევდონიმები“.

1955

№ 14. „ტვარდოვსკის კარგი ლექსი“.

1956

№ 2. „არსენა მარაბდელზე“.

1957

№ 19. „ლადო გუდიაშვილზე“.

№ 34. „უნივ. ბიბლიოთეკა“.

1960.

№ 5. „ვინ არის გრუზინსკი?“

725. ახალგაზრდი. საქ. კვ ცკ-თან არსებ. ყოფ. მენშევიკთა შორის მომუშავე განყ-ბის ორგანო. გაზ. „კომუნისტის“ ყოველკვ. დამატება. კ. სულაქველიძის რედ. თბ.

1925 № № 1-4

1926 № 1, 6-24

- 1927 № 1
 726. ახალი საქართველო. პერიოდ. ორგანო. რედ. გრ. ვეშაპელი. ბერლინი – პარიზი.
 1924 № 1
 1925 № № 2–16
 1926 № № 17–27
 აკინძულია ერთად. ყდაზე: „გრიგოლ ვეშაპელის „ახალი საქართველო“. ი. გრ“.
 ფორზაცზე: „ი. გრ. 1–25 სრულია“.
 1924
 № 1. „სახელგამის მაღაზია. ი. გრ“.
 1925
 № 2. „1925. 29 I“.
 № 3. „ი. გრ. 1925. 10 III“.
 № 4. „ი. გრ. 1925. 28 IV“
 № 5. „ი. გრ. 10 V“
 № 7. „ი. გრ. 2 VIII. 1925. სოფ. ტბა. იხ. ხრონიკა“
 № 8. „ი. გრ. ტბა. 1925. 27 VIII“.
 № 9–10. „ი. გრ. ტბა. 15 IX. 1925“.
 № 11. გვ. 2–3. ლევ. მეტრეველის წერილს „თბილისის გადახალისება“ მიწერილი
 აქვს: „გადაიბეჭდა „კომუნისტიდან“.
 № 13. „1925. 9 XI. ი. გრ“. იქვე დევს გაზეთიდან ამოჭრილი წერილები: „ახალი
 საქართველო“, მინაწერით: „კომ“, 1925 წ., № 95, 28 აპრ“. 2. მენშევიკ ფაშისტების
 თავხედობა პარიზში“, მინაწერით: „კომ“, 1925, № 158, 19 აგვისტო“.
 1926
 № 21. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „უჩარდია“, „გუცა ფარქ“.
 № 22. ბოლო ფურცელზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი: „გრიგოლ
 ვეშაპელის მოკვლა“, მინაწერით: „1926 წ. კვირა“.
 727. ახალი სვანეთი. საქ. კპ (ბ) ზემო სვანეთის რაიკომისა და მშრომელთა
 დეპუტატების ზემო სვანეთის რაიონული საბჭოს ექვსდღ. ორგანო. მესტია.
 1938 № 16
 1940 № № 7, 21, 25
 728. ახალი სოფელი. საქ. კპ (ბ) ცკ-ის ყოველკვ. სასოფლო-საგლეხო გაზეთი. თბ.
 1926 № 94
 1927 № 153
 1927
 № 153. გვ. 1. „კარიკატურისათვის“.
 729. ახალი სხივი. ყოველკვ. სოც.-დემოკრ. მუშათა ორგანო. თბ.
 1921 № 8, 10, 11
 № 10. გვ. 1. „ლექსი ობოლი მუშა“.
 № 11. გვ. 1. „მწერალთა კავშირის გამოც“.
 780. ახალი წყალტუბო. საქ. კპ (ბ) წყალტუბოს რაიკომისა და რაიადმასკომის
 ორგანო. წყალტუბო.

1942 № № 49, 57, 67, 72
1943 № 11
1952 № 101
1953 № № 41, 49
1954 № № 54, 60, 126, 144
1955 № № 56, 138

აკინძულია ერთად ქუთაისში გამოსული გაზეთები: „ახალი წყალტუბო“, 1942, 1943 წწ. და „სიმართლე“, 1942 წ. აღნიშნულ გაზეთებში დაბეჭდილია მიხ. კაკიტელაშვილის წერილები. პირველ გვ. მიკრულია ქალაქის ნაჭერი: „მიხეილ კაკიტელაშვილი, დიდება კავკასიის დამცველებს (წერილების კრებული). 1945. ქუთაისი. ეს წერილები ძალიან ჩამოჰგავს ილია ერენბურგის სტილს. კარგის მიზანძვა არ არის საძრახისი. ი. გრ“.

731. ახალი ხევი. საქ. კპ (ზ) ყაზბეგის რაიკომის და რაიაღმასკომის ექვსდღიური ორგანო. ყაზბეგი.

1938 № № 54, 57
1939 № № 11, 15, 49
1940 № № 29, 47
1941 № № 5, 6
1939
№ № 11, 15. „შევჩენ“.
№ 49. „იუმორი“.
1940
№ 29. „აკაკი“.
№ 47. „ღილა მოხევე, გვ. 4“.
1941
№ 5. „ხევის ისტორია“.
№ 6. „ყაზბეგის ისტ.; ლექსი“.

732. ბარრიკადი. პოეზია, ესთეტიკა, პოლიტიკა. „ცისფერყანწების“ კვირეული გაზეთი. თბ.

1922 № № 4-7
1924 № № 1 (8)

აკინძულია გაზ. „ბარრიკადის“ 1920 წ. № №-თან და სხვა გაზეთებთან.

1922

№ 4. გვ. 1. „ი. გრ. 1922. 9 იანვარს“. გვ. 2. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „კარიერა“ და „ბარიერად“, მიწერილია: „როგორ შეიძლება ორივე რიტმა უცხო სიტყვიდან? გვ. 4. ქრონიკულ ცნობაში პროლეტარულ პოეტების ასოციაციის დაარსების შესახებ მისასაღმებლად გამოსულ პოეტების გვარები ხაზგასმულია და მიწერილია: „ტ. ტაბიძეც მიესაღმა, რატომ არ აცხადებს?“.

№ 5. გვ. 1. „ი. გრ. 1922 წ. გამოვიდა 24-ს ვიყიდე“. გვ. 3. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ლამაზს“ და „დამას“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ზომღეთელს“. ხაზგასმულია: „კორდელია“, „უდარდელია“, მიწერილია: „არ ვარგა!“ ხაზგასმულია: „ორეულს“, „ცრემლმორეულს“, მიწერილია: „მველია!“ ხაზგასმულია: „ტირიფი“, „ირიბი“,

მიწერილია: „ჩემი ცალთვალახვეულს“. ხაზგასმულია: „მნახველი“, „გამომსახველი“, მიწერილია: „ჩემი ძველი“. ხაზგასმულია: „თუ დახნულია ნაადრევად ეს ჩემი სახე“, მიწერილია: „როცა სევდამ შეგრაგნა რუქა ჩემი სახისა“, იხ. ჩემი „პატარას“.

№ 6. გვ. 1. „3 II 1922“.

№ 7. გვ. 1. „ი. გრ. 17 II. 1922 წ. გამოვიდა რამდენიმე ცალი. ეს №-რი არ გამოსულა გასასყიდათ“. შ. კარმელის წერილის „ბარრიკადები“ ბოლოს დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „ღია წერილი“ კარმელის წერილის შესახებ. მინაწერთ: „ტრ“., № 153, თებ. 21-ს 1922“. გვ. 3. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „წარსული“ და „შემოგარსული“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი „უსახელო თითი“. გვ. 4. ეტიუდი „ქარი“ გაუსწორებია ავტორს, იროდიონ სონლულაშვილს და მიუწერია: „გასწორებულია. ირ. სონლული. 1930 წ. 6 VII“.

1924

№ 1. გვ. 1. „1924. 5 იანვარი“.

733. ბახტიონი. კვირეული სალიტ. და ინფორმაციის გაზეთი. რედ. გ. ლეონიძე; 1923 წ. – სარედ. კოლეგია. თბ.

1922. № № 1–24

1923 № 25

აკინძულია გაზ. „ბარრიკად“-თან.

1922

№ 3. გვ. 1. „ი. გრ. 16 VII 22 წ“. გვ. 3. ს. შანშიაშვილის ლექსთან „ღია“ მიწერილია: „დაიბეჭდა მესამედ. ჯერ ქუთ. მერე, საქ., ახლა აქ“. მოთხრობის სათაური „ნინა ვარაპანიძე“ გასწორებულია: „ნინო ვარიპანიძე“.

№ 4. გვ. 1. „25. VII გამოვიდა (ს. ფაშალიშვილის სადამოზე)“. გვ. 3. ხაზგასმულია: „მზის ხალები“, მიწერილია: „ჩემი ლექსის სათაური“. ფსევდონიმთან: „იოლ ჟორდანი“, „ინ-რეჟანი, გარდაიცვალა 1923“.

№ 6. გვ. 1. „ი. გრ. 13 აგვისტ. 1922. წალვერი“.

№ 7. გვ. 1. „წალვერი. 21 აგვისტო 1922 წ. სიკოსგან“. გვ. 2. მოხაზულია მე-3–4 სტროფი, მიწერილია: „მარიჯანისა“. გვ. 2–3. ბახტიარის წერილის „ბიბლიოგრაფია: ჟურნალი „ილიონი“ – სათაური ხაზგასმულია და მიწერილია: „ნაცემი როსკიპი ქალის ბოდვა“. ხაზგასმულია: „...ჯერ ფსევდონიმით (ს. აბაშელის) აყენებდა შეურაცხყოფას... (კ. გამსახურდიას)“. მიწერილია: „რომელმა უფრო ადრე“. ხაზგასმულია: „ადვილი შესაძლებელია მან (ს. ფაშალიშვილმა) წერა ისწავლოს...“, მიწერილია: „ეხლა?“. ხაზგასმულია: „უნიჭო რუსული თარგმანი“ (ი. გრიშაშვილის ლექსებისა), მიწერილია: „ალბად გაფრინდაშვილი დაავიწყდათ, რომლის ლექსიც ჩემს რუსულ თარგმანშია?“ წერილის ავტორის ფსევდონიმთან: „ბახტიარი“, „ტ. ტაბიძე“.

№ 8. გვ. 1. „ი. გრ. წალვერი, 10 სექტ. 1922 წ“. გვ. 3. ცნობებს ნ. ფიროსმანზე მიწერილი აქვს: „პირველად ფრანგებმა დასწერეს „სახალხოში“ თითქმის ყოველ კვირა იყო როგორც სურათები, ისე წერილები“. ცნობას „მონოგრაფია ნიკო ფიროსმანზე“ მიწერილი აქვს: „ცისფერს ლურჯი ფერისგან და თეთრს შავისაგან ვერ არჩევს და ფეხის ხმის აყოლით ასეთი რიხით სწერს მხატვრობაზე“.

№ 9. გვ. 1. „ი. გრ. წაღვერი. 10 სექტ. 1922 წ.“. გვ. 2. გ. ლეონიძის ლექსში „ეკლოგა“. ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „სარძეულები“ და „დარწეულები“ მიწერილია: „ეს რითმა ნახმარი აქვს კიდევ ვაჟასადმი ლექსში („ბახტ“., № 6.)“.

№ 10. გვ. 1. „ი. გრ. 14 სექტ. წაღვერი. 1922“. გვ. 2–3. ხაზგასმულია: „მგონი ისე გარდაიცვალა ილია, ეს აზრი არჩილ ჯორჯაძეზე არ შეუცვლია...“, მიწერილია: „კბილის ექიმი სოლოლაშვილიც ამბობს, ნ. ხიზანიშვილთან ვიყავით და არჩილზე სთქვა, რომ „ლაყეაო“. ვალ. გუნიას წერილს „დიდებულ ილიას“ მიწერილი აქვს: „როგორც ილიას შეგირდს უკეთესი უნდა დაეწერა“. მოხაზულია ბოლოდან მე-2 აზრად და მიწერილია: „ეს დუალიზმი არ არის?“.

№ 11. გვ. 1. „ი. გრ. 21 სექტ. ტფილისი. 1922. (ანასტასია ერისთავ-ხომტარიაზე)“. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „არიელი“, „შ. აფხაიძე, იხ. 1924 წ. „ქართ. სიტყვა“, № 18“.

№ 12. გვ. 1. „ი. გრ. 25 IX“. გვ. 2. ხაზგასმულია: „არაქათი“ და მიწერილია: „ეს სპარსული არ არის?“.

№ 13. გვ. 1. „ი. გრ. 1922 წ. 30 IX“. გვ. 3. კ. ნადირაძის ლექსებს მიწერილი აქვს: „ამოღებული წიგნიდან „ბალდახინი“. გვ. 4. ხაზგასმულია: „ჩემი ოთახი ვიწროვდება“ და მიწერილია: „ჩემი ოთახი გაიზარდა“, იხ. ჩემი II ტ“.

№ 14. გვ. 2. ხაზგასმულია სტრიქონები: „რადგან ჩვენ თვალწინ ლექსიც კი დაობდა... და „ვინ იტყვის ლექსებზე ის როგორ დაობდა“..., მიწერილია: „იხ. ჩემი მაჯამა აღმოსავ“. მოხაზულია სარიტმო სიტყვები: „მეტი“, „მანიფესტი“, მიწერილია: „რითმა? საკუთარი კარგი არაფერი აქვს“. ხაზგასმულია: „პატარა კუბო“ და მიწერილია: „მარიჯან“. გვ. 4. ს. ყანჩელის ლექსთან „გაზაფხული ქუთაისში“ მიწერილია: „საშინელება! ამოტელმა კაცმა და ვერ შეიგნოს?“.

№ 16. გვ. 2–3. ზ. ჭიჭინაძის წერილთან „ქართული პოეზიის რეფორმაცია“ მიწერილია: „ეს კაცი რომ ყველაფერზე სწერს“. მოხაზულია ადგილი ნ. ბარათაშვილსა და ალ. ჭავჭავაძეზე და მიწერილია: „ამათ ლანძღავს ერთ წიგნში სანდალას ფსევდონიმით“. სადაც საუბარია მესტვირეების შესახებ, მიწერილია: „განა იაშვილი ინტელიგენტი არ არის?“

№ 17. გვ. 1. „ი. გრ. აქ თარიშვილის ლექსია. ი. გრ“. გვ. 3. შ. კარმელის წერილის ბოლოს არშიაზე: „ხ. ვარდოშვილი“. გვ. 3–4. ვაჟა-ფშაველას პირველი ტომის შ. დადიანის რეცენზიას მიწერილი აქვს: „არ შეიძლება არ აღინიშნოს ერთი დამსახურება რედაქტორისა... მოთავსებულია წიგნის ბოლოში კორექტორული შეცდომების გასწორება, რომელიც რვა გვერდს შეიცავს“.

№ 18. გვ. 3. ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „ტრიანონად“ და „ანონა“, მიწერილია: ორივე რითმა უცხოა“. სტრიქონთან „წარსულ სახელებს დღიურიდან ვითვლი ექვსამდე“ მიწერილია: „შ. ამირეჯიბის ლექსიდან“. ცნობას „ბალერინები დები გამსახურდიები“ მიწერილი აქვს: „ტიციანისაა“. ცნობას „გაბრიელ დ. ანუნციოს შეურაცხყოფა“ მიწერილი აქვს: „ტიციანისაა“. წერილს „თეატრი – ს. დოლონაძის გასტროლები“ მიწერილი აქვს: „ესეც ტიციანისაა – საკვირველია ყველაფერზე სწერს“.

№ 19. გვ. 1. „ი. გრ. 13 XI“. პ. იაშვილის წერილს „მაგარი შემოქმედება“ მიწერილი აქვს: „საქმე ყვირილზე რომ იყოს, მაშინ ვირი სატახტო (ამოჭრილია)... პად გამოცხადდებოდა. ი. გრ“. გვ. 2. ლევ. ასათიანის ლექსს „კარუსელში“ მიწერილი აქვს:

„გალაქტიონ“. გვ. 2–3. ხაზგასმულია: „მამულის შვილსა მამულისშვილი შორიდან სალამს გიყეფავ, ძმაო ვასილ“... მიწერილია: „ვაჟასია?“ მოხაზულია: „ვინ იყო სანდრო ერისთავი, ან რა საქმეებით იყო ილია შეერთებული მასთან – არ ვიცით“... მიწერილია: „ფული“. ხაზგასმულია: „მისმა პირველი ეპოქის მოწაფეებმა ოდნავ გადაიხარეს მარცხნივ ლექსის ტექნიკაში“, მიწერილია: „ეხლა?“.

№ 21. გვ. 1. „იაკობ ნიკოლაძის საიუბილეო კომიტეტის მოწოდებაზე“ კომიტეტის წევრების ხელმოწერაში ხაზგასმულია: „გრიშაშვილი იოსებ“ და მიწერილი: „მე დაჭერილი ვიყავი“. გვ. 2. ფსევდონიმთან: „ვარლამ გაგელი“, „ტ. ტ-მე“. მოხაზულია ადგილები და მე-2 სვეტის მე-5 აბზაცს მიწერილი აქვს: „ფუ?“. გვ. 3. შ. აფხაიძის ლექსს „ეპიტაფია“ და შ. კარმელის „დიფირამბები გეტერას“ მიწერილი აქვს: „დაბეჭდილი იყო“. ს. ყანჩელის ლექსს „ლათაია“ მიწერილი აქვს: „დაბეჭდილი იყო „ბარიკად-ში“.

№ 22. გვ. 1. „Гришавили от Мариджан. Иду к Ладю.“ ი. გრ. ხელით მიწერილია: „ახობაძე“. იქვე: „ე ნომერი ჩეკაში მივიღე და იქიდანვე გამოვიტანე უკან“.

№ 23. გვ. 2. „იაკობ ნიკოლაძის იუბილეს“ ანგარიშს მიწერილი აქვს: „ამ დროს ჩეკაში ვიყავი“. გვ. 3. ხაზგასმულია: „გიორგი ლეონიძის საგვარეულო ქალაქებში გადაწერილია 1854 წ. სვიმონ ლეონიძის მიერ“, მიწერილია: „ლევანიძე?“ ხაზგასმულია: „დაუკარგველობისათვის“ და მიწერილია: „ეს პლ. იოსელიანის გამოთქმაა“.

1923

№ 25. გვ. 1. „ეს № არ გამოსულა გასასყიდათ. ი. გრ. მივიღე პ. კეშელავასგან 6 იანვარს 1923 წ. ი. გრ“. იქვე მოწინავე წერილს მიწერილი აქვს: „ჩვენ და ჩვენი“ – „ყაზბეგის მთაც ამათი აშენებულია“ (ვეშაპელის სიტყვა მენშევიკებისათვის)“. გვ. 2–3. გალლის „1923 წლის ლიტერატურის ქრონიკებში“ ხაზგასმულია: „გიორგი ლეონიძის შემოქმედება“, მიწერილია: „თვითონ თავის თავზე“. ფსევდონიმთან: „გალლი“, „გ. ლ“.

734. ბიუგელი. ტფილისის ტრამვაის მუშა-მოსამსახურეთა ორკვ. გაზეთი. ტფ.

1930 № № 13, 19

1935 № № 41, 46

1939 № № 117

735. ბიულეტენი. სრულიად საქ. სოც.-დემოკრ. მუშათა პარტიის ყრილობისა. თბ.

1923 № 6

736. ბოლშევიკი. საქ. კპ (ბ) გაგრის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაისაბჭოს ორგანო. გაგრა.

1949 № № 1–2

737. ბოლშევიკური კადრებისათვის. ტფილ. სახელმწ. უნ-ტის პარტკომის, რექტორატის და პროფორგ. ორგანო. ტფ.

1933 № 1

1935 № 20

738. ბოლშევიკური კოლმეურნეობა. საქ. კპ (ბ) ახალქალაქის რაიკომის და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო. ახალქალაქი.

1940 № № 32, 54.

№ 32. გვ. 2. „ნიჭიერ პოეტისა და მკვლევარის ი. გრიშაშვილის წიგნთსაცავს მიეცეს და მიემატოს. გ. გოგოლაძე“.

№ 54. გვ. 1. „ქართული ლექსის მშვენიერებას და ჩინებულ მკვლევარს ძვირფას ი. გრიშაშვილს გ. გოგოლაძისაგან. 29 X-40 წ. ს. ბარალეთი“. იქვე: „ლექსები ი. გოგებაშვილის №-რი“.

739. ბოლშევიკური სიტყვა. საქ. კპ (ბ) ბორჯომი რაიკომისა და რაიაღმასკომის ექვსდღიური ორგანო. ხაშური.

1940 № № 2, 15, 36

740. ბოლშევიკური ტემპით. საქ. კპ (ბ) ბორჯომის რაიკომისა და რაიაღმასკომის ორგანო. ბორჯომი.

1939 № 75

1940 № 16

№ 75. გვ. 1. „სტალინის №-რი. ლექსები“.

741. ბოლშევიკური ტემპით. საქ. კპ (ბ) ცაგერის რაიკომისა და რაიაღმასკომის ექვსდღიური ორგანო. ცაგერი.

1936 № 14

1937 № № 14, 24

1936

№ 14. გვ. 1. „იუმორი – ლექსი“.

1937

№ 14. გვ. 1. „ა. შანშიაშვილ. ლექსი“.

742. ბრძოლა. სკკპ აჭარისტანის კომიტეტის და ცენტრალმასკომის ორგანო. ბათუმი.

1923 № № 34, 87, 102

№ 34. გვ. 1. „ბათომი. ბაბილინას ალბათ სახუმარო ლექსი. ი. გრ“.

743. ბრძოლა თამბაქოსათვის. საქ. კპ (ბ) ლაგოდების რაიკომის და რაიაღმასკომის ორგანო. ლაგოდები.

1935 № 14

744. ბრძოლის დროშა. საქ. კპ. (ბ) ჩოხატაურის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების ჩოხატაურის რაიონული საბჭოს ექვსდღიური ორგანო. ჩოხატაური.

1940 № 13

1941 № 21

1958 № 61

№ 61. გვ. 1. „სილ. ხუნდაძე, გვ. 4“.

745. გაზაფხული. თბილისის პიონერთა და მოსწავლეთა სასახლის გაზეთი. თბ.

1957 № № 1-4

1958 № № 1, 3, 6, 8, 9-15, 17, 19-22

1959 № № 1, 2, 4, 6, 8-20, 22, 24

1960 № № 1, 2, 4-10, 13-17

1961 № 9

1964 № 16

1965 № 7

1959

№ 4. გვ. 1. „ჩემი ლექსებიდან“.

№ 6. გვ. 1. მოხაზულია სურათი: „ნორჩი ტანმოვარჯიშე ალა გრიშაშვილი“ და მიწერილია: „ვინ არის?“.

№ 14. გვ. 1. „საყვარელ, ძვირფასს პოეტს, ჩვენს გულითად მეგობარს ძია სოსოს! თბილისის ბ. ძნელაძის სახ. პიონერთა და მოსწავლეთა სასახლის გაზეთ „გაზაფხულის“ ნორჩ შემოქმედებისაგან“.

№ 16. გვ. 1. „მარგო თომაძე“.

1960

№ 2. გვ. 1. „კაკო მიძიგური“.

მეორე ცალები:

1959 № № 8, 9, 12, 14–19

746. გალაქტიონი. სალიტერატურო ბიულეტენი. თბ.

1927. 26 ივნისი.

გვ. 1. „უარყოფითი რეცენზია ამ გაზეთის შესახებ მოთავსდა „ახალგაზრდა კომუნისტში“, 1927, № 52, 6 ივლისი“. გვ. 3. ლექსში „არიფს გალაქტიონს“ მოხაზულია სამი სტრიქონი და მიწერილია: „ჩემი ლექსიდან“.

747. გამარჯვება. საქ. კპ. თბილ. საქალ. კ-სა და სსრ თბილ. მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს ორგანო. თბ.

1952 № 33, 61, 131

1953 № № 90, 99.

1952

№ 131. გვ. 1. „რეცენზია ჩემს სომხ. წიგნზე“.

748. გამარჯვების დროშა. საქ. კპ ლაგოდების რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო. ლაგოდები.

1961 № 38

გვ. 1. „წარწერით: „პოეტები“. გვ. 2. „ქართველი ერის დიდ მგოსანს, ცოცხალ აკაკის, ჩემს საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. ბ. ბერიაშვილი. 1961 წ. თბილისი“.

749. გამარჯვებისათვის. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის ქუთაისის განყ. ერთდროული გაზ. ქუთ.

1943. 25 თებერვალი.

750. განათლების მუშაკი. სრულიად საქ. განათლების მუშაკთა კავშირის ცენტრ. გამგეობის ორგანო. ტფ.

1928 № № 1–4

1929 № № 5–21, 23–55

1930 № № 1–46

1931 № № 1–14

1929

№ 35. რეცენზია ნ. ნაკაშიძის და მიწიშვილის წიგნებზე“.

№ 50. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „უ. ურდოელი“, „კ. გამსახურდია“. წერილში „კოსმიურობის პოეტი“ ხაზგასმულია სტრიქონები და მიწერილია: „ასევე ამბობდა ი. გომართელი მზის სიცილში“.

1930

- № 13. „ქართულ ენაზე. ნიმუშები“.
 № 45–6. „ვ. გორგაძეზე (მეც გადამკრეს)“.
 1931
- № 9. „კ. მარჯანიშვილის თეატრი, გვ. 4“.
 № 14. „უქალადობის გამო ამ ნომრიდან შეჩერდა. ი. გრ“.
 751. განათლების სახალხო კომისარიატი. ჩვენი მიღწევები. თბ.
 1926 25 თებ.
 752. განცხადება. სარეკლამო განცხადებების გაზეთი. თბ.
 1922 № 1
 753. გმირების ეპოსი. გაზეთ „მშრომელთა ენტუზიაზმის თემატ.-სალიტ. გაზეთი.
 გრ. გაბუნიას რედ. ზესტაფონი.
 1934 № 1
 754. გორი. საქ. კპ გორის საქალ. კომ. და მშრომელთა დეპუტატების საქალ. საბჭოს
 ორგანო. გორი.
 1962 № 194
 755. დაეხმარე ინვალიდს. საქ. სოც. უზრუნველყ. სახალხო კომისარიატთან
 არსებული ინვალიდთა დამხმარე კომიტეტის ერთდღ. გაზეთი. თბ.
 1930 № 2
 756. დათა თაქთაქიძე. ყოველთვიური ლიტერატურული გამოფენა საკუთარი
 გალერეიდან. ბათომი
 1926 (22 იანვარი).
 757. დამკვრელი. საქ. კპ (ბ) წულუკიძის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების
 რაისაბჭოს ორგანო. წულუკიძე.
 1934 № 29
 1940 № 6
 1941 № 19
 1945 № № 23, 27, 28
 1946 № № 14–15, 32
 1947 № 40
 1949 № № 89–90
 1950 № 3, 67, 72, 75
 758. დამკვრელი გაზეთი. საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ერთდღ. ორგანო.
 თბ.
 1930 (№ 1) (18/V)
 აკინძულია „პოეზიის დღე“, 1920 წ.
 გვ. 1. „გრიშაშვილზე, გვ. 7–8“.
 759. დამკვრელი კოლმეურნე. ლანჩხუთის რაიკომისა და რაიაღმასკომის
 ექვსდღიური გაზეთი. ლანჩხუთი.
 1935 № 3
 1940 № № 5, 40
 1941 № № 11, 23

- 1935
 № 3. გვ. 1. „ქალის ლექსი“.
 760. დამკვრელო წინ. თბ.
 1931 22 იანვ.
 761. დიდი ოქტომბერი. საზეიმო ერთდროული ნომერი. გორი.
 1927 7 ნოემბერი.
 762. დროული. H₂SO₄-ის ორკვ. ორგანო. 1926 წლიდან მემარცხენე ფრონტის
 ყოველკვ. ორგანო. თბ.
 1925 № 1
 1926 № № 2, 3
 № 2. გვ. 1. „ი. გრ. 1926, 17, 1“.
 № 3. გვ. „სიმონ ჩიქოვანის წერილი, გვ. 3“.
 763. ეკლესია და რევოლუცია. საქ. კვ ცკ სააგიტ.-საპროპ. განყ. გამოცემა. თბ.
 1922 № 1
 764. ეკრანის ამბები. საქ. სსრ კულტ. სამინისტროს კინო გაქირავების
 რესპუბლიკური კანტორა. თბ.
 1958 № № 4, 5
 765. ვაჟა. საქ. საბჭოთა მწერლების კავში. ქუთაისის განყ. ერთდროული გაზ.
 ქუთაისი.
 1962 26 ივლ.
 766. ვებრძოლოთ ხანძარს. ქ. თბილისის სახანძრო სამმართვე. სპეც. გაზეთი. თბ.
 1933 № 2
 767. თბილისი. საქ. კვ თბ. საქ. კ-ის და მშრომელთა დეპ. საქ. საბჭოს გაზეთი. თბ.
 1958 № № 20, 81–2, 108, 110, 173, 233, 234
 1959 № № 41, 65, 66, 96, 127, 171
 1960 № № 13, 132, 191, 238, 252
 1961 № 154
 1964 № 98
 1958
 № 20. გვ. 1. „ძველი თბილისი“. გვ. 2. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „რა
 დროა? როცა აქლემი იყო, კონკა არ იყო, არც ვერის ხიდზე ახდევინებდნენ ფულს“.
 № 233. გვ. 1. „ჩემზე ბაბო მჭედლიძე“.
 1959
 № 65. გვ. 1. „ჩემი წერილი შ. დადიანზე?“
 № 127. გვ. 1. „ჩემი სიტყვა“.
 1960
 № 13. „ჩემი წერილი“.
 № 132. „ეთერ ჯღამაძის ლექსი“.
 769. ილია. საქ. საბჭოთა მწერლ. კავშირის ქუთაისის განყ. ერთდროული ლიტ.
 გაზეთი. ქუთ.
 1957 24 ოქტ.

770. ინდუსტრიული ქუთაისი. ქუთაისის საქ. კომიტეტისა და ქალაქის საბჭოს ყოველდღ. ორგანო ქუთაისი.

1938 № № 89, 100, 113

1939 № № 55, 115, 130, 150, 161, 231

1940 № № 21, 26, 29, 51, 57, 116, 142, 148, 149, 162, 273

1941 № № 28, 34, 70, 108, 144

1942 № № 98, 99, 173

1943 № 168

1944 № № 86, 226, 234

1945 № № 10, 76, 80, 100, 130

1946 № № 44, 53, 229

1947 № № 165–167, 169, 181, 231

1949 № № 83, 123, 145, 146, 174

1950 № № 85, 90, 93, 105–111, 140, 142, 158, 160–210

1951 № № 110, 150, 172

1952 № 63

1946

№ 229. „ჩემს ძვირფასსა და საყვარელ პოეტს, გულთბილ მეგობარს – იოსებ გრიშაშვილს. იქნებ ეს ლექსები ვერ პასუხობდნენ დღევანდელ ომს, მაგრამ შეგვინდეთ, მომავალში უკეთესს დავწერთ. პატივისცემით არჩილ გურჯიძე. 20. XI. 46. ქუთაისი“.

1939

№ 150. „თეატრი“.

1941

№ 70. „ალ. ბარამიძე“.

№ 144. „პ. წულუკიძე (მოგონება მ. გორგუზე)“.

1944

№ 86. „კ. ბობოხიძე“.

1945.

№ 100. „დ. თომაშვილი“.

1951

№ 172. „ქვიშხეთის ბანაკი“.

771. კავკასიის კომუნა. გრუკავროსტას კედლის გაზ. თბ.

1921 № № 10, 24

772. კავკასიის კომუნა. რუს. დეპუტატთა სააგენტოს საქ. განყ. გამოცემა. თელავი.

1921 № 8

773. კავკასიის კომუნა. ქუთაგრუკავროსტას კედლის გაზ. ქუთაისი

1921 № 14

774. კედლის გაზეთი. გამოცემა საქ. ფინსახკომისა. თბ.

1925 № 1

775. კედლის გაზეთი. ტფილისის აღმასკომის მუშა-მოსამსახურეთა თვიური გაზეთი. ტფ.

1925 № 2

776. კინო-მუშაკი. სახკინომრეწვის პარტკოლექტივის და ფაბკომის ორგანო. თბ.

1933 № 25, 27

№ 25. გვ. 1. „იუმორიც“.

777. კიროველი. კიროვის სახ. ს. ი. ი. პარტკომის, დირექციისა და პროფკომის ორგანო. თბ.

1938 № 42

778. კოლექტივიზაცია. საქ. მიწსახკომის საგლეხო გაზეთი. თბ.

1934 № № 192–300

1935 № № 1–200

ორივე წლის ნომრები აკინძულია ერთად. ყდაზე: 1. „კოლექტივიზაცია“, შოთას სახელობის კულტურული ლაშქრობა № № 192–1468. აკაკი ჭყონიას რედაქტორობით. ი. გრ“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. თამადას ლოცვა, № 237; ა. ყაზბეგის ლექსები, № 9. 1935 წ.; სულდი და ბულდი, 71 და 72; აბესალომ და ეთერი, 183; „ვერცხლისა თასად მაქცია“, 152; ასლან ხურდაყულოვი, № 288, 16 დეკემბ.; არ მინდა, ბიჭო, არ მინდა, 292“.

1934

№ 195, გვ. 3. ფსევდონიმთან: „კ. აღმასიძე“, „მ. საყვარელიძე“.

№ 196. „შ. დადიანის წერილი“.

№ 199. „ხალხური ვეფხის ტყაოსანი“.

№ 200. „მე მივეცი ლექსი?“. გვ. 3. მოხაზულია ხალხური ლექსის შენიშვნა: „ჩაწერილია პოეტ იოსებ გრიშაშვილის მიერ“.

№ 201. გვ. 3. ლექსში „ზარმაცი“ ხაზგასმულია: „ტვინზე ფიქრი დააკვესე“ და მიწერილია: „იხ. № 200“.

№ 202. „შოთა“. გვ. 3. მოხაზულია თურქული ლექსის თარგმანი, მიწერილია: „სად არის შოთას საფლავი“.

№ 203. „ლექსი სტალინზე“.

№ 204. „შოთა“.

№ 205. „ლექსი დურუჯი“.

№ 206. „მწერლები“.

№ 207. „შ. დადიანი“.

№ 219. „პორნოგრაფია“.

№ 220. „მეგრული ლექსი“.

№ 225. „ლექსი არსენაზე“.

№ 226. „ლექსი ლენინზე შესანახი“.

№ 227. „კარგი შაირები“.

№ 232. „ი. მჭედლიშვილის წერილი შესანახია და ხალხური ლექსი“.

№ 234. „საიათნოვას ლექსი“.

№ 236. „კარგი ლექსი“.

№ 237. „თამადის დალოცვა“.

№ 239. „ასონანსი. ქილილა და დამანა“.

- № 243. „ბეჩარა“.
- № 244. გვ. 3. ბეჩარას ლექსს „ქვეყანაზე ავი კაცი“ მიწერილი აქვს: „ჰაზირას მიბაძვა“.
- № 249. „ქართულ ენაზე, გვ. 2“.
- № 254. „აქ გივიშვილის ლექსია“.
- № 266. „სუფთა ბრჩხილები, გვ. 4“.
- № 269. „სტეფანე ფერშანგიშვილი. საიათნოვ“.
- № 285. „შელოცვები ლექსად“.
- № 288. „ასლან ხურდაყულოვის ლექსები“.
- № 292. „არ მინდა, ბიჭო, არ მინდა! კარგი ლექსია“.
- № 295. „კინო ხევისურეთში, 4“.
- № 298. „მარიჯანი და იეთიმ გურჯი“.
- № 299. „სანდრო თაბორიძე, 2; ი. ტატიშვილის მოთხრ“.
- № 300. „გათავდა 1934“.
- 1935
- № 5. „რიტმა: მაჭარი – ვაჭარი ერთ ყანწელ პოეტს აქვს“.
- № 9. „1. მ. ჯავახიშვილის მოთხრობა და 2. ა. ყაზბეგის ლექსები“.
- № 12. „დ. გივიშვილის მიბაძვა“.
- № 27–29. „ი. ტატიშვილი“.
- № 35. „შოთაზე“.
- № 36. „I. აკაკიზე. II. დ. შენგელაიაზე“.
- № 37. „ლექსი აკაკიზე“.
- № 39. „ისაკო მირიანაშვილი და აკაკი“.
- № 40. „აბესალომ და ეთერი“.
- № 41. „დ. შენგელაიას პასუხი“.
- № 42. „ლანძღვა ვანიონ დარასელისა, სტალინის პორტრეტი“.
- № 72. „სულდი და ბულდი. ჩემი თარგმანი“.
- № 82. „ბეჩარა“.
- № 83. „ბეჩარაზე (სრულია)“.
- № 85. „ესტ. შიშნიაშვილზე“.
- № 92. „არსენას საფლავის ქვა“.
- № 95. „ხამფერიანთ სერგუას სურათი (მე მივე)“.
- № 96. „ი. ტატიშვილი“.
- № 102. „იეთიმა“.
- № 111. „ნ. აღნიაშვილის გარდაც“.
- № 113. „ტრაფარეტი“.
- № 142. „ლეონიდის ბალღები“.
- № 152. „ბოტკოველის გარდაცვალება. ლექსი „ბოჰემიდან“.
- № 153. „სტალინი შვილებით“.
- № 154. „ლ. ჭიჭინაძე“.
- № 195. „უკანასკნელი ლაშქრობა“.
- № 200. „ბოლო ნომერი“.

ყდასა და № 1-ის შორის დევს ამოჭრილი სხვადასხვა გაზეთებიდან განყოფილება „შოთას სახელობის კულტურული ლაშქრობა“ ხალხური ლექსებით, სულ 16 ამონაჭერი: 1. გაზ. „საბჭოთა სოფლიდან“ ამოჭრილი ლექსები: „გლეხის ჩივილი“ და „შეყვარებულს“. მეორე ლექსში ხაზგასმულია: „ვარდმა ფერი რად იცვალე?“ და მიწერილია: „ჩემია. ი. გრ“. იქვე გაზეთის სახელწოდებასთან: „1935 წ. № 4. (აბაშა)“. 2. ლექსები „ახტალა“, „ღამევ, გათენდი ტიალო“, მინაწერით: „კომუნის ხმა“, 1934, № 76“. 3. ლექსები მეგრულ და ქართულ ენებზე „ძაბრალე“ და „დაკარგული ნიჭი“, მინაწერით: „ფოთის ხმა“, 1934 წ., № 70“. 4. ლექსები: შ. ტყემელაშვილისა „ახალწვეულის სიმღერა“ და გ. ქუჩიშვილის „მოუაროთ, ტყე დავიცვათ“, მინაწერით: „სოციალისტური გზით (საგარეჯო) № 1, 1935 წ., 6 იანვარი“. 5. წერილი „მიხა ჯიღაური“, მინაწერით: „სოციალისტური გზით (საგარეჯო), 1935 წ., № 13–14, 24 მარტი“. 6. ლექსი „მეფის რუსეთის ომში“, მინაწერით: „სოციალისტური გზით“ (საგარეჯო), 1935 წ., № 12, 18 მარტი“. 7. ზ. სიმონიშვილისა და გ. ზუკაკიშვილის ლექსები, მინაწერით: „სოციალისტური გზით“ (საგარეჯო), 1935 წ., № 6, 6 თებერვალი“. 8. პატარა ნიკას ლექსი, მინაწერით: „სოციალისტური გზით“, 1935, № 5“. 9. მიხ. პაატაშვილის ლექსები, მინაწერით: „სოციალისტური გზით“, 1935, № 3, 18 იანვ“. 10. ლ. ოზაშვილის ლექსი, მინაწერით: „სოციალისტური გზით“ (საგარეჯო), 1935, № 11, 6 მარტი“. 11. „ფშაველი ვარ“ და „ფშავური სიმღერები“, მინაწერით: „კოლმეურნის ხმა“ (თელავი), 1934, № 78“. 12. „პატარა შაირები“, მინაწერით: „კოლმეურნის ხმა“ (თელავი), 1934, № 74“. 13. ლექსი „უკვე დადგა გაზაფხული“ მეგრულსა და ქართულ ენებზე, მინაწერით: „საბჭოთა სოფელი“ (აბაშა), 1935, № 10“. 14. გაზ. „საბჭოთა სოფლიდან“ ამოჭრილი ლექსი ქართულ და მეგრულ ენებზე „უკეთესი ყოფა რა უნდა იყოს“, მინაწერით: „(აბაშა), 1935, № 6“. 15. ლექსი „ნუ სტირი შვილო“ მეგრულსა და ქართულ ენებზე, მინაწერით „საბჭოთა სოფელი“ (აბაშა), 1935, № 11, 20 მარტი“. 16. „ლიტერატურული ფურცელი“, ამოჭრილი გაზ. „საბჭოთა სოფლის“, 1935 წ., 10 თებ. № 5-დან, მინაწერით: „აბაშა“. იქვე ორი ქალაქის ნაჭერი მინაწერებით: „1. „კოლექტივიზაცია“, (1934) შოთას სახელობის კულტურული ლაშქრობა. აქ ბევრი ხალხური ლექსებია, იწყება ამ ნომრიდან. ი. გრ. 1934. 31. I. 2. ვ. ხუროძე, ლექსი „ჯეჯილი“, 1901 წ., № II. გიორგი ბატონიშვილს („კოლექტივიზაციაში“, № 4. აქ მერკვილაძე); ლექსი ტერორისტ მათე ფრუიძეზე დაწერა გიორგი ხელაშვილმა და ხალხშია გასული არსენა ჯორჯიაშვილის ლექსთან ერთად. დაიბეჭდა 1907 არალეგალურად გრ. ჩარკვიანის სტამბაში ასოთამწყობ მინა გოგაძის მიერ. ფრუიძემ ბომბი ესროლა გოლოვინის პროსპექტზე გუბერნატორს და პოლიცემისტერი დაიღუპა“.

779. კოლმეურნე. საქ. კპ (ზ) სიღნაღის რაიკომისა და რაიაღმასკომის ყოველდღიური გაზ. სიღნაღი.

1937 № 84

1938 № № 45, 58, 70, 77, 159, 185, 188–190, 205, 222, 285

1939 № № 13, 19, 36, 57, 85, 119, 163, 173, 184, 185

1940 № № 16, 36, 61, 64, 69, 76–79, 82, 118, 132.

1941 № № 1, 38, 42, 49, 58, 73

1958 № 123

1959 № 118

1938

№ 188–9. გვ. 1. „სიღნაღის ისტორია“.

1939

№ 36. გვ. 1. „ა. გრიბოედოვი“.

1940

№ 76–7. გვ. 1. „მოთხრობა აკაკიზე“.

780. კოლმეურნის ხმა. საქ. კვ (ბ) თელავის რაიკომის და რაიაღმასკომის ორგანო.

1936 № 82

1937 № № 16, 53, 112

1938 № № 2, 48, 75, 103

1939 № № 24, 36, 62.

1940 № № 1, 9, 45.

1941 № № 9, 40, 41, 43, 50, 51

1946 № № 17, 27, 33, 78, 82

1948 № 26

1949 № № 55, 75

1950 № № 32, 37, 46, 48, 93.

1952 № № 64

1953 № № 42, 48

1954 № № 47, 52, 87, 92, 93, 120.

1955 № № 40, 84, 85, 87, 90, 122, 126, 127

1956 № № 39, 71, 73, 96, 124, 130, 149, 150, 152.

1957 № № 53, 58–61

1959 № № 1–154

1960 № № 7, 8, 12, 13, 17, 25, 28, 103, 111, 115, 119, 124, 128, 130, 148

1961 № № 12, 13, 21, 23, 28, 29, 44, 47, 49, 51, 57, 58, 87, 88, 153.

1962 № № 2, 27

1936

№ 82. „გ. ნახუცრიშვილი (ქართველი რადიოს გამომგონებელი)“.

1938

№ 48. „სიგელეებს ნუ ხევთ“.

1939

№ 62. „ალავერდობა“.

1941

№ 9. „იოს. გრიშაშვილი“.

1955

№ 85. „სევდია (ნინო გოგოლაძე)“.

№ 122. „ი. ზარაფიშვილი (ნადიკვრელი)“.

1956

№ 73. „ს. გომაძე“.

№ 130. „ლერმონტოვი კახეთში 1837 წელს“.

1957

№ 53. „ვანო პატაშვილი 77 წლისაა“.

1960

№ 17. „დურმიშხან ევსტაფიევი“.

781. კოლხეთის ცისკარი. საქ. კპ ცკ-სა და საქ. სსრ მინისტრთა საბჭოს სარაიონთაშორისო გაზ. ცხაკაია.

1962 № 27

1963 № № 46, 47

782. კომუნა. ს. კპ (ბ) ქუთაისის საოლქო კომიტეტის ერთთვ. გაზ. ქუთ.

1929 3 ნოემბერი

783. კომუნარი. საქ. კპ (ბ) ამბროლაურის რაიკომის და მშრომელთა დეპუტ. რაისაბჭოს ექვსდღიური ორგანო. ამბროლაური.

1934 № 22

1938 № 15

1940 № № 30, 31, 96, 153, 163

784. კომუნარი. საქ. კპ (ბ) ზუგდიდის რაიკომის და რაიადმასკომის ყოველდღიური ორგანო. ზუგდიდი.

1935 № 299

გვ. 1. „ლექსები“

785. კომუნიზმის გზით. საქ. კპ მცხეთის რაიკომის და რაიონის მშრომელთა დეპუტ. საბჭოს ორგანო. მცხეთა.

1957 № 84-85

786. კომუნიზმის გზით. საქ. კპ წულუკიძის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო. წულუკიძე.

1959 № 118

1966 № 6

№ 118. გვ. 1. „ჩემო ძვირფასო სოსო! გახარებული მით, რომ თქვენ იუბილეს ის პატარა ხონიკ გამოხმაურებია, სადაც მე დავიბადე და გავიზარდე, გაზეთს სადაც თქვენ შესახებ წერილია მოთავსებული და ხონიდან მომივიდა გიტოვებ. თქვენი დიდი მოყვარული და პატივისმცემელი ძველი ჟურნალისტი ილია ბახტაძე. 1959 წ. 12. X“.

787. კომუნიზმის დროშით. საქ. კპ ბორჯომის რაიონული კომიტეტებისა და მშრომელთა დეპუტ. რაისაბჭოს ორდღ. ორგანო. ბორჯომი.

1953 № 101

1954 № 80

1961 № 72

1954

№ 80. „გ. ქელბაქიანი“.

1961

№ 72. „ვაჟა-ფშაველა. გიორგი სხილაძე და მე“.

788. კომუნიზმისაკენ. საქ. კპ. კასპის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო. კასპი.

1956 № 1

789. კომუნისტ. საქ. კპ ცკ. საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს და საქ. სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო. თბ.

1921 № № 1–77, 83, 92, 95, 136

1922 № № 9, 39, 272

1923 № № 48, 224

1924 № № 9, 10, 128, 145, 196, 269

1925 № № 3, 66, 124, 125, 175, 178, 181, 226, 227, 229, 231, 275, 278

1926 № № 47, 52, 68, 141, 244

1927 № № 253, 259

1928 № № 72, 93

1929 № № 28, 136

1930 № № 96, 292, 307

1931 № № 2, 4, 45, 82, 131

1932 № № 221, 223

1933 № № 54, 76, 279

1934 № № 73, 191, 192, 200, 204, 205, 215, 222, 259, 291

1935 № № 15, 16, 82, 97, 141, 142, 150, 159, 229, 245, 296

1936 № № 24, 87, 89, 145, 165, 171, 175, 212, 221, 227, 235, 242, 244, 252, 255, 272, 287,

303

1937 № № 8, 34, 68, 81, 104, 131, 133, 136, 173, 177, 217, 242, 278, 286, 300

1938 № № 1, 5, 20, 28, 58, 67, 71, 72, 76, 89, 138, 232, 235, 241, 242, 257, 261, 263

1939 № № 19, 26, 27, 54, 55, 56, 94, 113, 144, 249, 271, 293

1940 № № 28, 136, 137, 140–145, 160, 209, 244, 252, 253, 269, 271, 278, 296

1941 № № 113, 140, 142, 156, 168, 249, 253, 259, 292, 293, 302

1942 № № 64, 137, 138, 169, 173, 175, 184, 191, 195, 201, 210, 214, 217, 219, 224, 230, 231, 232, 236–240, 249, 253, 265, 270, 274

1943 № № 59, 67, 96, 97, 109, 139, 155, 207, 208, 246, 256, 257, 261

1944 № № 15, 32, 46, 53, 79, 118, 133, 154, 214, 217, 219, 248

1945 № № 1, 10, 46, 149, 209, 231, 232.

1946 № № 15, 41, 42, 87

1947 № № 99, 181, 182, 190, 249, 250, 256, 257–60.

1948 № № 2, 3, 35, 121, 190, 223, 239, 256, 259

1949 № № 50, 61, 87, 103, 111, 112, 114, 120, 121, 126, 133, 134, 140, 145, 147, 151, 152, 156, 168, 190, 194, 196, 198, 199, 202

1950 № № 7, 22, 54, 90, 107, 111, 116, 122, 131, 132, 143, 148, 149, 159, 168, 173, 178–200, 203, 206–208, 213, 214, 219, 222, 236, 258, 259

1951 № № 25, 40, 50, 53, 54, 164, 201, 248, 257, 292–294“

1952 № № 48, 70, 89, 92, 93, 128, 138, 184, 222, 254, 305

1953 № № 29, 54, 68, 74, 76, 110, 112, 116, 117, 126, 148, 193, 205, 213, 233, 279

1954 № № 50, 56, 57, 73, 76, 119, 120, 128, 163, 166, 186, 235, 253, 279, 282, 287, 291–297

1955 № № 6, 7, 24, 37, 124, 220, 236, 237, 276, 290
1956 № № 55, 81, 84, 161, 182
1957 № № 32, 81, 92, 103, 112, 120, 124, 129, 131, 134, 144, 147, 173, 177, 194, 206, 210,
216, 225, 248, 250–252, 279, 303
1958 № № 21, 23, 27, 32, 39, 41, 44, 57, 59, 60, 64–66, 70, 75–83, 92–95, 105, 108, 110, 125,
138, 174, 194, 201, 205, 206, 210, 219, 220, 227, 229, 236, 272, 290
1959 № № 1, 35, 43, 46, 47, 50, 58, 61, 64, 66, 68, 72, 75, 96, 108, 117, 119, 122–123, 129,
130, 137, 139, 158, 168, 184, 185, 200, 203, 208, 211, 213, 219, 231–235, 238, 247–250, 254, 296,
301–303.
1960 № № 12, 25–30, 49, 52, 58, 59, 81, 83–85, 102, 108, 128, 129, 136, 140, 141, 144, 154,
173, 179, 186, 199, 202, 203, 206, 209, 220, 222, 223, 226–228, 230, 233–235, 238, 239, 242, 246,
247, 255, 264, 266, 270, 272, 293, 294, 301
1961 № № 3, 7, 8, 19, 58, 64, 98, 99, 102, 105, 110, 112, 113, 114, 117–119, 126, 138, 140,
141, 144, 147, 152, 155, 158, 161, 167–171, 176, 206.
1962 № № 51, 78, 280
1964 № № 96, 100
1921
№ 45. გვ. 1. „ინტერნაციონალი“.
1922
№ 9. „მეთაური პოეტებზე“.
1924
№ 128. „მწერალთა კავშირზე“.
1925
№ 181. „ქართული შრიფტი და შევარდ“.
1933
№ 54. „ჩემი სადამო“.
№ 279. „მარის ლექსი“.
1934
№ 259. „ბარნოვის ნომერი“.
1936
№ 235. „ი. ჭ-ძე (პ. დ. საყვარელიძისა)“.
1937
№ 8. „მოგონებანი სტალინზე“.
№ 300. „სტალინ. ლექსი“.
1938
№ 71. „გორკის ნაძირალნი. პირველად დაიდგა 1908, 4 მაისს დაიბეჭდა 1907“.
1939
№ 113. „ლეო ქიაჩელი და ს. სტალსკი“.
№ 271. „გ. ლეონიძე (მასზე)“.
1943
№ 246. „გ. ტაბიძის ნომერი“.

№ 256. „ოთარ ეგაძის მშვენიერი ენით დაწერილი ნარკვევი“.

1944

№ 133. „ს. ჭილაიას წერილი ჩემზე. – ი. გრ“.

1947

№ 181. „შესანახია“.

№ 256. „ლეონიდის პოემა“

1949

№ 128. „გ. ფირცხალავა ჩემზე და ბესოზე“.

1953

№ 110. „ქეთო და კოტე“ ესტონეთში“.

დასურათ. გამოშვება. 100 წელი აკაკი წერეთლის დაბადებიდან. თბ. 1940. 22 ივნისი.

სააგიტაციო ფურცელი. თბ.

1941 № № 1–36

1942 № № 25–27, 29, 31, 51

1943 № № 1–30

სპეც. სააგიტაციო ფურცელი. თბ.

1943 15 თებ.

საფრონტო ფურცელი. თბ.

1943, № № 1, 2

790. კომუნისტური განათლება. სრ. საქ. განათლ. მუშაკთა კავშირის ცენტრი. გამგეობის, საქ. განსახკომისა და ავტონომ. რესპუბლიკების განსახკომთა ხუთდღიური გაზეთი. თბ.

1932 № № 1–25

1933 № № 26–32, 34–58, 60–71

1934 № № 1–11, 13–29

1935 № № 1–16, 18–32

1936 № № 1–56

1937 № № 1–6, 12–20, 23–29, 35–37, 41–46, 52–56, 61–64, 74, 86, 92, 95, 97–99, 102, 107–

122.

1938 № № 1, 3, 6, 10, 12, 15, 16, 18, 21–26, 30, 58, 59, 98

1932

№ 4. „ა. ღვინიაშვილის წერილი“.

1933

№ 53. „არკადი ხუნდაძე. გ. ტაბიძე“.

1934

№ 2. „შ. მღვიმელზე“.

№ 16. „ამ ნომრის შემდეგ პირდაპირ 18 გამოუშვეს“.

№ 18. „№ 17 არ ყოფილა“.

1936

№ 3. „იონა მეუნარგია. ილია. აკაკი“.

№ 48. „კარგი წერილი ჩემს სალამოზე“.

- 1937
 № 3. „ილიას №-რი. ჩემი წერილი“.
 № 12. „დ. ი. გულია“
 № 16. „პუშკინის №-რი“
 № 98. „ი. მეუნარგიას წიგნის კარგი გარჩევა“.
- 1938
 № 6. „ჩვენებური კაცი“.
 № 58. „ილია წინამძღვრიშვილი“
 791. კოოპერატიული ცხოვრება. სრ. საქ. ყველა სახის კოოპერაციის ყოველკვ. ორგანო. თბ.
- 1930 № 13
 1931 № № 1–11
 1930
 № 13. გვ. 1. „შირვანზადე. ჩემი თარგმანი“.
- 1931
 კანზე: „სრულია. ი. გრ“.
 № 8. „ათი წელი“.
 № 9. „შ. გოგებაშვილი“.
 № 11. „ამ წელს უქალღობის გამო მეტი არ გამოსულა“.
 792. ლაპარაკობს თბილისი. რადიო და ტელეგადაცემათა პროგრამები. თბ.
 1959. № № 16, 39, 40
 № 40. გვ. 1. „ჩემზე. იუბილე“.
 793. ლაშქარი. სრ. საქ. ახალი მწერლობის კავშირის ორგანო. თბ.
- 1923 № 1
 აკინძულია „ბარრიკადთან“, „ბახტრიონთან“ და სხვა გაზეთებთან.
 გვ. 4. ტაბიძის წიგნებზე ხელის მოწერის განცხადებაში ხაზგასმულია: „პირველი სამი ტომი გამოვა 15 აპრილს“... მიწერილია: „1923 წელს“.
 794. ლახვარი. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის ყოველკვ. კედლის გაზეთი. თბ.
- 1941 № № 1–4
 1942 № № 1–4
 795. ლელო. საქ. სსრ მინისტრთა საჭოსთან არსებ. ფიზკულტურისა და სპორტის საქმეთა კომიტეტისა და პროფკავშირთა საქ. რესპ. საბჭოს ორგანო. თბ.
- 1950 № № 5, 18, 32, 34, 36
 1952 № 37
 1958 № № 3, 21, 30
 1960 № 73
 1950
 № 5. „ძველებური ვარჯიში“.
 № 32. „გორელი მოჭიდავენი“.
 № 34. „ჭიდაობა“.
- 1952

- № 37. „გლდანელი“
1958
- № 3. „გარუნა“
- № 21. „გ. ნიკოლაძეზე. სვანური ჭიდაობა“
1960
- № 73. „ხიზამბარელი“. იქვე „ეს გაზეთი სახსოვრად პატივცემულ და ჩემ საყვარელ ძმას ი. გრიშაშვილს. გარუნ თბილელი“.
მეორე ცალი:
1952 № 37
- გვ. 1. „კულა გლდანელი“.
796. ლენინელი. საქ. კპ (ბ) ზესტაფონის რაიკომის, რაიადმასკომის და ქალაქის საბჭოს სამდღ. ორგანო. ზესტაფონი.
1939 № 22
1940 № 35, 36
1941 № № 11, 40, 72
1944 № 28
1945 № № 27, 36, 39
1946 № № 5, 14–15
1949 № № 58, 60
1950 № № 35, 36, 37, 46
1952 № 82
1939
- № 22. „შევჩენ“.
1940
- № 35. „აკაკი“.
1941
- № 40. „რატომაა რუსული წარწერა?“.
797. ლენინის გზით. საქ. კპ (ბ) ქუთაისის საქალაქო კომ., ქალაქის საბჭოს და პროფსაბჭოს ორგანო. ქუთაისი.
1930 № 51
1931 № 10
1932 № 53
1930.
- № 51. „ამ ნომერში ლიტ. ფურცელია“.
1931
- № 10. „I. თეატრზე, II. მწ. კლუბზე“.
1932
- № 53. „მუნჯები“.
798. ლენინის დროშა. თბილ. სამხედრო ოლქის წითელარმიული გაზეთი. თბ.
1946 № 60
1950 № 33

1946

№ 60. „ჩემი წიგნის გარჩევა“.

799. ლენინის დროშა. საქ. კპ (ბ) მახარაძის რაიკომის და რაიაღმასკომის ორგანო.
მახარაძე.

1938 № № 4, 84

1939 № № 23, 61

1940 № № 36, 42, 57, 72, 87, 95

1941 № 31

1955 № № 103, 135

1956 № 125

1957 № № 46, 61, 63, 69, 109, 125, 132, 133, 226

1958 № № 5, 6, 9, 11, 70, 120, 154

1959 № № 15, 24, 36, 58, 59, 60, 118, 125, 129, 151, 152

1960 № № 13, 45, 46, 88, 110, 113, 120, 126–128, 134, 136, 141, 148, 152, 156

1961 № № 54, 88.

არის გამსვლელი რედაქცია ნატანების კოლმეურნეობებში თესვის
მიმდინარეობაზე.

1942 № 1

1938

№ 4. „კუროზი. 1. კრიტიკა. 2. შოთა“.

1939

№ 23. „შევჩენ“.

№ 61. „დონ დამიანზე“.

1940

№ 36. „იუმორი“

№ 42. „აკაკი“.

№ 72. „იუმორი“

№ 87. „ი. გოგებაშვილი. ლექსი“.

1941

№ 31. „თბილისი“.

1955

№ 135. „ირაკლის (აბაშიძეს)“.

1956

№ 125. „რალაც მოთხრობაა. აკლია“

1957

№ 46. „ვიქტ. გაბისკირია“

№ 61. „მსახიობი ხურციძე გარდაიცვალა“

№ 63. „კორეული იგავი“

№ 69. „კარგი ლექსი“

№ 109. „ი. ჭ-ძე, გვ. 1“

№ 125. „ი. ჭ-ძე. (გოგიტიძე)“

№ 126. „ილია ჭ-ძე“

1958

№ 5. „მწერლები ოზურგეთში (მახარაძეში)“.

№ 6. „გ. სალუქვაძე (სომხეთი)“

№ 9. „ვიქტ. ნინიძე. ი. გრ“.

№ 11. „გრ. ბერძენიშვილი“.

№ 154. „გ. ტ-ძე“

1959

№ 24. „თ. ჩიქვანაია“

№ 60. „ე. ნინოშვილი ოზურგეთში“

№ 118. „საიუბილეო მილოცვა, გვ. 4“

№ 125. „საბა ორბელიანი“

№ 129. „კომპოზიტორი ა. კვაჭანტირაძე“

№ 151. „ი. ლისაშვილი“

№ 152. „გ. ლ-ძე“.

1960

№ 13. „ჩეხოვი“.

№ 45. „დრამატურგი გრ. ბერძენიშვილი“.

№ 127. „ყაჩაღი დ. შევარდნაძე“.

1961

№ 54. „მამია, იხ. 4“.

800. ლენინის დროშით. სახელგამთან არსებ. საქ. კპ (ზ) ალკვ უჯრედების და ადგილკომის ორგანო. თბ.

1932 № 5

არშიაზე: „პირველი ოთხი ნომერი კედლის გაზეთის სახით გამოვიდა. ი. გრ“.

801. ლენინის კავშირი. ქალაქ-სოფლის კავშირის ტფილისის საბჭოს გამოცემა. ერთდღ. გაზეთი. ტფ. ტექსტი ქართ.-რუს.

1929 18 იანვ.

802. ლენინური გზით. საქ. კპ (ზ) ყვარელის რაიკომის და რაიაღმასკომის ექვსდღ. ორგანო. ყვარელი.

1939 № 23

1940 № № 6, 21, 29

1941 № № 12, 20

1950 № № 21, 81

1954 № № 44, 82

1957 № № 44–45, 74, 76, 77, 82, 84–86

1958 № № 6, 44, 56

არის გამსვლელი რედაქცია ახალწვეულებთან.

1939 № 3

1940 № 4

1939

- № 23. „1. ნინოშვილზე. 2 ლექსი“
1940
- № 6. „ნინო ჭ-ძე. აკაკი“
- № 21. „პატარა კახი“
1941
- № 20. „წიგნებს არ აბრუნებენ“
1950
- № 81. „ზაქარია ჯორჯაძე“.
1957
- № 44–45. „საიუბილეო №-რი“
- № 74. „ი. ჭ-ძე“.
- № 84–85. „ი. ჭ-ძის №-რი“
1958
- № 6. „ვ. ლაფერაშვილი. ი. გრ“.
803. ლიტერატურა და ხელოვნება. საქ. საბჭ. მწერლების კავშირის და ხელოვნების
საქმეთა სამმართველოს ყოველკვ. ორგანო. თბ.
- 1943 № № 1–10, 25
- 1944 № № 1–43
- 1945 № № 1–43
- 1946 № № 1–49
- 1947 № № 1–49
- 1948 № № 1–52
- 1949 № № 1–15, 22, 35, 41–52
- 1950 № № 1–52
- 1951 № № 1–52
- 1952 № № 1–52
- 1953 № № 1–6
- 1943
- № 2. „ჩემი ლექსი „ახალგაზრდა პოეტებს“.
- № 8. „ხრონიკა ჩემს წიგნზე“
- № 10. „ა. ყაზბეგზე (დუბლ.) ი. გრ“.
- № 25. „ანა კალანდაძის ლექსები“
1944
- № 4. „1. ა. გოგიაშვილზე. 2. კარლო გოგ“.
- № 5. „ჩემზე როგორც მკვლევარ“.
- № 7. „ჩემზე. ირაზე“
- № 8. „ჩემზე“
- № 18. „მეტეხი“, გვ. 1“
- № 20. „ჩემზე ერემოსი“
- № 21. „ჩემზე ქუთელია“
- № 22. „შ. დადიანის №-რი“.

- № 23. „აკაკის ორი წერილი“
 - № 24. „ლექსი ქეთო ირემადეზე“
 - № 28. „მე და ძუკუ“
 - № 29. „ჩემი ნათარგმნი ლექსი“
 - № 30. „სიკო ფაშალიშვილის ლექსი ჩემი დაჯილდოების შესახებ“
 - № 32. „ჩემი წიგნის გარჩევა“
 - № 34. „ჩემზე. აკ. გაწერელის მოთხრობა“
 - № 35. „ა. აბაშელის №-რი“.
 - № 36. „ჩემი №-რი (ეს ასაკინძია)“
 - № 37. „ჩემზე“
 - № 38. „კრილოვი“
 - № 40. „დიტო უზნაძის წერილი ჩემზე“
 - № 41. „ა. მაშაშ“.
 - № 42. „ნიკო სულხანიშვილზე“
 - № 43. „ან. ღვინიაშვი. ჩემზე“
- 1945

№ 1. „სრულია“. პიესის „ვაი ჭკუისაგან“ ნაწყვეტთან: „კიდევ დაიბეჭდა შესწორებულა, მნათობი“, 1945, № 1“.

- № 3. „გ. ლეონიძეზე – ა. ქუთათელი“
- № 6. „ჩემზე“
- № 7. „ჩემზე (ბათუმი). პეტრე მირიან“.
- № 8. „გრიბოედოვზე“
- № 9. „ჩემი წერილი აკაკი მარგვიანზე“
- № 10. „ს. ჯანაშიას წერილი (1); არტისტი სილა სანდუნოვი, გვ. 2“
- № 11. „გ. სამხარაძე, გვ. 4“
- № 13. „ჩემზე. ბალახაშვილის. ნ. ბარათაშვილზე“
- № 14. „იოსელიანის გარდაც“.
- № 16. „ჩემს წიგნზე, გვ. 4“.
- № 17. „მე ჩინურად“.
- № 18. „უმანგის წერილი ვერიკოზე“.
- № 19. „გამსახურდიას გარშემო“.
- № 20. „მე გორში. პიესა ფიქრის გორა“
- № 21. „კ. გამსახურდია – შანშიაშვილზე“
- № 22. „ჩემზე“.
- № 23. „ნ. ბარათაშ“.
- № 25. „სიმონის მოხსენება. (ჩემზედაც)“.
- № 26. „ვაჟა-ფშაველას №-რი“.
- № 27. „პ. ბერაძე. ეზოპეს შესახებ, გვ. 4“.
- № 28. „ჩემი ოთხი ლექსი“.
- № 29. „საპასუხოა“.

№ 30. „1. ოთარ ეგაძის წერილი. 2. სიკოს მოგონებანი. გვ. 4. წერილის სათაურთან: „ქორწინება თუ განქორწინება“ წერია: „სოლ. იორდანიშვი“.

№ 31. „გ. ჩუბინაშვილზე“.

№ 32. „ჩემი წერილი დიმ. ერისთავზე. საიათნოვას №-რი“.

№ 33. „დრამაჰამია“ (ნ. ბარათაშვი)“.

№ 34. „1. საიათნოვას საღამოს ანგარიში. 2. დ. შამათავას წერილი (ჩემზედაც)“

№ 35. „ჩემი წერილი. ნ. ბარათაშვი. №-რი“

№ 36. „ჰამლეტი“.

№ 38. „ქ. შარაშიძის წერილი ნ. ბარათაშვი“.

№ 39. „მაქ. ბერძნიშვი“.

№ 40. „1. „მოკვეთილზე“ . 2. მესხიშვი. 3. სომხეთი“.

№ 41. „ესტრადა“.

№ 43. „ჩემზე, გვ. 1. ბოლო ნომერია. ამ წელს მეტი არ გამოსულა“.

1946

№ 3. „ჩემზე, გვ. 3.“

№ 5. „მარიჯან“.

№ 6. „ჩემი ლექსი“.

№ 7. „შ. დადიანი“.

№ 10. დაჯილდოება“.

№ 11. „ჩემზე“.

№ 12. „სოსოს წერილი. ალხაზიშვილზე“.

№ 13. „სოლომონ რაზმაძე“.

№ 14. „სიმღერა თბილისზე“.

№ 16. „ალიომას შესანიშნავი წერილი“.

№ 20. „ჩემზე“.

№ 21. „ი. ევდოშვილის ნომერი. ჩემი შენიშვნა, გვ. 2“.

№ 25. „ანა კალანდაძის ლექსები“.

№ 26. „პ. ირეთელზე. მაქსიმ გორკის №-რი. მარიჯანის ლექსი“.

№ 29. „დემნაც ცდება! გარიყულიც!“ გვ. 2. დ. შენგელაიას წერილში „მტკიცე მხატვრული კოლექტივი“ ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ჩემიდან. ვერ გაუგია კი!“ გვ. 4. ხაზგასმულია მ. გარიყულის მოგონებაში „ამოდენ მამაკაცებში ორი ქალი ერია, ორივე თმა შევერცხლილი“... (ნ. ნაკაშიძე და ეკ. გაბაშვილი), მიწერილია: „1908 წ. თმა შევერცხლილი ჰქონდაო“.

№ 30. „შექსპირი ქართულად“.

№ 31. „სიკოს წერილი ვაჟაზე“.

№ 33. „ი. მოსაშვილის ლექსი“.

№ 34. „ჩემი წერილი“.

№ 35. „ჩემი ინტერვიუ (რას ვწერ!)“.

№ 37. „ვაჟა და მუსიკა“.

№ 38. „სულხან ბარათაშვი“.

№ 41. „საბავშვო სექცია“.

№ 42. „გ. ქიქოძეზე“.

№ 43. „1. ფონ-ვიზინი ქართულად. 2. გორკი და ჩვენი ფოლკლორი“.

№ 44. „ა. ჭ-ძის ნომერი“.

№ 46. „ა. ბელიაშვილზე“.

№ 49. „უკანასკნელი ნომერი“.

1947

№ 10. „ქალი კომპოზიტორები“.

№ 11. „ბესოს მოხსენება“.

№ 12. „ამ ეგზემპლარში შეცდომაა, იხ. II გვ. (ეს გაზეთი არ გამოსულა). ელენე ჩერქეზიშვილი მართლაც თამაშობდა კინოში დედოფლის როლს. ელ. ჩერქეზიშვილისა იყო ივ. მაჩაბლის ქალი; ლიზა სხვაა, ის სხვა. ი. გრ“.

№ 13. „ვ. გუნიაზე“.

№ 15. „ტასოს წერილი ვ. გუნიაზე“.

№ 17. „ა. მამაშვილის ლექსი. თბილისის საკრავების წინააღმდეგ“.

№ 18. „ჩემი საღამო ჭიათურაში, გვ. 4“.

№ 19. გვ. 1. „ჩემზე, შანშ“.

№ 20. „ახალგაზრდების კონფერენცია“.

№ 22. „1. კარგი ლექსებია. 2. დოდო ალექსიძე“.

№ 28. „ბესოსო წერილი შანშიაშვილის საპასუხოდ, იხ. № 19. ი. გრ“.

№ 31. „დ. გურამიშვილზე“.

№ 32. „ა. ცაგარელზე (ჩემი წიგნიდან)“.

№ 33. „1. თარგმანები. 2. სტ. არღუნელის ლექსი“.

№ 35. „კ. გამსახურდია ბოდიში“.

№ 36. „მე ცხაკაიაში 1947 წ. 13 სექტემბერს“.

№ 38. „ლექსი – საბავშვო ლიტერატურაზე“.

№ 41. „1. ვ. გუნიაზე. 2. კ. გამსახურდია. 3. ალ. ქუთელიას წერილი „იუმორი““.

№ 45. „აქ კარგი სიტყვებია“.

№ 47. „ჩემი არჩევა, გვ. 1“.

1948

№ 2. „იუმორის ისტორიაში. მ. ჭიაურელზე“.

№ 5. „მწერ. კომპოზ. შეხვედრა“.

№ 6. „ნინო ნაკაშიძე“.

№ 9. „ა. ყაზბეგი. ა. ჩიქობავაზე“.

№ 10. „თ. სახოკია. წაღვერი, ვასო ლომიძე“.

№ 12. „ნ. ბარათაშვი. „მთვარის მოტაცება““.

№ 17. „გ. ლეონიძე („სამგორი“)“.

№ 19. „ჩიქოვანის მოხსენება“.

№ 20. „სახუგაშვილის ლექსი“.

№ 23. „მარიჯანის წერილი“.

№ 25. „გრ. აბაშიძის პოემა“.

№ 28. „მირზაჯანზე“.

№ 30. „ლესია უკრაინკა. მესტვირული პოეზია“.

№ 31. „შალვა დადიანი. გურამიშვილი“.

№ 32. „1. ლ. ასათიანის მშვენივრად დაწერილი წერილი დ. გურამიშვ. 2. კემელავას ლექსი მომეწონა“.

№ 33. „1. ს. ფირცხალავა ს. მესხზე“. 2. დონჟაშვ. 3. „მზის დაბნელება“.

№ 36. „ზაქარია ფალიაშვილი“.

№ 37. „ხ. აბოვიანი“.

№ 39. ტასო აბაშიძე“.

№ 40. „1. სამსონ ფირცხალავას წერილი. 2. ალ. გომიაშვ. ყაზბეგი“.

№ 41. „კ. ჭიჭინაძის პასუხი“.

№ 42. „შანშიაშვილის №-რი“.

№ 44. „რეცენზია ჩემზე“.

№ 45. „ა. ჭ. ი. ბალახაშვილის მიერ ჩემი ა. ჭ-ძის მასალები“.

№ 46. „შანდორ პეტეფი“.

№ 47. „ს. ჩიქოვანის ლექსები“.

№ 48. „გ. ერისთავის ბიოგრაფია“.

№ 49. „მაყ. მრევლიშვ“.

№ 51. „მარიჯანზე“.

1949

№ 1. „მე. მიხ. კავსაძის გუნდში“.

№ 3. „მიმა ჭიაურელს“. გვ. 4. ავტორის გვართან „ნ. მშველიძე“ მიწერილია: „ნიკო მშველიძე – ცეკას ინსტრუქტორი“.

№ 4-5. „მეც მახსენა“.

№ 6. „გრიბოედოვზე ახალი მას“.

№ 9. „მე“.

№ 10. „ოვ. თუმანიანიზე“.

№ 13. „სად ცხოვრობდა თბილისში პუშკინი“.

№ 14. „გ. სააკაძე. ია კარგარეთელი“.

№ 15. „სიმღერები ჩემი ლექსებით, გვ. 4“.

№ 22. „პუშკინის №-რი“.

№ 35. „მარიჯანზე“.

№ 43. „გრ. ორბელიანი და მცირე თეატრი“. გვ. 4. ხაზგასმულია სტრიქონები, არმიაზე: „ყომარბაზის ცხოვრება“ ქართულად სთარგმნა ივ. კერესელიძემ, იხ. „ცისკ“, ი. გრ“.

№ 45. „დანიბეგაშვილი“.

№ 47. „მიმა სააკაშვილის კარგი წერილი“.

№ 49. „ჩემი ლექსი. „იქ სადაც ახლა...“

1950

№ 1. „გაყრის“ და „დავის“ თარიღი“.

№ 4. „ს. დოდაშვ“.

№ 5. „გ. დვანაძე“.

- № 6. „ს. ცაიშვ. (ა. ჭ), გვ. 4“.
- № 7. „აკაკის უცნობი ლექსები“.
- № 8. „ი. მჭედლიშვ“.
- № 10. „ჩემზე“.
- № 12. „ჩემი სიფათი“.
- № 13. „ა. ჭ-ძე“.
- № 14. „გ. ლ-ძე“.
- № 16. „მაიაკოვსკი“.
- № 17. „აკაკი“.
- № 19. „სალამო. ჩემზე“.
- № 20. „ჩემი ლექსი გადაუტანიათ ნოტებზე, გვ. 1“.
- № 23. „ს. ჩიქ“.
- № 24. „ატატო ბებურიშვილი, გვ. 4“.
- № 25. „აკაკის პიესაზე“.
- № 27. „ელენე მაჩაბელი-ჩერქეზიშვილის წერილი“.
- № 28. „ჩემი წერილი გ. სუნდუკ-ზე“.
- № 30. „ი. პოლონსკის ლექსი“.
- № 31. „ორი შეცდომა“.
- № 33. „ჩემზე (ორჯერ)“.
- № 36. „ჩემზე“.
- № 38. „რუსთაველის თეატრი“.
- № 39. „გრ. აბაშიძე. გრ. ორბ“.
- № 46. „დოდოზე“.
- № 47. „ლ. ასათ. კახეთი. ვლ. ზამბახიძე „ტოლსტოი თბილისში“.
- № 48. „მ. ქართველიშვ“.
- № 50. „მე – დეპუტატი“.
- № 51. „ხუტას პოემა“.
- № 52. „ბოლო №-რია“.
- 1951
- № 2. „კ. ჩარკვ. მწერლებზე“.
- № 3. „ს. ჭილაიას წერილი ენაზე“.
- № 5. „სტალინის ენა. (ლექსისთვის)“.
- № 6. „ჩემი ლექსი, იხ. გვ. 1“.
- № 7. „ა. მირცხულავა“.
- № 8. „ლესია უკრაინკა“.
- № 11. „ჩემზე. ორჯერ“.
- № 12. „სახელგამზე“.
- № 15. „ჩემზე – გ. ნატროშვ“.
- № 17. „ნ. ქუჩუკაშვ“.
- № 26. „გ. ლ-ძე“.
- № 27. „გ. ერისთავი“.

- № 28. „ნელის ნამუშევარი“.
- № 29. „შანშიაშვილი და მე“.
- № 32. „ა. აბრამიშვილის წერ., გვ. 4“.
- № 35. „1. ნელიზე. 2. შიო ჩიტაძეზე, 3. გ. ბეჟანიშვი“.
- № 38. „ი. მოსაშვილის პიესა“.
- № 39. „1. ციალას წერილი. 2. მწერლებზე, გვ. 1. ჩემი სიმღერა“.
- № 41. „ვ. აბაშიძე“.
- № 44. „სამგორი“.
- № 45. „ბესიკის ელჩობა“.
- № 49. „რევიზორი“. ჩემზედაც“.
- № 52. „ჩემი ლექსი“.
- 1952
- № 4. „ნინო ნაკაშიძე“.
- № 6. „პასუხად კ. ჭ-ძეს“.
- № 7. „კ. ჭ-ძის წერილი. პასუხი ალ. ბარამიძე“.
- № 8. „1. ვიქტორ ჰიუგო. 2. ქუჩიშვილი მუსიკაში“.
- № 9. „გოგოლის №-რი“.
- № 11. „აბესალომ და ეთერი“.
- № 13. „ლომოური. სოლ. ყუბანეიშვილის წერილი“.
- № 14. „ხუთი სიმღერა ჩემს ლექსებზე“.
- № 15. „აკაკის „აღდგომის“ შესახებ“.
- № 16. „მგელაძის მოხსენება“.
- № 18. „ოსური თეატრის წარსული“.
- № 19. „ი. იმედაშვი. გარდაც“.
- № 22. „ოვ. თუმანიანი – ალ. ბარამიძე“.
- № 23. „ჩემი სიტყვა. მეთაური“.
- № 25. „რ. ერისთ. და ნ. ბარათ“.
- № 27. „მე ქუთაისში“.
- № 28. „აბშილაძეზე, გვ. 4“.
- № 29. „ჩემი ლექსი“.
- № 31. „დ. გურამიშვი“.
- № 34. „მიცკევიჩი“.
- № 35. „ცაგარელზე“.
- № 40. „აქ ლიტერატურაზეა ლაპარაკი“.
- № 41. „გ. ლ-ძის სიტყვა“.
- № 42. „1. ავქ. ცაგარლის ავტოგრაფი. 2. ქრონიკა ჩემზე“.
- № 43. „ქართული ოპერეტა, გვ. 4“.
- № 44. „ილია ჭ-ძის ავტოგრაფი“.
- № 47. „1. აკაკის დასაცავად. 2. ხორავას წერილი“.
- № 48. „გიოტე“.
- № 49. „ი. რატილი. რ. გვეტაძე“.

- № 50. „ჩემზე. პოეტებზე. (მეც გამრიეს)“.
- № 51. „ჩემი წერილი“.
- № 52. „ჰეინე“.
- 1953
- № 1. „კოკობო ვარდო“, გვ. 4“.
- № 4. „1. „გაყრა“ გ. ერისთავისა. 2. ამირჩიეს“.
- № 6. „ი. ევლოშვილი მთარგმნელი“.
- მეორე ცალები:
- 1944
- № 5. „ჩემი სიფათი“.
- № 20. „ჩემზე, ასტვაცატუროვის წერილი“.
- № 23. „ა. შანშიაშვი“.
- № 24. „ჩეხოვი“.
- № 30. „ჩემი სურათი და ლექსი ჩემზე. ი. გრ“.
- № 37. „ანგარიში“.
- № 41. „თეატრების რეცენზ“.
- № 43. „უკანასკნელი №-რი“.
- 1945
- № 10. „გრიბოედოვ“.
- № 20. „ჩემზე გორი“.
- № 35. „ჩემი „ცის ფერს...“
- 1946
- № 4. „აბესალომ და ეთერი“.
- № 21. „ნ. გოგოლაძეს ლექსი“.
- 1947
- № 7. „პოლიო აბრამიაზე“.
- № 18. „ჩემზე, გვ. 4“.
- № 45. „ს. ჯანაშიას დაკრძალვა“.
- 1948
- № 8. „ჩემი წერილი, გვ. 1“.
- № 29. „გ. ლეონიძე“.
- № 40. „კ. გამსახ“.
- № 49. „ურჩი მფლობელი“.
- № 51. „გ. იშხნელი, გვ. 4“.
- 1949
- № 11. „კ. ყიფ“.
- № 22. „ახალგ. მწერლები, ანა კალანდაძე“.
- № 32. „გ. ერისთავის დაბადების თარიღი. დაიბადა 1811 წელს. დუბლ. 1950 7. VIII. ბორჯომი. ი. გრ“.
- № 38. „კ. კვანტალიანი“.
- 1951.

- № 16. „გრ. ორბ“.
- № 37. „ჩემი წერილი“.
1952
- № 19. „ს. აბაშელის კარგი წერილი“.
- № 20. „საბავშვო წიგნები“.
- № 22. „იხ. მეთაური. „ნარკვევები“.
- № 36. „ჩემი წერილი, გვ. 1“.
1953
- № 4. „მე დეპუტატად. გ. ერისთავის ახალი სურათი“.
მესამე ცალები:
1945
- № 13. „ი. ბალახაშვილი სცდება“. გვ. 4. მოხაზულია ი. ბალახაშვილის წერილი „ახალი მასალები ნ. ბარათაშვილზე“ და მიწერილია: „იხ. ჩემი ა. ჯ., 268“.
1946
- № 29. „ქვლივიძის ლექსები“.
804. ლიტერატურულ ფრონტზე. მე-3 ქართ. ლეგიონის სალიტ. წრის დეკადური ორგანო. გაზ. „დამკვრელი მებრძოლის“ გამოც. თბ.
1934 № 2
805. ლიტერატურული აჭარისტანი. აჭარისტანის საბჭოთა მწერლების კავშირის ორკვ. ლიტ. ორგანო. ბათუმი.
1935 № № 1-3
- კანზე: „ლიტერატურული აჭარისტანი. სრულია. ი. გრ“.
- № 1. გვ. 1. „აკაკის ლექსი (მე მივეცი) ი. გრ“. გვ. 4. აკაკის ლექსთან „სიმღერა“ დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა ი. გრიშაშვილის მიერ გაზეთისათვის მიწოდებული აკაკის გამოუქვეყნებელი ლექსით.
- № 3. გვ. 1. „აკაკის №-რი“. გვ. 2. „აკაკის გამოუქვეყნებელ ლექსთან „ოცნება“ წერია: „ტ. მაჩაბელს“.
806. ლიტერატურული გაზეთი. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის ყოველკვ. ორგანო. თბ.
1934 № № 17-32, № 31 ორი გამოცემა.
1935 № № 1-8
1953 № № 1-46
1954 № № 1-39, 41-52.
1955 № № 1-52
1956 № № 1-52
1957 № № 1-52
1958 № № 1-52
1959 № № 1-52
1960 № № 1-52
1961 № № 1-36, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47-49, 51, 52
1962 № № 1-20, 22, 25-27, 29-32, 34-38, 40-43, 45, 47-52

1963 № № 1-5

1934

№ 17. „ჩემი ექსპრომტი. წინა №-რები სხვა ფორმატისაა“. გვ. 2-3 შორის დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა „ლიტ. გაზეთის“ გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „კომ“, 1934, № 237, 12 ოქტ“.

№ 21. „ი. გრ. მე ბრიუსოვის ბიბლიოგრაფი“.

№ 22. „მე ვთარგმნი „ფიგაროს“.

№ 23. „ჩემი ნარკვევი ერევნის მოედანი“.

№ 25. „შეცდომის გასწორება“.

№ 27. „ჩემი წერილი საიათნოვაზე“.

№ 28. „ჩემი ბიბლიოგრაფიული წერილი“.

№ 29. „მარიჯანის ლექსი“.

№ 31. „პირველი გამოცემა: „გაზეთებში გამოცხადდა. – ეს ნომერი გამოვიდა რამდენიმე ცალი. ი. გრ. 1934. 23. XII“.

№ 31. მეორე გამოცემა: „ს. დევდარიანის წერილი. ტ. ტაბიძის წერილი. ნ. მარრის ფაქს. გამოვიდა 23 XII, ე. ი. თავის დროს“.

1935

დაკრულ ფურცელზე: „1935. სრულია. სულ რვა №-რი გამოვიდა. ი. გრ“.

№ 2. „ი. გრ. ყრილობის №-რი. ჩემზე, გვ. 5. მოხაზულია ფელეტონის ბოლო აბზაცი, ხაზგასმულია სიტყვა: „ომახიანად“, მიწერილია: „ომახიანად ჯდომა არ შეიძლება“.

№ 5. „აკაკი“. აკაკის ლექსის „ხარაბუზა ღენერალს“ კომენტატორის ინიციალთან: „გ. ი. გრიშაშვილი“.

№ 7. „აკაკი“. გვ. 4. წერილის „აკაკის დაკარგული ლექსის“ ავტორის ინიციალებთან: „ი. გ.“, „ი. გრ“.

№ 8. გვ. 3. ა. ახნაზაროვის მიერ გამოქვეყნებულ აკაკის „სასიმღერო კუპლეტების“ შენიშვნებში ხაზგასმულია: „აკაკის ლექსთა შორის არ არის აღრიცხული“... მიწერილია: „P. S. როგორ არ არის აღრიცხული? იხ. „ჩანგი“, 1888 წ., გვ. 278. ი. გრ“.

1953

№ 1. „ჩემზე. გ. მარგვ. ბ. ჟღენტ., გვ. 4“.

№ 8. „იური ციციშვილის წერილი, გვ. 4“.

№ 11. „უთურგაულის წიგნზე „თურქეთ“. რეცენზ“.

№ 18. „გრიბოედოვის წერილი თბილისზე“.

№ 20. გვ. 1. მოხაზულია ა. ადამიას ლექსი „დურუჯის ტალღა“, მიწერილია: „გადმოხეჭილია „დროშა“-დან 1953 წ. № 4. აპრ“.

№ 23. „მწერალთა ხმა“.

№ 24. „გ. ლ-ძის გამოსვლა“.

№ 35. „გ. ტაბიძის №-რი“.

№ 37. „ჩემზე ორჯერ, 3, 4“.

№ 46. „ჩემზე და ჩემი წერილი“.

1954.

№ 1. „ჩემი ინტერვიუ, გვ. 1“.

- № 9. „კ. ჭ-ძე და პ. ინგ-ყვა“.
- № 10. „ივ. მაჩაბლის დაბადების თარიღი, გვ. 4“.
- № 13. „კ. გამსახ. ენის შესახებ“.
- № 14. „დ. გულიას ანეგდოტები (ერთი ანეგდოტი სპარსულ თიკანზე)“.
- № 23. „მაიაკოვსკის მოგონება“.
- № 28. „ვითომ ჩეხოვის ქართული უცნობი თარგმანები“.
- № 29. „ჩეხოვი ქართულ სცენაზე“.
- № 31. „დ. გურამიშვილზე გ. ლ-ძე“.
- № 33. „ბესო ჟღენტის კარგი წერილი“.
- № 35. „დ. გურამიშვილის იუბილე, გვ. 3; პირველი რუსული თეატრი, 1802, გვ. 4“.
- № 36. „სხვიტორში (ალექსი ნოვიცკისა)“.
- № 48. „ტიციან-პაოლო-ჯავახიშვილი, გვ. 2. დუბ“.
- 1955
- № 9. „ქართული თეატრის ისტორია, გვ. 4“.
- № 16. „ვ. კუპრავას რეცენზია“.
- № 18. „ჩემი ერთტომეულის ინფორმაცია, გვ. 3“.
- № 24. „გრიბოედოვის ახალი მასალა“.
- № 25. „ცისფერს“ (ჩემიდან)“.
- № 33. „1. კაშმაძე. 2. კ. გამსახ“.
- № 34. „ორდე დგებუაძის მოთხრ. გარჩევა“.
- № 40. „დ. გურამიშვილის №-რი“.
- № 44. „კ. გამსახურდიას ენა“.
- № 47. „ნოველა: „ლერწამი ხარ!“
- № 51. „ჩემი ლექსი (სუხიშვილი – რამიშვილი)“.
- 1956
- № 1. „ახალგაზრდა პოეტები“.
- № 3. „იოსებ ბაქრაძე და იო (მარი)“.
- № 6. „კუდი“ თუ „ბოლო“ (ლექსში)“.
- № 9. „ილიას საათი“.
- № 12. „სოსოს წერილი. ა. ცაგარლის წერილი“.
- № 18. „მ. გორკი და საქართველო“.
- № 23. „ელისაბედ ორბელიანის ალბომი“.
- № 34. „ვასო ეგნატაშვილი გარდაიცვალა“.
- № 38. „გ. ტ-ძე. აკ. შანიძე“.
- № 52. „ვ. გაბისკირია. რითმა. მ. გელოვანაზე“.
- 1957.
- № 4. „1. ივ მონტანი. 2. გ. ლეონიძე. ნარიყალა“.
- № 5. „იურას წერილი. მე-2 გვ. დუბლიკატები“.
- № 6. „ნ. ბერძენიშვილის პასუხი“.
- № 7. „ვ. ალუდიშვილი“.
- № 8. „მე – რუსთავში“.

№ 11. „ვეკვილდის მოძღვარი. დუბ“.

№ 16. „ჩემს წიგნზე, გვ. 4“.

№ 18. „ჩემი მოგონება ვერიკოზე“.

№ 20. „გვ. 4. ჩემზედაც. მიხ. ნასიძე, 4“.

№ 27. „ჩემს წიგნზე“.

№ 37. „ჩემზე“.

№ 44. „ჩემი წერილი“.

№ 46. „აფხაზეთი“.

1958

№ 3. „1. ნ. აზიანი. 2. „ლაშარელა“.

№ 6. „ჩემი წერილი „დათვი“.

№ 7. „ხარფუხი“.

№ 8. „ჩემი რუსული წიგნის ყდა, გვ. 4“.

№ 9. „კ. კალაძის გარჩევა“.

№ 10. „ციალა თოფურიძე“.

№ 12. „ჩემი წერილი. რაფ. ერისთავი და რუსი მწერალი“.

№ 20. „მ. გაჩეჩილაძეზე ი. გრ. წერილი“.

№ 21. „ჩემი წერილი“.

№ 32. „გოლდონი – მაჩაბელი, გვ. 4“.

№ 35. „თეატრი თბილისში“.

№ 36. „გ. ლეონიძის თარგმანი (გადმობეჭდილია 1916 წლის „საქართველოს“ დამატებიდან, № 47, 26, 51)“.

№ 38. „ჩემი პატარა წერილი სევდიაზე, გვ. 4“.

№ 41. „ჩემი ლექსი ბუკინისტს, გვ. 4“.

№ 45. „ჩემი ლექსიდან შ. ნუცუბიძისადმი, გვ. 3. ი. გრ“.

1959

№ 4. „მწ. ყრილობა“.

№ 5. „ჩემი სიფათი“.

№ 6. „ანის ქეთოზე, გვ. 4“.

№ 11. „ფსევდონიმები, გვ. 4“.

№ 12. „ჩემი წერილი შალვაზე“.

№ 13. „ჩემი სიტყვა“.

№ 17. „გ. ლეონიძე“.

№ 28. „მიქელ პატარიძე გარდაიცვალა“.

№ 29. „ანდაზების დამახინჯება“.

№ 33. „შესანახია“.

№ 38. „ჩემი იუბილე“.

№ 39. „ჩემი სიფათი, გვ. 4. ი. გრ“.

№ 41. „დ. კასრაძე. ი. გრიშაშვი. იუბილე“.

№ 42. „ჩემი იუბილე“.

№ 45. „მე – ნამალადევში“.

№ 52. „გ. ლეონიძე“.

1960

№ 20. „გ. ლ-ძე. ლექსი (?)“.

№ 27. „მარიჯანზე“.

№ 28. „აბრამიშვილის წერილი. გ. ლეონიძე. ეთიმ გურჯი“.

№ 30. „I. მაიკო ორბელიანზე. II. გ. ლ. „ნოველები“ (?)“.

№ 31. „ლილი ნუცუბიძის ლექსები. გ. ლ. ნოველები“.

№ 36. „დოდოს კარიკატურა“.

№ 43. „ი. გოგებაშვილი“.

№ 47. „ჩემი წერილი ემ. აფხაიძეზე“.

№ 49. „ჩემი წერილი ი. გრ“.

1961

№ 6. „ი. ერენბურგი პაოლოზე“.

№ 10. „შექსპირი და მე, გვ. 4“.

№ 12. „გ. ლ-ძე: სახელები“.

№ 16. „კაცი კოსმოსში“.

№ 18. „ჩემს წიგნზე ქრონიკა“.

№ 29. „ვაჟას“.

№ 31. „ვაჟა“.

№ 38. „ჩემი დაწყებული საქმე“.

1962

№ 47. „ი. გრიშაშვილი“.

მეორე ცალები:

1934

№ 17. „პ. ქიქოძის რედ. სრულია“.

1953

№ 14. „როს ნადიმობდნენ“.

№ 16. „ფაუსტი – ა. ქუთათ. 2. დილარა ალიევი“ (აზერბ.)“.

№ 43. „ჩემი წერილი უშანგიზე“.

№ 44. „1. რატიშვი. 2. მ. გარიყ“.

1954

№ 11. „პ. ინგოროყვა“.

№ 18. „მაიაკოვსკი“.

№ 19. „ჩემი ლექსი“.

№ 28. „მწერალთა ყრილობა“.

№ 34. „დ. გურამიშვილზე“.

№ 43. „შ. დადიანი“.

№ 48. „1. ნალბანდ. 2. შეცდომა ა. მამაშვი., 3. ი. ევდოშვი“.

1955

№ 13. „ილია ზურაბიშვილი“.

№ 17. „გ. ცაგარელი (გარდ.)“.

№ 20. „ლევან ასათიანი“.

№ 43. „ჩემი წერილი ისააკიანზე“.

№ 47. „ლერწამი ხარ“.

1957

№ 12. „ვაჟას ცოლი“.

№ 13. „მარიჯანის გარჩევა“.

№ 17. „სოლომონ რაზმაძე. გვ. 4“.

№ 34. „ი. გრ. ვაჟას ლექსი გავასწორე. ილიას მეუღლე“.

№ 36. „ავეტვი ისააკიანი. ჩემზე, ი. გრ. გვ. 3“.

1958

№ 31. „მაჯამების შესახებ“.

№ 37. „გ. ლეონიძისა და თავგორის შესახებ“.

1959

№ 4. „ირ. აბაშიძის მოხსენება“.

№ 7. „ნ. გაბუნია“.

№ 14. „ჩემზე კარიკატურა, გვ. 4“.

№ 40. „დ. კასრაძე. იუბილე, გვ. 2“.

№ 41. „I. ჩემი იუბილე“.

№ 42. „დ. კასრაძე“.

№ 46. „ჩემი წერილი“.

მესამე ცალები:

1934

№ 23. გვ. 1. „ჩემი ერევნის მოედანი“. გვ. 4. ი. გრიშაშვილის წერილი „ერევნის მოედანი“ ნასწორები და შევსებულია ავტორის მიერ. პირველ სვეტში წინადადება: „ერევნის მოედანს არც ისეთი დიდი წარსული აქვს“, გადაკეთებულია: „ყოფილ ერევნის მოედანს ერთი საუკუნის ისტორია აქვს“. წინადადება: „ტვერით და შესანიშნავი ბალებით“... შესწორებულია: „ნუშის შესანიშნავი ბალებით იყო დაფარული“... წინადადებასთან: „ოცდაათიან წლებში ტფილისში სულ თერთმეტი მოედანი იყო“... მიწერილია: „თავრიზაკი, სარდარანალსკი, აბასაბადსკი და სხვ“. პირველ სვეტთან დაკრულია ქალაქის ნაჭერი, მინაწერებით: „ავან-ჩა... აქ იყიდებოდა მხოლოდ სურსათ-სანოვანა, ხოლო ძველმანების სავაჭროდ (ისიც მხოლოდ კვირაობით), ხალხმა აირჩია ალექსანდრეს ბაღის ქვემო ნაწილი, ხაზინის წინ, სადაც 1901 წელს ი. სტალინის ინიციატივით აფრიალებულ იქმნა საპირველმანისო დროშა. ერევნის მოედანს ერთი საუკუნის ისტორია აქვს. ერევნის მოედანი ეწოდა 1828 წელს ნიშნად ერევნის ციხე-სიმაგრის აღების გამო პ ა ს კ ე ვ ი ჩ ი ს მიერ, რუსეთ-სპარსეთის (1826–1828) ომის დროს. პასკევიჩს მიეცა ტიტული პასკევიჩ-ერევანსკი. ხოლო ტფილისის ერთ-ერთ საუკეთესო მოედანს „ერევნის მოედანი“ დაერქვა“. პირველსავე სვეტში ხაზგასმულია: „სალაყბო“ და მიწერილია: „სალაყბო, შემდეგ დაერქვა თავრიზის მოედანი, შემდეგ ეგზარხის, აწ ბებელის მოედანი“. მესამე სვეტში მეოთხე აბზაცთან წერია: „გაზ. „კავკაზში“ (1850 წლის 28 ივლისის ნომერი) ვკითხულობთ: „26 ივლისს ნაშუადღევს 5 საათზე თბილისში მოვიდა კოკისპირული წვიმა. წყალმა სოლოლაკში მოიტაცა ძროხა, გაატარა ერევნის

მოედნის ქვეშ გაყვანილ ვეებერთელა მილში და ჩაიტანა მუხრანის ხევთან“. მეხუთე აბზაცთან მიწერილია: „სადაც ხიდი იყო აქ გადებული“. შემდეგ აბზაცს მიწერილი აქვს: „ზევიდან კი მრავალსართულიან სახლები ამაყად დაჰყურებს ასფალტით გადაკრულ მოედნის ქუჩებს“. მეოთხე სვეტის პირველი აბზაცის ბოლო შესწორებულ-შევესებულია, იკითხება: ... „სადაც ძველად კოჯრის კარი იყო მეფეთა ბალებით გარშემოტყმული, სადაც ლეღვი, ყურძენი და შირაზის ვარდი ჰყვავდა“. მეხუთე აბზაცში ჩამატებულია: „თეატრის საშუალებით ქართველები „კულტურას“ დასწაფებოდნენ და აჯანყებაზე არავის აღარ ეფიქრა“. შემდეგ აბზაცს დასაწყისში მიწერილი აქვს: „ასეთი იყო თბილისი გასული საუკუნის 50-ან წლებში“. წერილის ბოლოს დაკრულია ქალაქის ნაჭერი „...მე მინდა ეს ჩემი პატარა ისტორიულ-მხატვრული განარკვი, დავამთავრო ლექსით, რომელიც ჩემი წიგნის „ახალი თბილის“-ს ციკლიდან არის ამონარიდი. იქვე: „ის ქარვასლა, რომელიც ჩვენ თაობას ახსოვს, იყო უშნოდ შეკეთებული სავაჭრო სახლი. ი. გრ“.

№ 28. გვ. 1. „სომხურ-ქართული ბიბლიოგრაფია. გვ. 4“. გვ. 4. ბიბლიოგრაფიას „სომეხი ავტორები ქართულად“ მთარგმნელების სიას დამატებული აქვს: „კ. გოგოლაძე, ვასო ქავთარაძე, ილია ჭყონია“.

№ 31. გვ. 1. „ი. გრ. ნ. ავალიშვი. წერ. ნ. მარს. დუბლ“. 1935

№ 6. „აკაკის ფელეტონი. შ. აფხაიძე“.

№ 7. „აკაკის იები“.

1954.

№ 52. „ი. გრ. ბიბლიურ ჰანგზე. უიარაღოსი არ არის! გვ. 4“.

მეოთხე ცალები:

1934 № 28

1954 № 19

807. ლიტერატურული მახარაძე. საქ. ალკვ მახარაძის რაიკომისა და რაიონულ გაზეთ „ლენინელის დროშის“ რედაქციასთან არსებული ლიტ. წრის გამოცემა. მახარაძე. 1960 26 მარტი.

გვ. 1. „შესანახია! ი. გრ“.

808. ლიტერატურული საქართველო. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის ორგანო. თბ.

1936 № № 1-3, 10, 12-14, 16, 19, 22.

1937 № № 1, 2, 4, 5, 8, 12, 14, 20, 21, 23, 24, 27-29, 32, 33.

1938 № № 1, 4, 5-7, 10, 11, 13, 21, 22, 30-32

1939 № № 8, 11, 14, 16, 28, 31, 32, 36

1940 № № 1, 3, 6, 17, 19, 32, 33, 37

1941 № № 1-52

1942 № № 1-45

1943 № № 1-24

1963 № № 6-12, 14, 15, 17, 19, 21, 23, 24, 36, 38, 42, 45-47, 49-52

1964 № № 11, 17-19

1965 № 13

1936

№ 1. „კალიავეის აღმართი“.

№ 12–13. „ილიაზე“.

№ 14. „ვეფხის ტყაოსნის“ გარშემო, გვ. 4“.

№ 16. „ილიაზე, გვ. 1“.

№ 19. „ჩემზე“.

№ 22. „პუშკინის №-რი“.

1937

№ 1. „შოთაზე“.

№ 2. „ილია“.

№ 4. „პუშკ“.

№ 5. „გ. ლეონიძე“.

№ 8. „ილიას ნომერი“.

№ 12. „ილია“.

№ 14. „ილია და მეზრვე“, ჩემი წერილი“.

№ 21. დ. მაჩაბელზე“.

№ 23. „ლიტ. კალენდარი“.

№ 24. „ხარფუხისა“.

№ 27. „ჩემი წერილი „პ. თუმ“.

№ 28. „ჩემი მამინ-სიბირიაკზე“.

№ 29. „ა. ჭ“.

№ 32. „ზიჩი, გვ. 3“.

№ 33. „მაიკო ორბელიანი. ჩემი ლექსი“.

1938

№ 1. „ვ. ტყ. პოლონურად. რუსთ“.

№ 4. „ა. მახარაძე. ჭილაია“.

№ 6. „შოთ“.

№ 7. „შევად. ოვ. თუმან. ჩემი წერილი ოვანესზე“.

№ 10. „ახნაზ“.

№ 13. „ი. ჯავახ“.

№ 21. „სამი რამეა ამოსაჭრელი. ჰეინეს გარჩევა“.

№ 31. „აკაკი და მირზა“.

№ 32. „შ. რადიანი. ფელეტონი“. ჩემზე“.

1939

№ 8. „შევჩენკო. ჯერ არ ამიწერია“.

№ 14. „შევჩენკოზე“.

№ 16. „ა. სულავა“.

№ 28. „გამსახურდიას მოთხრობა ბელადზე. ჩემი შენიშვნა“.

№ 31. „ლერმონტოვი“.

№ 32. „გ. ტაბიძე“.

- № 36. „სტალინი 60 წლ“.
1940
- № 1. „ჩემი ლექსი“.
№ 3. „აკაკის სამი ლექსი გ. სუნდუკიანცზე“.
№ 19. „მირზაჯანა“.
№ 35. „ჩემი საღამო უნივერსიტ“.
1941
- № 1. „1. მამია გურიელი. 2. ს. კაკაბაძე სიყვარ“.
№ 2. „ჩემზე – ალ. ჭ-ძე, გვ. 2. ჩემი სიტყვა, გვ. 1; შეცდომები, გვ. 3, 4“. გვ. 2.
ფსევდონიმთან: „ს. ჩარგიანი“, „შ. რადიანი“.
- № 4. „აკაკის ლექსი. 1. ლერმონტ. 2. დ. შენგელ“.
№ 5. „ამირან-დარეჯანიანი“.
№ 6. „ა. შანშ. დიდი მოურავი“.
№ 9. „20 წელი“.
№ 10. „მარიჯანი“.
№ 11. „ლერმონტ. ა. აბაშელზე“.
№ 15. „ბესიკი“.
№ 18. „ზ. ანტონოვი სურათ“.
№ 19. ა. ჭ“.
№ 20. „სიმ. კლდიაშვილი“.
№ 21. „ჩემი საღამო (ხრონიკა), გვ. 1“.
№ 22. „ივ. ფრანკო. შეცდომების გასწორება“.
№ 25. „გორკი. იმამი ლოჟაში“.
№ 26. „ჩემზე“.
№ 28. „ლექსები. ჩემზე“.
№ 31. „ჯეკ ალტაუზენი“.
№ 33. გვ. 1. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „დააკლო გ. ტ-ძე, კ. ბობოხიძე, ი. გრიშაშვილი“.
№ 34. „ლექსები“.
№ 35. „ლექსები. ლევ. მეტ. ვადა“.
№ 37. „ლექსები“.
№ 39. „ჩემზე. ლ. ქიაჩელის მოთხრობის ტექსტში მიწერილია: „ზალიკამ თავი მოიკლა“.
№ 41. „ი. გრ. მე სამჯერ“.
გვ. 2. მოხაზულია წერილი „ლიტერატურული დილა“, მიწერილია: „დავიგვიანე. არ გამოვსულვარ“.
№ 42. „ჩემი ლექსები“.
№ 45. „ჩემი ლექსები“.
№ 46. „გ. ქიქოძის მხატვრული სიტყვა“.
№ 47. „ჩემზე“.
№ 48. „I. სამამულო ომის (1812) ქართველები. II. ალფ. დოდე“.
გვ. 2. მოხაზულია წერილი „რუსეთის პირველი სამამულო ომი“, არშიაზე: „ალ. ჭ-ძეზე რატომ არ სწერს?“.

- № 49. „გ. ქიქოძეს“.
- № 50. „გ. ქიქოძე“.
- № 51. „ამბაკო ჭელიძე“.
- № 52. „აკ. გაწერელია“.
- 1942
- № 2. ჩემზე, გვ. 1, 2“.
- № 8. „ჩემი ლექსი“.
- № 9. „ჩემზე. შ. დადიანი. ა. მაშაშვი-ზე, გვ. 1“.
- № 10. „სატირა“.
- № 12. „მეფე-ერეკლე“.
- № 15. „კ. თოფურაძე“.
- № 16. „ს. ჩიქოვანის საღამო“.
- № 18. „სამას ლექსი“.
- № 19. „ა. მაშაშვილ. ლეგენდ“.
- № 22. „ჩემი ძველი ლექსი წაუკითხავთ“.
- № 23. „მე“.
- № 25. „ჩემს ბიბლიოთეკაზე“.
- № 26. „საღამო მუშტაიდ“.
- № 27. „ჩემი წერილი ა. ბაჯიაშვი. (შემოკლ.)“.
- № 29. „ინჟ. სერგევი“.
- № 30. „კ. კვეციანი – დ. გურამიშვილზე. ჩემზე, გვ. 2“.
- № 32. „ჩემი წერილი „აკაკის მუხამბაზი“.
- № 33. „კონ. ნიკოლაძის გარდაცვ“. წერილთან „ინგლისი და საქართველო“ წერია: „ამ წერილში ბევრია აღებული ჩემი წერილიდან და ვითომ არაფერი. ი. გრ“.
- № 34. „ანტიფაშისტ. მიტინგი“.
- № 35. „ა. აბაშელის ლექსი“.
- № 36. „1. აბაშელი. 2. შ. რადიანი ილიაზე. 3. ალ. ქუთათელი. ფელეტ“.
- № 37. „აქ მოთავსებული სურათი გამოხატავს სახეს: Серг. Гр. Волконский-ს ი. გრ. (იხ. წიგნი „О декабристах“) სერ. ვოლკონსკისა 1921 წ“.
- № 41. „ეს №-რი მაკლდა“.
- № 42. „ქუჩიშვილის ლექსები“.
- № 43. „ატადე“. ს. იორდანაშვი. პასუხად“.
- № 45. „სამშობლო. გამსახურდია. სრულია 1942. ამ წელს მეტი არ გამოსულა. 1943
- № 1. „1. კამათი გამსახურდ. 2. საშა აბაშელ“.
- № 4. „ჩემი ლექსი „სტალინგრადის გმირებს“.
- № 5. „ლექსები“.
- № 6. „ჩემზე, № 6“.
- № 7. „კაპიტანი ბუხაიძე. 2. ქეთ. ირემაძის მოთხრ“.
- № 8. „ა. გაწერელიას „პატარა ფელეტონი“.
- № 9. „დავით რექტორზე, გვ. 2“.

- № 10. „აბაშელი“.
- № 13. „ლექსიკონზე“.
- № 15. „ლადო ასათიანი . ი. გრ“.
- № 16. „ლიზას. ი. გრ“.
- № 17. „1. აბაშელზე. 2. მაიაკოვსკი საქართველოში“.
- №19. „ა. აბაშელი. ს. ხუციშვილის შენიშვნები“.
- № 20. „რ. ერისთავ. დაბად. თარიღი. ი. გრ“.
- № 21. „ჩემი ლექსი“.
- № 24. „ნ. ნაკაშიძე. ამ სათაურით არ გამოსულა. ი. გრ. ამის შემდეგ „ლიტერატურა და ხელოვნება, № 1. 1943. 22 ოქტომბერს. ი. გრ“.
- 1964
- № 11. „მარიჯანის კარგი ლექსი“.
- № 17. „სოსოზე შესანიშნავი წერილია გ. ხერხეულიძის“.
- მეორე ცალები:
- 1936
- № 1. „ანის“.
- 1937
- № 4. „ა. ჭ. 1. ჩიქოვანის წერილი და სხვა ამოსაჭრელია“.
- № 28. „ჩემი წერილი“.
- № 32. „ს. ჩიქოვანი“.
- №1939
- № 14. „ჩემი წერილი“.
- № 17. „აკაკი“.
- № 32. „ჩემი სიტყვა“.
- 1941
- № 11. „ქართული წიგნი“.
- № 20. „იასონ ნიკოლაიშვი. გ. ლეონიძის – ენაო!“.
- № 26. „ლექსები ომზე“.
- № 31. „ლექსები“.
- № 36. „ეს ლექსები სულ ამოსაჭრელია (დუბლიკატია. კომპლექტი მაქვს)“.
- № 52. „მეთაური. ლ. ტოლსტოი“...
- 1942
- № 4. „ჩემი ლექსი. ლენინის ხსოვნას. გვ. 1“.
- № 20. „ბოლოში ლეგენდა ვახტანგ გორგასლანზე“.
- № 30. „ჩემზე“.
- № 32. „აქ ჩემი წერილია. ეს ნომერი ორ გვერდათ გამოვიდა“.
- № 33. „ნ. ნიკოლაძეზე“.
- № 35. „აბაშელი. ა. მაშაშვი“.
- № 40. „ჩემზე“.
- 1943
- № 3. „კამათი თეატრზე“.

- № 6. „ამირანი“.
- № 7. „ირაკლი აბაშელზე“.
- № 8. „მე. ა. გაწერელია. ი. გრ“.
- № 12. „მესხიშვილები“.
809. ლიტერატურული ტრიბუნა. ყოველკვ. ლიტ. გაზეთი. ბათუმი.
1925 № 1
- გვ. 1. „მარუთაზე. ბოლო გვერდზე“.
810. ლიტერატურული ფურცელი. ერთდრ. ლიტ. ორგანო. ქუთაისი.
1930 30 თებ.
811. ლიტერატურული ფურცელი. ს. მ. კიროვის სახ. საქ. ინდუსტრ. ინ-ტის სპეც.
გამოც. თბ.
1945 31 ოქტ. ბარათაშვილისადმი მიძღვნილი ნომერი.
მეორე ცალი:
გვ. 1. „ი. გრ. ნ. ბარათაშვილი“.
მესამე ცალი:
გვ. 1. „ნ. ბარათაშვილ. იასამანის ლექსით“.
812. ლიტერატურული ფურცელი სამხატვრო ცენტრ. ლიტერატურული წრისა.
გორის ბანაკი.
1933 № 1, 3
- № 3. გვ. 1. „სულ სამი ნომერი გამოვიდა“.
813. ლიტერატურული ქუთაისი. საქ. საბჭ. მწერლების კავშირის ქუთაისის განყ.
ერთდრ. ორგანო. ქუთაისი.
1944 15 აპრ.
1954 27 ივნ.; 7 დეკ.
1955 6 ნოემბ.
1956 7 ნოემბ.
1958 29 ოქტ.
- 1944 წ. 15 აპრ. გვ. 1. „სახელოვან პოეტსა და მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს
რედაქციისაგან. პატ. სოსო! იმედია პრესაში ორიოდ სიტყვით გამოგვეხმაურებით ამ
გაზეთის ირგვლივ. გ. გიასელი. 6 VI 44. ბოდიში! დაგვიანებით გიგზავნით“.
1956. 7 ნოემბ. გვ. 1. „ი. გრიშაშვილს პატივისცემით არჩილ გურჯიძე. 10 XI-56.
ქუთაისი“.
- 1958 წ. 29 ოქტ. გვ. 1. „ჩემზე, გვ. II“.
814. ლომისი. სრ. საქ. მწერალთა კავშირის ყოველკვ. გაზეთი. ტფ.
1923 № № 26, 31, 34.
- № 26. გვ. 1. „ჩვენს თანამშრომელს მარიჯანს რედაქციისაგან. ი. გრ. 1923 25 I“.
- № 31. გვ. 1. „ვანო სარაჯიშვილი. ჩემი ლექსი“.
815. მაკაველი. ორკვ. ლიტ.-პუბლიცისტიკური გაზეთი. თბ.
1924 № № 1-3
- № 1. გაზეთში დევს ქალაქის ნაჭერი: „ებრაელ ახალგაზრდათა გაზეთი
„მაკაველი“ № 1-3 1924 წელს გამოვიდა“.

816. მარჯანიშვილის თეატრი. თეატრის სამკუთხედის ორგანო. თბ.
 1935 № № 1–3
 1936 № 4
 1939 15 იანვ.
 1935 წ. № 1. გვ. 2–3 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი ამ გაზეთის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1935, № 247, 23 ოქტ“.
 1936
 № 4. გვ. 1. „ა. ცაგარელი ა. ყაზბეგზე“.
817. მამვრალთა ხმა. საქართველოს რევოლუც. სინდიკალისტ-მამვრალთა კავშირის ორგანო. თბ.
 1921 № № 17–19, 21
 № 17. გვ. 1. „ყანწებზე. მეთაურში ვ. კოტეტიშვილის გარიცხვა (ბოლ.)“
 № 18. გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 4. სოლომონ რაზმაძე“.
 მეორე ცალები:
 1921 № 17.
 გვ. 1. „რეზოლუცია“.
818. მგზნებარე კოლხიდელო. საქ. კპ ფოთის ქალაქკომისა და ქალაქის საბჭოს ორგანო. ფოთი.
 1936 № № 3, 163
 1940 № № 105, 210
 1942 № 279
 1944 № 228
 1945 № № 149, 150, 195, 198, 211, 228
 1946 № № 11, 19, 39–40, 46, 96, 169, 199, 208
 1947 № № 114, 117, 134, 135, 151, 153.
 1948. № № 8, 143, 188, 192, 193, 221, 257.
 1950 № № 41, 83, 86, 88–92, 102, 121, 122, 166, 167, 170, 180, 185–187, 190, 195, 216.
 1951 № № 22, 24, 26, 30, 33, 39, 40, 142, 185
 1952 № № 26, 225
 1953 № № 7, 62, 72, 116, 124
 1954 № № 89, 91, 95, 101, 102, 126
 1955 № № 84, 86, 136, 137.
 1957 № № 52, 61, 71, 77, 79, 85, 89, 96, 98, 101, 109, 135.
 1958 № № 9, 17, 21, 24, 25, 98, 111, 131, 133
 1959 № № 5, 22, 23, 28, 43, 51, 133, 141, 156
 1960 № 13
 1936
 № 3. „ხარაზიშვილის იუბილე“.
 № 163. „სიმღერა „ქაჯეთი“ (მოხუცის მოგონება), გვ. 4. ი. გრ“. იქვე დაკრულია ს. შ. წერილი „სადგურელთა ოლიმპიადაზე“ ამოჭრილი გაზეთიდან, მინაწერით: „ახალგ. კომ“, 1935 წ., № 46, 24 თებ“.

1940

№ 105. „აკაკი ზუგდიდში“.

№ 210. „ი. გოგებაშვილი“.

1944

№ 228. „კრილოვი“.

1945

№ 149. „მ. ჯაფარიძე. ელ. ჩერქ“.

№ 198. „ნ. ფოცხვერი“.

№ 211. „გ. ბერძენიშვილი“.

1946

№ 11. „ჩემი ლექსი. სტალინის მონუმენტი ფოთში“.

1950

№ 216. „თეატრი, 100“.

1951

№ 22. „ფოთი“.

№ 24. „II. ძველი ფოთი“.

№ 185. „ილია ჭ. ოთარაანთ ქვრივი“.

1953

№ 7. „მზია ერისთავი“.

№ 62. „ი. ჟივიძე“.

№ 72. „სიკოს“.

1954

№ 89. „პლ. კეშელავა“.

№ 91. „კირილე პაჭკორია“.

№ 95. „ანის“

№ 101. „ს. კლდიაშვილის მუზეუმიო?“

№ 102. „მატენდარანი“.

1955

№ 84. „ა. თევზ. ქ. ინგ“.

№ 86. „გრიბოედოვის არტისტები ფოთში“.

№ 136. „წერილი ჭადრაკზე“.

1957

№ 52. „შირვანზადე, გვ. 4“.

№ 77. „1. ნ. ნიკოლაძე და „კოლოკოლი“ 2. გალილეის ხელნაწერი“.

№ № 85, 96, 98, 101, 109. „ი. ჭ-ძე“.

1958

№ 9. „გ. ნახუცრიშვილი“.

№ 21. „შ. დადიანზე“.

№ 24. „ვ. გორგანელი“.

№ 25. „გ. ლეონიძის ლექსი“.

№ 111. „თბილის-ფოთის მატარებლის ისტორია“.

- № 131. „აფხაზეთი“.
- № 133. „ნ. გურეშიძე“.
- 1959.
- № 5. „იონა ვაკელს – ი. გრ“.
- № 22. „ლეო ქიაჩელი“.
- № 23. „ალ. ბეგაშვილი“.
- № 38. „ე. ნინოშვილის მუზეუმი (მეც!)“.
- № 43. „ეგ. ნინოშვილი“.
- № 141. „ირ. აბაშიძე“.
- № 156. „გ. ლ-ძე“.
- 1960
- № 13. „ჩეხოვი“
819. მეზრძოლი. ამიერ-კავკასიის ფრონტის წითელარმიული გაზეთი. (თბ),
- 1943 № 56
- 1944 № 52
- 1943
- № 56. გვ. 1. „ქეთოს ლექსი“.
820. მეზრძოლი. საქ. კპ ზუგდიდის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაისაბჭოს ორგანო. ზუგდიდი.
- 1941 № 122
- 1942 № № 37, 56, 61, 66
- 1943 № 53
- 1944 № 51
- 1945 № 8, 24
- 1946 № № 19–20, 45
- 1947 24 მაისი.
- 1949 № № 66, 101, 102, 117, 130, 140.
- 1950 № № 1, 96, 106, 141, 142
- 1951 № № 111, 154
- 1952 № № 77, 131
- 1953 № № 37, 38
- 1954 № 7
- 1955 № № 133, 135, 140
- 1957 № № 43, 44, 51, 54, 79, 107, 114, 121, 125, 126, 135, 136, 141, 152.
- 1958 № № 19, 23, 35, 37, 38, 55, 58, 96, 117, 118.
- 1959 № № 1, 8, 22, 43, 55, 70, 93, 101, 104, 154.
- 1960 № № 6, 7, 11, 13, 17, 33, 50, 61, 81, 106, 107, 109, 111–116, 122, 127.
- 1942
- № 61. „ბერულავას ლექსი“.
- 1952

№ 131. დაკრულია ქაღალდის ნაჭერი „მეცნიერებაში არ არსებობს ფართო შარაგზა, მისი მიღწევა შეუძლიან მხოლოდ მას, ვინც არ უშინდება დაღლას და ცოცვით მიყვება მის კლდოვან ბილიკებს (მარქსი)“.

1953

№ 37. „ალ. გომიაშვილი“.

№ 38. „ალ. მამაშვილი“.

1955

№ 135. „გრ. ბერძენიშვილი. ი. გრ“.

№ 140. „შალვას“.

1957

№ 43. „ნინო ტაბიძეს“.

№ 44. „მ. ჯაფარიძეს“.

№ 51. „ბეგლარ აკობია, (მომღ.)“.

№ 54. „ქურდები, გვ. 4“.

№ 79. „ლექსები“.

№ № 107, 114, 121, 126. „ი. ჭ-ძე“.

№ 135. „ციცია, ა. ყაზბეგი“.

№ 152. „გოგუცა კუპრაშვილი“.

1958

№ 19. „დუტუ მეგრელი“.

№ 23. „სულუხია“.

№ 35. „აკ. გელოვანის ლექსი“.

№ 37. „მაქსიმ გორკის №-რი“.

№ 38. „დეკადა (მხატ. ძამამ.)“.

№ 55. „ჩემს ლექსსა ჰგავს“.

№ 58. „ლიტ. გვერდი“.

1959

№ 1. „სიო ხიდისთაველს. ი. გრ“.

№ 8. „უიარაღო“.

№ 22. „ლეო ქიაჩელი“.

№ 93. „უიარაღოს ქუჩა“.

№ 101. „ნინო დოლიძეს. ი. გრ“.

№ 104. „ვლ. უბილავაზე. ი. გრ“.

№ 154. „გ. ლ-ძე“.

1960

№ 6. „გ. ლეონიძეს. ი. გრ“.

№ 11. „I. ივარდავას ლექსები. II. კ. გამსახურდიას აფორიზმები“.

№ 13. „ჩეხოვი“.

821. მებრძოლი ათეისტი. საქ. მებრძოლ უღმერთოთა ცენტრ. საბჭოს ორგანო. თბ.

1935 № № 4, 10, 12, 14, 15–16, 22, 24

№ 4. „პუმკინი. II. ხალხური ზღაპარი“.

- № 10. „1. საფო“.
- № 14. „ბაბილინას წერილი“.
- № 15–16. „აქ ჩემი ლექსი გადაუბეჭდიათ“.
- № 24. „ხალხური ლექსი“.
- მეორე ცალი:
- 1935 № 15–16, „ერთი ძაღლის ამბავი“.
822. მეგრძოლი უღმერთო. საქ. მუკ-ის ცენტრ. და ტფ. საბჭოების დეკადური
ორგანო. თბ.
- 1933 № № 10–11, 18
- 1934 № 11
- 1933
- № 10–11. „ბააზოვზე“.
- № 18. „ა. ახნაზაროვის ლექსი“.
- 1934
- № 11. „იხ. ბოლო იონა მეუნარგია“.
823. მევენახე. საქ. კპ (ბ) გურჯაანის რაიკომისა და რაისაბჭოს ორგანო. გურჯაანი.
- 1942 № 11
- გვ. 1. „და-ძმა“.
824. მკერავი მშენებელი. ტფ. სატრიკოტაჟო კომბინატის, მე-7 სამკ. ფაბრიკის და
საგამომჭრელო ფაბრიკის პარტკომის, აღმშენკომის და ფაბკომის ათდღიური ორგანო.
ტფ.
- 1935 № 14
- გვ. 1. „იუმორ“.
825. მოწაფის ხმა. ქართველი მოწაფეობის ყოველკვ. გაზეთი. თბ.
- 1924 № № 1–8
- 1925 № № 9–25
- 1924
- № 1. „სრულია. 1925 № 25-მდე“.
- № 17. „მე-14 შრ. სკ-ის საღამოს რეცენზია ჩემზეც, გვ. 4“.
- № 20. რეცენზია: „ჩემი რეფერატი – „გრ. ორბელიანზე! გვ. 2“.
- № 25. „ამ ნომრიდან შეჩერდა. ი. გრ“.
826. მსახიობის დღე. სრ. საქ. მსახიობთა კავშირის საბჭოს გამოცემა. რედ.: შ.
დადიანი. თბ.
- 1923 № 3
- № 3. ინტერვიუ ალ. სუმბათაშვილთან „ვწერ რომანსო“.
827. მუშა. საქ. პროფ. კავშირთა ყოველდღ. გაზეთი. თბ.
- 1923 № № 49, 34
- 1924 № № 370, 577
- 1925 № № 753, 878, 932
- 1926 № 1173
- 1927 № 1330

1929 № 292
1930 № 283
1931 № 107
1932 № 201
1933 № № 1, 76, 222
1934 № № 120, 208
1935 № № 21, 60, 285
1936 № № 24, 225, 254, 295
1937 № № 22, 63, 107, 117, 156, 182, 185, 188, 189, 191, 195, 216, 228, 229, 253, 257, 272,
273, 287, 296.
1938 № № 19, 25, 32, 33, 43, 56, 62, 65, 74, 75, 79, 88, 132, 149, 152, 155, 245, 258, 260,
267, 268, 269, 290.
1939 № № 26, 33, 34, 40
1923
№ 49. „ფ. მახარაძის ფელეტონი“.
№ 34. „ლევ. მეტრეველის წარწერა და ფსევდ. „დავიდარაბა“. სურათებზე წარწერები
ლევ. მეტრეველს ეკუთვნის“.
1925
№ 753. „სვანეთი“.
№ 878. „ჭ-ძეს ალექსანდრეს შესახებ (ფელეტონი)“.
№ 932. „დეკაბრისტებზე“.
1931
№ 107. „ბერნანდ შოუზე“.
1933
№ 1. „სიკოზე. პ. საყვარელიძე. ო. შმერლინგი“.
1934
№ 120. „სანდრო ეულის №-რი“.
№ 208. „წინანდალი“.
1935
№ 21. „მხატვარ შ. ძნელაძის გაცოცხლება“.
№ 60. „ლ. მესხიშვილზე. საფლ“.
№ 285. „ა. ჭ. წინანდალი“.
1936
№ 24. „ჩემს ლექსიკონზე“.
№ 225. „რ. ქორქია. სხარტული გამოთქმები“.
№ 254. „ჩემზე“.
1937
№ 63. „ბათომის ისტორიისათვის“.
№ 176. „ხარფუხი“.
№ 182. „მეტეხი“.
№ 185. „თურქული ლექსი“.

- № 188. „აშულები“.
№ 189. „კარგი ლექსი“.
№ 191. „ძველი ტფილისი. პოლუმორდვინ“.
№ 195. „ყეენობა“.
№ 228. „ფიგარო“.
№ 253. „პოეტ განდეგილის ლექსი ხალხურად გასაღებული“.
№ 257. „ძველი და ახალი ტფილისი“.

1938

- № 19. „ფიგაროს განცხადება“.
№ 32. „ხულიგანი ბავშვები და შოფერი“.
№ 43. „ლექსები – სიმღერები. შეცდომა, გვ. 2“.
№ 56. „შევჩენკო“.
№ 62. „ლიტ. ფურც“.
№ 65. „1. ქალაქი მტკვრის პირას. 2. სულელი“.
№ 74. „ჩემზე ოვ. თუმანიანის საღამო“.
№ 75, 79. „ლექსები ტფილისზე“.
№ 132. „ფუნკულიორი“.
№ 149. „ჩემი გვარისა“.
№ 152. „ა. ჭ-ძე „საათი“, გვ. 4“.
№ 155. „მე ვთარგმნი მარიჯანთან ერთად, გვ. I“.
№ 245. „შევჩენკოს ლექსები“.
№ 258. „ვანო სარაჯ“.
№ 260. „ტფილისი (ლექსი)“.
№ 267. „ბინა-მუზეუმი (ჩემი სახლიც ასე უნდა მოეწყოს)“.
№ 268. „პ. იაშვი. სოლომონ რაზმაძე“.
№ 290. „გორის ციხე“.

1939

- № 33. გვ. 2. „გრიბოედოვი“.
№ 40 „ოვ. თუმანიანზე“.

828. მუშა და გლეხი. საქ. კომუნისტ. პარტიის ქუთაისის სამაზრო რევ. კომიტ. ორგანო. ქუთაისი.

1921 № 23

გვ. 1. „მეთაური და ბოლო“.

829. მუშა და კოლმეურნე. საქ. კპ (ბ) ქუთაისის საქალაქო კომიტეტისა, ქალაქის საბჭოსა და პროფსაბჭოს ყოველდღ. ორგანო. ქუთაისი.

1933 № 97

გვ. 2. „იუმორი“.

830. მუშათა ერთობა. დამოუკიდებელ სოც.-დემ. მუშათა ორგანო. თბ.

1921 № 1

831. მუშათა მთლიანი კოოპერაცია. გაზ. „მუშის“ დამატება. თბ.

1923 № 3

832. მუშათა შემოქმედება. გაზ. „მუშის“ დამატება. თბ.
1923 № 103
აკინძულია ჟურნ. „ტარტაროზის“ 1924–1927 წწ. კომპლექტთან.
გვ. 1. მოწინავე წერილის დასასრულს ფანქრით: „ს. კლდიაშვილი“. გვ. 2.
ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები და მიწერილია: „იხ. 1914 წ., II ტ“.
833. მუშის შრომა. საქ. პროფ. საწარმოო კავშირთა საბჭოს ორგანო. თბ.
1921 № № 8, 30, 31
№ 30. გვ. 1. „ზ. ჭიჭინაძის წერილი ამქრებზე“.
834. მწვერვალი. ყოველკვ. სალიტ. გაზეთი. ბათუმი.
1923 № № 1–8
მეორე ცალები:
1923 № № 1–4 (მხოლოდ მე-3–4 გვერდები).
835. მხატვრული სიტყვა. 1-ლ. მსრ. ქართულ ლეგიონის კლუბთან არსებ. ლიტწრის
შემოქმედებითი ფურცელი ლეგ-პარტბიუროს ორგანო „ტემპის“ დეკადური დამატება.
(თბ).
1934 № № 1–12
1935 № 1
836. ნორჩი ლენინელი. საქ. ალკვ ცენტრ. და თბილ. კომიტეტის ორგანო. თბ.
1937 № № 21, 27, 30
1938 № № 10, 17, 31, 49, 52, 54–5, 57, 60, 68.
1939 № № 18, 26, 37, 39, 58, 81, 87.
1940 № № 19, 21, 41, 46, 68, 77, 88.
1941 № № 1–9, 11–15, 18, 21, 23–30, 32–33, 35–40, 42, 54.
1946 № № 1–28
1947 № № 5, 9, 17, 20, 22, 39, 41, 50, 52.
1948 № № 1, 5, 6–8, 14, 28, 36, 43, 46, 47, 50, 51, 53
1949 № № 1, 6, 9, 10, 14, 16, 17, 23, 25, 29, 34, 36, 37, 45, 47, 48, 50–52
1950 № № 3, 9, 11, 14–5, 34, 41, 43, 51, 52.
1951 № № 3, 5, 24–26, 29, 30, 35–37, 40.
1952 № № 1, 6, 7, 10, 14, 18, 20–21, 24, 29, 42, 49, 51.
1953 № № 1–3, 6, 11–13, 20, 25, 36, 41, 43, 47, 48, 51.
1954 № № 1, 5, 17, 24–25, 27–29, 44, 47, 50.
1955 № № 1, 5, 19, 20, 24, 26, 37, 42, 45, 48–49.
1956 № № 29, 33, 39, 42, 52
1957 № № 1, 2, 11–13, 21, 38, 39, 43–47, 51.
1958 № № 20, 23, 42
1959 1–27, 29–39, 42–52.
1960 № № 1–52
1961 № № 3, 22, 33.
1962 № 4
1937

№ 21. „ქეთო მღვ. ლექსი“.

№ 27. „ილია და პუშკინი. (ჩემიდან)“.

№ 30. „მარიკას ზღაპარი“.

1938

№ 10. „ჩემი ლექსი. წაუკ. რცხილაძეს“.

№ 49. „ბაბაჯანა“.

№ 52. „მეგობრები (ი. იმედაშვილისა)“.

№ 54. „ი. იმედაშვი“.

№ 55. „შიოზე“.

№ 68. „შევჩენკოს №-რი“.

1939

№ 18. „შევჩენკო“.

№ 26. „ილამაზს. ჩემი ლექსი“.

№ 37. „ჩემი ლექსი“.

№ 87. „აკაკის პოემა. „ბავშვები“.

1940

№ 21. „გრიმების ზღაპარი. კარლ მარქსი ბავშვ“.

№ 41. „სომხურიდან“.

№ 46. „აკაკის მოთხრობა“.

№ 68. „ტოლსტოის“.

№ 77. „ვარჯიში (სურათებით)“.

№ 88. „არწივებმა დაგლიჯეს ცხვარი, გვ. 2“.

1941

№ 6. „ზომჩენკო“.

№ 9. „გრ. აბაშიძის პოემა კურდღლის კუდზე“.

№ 10. „თამარ გურული“.

№ 14. „გ. ქიქოძე და პატარა კახი“.

№ 24. „დისციპლინა გასალექსად“.

№ 25. „ქაჯანა“.

№ 28. „წიგნებს უკითხავდენ“, გვ. 3. მინდა“.

№ 33. „მიხალკოვი“.

№ 54. „ჩემი ლექსი. უკანასკნელი ნომერია. მეტი არ გამოსულა“.

1946

№ 1. „ჩემი ლექსით. ი. გრ. 22–VI“.

№ 3. „ანასტ“.

№ 9. „ლიტ. გვერდი“.

№ 12. „შილერის ლექსი“.

№ 15. „ღირსეული მოქალაქე, გვ. 1“.

№ 22. „როყვას ლექსი“.

№ 23. „ა. ჭ“.

№ 24. „გ. ქუჩიშვილი“.

№ 25. „ნეკრასოვი“.

№ 26. „ჩემი წიგნი, გვ. 3“.

№ 27. „ლიტ. ფურცელი“.

№ 28. „ბოლო ნომერი“.

1947

№ 5. „იხ. გვ. 4“.

№ 9. „ნ. ჩაჩავას ლექსები“.

№ 20. „კარგი ლექსია“.

№ 22. „მიხალკოვის პიესა“.

№ 39. „მე ცხაკაიაში“.

№ 41. „ჩემი ლექსი“.

№ 50. „კარგი ლექსი, გვ. 1“.

№ 52. „ი. სიხარულ“.

1948

№ 1. „ჩემი სურათი“.

№ 5. „ი. გრიშაშვილ. ლექსი“.

№ 6. „ჩემი მიზაძვა“.

№ 7. „ჩემს ლექსზე“.

№ 8. „ნინო ნაკაში“.

№ 14. „ი. ბერიტაშვილ. ილია ზარაფიშვილ“.

№ 28. „ლოთი მამალი“.

№ 36. „შ. დადიანის სიტყვა“.

№ 47. „დ. გაჩეჩ. ლექსი“.

№ 50. „ი. გომელაური“.

№ 51, „იხ. გვ. 1 და 3“.

№ 53. „გამომდახილი „დაეუფლე რუსულ ენას“.

1949

№ 1. „ავ. ისაკიანის მოგონებ“.

№ 6. „ჩემი წერილი დროშის გადაცემაზე“.

№ 9. „გაზაფხული“.

№ 10. „გვ. 2? თ. შავერზ“.

№ 14. „ესალმებიან კი არა, სალამს აძლევენ, ან მიესალმებიან. ი. გრ“.

№ 16. „ნატა ვაჩნაძე“.

№ 17. „მარიჯანის წიგნზე“.

№ 23. „პუშკინი“.

№ 29. „გ. ტ“.

№ 34. „ლექსი „გრიშაშვილის წიგნი“.

№ 36. „კარგი თარგმანი“.

№ 37. „გ. ჯაბუმანურის ლექსი“.

№ 45. „ლექსი“.

№ 47. „მარიჯან“.

№ 48. „ი. სიხარულიძე“.
№ 50. ჩემი ლექსი – ნოტებით“.
№ № 51–52. „ჩემი ლექსი: „დიდ სტალინს, პატარა გორელებისაგან“. გათავდა ამ ნომრ“.

1950

№ 3. „ე. ნინოშვი“.
№ 9. „ბოჯგუას ლექსი“.
№ 11. „ჩემზე“.
№ 14. „შრომა“.
№ 15. „გ. ლ-ძე“.
№ 34. „ლექსი“.
№ 41. „ზოია“.
№ 51. „თამარ ჩხეიძე“.
№ 52. „ჩემი ხელმოწერა“.

1951

№ 3. „ან. თევზაძის ლექსი“.
№ 5. „ვერა შუბლაძე“
№ 25. „მე – ბავშვებში“
№ 26. „იუბილეს შემდეგ“.
№ 29. „სომხური მოთხრობა“
№ 30. „წიგნი“
№ 35. „ჩემი წერილი“
№ 36. „ნინო ბადურაშვილის ლექსი“.
№ 37. „ილო მოსაშვილი“.
№ 40. „ჩემი ლექსით, გვ. 2“.

1952

№ 1. „გოგოლი. (შეცდომა გვ. 2)“.
№ 14. „ლექსი ა. ონელის, ჩემი მიბაძვა“.
№ 20. „ჩემი ლექსით, გვ. 1“.
№ 21. „ჩემი წერილი“.
№ 29. „ჩემზე, გვ. 1“.
№ 42. „მიხალკოვი“.
№ 51. „ი. იაკოვლევის პოემა „საჩუქარი“.

1953

№ 1. „ჩემი ლექსი“.
№ 2. „შიო მღვიმელი“.
№ 6. „რაც გინახავს“, გვ. 3“.
№ 11–12. „ალ. ალექსიძის კარგი ლექსი“
№ 13. „ჩემი ლექსით, გვ. 2“
№ 43. „ჩემზე, გვ. 4“.
№ 48. „მარიჯანი“

1954

№ 1. „ჩემი ლექსი“

№ 17. „ნორჩი პიონერები“

№ 24. „მე“.

№ 25. „თამარ სულაქველიძის ნათარგმნი“.

№ 27. „ამირანისეული ზღაპარი“.

№ 28. „მარიჯანის წერილი“.

№ 44. „შ. დადიანი“.

№ 47. „ასოების თამაში ჰგავს ჩემს თარგმანს“.

№ 50. „კ. კალაძე. მარშაკი“

1955

№ 20. „როგორ უნდა შეიკრიბოს ფოლკლორი, გვ. 4“.

№ 24. „გიქორი“.

№ 26. „უნგრული ზღაპარი“.

№ 37. „გოგუცა კუპრაშვილი“

№ 42. „დ. გურამიშვილი“

№ 45. „მაგდანას ლურჯა“

№ 48. „დილის ტანვარჯიში

№ 49. „ჩემი ლექსის მიზამვა“.

1956

№ 20. „ანის“

№ 33. „ჩემს ბიბლიოთეკაზე“

№ 39. „ჩემი ლექსი“

№ 42. „ონავრები, გვ. 1“.

№ 52. „მარიჯანის ლექსი“.

1957

№ 2. „ზრდილობის ანბანი“

№ 11. „ჩემი სიფათი ბავშვებთან“.

№ 12. „წიგნი“

№ 13. „ჩუკოვსკი“

№ 21. „ცხრა ძმა“

№ 39. „ორნაირი სალამური“

№ 43. „ეგ. ნინოშვილის მოთხრობა“.

№ 45. „ჩემი ლექსი“.

№ 46. „გუდა-სტვირი“.

№ 47. „ცქვიტი, გვ. 4“.

№ 51. „მარიჯანი“

1958

№ 1. „მე“.

№ 23. „ჩემი ლექსი?“

1959

- № 11. „ზღაპარი“.
1960
- № 12. „გალაქტიონი“
- № 24. „ჩემს ბიბლიოთეკაზე, გვ. 4“.
- № 27. „მარიჯანზე“
- № 43. „ხაზგასმულია ავტორის გვარი, მიწერილია: „ეს სხვისი ლექსია. ი. გრ“.
1961
- № 3. „შოტლანდიაში ქართველები“.
- № 33. „ვაჟა“.
837. ორიონი. საქ. პროლეტ. მწერალთა კავშირის ყოველკვ. სამხატვრო სალიტ. გაზეთი. თბ.
1923 № № 1, 2, 3.
- № 1. „ი. გრ. 1923 წ. 21 X“.
838. ოქტომბერი. საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ერთდღ. გაზეთი. თბ.
1927 7 ნოემბ.
839. პარტსწავლების ხარისხისათვის. საქ. კპ (ბ) ცკ-ის და თბილ. კომიტეტის ერთდღ. ორგანო. თბ.
1934 № 1
- გვ. 1. „შესანახია. კარიკატურა“
840. პირველი მაისი. თბ.
1921 № 1
- გვ. 1. „1 მაისი“
841. პოეზიის დღე. აჭარისტანის ქართველ მწერალთა გამოცემა. ბათუმი.
1922 № 1
- აკინძულია გაზეთთან „პოეზიის დღე“, 1920 წ.
- გვ. 1. „ბათომი. ი. გრ. 17. V. 1922. ჩემზე, იხ. გვ. 4“. გვ. 2. ხაზგასმულია შენიშვნა, მიწერილია: „დაბეჭდილი იყო გაზეთ „საქართველოში“, 1925 წ., № 19“.
842. პოეზიის დღე. მხატვრ. მწერლობის ქუთაისის კავშირის გამოცემა. ქუთაისი.
1922 7 მაისი.
- აკინძულ.: „პოეზიის დღე“, 1920 წ. №-თან.
- გვ. 1. „ქუთაისი. ი. გრ. 10 ივლისს 1922“.
843. პოეზიის დღე. სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირის საბჭო. ტფ.
1921 7 მაისი
- 1922 № № 1, 3
- 1923 № № 2, 4
- 1924 № 5
- 1927 № 1
- 1928 № 1
- აკინძულია ერთად „პოეზიის დღის“ 1920 წლ. №-თან.
1921. 7 მაისი
- გვ. 1. „აქ წერილია ბეგლარზე, გვ. 4. ი. გრ. 1921 წ“.

1922

№ 1. „ი. გრ. 1922 წ“. გვ. 2. ტ. ტაბიდის წერილში „წლიდან წლამდის“ ხაზგასმულია: „Diva ation“ და მიწერილია: „კომუნარებს?“ წერილის ბოლოს აბზაცს ლევან ასათიანის შესახებ მიწერილი აქვს: „ამის პირველი ლექსი „ლომი“.

№ 3. გვ. 1. „1922 წ. ი. გრ“.

1923

№ 2. გვ. 1. „ი. გრ. 1923 წ“. იქვე მოხაზულია პირველი სვეტის ბოლო აბზაცი და არშიაზე მიწერილია: „კოწია“. მეხუთე სვეტში ხაზგასმულია: „ჯავაირჩი... ნიშნავს იუველირს“... და მიწერილია: „იხ. საიათნოვას ლექსიკონი“. გვ. 2. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „მტევანი“, „სევანი“, მიწერილია: „იხ. ჩემი II ტ. გვ. 104“. ხაზგასმულია: „ელოცა“, „საქართველოცა“, მიწერილია: „იხ. ჩემი II ტ., გვ. 117“. ლექსის ბოლოს არშიაზე: „ეს ლექსი და იაშვილის ლექსი ჩემი ლექსის შემდეგაა დაწერილი და მე რომ ყანწელების ლოდიკა მქონდეს, ვიტყოდი, რომ როგორც ფორმით, ისე შინაარსით იაშვილის ლექსი ჩემი ლექსის ასოციაციით არის დაწერილი. განსაკ. ეს ზემორე ხაზგასმული სტრიქონები: – „დაგვხვდება კართან: ჰომერი, ფირდუს და რუსთაველი“ (ჩემიდან)“. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „რიტმა“, „ჯირიტმა“ და არშიაზე: „იხ. ჩემი II ტ. გვ. 194“.

№ 4. გვ. 1. „ჩემი რედაქტორობით. ი. გრ. 1923. აქ ჩემი ხასაა, გვ. 2. ფსევდონიმთან: „მარუთა შუამდინარელი“, „ი. გრიშ“.

1924

№ 5. გვ. 4. „ფსევდონიმთან: „ელ-მორო“, „კოტეტიშვილის ძმა“.

1927

№ 1. „ი. გრ. გამოვიდა – ვიყიდე 6 მაისს“. იქვე გაზეთის ქვესათაურს დამატებული აქვს: „შეერთების შემდეგ“, შეერთებული კავშირის შემდეგ და დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა „პოეზიის დღის“ გამოცემის შესახებ მინაწერით: „კომ“, 7 მაისი, 1927 წ“. გვ. 2. ხაზგასმულია: „ზედაშს“ და მიწერილია: „ზედაშეს“. ლექსის ბოლო სტროფის მოხაზულ არშიაზე: „ვაჟა. ი. მჭედლიშვილი“. გვ. 3. დუტუ მეგრელის ლექსის „მაშინ და ახლა“ მე-4-5 სტროფები მოხაზულია, მიწერილია: „იუბილეს მოლოდინში პიონერობს“. ვარლამ რუხაძის ლექსში „ლანდს“ მოხაზულია ბოლო ორი სტროფი და მიწერილია: „კარლო ჩხეიძე“. გვ. 4. ლ. მეგრელიძის ლექსში „აპრილი“ ხაზგასმულია: „გეაცინტის“ და მიწერილია: „სუმბული“.

1928

№ 1. „გამოვიდა 1928. 13 მაისს“

მეორე ცალები:

1923

№ 2. აკინძულია „ბარიკადის“ 1920 წ. კომპლექტთან.

გვ. 2. არშიაზე: „ჩემი ლექსი იყო „ლომისში“ 1 აპრილს. ეს ჩემი ლექსის მიბაძვა – გთხოვთ დააკვირდეთ. ი. გრ“.

844. პონტოს. ფაზელების ორგანო. ფოთი.

1922 № 1.

გვ. 3. ფსევდონიმთან: „მარო ნაზიანი“, „ნუ ხარ ბრაზიანი, ეს ლექსი ეკუთვნის ვიქტ. გაბესკირიას“.

845. პროლემაფ. სამხატვრო-სალიტ. კვირეული ორგანო. ტფ.
1925 № № 1–4
№ 1. ხაზგასმულია: „ვოვა მაჭავარიანი“, მიწერილია: „მიხ. ნეთიძე, იხ. „კომუნისტი“, 10, III“.
846. პროლეტარული ბრძოლა. კ. პ. ბათუმის და აჭარის ცენტრ. აღმასკომის ორგანო. ბათუმი.
1922 № № 459, 471
1923 № 564
№ 459. „ბახტრონის საპასუხოდ (დ. კასრადისა და მეთაური)“.
№ 471. „ი. გრ. 1922 წ. 10 XI“. იქვე: „არტურ ლეისტს“, (ს. ქვარიანის წერ.)“.
№ 564. „რუბიკონი გლუპიკონი. პატარა ფელეტონი, გვ. 3“.
847. რადიო. საქ. სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული რადიოკომიტეტის სპეციალური გამოშვება. თბ.
1946 7 მაისი
გვ. 1. „გრ. ნახუცრიშვილი. ი. გრ“.
848. რადიო გაზეთი. საქ. სახკომსაბჭ. არსებული რადიოფიკაციისა და რადიოგადაცემის კომიტეტის და ალკვ ცვ არსებული რადიოს ხელშემწყობ კომიტეტის ორგანო. თბ.
1935 № 1
849. რადიო პროგრამები. რადიო მსმენელთა დამხმარე. საქ. რადიოგადაცემის კომიტეტი. თბ.
1935 № № 2–10, 19, 20
1941 № № 7, 10, 13
1935
№ 2. „საიათნოვა. ოვ. თუმანიან“.
№ 20. „ე. ციცი“.
1941
№ 7. „ბაბილუა“
№ 10. „კარგი წერილია ჩემზე“.
№ 13. „გ. ლეონიძე“.
850. რადიო-ფრონტი. საქ. რადიოფიკაციისა და რადიოგადაცემების კომიტეტის ორგანო. თბ.
1935 № № 22–27
№ 22. „ხაშიმი და პ. იაშვილი – კ. ლორთა!“
851. რიონი. შალვა ციბელის გაზეთი. ქუთაისი.
პირველ გვ. დაბეჭდილია: „შალვა ციბელი, რიონი. 1929 წელი. ფასი ორი აბაზი“.
სათაურთან: „ჩემთვის საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს უძღვნი ჩემს „რიონ“-ს. შესაძლებელია თქვენ ვერ პოვოთ მასში ის ქართული სულის საიდუმლოება, მაგრამ გწამდეს, რომ ეს არის იმ ადამიანის ნაწარმოები, რომელიც შეტრფის საბჭოთა საქართველოს და მშრომელ ხალხს. ავტორისაგან. 9. X. 29 წ. შალვა ციბელი“. იქვე ი. გრ. ხელით: „შალვა ციბაძე“.

852. რიონჰესის დამკვრელი. რიონჰესის პარტკომის და აღმშენკომის ყოველდღ. ორგანო. ქუთაისი.

1933 № № 99, 101, 131, 137.

№ 99. „იუმორი“.

№ 101. „იუმორის ისტორიისათვის“.

853. რუბიკონი. სრულიად საქართველოს ახალი მწერლობის კავშირის კვირეული ორგანო. თბ.

1923 № № 1–9, 11–16

აკინძულია „ბარრიკადის“ 1920 წ. ნომრებთან.

№ 1. გვ. 1. „რუბიკონს“ „გლუპიკონი“ უწოდა ბათომის გაზეთმა „ბრძოლამ“. 1923 წ., № 564, 16 თებერვ. ი. გრ“. გვ. 2. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ჰანიბალი – ილბალი“, მიწერილია: „კიდევ აქვს სხვა ლექსში“.

№ 3. გვ. 1. სათაურთან: „სამი საფლავი“ ფანქრით: „პ. ინგოროყვას მეთაური“. გვ. 3. ხაზგასმულია რიტმები: „ისლურად – დარბაისლურად“ და „სპეკალი – მოგეკალი“, წერია: „ჩემი“.

№ 4. გვ. 1. „ი. გრ. 1923 წ. 12/II“. იქვე: „რიტმების ამორდიები“. ხაზგასმულია: „პოეტი და რიტმა“, მიწერილია: „პოეტი და რიტმა“ დონალის ეკუთვნის, იხ. „ხომალდი“, № 3“. ხაზგასმულია: „უფროს ყანწელებს ასონანსზე უფრო ახასიათებს სწორი რიტმა“, მიწერილია: „რაც სწორია ის გრიშაშვილისაგან განაბოძი რიტმა და მათაც აქვთ ასეთი რიტმები“. ხაზგასმულია რიტმები: „სართველო – საქართველო“ და „სასურველი – ურვილი“, მიწერილია: „სართველო – საქართველო ყანჩელს ეკუთვნის, იხ. ჩანგი. სასურველი – ურვილი თუ ძვირფასია – მაშინ არ ვიცი ძვირფასი რაღა უნდა იყოს. ურვილი და სურვილი ბესიკისაა, ხოლო სასურველი სურვილიდანაა გაკეთებული.

„ეტრფის მთიებსა შესამკობლად გული ურვილი

სწყურის გონებას სამარადოდ მისი სურვილი“

(ბესიკი გვ. 28)“.

ხაზგასმულია: „ყვავილი – გამოყვანილი“, მიწერილია: „ს. აბაშელის რიტმა“. მოხაზულია: „მარცხნით – ვარცხნით“, მიწერილია: „ჩემი“. ხაზგასმულია: „ქალწული – დაქანცული“, მიწერილია: „ჩემია, იხ. „ლოტოსი“, „შვიდი მნათობი“, № 1, 1919 წ. და ჩემი მეორე ტომი, გვ. 122

„და გაიღო მგოსნის გული...
და ლოტოსი ღვთის ქალწული,
და ლოტოსი ღვთის ქალწული
ძილმკრთალი და დაქანცული“.

ხაზგასმულია: „შიო მღვიმელი დიდი პატივისმცემელია რიტმის და მის ლექსებში ხშირად შეხვდებით დახვეწილ რიტმებს“, მიწერილია: „საბუთი? შ. მღვიმელი ხალხური პოეტია და ხალხს დახვეწილი რიტმებიც აქვს და ასონანსებიც“. ხაზგასმულია: „ევროპა – დაუდევრობა“, მიწერილია: „რიტმა გვაზავასია (იხ. ოდიშელია, გვ. 120.)

„ვენეციაა მთელი ევროპა

ჩვენ გვექნებოდა ეს გაგებული

რომ უმეცრული დაუდევრობა

არ იყოს ჩვენში გამეფებული“
გ. გვაზავა“.

ხაზგასმულია: „თანამედროვე რითმა მათი შექმნილია“ (იგულისხმება „ყანწელები“), მიწერილია: „მე და გვაზავა“. ხაზგასმულია: „დისონანსი სრულიად არ არის ხმარებაში“, მიწერილია: „მე მაქვს პირველი ცდა, იხ. „ილიონი“, № 1“. ხაზგასმულია: „რიტმის გამართვაში ყველა პოეტები ბაძავენ „ახალი მწერლობის“ პოეტებს“, მიწერილია: „ახალი მწერლობის პოეტები კი გრიშაშვილს“. ხაზგასმულია: „უმეტეს შემთხვევაში ახალი რითმა ეყრდნობა უცხოელ სიტყვას, ან სახელს“, მიწერილია: „გვაზავაც აგრეა“. გვ. 2. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „წარსული – შემოგარსული“, წერია: „ჩემი. იხილე „უსახელო თითი“, II ტ. გვ. 428“.

„გწამდეს ბეჭდის ნაკვალევი, თითზე შემოგარსული,
მუდამ თეთრად იქნება, ვით ძვირფასი წარსული, გვ. 428“.

ფსევდონიმთან: „იროდიონ სონღული“, „იროდიონ სონღულაშვილი“. გვ. 3. მოხაზულია რითმები: „გაარღვევს – ძარღვებს“, მიწერილია: „ჩემი, იხ. „ციცინათელები თმებში“. ხაზგასმულია: „ქორწილი – დალორწილი“, მიწერილია: „გაფრინდაშვილი“. ამავე გვ. ინიციალთან: „რ“, „პ. იაშვილი“. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „აკი „ბახტრიონში“ გალანძლა კიდეც ალი არსენიშვილმა, რომელსაც მოყვა გვეტაძის მკაცრი წერილი. – ნათქვამია, „მკვდარზე ან კარგი უნდა სთქვა, ან არაფერიო“.

№ 5. გვ. 1. ხაზგასმულია: „...რაც კონგენიალურად იგრძნო რეჟისორმა კოტე მარჯანიშვილმა, რომელიც სდგამს ამ მისტერიას – ეს არის სიტყვის რიტმი“, მიწერილია: „ის კი სწერს არ ვიცი ენა და ამბობენ კარგიაო“. გვ. 2. ხაზგასმულია რითმები: „ნათოფარი – დედოფალი“, არშიაზე: „სწორია“. ხაზგასმულია: „ერთი ასეთი სიტყვა, როგორც „სადდასაი“ ჩემთვის მომხიბლავია, უნდა იყო დიდი ხელოვანი, რომ ასე განსაზღვროს ღმერთის ყველგან სუფევა: „სად და სად“. არშიაზე: „იხ. საბას ლექსიკონი, გვ.“.

№ 6. გვ. 1. „ი. გრ. გამოვიდა ორშაბათს (26). მივიღე პლატონ კემელავასაგან“. გვ. 2–3. ხაზგასმულია: „გასაკვირველი – პირველი“, მიწერილია: „ჩემი ლექსი“, იხ. „ცისფერი ყანწები“, № 1“. ხაზგასმულია: „ასოებით – სასოებით“, მიწერილია: „ჩემი, იხ. ტ. I“. ხაზგასმულია: „მღეროდი – ჩეროთი“, მიწერილია: „ჩემი „ელექტრონი ფოთლებში“. ხაზგასმულია: „მოედო – პოეტო“, მიწერილია: „ჩემი, იხ. „პოეზიის დღე“. ხაზგასმულია: „უკვე ძველებით“, არშიაზე: „ძველ-ძველი ტანსაცმლით?“ ლექსის ბოლო არშიაზე: „P. S. რაც კარგი რითმაა მე მეკუთვნის, დანარჩენი კი შაბლონია: დარდები – მოვარდები, არიან – მოიჩქარიან, თასით – ძვირფასი, გალობა – წყალობა, ცივი – სხივი, ერთია – უცხოეთია“. გვ. 3. ხაზგასმულია რითმები: „ტრიალი – დარიალი“, მიწერილია: „ჩემი, იხ. „ავლაბარი“ II ტ.“ ხაზგასმულია: „ხმების – გამოფხიზლების“, მიწერილია: „როცა საკუთარ რითმას ხმარობს, ის ბანალურია“. ხაზგასმულია: „ვარდების – დარდების“, მიწერილია: „აკაკის“. ხაზგასმულია: „ყაზარმაც – აზარმაც“, არშიაზე: „ეს რითმა გაკეთებულია ჩემი ლექსიდან „ჩემს მამას“. ხაზგასმულია: „ყალბზე – ხალბზე“, მიწერილია: „ჩემი „ელექტრონი ფოთლებში“.

№ 7. გვ. 1. „ი. გრ. 10 III. ამ ნომერმა ერთი კვირით დაიგვიანა“. ხაზგასმულია: „მტკიცდება, რომ „ლონდა გრანდიოზული მისტერიაა“; არშიაზე: „სიდან მტკიცდება სანთლებით. ჯერ ერთი მისტერიაში სანთლებს რა უნდა, და მეორეც, ყველა

მიცვალებულის გასვენება, მაშ, მისტერია ყოფილა. სანთლებსაც სჩვევიათ დასამარება: პიესისა!“ სტრიქონთან: „ლონდა“ არის ბავშვის ალკას (რომელიც შეიწირა მზემ) სანაცვლოდ დაწერილი პიესა“ სტრიქონთან: „უკვე შეიძლება ითქვას, რომ ხორავა ქართული სცენის მაგარი იმედია“ მინაწერი: „მაგარი კრიტიკა?“. გვ. 1–2. ხაზგასმულია: „ქართულ თეატრს მართლა არ ახსოვს ჯერ ამდენი ხალხი“, არშიაზე: „გრიმაშვილის სალამო?“ ხაზგასმულია: „მეფე ხორავას ისეთი ხმა აღმოაჩნდა, რომ მარტო ამის აღმოჩენა გაამართლებდა ერთ წარმოდგენას“. ხაზგასმულია: „მართალია ლონდას როლი მისტერიაში არ არის მთავარი...“, მიწერილია: „რატომ? მაშ „გვალვა“ უნდა დავარქვათ“. ხაზგასმულია: „ანგელოს-მდელოს“, წერია: „ჩემი. იხ. პ. სურგულაძის „ერი“, 1909 წ“. ხაზგასმულია: „ბარტყი – გავარტყი“, მიწერილია: „ჩემი, იხ. II ტ. გვ. 136“.

№ 8. გვ. 3. ხაზგასმულია სტრიქონი, არშიაზე: „ჩემიდან: „აი ლამფას დავხურე მოთალხო აბაჟური, იხ. II ტ. გვ. 129“.

№ 11. გვ. 1. „ი. გრ. 1933. 16/VI. მეათე №-რად გამოვიდა „პოეზიის დღე“. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „კონსტრუქცია ქართული არ არის“. მე-5, მე-6 აბზაცებს ეხება მინაწერი: „როცა კრებები იმართებოდა თეატრის აღორძინებისათვის – მარჯანიშვილს ფუნტე ოვეხუნა უკვე მომზადებული ჰქონდა. გამარჯვება მოხდა სრულიად შემთხვევით“. ხაზგასმულია კ. მარჯანიშვილის შესახებ: „მომავალი უსათუოდ მისცემს მას ჩვენი თეატრის ქრისტეს სახელს“, მიწერილია: „მე უკვე მივეცი, იხ. ჩემი ლექსი მისდამი“. „ფუნტე ოვეხუნას“ დადგმის მნიშვნელობის შესახებ ხაზგასმულია: „მაშინ ეს პირველად აღნიშნა პოეტმა პაოლო იაშვილმა“, მიწერილია: „რატომ პირველად? ამას ყველა გრძნობდა, მაგრამ იაშვილივით ღრიალი რომ არავის შეუძლიან, იმიტომ?“ ავტორის მოსაზრებას, რომ „ფუნტე ოვეხუნას“ დადგმა იყო ქართველი მსახიობის სრული რეაბილიტაცია, ეხება მინაწერი: „ლომისის“ სიტყვაა“. ხაზგასმულია: „ძვირფასი მადანი, რომელსაც სჭირდება შემდეგი დამუშავება“, მიწერილია: „ეს სიტყვები დაუწერე კ. მარჯანიშვილს ჩემს წიგნზე“. მოხაზულია აბზაცი მხატვრულ შემოქმედებაში სრულყოფილი ტექნიკის დაუფლების შესახებ, მიწერილია: „ყველაზე ადრე ეს უნდა თვით ყანწელებმა დაიხსომონ“. გვ. 2. მოხაზულია ტ. ტაბიძის მიერ თარგმნილი „ინდური ნაციონალური ჰიმნი“, მიწერილია: „თარგმნილია. იხ. ჟურნ. „ვოსტოკი“, № 2“. გვ. 3. წერილის: „ლოენგრინი ტფილისში“ ბოლოს ფანქრით: „არა რა ტიცინანის საქმეა ოპერის რეცენზიამ?“ ხაზგასმულია: „ტერენტიევს ყოველთვის ჰქონდა ტფილისში საეჭვო რეპუტაცია“, მიწერილია: „თქვენც ხომ ამ საეჭვო ხალხში ითქვიფებოდით, ვიდრე კუდზე ფეხი არ დაგადგეს, არ აყვირდით“.

№ 12. „ი. გრ. 1 ივლისი“.

№ 13. „ი. გრ. წაღვერი. 6 აგვისტო“. გვ. 1. ხაზგასმულია: „საქართველოში რევოლუციის სახელით ბევრი უნიჭო პოეტები ითარგმნებიან“, არშიაზე: „ვინ სთარგმნის? ისევ თქვენ... იხ. „მუშა“, „გრდემლი“. გვ. 2. ხაზგასმულია რითმა: „ჰანელლე – ანელეზს“, წერია: „ჩემი, იხ. გაზ. „ასპიროზი“.

№ 14. „1923. 2 სექტ. წაღვერი“. გვ. 1. ხაზგასმულია: „ხელს აწერს ვიღაც „ორი“, მიწერილია: „მე ვიყავი. ი. გრ“. ხაზგასმულია: „მე რომ მეკისრა მწერალთა კავშირზე საზოგადოდ წერა“,... არშიაზე: „სათაური ჰქონდა „მწერალთა კავშირი“. გვ. 1–2. ხაზგასმულია: „მახსოვრობა“, არშიაზე: „მეხსიერება“. ხაზგასმულია: „კითხვა თვითონ

შეიცავს პასუხს“, არშიაზე: „კარგია!“ ხაზგასმულია: „ტაჩკა“. არშიაზე: „ფრანგულიდან არის თარგმანი? „ტაჩკა“ ხომ რუსულია“. გვ. 2. ხაზგასმულია რითმა: „ბარზე – შემოიგარსე“, წერია: „იხ. ჩემი ლექსი „ცარიელი სავარძელი“, კონსტრუქცია ერთია“. მოხაზულია სტრიქონი: „დაუშრეტელი გაზი და წყალი, რკინის ძარღვებში დაგიდის ხმობით“, არშიაზე: „ი. მჭედლიშვილის ლექსი, იხ. „ლეილა“, № 2. უსარგებლია“. ლექსის ბოლოს მინაწერი: „ეს ლექსი მეორედ დაიბეჭდა, იხ. „გრდემლი“.

№ 16. „გამოვიდა 2 ნოემბერს (პარასკევს) 1923 წ. ი. გრ“.

მეორე ცალები:

1923 № № 1–9, 11–16

№ 2. გვ. 1. მეთაური წერილის ავტორის გვართან – „პავლე ინგოროყვა“.

1923 № 6

854. რუსთაველის თეატრი. რუსთაველის თეატრის სამკუთხედის ერთდროული გაზეთი. თბ.

1934 16 დეკემბ.

1936 5 აპრ.

1937 27 იანვ.

1936 წ. 5 აპრილის ნომრის არშიაზე: „ჩემი წერილი“.

855. საბჭოთა აგრონომი. საქ. სას. სამ. ინს-ტის ყოველკვ. გაზეთი. თბ.

1959 № 26

გვ. 1. „ჩემი იუბილისათვის“.

856. საბჭოთა აფხაზეთი. საქ. კპ აფხაზეთის საოლქო, სოხუმის საქალაქო კომიტეტებისა და აფხაზეთის ასსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო. სოხუმი.

1937 № № 4, 7, 56, 57, 66, 95

1938 № № 32, 131, 268, 271

1940 № № 29, 30, 40, 72, 143, 147, 153, 183, 252

1941 № № 17, 25, 99, 141, 145, 298

1945 № № 146, 201, 202

1946 № № 29, 235

1947 № № 1, 248

1948 № № 213, 253

1949 № № 18, 54, 97, 183, 230

1950 № № 85, 87, 91, 99–105, 109, 111, 113, 114, 131, 138, 171, 173, 202–204, 212, 215

1951 № № 78, 106, 138

1952 № 68

1953 № № 13, 60, 98, 108, 128

1954 № № 37, 101, 162, 184, 243

1955 № № 23, 54, 101, 112, 197, 199, 203, 228.

1956 № № 200, 223

1957 № № 25, 48, 77, 80, 83–85, 89, 94, 98, 109, 115, 117, 124, 127, 136, 143, 176, 179, 180, 182, 188, 203, 205, 248.

1958 № № 3, 5, 6, 13, 37, 38, 45, 47, 56, 59–61, 63, 87, 110, 114, 119, 204, 204, 232, 241
1959 № № 4, 30, 51, 57, 65, 66, 86, 91, 108, 110, 111, 115, 138, 141, 142, 176, 185, 186, 188,
197, 199, 223, 255
1960 № № 17, 20, 41–45, 73, 103, 110, 121, 136, 141–143, 145–148, 151, 186, 191, 196, 208,
211, 213, 216, 217, 222, 234, 245, 247–249, 251.
1961 № № 6, 8, 11, 19, 41, 61, 66, 71, 81, 87, 89, 91–94, 107–109, 142, 178, 184
1962 № 15
1937
№ 4. „ჩემზე, გვ. 4“.
№ 7. „აქ პირველ გვერდზე ჩემი ლექსია. წელს სოხუმში ვისვენებდი და „საბჭოთა
აფხაზეთმა“ სალექსოდ კალამი ამაღებინა. ი. გრ“.
№ 56–57. „ვ. ტყაოსანი“.
№ 66. „ვ. ტყ“ (ს. ჩიქ.) „სამშობლო“.
№ 95. „ხერთვისი“.
1938
№ 32. „თათევოსიანის „პეპო“.
№ 271. „შევჩენკოს №-რი“.
1940
№ 29. „აკაკი. ჩემზე“.
№ 30. „აკაკი წერეთ. ქართ. მუსიკაში“.
№ 40. „ახალი მასალა. აკაკი“.
№ 143. „აკაკი, გვ. 4“.
№ 183. „ოსტროვსკი და ვაჟა“.
№ 252. „ი. გოგებაშვი“.
1941
№ 17. „ლენინის №-რი. კარგი მასალაა ლენინის ცხოვრებიდან“.
№ 99. „ვ. ტყაოსანი“.
№ 141. „გორკი“.
№ 298. „ფ. მახარაძეს დაკრძალვა“.
1945
№ 201. „ბაგრატიონი“.
№ 202. „ბაგრატიონზე“.
1946
№ 235. „გ. ქუჩიშვილი“.
1948
№ 213. „ა. შ-ლი“.
№ 253. „ლიტ. გვერდი. ი. გრ“.
1949
№ 18. „ლიტ. გვერდი“.
№ 54. „მ. გორკის კარგი წერილი ფოლკლორზე“.
№ 97. „ილიკო სუხიშვილზე“.

- № 183. „ნ. სულხანიშვილზე“.
1950
- № 99. „პ. ინგოროყვას. ი. გრ“.
№ 103, 104. „საჭიროა“.
№ 105. „ლექსები“.
№ 109. „კ. მარჯან. გასტროლები“.
№ 128. „გიორგი გულია. ი. გრ“.
№ 131. „გ. გულიას შესახებ“.
№ 138. „ოსმალეთი და აფხაზ“.
№ 171. „ი. სუხიშვი. ნ. რამიშვი“.
№ 212. „ნ. ბარათაშვი“.
1952
- № 68. „გ. ლ-ძე“.
1953
- № 13. „ვიქტორ ნინიძეს“.
№ 60. „ვ. გოლცევი“.
№ 128. „გრიბოედ. თეატ. სოხუმში“.
1954
- № 37. „დ. გულიას №-რი“.
№ 101. „ი. გრიშაშვი. გვ. 2“.
№ 162. „ბიბლიოგრაფია“.
№ 184. „ლიტ. გვერდი. ჩვენი პოეტები სოხუმში“.
№ 243. „ვერაგობა და სიყვარული“. სოხუმის თეატრი“.
1955
- № 54. „კოლმეურნეს ქორწინება“.
№ 101. „აკაკი ვასაძეს“.
№ 112. „გ. აბზიანიძე“.
№ 197. „ლევან ასათიანის წიგნზე“.
№ 199. „ო. დოლიძეს“.
№ 203. „ლექცია გოდორზე“.
№ 228. „ლეო ქიაჩ“.
1956
- № 223. „შ. რუსთაველი“.
1957
- № 25. „შ. ნუცუბიძეს“.
№ 48. „ცქვიტს“.
№ 77. „ვახტანგ ორბელიანი“.
№ 80. „რუსუდან საყვარელიძის წიგნი“.
№ 83. „კლიმენტი გოგიავა“.
№ 84. „ზ. ნაყოფია“.
№ 85. „მაყვალა მრევლიშვილს“.

- № 89. „აფხაზეთის რევოლუციონერები“.
- № 94. „რერო“.
- № 98. „ი. ნონეშვილი“.
- № 109. „პ. ინგოროყვას წიგნის გარშემო“.
- № 115. „ალ. ბურთიკაშვილი – ალ. იმედ., გვ. 3“.
- № 117. „სომხ. თეატრი სოხუმში“.
- № 124. „ფუცუ დგებუაძე“.
- № 136. „ქეციანი ცხვარი“, გვ. 2“.
- № 143. „ვერიკო ანჯ“.
- № 176. „ი. ჭ-ძე აფხაზეთში“.
- № 179. „ი. ჭ-ძე (დ. მაისურაძე)“.
- № 180. „ი. ჭ-ძე“.
- № 188. „ფუცუ დგებუაძე-ფულარია!“
- № 203. „ილია სოხუმში. (ილიას სიტყვა)“.
- № 205. „ი. ჭ-ძე“.

1958

- № 3. „წიგნი, გვ. 4“.
- № 5. „ვ. მაიაკ. „აბანო“.
- № 6. „დ. სულიაშვი. წიგნი“.
- № 13. „სიკო ვაჩნაძეს – ი. გრ“.
- № 37. „ილია აროსიას“.
- № 38. „მაიაკოვსკი „აბანო“.
- № 45. „დ. ალექსიძე“.
- № 56. „დეკადის მონაწილენი სოხუმის სადგურზე“.
- № 59, 60. „დეკადა“.
- № 63. „მაქსიმ გორკი“.
- № 87. „მაისი (ი. ნონეშვი.)“.
- № 110. „ვ. ბარნოვი“.
- № 114. „თბილისის იუბილე“.
- № 204. „ფატიმა“.
- № 205. „თბილისი“.
- № 232. „სოხუმი „ჩემი სადამო! გვ. 1“.
- № 241. „ა. წულუკიძეს“.

1959

- № 4. „სოხუმში“.
- № 30. „აფხაზური ლიტერატურის მკაცრად განხილვა“.
- № 51. „ვ. გაბესკირია“.
- № 57. „გ. ტ-ძე“.
- № 65. „გოგოლი“.
- № 66. „კ. მესხი“.
- № 91. „ე. ნინოშვილი“.

- № 110. „ბუმკინი“.
- № 115. „გ. გულია“.
- № 141. „კუპრინი და გრიბოედ. თეატრი“.
- № 143. „სოხუმი. თეატრი“.
- № 188. „დიმ. გიგიბერიას ლექსებზე“.
- № 197. „ჩემს საიუბილეოდ, გვ. 4“.
- № 199. „საბა-სულხან ორბელიან“.
- № 255. „გ. ლ-ძე“.

1960

- № 17. „ცირკის მსახიობი – ვანო გოლიაძე. გვ. 4“.
- № 20. „ა. ჩეხოვი“.
- № 41. „ორი წერილი“.
- № 44. „გ. ლ-ძე“.
- № 64. „მ. ცხაკაიას წიგნზე“.
- № 110. „გ. ჯიბლაძის მოხსენება“.
- № 141. „ცხაკაია და ლენინი“.
- № 142. „იუმორი“.
- № 143. „ბალეტი „ოტელო“ სოხუმში“.
- № 147. „ოპერა“.
- № 148. „აკაკი“.
- № 196. „გ. ლ-ძე“.
- № 217. „აკაკის №-რი“.

1961

- № 8. „ჯეკ-ლონდონი“.
- № 41. „ქ. ლომთათიძეს. ი. გრ“.
- № 66. „აივაზოვსკი სოხუმში“.
- № 71. „ლექსი“.
- № 89. „მ. მახათაძე: „ვეფხის ტყაოსნის ერთი თვისების შესახებ“.
- № 91. „თაგორი“.
- № 92. „ქართველი პოეტები აფხაზეთში“.
- № 94. „ლექსები“.
- № 107. „ჩემი ლექსი“.
- № 109. „პრ. კეკელიძეს „თორნიკე ერისთავი“.
- № 142. „სამსონ ჭანბა“.

857. საბჭოთა აჭარა. საქ. კომპარტიის აჭარის საოლქო და ბათუმის საქალაქო კომიტეტებისა და აჭარის ასსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო. ბათუმი. 1936 წლამდე „საბჭოთა აჭარისტანი“.

- 1931 № № 14, 27, 115.
- 1935 № № 98, 220, 275.
- 1936 № № 19, 51
- 1937 № № 239, 292, 293

1938 № № 69, 147
 1939 № № 29, 55
 1940 № № 25, 30, 142, 144, 249, 281, 282
 1941 № № 25, 132, 176, 227
 1944 № 210
 1945 № 72
 1946 № 37
 1948 № № 38, 129
 1949 № № 35, 48, 111, 127, 137, 139, 141, 142, 147–150, 168, 207, 226, 234.
 1950 № № 77, 94, 97, 108, 110, 120, 126, 128, 130, 185, 188, 189, 197, 198, 203, 206, 214,
 223.
 1951 № № 186, 218
 1953 № № 97, 120, 125, 145.
 1954 № № 41, 102, 146, 155, 169, 206, 209, 236.
 1955 № № 2, 98, 109, 114, 186, 197, 206, 208, 211, 233, 236.
 1956 № 214
 1957 № № 36, 81, 89, 107, 117, 128, 131, 137, 140, 170, 174, 190, 191, 193, 206, 209, 210,
 211, 241.
 1958 № № 25, 30, 38, 43, 48, 51, 58, 60, 68, 92, 116, 175, 190, 205, 206.
 1959 № № 6, 55, 77, 83, 108, 111, 112, 115, 128, 168, 175, 178, 196, 198, 207, 249, 251, 255.
 1961 № № 9, 21, 87, 89, 90, 92, 146.
 1962 № 89
 1931
 № 14. „ლექსი სიმინდზე“.
 № 27. „პ. ობოლი (ოდისელი)“.
 № 115. „პიესა: „სიყვარულზე ძლიერი“.
 1935
 № 51. „ა. ჭ-ში. საქართველო და რუსეთი“.
 1937
 № 239. „ყველაზე დიდი მოედანი“.
 № № 292–293. „I. ვ. ბერიძე“.
 1938
 № 69. „ოვ. თუმან“.
 № 147. „ელისაბედ გრიშაშვილი გარდაიცვალაო!“
 1939
 № 55. „შევჩენკო“.
 1940.
 № 25. „ჯემალ ნოღაიდელი“.
 № 30. „აკაკის №-რი. (უცნობი ლექსი?)“.
 № № 142–144. „აკაკი“.
 1944

- № 210. „აბაშელს“.
1945
- № 72. „მაიაკოვსკი აჭარაში“.
1946
- № 37. „პოეტები სააგიტაციოდ“.
1949
- № 48. „რეცენზია ჩემს „საბავშვო წიგნზე“.
№ 137. „რუსთ. თეატრი ბათუმში“.
№ 168. „გრ. ბერძენიშვ“.
№ 226. „წიგნი ბიბლიოთეკიდან“.
№ 234. „ბელადის სახლი გორში“.
1950
- № 108. „კ. გამსახურდია“.
№ 198. „მე დელეგატი“.
1953
- № 120. „მარინე“ (ჭრიჭინა)“.
№ 125. „ა. შანშ. და ა. ყაზბ., გვ. 4“.
№ 145. „ზ. კრაწაშვილი“.
1954
- № 41. „დ. გულია“.
№ 102. „ი. გრიშაშვილი“.
№ 146. „პ. ინგოროყვას. ი. გრ“.
№ 155. „ვ. გაბესკირიას“.
№ 169. „გრ. ბერძენიშვილი“.
№ 206. „ირაკლი ანდრონიკოვი“.
№ 209. „ნ. მალაზონია“.
1955
- № 2. „მ. მიქელაძის ლექსი“.
№ 109. „ვალერიან წინუა“.
№ 114. „ქუჩების ახალი სახელწოდებანი“.
№ 197. „დ. გურამიშვ. (ხარიტონ ვარდოშვ.)“.
№ 206. „შ. დადიანი“.
№ 211. „ი. ვაკელი“.
№ 233. „თამარ ლორთქიფანიძე“.
1957
- № 36. „ავჩიანი“.
№ 107. „გ. სალუქვაძე. „ბავშვები“.
№ 117. „იხ. გვ. 3 და 4. ლიტერატურაზე. ი. გრ“.
№ 128. „დ. სულიაშვილი, გვ. 4“.
№ 131. „ხოსროევი“.
№ 137. „მწერლებზე და საჯარო ბიბლ-ზე“.

№ 140. „ვერიკო“.
№ 170. „ი. ჭ-ძე“.
№ 190. „ი. ჭ-ძე და აჭარა“.
№ 193. „აკაკი და ილია“.
№ 209. „ილია და გურია“.
№ № 210–211. „ი. ჭ-ძე“.
№ 241. „გრ. ბერძენიშვილი“.

1958

№ 25. „ოდისეი დიმიტრიადი“.
№ 30. „ნ. ტიხონოვს“.
№ 43. „ბიბლიოგრ“.
№ 51. „დუტუ მეგრელი“.
№ 92. „პოეტი არჩილ-მეფე“.
№ 175. „შეერიფ ბეგ-ხიმშიაშვილი“.
№ 190. „ბახჩისარაის შადრევანი“.
№ № 205–206. „თბილისი“.

1959

№ 6. „ქეთო ქუჩუკაშვილი“.
№ 65. „გოგოლი“.
№ 108. „წერილი კორნელი კეკელიძის შესახებ“.
№ 115. „ოტელო“.
№ 198. „შ. ქურიძე. „ხალხის მგოსანი“, გვ. 3“.
№ 207. „გ. ლეონიძე – აჭარაში“.
№ 251. „წასაკითხია!“
№ 255. „გ. ლ-ძე“.

1961

№ 90. „ხრუმოვის სიტყვა ერევანში“.
№ 146. „ვაჟა“.

858. საბჭოთა მასწავლებელი. სსსრ განსახკომის, თბ. განყ. დაწყებ. და საშ. სკოლის მუშაკთა კავშირის ცკ-ის, უმაღლესი სკოლისა და სკოლამდელთა აღზრდის მუშაკთა კავშირის ცენტრ. გამგეობათა ორგანო. თბ.

1938. № № 31–38, 46–48, 50–54, 56, 58, 65, 66, 68, 70, 73, 74, 78–81, 83–85, 88–90, 95, 96, 99, 100, 102, 106, 109, 112–114, 116, 118.

1939 № № 1–120

1940 № № 4, 5, 9, 11–15, 22, 42, 44, 45, 47, 48, 50–52, 56–61, 65, 66, 68, 72, 79–81, 84, 85, 89, 90, 92, 93, 95, 99, 104.

1941 № № 1, 2, 8, 17–20, 27, 34, 37, 39, 41, 43, 44, 45, 50.

1945 № № 4, 8, 10–12, 14, 17–21, 23, 24.

1938

№ 31. „1. ი. გოგებაშვილის №-რი. 2. გრ. ორბ“.

№ 32. „ვ. ტყაოსანი და ეკლესია“.

- № 33. „რუსული ენა“.
- № 34. „ს. დოდაშვილი“.
- № 35. „გ. ჭალაღიძელი“.
- № 37. „ჩემს ონავარზე, გვ. 4“.
- № 38. „ტურგენევი“.
- № 46. „რეცენზია“.
- № 48. „მარი ბროსე“.
- № 50. „სილოვანი“.
- № 51. „ნ. ცხვედაძე“.
- № 52. „I. ახალგაზრდა მწერლების კრებული“ (ბიბლ.). II. „უხეშობა მასწავლებლის“.
- № 53. „ივ. კერესელიძე“.
- № 54. „ს. მგალობლიძე“.
- № 56. „პ. მირიანაშვილი“.
- № 58. „ილია წინამძღვრიშვილის ფსევდონიმზე“.
- № 65. „იასე რაჭველი (ჩემი ლექსი? არ მახსოვს)“.
- № 66. „კალმასობის“ ავტორი“.
- № 68. „მარიამ დემურია“.
- № 70. „1. ევ. გაბაშვილი. 2. ს. მესხი“.
- № 73. „გრ. რჩეული“.
- № 74. „ნ. ჯანაშია“.
- № 78. „1. დ. ბაქრაძე. 2. პოემა სტალინზე, გვ. 2“.
- № 79. „ვ. გაბუნია“.
- № 80. „1. ა. ხახანაშვილი. 2. ლერმონტო. ლექსი“.
- № 81. „ლ. ტოლსტოი“.
- № 84. „პ. უმიკაშვილი“.
- № 85. „ბაჩანა“.
- № 88. „არტურ ლეისტი“.
- № 95. „1. თედო რაზიკი. 2. დ. თურდოსპირელი“.
- № 96. „1. ნ. ბარათაშვილი. 2. ლ. მესხიძე“.
- № 100. „სეზმანის ლექსი“.
- № 102. „ბიბლიოგრაფია“.
- № 109. „ჩემზე და შიოზე“.
- № 112. „შ. დადიანი“.
- № 113. „ილიას პედაგოგი“...
- № 116. „სკოლაში სადამო, აქ ჩემი წერილია“.
- 1939
- № 10. „შ. დადიანის იუბილე (ელისაბედ ჩერქეზიძე. მოგონება)“.
- № 14. „გ. ლ“.
- № 15. „გ. ქუჩიძე“.
- № 16. „ორი ლექსი“.
- № 19. „გ. ტაბიძის ლექსი“.

- № 28. „1. მარიამ ყაუხჩიშვი. 2. გლინკა“.
- № 29. „მარიჯანის გარჩევა“.
- № 32. „ლადო ბზვან“.
- № 34. „წიგნზე მუშაობა“.
- № 38. „საბა სულხან ორბ“.
- № 41. „შეფჩენკოს სადამო (ჩემზედაც)“.
- № 42. „სალტიკოვ შჩედრინი“.
- № 45. „ილია სიხარულიძის სადამო“.
- № 46. „ეგ. ნინოშვი“.
- № 50. „1. ს. ჩიქოვანი. 2. შევჩ“.
- № 51. „ი. მეუნარგიაზე და სტალინის ამხანაგი პ. კაპანაძე“.
- № 52. „ივ. ბეგლაროვი“.
- № 55. „კურიოზი რუსულ ენაში“.
- № 58. „ჩემი და მარიჯანის თარგმანი (რედაქციას „ვითომ შეუსწორებია)“.
- № 59. „ლ. ბოცვაძე“.
- № 62. „ჩემზე, მე – გორში, გვ. 4“.
- № 63. „შ. ჩიტაძე“.
- № 64. „ელენე კონონენკოს წერილის გამო“.
- № 65. „მასწავლებელთა დაჯილდ“.
- № 68. „ჩემზე“.
- № 79. „ვ. ბარნოვის პედაგოგი“.
- № 84. „რეცენზია მილექსებანი“.
- № 86. „გ. ერისთ“.
- № 90. „ა. ყაზბეგი“.
- № 97. „აკაკი. ი. გეგეჭკ“.
- № 101. „1. ბარნოვზე. 2. აკაკი შანიძის გრამატიკა. 3. პიესა „კომბლე“.
- № 103. „ვ. სარაჯიშვი“.
- № 108. „ილია სიხარულიძე“.
- № 111. „ერმილე შარაშიძე (დრამატურგი)“.
- № 112. „სტალინი და იაკობ გოგებაშვი“.
- № 114. „ი. ქუხული“.
- № 116. „ბელადი“.
- № 120. „ხალხური ზღაპრები“.
- 1940
- № 4. „აკაკი წერეთელი და ვაჰან ტერიანი“.
- № 5. „ჩემი გვერდი“.
- № 9. „გ. წერეთელი“.
- № 11. „საბირი (პოემა „ექინჩი)“.
- № 13. „აკაკი“.
- № 14. „აკაკის №-რი. დ. ბენაშვილი წიგნზე „ყაზბეგი“.
- № 42. „1. მირზა ფატალი ახუნდოვი. 2. აკაკი“.

- № 44. „ი. გოგებაშვილზე. (საბავშვო მწერალი)“.
- № 45. „1. ივანე ფრანკო. 2. აკაკი და რაჭა-ლეჩხუმი“.
- № 47. „ილია სიხარულიძე“.
- № 48. „ძველი სახელმძღვანელოები“.
- № 50. „1940. საბჭ. მასწ. აკლია № № 28, 29, 32, 33, 42, 43“.
- № 51. „ი. გოგებ. აკაკი“.
- № 52. „ი. გოგებაშვ. სადამო“.
- № № 56, 57. „აკაკი“.
- № 58. „პაატა გუგუშვილი“.
- № 59. „სურამის ციხეზე“.
- № 60. „ილ. ჟღენტი გარდაიც“.
- № 61. „ტასო აბაშიძეს მოგონ“.
- № 65. „ნალბანდიანი“.
- № 68. „იეთიმ-გურჯი“.
- № 72. „ვაჟა ქუთაისში“.
- № 80. „აკაკის ხანჯალი“.
- № 84. „გოგებაშვ., გვ. 4“.
- № 89. „ი. გოგებაშვ. რუსეთზე“.
- № 90. „ი. გოგებაშვილი“.
- № 92. „გ. თავზიშვ. ი. გოგებაშვილზე“.
- № 93. „ი. გოგებაშვ. სავლე აბულაძე“.
- № 95. „ნ. ბარათაშვ“.
- № 104. „ზღაპრები“.
- 1941
- № 2. „ჩემზე“.
- № 8. „ქართ. ენა“.
- № 18. „სახელმძღვ. ბიბლიოგრ“.
- № 20. „ბიბლ. (შ. თაბუკაშვილზე)“.
- № 34. „1. ისტორია 1 მაისისა. 2. გრ. ბურჭულაძე გარდაიც“.
- № 37. „ცუდი ქართული, გვ. 3“.
- № 39. „ი. ზურაბიშვილი“.
- № 41. „გრ. ბურჭულაძის გარდაცვალება“.
- № 43. „ერ. ასტვაცატურ“.
- № 44. „ვ. თოფურია“.
- № 45. „მაიაკოვსკი“.
- № 50. „1. ლექსი. 2. ბიბლიოგრ“.
- 1945
- № 8. „მე – ორჯერ“.
- № 10. „ი. ოცხელი. ი. გრ“.
- № 11. „საიათნოვა“.
- № 12. „1. კ. მამაცაშვილზე. 2. ნ. ცხვედაძის ფსევდონიმები“.

- № 14. „უნდა დაიბეჭდ. ამოვჭ. ნ. ბარათაშვ. (ჩემი წერილიდან ამოღებული ციტატა. იხ. „კომ“, 1945, 7 ოქტ)“.
- № 18. „ი. გრიშაშვილი“.
- № 19. „პ. გუგუშვილი – ცაიშელი“.
- № 20. „ნ. ბარათაშვ“.
- № 21. „ა. ქუთელიაზე“
- № 24. „ქ. ირემაძეზე“.
859. საბჭოთა მილიციელი. საქ. შსს მილიციის სამმართველოს პოლიტგანყოფილების ორგანო. თბ.
1949 № № 4, 5, 29, 30.
1952. № 45
1949
№ № 29, 30. „1. ორდე დგებუაძე“.
860. საბჭოთა მწერალი. სრ. საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის ქუთაისის განყ-ბის ორკვ. ორგანო. ქუთაისი.
1932 № 2
1933 № № 1, 4, 7–9, 13, 14.
1932
№ 2. „ი. გრ. ჩემზე, გვ. 1; დ. თომაშვ. ლ. ბზვან“.
1933
№ 4. „გვ. 1. თეატრზე“. გვ. 4. „გ. წერეთელი გარდაიცვალა 1900 წ. 12 იანვ. ი. გრ“.
№ 7. „იუზას მოგონება“.
№ 8. „I. თეატრზე. II. არსენაზე. III. გ. ახვლ“.
№ 9. „გ. ტ-ძეზე“.
№ 13–14. „დ. თომაშვილის ლექსი“.
861. საბჭოთა ოსეთი. საქ. კვ სამხრეთ ოსეთის საოლქო კომიტეტისა და მშრომელთა დეპუტატების საოლქო საბჭოს ორგანო. ცხინვალი.
1939 № № 26, 79, 200.
1940. № № 44, 78, 142, 250, 297.
1941 № № 24, 25, 26, 110, 122, 141.
1952 № 106
1953 № № 96, 98, 99, 102, 120, 242
1954 № № 42, 100
1955 № 228
1956 № 112
1957 № 158
1958 № № 15, 32, 34, 58, 60, 66, 71, 205, 208
1959 № № 29, 38, 54, 61, 66, 67, 109, 113, 127, 147, 149, 152, 172, 175, 180, 185, 198, 202, 211, 226, 255.
1960 № 182
1961 № № 9, 71, 86, 89, 90, 147, 163

1939

№ 79. „ოვ. თუმანიანი“.

№ 200. „ლ. ტოლსტოიზე“.

1940

№ 44. „1. ლექსები. 2. დ. ბაქრაძე“.

№ 78. „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს“.

№ 142. „ხ. ვარდოშვილი. აკაკი“.

№ 250. „ი. გოგებაშვი“.

№ 297. „1840 წ. აჯანყება ოსეთში“.

1941

№ 122. „პ. დადიანი (გიორგი სააკაძე)“.

1952

№ 106. „გ. ლეონიძე. ქართველი მწერლები ოსეთში“.

1953

№ 96. „ბარბიუსი“.

№ 98. „ელიზ. ზედგინიძეს“.

№ 99. „ქართულია? გვ. 2“.

№ 102. „ბესოს“.

№ 120. „ს. ჩიქოვანს“.

№ 242. „ნინო ნაკაშიძეს“.

1954

№ 42. „დ. გულია“.

№ 100. „ი. გრიშაშვილი“.

1955

№ 228. „მაია წყნეთელი“.

1956

№ 112. „გ. ლ-ძე. „მწყემსებს“.

1957

№ 158. „ხ. ვარდოშვილს“.

1958

№ 15. „თ. ჯანგულაშვილს. ი. გრ“.

№ 32. „ი. ნონეშვილი ოსეთში“.

№ 34. „პაბლო ნერუდა“.

№ 58. „ოსი მოცეკვავე ძაგოევი“.

№ 60. „ოსური თქმულება“.

№ 66. „კოსტ. ხეთაგუროვის ნომერი“.

№ 71. „დეკადა, გვ. 1“.

№ 205. „თბილისი“.

1959

№ 38. „გრ. აბაშიძეს. ი. გრ“.

№ 61. „ცხინვალის“ ეტიმოლოგიისათვის“.

- № 66. „გოგოლი“.
- № 67. „კოტე მესხი მოსკოვში“.
- № 109. „მიხ. მამულაშვილი“.
- № 149. „გრ. ჩიქოვანი“.
- № 172. „ა. იოსელიანის წიგნზე“.
- № 198. „იუბილე, გვ. 3“.
- № 202. „კოსტა ხეთაგუროვი“.
- № 255. „გ. ლ-ძე“.
- 1961
- № 71. „მოგონება ივანე მაჩაბელზე“.
- № 89. „მოთხრობები – ლოთების წინააღმდეგ“.
- № 147. „მ. საფაროვა-აბაშიძეს მოგონება ვაჟაზე, გვ. 4“.
- *საბჭოთა სოფელი. საქ. კპ (ბ) აბაშის რაიკომის და რაიაღმასკომის ორგანო. თბ.
- 1935 № № 13, 43, 45
862. საბჭოთა ხელოვნება. განსახკომის ხელოვნების სექტორის, ხელოვნების მუშაკთა პროფკავშირის და დრამატურგთა სექტორის ორგანო. თბ.
- 1933 № № 1–17
- 1934 № № 1–14
- 1935 № № 1–4
- 1933
- № 1. „სრულია 1933 წ“.
- № 6. „იუმორი, გვ. 3“.
- № 8. „გ. ტაბიძე“.
- № 10. „ხანჯლებზე, გვ. IV. ი. გრ“.
- № 13. „გუგულის „პატარა ფელეტონი“, გვ. 3“.
- № 14. გვ. 1. „ფალიაშვილის №-რი: შეცდომა ი. ეკალაძეზე, გვ. 4“. გვ. 4. ნეკროლოგში მოხაზულია: „ფარსმან-ფარუხი“, მიწერილია: „მ. ამირეჯიბის ფსევდ-ია. ი. გრ“.
- № 17. „ა. ახმეტელის ბიოგრაფია“.
- 1934
- № 1. „1934. სრულია“.
- № 4. „ესტრადაზე, გვ. 4“.
- № 5. „კ. მარჯანიშვილზე („ლამარა“ აკი ამის დადგმა იყო)“.
- № 6. „რუსთ. თეატრზე“.
- № 8. „მწ. ყრილობა“.
- № 9. „ჩემზე“.
- № 10. „ჩვენი სურათი“.
- № 13. „მსახიობ გ. დვანაძეზე“.
- 1935
- № 1. „1. დოდოს სურათი, გვ. 4. 2. დიმიტრი ყიფიანი ი. ჭ-ძესადმი, გვ. 3. „საბჭოთა ხელოვნება“ 1935 წ. მეტი არ გამოსულა. ი. გრ“.
- № 3. „1. აკაკის დრამატურ. 2. მაკოს მოგონება. პიესებ“.

№ 4. „მოცეკვავე ალექსიძე“.

863. სალიტერატურო გაზეთი. საქ. საბჭოთა მწერლების ფედერაციის ათდღიური გაზეთი. თბ.

1931 № № 1–6

1932 № № 1–27

1933 № № 1–24, 27.

1934 № № 1–11, 11 ბ, 12–16, 23.

აკინძულია ერთად. კანზე: „სრულია – 1931, 1932, 1933, 1934. გამოვიდა პატარა ფორმატით (1934 წ. № 17). ი. გრ“.

კანის მე-2 გვ.: „1. ჩემი წერილი უშანგიზე, № 4, 1933“.

კანის მე-4 გვ.: „1. მაიაკოვსკის ექსპრომტი, 1933, № 22. 2. ოლე, № 25, 1932“.

1931

№ 1. „ი. გრ. 8/XI. 1931“.

№ 6. „კიდევ ეს „ოქროს ფეხი“ ს. ჩიქ. ლექსში“.

1932

№ 1. გვ. 3. ხაზგასმულია: „ჩააწყვე რაგში ლექსი ცამეტი“, არშიაზე: „გ. ტაბ“.

№ 2. გვ. 4. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „გრ. ცეცხლადის თარგ“.

№ 3. გვ. 1. „ბეგიაშვილი – კაპანელი“. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ეს ეკუთვნის შირვანზადეს“.

№ 6. „ჩემ მიერ თარგმ. ლექსი (აკოფ აკოფიანიდან)“.

№ 12. „გ. ლეონიძის ლექსი“.

№ 13. „ს. ხუნდაძე – ეგ. ნინოშვილზე“.

№ 15. „აქ ჩემი გიოტე ქართულად, გვ. 4“.

№ 16. „1. ყრილობა მწერ. 2. ნეკროლოგი ფონტეფო“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „გაიოზ ყირიმელი“, „გრ. ცეცხლადე“. იქვე სურათთან მიწერილია: „პ. სამსონიძე“.

№ 18. „ქუთაისი“. გვ. 4. ხაზგასმულია სათაური, მიწერილია: „ჰაფიზი სომეხი როდია?“.

№ 20. „ა. ჭ-ძეზე ფელეტონი“.

№ 21. „გვ. 1. აქ ჩემ მიერ შედგენილი გორკის ბიბლიოგრაფია“. გვ. 2. სტრიქონთან: „განთიადის მოციქულს ქარიშხალს“ წერია: „ი. ევდოშვილსაც აქვს“. გვ. 2–3. მოხაზულია: „გადაჭრით შეიძლება ითქვას, რომ არც ერთი რუსი მწერლის ნაწარმოებები არ ყოფილა იმდენი ნათარგმნი ქართულად, რამდენიც ითარგმნა...(გორკი)“, არშიაზე: „რა იცი?“ ხაზგასმულია: „ერთი ცნობილი მწერალი გორკის შესახებ „ივერიის ფურცელზე სხვათაშორის წერდა“, მიწერილია: „ფანცხავა“.

№ 23. „ბესიკზე“.

№ 25. „პოეტის კარიკატურა“.

№ 27. „ჩემზე, I გვ“.

1933

№ 4. „აქ ჩემი პორტრეტი“. უშანგი ჩხეიძეზე, იხ. გვ. 4. ი. გრ“.

№ 5. გვ. 4. სათაურთან: „დავიწყებული მხატვარი“, მიწერილია: „მრევლიშვილი“.

№ 7. „ჩემი ანკეტა – რაზე ვმუშაობ. ი. გრ“.

№ 8. „ო. შმერლინგზე, გვ. 3“.

№ 9. „ხრონიკა. გვ. 4; ოვ. თუმანიანის საღამოზე მე – „ერთი წვეთი თაფლი“; გ. ლეონიძეს ლექსი – მიბაძვა“.

№ 10. „ჩემი წერილი ორბელიანზე, გვ. 4“.

№ 11. გვ. 1. „არსენაზე“, გვ. 2. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე: „ველიჩკო იყო ამ დროს?“. გვ. 5. ინიციალთან: „ვ“., „აკ. გაწერელია“.

№ 12. ინიციალებთან: „ნ. დ-ი“, „კარლო მელაძე“.

№ 13. „ალ. ჭ-ძე, გვ. 4“.

№ 14. „ჩემი კარაპეტინი“.

№ 15. „გ. ტაბიძეზე, ჩემი წერილი“.

№ 17. „ი. მაჩაბელი“.

№ 18. „კ. კაპანელის წერ. „ყარაჩოდ“, გვ. 4“.

№ 19. გვ. 1. „I. მთაწ. მუზეუმზე. II. მაჩაიძეზე“. გვ. 3. ხაზგასმულია აბზაცი, მიწერილია: „არკ. ხუნდაძე“.

№ 20. „გუგულის იუმორი, გვ. 4. – რუსთველის თეატრზე კარგი წერილი. ი. გრ. წყალტუბო, 2 ოქტომბერი. 1933“.

№ № 22–23. გაზეთში დაბეჭდილია: „№ 23“, ჩამატებულია „22“, მიწერილია: „შეცდომა იყო. ორმაგი ნომერია... 23 ნომბერი“.

№ 24. „მეტეხი“.

№ 25. „მე – წითელარმიელებთან, გვ. 1“.

№ 27. „მე – გვ. 1“. გვ. 4. ხაზგასმულია: „ამ ჟურნალს კითხულობდა ნ. ბარათაშვილი“, მიწერილია: „ი. მეუნარგიას ცნობებით“.

1934

№ 5. „ლევ. ასათიანის წიგნზე, გვ. 4“.

№ 6. „იაკობ მანსვეტაშვილზე“.

№ 7. „ლიტ. მემკვიდრეობა. „ელხი“-ზე. (ჩემი ნაწერების გამოცემა)“.

№ 8. „ჩემი მილოცვა“.

№ 9. „ჩემზე, გვ. 4“.

№ 10. გვ. 3. მოხაზულია სტროფი, არშიაზე: „ეს რითმა იაშვილს აქვს, იხ. № 16, 1933 წ“.

№ 13. „მე, გვ. 1, 3, 4“.

№ 15. „ხრონიკა ჩემი“.

№ 16. „ამის შემდეგ გამოდის პ. ქიქოძის რედაქციით“.

მეორე ცალები:

1931

№ 1. „აქ პ. ინგოროყვას წერილია, გვ. 4. (შეცდომებით)“.

1934

№ 1–3. „სტალინის №-რი“.

864. სალიტერატურო გაზეთი. ერთდღიური. საქ. საბჭოთა მწერლების ფედერაცია. თბ.

1931 25 თებერვალი.

გვ. 1. „ჩემზე, გვ. 7. 1931“. გვ. 11. ხაზგასმულია შენიშვნა: „სიას ვბეჭდავთ შემოკლებით“, მიწერილია: „22. ოვ. თუმანიანი. (ჩემი თარგმანი)“. ტექსტში ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ჩემი წინასიტყვაობით“. გვ. 12. მოხაზულია: „სოლო გოშაძე“... არშიაზე: „ჩემი რედაქც. ი. გრ“. მოხაზულია: „გუგუნავა სიმონ...“ მიწერილია: „ჩემი რედაქც“. სტრიქონთან: „ნაკაშიძე ნინო – პატარა მშენებლები...“ მიწერილია: „და მარიჯანი“.

865. სამშობლოს დამცველი. წითელარმიული გაზეთი. ბუინაკსკი.

1942 № № 1 (66), 2, 4, 6, 8, 10, 12, 17, 19, 20, 22.

№ 1. „პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს. თქვენი ბიბლიოთეკისათვის, ქ. ბუინაკსკში გამოსული წ.-არმიული გაზეთი. ს. ჟღენტისაგან. 4. 7. 42 წელი“. ნაჩუქარ. ნაწერში ხაზგასმულია: „ქ. ბუინაკსკში და მიწერილია: „თემირ-ხანშურა“. იქვე: „ს. ჟღენტის ლექსები“.

№ 17. „ი. მოსაშვ“.

№ 19. „ილო მოსაშვ. კ. ლ-ძე“.

№ 20. „ილო მოსაშვ. კ. ლ-ძე“.

886. სამშობლოს სადარაჯოზე. წითელარმიული გაზეთი.

1944 № 19.

867. სამშობლოში დაბრუნებისათვის. გამოცემა კომიტეტისა „სამშობლოში დაბრუნებისათვის“ (თბ).

1957 № 8

868. სამხედრო მწერალი. ქ. წ. დრ. ა. ქართული ნაწილების ლოკაფის ერთდროული ორგანო. თბ.

1932 № № 1, 2.

№ 2. გვ. 1. „გრ. ორბელიანზე, გვ. 4“. გვ. 3. ხაზგასმულია სიტყვა: „პეტიტით“, არშიაზე: „პეტიტით ააწყეო ალბათ დედანზე ეწერა“. იქვე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი საქ. კპ (ბ) ც. კომიტეტის დადგენილება „სამხედრო მწერალის“ შესახებ, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ“, 1932 წ., № 150, 29 ივნისი“.

869. საფესტივალო. ქ. თბილისის მოლოტოვის სახ. რაიონის I ფესტივალის საორგანიზაციო კომიტეტის ბიულეტენი. თბ.

1957 № 3

ქართ. და რუსულ ენაზე.

870. საქართველოს კინო. ორკვირეული სურათებიანი გაზეთი. თბ.

1924 № 1

გვ. 1. „ი. გრ. 1934. 17. III“.

871. საქართველოს მეურნეობა. საქ. უმაღლეს ეკონომ. საბჭოს ორგანო. რედ.: მ. ტოროშელიძე. თბ.

1922 № 1

გვ. 1. „ს. ავალიანის წერილი“.

872. საქართველოს სამრეკლო. ყოველკვ. სალიტ. გაზეთი. თბ.

1923 № 1

873. საქართველოს ფიზკულტურელი. საქ. ცაკთან არს. ფიზკულტურის უმაღლეს და თბ. საბჭოს ექვსდღიური ორგანო. თბ.

1934 № № 1–9, 14–17, 20, 22–24, 27, 28.

1935 № № 29–30.

1935

№ № 29–30. გვ. 1. „იუმორი. კარიკატურა“.

874. საქართველოს შინამრეწველი. საქ. სარეწაო კოოპერაციის, სარეწაო სატყეო კავშირის და სარეწაო კოპ. ურთიერთ დამზღვევი სალაროს ორგანო. თბ.

1935 № 9

გვ. 1. „პროგრამა“.

875. სახალხო განათლება. საქ. სსრ განათლების სამინისტროსა და განათლების უმაღლესი სკოლისა და სამეცნ. დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის რესპ. კომიტეტის ორგანო. თბ.

1946 № № 1–54

1947 № № 1–52

1948 № № 1–52

1949 № № 1–18, 35, 37, 43–52.

1950 № № 1–52

1951 № № 1–52

1952 № № 1–52

1953 № № 1–52

1954 № № 30, 33, 43, 45.

1955 № № 1–52

1956 № № 1–52

1957 № № 1–52

1958 № № 1–52

1959 № № 1–52

1960 № № 1–52

1961 № № 1–10, 13–16, 18–22, 24–33, 36, 37, 38, 40, 44, 48.

1962 № № 26, 44.

1946

№ 4. „ჯანაშია“.

№ 5. „ტრ. თაბუკაშვილზე“.

№ 6. „ჩემი ლექსი“.

№ 7. „დედაენაზე“.

№ 8. „ჩემი წერილი“.

№ 10. „რაფ. ერისთავზე“.

№ 15. „ბავშვთა აღზრდის შესახებ“.

№ 19. „1. ლადო ბზვანელი. 2. კ. კეკელიძე. 3. ბ. მჭედლიძეზე. რა სუსტი ლექსებია“.

№ 21. „ა. მამაშვილზე“.

№ 22. „ბაში აჩუკი“.

- № 23. „ალექსი ჭ-ძე“.
- № 27. „ალ. გარსევანიძე“.
- № 28. გვ. 1. „1. პეტრე ჭარაია. 2. შამშინოვის გრამატიკა“. გვ. 4. წერილთან: „პეტრე ჭარაია“.
- № 33. „გ. სუნდუკიანი“.
- № 37. „ნიკო ჯანაშია“.
- № 39. „აკ. შანიძე“.
- № 41. „ივ. გეგია“.
- № 43. „ცახელი“.
- № 44. „შესანახია“.
- № 45. „მე“.
- № 46. „ოდისშარას მოთხრობების აუგი“.
- № 48. „ქართული წიგნი“.
- № 49. „დ. ჩუბინაშვილი. ნ. ცხვედაძე“.
- № 50. „ა. ჭ-ძე“.
- № 51. „ჩემი წერილი ქუჩიშვილზე“.
- № 53. „1. შერქმეული სახელებისათვის, გვ. 3. 2. თ. ჟორდანიას“. 1947
- № 1. „ჩემი ლექსი და ინტერვიუ“.
- № 2. „ჩემი ლექსი“.
- № 10. „ნ. ლომოური“.
- № 12. „მე პიონერებთან, საინტერესოა“.
- № 13. „გიორგი გიგიბერიაზე“.
- № 17. „იხ. გვ. 4“.
- № 18. „1. მესხეთის ფოლკლორი. 2. გოგებაშვილი“.
- № 19. „ჩემზე“ .
- № 21. „ჩემი ლექსი უჩემგვაროდ“.
- № 22. „ბოლოში საინტერესოა. „ხელოსანი – მესტამზე“.
- № 23. „ მარი ბროსე“.
- № 25. „აკაკის შესახებ“.
- № 26. „გ. ჭალაღიძელი“.
- № 29. „აკაკის ლექსებზე“.
- № 36. „ს. აბაშელი“.
- № 38. „ჩემი ლექსი. „ხელი“, II გვ“.
- № 39. „ჩემი ლექსის შეცდომის გასწორება“.
- № 44. „მე?“.
- № 45. „ჩემზე, გვ. 3“.
- № 47. „აკაკი წერეთელის ბავშვობა“.
- № 49. „ილიაზე ი. ნონეშვილის ლექსი“.
- № 51. „მე – ახალდაბადებული“.
- 1948

- № 6. „ბაბოს წერილი“.
- № 12. „დ. კარიჭაშვი“.
- № 13. „ა. ყაზბეგი“.
- № 15. „1. გრ. ორბელიანი. 2. ოსტროვსკი“.
- № 16. „იხ. გვ. 4“.
- № 17. „თ. სახოკია“.
- № 20. „სია წიგნების“.
- № 22. „ს. ხუნდაძე“.
- № 23. „ვ. ყიფიანი, გვ. 4“.
- № 25. „ყაზბეგზე. ჩემზე ფელეტონში“.
- № 27. „ოლიმპიადა“.
- № 28. „ივ. მაჩაბლის კერძო წერილი“.
- № 31. „1. დ. გურამიძე. 2. ს. წეველი. 3. დედ“.
- № 36. „აქ ლადო კეცხოველზეა წერილი“.
- № 37. „ა. ყაზბეგი“.
- № 38. „აქ ექვსი წერილია საინტერესო“.
- № 39. „ვაჟას ლექსი“.
- № 40. „ა. ყაზბეგის №-რი. (ილიას წერილი ა. ყაზბეგისადმი)“.
- № 41. „ომონიმი შ. ძიძიგურისა“.
- № 42. „ია ეკალაძე“.
- № 43. „გოგებაშვილი – ფოლკლორი“.
- № 44. „ჩემი ლექსი“.
- № 47. „ი. ბატონიშვი. გრამატიკა“.
- № 49. „ივ. გომელაურის №-რი“.
- № 50. „ნ. ბარათაშვილის დაბადება“.
- № 51. „ჩემი ლექსი, გვ. 7“.
- № 52. „უკანასკნელი ნომერია 1948 წლისა. ლ. არდაზიანზე“.
- 1949
- № 1. „ექსკურსიები (ჩემთანაც, გვ. 4)“.
- № 2. „შ. ჩიტაძეზე, გვ. 4“.
- № 8. „შეცდომა“.
- № 11–12. „კ. ყიფ. ლ. ბოცვაძე“.
- № 13–14. „მასწ. დაჯილდოება“.
- № 16. „შევჩენკო და აკაკი“.
- № 35. „ცახელი“.
- № 37. „ჩემზე“.
- № 43. „ჩემი ერთტომეულის ქრონიკა. გვ. 4“.
- № 48. „ილ. სიხარულიძე“.
- № 49. „აკაკი. ალავიძე“.
- № 50. „გ. ლ-ზე და დ. გურამიშვილზე, გვ. 4“.
- № 51. „წერილი თავდება ჩემი ლექსით, გვ. 4“.

1950

- № 3. „ე. ნინოშვილზე“.
- № 4. „გ. ლ-ძე“.
- № 5. „დედაენა“.
- № 8. „თ. მათიაშვი“.
- № 11. „ლაურეატები. დ. ჭონქაძე“.
- № 13. „ჩემზე“ .
- № 14. „გ. ლ-ძე. ი. ბალახაშვი“.
- № 15. „მაიაკოვსკი“.
- № 17. „გამორჩენილა. ლექსი სამედ ვურდუნისა“.
- № 18. „1. ფაფაზიანზე. 2. ცქვიტზე“.
- № 21. „გ. ერისთავი“.
- № 24. „მე – გორში“.
- № 25. „ს. ფირცხალავას წერილი წიგნზე“.
- № 26. „პირველი სხივი“.
- № 27. „ჩემზედაც. ს. ცაიშვი. „მელანი“.
- № 28. „გ. სუნდუკ“.
- № 31. „მარიჯანზე“.
- № 37. „ი. გრიშაშვი. „დილაში“ (?)“
- № 43. „დ. უზნაძეზე. ლექსი“.
- № 44. „თეატრი“.
- № 46. „ივ. ჯავახიშვილის წერილი, გვ. 3“.
- № 47. „შინ დაბრუნება მინდა“.
- № 50. „ნ. ბარათაშვილის პორტრეტისა, გვ. 4“.
- № 52. „1. ი. გოგებ. 2. ალ. საჩინ. ლექსი“.

1951

- № 7. „საინტერ. ა. აბრამიშვი. წერილი“.
- № 8. „ჩემი ლექსი“.
- № 12. „ილიას ენა (ზოგი უხეიროა)“.
- № 14. „ვაჟას ენა“.
- № 15. „ივ. გიგინეიშვი. ხუტას ლექსებზე“.
- № 16. „აკაკის ენა“.
- № 22. „ჩემი ლექსით“.
- № 24. „იხ. კ. გამსახ., გვ. 4“.
- № 25. „1. გორკის №-რი. 2. ირ. აბაშიძეზე“.
- № 26. „ნ. ლომოურის კერძო წერილი“.
- № 27. „სიმ. გაჩეჩილაძეზე“.
- № 28. „კუპრავას წერილი“.
- № 29. „ა. ჭ-ძე და ბალაკირევი“.
- № 31. „ჩემზე, გვ. 2“.

№ 32. „1. შემოკლების წინააღმდეგ. 2. ჩამოერთვით დიპლომი, გვ. 1. 3. გ. ჯიბლაძეზე“.

№ 33. „მე“ გვ. 4“.

№ 39. „სხივი“.

№ 41. „კ. გამსახურდიას წერილი ენაზე“.

№ 44. „ენის შესახებ“.

№ 46. „ივანე გომელაური“.

№ 47. „მიხ. კეკელიძე“.

№ 48. „ენაზე“.

№ 49. „კამათი“.

№ 50. „დ. პარკაძე“.

№ 51. „I. აუგი რუსულ სახელმძღვანელოებზე. II. ივ. კერესელიძეზე“.

№ 52. „მამუკა ბარათაშვილი“.

1952

№ 1. „სრულია! ი. გრ“.

№ 3. „ნინო ნაკაშიძესთან“.

№ 4. „ჩემზე, გვ. 4“.

№ 7. „შესწორებ. სახელმძღვან“.

№ 8. „ი. გოგებაშვილი. სახელობის ბიბლიოთეკა“.

№ 9. „ან. ფურცელაძის ფსევდონიმები, გვ. 4“.

№ 10. „გოგოლი“.

№ 12. „აკაკის სახლი. კალენდარზე“.

№ 13. „ნ. ლომოურზე. გ. ლეონიძეზე“.

№ 14. „დ. თომაშვილი“.

№ 15. „კონკურსი“.

№ 16. „დილა“.

№ 19. „მე – სკოლაში, გვ. 3“.

№ 22. „დედა-ენა“-ზე“.

№ 23. „მე-4 საბავშვო ბავშვი“.

№ 24. „სახელმძღვანელოები, გვ. 4“.

№ 27. „1. მიმქრალი. 2. „წიქარა“. 3. გოეთე“.

№ 31. „დ. გურამიძე. (ს. ჩიქ.)“.

№ 34. „მაცვალა მრევლიშვილის წიგნი“.

№ 41. „ლექსი“.

№ 44. „შენიშვნები „დედა-ენაზე“.

№ 45. „ბავშვების აღზრდა“.

№ 47. „ჩემზე“.

№ 49. „ა. მანშ. ამბ. გაჩეჩილაძის წიგნი“.

№ 51. „შეხვედრა ი. გრიშაშვილთან“.

1953

№ 2. „XI კლასის მაკეტი“.

- № 3. „ივ. როსტომაშვილი“.
- № 4. „ოთარ ჭელიძე“.
- № 9. „ჩემი სტრიქონები გვ. 3“.
- № 10. „ანდრო ლომიძის წიგნის რეცენზია“.
- № 13. „ლექსები (კარგი ლექსია შ. ამისულაშვილისა)“.
- № 19. „ლექსები“.
- № 21. „ი. ევდოშვი.; გვ. 4“.
- № 22. „ი. გრიშაშვილი სკოლაში, გვ. 3“.
- № 24. „ილ. ჭ. III ტ“.
- № 28. „ივერია 1889 წელს გაზეთად არ გამოდიოდა, გვ. 4“.
- № 32. „ლ. ბზვანელი“.
- № 42. „ჩემზე“.
- № 45. „ი. სიხარ. წიგნის რეცენზ“.
- № 48. „მიამიტობა, გვ. 4“.
- № 49. „ჩემზე „თქვენთვის ჩემო პატარებო“.
- 1954
- № 30. „ლევ. ასათიანზე“.
- № 43. „1. შ. დადიანი. 2. ტრ. რუხაძე“.
- № 45. „ივ. მაჩ. და შექსპ“.
- 1955
- № 3. „ნინო სანებლიძის სკოლა“.
- № 9. „მოსწავლეებზე“.
- № 10. „თამარიანის ტექსტი“.
- № 12. „მე გურიაში, გვ. 4“.
- № 14. „1. ანდერსენის ზღაპარი, გვ. 4. 2. ი. გრიშაშვილი და რადიო; გვ. 2“.
- № 16. „ინგლისური იუმორი“.
- № 22. „I. ს. გრიშინა (?) გვ. 3. II. ი. მეუნარგიას წიგნზე“.
- № 23. „გიქორ“.
- № 24. „ლექსით“.
- № 26. „რ. ელანიძეზე“.
- № 28. „მაყვალა მრევლიშვილზე“.
- № 31. „1. აკაკი. 2. გ. სააკაძე“.
- № 32. „ის. დოლიძეს წიგნი“.
- № 36. „ქართულ-იტალიური ლექსიკონი რომში“.
- № 38. „გებტმანის წიგნი“.
- № 40. „დ. გურამიშვი. ცახელი“.
- № 41. „დ. გურამიშვი“.
- № 43. „ჩემზე, გვ. 4“.
- № 44. „ტარიელ გოლუა“.
- № 48. „წიგნების ერთთვიური“.
- № 49. „1. ლეო ქიაჩელზე. 2. ვ. ტყაოსანზე. 3. სიმონ მეფეზე. 4. კარგი ლექსი, გვ. 3“.

1956

- № 3. „სოლ. დოდაშვილი, გვ. 4“.
- № 6. „ქალთა გიმნაზია გორში“.
- № 8. „თედო სახოკია“.
- № 9. „იუსტინე აბულაძის წერილი, გვ. 4“.
- № 10. „ანა კალანდაძე“.
- № 16. „ან. ღვინიაშვილის წიგნზე, გვ. 4“.
- № 27. „გ. ჯიბლაძე, გვ. 4“.
- № 28. „შეცდომა, გვ. 2“.
- № 29. „ფსევდონიმების გახსნისათვის“.
- № 30. „იპ. ვართაგავას წიგნზე, გვ. 4. კარგი წერილია“.
- № 31. „1. თ. სახოკია. 2. აფიშების ქართული“.
- № 32. „ეკ. გაბაშვილზე. (ქარელიშვილი)“.
- № 33. „ვ. ტყაოსნის“ რეცენზია, გვ. 4“.
- № 35. „აქ სამი წერილია!“.
- № 36. „ნიკო კეცხოველის წიგნი“.
- № 38. „შხამიანი გველები, გვ. 4“.
- № 44. „გ. ქუჩიშვილი“.
- № 48. „ი. გოგებაშვილზე“.

1957

- № 5. „1. მარიჯანის საღამო. 2. ლ. ჭ-ძის წიგნზე“.
- № 12. „ტარიელიანი, გვ. 4“.
- № 13. „1. მარიჯანი? გვ. 1. 2. რეცენზია“.
- № 15. „1. მარიჯან, 4. 2. ნ. ბარათ. დაბ თარიღი, 2“.
- № 24. „I. ი. გოგებაშვილზე. II. გრ. ორბელიანზე“.
- № 29. „ჩემს სომხურ წიგნზე, გვ. 4“.
- № 35. „მე – წაღვერში, გვ. 4“.
- № 38. „მწერალთა ბიბლიოგრა“.
- № 44. „რ. ტურაბოვის იუბილე. ი. ჭ., გვ. 3“.
- № 48. „სოლ. ცაიშვილი. არისტო ქუთათელაძეს 1856–1912“.
- № 51. „მე წალენჯიხაში, გვ. 4“.
- № 52. „ჩემს საბავშვო წიგნზე“.

1958

- № 4. „ოთარაანთ ქვრივი“.
- № 7. „მასწავლებლის ლექსები“.
- № 11. „ჩემი სურათი გადაღებული ბავშვებთან“.
- № 14. „ი. ჭ-ძე“.
- № 24. „ჩემი სიფათი“.
- № 34. „ვაჟა-ფშაველას მოთხრ. „როგორ გაჩნდნენ ბუები“.
- № 36. „ცხვედაძე და იაკობ გოგებაშვილზე, გვ. 4“.
- № 43. „სვანური ლექსი“.

1959

- № 1. „ჩემი წერილი“.
- № 3. „ლიტ. გვერდი“.
- № 7. „ლირიკული ლექსები“.
- № 8. „ოვ. თუმანიანი“.
- № 9. „ალ. ბარამიძე, გვ. 4“.
- № 10. „ორი კარგი წერილი, გვ. 4“.
- № 13. „გ. ტ-ძე“.
- № 15. „მე – ბავშვებთან“.
- № 20. „ეგ. ნინოშვილის ფსევდონიმისათვის“.
- № 31. „ანდრო შილაკაძე“.
- № 34. „მზიანეთი“ – ჩემზე ი. გრ“.
- № 39. „ჩემზე. ჩემი შეხვედრა 47-ე სკოლაში“.
- № 40. „ჩემი მილოცვა“.
- № 42. „მე მოსწავლეებთან“.
- № 47. „გ. ტ-ძე, გვ. 4“.

1960

- № 1. „ჩემი ლექსი დუბლ“.
- № 3. „ჩემზე“.
- № 5. „გ. ლ-ძე“.
- № 11. „მარიჯანზე, იხ. გვ. 4“.
- № 13. „დაკარგული მშობლები“.
- № 17. „სტალინი – ლენინზე. „მთის არწივი“.
- № 19. „გ. ტაბიძე, გვ. 4“.
- № 30. „პ. მელიქიშვილი“.
- № 31. „სოსო მელიქიშვილი, გვ. 4“.
- № 49. „ჩემი ლექსი გადაუბეჭდიათ, იხ. 3“.
- № 51. „დედა-ენის“ გარჩევა. მეც“.

1961

- № 1. „დ. ყიფიანის მკვლევლობა“.
- № 16. „ჩემი სიტყვა“.
- № 44. „მოგონილი სახელები“.
- № 48. „ჩიტები. ნ. ჟვანია“.

მეორე ცალები:

1946

- № 41. „ფსევდონიმები, გვ. 4“.
- № 51. „მე და ქუჩიშვ“.

1951

- № 14. „ივ. გიგინეიშვ“.

1953

- № 28. „იონა ქართველიშვ. მემუარებზე, გვ. 4“.

1955

№ 12. „მე ოზურგეთში. ჩემზე“.

№ 30. „გ. ტაბიძის საღამო“.

№ 47. „მიცკევიჩი“.

1958

№ 1. „ჩემი ინტერვიუ“.

№ 10. „მარიჯან, გვ. 3“.

№ 42. „ე. ნინოშვილის ბიოგრაფიისათვის“.

№ 51. „საღამო სოხუმში“.

1959

№ 41. „ვ. ბაიაძის წერილი“.

876. სახალხო თეატრი. საიუბილეო გამოცემა. თბ.

1923 № 1

გვ. 1. „ჩემი წერილი, გვ. 1; ნ. გოცირიძის კურონოზები“.

877. სიმართლე. სიღნაღის სამაზრო კომიტეტისა და აღმასკომის ყოველკვ. ორგანო.

სიღნაღი.

1922 № 3

1923 № № 6, 15, 29, 30, 32, 35, 41, 43.

1924 № № 4–7, 44, 45.

1926 № 14.

1923

№ 15. „შანშიაშვილის „სპარტაკზე“.

№ 43. „ბაჩანას ფელეტ., 4“.

1924

№ 4. „ბაჩანას პიესა“.

878. სიმართლე. სურათებიანი დამატება. სიღნაღი.

1923 № 3

დეფექტურია.

გვ. 1. „სუფლიორი ვარვარიძე გიორგი“. გვ. 3. ფოტოსურათთან მიწერილია: „ვარვარ“.

879. სიმართლე. ქუთაისის რაიკომისა და რაისაბჭოს აღმასრ. კომიტეტის ორგანო. ქუთაისი.

1942 № 44.

აკინძულია გაზ. „ახალი წყალტუბოს“ 1943 წ. ნომრებთან.

880. სიმართლე კახეთისა. სიღნაღი.

1922 № 3

881. სიტყვა და საქმე. საქ. მწერლების კავშირის ქუთაისის განყოფილების ათდღიური გაზეთი. ქუთაისი.

1934 № № 1–9

1935 № № 1–3

აკინძულია ერთად.

კანზე: „სრულია. ქუთაისის გამოცემა. I. პლ. ქიქოძის რედაქტორობით 1934 წელს გამოვიდა სულ ხუთი ნომერი. II. ნ. ცხაკაიას რედაქტორობით 1934 წელს გამოვიდა (– გაგრძელება № 9-მდე) III. ნ. ცხაკაიას რედაქტორობით გამოვიდა 1935 წელს სულ სამი ნომერი. – ილიას წერილი № 9 გავასწორე. ი. გრ“.

კანის მე-2 გვ. დაკრულია: 1. ნაბეჭდი განცხადება: „გამოვიდა და იყიდება ყველგან ახალი ლიტერატურული გაზეთი „სიტყვა და საქმე“ და გაზ. „კომუნისტის“ 1934 წ. 8 აგვისტოს ნომრიდან ამოჭრილი მიმოხილვა გაზ. „სიტყვა და საქმეში“ გამოქვეყნებული ლიტერატურული ნაწარმოებებისა“.

1934

№ 1. „ი. გრ. ჩემს ბიბლიოთეკას (აქ ორი რამეა ჩემი)“.

№ 3. გვ. 5. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „ითაღლითა – მაღლიდან“, არშიაზე: „ჩემია იხ. „ნარიყალაზე“, წავიკითხე ჟ. ლოლობერიძის საღამოზე 1926 წ.“ ხაზგასმულია: „ამბავი – დასასტამბავი“, არშიაზე: „ჩემი „ერთ გვირგვინოსანს“, დაბეჭდილი II ტ“. გვ. 6. ქვემო არშიაზე: „აფსუს სადა ხარ თავუნავ“.

№ 6. „ამ ნომრიდან სხვა რედაქტორია“.

№ 7. „აკაკი და რეჟისორობა“.

№ 8. „ტ. ტ-ძე და...“

№ 9. „ილიას წერილი აკაკის“.

1935

№ 3. „აკაკი. ჩემი შენიშვნა – დ. თომაშვილისათვის“.

ბოლო ფურცელზე ფანქრით: „P. S. მეტი არ გამოსულა“.

მეორე ცალები:

1934 № № 1–2, 4, 5, 9.

№ 2. „ოლ. ლეჟავას“.

882. სოფლის მეურნეობა. „კომუნისტის“ ყოველკვ. დამატება. თბ.

1958 № 18

1959 № № 1, 41

1958

№ 18. „ეს კონა გაზეთებისა შესანახია (მასალა)“.

1959

№ 1. „სოსოს წერილი“.

№ 41. „წერილი ჩემზე“.

883. სოფლის ცხოვრება. თბ.

1960 № № 1–5, 16, 17, 20, 24, 27, 52, 82, 94, 101, 102, 105, 107, 108–123, 125, 126, 130–132, 134–163, 165, 169.

1961 № № 1–21, 23–26, 28–46, 48, 49, 51–70, 72–83, 86–89, 92–100, 102–105, 109–176, 181, 182, 186, 188, 209.

1962 № № 141, 165, 212, 213, 214, 216.

1963 № 117.

1961

№ 26. „ლექსები“.

- № 86. „I. ჯულიეტა ვაშაყმაძე. II. ა. მაშაშვილი“.
- № 87. „ჩაიკოვსკი. შალიაპინი“.
- № 92. „ლექსი ა. ბეგაშვილი?“
- № 98. „კარგი ლექსები, ლეგენდა“.
884. სოციალისტ-ფედერალისტი. საქართველოს სოციალისტ-ფედერალისტთა მუშათა ორგანო. თბ.
1921 № № 1–5, 7–23, 25–37, 40–46, 48, 49, 51–58, 60–73, 75–86, 88–120.
- № 7. „ისტორიული ფიქრები“.
- № 19. „ჩემი განცხ“.
- № 26. „სტალინის აზრი“.
- № 31. „ლექსი რაუდის“.
- № 33. „კ. შათირ“.
- № 34. „ჩემი წერილი კ. შათირიშვილზე“.
- № 37. „ჩემი წერილი ფსევდონიმთან: „უჯავრელი“, „ი. გრ“.
- № 41. გვ. 1. „ჩემი წერილი კ. ყიფიანზე, ი. გრ“. გვ. 2. ინიციალთან: „გ“, „ი. გრ“.
- № 43. „ჩემი წერილი კ. ყიფ“.
- № 49. გვ. 1. „ბ. ახოსპ“. გვ. 2. ბ. ახოსპირელის ლექსთან წერია: „მე მივუტანე დასაბეჭდ“.
- № 51. „ბეგლარას ლექსები. ესეც მე მიუტანე“.
- № 62. „ი. ევდოშვ“.
- № 70. „კ. გამსახ. 26 მაის“.
- № 78. „ჩემი ქრონიკა“.
- № 79. „ჩემი საღამო. გვ. 4“.
- № 80–81. „ჩემი საღამო“.
- № 82. „მარიჯანის ლექსი ჩემზე. ი. გრ“.
- № 83. „ჩემი საღამოს რეცენზია“.
- № 89. „ლექსი მ. დევძესი. ლექსი ჩემზე“.
- № 90. „ალ. ჭ-ძის სიტყვა მ. ს. ვორონცოვს, გვ. 4. ა. ჭ. ჩემი ლექსი. ნ. ზომლეთ“.
- № 92. „ვორონცოვის ძეგლი აილეს, 1921“.
- № 98. „დიომიდე კილაძე. ფსევდონიმი“.
- № 103. „კოწიას (გამსახურდიას) წერილი“.
- № 105. გვ. 1. „ტიციანის წერილი“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ნომინელი“, „ნინო წერეთელი“.
- № 109. გვ. 1. „შ. აფხაიძის წერილი“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „ომეგა“, „პ. ქ“.
- № 113. „გ. ქუჩიშვილის ლექსი“.
- № 114. გვ. 1. „II. შ. აფხაიძის წერილი“, გვ. 4. შ. აფხაიძის წერილი „პატრიოტიზმის სახელით“ ბოლოს მინაწერთ: „ცუდი აზლაკატი! დ. კასრაძის ტიპისა“.
- № 115. „III. შ. აფხაიძე“.
- № 120. „ბოლო ნომერი. გაზეთის გამოცემა დაიხურა! ი. გრ“.
- მეორე ცალეები:
1921

- № 13. „სოსიკოს ღია წერილი რედაქციის მიმართ“.
- № 16. „ჩემი გაძარცვა“.
- № 30. „ანგარიში ხელოვნ. № 1“.
- № 31. „მეტია. ი. მჭ“.
- № 32. „1. კ. შათირიშვ. 2. გაიოზი. – წაიკითხეთ მჭედლიშვილის ლექსი „მაბათის მწუხრი“.
- № 33. „წაიკითხეთ თედო ღლონტის „ფურცლები“ საქართველოს დამოუკიდებლობაზე“.
- № 35. გვ. 1. „ი. მჭედლიშვ. ლექსი, 3“. გვ. 3. ი. მჭედლიშვილის ლექსის სტრიქონები მოხაზულია და მიწერილია: „ვაჟა“.
- № 42. „ლექსი, 4“.
- № 46. „აკადემიაზე. კ. გამსახურდიაზე“.
- № 48. გვ. 1. „სომხები და ტფილისი, გვ. 2. ბ. ახოსპირ“.
- № 52. „არჩილის წერილი“.
- № 54. გვ. 1. „რეცენზია და იაშვილის წერილი. ჩემი წერილი. ფელეტ. ბეგლარ“. გვ. 4. წერილთან: „ბ. ახოსპირელის დაკრძალვა“, „ი. გრ“.
- № 56. „კ. გამსახურდია (ლენინს)“.
- № 58. „პოეზიის დღე“.
- № 61. „გასტროლიორები ხელოვნებაში“.
- № 62. „კ. გამსახურდია“.
- № 66. „ლექსი უზნადის“.
- № 70. „კარგი ნომერი. ლექსი უზნადის“.
- № 102. გვ. 1. „ვ. კოტეტიშვილის წერილი და ტიციანის პასუხი“. გვ. 2. ტ. ტაბიძის წერილის სათაურთან: „პოეზიის დღე“, მიწერილია: „ორი თვის შემდეგ უპასუხეს“. წერილში ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „სულ თავისთავზე“.
- № 105. გვ. 1. „ტიციანი – გამსახურდიას“. გვ. 2. ტ. ტაბიძის წერილში „სმერდიაკოვის პირით“ ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „თვითონ უპასუხებს ყველაფერზე“.
- № 113. „ანდერძი“.
- № 115. „ქართული ენა“.
- № 119. „აფხაზეთი“.
- № 120. „გაზეთი დახურეს“.
- მესამე ცალეზი:
1921
- № 11. „ცრემლები“.
- № 54. „ჩემი რეცენზია „უჯავრელის“ ფსევდ. და ბეგლარას დაკრძალვა“.
- № 105. გვ. 2. ტ. ტაბიძის წერილის სათაურთან: „სმერდიაკოვის პირით“ მიწერილია: „იხ. „სოც-ფედერ“. 12. VII. № 108“.
- № 109. „ლექსი ყიფიანის“.
885. სოციალისტური გზით. საქ. კპ (ზ) საგარეჯოს რაიკომისა და რაიაღმასკომის ორგანო. საგარეჯო.
1937 № 17
- გვ. 1. „კურიოზი. ილიას საღამო“.

886. სოციალისტური მეცხოველეობა. საქ. კპ (ბ) დმანისის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაისაბჭოს აღმასკომის ორგანო. დმანისი.

1946 № № 7, 8.

1960 № 13.

№ 7–8. „ჩემი ლექსი“. იქვე დევს ბარათი: „პატივცემულო სოსო! გიგზავნით ჩვენი გაზეთის ორ ნომერს, რომლებშიც დაბეჭდილია თქვენი ლექსები. 10 თებერვლის ნომერი გამოგიგზავნეთ მწერალთა კავშირში, როგორც სჩანს არ მიგიღიათ. ამიტომ ამ გაზეთებს გიგზავნით ჩემი უმცროსი ძმის ხელით. პატივისცემით დ. ბუზუკაშვილი“.

№ 13. „ჩეხოვი“.

887. სოციალისტური მშენებლობა. საქ. კპ (ბ) ონის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაისაბჭოს აღმასკომის ორგანო. ონი.

1947 № 86.

888. სოციალისტური რუსთავი. საქ. კომპარტიის რუსთავის ქალაქკომისა და მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს ორგანო. რუსთავი.

1957 № 203

გვ. 3. „ჩვენს საყვარელ პოეტს და მოღვაწეს იოსებ გრიშაშვილს. რუსთავის ლიტერ. წრისაგან. მაღლიერებით. ი. შ“.

889. სოციალისტური სოფელი. საქ. კპ (ბ) გეგეჭკორის რაიკომის და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ექვსდღიური ორგანო. გეგეჭკორი.

1940 № 13

გვ. 1. „ოვ. თუმანიანის ლექსი გადაკეთ.“

890. სოციალისტური სოფელი. საქ. გორის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების გორის რაისაბჭოს ორგანო. გორი.

1950 № 26

891. სოციალისტური შეტევა. საქ. კპ (ბ) სამტრედიის რაიკომისა და რაიაღმასკომის ორგანო. სამტრედია.

1935 № 11

1938 № 57

1939 № № 24, 25, 59.

1940 № № 2, 22, 30, 45, 48, 63.

1941 № № 32, 35, 39, 50.

1945 № № 26, 28.

1946 № № 10, 121

1935

№ 11. „მ. ჯავახიშვილი“.

1939

№ 59. „ჩემი ლექსი. სოსელი“.

1940

№ 2. „აკაკი“.

№ 35. „აკაკი. ანკეტა“.

№ 48. „იუმორი“.

- 1941
 № 32. „სოლომონ ზურგიელიძის აფორიზმის მოშველიება, გვ. 2“.
- 1945
 № 26. „ს. აბაშელი“.
 № 28. „ა. მანშიაშვი“.
- 1946
 № 10. „ლექსი – ჩემი მიზანძვა“.
 892. სოციალისტური შრომა. საქ. კპ ლაჩხუთის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო. ლანჩხუთი.
 1959 № 122
 გვ. 1. „ლექსი ჩემდამი“.
 893. სოციალისტური ხელოვნებისათვის. მარჯანიშვილის სახ. თეატრის და გაზ. „საბჭოთა აქარის“ რედაქციის ერთდროული ორგანო. თბ.
 1936 12 ივლისი.
 894. სპარტაკი. საქ. ალკვ ცკ-ის ყოველკვ. ორგანო. თბ.
 1923 № 55
 1924 № № 72, 106–109.
 № 55. „პოეზიაზე. შ. რადიანი, გვ. 1“.
 № 72. „ლენინის ბავშვობის სურათები“.
 895. სტალინელი. საქ. კპ (ბ) გორის რაიკომის და რაიაღმასკომის ორგანო. გორი.
 1937 № 70
 1939 № № 33, 47, 56, 63, 80, 90, 92, 95, 144, 198
 1940 № № 17, 25, 44, 78, 84, 96, 137, 140.
 1941 № № 33, 37, 52, 70.
 1950 № № 58, 97, 98, 100, 101, 108, 109, 114, 119, 131–132, 134–136, 142, 145, 148, 158, 162, 166, 170, 174, 176, 183, 192, 194, 196, 208.
 1951 № № 127, 185, 229.
 1952 № № 61–63, 115, 117, 164, 181, 197, 218, 232.
 1953 № № 107, 120, 126, 132.
 1954 № № 95, 130, 207, 218.
 1955 № № 202, 205.
 1956 № 34
 1957 № № 93, 97, 104, 123, 131, 155, 183, 197, 206, 210, 234, 235, 238.
 1958 № № 1–254
 1959 № № 1–127, 180, 198, 251, 255.
 1960 № № 1–107, 171–177, 185, 188, 191, 194, 195, 197, 198, 200, 202–205, 209, 211, 242, 246, 249–251, 257.
 1961 № № 14, 22, 49, 92, 146, 191.
 1937
 № 70. „გორი. კარგი ლექსი“.
 1939

№ 33. „გაზეთ „ქართლის“ ისტორია“.

№ 47. „შევჩენ.“

№ 56. „ალ. გარსევანიშვი.“

№ 63. „მამა ეძებს შვილს“.

№ 80. „რ. ერისთავი“.

№ 90. „ს. მგალობლიშვი.“

№ 95. „გორზე. პოეტები“.

№ 144. „ჩემზე“.

№ 198. „ჩემი ლექსი“.

1940

№ 17. „ნ. ლომოური და აკაკი“.

№ 25. „წით. არმ. ფიცი ლექსათ უნდა გავაკეთო“.

№ 44. „მ. გორკის №-რი“.

№ 78. „აკაკი გორში“.

№ 138. „ლიტ. გვერდი“.

№ 140. „ი. გოგებაშვი.“

1941

№ 33. „ვაჟას უცნობი სურათი“.

№ 37. „ა. ჭ. რეც.“

№ 52. „შექსპირის სონეტების ქართული თარგმანი, გვ. 4“.

№ 70. „პიესა „ოჯახი“.

1950

№ 58. „ი. სიხარულიძე“.

№ 100–101. „თამარ სვანი“.

№ 114, 119, 131, 132. „ლექსი“.

№ 136. „დოდო ჭ-ძე“.

№ 142–145. „ლექსით“.

№ 158. „გორის თეატრის №-რი“.

№ 174. „კ. ფოცხვერაშვილი“.

1951

№ 229. „პირველი ქართული გრამატიკა“.

1952

№ 61. „მზის დაბნელება“.

№ 63. „ლექსი. ჰგავს ჩემსას“.

№ 115. „ლექსი თ. ჯანგ“.

№ 117. „ი. გოგებაშვილის №-რი“.

№ 164. „გ. ტაბიძე“.

№ 181. „ილია“.

№ 218. „გ. ლეონიძის პოემებზე ვ. ბაიაძე“.

1954

№ 95. „ჩემია. გორი. ი. გრიშაშვილი“.

№ 130. „ვ. გოლცევის ნარკვევი გორზე“.

№ 207. „კოტე ელიოზიშვილი“.

1956

№ 34. „პირველი გაზეთი გორში – „ქართლი“

1957

№ 93. „გოლდონი“.

№ 97. „კ. გამსახურდია“.

№ 104. „კ. მარჯანიშვილი“.

№ 123. „ვერიკო ანჯაფარიძე“.

№ 131. „ხოსროვის“.

№ 155. „ი. ჭ-ძე“.

№ 183. „ი. ჭ-ძე, გვ. 1“.

№ 197. „ი. ჭ-ძე“.

№ 206. „ილია გორში“.

№ 210. „ი. ჭ-ძე“.

№ 234. „I. ლადო გუდიაშვილი. II. ახალგაზრდა პოეტები. (ციცილო ჭუჭყიაძე).“

№ 235. „ლადო გუდიაშვილი“.

№ 238. „წიწამური“.

1958 წ. ნომრები აკინძულია ორ ნაწილად ყდებში.

ფორზაცხე: „გორის გაზეთი. ი. გრ“. იქვე დევს კონვერტი ბარათით.

კონვერტზე: „თბილისი. იოსებ გრიშაშვილი. გორი. რედაქცია. შ. ჩუბინიძე“.

ბარათი დაწერილი რედაქციის ბლანკზე: „პატივცემულო იოსებ გრიგოლის ძე! ჩვენი რედაქციის კოლექტივის სახელით მხურვალე, გულითად სალამს გითვლით თქვენი დაბადების 70 წლისთავთან დაკავშირებით და გისურვებთ ხანგრძლივ და ნაყოფიერ შემოქმედებით მუშაობას ჩვენი სამშობლოს საკეთილდღეოდ.“

ვინაიდან, თქვენი სურვილია, რომ თქვენს ბიბლიოთეკაში ინახებოდეს გორის გაზეთის კომპლექტები, ხოლო აუკინძავი გაზეთის შენახვა მოუხერხებელია, ამიტომ გიგზავნით ჩვენი გაზეთის 1958 წლის კომპლექტს ორ წიგნად. პატივისცემით შალ. ჩუბინიძე. 6. IV. 59 წ“.

№ 1. „ჩვენს სასიქადულო და საყვარელ პოეტს, აკადემიკოს სოსო გრიშაშვილს თავისი ბიბლიოთეკისათვის. შალ. ჩუბინიძე. 6. IV. 59 წ“.

1959 წ. № № 1–127 აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „სტალინელი“. ქ. გორი. 1959 წ. 1 იანვრიდან – 1 ივლისამდე“.

№ 198. „იუბილე, გვ. 4“.

№ 255. „გ. ლ-ძე“.

1960 წ. № № 1–107 აკინძულია ერთად.

ყდაზე: „სტალინელი“, გორი. 1960 წ. იანვრიდან – მაისამდე. ი. გრ“.

ფორზაცხე: „რედაქტორ – შალვა ჩუბინიძისაგან“.

№ 185. „ქელბაქიანს“.

№ № 249, 250. გვ. 1. „I. II. ქორწილი“.

№ 257. „ჯორ-ზაქარა“.

1961

№ 146. „ვაჟა“.

№ 191. „გ. და დ. ერისთავების მუზეუმი“.

მეორე ცალები:

1958

№ 4. „გ. ჟორდანიას“.

№ 16. „იპ. ვართაგავა. ივ. მაჩაბელოზე“.

№ 60. „ლადო გუდიაშვილი“.

№ 63. „ბორის ჩხეიძე (თედო ბეგიაშვილი.)“.

№ 65. „დეკადა“.

№ 67. „დეკადა მთელი გაზეთი“.

№ № 68–69. „დეკადა“.

№ 73. „გორის ლიტ. გვერდი. აღმანახი „მერანი“. გვ. 4. „ციცინო ჭუჭყიანი“.

№ 80. „აკაკი გელოვანი“.

№ 108. „ი. ნონეშვილი“.

№ 109. „თბილისი – ვერის უბანი“.

№ 180. „ვასო გორგაძის ლექსი“.

№ 199. „იაკობ გოგებაშვილი“.

№ 201. „კამო – თარგ. დავითიანისა“.

№ 204. „თბილისი“.

№ 253. „შიო მღვიმელი“.

№ 254. გვ. 4. „გ. ტ-ძე“.

1959

№ 1. „გ. ტ-ძე“.

№ 35. „მ. მრევლიშვილს. ი. გრ“.

№ 85. „ე. ნინოშვილზე“.

№ 91. „ე. ნინოშვილზე“.

896. სტალინელი. საქ. კპ. (ბ) ქუთაისის საქ. კომიტეტის ქალაქის საბჭოს და პროფსაბჭოს ყოველდღიური ორგანო. ქუთაისი.

1935 № № 7, 149

1936 № 206

1937 № № 17, 122, 129, 145.

1938 № № 28, 36, 73.

1953 № № 7, 95–97, 99, 104, 120, 141.

1954 № № 97, 160–163, 178, 187, 211, 221, 230, 233, 237, 241.

1955 № № 1, 46, 77, 111, 145, 148, 150, 218, 219, 233.

1956. № № 38, 48, 52, 126, 159, 210, 249.

1957 № № 19, 107–110, 119, 128, 145, 148, 150, 156, 182, 184, 194, 209, 211, 214.

1958 № № 3, 12, 15, 16, 38, 40, 47, 49, 54, 67, 72, 114, 116, 161, 169, 171, 176, 180, 184, 188–190, 206, 207.

1959 № № 11, 15, 34, 36, 37, 39, 40, 51, 61, 63, 65, 66, 71, 73, 83, 88, 90, 91, 93, 95, 98, 103, 106, 107, 110, 112, 115, 120, 146, 148, 149, 153, 174, 175, 179, 180, 196, 197, 199, 208, 210, 222, 227, 231, 234, 239, 240, 244, 250, 255.

1960 № № 1, 27, 36, 51, 58, 100, 111, 114, 117, 129–131, 136, 143, 148, 149, 152, 161, 171, 173–177, 180–182, 184–187, 189, 191, 193, 196–198, 200, 201, 203, 205, 206, 209, 212, 215, 217, 224, 229, 247, 250.

1961 № № 2, 6–8, 10, 12, 13, 17–19, 23, 28, 30, 31, 46, 51, 53, 73, 75, 81, 89, 91, 93, 97, 108, 113, 143, 165, 173.

1935

№ 7. „ჩემი ლექსი.

№ 149. „დ. ჭონქაძეზე“.

1936

№ 206. „რუსთ. თეატ“.

1937

№ 17. „პუშკინი“.

№ 122. „დ. თომაშვილის მოგონება“.

№ 129. „ნ. ლომოური“.

№ 145. „ქუთაისის ქუჩების სახელის შეცვლა“. იქვე დაკრულია ი. გრიშაშვილის წერილი რედაქციის მიმართ სათაურით: „გაუგებრობა“. წერილი ეხება ქუთაისის ზოგიერთი ქუჩის სახელის შეცვლას, ბოლოში მიწერილია: „1937. 29. VI“.

1938

№ 28. „I. ლექსი. II. სტალინის აზრი ისტორიულ პიროვნებაზე. გვ. 4“.

№ 36. „ბესიკი“.

№ 73. „გოკიელი“.

1953

№ 104. „დიდება ბელადს“.

№ 120. „დაისი“.

№ 141. „მარიჯანს“.

1954

№ 97. „ი. გრიშაშვილი (ქუთაისი)“.

№ 161. „კალე ბობოხიძის ლექსი“.

№ 163. „მოვდივარ, მოგვიხარია!“

№ 187. „აკაკის, რაჭა-ლეჩხუმი“.

№ 211. „შალვა დადიანი“.

№ 221. „ქუთაისი“.

№ 230. „შ. დადიანის №-რი“.

№ 233. „შ. დადიანი“.

№ 237. „რევაზ მარგიანი“.

№ 241. „ვასო აბაშიძე“.

1955

№ 77. „ვასო აბაშიძე. შ. ხონელის მოგონება“.

- № 111. „სოლომონ დოდაშვილი“.
 № 219. „ქუთაისის ახალი თეატრი“.
 1956
 № 38. „გ. ქართველიშვილი ესტრადა“.
 № 126. „აკ. შანიძეს“.
 № 159. „ორდე დგებუაძე“.
 1957
 № № 107–108. „აკაკი შანიძეს. ი. გრ“.
 № 119. „მ. გორკი თბილისში“.
 № 128. „საირმე. ხუმრობა. პიესა აკაკის ცხოვრებიდან“.
 № 150. „ს. ჩიქოვანს. ი. გრ“.
 № 156. „ი. ჭ-ძე“.
 № 170. „ლევან გოთუას. ი. გრ“.
 № 182. „ი. ჭ-ძე“.
 № 194. „გრ. აბაშიძის (ძველი პოეტი) თარგმანი. ლერმონტოვის მწირი? № 1“.
 № 209. „ი. ჭ-ძე“.
 № 211. „ი. ჭ-ძე“.
 № 214. „ზ. ლორთქიფანიძე“.
 1958
 № 12. „ლამაზმანი“? გვ. 4“.
 № 67. „1. გარდაიცვალა მომღ. კუხიანიძე. 2. სტრაბონი“.
 № 72. „დეკადა“.
 № 114. „დიტო უზნაძის შესახებ. ი. გრ“.
 № 116. „ოპერები“.
 № 161. „თბილისი“, გვ. 3 და 4“.
 № 171. „ჩახვაშვილის წიგნი“.
 № 189. „1. „თბილისი“ („ვეფხის ტყაოსანში“)“.
 № 190. „II. „თბილისი“ („ვეფხის ტყაოსანში“)“.
 1959
 № 11. „ტადრები“.
 № 15. „ნონა გაფრინდაშვილი“.
 № 34. „გ. ჯიბლაძეს. ი. გრ“.
 № 36. „ლეო ქიაჩელი“.
 № 37. „ლევან გოთუა“.
 № 39. „კ. ჭიჭინაძე“.
 № 51. „იუმორი“.
 № 61. „ირინე იაშვილი ქუთ“.
 № 71. „ი. ოცხელი“.
 № 83. „დ. ყიფიანი“.
 № 88. „ქალის სიამაყე“.
 № 91–92. „ე. ნინოშვილი“.

- № 93. „ლ. გოთუა ქუთაისში“.
- № 98. „კრიტიკა – არველაძე“.
- № 107. „სევერიან ისიანი“.
- № 112. „კოლხეთის ცისკარი“.
- № 120. „კ. კეკელიძეს. ი. გრ“.
- № 149. „ალიო ადამიას წიგნზე“.
- № 180. „გ. ჯიბლაძეს“.
- № 196. „1. გ. ლ-ძე გვ. 3“. 2. „ხუთი ცხვარი“, გვ. 4“.
- № 197. „იუბილე, გვ. 2“.
- № 231. „ი. აბაშიძეზე“.
- № 240. „ი. აბაშიძე“.
- № 244. „ლადო ასათიანის ქვრივს“.
- № 255. „გ. ლ., გვ. 4“.

1960

- № 1. „ჩემი ლექსი“.
- № 27. „აკაკი ვასაძე“.
- № 36. „აქ სამი წერილია“.
- № 51. „დ. თაქთაქიშვილი“.
- № 58. „გ. ტ-ძე“.
- № 111. „შესანახია“.
- № 136. „ოსური ზღაპრები“.
- № 143. „ვ. ტყაოსანი“. ორი წერილი“.
- № № 189, 196. „აკაკი“.
- № 200. „აკაკი და მუსიკა“.
- № 201. „აკაკი შერვაშიძე“.
- № 203. „ვ. ტყაოსნის“ ლექსიკა“.
- № 229. „ა. ფალავა. „ირინეს ბედნიერება“.
- № 247. „შოთას პორტრეტის გამო“.

1961

- № 10. „ლექსები“.
 - № 23. „ვ. გაფრინდაშვი“.
 - № 28. „რუსთაველი“.
 - № 31. „ალ. გუგუშვილი“.
 - № 91. „წითელარმიელი პოეტი ა. ჩარკვიანი“.
 - № 97. „ნ. ნიკოლაძის კერძო წერილები“ .
 - № 108. „ვაჟა“.
 - № 130. „ვაჟა და ილია“.
 - № 143. „ვაჟა და ლადო ბზვანელი“.
 - № 165. „გ. ტაბიძე ქუთაისში“.
 - № 173. „არტურ-ლეისტი“.
- 896ა. სტალინელი. წითელარმიული გაზეთი. საველე ფოსტა 53449.

1943 № 157. „ს. აბაშელის ლექსი“.

897. სტალინური გზით. საქ. კპ (ბ) გალის რაიკომისა და რაიაღმასკომის ორგანო.
გალი.

1939 № 44

1940 № № 1, 6.

1941 № № 49, 59.

1945. № 35

1951 № № 75, 76.

1939

№ 44. „პოეტი სალომეშვილი“.

1940

№ 6. „აკაკი“.

1941

№ 49. „გორკი“.

1945

№ 35. „შალვა დადიანი“.

898. სტალინური გზით. საქ. კპ (ბ) დუშეთის რაიკომისა და რაისაბჭოს 7 დღიური
ორგანო. დუშეთი.

1937 № № 9, 26

1939 № № 22, 52

1940 № № 18, 30.

1941 № № 6, 8, 9, 25.

1937

№ 9. „აქ სამი ლექსია. „სისხლიანი დროშა“.

№ 26. „ხალხური შემოქმედების გვერდი“. იქვე დაკრულია მ. კორინის წერილი
„Народные певцы и сказители“ ამოჭრილი გაზეთიდან, მინაწერით: „ი. გრ. „В Тбилиси“,
1937, 7 ივლისი“

1939

№ 52. „იუმორი, იხ. 4 გვ“.

1940

№ 18. „ვ. მაიაკოვსკის ლექსი“.

№ 30. „დ. ჭონქაძე“.

899. სტალინური გზით. საქ. კპ (ბ) დუშეთის რაიკომისა და რაისაბჭოს ორგანო.
სასწრაფო გამოშვება. დუშეთი.

1941 4 ივლისი.

900. სტალინური ლოკომოტივი. ა. კ. რკინიგზის სამტრედიის, ხაშურის და
თბილისის განყოფილებათა პოლიტგანყოფილებების ორგანო.

1940 № 66.

გვ. 1. „აკაკი“.

901. სტალინური სიტყვა. საქ. კპ (ბ) საგარეჯოს რაიკომის და რაიაღმასკომის
ექვსდღიური ორგანო. საგარეჯო.

1939 № № 9, 33.

1940 № № 3, 21, 28.

1941 № № 20, 22.

1945 № 7

1946 № 13

1949 № № 55, 58, 65, 66.

1950 № 45

1939

№ 9. „შევჩენკოს №-რი“.

1940

№ 3. „გრიბოედოვი“.

№ 21. „ჩემი საღამოს ხრონიკა“.

№ 28. „აკაკი“.

902. სტუდენტის დღე. ერთდღიური გაზეთი სტუდენტთა ტრადიციული დღის აღსანიშნავად. თბ.

1922 26 იანვარი.

903. ტერენტი გრანელი. მისი პოეზიის დღის გამო. თბ.

1924 21 დეკემბერი.

გვ. 1. „ი. გრ. 1 იანვარი. 1925 წ. ივ. გომართელის წერილის დასასრულს წერია: „უხეირო ფერშალივით სულ ერთი და იგივე რეცეპტს გამოსწერს ხოლმე“. წერილში ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „იხ. „თ. და ც“., № 17, გვ. 2“. ინიციალთან: „ნ“., „გ. ნადირაძე“. გვ. 2. „ფსევდონიმთან: „თამაზ ბორელი“, „პ. კეშელავა“.

904. ტრიბუნა. საქართველოს მემარცხენე სოც.-ფედერალისტთა რევოლუციური პარტიის ყოველდღ. გამოც. თბ.

1921 № № 1, 3–8, 12, 14, 16–19, 22, 25, 31, 33, 35–44, 46–50, 54–66, 68, 70–82, 84, 85, 87–93, 95, 97–100, 102–105, 107–112.

1922 № № 113, 115–123, 125, 126, 128–130, 132, 133, 136–138, 140–143, 144, 145, 147–150, 157–159, 177, 180, 183, 184, 189, 192, 198, 201, 203, 204, 218, 221, 225, 228, 229, 235, 239, 241, 247, 251, 253, 255, 258, 260, 265–267, 272, 274, 275, 280, 283, 289, 291, 294, 295, 300, 305–309, 313–315, 319, 325, 326, 328, 331, 334–337, 340, 342, 343, 346, 348, 349, 352, 354–357, 359–372, 376, 377–379, 382, 383.

1923 № № 395, 407, 408, 415, 416, 419, 431, 434, 435, 437, 438, 440, 447–451, 457–459, 462, 471–475, 477, 480–481, 483, 485, 486, 489, 892–494, 498, 499, 501, 503, 508, 509, 512–515, 518, 527, 530–532, 534, 535, 541, 547, 553, 555–639.

1921

№ 1. „ვ. გაფრინდაშვილის ლექსი“.

№ 3. გვ. 1. „ტიციანის ლექსი. (ჩემი რითმა აქვს „მასალა...“). გვ. 3. ხაზგასმულია: „გაახელს – სახელს“, მიწერილია: „ჩემი რითმა“.

№ 4. „მიწიშვილის ლექსი“.

№ 5. „ოვ. თუმანიანის წერილი“.

№ 6. „ვანდეიკის წერილი“.

- № 7. „სახელოვნო კომიტეტში (ბოლოში)“.
- № 55. გვ. 1. „ლექსი“. გვ. 2. ს. მგელაძის ლექსის „ტრიოლეტი“ დაწერის თარიღთან მიწერილია: „ოქტომბრის 25. ტრიბუნა“.
- № 56. „მწერალთა საბჭო“.
- № 58. „მწერალთა კავშირში“.
- № 59. „ვინ იყო რუსთვ“.
- № 68. „ნიამორის ბიბლიოგრაფია“.
- № 88. „ბერდო ზმანია“.
- № 89. „თარიშვილის ლექსი“.
- № 90. „სალამო...“
- № 91. „გიაურები“.
- № 95. „დეკლარაცია“.
- № 97. „ლექსი“.
- № 98. „სტეფან“.
- № 99. „ლექსი თარიშვ“.
- № 103. „პ. ახალკაცის ლექსი“.
- № 104. „ჩემი წერილი“.
- № 105. „Поэты Грузии“-ს ბიბლიოგრაფია“.
- № 108. „მელანია – ბადრიძე დავიწყებული“.
- № 109. „II. მელანია“.
- № 110–111. „III. მელანია“.
- № 112. „IV. მელანია“.
- 1922
- № 113. „მელანია“.
- № 115. „მელანია ბადრიძე“. იქვე: „50 წლები. თბილისის დახასიათება“.
- № 117. „დადგენილება ბინებზე“.
- № 122. „ბარიკადზე, № 4“.
- № 125. „ლექსი და პ. მირიანაშვილის...“
- № 126. „ლექსი რაულისა“.
- № 129. „ვასო პატარაის ლექსები“.
- № 130. „ქართული ენა – პ. მირიანაშვ“.
- № 132. „ტრადიციას შარჟი (აბრამიშვ)“.
- № 136. „გვეტაძის ლექსი“.
- № 141. „დოსტოევსკი (ვ. გარიკი)“.
- № 142. „გოგი ნადირაძის წერილი (ხელ. სასახლეში)“.
- № 148. „რ. გვეტაძის წერილი „მესიანიზმზე“.
- № 149. „ნ. ნაკაშიძის დრამის რეცენზია“.
- № 152. „ნ. თარიშვილის ლექსი ჩემზე“.
- № 157. „მილოცვა“.
- № 158. „1. რ. გვეტაძე. 2. ზოდელი“.
- № 159. „რევოლუციის პოეტების“ ბიბლიოგრაფია და ფელეტონი“.

- № 174. „გარიკის წერილი თეატრზე“.
- № 177. „გაზეთი გაზეთში“.
- № 180. „წაკითხეთ სახლების შესახებ“.
- № 183. „ფელეტონში აბამელზე და ტიცვიანზე ხუმრობა“.
- № 184. „ლონდას“ რეცენზია ვ. გარიკის“.
- № 189. „ლიგა“ ჩემი წერილი“.
- № 192. „ი. მჭედლიშვილზე „კრიტიკა““.
- № 201–203. „ეროვნული მოტივი“.
- № 221. „ზაქ. ჭიჭინაძის ნომრები“.
- № 225. „თეატრი და ხელოვნება (სომხურად ქართ. პოეტებზე)“.
- № 228. „გ. ტაბიძეზე (ია ეკალაძის და შ. მღვიმელის)“.
- № 229. „გ. ტაბიძის საღამო (ლექსები და სხვა)“ .
- № 235. „რაჟდენ გვეტაძეზე გრ. ცეცხლაძე“.
- № 241. „სატირიკონი“ ოხუნჯობა პოეტებზე“.
- № 251. „უჯავრელი (ჩემი წერილი)“.
- № 253. „ხლუსტის“.
- № 255. „ს.-დ. მწერალთა კავშირის „ღია წერილი“ ქიმერიონზე“.
- № 258. „ფაშალიშვილის წერილი „ბახტრიონზე““.
- № 260. გვ. 1. „რ. გვეტაძის ლექსი (ილიონის მიბადვით)“. გვ. 3. ხაზგასმულია სტრიქონი: „შეიფოთლა მკვდარი შაშვებით“, მიწერილია: „მარიჯან“. ხაზგასმულია: „ვით გაქცეული ტუსაღები“, მიწერილია: „გრიშაშვი“. ხაზგასმულია: „საათის ისარს“, მიწერილია: „მოსაშვილი“.
- № 263. „ი. გრ. ბიბლიოგრაფია (ი. მჭ.)“
- № 265. „ურუმადის წიგნის ბიბლიოგრაფია“.
- № 267. „ა. ოღანეზაშვილის წერილი აღმოსავლურ მუსიკაზე“.
- № 272. „ს. ავალიანი“.
- № 274. „ვაჟაზე წერილი პ. მირიანაშვილისა“.
- № 280. „ილია ჭყონიაზე, გვ. 4. (მისი გასწორებულია)“.
- № 283. „ილიონის“ გარჩევა (დილეტანტ. და წაღვერზე)“.
- № 291. გვ. 1. „კაპანელის საღამო – ჩემი სიტყვა. ქალის გასამართლება, გვ. 4. ი. გრ“.
- გვ. 4. „მოწერილი ამბების“ ერთ-ერთ აბზაცთან მიწერილია: „ვნებიანი ჯოყოლა, ელისო და სხვა არ მოიხსენია. დამცველმა მოიყვანა მაგალითები სახალხო პოე...“
- № 295. „დაისი“ თუ „ღამის“ თევა. მ. ჭიაურ“.
- № 305. „ჩემზე „ხასა““.
- № 306. „ზ. ჭ. პ. მირიანაშვი“.
- № 307. „იუჟინის იუბილე მოსკოვში“.
- № 308. „ზ. ჭ“.
- № 309. „1. ევგენი დვალი. 2. ვარდომვილის საღამო. 3. ბიბლიოგრაფია (იასამანი)“.
- № 313. „ნ. წერეთელის ლექსი“.
- № 319. „№ 2. „ქურაზე“ ბიბლიოგრაფია“.
- № 325. „ბიბლიოგრაფია ვაჟაზე. კოწიას წერილი“.

- № 326. „ნიკოლოზის დახვრეტის ამბავი“.
- № 328. „ყორჩიბაშზე ბიბლიოგრაფია“.
- № 331. „მჭედლიშვილის წერილი ზინოს ფსევდონიმით (აი საიდან დაიწყო ჩვენი უმძრახობა). ნ. წერეთლის ლექსი“.
- № 336. „ჩემზე (იაკ. ნიკოლაძის იუბილე)“.
- № 337. „ბიბლიოგრაფია „ილიონზე“, № 2“.
- № 342. „ა. ჭ-ძეზე. II. ოპტიმიზმი“.
- № 346. „1. თეატრის კრიზისი. 2. სეიფოლა იოსელიანი“.
- № 348. „გ. დეკანოზიშვილი“.
- № 349. „თეატრზე“.
- № 352. „1. ლ. მესხიშვი. 2. პ. მირიან. 3. სურამის ციხე. 4. სიმახინჯე“.
- № 354. „შევარდენის გარშემო“.
- № 355. „ჩემი მოსკოვს წასვლა (?)“
360. „იაკობ ნიკოლაძის ალბომიდან“.
- № 362. „ჩემი ლექსი: „ალ. სუმბათაშვილს, გვ. 4“.
- № 363. „კონ. გამსახურდიას ფუტურისტებისაგან. II. ტერენტი გრანელზე“.
- № 364. „ძუკუ ლოლუა“.
- № 366. „იაკობ ნიკოლაძეზე ნ. კურდღ., გვ. 2. ბიბლიოგრაფია „მეოცნებე ნიამორების, გვ. 4“.
- № 367. „დ. დუმბაძე“.
- № 372. „ბიბლიოგრაფია „მეოცნებე ნიამორები“, № 8“.
- № 376. „ვაჟას სალამო. რ. გვეტაძეს. დუბ“.
- № 378. „1. ლექსები. 2. რეც. გ. ტაბიძეზე. 3. არჩ. ჯორჯაძე“.
- № 379. „სამგლოვიარო განცხადება“.
- № 382. „ქუჩიშვილის სალამოზე“, გვ. 3“.
- № 383. „სამგლოვიარო განცხადება“.
- 1923
- № 395. „ცენზორის“.
- № 407. „1. გადასახლება. 2. ბარათაშვილზე“.
- № 408. „მარუთა შუამდ“.
- № 415. „საფო მგელაძის ლექსი“.
- № 419. „რელიგიაზე ი. მჭედლიშვილის წერილი“.
- № 422. „ლონდაზე“. პ. მ-შვილი“.
- № 423. „ბესო მაისურაძეზე“.
- № 427. „ასოთამწყ. ივ. ბერიკაციშვილის წერილი“.
- № 431. „აკაკიზე იაკ. ფანცხავას წერილი“.
- № 434. „ფუტურისტებზე“.
- № 435. „სახალხო სახლის მუშაკნი“.
- № 438. „არჩილის ნომერი“.
- № 440. „ვ. ბუთლიაშვილი. „არშინ მალ-ალან“.
- № 447. „პ. მირიანაშვილი. კუხალეიშვი“.

- № 450. „პეტრე მირიანაშვილის წერილი“.
- № 451. „ზუგდიდის ჟურნალის გარჩევა“.
- № 457. „ლექსი ი. გოგიასი“.
- № 458. „მ. სოსლანის „ტფილისის ბიბლიოგრაფია“.
- № 462. „მ. ჯანაშვილის ფელეტონი“.
- № 463. „მ. ჯანაშვილის წერილი“.
- № 466. „ბესო ჟღენტის წერილი პოეზიის დღეზე. – თამარ მეფეზე“.
- № 468. „ლექსები. კვირის ნომერი. პ. კობახიძის ლექსი“.
- № 469. „თამარ მეფეზე“.
- № 473. „ქალზე გ. ამაღლობელი“.
- № 481. „თამარ მეფეზე“.
- № 483. „თამარ მეფე. „ხმა კახეთისა“, 26 ოქტ. 1912 წ“.
- № 489. „ნ. შიუკაშვილის წერილი, II“.
- № 492. გვ. 1. „გალაქტ. ტაბიძის „შედეგები“ (თავისი მოწოდება). – ეგ. ნინოშვილზე“. გვ. 3. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ტაბიძის საკუთარი ხელით ნაწერი მოწოდება“.
- № 494. „1. გორგაძის წერილი“.
- № 498. „კვირის ნომერი. ლექსები“.
- № 499. „მჭედლიშვილის წერილი ჩემზე“. იქვე დევს გაზ. „ტრიბუნა“-დან ამოჭრილი წერილი: „კიდევ შუამდინარელ მართათა“.
- № 501. ინიციალებთან: „ი. გ-ლი“, „ი. გედევანიშვი“.
- № 503. გვ. 1. „მ. ნუცუბიძის წიგნის გარჩევა. II. ბ. მაისურაძის იუბილე“. გვ. 3. „განა ეს მჭედლიშვილის მაგალითი რომ მართალი იყოს, აქამდე არ აღმოჩნდებოდა! მაღლობა ღმერთს, მაშინ, უფრო მეტი მტერი ჰყავდა, ვინემ დღეს, მაინც საინტერესოა რომ შემძლიან პასუხი გავცე, თორემ სიკვდილის შემდეგ ამ...“ (გაურკვეველია).
- № 508. „გ. ბააზოვის ლექსი“.
- № 509. „თამარ მეფე“.
- № 513. „ბ. გორდუზიანის წერილი იაშვილისადმი“.
- № 514. „თ. ხუსკივაძე“.
- № 518. „ქართული ენა და იმერიზმი“.
- № 527. „კ. გამსახ. წერილი“.
- № 531. „მარიჯან ბორჯომში“.
- № 534. „ი. ჯიშკარიანის წერილი „წუთისოფელი“.
- № 535. გვ. 1. „ჩემი წერილი ფსევდონიმით, ი. გრ. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „რაშიდ ვარდანოღლი“, „ი. გრ“.
- № 547. „პეტრე მირიანაშვილის წერილი აკაკი შანიძის საქებად“.
- № 553. „დ. კასრაძის პასუხი“.
- № 560. „პ. კობახიძე და არშინ-მალალ“.
- № 605. „ი. ფანცხავა“.
- № 507. „პ. მირიანაშვი. თ. ლლონტი“.
- № 633. „ი. გედევანიშვილის წერილი და ს. ხუნდაძის წიგნის ბიბლიოგრაფია“.

მეორე ცალები:

1921

№ 6. „ვ. კოტეტიშვილის პასუხი და თეატრი“.

№ 7. „სახელოვნო კომიტეტში (შ. აფხაიძესი?) ჩვენი არჩევანი ი. გრ“.

№ 38. „გიონ საგანელის განცხადება. წერ. რედ. მიმართ“.

№ 57. „სტუდენტების საღამო“.

№ 58. გვ. 1. „ყანწელ. განცხადება. მწერალთა კავშირში“. გვ. 2. ხაზგასმული ადგილები, მიწერილია: „იხ. „ტრიბ“. , № 60“.

№ 76. „გრ. ყიფშიძე“.

№ 81. „არჩევნები“.

№ 89. „გრ. ყიფშიძის წერილი“.

№ 90. „ხრონიკაში ტ. ტ-ძე: „პოეზია და ბოგემა“ უნდა იყოს „ბოჰემა“.

№ 91. „ლექსი“.

№ 92. „მამრადე“.

№ 97. „ლექსი. საფო“.

1922

№ 116. „ფენიქსელთა“ განმარტება. 2. ფელეტონი ვ. კოტეტიშ“.

№ 121. „ჰაზირა“.

№ 133. „ლექსი კარმელისა „ნინო“. ლექსის სათაურთან მინაწერი: „მეორედ დაიბეჭდა ეს ლექსი“.

№ 138. „ზაქარიაზე და თედო რაზიკაშვილზე“.

№ 247. „მიწიშვილზე შარჟი“. იქვე გაზეთიდან ამოჭრილი ნ. მიწიშვილის „პატარა ფელეტონი“ ლექსად.

№ 255. „ქიმერიონი. გ. ტ-ძე“.

№ 331. „1. მჭედლიშვილზე და ჩემ. 2. უზურპატორი „ხალხი“.

№ 337. „1. ოპტიმიზმი იაკობ ფანცხავასი“.

№ 346. „თეატრზე“.

№ 355. „პ. მირიანაშვილი, გვ. IV. 2. ფუნტე ოვეხუნა“.

№ 378. „ბიბლიოგრაფია „გ. ტაბიძის ჟურნალზე“.

1923

№ 415. გვ. 1. „საფოს ლექსი“. გვ. 3. ინიციალებთან: „ი. მ-ს“, „კატო მიქელაძეს“.

№ 474. „I. მჭედლიშვილის წერილი (ლექსები)“.

№ 480. „მე“.

№ 559. „ქართული სტუდია“.

№ 573. „ფელეტონში (ვახტანგის – კოტეტიშვილის აზრი)“.

№ 576. „დ. კასრადის წერილი“.

№ 578. „ხელოვანი და იუბილე“.

№ 583. „ი. გედევანიშ“.

№ 585. „ი. გრ. რაშიდ ვარდანოღლი“.

№ 594. „ი. კარგარეთელი“.

№ 598. „პენსიებზე“.

- № 599. „სეიფ. იოსელიანზე“.
- № 604. „ეს გაზეთი დახურეს წკიპურტისთვის“.
- № 629. „დროშა“-ზე ბიბლიოგრაფია (გ. შ).
 მესამე ცალები:
 1921
- № 81. „მე მწერალთა კავშირში“.
- № 95. „სტეფან გეორგე“.
 1922
- № 337. გვ. 1. „ილიონის“ გარჩევა“. გვ. 3. ინიციალებთან: „ლ. კ“, „კ. გამსახურდია“.
 1923
- № 462. „გ. იორდანიშვილი“.
905. ტუბერკულოზის „სამდელიური“. თბ.
 1923 12, 13, 14 მაისი.
906. ტყიბულის მადაროელი. საქ. კპ (ბ) ტყიბულის რაიკომის და რაიაღმასკომის
 ორგანო. ტყიბული.
 1937 № 32
 1940 № № 23, 34, 63
 1941 № 46, 55
 1944 № 9
 1945 № № 11, 38
 1946 № № 27, 29
 1947 № № 6, 42
 1937
- № 32. „გიშერი ივ. ჯავახიშვი“.
 1940
- № 34. „აყვავებული ბაღი“.
 1941
- № 46. „იუმორი“.
 1944
- № 9. „ლეკის ქალი გულჯავარი“.
 1945
- № 11. „სამშობლო“.
- № 38. „პ. გუგუშვილი“.
 1947
- № 6. „ციმბირელი“.
907. უკანასკნელ საათს. (დეპეშები) გაზ. „კომუნისტის“ გამოცემა. თბ.
 1942 ნოემბერი: 20, 24–27, 29, 30 (24 და 26 ნოემბერს გამოსულია ორგვარი დეპეშა).
 1943 იანვარი: 17, 20, 25, 27, 28, 30.
 თებერვალი: 1–4, 6, 10–13, 15.
908. უწყება ქ. ქუთაისის რევოლუციურ კომიტეტისა. ქუთაისი.
 1921 № 1

909. უწყებები ბათუმის საოლქო რევკომისა. ბათუმი.
1921 № № 13, 26, 27, 78.
- № 13. „1. ლექსი წველისა. 2. ქურხულის „გზადაგზა“.
№ 26. „თეატრზე“.
№ 27. „სხდომა უკანასკნელი მენშევ“.
№ 78. „დ. კასრამის წერილი“.
910. ფიზკულტურელი. საქ. სსრ სახკომსაბჭოსთან არსებული ფიზკულტურისა და სპორტის საქმეთა კომიტეტის ორგანო. თბ.
1937 № 62.
911. ფოთის მუშა. საქ. კპ (ზ) ფოთის ქალაქკომის... ორგანო. ფოთი.
1935 № № 2, 111.
- № 2. გვ. 1. „იუმორი“. გვ. 3. ხაზგასმულია სათაური: „პირველ მოსახლეს“, მიწერილია: „იხ. პ. ჩხიკვაძის მოთხრ“.
912. ფუხარა. საქ. კპ აჭარისტანის საოლქო კომიტეტის, აჭარისტანის მუშათა, გლეხთა, წ. არმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის და პროფსაბჭოს ორგანო. ყოველდღ. გაზეთი. ბათომი.
1929 № 26
გვ. 1. „ა. ჭ-ზე, იხ. გვ. 1“.
913. ქარელის კოლმეურნე. საქ. კპ (ზ) ქარელის რაიკომის და მშრ. დეპუტატების ქარელის რაიონული საბჭოს ორგანო. ქარელი.
1946 № 6.
გვ. 1. „ვ. ეგნატაშვი“.
914. ქართული სიტყვა. სრ. საქ. მწერალთა კავშირის ყოველკვ. გაზეთი. თბ.
1923 № № 3, 6.
1924 № № 11, 15, 18–20, 22, 23, 26–28, 30
1923
№ 3. „ტაციტი და მალშტრემ“.
1924
№ 18. „მე. ი. გრ“.
№ 30. „მარიჯანს“.
915. ქარხნის ჰანგები. ქართველ პროლეტ. მწერალთა კოლექტივის კვირეული ლიტ.-სახელოვნო გაზეთი. თბ.
1923 № 1
გვ. 1. „სათაური გაზეთისათვის შეუფერებელია. ეს ხომ სანდრო ეულის წიგნაკი არ არის? ი. გრ. 27 მაისი. 1923“. გვ. 3. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „მთვარე – მშფოთვარე“, მიწერილია: „ჩემია. იხ. „ერთგვირგვინოსანს“. ხაზგასმულია სიტყვა: „ქორონიკონებს“, მიწერილია: „იხ. (ოვანეს თუმანიანი). ეს ლექსი გაწეწეს“. ხაზგასმულია: „პოეტი – სიმარტოეთი“, „ჩუმად – ფეშხუმად“, მიწერილია: „სხვისია“. პ. სამსონიძის ლექსის „დღეს“ ბოლო სტროფთან მიწერილია: „ნადირაძესია“. აქვე ჩადებულ ქალაქის ნაჭერზე წერია: „პროლეტარულ მწერალთა ასოციაციის გაზეთი: (ქურნალები სხვაა). 1.

ქარხნის ჰანგები, № 1. 1923 წ. 2. ორიონი, № 1–3. 1923 წ. 3. პროლემაფ. (გამოყოფ. ჯგუფ.) № 1, 2, 3, 4. 1925 წ. ი. გრ“.

916. ქობულეთელი კოლმეურნე. საქ. კპ (ბ) ქობულეთის რაიკომის და რაიაღმასკომის ორგანო. ქობულეთი.

1940 № 6

გვ. 1. „აკაკი“.

917. ქუთაისი. პოეზიის გაზეთი. ფენიქსელთა ორგანო. ქუთაისი.

1921 № 2

გვ. 1. „ი. გრ. 1921 წ. 18 დეკემბ. ტფილისი“. იქვე ქალაქის ნაჭერი „სხვადასხვა ლიტერატურული გაზეთი (თითო ცალზე მეტი არ გამოსულა). ი. გრ. 1. საქართ. სამრეკლო, № 1, 1923 წ. II. ია. № 1, 1919 წ. III. პონტოსი, № 1, 1922 წ. (ფოთის გაზეთი). IV. ქუთაისი, № 1, 1920 წ. V. ქუთაისი, № 2, 1921 წ. VI. არმაზი, № 1, 1921 წ. VII. ტერენტი გრანელის გაზ., № 1, 1924 წ. VIII. გალაქტიონ ტაბიძის გაზ., № 1, 1927 წ. IX. ლიტერატურული ტრიბუნა, (ბათომი). № 1, 1925 წ. X. საქართველოს კინო, № 1, 1924 წ. XI. დ. თაქთაქიძე. XII. განათ. სახალ. კომ“.

918. ქუთაისის თეატრი. ქუთაისის ლ. მესხიშვილის სახ. სახელმწიფო თეატრის ერთდრ. ორგანო.

1940 1 ივლისი.

919. შეტევა. ს. ა. ლ. კ. კ. ტ. ო. სახელგამის უჯრედის ერთდრ. გაზეთი. თბ.

1933 28 ოქტომბერი.

920. შეტევა. ქუთაისის სამანქანო-სატრაქტორო სადგურის პოლიტ-განყოფილების ორგანო. ხუთდღ. გაზეთი. ქუთაისი.

1934 № 28.

921. შეძლებულ ცხოვრებისაკენ. საქ. კპ (ბ) ტფილისის რაიკომის და რაიაღმასკომის ორგანო. თბ.

1935 № 52

გვ. 1. „უმორი“.

922. შრომა. საქ. სოც.-რევოლუც. პარტიის ცენტრ. კომიტეტის ორგანო. თბ.

1921 № № 4–8, 10.

№ 5. გვ. 1. „ნ. მიწიშვილის ლექსი. ახალი მწერლობა. სია დაბეჭდილი „ტრ“, № 58, ოქტ. 1921 წ. შ. ამირეჯიბ. პასუხი, № 60. „ტრიბუნა“. გვ. 3. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „გადახმა – გადაღმა“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ტრი. შეითანბაზარ“.

№ 6. „ალ. ჭავჭავაძეზე ზ. ჭ“.

№ 7. „ანი. ბერძნები“.

№ 8. „ალ. ჭავჭავაძე“.

№ 10. გვ. 1. სიტყვებთან: „სოციალისტ-რევოლუციონერთა პარტია“, წერია: „დამოუკიდებ. სოც. დემოკრატების“.

923. შრომა-გასწორებისაკენ. სსსრ სახ. პოლიტ.-სამ. შ.-გ. დაწ. მთავარ სამმართველოს ორგანო. თბ.

1932 № 1

924. ჩვენი ეგნატე. ს. კ. პ. (ბ) ზესტაფონის რაიკომის ერთდრ. გაზეთი. ზესტაფონი.

1934 (№ 1) 20 მაისი.

925. ჩვენი თაობა. ახალგაზრდა დამწყებ მწერალთა გალის რაიონის ლიტ-წრის გამგეობის ერთდრ. გაზეთი. გალი.

1938 № 1

გვ. 1. „ლექსები“.

926. ჩვენი ოქტომბერი. ბავშვების გაზეთი ოქტომბრის რევოლუც. აღსანიშნავად. თბ.

1927 (№ 1) 7 ნოემბერი.

927. ჩვენი შემოქმედება. სახელგამის 1-ლი სტამბის კულტ. საბჭოს ორგანო. თბ. ტექსტი ქართულად და რუსულად.

1931 № 3

928. ჩხარის კოლმეურნე. საქ. კპ (ბ) ჩხარის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო. ჩხარი.

1949 № № 41–42, 43, 50, 51.

№ 41–42. გვ. 1. „დ. კლდიაშვილის №-რი“. გვ. 3. დაკრულია ბარათი: „დიდად პატივცემულო იოსებ! მივიღე თქვენი ბარათი-თხოვნა. სასიამოვნო მოვალეობად მიმაჩნია შეგისრულოთ იგი. ამასთან გიგზავნით გასული წლის 23 და 30 ოქტომბრის ნომრებს – მწერალ დ. კლდიაშვილის სახლ-მუზეუმის გახსნისადმი მიძღვნილს. იქნებ თქვენი ბიბლიოთეკისათვის საჭირო იქნეს (ზედმეტი კადნიერება ხომ არაა?!). იყავით ჯანმრთელი და ბედნიერი. არ მოხუცდეთ. სტრიქონები გელიან! ღრმა პატ-ით დავით კაჭკაჭიშვილი. ჩხარი. რედაქცია გაზეთისა „ჩხარის კოლმეურნე“. 3. 1. 50 წელი“.

929. წერა-კითხვა. საქ. წერა-კითხვის უცოდინარობასთან მეზრძოლი საზ-ბის ცენტრ. გამგეობის ერთდრ. გაზეთი. თბ.

1931 (1) 25 თებერვალი.

930. წითელარმიელი. მე-47 და მე-63 ქართული მსროლელი დივიზიების წ. არმიელთა ყოველდ. გაზეთი. თბ.

1937 № 33

გვ. 1. „ჩემი წერილი პუშ. (შეცდომებია ჩემს წერილში)“.

931. წითელარმიელი. 1 და 2 ქართ. მსრ. დივიზიის პოლიტგანყ. და საქ. თავდაცვა-ავიაქიმიის ცენტრ. საბჭოს ყოველდ. ორგანო. თბ.

1931 № 70

1932 № № 211, 220.

№ 70. „მაიაკოვსკის ლექსი“.

№ 211. „ლიტ. ფურცელი“, № 1“.

№ 220. „ლიტ. ფურც.“, № 2“.

932. წითელ-არმიელი. საქ. შეერთებული ბრიგადის პოლიტგანყ. ორგანო. თბ.

1922 № № 31, 42, 49

1924 № 584

№ 584. „ჩემი სურათი წითელარმიელებში, წადვერში“.

933. წითელი დროშა. საქ. კპ (ბ) ახალციხის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო. ახალციხე.

1946 № № 5, 23, 34

1948 № 49

1950 № 48, 68, 80, 97

1952 № № 40, 89, 101.

1953 № 53

1954 № № 95, 96.

1955 № № 55, 56, 84, 89, 99, 138, 139, 140.

1957 № № 62, 64.

1946.

№ 23. გვ. 1. „ხანუმა“ და მეგრელიძე“. გვ. 2. ქრონიკაში: „ხანუმა ახალციხის თეატრში“ ხაზგასმულია: „ავქ. მეგრელიძის კომედია „ხანუმა“. იქვე დაკრულია ამავე გაზეთის № 24-დან ამოჭრილი გასწორება ქრონიკაში დაშვებული შეცდომებისა.

№ 34. „რაც გინახავს“.

1952

№ 40. „წუნინი ლექსი“.

1954

№ 95. „ვ. გაბისკირია“.

№ 96. „ვასო პატარაის“.

1955

№ 99. „ვ. ტყაოსანი“.

№ 139. „ანდაზები“.

1957

№ 62. „იოსებ ნონეშვილი“.

№ 64. „ივ. მესხი (ვინმე – გვარამაძე)“.

934. წითელი ვარსკვლავი. ყოველდღიური გაზეთი ს. კპ ქუთ. სამაზრო კომიტეტის და მე-2 ქართ. მსროლელი დივიზიის პოლიტ. განყ. ორგანო. ქუთაისი.

1925 № № 1, 31

№ 1. გვ. 1. „1924 წლის პოეზიის მიმოხილვა“. გვ. 3. ფსევდონიმთან: „უჩარდია“, „გ. ფარქოს“.

№ 31. „აკაკის №-რი“.

მეორე ცალები:

1925 № 1

გვ. 1. „დია ჩიანელის საახალწლო პოეზიის გარჩევა. ი. გრ. 1925. 4. I“. გვ. 3. ხაზგასმულია: „იბეჭდებოდა „საახალწლო გაზეთში“, არშიაზე: „საქართველო“-ში იყო“.

935. წითელი მკერავი. თბ. ტექსტი ქართულად და რუსულად.

1936 № 2

936. წითელი მხედარი. სსსრ პოლიტ. განათლ. მთავარ მმართველობის სამხედრო და სააგიტაციო განყ-ბის ორგანო. თბ.

1921 № № 2-4, 7-9, 11-15.

№ 2. „ლევ ტანდიტის ლექსი“.

№ 14. „ი. გრ. იონა ვაკელი“.

№ 15. „პირველი საბავშვო ოპერა“.

937. წითელი პარტიზანი. საქ. ყოფილი წითელ პარტიზანელთა და წითელ რაზმელთა ცენტრ. ბიუროს ერთდროული ორგანო. თბ.

1932 17 ივნისი.

938. წითელი ფეიქარი. აბრეშუმის საქსოვ ფაბრიკის პარტკომის და ფაბკომის ექვსდღიური ორგანო. თბ.

1934 № 31

939. წითელი ქართლი. გორის სამაზრო კომიტეტის და გორის სამაზრო აღმასრულებელი კომიტეტის ყოველკვ. ორგანო. გორი.

1924 № № 5, 8

940. ჭადრაკი და შაში. (ერთდრ. გაზეთი). თბ.

1938 № 1

941. ჭიათურის მაღაროელი. საქ. კპ (ბ) ჭიათურის რაიკომის, რაიაღმასკომის და რკინამადნის პროფკავშირის რაიკომის ყოველდღიური ორგანო. ჭიათურა.

1937 № 104

1938 № № 71, 90, 127

1939 № № 87, 117

1940 № № 43, 49, 194.

1941 № № 6, 41, 74

1946 № № 27, 69.

1947 № № 1, 59, 60.

1948 № 85

1949 № № 4, 18, 19, 21, 65, 67, 87, 146, 151, 158.

1950 № № 1–4, 68, 73, 83, 85, 86, 93, 121

1952 № № 19, 70

1953 № № 60, 136.

1954 № № 59, 63, 89, 128.

1955 № № 51, 64

1957 № № 26, 43, 62, 65, 71, 84, 88, 98, 106, 108, 113, 137, 149, 150.

1958 № № 2, 25, 75, 82, 98, 107, 111, 115, 118, 173, 180.

1960 № № 20, 28, 103, 125, 142, 176–180, 184, 187, 189, 194–196, 200, 213

1961 № № 22, 126

1962 № 139

1965 № № 72–75.

1937

№ 104. „ილიას საღამო ჩემი ლექსით“.

1938

№ 71. „ოვ. თუმანიან“.

№ 127. „მ. ჭიაურ“.

1941

№ 41. „ა. ცაგარელი ჭიათურაში“.

№ 74. „მ. გორკი“.

1946

№ 27. „1905 წ. ჭიათურაში“.

1950

№ 86. „ვანო ჭარხალ“.

1953

№ 60. „გ. ცაგარელი“.

№ 136. „ამხ. სამსონიას ი. გრ“.

1954

№ 59. „ი. გრიშაშვილ“.

№ 63. „ბავშვთა დაცვა“.

№ 89. „ი. ვაკელი. ვ. პატარ“.

№ 128. „პარმენ ლორიაზე („მალაროებში“).

1955

№ 51. „ვასო აბაშიძე“.

№ 64. „გ. წერეთლის კარგი ლექსი („ამფეთქებელი“).

1957

№ 43. „ორი წერილი“.

№ 62. „ალ. ხუციშვილი. 1. ლექსები. 2. ოდესის კატაკომბებში“.

№ 65. „ანის“.

№ 71. „1. ლექსი, გვ. 1, 2. გვ. 3. პ. ფრანგიშვილ“.

№ 84. „კორეული ზღაპრები, გვ. 4“.

№ 88. „ვ. ანჯაფარიძე“.

№ 98. „ი. ჭ“.

№ 113. „ი. ჭ-ძე და ენა“.

№ 150. „გოგუცა კუპრაშვილს“.

1958

№ 7. „ნინო ნაკაშიძეს – ი. გრ. „თოხლო“ რა ქართულია! გვ. 4“.

№ 51. „თეთრი ლოტოსი“ პიესა, გვ. 3. იხვი და ოქრო, გვ. 4“.

№ 62. „სანდრო კავსაძე“.

№ 70. „გულისტანი“.

№ 103. „თეირანის“ გარჩევა“.

№ 104. „მეფოლადის სიყვარული“.

1959

№ 25. „მ. ჩიქოვანი“.

№ 75. „მარიჯანს, იხ. გვ. 4“.

№ 111. „სანდრო კავსაძე“.

№ 195. „ჩემზე, გვ. 3. საიუბილეო“.

1960

№ 20. „პ. ჩეხოვი“.

1961

№ 126. „კ. გამსახურდია“.

942. ხანძრის საწინააღმდეგო ფრონტზე. სპეციალური გაზ. №-რი, გამოშვებული ცენტრ. სახანძრო სამმართველოს მიერ ხანძრის საწინააღმდეგო კამპანიის ჩატარებასთან დაკავშირებით. თბ.

1934 № 1

943. ხომლი. სრ. საქ. მწერალთა კავშირის ყოველკვ. გაზეთი. თბ.

1923 № № 1, 2, 4, 5

№ 2. „ჩემი წერილი, გვ. 2“.

№ 4. გვ. 1. „გ. ბაშინჯალიანი“. გვ. 4. ფსევდონიმთან: „მასწავლებელი“, „ი. გრ“. წერილთან: „მხატვარი ბაშინჯალიანი“ მიწერილია: „ი. გრ“.

№ 5. „ლადო მესხიშვილი“.

944. ხუთი მაისი. საქ. პროლეტ. მწერალთა ასოციაციის ერთდღ. გაზეთი. თბ.

№ 1. 1926

№ 2. 1927

№ 3. 1929

სამივე ნომერი აკინძულია გაზ. „პოეზიის დღის“ 1920 წ. ნომერთან.

№ 1. გვ. 1. „ჩემზე: იხ. II გვ. პეტრე სამსონიძის წერილი. ი. გრ. 4. 1926 წ.“ გვ. 4. ყრილობის მონაწილე მწერლების სიას დამატებული აქვს: „მირიან ხუხუნაიშვილი. პოლიო აბრამია. იასონ გუგუნავა“.

№ 2. „ი. გრ. 1927. 7 მაისს“.

№ 3. გვ. 1. „ი. გრ. 1929“. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ირაკლის ხმალი და მეეზოვის ცოცხი“. გვ. 6. ფრ. ნაროუშვილის ლექსთან „პავლე გორგასლან“, ფანქრით: „პაოლო იაშვილზე“. ლექსში ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „იხ. „მნათობი“, № 2-3“. გვ. 9. არშიაზე: „ჩემზედ“. გვ. 10. მინაწერი, რომელიც სურათს ეხება: „ვითომ მე ვარ“.